

19 JUL 1966

॥ अथ योगनासिष्ठे षष्ठस्य निर्वानप्रकरणस्य पूर्वार्धे प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ शिवमभयमनाय नतमं परममुखाद्वयबोधमात्रसारम् ॥ उपरतसकलभवं विशुद्धं निजमहसास्फुरदालतत्त्वमीडे ॥ १ ॥ उत्पत्तिस्थित्युपशमाख्ये लि
प्ति प्रकरणैर्जगज्जन्मस्थितिलयबोधकानां अथात आदेशो नेति नेतीत्यादिसर्वप्रपञ्चनिषेधकानां च वेदांताव्यानामध्यारोपापवादयानालतत्त्वव्युत्पादकतया वासनाक्षयम
नो नाशपर्यन्तनेन परमपुरुषार्थोत्पत्त्यर्थपर्यवसानदर्शितम् ॥ अथेदानीय ज्ञानान्यस्य तिनान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमा यो वै भूमा तत्सुखम् यतो वाचो निवर्त्तते अत्राप्यम
नसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान् विभोति कुतश्च न तदेतद्ब्रह्म पूर्वमपरमतरमवाप्तमयमात्मा ब्रह्मसर्वानुभूः निष्कल निष्क्रिय शान्त निरवय निरजनम् अमृतस्य परसेतुदुग्धे धनमिवान
लमित्यादि श्रुतितात्पर्यसिद्धप्रागुक्तसर्वसाधनसाध्यसाक्षात्कारज्ञानफलनिर्वाणव्युत्पादयितुं निर्वाणव्याख्यामिदप्रकरण आवायितुं भगवान् श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तत्राद्यसर्गे ॥ मुनि
वाक्या विहोत्थानश्रोतृणां भाद्विक्रिया ॥ श्रुतार्थचित्ता निद्राभ्यारात्रियापनमीयते ॥ १ ॥ तत्रादौ पूर्वोत्तरप्रकरणयोर्हेतुतासंगतिसूचयन् वक्तव्यं प्रतिजानीते ॥ उपशमेति ॥
जगज्जन्मस्थितिभगहेतुत्वपुत्र्युक्ततदस्थलक्षणस्य च छेदो ह विस्फुलिगादिदृष्टान्तवाच्यप्रणविकारो नाम धेयं त्रीणि रूपाणि ल्येव सत्यमिति श्रुतिप्रदर्शितान्यायै नैवायेन सोम्यशुगे

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ उपशमप्रकरणादनन्तरमिदं शृणु ॥ त्वं निर्वाणप्रकरणं ज्ञानं निर्वाणदायियत् ॥ १ ॥
कथयत्येवमुद्दामवचने मुनिनायके ॥ अत्रणैकरसेमौ न स्थिते राजकुमारके ॥ २ ॥ मुनिवागर्थनिक्षिप्तमनस्य सतपः क्रिये ॥ राजलोके
गतस्य देवि चित्रार्पित इव स्थिते ॥ ३ ॥ वसिष्ठवचसमर्थं विचारय तिसादरम् ॥ लसद्गुलिभंगेन मुनि सार्थस्फुरद्भुवि ॥ ४ ॥ विस्मया लोक
नो ह्यासप्रोफुल्लनयनालिनि ॥ पुरां ध्रुवगैंगं भीरुतरुमं जरितांगते ॥ ५ ॥ खेवासरचतुर्भांगदेशे दिनकरे स्थिते ॥ किंचिज्ज्ञानोदयात्सौम्ये
किंचिच्छममुपेयुषि ॥ ६ ॥

नापोमूलमन्विच्छाद्वि सोम्यशुगे नेतो मूलमन्विच्छते जसोम्यशुगे नसंमूलमन्विच्छसंमूलाः सोम्यमाः सर्वाः सदायतनाः सदातिठाः सद्यः एषोणि मैतदात्म्यमिदसर्वतत्सत्यं
सञ्जालेति श्रुतितात्पर्यविषये ऐकात्म्यपर्यवसानव्युत्पादनपरप्रकरणत्रयानन्तरतत्फलीभूतस्य सत्यज्ञानमनन्तब्रह्म नित्यविज्ञानमानन्दब्रह्म आनन्दब्रह्मेति व्यजानां इत्यादि श्रुतिद
र्शितस्वरूपलक्षणस्य तत्त्वमसि श्वेतकेतो अयमात्मा ब्रह्मसर्वानुभूतिरित्यादि महावाक्यार्थस्य तद्बोधो धफलनिर्वाणस्वरूपस्य च व्युत्पादकत्वाच्च निर्वाणाख्यप्रकरणशृण्वित्यर्थः ॥ १ ॥
प्रतिज्ञातमर्थं प्रसूतकथामेवावलव्यवर्णयिष्यन् उपशमप्रकरणोपदेशात्तदशरथसमायायद्दत्तदाह ॥ कथयतीत्यादिना ॥ सर्वेषां सतस्य तानां भीरुपदहं शंखानां च निरासीदिति
षोडशस्थेनान्वयः ॥ मुनिनायके वसिष्ठे ॥ राजकुमारके रामे ॥ २ ॥ अस्मात्प्रकातपोमानसबाधार्थालोचनक्रियाशरीरचेष्टाचयेन ॥ तदेवाह ॥ गतस्पदेदिति ॥ ३ ॥ अंगुलि
भगेन उन्नतक्षितजर्जीचेष्टाभिनेयेन ॥ स्फुरद्भुविसंभूतगमिण्यावत् ॥ ४ ॥ विस्मयः परमाश्चर्यरूपप्रत्यगत्मा तदालोकनो ह्यासेन गभीरामकरंदात्वादानासकभमैरिति कपशब्दाया
तरुमजरीतद्भावमिव गते ॥ ५ ॥ यत्र वासरस्य चतुर्थभागमात्रावशेषोलक्ष्यते तस्मिन् देशे प्रदेशे श्रवणाद्येव स्थिते अतएव किंचिज्ज्ञानोदयादिव सौम्येदृष्टिप्रिये किंचित्तापोपशममुपे
युषीवेत्युत्तरादनुकूप्यान्वयः ॥ ६ ॥

श्रवणापसंनिदलेतद्वलीदीप यायेनयस्त्रीत्यायापिसवभ्यते ॥ कुक्षुमवितानस्पन्देनमालिनेभ्रम्विणि ॥ अतएवमदारमधुरामोदशायिनि ॥ ७ ॥ ८ ॥ मुकामयानिजालक
लाचानां जालावारखादीर्घानां अतर्जनाभु अतरभूमिपुमप्यस्यवापीपदेशेपुत्रोनुमास्थितसोत्कंठदवअपगतस्वनिभलकयतिमुक्ताविभ्रामाभिर्द्विप्यमानेसति ॥ ९ ॥ अष्टपुर
मिर्गिमपूरीतपृष्ठतरं श्रवणशालामप्यपिआमाधिमिमबिटेपु ॥ वेरात फालतश्चआवीर्धनमक्षिपथिपुनिरदृशचारभ्रातिथितयाषत ॥ १० ॥ शाम्यतोदिनस्यवेदशते
मुक्ताजालकानां भाजाललक्षणेनभस्मनाउद्धूलिताल्यनितर्दतमबिष्टविवातेयतपखिलक्षणेनखालानिरागरातिगुणशसिध्वचपतीवसति ॥ ११ ॥ म्रुजुर्नाराक्षाकरेयाणीरो
खल्युशिररुचस्तिपुलीलासरोजेषुगोमनारसायमिस्मरुसबतितोपवेशश्रुत्वाआवोशानदाविर्गोवासोपान'स्विभ्रवत्तिपुनिमीलभोग्गुलेपुसत्सु ॥ १२ ॥ लीलापक्षि
श्रवणयायेवमशीतेवितानस्पदमालिते ॥ मौनमरुतिमदारमधुरामोदशायिनि ॥ ७ ॥ पुष्पदामसुपुसासुमहाभ्रमरपक्तिपु ॥ श्रातश्रेयत
यानूनंसम्यग्यानवतीखिव ॥ ८ ॥ मुक्ताजालकलापांतर्गतास्वतरभूमिपु ॥ कचत्यपगतस्वदतोयेश्रोतुमिवास्थिते ॥ ९ ॥ गृहांतरप्रवि
ष्टेषुगवाक्षेदूरमशुपु ॥ विआमाधमिवादीर्धनमप्यायेपूरीतलम् ॥ १० ॥ मुक्ताजालप्रभाजालभस्मनोद्धूलितात्मनि ॥ शसतीवशम
शाम्यद्दिनदहेदिवानपे ॥ ११ ॥ करेलीलासरोजेषुशेखरेषुचमूथताम् ॥ श्रुत्वासुरसमामोदादृष्टत्तिपुमनस्विव ॥ १२ ॥ बालकेखजालो
केपुलीलापक्षिपुसादरम् ॥ मौजनार्थवधूलोकमुपकृधत्स्वनारतम् ॥ १३ ॥ भ्रमद्भ्रमरपक्षीत्यवानधूतरजस्यलम् ॥ कौमुदेपरिविभ्रान्ति
चामरेव्वक्षिपद्भ्रमसु ॥ १४ ॥ रश्मिष्वगगुहोन्मुक्तच्छायाजालभयादिव ॥ गवाक्षादिविवोद्धीयप्रविष्टेषुगृहांतरम् ॥ १५ ॥ आसीद्दिन
चतुर्भागसत्तावेदनतत्पर ॥ मेरीपटदशंखानादिक्कुत्वापूरकोध्वनि ॥ १६ ॥ तेनतत्तारमप्याशुवर्षोतर्द्धानमाययी ॥ मौनजलदनादे
नमाधूरइवनिस्वन ॥ १७ ॥ आद्युय्याद्युयपक्षालि पजरस्यास्वगावली ॥ मूर्कपेतरसातालीपल्लवेववनावली ॥ १८ ॥ आययुर्मयवि
चस्तायालाघात्रीकुर्चांतरम् ॥ सारवप्राटपीवाब्दा प्रोन्नतशृंगकोटरम् ॥ १९ ॥ उत्तस्पूरवर्तसेभ्योमूथतांभ्रमरस्वज ॥ ईपत्करालवा
हाभ्य सरिद्धौकुणाइव ॥ २० ॥

पुपजरस्वशुकाक्षिपु ॥ उपकृधत्स्वतरपक्षितियाषत ॥ ११ ॥ कौमुदेर्पक्षिकारोन्मुक्तकुमुदसबधिनियमद्वमराणापक्षीत्यवीर्यदूतेरजसिचामरेव्वक्षिपस्वशृषपरितोविभ्रान्तिसति
॥ १२ ॥ द्यतरश्मिपुअगानोमेवादिपर्वतानांगुहाभ्यउन्मुक्ताच्छायाषयूहात्मकानमसोअयादिवउद्धीयपलाप्यगवाक्षादिपुद्गारेपुनिलयनायगृहांतरपृष्ठमप्यमबिष्टेखिव ॥ १३ ॥
दिनचतुर्भागस्यसत्तापरिशेषस्यावेदेनतत्पर ॥ १४ ॥ तेनप्यनिनातसारमिमिमुनेरिवभीननासिष्ठषषज्जतर्धानमाययी ॥ १५ ॥ तरसाजयेनद्यासुभाषलितजालेत्य
य ॥ आतालीपट्टबाआकपिततालीवलाषनाबलीप ॥ १६ ॥ सारवरोदशश्चक्षितययास्यासाधगकाटोरशृंगद्वयमप्यमिब ॥ १७ ॥ ईपत्कराल दुर्गोवाइमवाहोया
सीताभ्य ॥ यमराणीजोगैरत्वपोतानामुक्कणदृष्टान ॥ १८ ॥

वासरस्यदृढनेचतुर्थवयसिप्राप्तेसति ॥ २१ ॥ ग्रस्तुतं वस्तुवक्तव्यार्थसहरन्पुसंहन् ॥ २२ ॥ क्रीडीकृत्यत्तद्विरुध्वेतियावत् ॥ २३ ॥ अक्षीणः अक्षयोमद्विरामर्थः ॥ हंसेनअं
 ऋस अ॥ परित्यज्येतिल्यब्लोपेचमी ॥ २४ ॥ अनेनवासनाक्षयमनोनाशप्राणसरोधज्ञानाम्यासपया ॥ २५ ॥ २६ ॥ यथाअधस्तक्तदीपोवापुरुषोऽवेगत्तेपतिततद्वत्
 ॥ २७ ॥ अस्यमृदुकार्थस्यिद्वेयथाप्राप्तोव्यवहारः असंगेनकार्थइत्येवसर्वशास्त्रपरमतात्पर्यविषयसिद्धातमादायमनसिकृत्यउदारवानपरिच्छिन्नात्मबोधवान्मवेत्यर्थः

एवंप्रक्षुभितेनास्मिन्गृहेदाशरयेतदा ॥ प्राप्तेवासरदृढत्वेशांतशंखनेशनैः ॥ २१ ॥ संहरन्ग्रस्तुतं वस्तुवचोमधुरदत्तिमत् ॥ उवाचमुनि
 शार्दूलः सभामध्यरघूदहम् ॥ २२ ॥ राघवानघवाग्जालंमयैतन्नविसारितम् ॥ तेनचित्तरंगवत्त्वाक्रोडीकृत्यात्मतानय ॥ २३ ॥ कचि
 द्ब्रूहीताभावतामद्विरामर्थइदंशः ॥ त्यक्त्वादुर्बोधमक्षीणोहंसेनवांमसःपयः ॥ २४ ॥ विचार्यैतदशेषेणस्वधियैवंपुनःपुनः ॥ अनेनैवपथा
 साधोगंतव्यंभवताधुना ॥ २५ ॥ अनयैवधियारामविहरन्नैवव्यसे ॥ अन्यथाधःपतस्याशुविध्यखातयथागजः ॥ २६ ॥ सुगृहीतंधि
 याराममद्वचोनकरोपिचेत् ॥ तत्पतस्यवेदस्यक्तदीपोवांधोनिशास्त्रिव ॥ २७ ॥ असंगेनयथाप्राप्तोव्यवहारोस्यसिद्धये ॥ इत्येवशास्त्रसिद्धा
 तमादायोदारवान्भव ॥ २८ ॥ हेसभ्याहेमहाराजरामलक्ष्मणभूमिपाः ॥ सर्वएवभवंतोद्यतावद्वापारमाह्निकम् ॥ २९ ॥ कुर्वत्वयंहि
 दिवसःप्रायःपरिणतकृतिः ॥ शेषंविचारयिष्यामोविचार्यप्रातरगताः ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तामुनिनातेनसास
 र्वैवतदासभा ॥ प्रोक्तस्थौपद्मवदनासविकसेवपश्चिनी ॥ ३१ ॥ राजानःस्तुतराजानःकृतरापववंदनाः ॥ परिपुतेवसिष्ठेतेजग्मुरात्मनि
 वेशनम् ॥ ३२ ॥ विश्वामित्रेणसहितोवसिष्ठोऽंगुतामश्रमम् ॥ उत्तस्यावासनाच्छ्रीमान्मस्तनभश्चरः ॥ ३३ ॥ दशरथप्रभृतयोराजा
 नोमुनयस्तथा ॥ यथानुरूपंकारमनुगम्यमुनिंचिरम् ॥ ३४ ॥ आपृच्छत्त्वैकेचिद्गर्गनंययुःकेचिद्गर्गनंययुःकेचिद्गर्गनंययुः ॥ केचिद्गर्गनंययुःकेचिद्गर्गनंययुः
 द्योत्थिताइव ॥ ३५ ॥ वसिष्ठपादयोस्त्यक्त्वापुण्यांजलिमनाविलम् ॥ दारैरनुगतोराजाप्रविवेशगृहांतरम् ॥ ३६ ॥ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाः
 प्राप्तस्यस्वाश्रमंगुरोः ॥ अभ्यर्च्यचरणौभक्त्यात्वाजग्मुर्नृपमंदिरम् ॥ ३७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रातःश्वःसंभायामगताःस्ततः ॥ धातुसंबंधेप्रत्ययादितिभविष्यतिकः ॥ ३० ॥ इतिउक्ताआज्ञप्ता ॥ पद्यानिविपद्यान्येवचवदनानियस्याः ॥ ३१ ॥ स्तुतेरा
 जादशरथोयैलेस्तुतराजानः ॥ वसिष्ठेपरिपुतेसर्वैःप्रणम्यप्रशंसितेसति ॥ ३२ ॥ नमस्तुतानभश्चरादेवायेन ॥ ३३ ॥ वक्तारमुपदेष्टारम् ॥ चिरमाश्रमांतमनुगम्य ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥ अनाविलनिर्मलम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

राग्यिन्वृषाननुधु ॥ विषाण्जनिधीन्रअभ्येसु ॥ अभिमुखआर्यपुराणिगमनादिनापूजनायत्तीषुकीर्त्यर्थ ॥ अभ्येतुरितिपाठेअभ्येतुरितिधिगंत्यमभ्येविमानानचुरित्ये
 वयोग्यम् ॥ १८ ॥ परिच्छेदपरिचरि सह ॥ १९ ॥ ४ ॥ ११ ॥ ४ ॥ भाषिष्टमद्यचकत्ताडुल्लक्ष्मै सुदीरमणीयाम् ॥ तथाचभुतिरययवेदश्वराजोवहमेवेवसर्वो
 स्मृतिमभ्येतोस्तोषपरलोकादतिस्वामसार्धाम्यदर्शनस्यभाविषोक्षफलदृष्टकनारयति ॥ विनाधिनाोरान्म्यतिक्रमणकामादित्यावत् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अधिगतसा
 लयाआस्तत्त्वबोधेनउदित सविकाहआरायोयोपोराभादीनाम् ॥ धियाभाराधि ॥ विरतिमुपरमअगजतमाप ॥ अतएवारुणकिरणध्यास्यामलिनोनिशाकरएवधकम

सदनानिसमासायश्रोदार सर्वएवते ॥ सक्षुरानचुरभ्ययुर्देवान्विप्राम्पितृत्तथा ॥ ३८ ॥ यथाक्रमस्वमृत्यातैर्विप्रायैश्वपरिच्छेदे ॥ सम
 युमुजिरेमोर्ज्यवणधर्मकमोदितम् ॥ ३९ ॥ अस्तगतैर्दिनकरेसमदिवसकर्मभि ॥ अभ्यागतेरात्रिकरेसमंरजनिर्कर्मभि ॥ ४० ॥ स्थि
 त्वातल्येपुकोशेशयनेष्वासनेपुच ॥ भूषरामुनिराजनोराजपुत्रामहर्षय ॥ ४१ ॥ संसारोत्तरणोपायंवसिष्ठवदनैरितम् ॥ यथावदे
 काग्रधियश्चित्तयामासुराहता ॥ ४२ ॥ तत प्रहरमात्रेणनिद्रामामुद्रितानना ॥ उत्सन्नसुंदरीमीयुपद्याइवदिनार्थिन ॥ ४३ ॥ रामल
 ह्मणशत्रुघ्ना प्रहरत्रयमेवतन् ॥ वासिष्ठमुपदेशेचित्तयामासुरस्तम् ॥ ४४ ॥ प्रहरस्यार्द्धमात्रेततआमुद्रितेक्षणा ॥ उत्सन्नमाययु
 निर्वांक्षणाद्विद्रावितश्रमाम् ॥ ४५ ॥ इतिशुभमनसाविवेकभाजामधिगतसारतयोदितशयानाम् ॥ असजतविरतितदात्रियामाम
 लिननिशाकरवक्तोजगाम् ॥ ४६ ॥ इत्यार्येवासिष्ठमहारामायणेवाल्मीकीयेदवदूतोकेद्वात्रिशत्साहस्र्यांसंहितायांमोक्षोपायेपुनि
 वर्णप्रकरणेदिवसव्यवहारवर्णनानामप्रथम सर्ग ॥ १ ॥ ५३ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ तत ह्निर्नेदुवदनापर्या
 कुलतमपदा ॥ क्षीयमाणा नमोक्ष्याभाविवेकइववासना ॥ १ ॥ पूर्वध्वस्तयालोकदृश्यमानेपरेवले ॥ शयालीकावतसामंत्रापको
 निकरोदधौ ॥ २ ॥ अवस्थायफणाकर्षीपिरामृष्टेदुमंडल ॥ ज्योत्स्नाकवलनालोकोधमौप्राप्तातिकोनिल ॥ ३ ॥

स्यास्तदावजगाम ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीवाल्मीकिः ० नाट्ययप्रकाशोनिषण्णपकरणेपथमःसर्ग ॥ १ ॥ ५३ ॥ ॥ इहरामादिभिःआतर्वसिष्ठस्त्यसमानय ॥
 उक्तार्पस्त्राणास्तत्त्वेविष्णोपबोधयति ॥ १ ॥ ह्निर्नेदुमंडलानदुखेववनयस्या ॥ क्षीयमाणामरणोन्मुखी ॥ १ ॥ ततो निकरोनिगच्छत्किरणस्तापक सुयःप्रादुमुत्वेजनदृश्य
 मानेपूर्वैष्वविकस्येअचछेदगर्भैर्देवैस्तथाप्रतिबद्धतयात सबतरालनिर्मितालोकशयाभसतिहृत्तास्तशत्रुघ्नी ॥ प्रत्यक्षुस्त्वेकनिर्देशयमानेपरेपश्चिदविकस्येअचछेदुअलीको
 निम्याकस्मितोवतस किरीटाविसिरोभूषणतशाभमालोकइधावितिदिक्षेविप्रज्याव्यय ॥ २ ॥ ज्योत्स्नानांकमलनायआलोकध्वसुपसारदबहीराजोकोयस्येति ॥ सर्वस्वम
 शयाचक्षुस्कारोपदियमुक्तिः ॥ अनेमक्षुभुपाकइकेतुमेहागम्यते ॥ ३ ॥

अस्मात्तानाश्रवणानधिकास्मात्त्वावदितसंख्याः ॥ एवमप्येपि ॥ ४ ॥ निर्गतस्य निर्गमित्यतः ॥ ५ ॥ मीरंघ्रतानिरवकाशताम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृहप्रवेशपूर्वमेवसंवध्नातिमेल्य
नीतिपूर्वसंवधस्तरोस्ताहोयस्यतथाविधोमहीपतिर्दशरथः ॥ ८ ॥ विष्टरालिषुआसनपत्तिषु ॥ दक्षासनयोर्विष्टरदतिषत्वम् ॥ ९ ॥ क्षान्तापूर्वद्युर्भवाः ॥ १० ॥ राज्ञासम
आक्रोगः सस्थानस्थितिर्यस्याः ॥ राजानयतवाक्कायवेष्टद्व्यासवर्षितथाआसन्निधिभावः ॥ ११ ॥ तद्देशयोगेषुभाप्रदेशप्रविष्टेषुविप्रादिषुयाप्रदेशप्रात्याहिककृमप्रदेशानु

रामलक्ष्मणशत्रुघ्राडत्यायानुरैः सह ॥ ययुर्वदितसंख्यास्तेपुण्यंवासिष्ठमाश्रमम् ॥ ४ ॥ तत्रवदितसंख्यास्यनिर्गतस्यापिसद्यतः ॥ मुने
र्ववंदरेपादौपदोर्द्वार्यसंततिम् ॥ ५ ॥ क्षणान्तत्सदनमौनं मुनिब्राह्मणराजभिः ॥ हस्त्यश्वरथयानैश्चशनैरिंध्रतांययौ ॥ ६ ॥ अथा
सौमुनिशार्दूलस्तचैवसहसेनया ॥ गृहंदाशरथं कालेरामाद्यनुगतोययौ ॥ ७ ॥ तत्रैतन्पूर्वसंबंधः कृतसंध्योमहीपतिः ॥ दूरमार्गं विनिर्गत्य
पूजयामाससादरम् ॥ ८ ॥ पुष्पमुक्तामणिव्रातैर्भूत्यधिकभूषिताम् ॥ सभांप्रविश्यते सर्वविधिविष्टरालिषु ॥ ९ ॥ अथतस्मिन्नवस
रेत्यस्तनाः सर्वएवते ॥ श्रोतारस्समुपजग्मुर्नभश्चरमहीचराः ॥ १० ॥ विवेशसासभासौम्यारुतान्योन्याभिवंदना ॥ बभौराजसमा
भोगाशांतवातेवपद्मिनी ॥ ११ ॥ यथाप्रदेशमेवाशुनिविष्टेषुयथासुखम् ॥ तेपुतद्देशयोगेषुविप्रिमुनिराजसु ॥ १२ ॥ गृहनिस्वागतर
वेशनैः शममुपागते ॥ सभाकोणोपविष्टेषुशांतशब्देपुर्वदिपु ॥ १३ ॥ तरसैवोदितेष्वशुश्रोतुमभ्यागतेष्विव ॥ गवाक्षादिवजालेषुप्रवि
ष्टेष्वर्कश्चिम्बुषु ॥ १४ ॥ सत्वरप्रविशच्छ्रेष्ठहस्तस्पर्शघटोद्भवे ॥ मुक्ताजालझणकारेनिद्रायाभिवशाभ्यति ॥ १५ ॥ कुमारः शंकरस्येव
कचोदेवगुरोरिव ॥ प्रक्रादइवशुकस्यसुपण्डवशार्ङ्गिणः ॥ १६ ॥ वसिष्ठस्याननेरामः शनैर्हृष्टिन्यवेशयत् ॥ अमंतीमंवरपोतेः फलपद्म
इवाल्लिनीम् ॥ १७ ॥ मुनिस्त्वनुज्जितेनाथतेनैवरघुनंदनम् ॥ क्रमेणोवाचवाक्यज्ञोवाक्यंवाक्यार्थकोविदम् ॥ १८ ॥ श्रीवसिष्ठउ
वाचा ॥ कच्चिस्मरसि यत्प्रोक्तं त्वोमयारघुनंदना ॥ वाक्यमत्यंतगुर्वर्थपरमार्थावबोधनम् ॥ १९ ॥ इदानीमवबोधार्थमन्यच्चरिपुमर्हना ॥
उच्यमानं मयेदंचष्टणुशाथ्यतसिद्धये ॥ २० ॥

क्रमेणनिविष्टेषूपविष्टेषुसु ॥ १२ ॥ गृहनिर्गमस्वरत्नगतप्रश्रवे ॥ १३ ॥ उदितेष्वर्कश्चिम्बुषुश्रोतुमिवतरसैवाभ्यागतेषुगवाक्षांप्रप्येवतज्जालच्छिद्रेषुप्रविष्टेषुसु ॥ १४ ॥
सत्वरसभाप्रविशतां श्रोतुणाहस्तस्पर्शैरगधनैश्चोद्भवोयस्यतथाविधेमुक्ताजालकभूषणादिझणत्कारेनिद्रायाभिवनिस्पदभावाच्छाभ्यतिसति ॥ १५ ॥ दृष्टेर्भक्तिगौरवोत्कंठाद्य
तिशयद्योतनायबहून्पुमानानि ॥ १६ ॥ अवरेभयंतीमलिनीभरीफलपद्मेउदयादिकालोनिवेशयतिनंदनम् ॥ १७ ॥ तेनप्रागनुकानैर्नैवक्रमेण ॥ १८ ॥ क्षःपूर्वद्युः ॥ १९ ॥ २० ॥

यागुन कर्ममेवानुक्रम्यदर्शयति ॥ वेराग्येत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ दिक्कालापनवच्छिन्नविधिवपरिच्छेदशुभ्यम् ॥ तस्मैवविषयण अदृष्टेति ॥ नदृष्टेरातकालतोवाउभेको
 दीप्तापरामर्षद्वितयस्य ॥ उभाभ्यस्त्यसमासेद्विवचनलुकिउभयोभ्यधेत्ययम् ॥ २३ ॥ समेषुसाधारणेपुणोल्यादिव्यप्यनुगतत्वात्सप्तमासतातत्परिशेषेणप्रथमानम् ॥ २४ ॥
 इतिउक्तत्रयस्यप्राबल्यनिश्चित्यअहमित्यभिमानमुक्तास्त्वसिधुसुरोभनस्वमाकाशमार्गानंदोवायस्तथाविधोभव ॥ २५ ॥ स्वा कलना कल्पना ॥ २६ ॥ सपवोभोग्या ॥ इरा
 लमापदत्तय ॥ पितृलदातिक्रिडापिभाषा स्थतयाथा ॥ तेषांभोगानमेपणा स्पृहा ॥ २७ ॥ पातालाविदेशभेदेदुणाविशन्नुभेदवकारादुनादिकालभेदेवचतवेवसर्वदृष्या
 वराग्याभ्यासवशतस्तथातत्त्वावयोधनान् ॥ ससारस्तीर्यतेनेतत्त्वेवाभ्यासमाहर ॥ २१ ॥ सम्यक्तत्त्वावयोधेनदुर्धौधेक्षयमागते ॥
 गठितेवासनोवेशिशोकप्राप्यतेपदम् ॥ २२ ॥ दिक्कालापनवच्छिन्नमदृष्टोभयकोटिकम् ॥ एकब्रह्मैवहिजगत्स्थितंद्वित्वमुपागतम्
 ॥ २३ ॥ सवभावानवच्छिन्नत्रयब्रह्मैववियते ॥ शांतसमसमाप्तासतदान्यत्वंकथंभवेत् ॥ २४ ॥ इतिमत्याहमित्यनुक्तमुक्तमुक्तवपुर्महा
 न् ॥ एकरूपप्रशांतामासादास्त्वात्मसुखोभव ॥ २५ ॥ नास्तिचित्तंनचाविद्यानमनोनवर्णविक ॥ एता स्वकलनारामकृताब्रह्मणए
 वता ॥ २६ ॥ यास्तपदोयाश्चदृशोयाश्चित्तोयास्तपेपणा ॥ ब्रह्मवतदनापतमभ्यव्यविजृम्भते ॥ २७ ॥ पातालेभूतलेस्वर्गेवणेप्राण्यव
 रेपिचाहस्यतेतत्परब्रह्मचिह्नपुनान्यदस्तिहि ॥ २८ ॥ उपेक्ष्येहोपादेयवधवोविभवावपु ॥ ब्रह्मैवविगताद्यंतमभ्यव्यविजृम्भते ॥ २९ ॥
 यावदज्ञानकलनायावदब्रह्मभावना ॥ यावदस्याजगज्जालेतावच्चित्ताहिकल्पना ॥ ३० ॥ देहयोषदहभाचोदृसेस्मिन्यावदालना ॥
 यावन्मनोदमित्यास्यातावच्चित्तादिविभ्रम ॥ ३१ ॥ यावन्नोदितमुच्चैस्त्वंसज्जनासंगसगत ॥ यावन्मोर्त्यनसक्षीणतावच्चित्तादिनिश्च
 ता ॥ ३२ ॥ यावच्छिद्यितलायातेनैदंभुवनभावनम् ॥ सम्यग्दर्शनशक्त्यातस्मावच्चित्तादय स्फुटा ॥ ३३ ॥ यावदज्ञत्वमंधत्ववैवस्यवि
 पयाशया ॥ मोर्त्यान्मोहसमुच्छ्रायस्मावच्चित्तादिकल्पना ॥ ३४ ॥ यावदशाविपामोदपरिफुरतिहृदने ॥ प्रविचारषकोरौतनताव
 व्यशित्यलम् ॥ ३५ ॥ भोगेष्वनास्यमनसाशीतलामलनिर्वृते ॥ छिन्नाशापाशजालस्यक्षीयतेचित्तविभ्रम ॥ ३६ ॥
 मनादरपतेनाग्न्यदित्य ॥ ३८ ॥ उपेक्षा इयाउपादेयादिति सामान्यत ॥ तथाप्युक्तोक्तमुपादेयतमाधमोक्तिजवाभपुरित्येवप्रकारेणेत्यर्थ ॥ २९ ॥ किंसर्वैवतयाविजृम्
 तनेत्याह ॥ यावदित्यादिना ॥ ३० ॥ आत्मनासेनमेवमित्यास्यास्फियतद्विरोध ॥ ३१ ॥ उच्चैस्त्वपूर्णता ॥ चित्तादिप्रयुक्तानिघतानीयता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ असत्यरूपम
 पत्यम् ॥ ३४ ॥ आरालसमोर्षिपगध ॥ तावत्पुण्डालादिविचारलक्षणव्यकोर्नोर्नविशति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

१ संक्षारार्त्तापतदित्यपिपाठः २ अमैकोपाबच्छदोषधारणार्थं साकल्प्यार्थोक्ता ॥ सकलेरुपेक्षितमिमेवेवनिमित्ताभ्यय ॥

अनास्थयात्यक्ताचित्तभूः प्रबुद्धाप्रबोधफलवतीभवतिनात्यक्त्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तानुदयएवतस्यागदत्याशयेनाह ॥ असंस्तुतमनुपयुक्तदूरस्थमवस्तुअतएवा
सतमभपुरुषाकारमिवत्वेदहमनास्थपरिपश्यतश्चित्तस्यजगत्तत्त्वचिन्ताः कुतः ॥ ३८ ॥ भावितश्रवणमनननिदिध्यासनसाक्षात्कारिपरिष्कृतमनतचित्त्यात्ररूपसंसारप्रसिद्धरूपाद्रूपां
तरमात्मायस्य ॥ स्वानिमनसिअवलीनजगदस्य ॥ ३९ ॥ असम्यग्दर्शनसम्यग्दर्शनविरोधिनिअज्ञानेमिथ्याभ्रमान्करोनितथाविधस्वभावेनपेसति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ चित्ताभावेकय
व्ययद्वारस्तत्राह ॥ जीवन्मुक्तादत्यादिना ॥ चित्तपदवीजलेयुक्तेसिकतामुजलरेखेवचित्तप्रचारेखा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्रथमतिव्यवहरति ॥ सत्त्वसत्स्थितिप्रयुक्त्याहेलयानास्थ

तृणामोहपरित्यागान्नित्यशीतलसंविदः ॥ पुंसः प्रशांतचित्तस्यप्रबुद्धात्यक्तचित्तभूः ॥ ३७ ॥ असंस्तुतमिवानास्थमवस्तुपरिपश्यतः ॥
दूरस्यमिवदेहस्वमसंतचित्तभूः कुतः ॥ ३८ ॥ भावितानंतचित्तस्वरूपरूपांतरात्मनः ॥ स्वांतावलीनजगत्शांतोजीवादिविभ्रमः ॥ ३९ ॥
असम्यग्दर्शनेशांतेमिथ्याभ्रमकरात्मनि ॥ उदितेपरमादित्येपरमार्थैकदर्शने ॥ ४० ॥ अपुनर्दर्शनायैवदग्धसंशुष्कपर्णवत् ॥ चित्तंवि
गलितंविद्विषद्विषद्वौघृतलवंयथा ॥ ४१ ॥ जीवन्मुक्तामहात्मानोयेपरावरदर्शिनः ॥ तेषांचित्तपदवीसासत्त्वमितिकथ्यते ॥ ४२ ॥ जीव
न्मुक्तशरीरेषुवासनाव्यवहारिणी ॥ नचित्तनामीभवतिसाहिसत्त्वपदंगता ॥ ४३ ॥ निश्चेतसोहितत्वज्ञानित्यंसमपदेस्थिताः ॥ लीलयाप्र
भ्रमंतीहसत्त्वसंस्थितिहेलया ॥ ४४ ॥ शांताव्यवहरंतोपिसत्त्वस्याः संयतैर्द्विधाः ॥ नित्यंपश्यंतितज्ज्योतिर्नैतैक्येनवासना ॥ ४५ ॥ अंत
र्मुखतयासर्वचिद्विज्ञौचिजगत्तृणम् ॥ जुद्धतोतर्निवर्त्ततेमुनेश्चित्तादिविभ्रमाः ॥ ४६ ॥ विवेकविशदंवेतःसत्त्वमित्यभिधीयते ॥ भूयःफ
लतिनोमोहंरुधवीजमिवांकुरम् ॥ ४७ ॥ यावत्सत्त्वंविमूढांतःपुनर्जननधर्मिणी ॥ चित्तशब्दाभिधानोक्ताविपर्यस्यतिबोधतः ॥ ४८ ॥
प्राप्तप्राप्योभवान्नामसत्त्वभावमुपागतम् ॥ चित्तंज्ञानाग्निनादग्धंनभूयःपरिरोहति ॥ ४९ ॥ संरोहतीषणाविदंयथापरशुनाग्निना ॥ न
तुज्ञानाग्निर्दग्धंप्रबोधविशदंमनः ॥ ५० ॥

या ॥ ४४ ॥ तर्हिक्तेषांवासनाव्याव्यवहारपरमार्थोऽप्यदर्शान्तद्वैतैक्येनेत्याह ॥ शांताइति ॥ तदद्वयंज्योतिर्नित्यंपश्यंतितद्वाधितैर्द्वैतैक्येनद्वानावानसंभवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ न
देवस्पष्टमाह ॥ अंतर्मुखतयेति ॥ ४६ ॥ अतएवाज्ञचित्तासत्त्वस्यवैलक्षण्यमित्याशयेनाह ॥ विवेकेति ॥ ४७ ॥ विमूढानाजनानाभतश्चित्तशब्दाभिधानोक्तासांभवतिताव
देवपुनर्जननधर्मिणी ॥ बोधतस्तुसासत्त्वसंज्ञीविपर्यस्यतिजन्मनिष्टासिलक्षणविपरीतकार्यकरोतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ चित्तनवेतिशेषः ॥ ४९ ॥ कीदृशंताहिभूयःसरोहिततदाह ॥
सरोहीति ॥ र्द्विषणाएषणावित्तपुत्रलोकविषयास्नाभिसाविद्धस्वचित्तम् ॥ यथापरशुनाच्छिन्नमग्निनादग्धमपिपुणादिअंतर्बीजशक्त्याविद्धंभूयःप्ररोहिततद्वत् ॥ निर्दग्धंनिर्दग्धै
षणावीजशक्तिकम् ॥ ५० ॥

ज्ञानाभिनाकुतो जगदीजराफिवा इहाह ॥ अथेति ॥ हियस्माज्जगद्वृणुण एव मोहोद्वाहा आरोपितरूपेण बहिर्दि यस्माज्ज्ञानाज्जगदपिवालप्रसृत्य भावाभिहृदिक यतश्च अनयो ब्रह्म आनोरज्ञानभाषकज्ञो नेवलनाना रोत विद्यते अतो न परो हतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ भिन्नगद्विद्विद्विद्वेणे वासि यथातीक्ष्णते नरसे मरिचेति क्षणतानह ॥ अतस्तत्त्वदराचिजा गतीनभित्ये ॥ तस्माच्छ्रवती न कुरुते इह पल्लवी मुधा न्यायाय यदुक्तं श्रीतिरेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ तर्हि अस्तद्वद्वदमप्यथासीत्ततो ये स बलाघतेत्या विधीता यतोसि यतो मासीत्यादिलीकिका खनदमच्छब्दाः किनिरर्थकानित्याह ॥ शब्देति ॥ इह नौतला किफभ्य बहारे परस्परव्यावृत्ता राध्याव्यावृत्तेष्वर्थेषु सेकेतितादतिवक्तव्यो वृथा सैनैव व्यावृत्त्या कारणभासेते तेनरा शब्दजनार्तविदाप्रमान अवस्तुभूताया व्यावृत्त शब्दार्थत्वाभावात् ॥ एवम्यावृत्त्यपणमेते सप्तसंख्येयव्यावृत्त्ये अभ्यावृत्तानुगतविद्यो मात्वादेशपरमार्थतो भात इति तत्र परमार्थ बलशुभावापदत्वात् ॥ ५३ ॥ एवमवृत्तद्विकल्पत्वात् नेन विद्याप्रदविद्वाद्यास्तता यमपयुक्तजननमरणाद्यनयप्राप्तिपयुक्तोदत्तस्यापिन प्रसक्तिरित्याह ॥ अविम्वयत्वादिति ॥

ब्रह्मद्वैव हि जगज्जगच्च वक्ष्ये इणम् ॥ विद्यते नानयोर्मदं श्रद्धनवक्षणोरिव ॥ ५१ ॥ चिदतरस्मिन्निजगन्मरिचेतीक्ष्णतायथा ॥ नातश्चि जगताभिर्नेतस्मात्सदसतीमुधा ॥ ५२ ॥ शब्दशब्दार्थसंकेतवासेनेहनसविदा ॥ चिद्वोभत्वादुभेभानस्यजात सदसन्मती ॥ ५३ ॥ अविम्वयत्वाभ्यासित्यस्मात्माकिमिवरोदपि ॥ अविम्वयत्वे जगतामभावे फल्पनकुत ॥ ५४ ॥ चिन्मयत्वे सदा सर्वतच्चित्त्वप्रविधारय ॥ शुद्धसत्त्वमनायतंतत्रांगफल्पनाकुन ॥ ५५ ॥ चिदात्मासिनिर्देशोसिपारावारविवर्जित ॥ रूपं स्मरनिर्जं स्फारमाऽस्मृत्यासुमितो भव ॥ ५६ ॥ ताससत्तांगत सर्वमसर्वभावादयोदी ॥ तादृशुपोसिशान्तोसिचिदसिन्नरूप्यसि ॥ ५७ ॥ विच्छिन्नलोदरमेवासिनासिनानास्य याप्यसि ॥ योसिसोसिनसोमीव सदस्य सदसिस्वप्ता ॥ ५८ ॥ य पदायविशेषोर्तनं त्वन्येव सोसिते ॥ तदस्य तदसिस्वस्य श्रद्धनामन्न मोस्तुते ॥ ५९ ॥

त्वमिति म्बवर्कियमाणरामाभिप्रसदसत्त्वभावशरीरमात्मास्वयनासि अविम्वय त्वात् ॥ सर्वस्य जगत अविम्वयत्वे अतादेवावगतोरेहादिकस्वसैव तथकुन इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ यद्विद्विद्याह फिलक्षणजाद्व्याशयपरित्यागाच्चिन्मयमेव जगद्वितिमम्यसेतवाचित्ववि त्तत्राववद्विधारय ॥ तच्छमम्यगुविचार्यमाणशुद्धाविधयपरिच्छेदशुभ्यमेकरसम् ॥ तददेहादनर्थकलनादुक्तद्वयोः ॥ ५५ ॥ अस्तद्व्याचिस्वरूपविस्मरणेन तस्मिन् परिच्छि न्न ॥ ५६ ॥ तासत्तापूर्णचित्तत्वाभावस्थितिगत समुद्रवती निरतिशयानदलाभापुद्गलान्मृत्वा आसर्वपरिच्छिन्न जगत्सर्वपूर्णस्वभावाभावयसपादय ॥ ५७ ॥ नागासिनानाभावे न आलेनच्छीलानासि अयापितद्वाराधावधित्वावसिपरिशिष्यसे ॥ तदसर्वभाह्नजनसद्वर्तननिनिष्पापणभायोसिसोसि ॥ तादृक्कियत्यनपरोक्षोनेत्याह ॥ नेति ॥ नत परोक्षोसीव यत् त्र्यभास्वभकारा ॥ ५८ ॥ सदस्य सदसीत्यशमिद्विणोमि ॥ यद्वति ॥ य सर्वपदार्थानि विभेदोम्यावृत्तिलक्षणोऽत परिच्छेदः स एव अलीकत्वादसच्छब्दाप ॥ सत्त्वमभवासी तिसदसीत्यस्यार्थः ॥ स एव तद्वाह जज्ञसद्भवेनेन कल्पमानोम्यावृत्तिरिक्तः सनेति म्यपदिशते सनेतास्तेष्वसदसीत्यस्यार्थः ॥ मृत्युप्रायेण सदस्य सदसीत्युक्त इत्यर्थः ॥ ५९ ॥

आपतवर्जितविशालस्फटिकशिलांतरालमिवसंपीडनिविडयच्चिह्ननंतद्वुस्तस्वभावस्वन्नदुःखाविविक्रियाभागिमत्वास्वस्थोभव ॥ आसमंताद्विलीर्णत्वदीयचिच्छिलाज
ठरेमतिविबितपल्लवकोरादवकस्थितायामायायेस्वास्त्येवासातत्रेदुमनोलीलास्थिताम्यखिलानिजगंतियस्मिन्स्थायिषधेरामतेतादृशाग्रयनमदत्यर्थः ॥ ६० ॥ ॥ द
तिश्रीवासिष्ठमहाराजाः ॥ तास्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मजीवमनोदेहजगतामैक्यदर्शनात् ॥ सर्वद्वैतभ्रमेनातेपूर्णकस्थितिरुच्यते ॥ १ ॥
तत्रादौसर्वकल्पनाप्रतिपासनिमित्तचिरस्वरूपमात्रेतिपरिचाययति ॥ आसीति ॥ अबुधोभाविनांजायमानानांभूतिरंगभेदकल्पनानामास्यद्वयोदजलसामान्यमिवयाचित
अनंतानिजगतिवह्निसाउदत्तसंभावनायसैवालेतिसंभावयेत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्संभावनोत्तरद्वैतभावनात्यागभागेनिष्प्रवर्चनिर्वासनंचतत्स्वरूपमनुभावयति ॥ अवेति ॥ २ ॥ त

आद्यंतवर्जितविशालशिलांतरालसंपीडचिह्ननवपुर्गगनामलस्त्वम् ॥ स्वस्थोभवाजठरपट्टवकोशलेखालीलास्थिताखिलजगज्जय
तेनमस्ते ॥ ६० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेविश्रांतिसुहृदीकरणं नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
वाच ॥ भाविभूरितरंगाणांपयोदंबिवांबुधौ ॥ याचिह्नह्यनंतानिजगंत्यनयसोभवान् ॥ १ ॥ भवभावनयामुक्तोभावाभावविव
र्जितः ॥ चिदात्मन्स्थिताः केवदतेवासनादयः ॥ २ ॥ जावोयंवासनादीदमितिचिक्चतिस्वतः ॥ इतरांत्यर्थयोरन्नकः प्रसंगो गक
थ्यताम् ॥ ३ ॥ महातरंगगंभीरभासुरात्मचिदर्णवः ॥ रामाभिधोर्मिस्तिमितः समसौम्योसिव्योभवत् ॥ ४ ॥ यथानभिन्नमनलादौ
व्यर्थसौगंध्यमंबुजान् ॥ काण्यर्थकज्जलतः शौहृयंहिमान्माधुर्यमिक्षुतः ॥ ५ ॥ आलोकश्चप्रकाशांगादनुभूतिस्तथाचिते ॥ जलाद्वीचि
र्यथाऽभिन्नाचितस्वभावात्तथाजगत् ॥ ६ ॥ चितोनभिन्नोभवोभिन्नोभवनुभवादहम् ॥ नमत्तोभिद्यतेजीवोनजीवाद्विद्यतेमनः ॥ ७ ॥
मनसोर्नेद्रियंभिन्नं पृथग्देहश्चनेद्रियात् ॥ नशरीराज्जगद्विन्नं जगतोनान्यदस्तिहि ॥ ८ ॥ एवं प्रवर्तितमिदं महच्चक्रमिदंचिरम् ॥ नचप्रव
र्तितं किंचिन्नचशीघ्रंचनोचिरम् ॥ ९ ॥ स्ववेदनमनंतंच सर्वमेवमखंडितम् ॥ विद्यतेव्योमनिव्योमनकस्मिंश्चिन्नकिंचन ॥ १० ॥

स्वरूपेपरचितेजीववासनाजगद्विज्ञागाभितएवकचनभेदकल्पनानपृथक्सतीत्यनुभवितुशक्यतदस्याह ॥ जीवदति ॥ इतरांकेरचिदर्थकशब्दस्यतदर्थस्यच ॥ अत्रएवंरूपेचि
ह्नस्तुति ॥ ३ ॥ रमंतेयोगिनोयस्मिन्नित्यानदेचिदात्मनि इतिरामपदेवासौपरब्रह्माप्तिधीयतइतिष्ठुत्पादिताच्चार्थराभाभिधानः ॥ ४ ॥ तत्रद्वयस्यदृगव्यतिरेकदृग्धर्मत्वोपपाद
कदृष्टांतःसाधयति ॥ यथेत्यादिना ॥ ५ ॥ प्रकाशांगतेजसः ॥ अनुभूतिर्वैचित्तिप्रतिबिंबचैतन्यम् ॥ तथाशब्दः पूर्वदृष्टांतसमुच्चये ॥ यथाअभिन्नेतिच्छेदः ॥ ६ ॥ उक्तमेवा
र्थमप्यासकमोहादनेनस्फुटंदरयति ॥ चितइत्यादिना ॥ चितोमूलाधिष्ठानब्रह्मचितः ॥ अनुभोवोभायादृत्याहृडाचिवाभासः ॥ अहंन्यष्टिसमष्ट्यहंकारः ॥ एवमपेपिशरीरा
नेवोप्यम् ॥ ७ ॥ नशरीरादिनिासमष्टिशरीरजगतोर्भावादित्याशयः ॥ ८ ॥ ददस्तुतमिदंरशरीरजगच्चक्रंचितैवस्वरूपमोहादप्यासपरंपरयाप्रवर्तितमित्यर्थः ॥ परमार्थद
शानुर्नाकिंचिदपिप्रवर्चितम् ॥ ९ ॥ १० ॥

तस्यनिरितरायपूजतामेव भगिभैर्देवर्णयति ॥ ११ ॥ इत्युक्तवृत्तानिब ॥ १२ ॥ यत्तु उपादेयमुद्गाविपयज्ञानमावीयतेतदेवतेदु स्वायमुत्वायचभनति ॥ भाषउपा
देयताबुद्धिस्तदभावेननुन किंचिदावेयनामभवति अनारसंभुत्सुदु स्वयोरकमुनसिद्धमिति नदु स्वाविप्रसक्तिरित्यर्थ ॥ अथवाभाषानां दर्शयानामभावेन अस्वलेन नो वेय किंचिद
स्तीनिततमुत्सुदु स्वयोरकं धित्यर्थ ॥ १३ ॥ नानात्वेन भतीयमानां भाषानां कथमभाबलप्राह ॥ यथेति ॥ १४ ॥ काष्ठलोष्टसमस्थितिभवेति शेषः ॥ १५ ॥ शत्रुशरीरिपि स्वस्यै
वात्मत्वात् शरीरद्वन्द्वतश्चाप्यक्षिप्रमीति रात्मर्भागेनास्माह ॥ यथेति ॥ मिषप्रियतमम् ॥ १६ ॥ नतएष हृष्यामर्षयोपनिवृत्तिरित्याह ॥ समूलेति ॥ योनवीस्वतटे विद्यमान
हुमनि वसौष्ठदमस्तरपसमूलकापकपतिसमूलमुलयति स एष हृष्यामर्षयोपनिवृत्तिरित्याह ॥ समूलोपपत्वात्कथेर्णमुलिकया विपुयघ्राविध्यनुप्रयोगः ॥ १७ ॥ रागद्वेषयो

शून्यशून्येसमुच्छूनमक्षमक्षणिधृंहितम् ॥ सत्यविजृम्भतेसत्यपूर्णंभिवास्थितम् ॥ १ ॥ रूपालोकमनस्कारान्कुर्वन्नपिनर्किचन ॥ इ
करोत्यनुपादेयान्मज्ञास्यैवहिकृत्ता ॥ २ ॥ यदुपादेयबुद्ध्याचतहुस्वायसुखायते ॥ भावाभावेननादेयमकट्सुखदुस्वयो ॥ १३ ॥ यथा
नानाप्यननैवस्वस्वान्तिवाग्माणाः सार्यकोप्यतिशून्यात्मातयात्मजतोक्त्रम् ॥ १४ ॥ अतर्योमामलोवात्येसम्यगाचारचचुर ॥
हर्षमपविकारेपुकाष्ठलोपसमस्थिति ॥ १५ ॥ यएवातिराशत्रुस्त्वरमारणोद्यत ॥ तमेवारुचिमिन्त्रंयपस्यतिसपस्यति ॥ १६ ॥ स
मूलकापकपतिनदीतद्वद्वहुमम् ॥ यःसौहृदमत्सरचसहर्षमर्पटोपहा ॥ १७ ॥ रागद्वेषविचाराणांस्वरूपंवेन्नभाव्यते ॥ ततसतोप्यसद्
पासेविताअप्यसेविता ॥ १८ ॥ यस्यनाहकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ॥ हत्वापिसद्महोकाह्नहतिननिबध्यते ॥ १९ ॥ यन्नास्ति
स्यसद्भावप्रतिपत्तिरुदाहृता ॥ मायेतिसापरिज्ञानोवेनस्यस्यशयम् ॥ २० ॥ निस्नेहदीपवच्छातोयस्यांतर्वासनाभ्र ॥ तेनचित्ररु
तेनेवजितज्ञेनाविकारिणा ॥ २१ ॥

स्तस्कार्थविकारार्णवस्वरूपस्वप्नेनप्राप्यतेनविधायीतेतत्तर्हि सत-अरागद्वेषयेनप्रसिद्धाअपिजनाअसङ्घा ॥ रागद्वेषतत्त्वापरिधानेतन्मूलोच्छेदासम्भवेनपुनस्तेषोरगद्वेष-
यमरोद्वापरिहारात् ॥ अतस्तेसेविताअपिद्वेष्यर्थ ॥ १८ ॥ किर्तईतत्त्वतयोरितिषेवइकारएव अतस्तत्परित्यागेआत्यंतिकरागद्वेषनिवृत्तिरित्याशयेनगीतावाक्यमुदाहर-
ति ॥ यत्येति ॥ १९ ॥ अङ्कारस्यतुतस्त्वमज्ञानमेवतन्निवृत्तिस्तुत्यात्यपरिधानरित्याशयेनतन्ममायाशायाध्यायप्रसिद्धिशयन्याह ॥ भवति ॥ २० ॥ यत्पञ्चासनाभर शान-
सेनजितम् ॥ सर्वाकय सत्येनेत्याह ॥ विप्रकृतेनेति ॥ यथाविप्रकृतेनराणांविप्रच्छिन्नशत्रुशिरश्छिन्नजितविषयथानित्यनिरलससारजिरासबोधानित्यसिद्धाद्विती-
यपुर्णस्वनाजितमित्यर्थ ॥ २१ ॥

यस्य पुरुषधौरेयस्य इदमस्तु भोग्यपदार्थजातंसदृशशुभाविर्भावविरोभावावस्थासु वैभवदरिन्त्यदशासु आरोपापवाददशासु भाविभ्या त्वत्तत्त्वन आत्मतया नित्यलब्धत्वा
 द्वाअनुपादेयसत्तद्विद्योगसयोगप्रयुक्तयदु खदाहायसु स्वायचन भवति किनु इह स जीवो जीवन्मपि मुक्त एवेत्यर्थः ॥ २ ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्ण ० नृनीय
 सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निरस्थान्या पराष्टृष्टीर्वसिष्ठेन हराधव ॥ प्रत्यष्टौ स्थिरीकृत्य पृष्टः सशयशांतये ॥ १ ॥ रामस्य प्रत्यष्टिमुद्गाढं विष्यन्वसिष्ठः प्रथ
 ममाध्यात्मिकेषु मन आदिभेदेष्वनुगता स्वहृदि देव्यदृशयिष्य जीवादिभेदवाधमनुभावयति ॥ मन इति ॥ १ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ एकेनेति ॥ दत्तात्सत्ताससर्गाध्यासेन प्रापिता ॥
 ॥ २ ॥ मन आद्यनुगतप्रत्यक्तत्त्वदर्शनान्देवतत्र विध्यातस्य वाक्षार्थभोगतृणाक्षये वा स सर्वस्वनुगतसम्पत्त्यापि प्रत्यगभेदेन स्वत एव भानाद्वा साध्यासि निमित्तमप्यज्ञानक्षीयत इ
 यस्यानुपादेयमिदं समस्तं पदार्थजातंसदृशशुभा ॥ नदुःखदाहाय सुखाय नैव विमुक्त एवेह स जीव एव ॥ २ ॥ ॥ इ० वा० वा ० दे०
 मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मनोबुद्धिरहं
 कार इन्द्रियादितथानघ ॥ अचेत्यचिन्मयं सर्वं कृते जीवादयः स्थिताः ॥ १ ॥ एकैवात्मना दत्तानातेयं महात्मना ॥ यथैकनैव च द्रेणति
 मिराण्यान्नपणैः ॥ २ ॥ भोगतृणाविषावे शोयैदोपशमंगतः ॥ तदैव मस्तमज्ञानमाध्यातस्य यादिव ॥ ३ ॥ अध्यात्मशास्त्रमंत्रेण त
 ण्याविषविषूचिका ॥ क्षीयते भावितेनांतःशरदामिह कायया ॥ ४ ॥ मौल्यं क्षीणे क्षतं विद्विचिंतं रामसबांधवम् ॥ विलीनां बुधरेभ्यो क्षिजा
 ङ्गं शास्त्रम्यत्विप्रतः ॥ ५ ॥ अचित्तत्वं गते चित्ते क्षीयते वासनाभ्रमः ॥ हारमुक्तासमावेशश्छिन्ने तं ताविवानघ ॥ ६ ॥ रघुनाथविधाता य
 शास्त्रार्थं भावयति ये ॥ क्लमिकां दृत्वयोग्यायेत ससांसं मिलति ॥ ७ ॥ नवतामरसाकारकांतलोचनलालता ॥ शान्ते मौल्यं क्षतावाते च
 लतासरसो यथा ॥ ८ ॥ स्थिरतामुपयतां सिभावाभावविवर्जितः ॥ पदपरमविस्तारेन भर्त्सिव भ्रंजतः ॥ ९ ॥ मन्ये मद्बचनैर्बोधमागतो
 सिरघूह ॥ विगताज्ञाननिद्रोर्नैतर्पितः पटहैरिव ॥ १० ॥

त्यापयेनाह ॥ भोगेति ॥ एवमुक्तीत्याप्रत्यक्तत्त्वदर्शनेन भोगतृणाविषावे शोयैदोपशमंगतस्ते दैवान्मगत्तस्ते दैवान्मगत्तस्ते निरस्तामित्यर्थः ॥ आध्यात्मविषयप्रथमनासा मर्थम् ॥ ३ ॥ अं
 तर्भावितेन सम्यग्विचारितेन ॥ ४ ॥ मौल्यं मज्ञानम् ॥ जाड्यं शैत्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ एवमविवेकानां शास्त्ररहस्यभूता प्रत्यष्टि सस्यगुणाद्व्यतस्त्रिपरीतदर्शनां शास्त्रार्थविघातकं निदति ॥
 रघुनाथेति ॥ ॥ दर्शितशास्त्रार्थशास्त्ररहस्य उपेक्ष्यति शेषः ॥ येन द्विधा ताया न्यथाभावयति ते क्लमिकां दृत्व योग्यायेत ससांसं मिलति ॥ ७ ॥ तादुर्बुद्ध्य
 वहितसर्गे प्रपचयिष्यमाणप्रतीको नोदाहरन् मौल्यं क्षयान्ताक्षयदर्शयति ॥ नवेति ॥ कथादिपि षड्बुद्धिबुद्धिकल्पितेति शेषः ॥ ८ ॥ इदानीं रामस्य दर्शितप्रत्यष्टौ स्थिरीभावलिङ्गे रूपल
 ध्याह ॥ स्थिरतामिति ॥ प्रजजनो वायु ॥ ९ ॥ पटहैर्बलिकानां प्रबोधनवाच्येदे ॥ १० ॥

द्वर्दानीखलुतस्योपदेशस्यसाफल्यररानाश्रामेत्सवप्रशंसप्याह ॥ ११ ॥ यथमयित्वयाउपोदेयवाप्यत्वमाप्ततत्त्वमश्रितिविधि
नितमतोमद्वसलवीनाद्विचिराति ॥ १२ ॥ द्वर्दानीफलपथ्यवसितसोपविष्टार्थस्यापिस्मरणेनधारणस्यस्वकुलपुण्यत्वान्मानीयरासतत्त्वस्यापनेनविधत्ते ॥ भयमिति ॥ भय
नोसर्बेयानिस्वाकूषाविरोधतश्चरपूहद्वर्दानीषण्कुलगुरुवद्विहोत्त्वयामबुदितमिदशुभवचनधर्मपुमपुनर्धितनेनदृढीकृत्येत्पर्य ॥ १३ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रात्मन्य
पकारोनिर्वाणचतुर्थःश्लोकः ॥ १४ ॥ इहमनुदुःखीरामोविभ्रातपरमेष्ठस्ये ॥ गुरोपुरस्वानुमर्बयामासविरुतरात् ॥ १५ ॥ खित्त्वन्विदेत्स्मरसुप्रात्मजा

सामान्येचलगन्त्येवजनेकुलगुरोर्गिर ॥ अत्युदारमतौरामनलग्नतिकर्यत्वयि ॥ १ ॥ यत्रोपादेयवाक्यत्वभावितस्वेनचेतसा ॥ महर्चो
तर्विशुद्धेस्तनेक्षेत्रेयथापय ॥ २ ॥ ययमिहहिमहानुभावनित्यकुलगुरवोभवतारपूहहानाम् ॥ मदुदितमिदमाशुधार्यमार्यशुभ
वचनं हृदिशरवत्वयेति ॥ ३ ॥ ॥ इ० वा० वे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेचित्ताभावप्रतिपादननामचतुर्य सर्ग ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥
॥ श्रीरामउवाच ॥ अहो अहंगतश्चित्त्वंभवद्वाक्यार्थभावनात् ॥ शान्तंजगज्जालमिदमग्रस्थमपिनायमे ॥ १ ॥ परामत प्रयानोस्मि
परमात्मनिनिर्द्वितिम् ॥ दीर्घावग्रहसंतमष्टयेववसुधातलम् ॥ २ ॥ शाम्यामिश्रीतलाकारसुखतिष्ठामिकेवलम् ॥ प्रसादमनुयातोहस
रोनिर्वारणयया ॥ ३ ॥ सम्यक्प्रसन्नमखिलदिग्बलमिदंमुने ॥ यथाभूतंप्रपस्यामिनिर्नीहारमिवाधुना ॥ ४ ॥ जातोस्मिगतसदे
हःशांताराधगच्छिक ॥ रागनीरागनिर्मुक्तोबृहज्जलशीतल ॥ ५ ॥ आत्मनैवांतरानंदव्याप्तोऽस्यतवर्जितम् ॥ रसायनरसास्वादो
यत्रनायदृणायते ॥ ६ ॥ अपाहंप्रकृतिस्यास्मिन्स्वस्योस्मिमुदितोस्मिच ॥ लोकारामोस्मिरामोस्मिनमोमत्यंनमोस्तुते ॥ ७ ॥ तेसंश
यात्माकलनाः सर्वमर्जगतंभम ॥ रात्रिवेतालसंसारः प्रभातइवभास्करे ॥ ८ ॥ निर्मलेहृदिविस्तीर्णेसपन्नेहिमशीतले ॥ मनोनिर्द्विति
मायार्तसरसीशरदीवने ॥ ९ ॥

बन् ॥ १ ॥ इष्येणचिरकालानुवृत्तेनावपेक्षबटिप्रतिबन्धेनसततम् ॥ २ ॥ निर्धारणनिर्मितजननिर्विषोन्ननिमित्तनितियाबन् ॥ ३ ॥ यथाश्रुतयथार्यश्रुतसम्यावस्वभावम् ॥ ४ ॥
 रतौर्विषयरतौर्नीरतौस्सहिरोधिर्वाग्यादिसिन्धुसिन्धुः ॥ अष्टनिबटिणीद्वारकास्केरारत्नालजंगलविबरीमलः ॥ ५ ॥ रसायनवर्गताइतात्वादोषियत्रयस्मिन्मानदेन
 नायतेयुगबन्धरीप्रभतिउपेक्षोजवतिबा ॥ ६ ॥ प्रकृतिपारबाधिकत्वाभावास्तस्य ॥ लोकाआरत्नेविश्याम्यतियस्मिन्नुत्सेतइवस्मिन्तस्यैवानरस्याप्याविश्रुताविवाया
 मुपगीवतीनिमुते ॥ अतएववनेयोगोपेक्षिमायुर्गतिमभ्युत्थारोत्ति ॥ स्वभावसार्थक्यवनाथसुपम्यवित्यय ॥ तादृशाथसंतथ्यरकार्कायोनोभ्युत्थवतः ॥ ७ ॥ कल
 बापवा ॥ रावीकाळपीतिकल्पिनोपेक्षाळस्पसह्यारःशुभारःकुमुदंबा ॥ ८ ॥ मगशारसिरसीनहाडारवर्षनिर्वीतिर्विषेपिन्विनायावर्तान्म ॥ ९ ॥

चिद्वकरसस्यात्मनः अज्ञानादिकलंक कस्मान्निमित्तादागतः कथं स्वप्रकाशेतिष्ठति सः असंगमपरिच्छिन्नंचतकं तथा च्छाद्यति कथंचकूटस्थस्य सांसारिकविकारानुभव इत्यादि शयः सर्वशंभूमूलभूता ज्ञानपरागमाग्निर्मूलनायातः ॥ १० ॥ भाविताकृति स्फुरदाकारः ॥ ११ ॥ अहंसांप्रतविकासवान्सन्नुभूयमानमरणायाधतीतमालानमतरी नैवेन प्राक्कृत्युष्णानि गडयजितः कः अभवमिति विहसामि ॥ १२ ॥ आदितस्तरणयोक्तो निपातः ॥ निपातएकाजनकिं प्रति प्रशुत्वा दसंधिः ॥ तद्भागमुत्तापूरक्षतेन मया अयमहो यथा परमार्यातः स्थित एष सकलश्चास्मिन् तथा इदानीं स्थितमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ अहमिह स्थ एव सर्वकांचिद्विज्ञानमपरिच्छिन्नं ब्रह्मलोकभूमिमधिष्ठोस्मि यत्र यस्य स्या भूमवर्कः सूर्यः पातालमास्थित इवात्यंतमधोदेशस्थितोऽपि न भवति कार्यब्रह्मलोकाद्विसोऽधः स्थितो न परब्रह्मलोकात् ॥ नतत्र सूर्याभातिनचंद्रतारकमित्यादिभूतो रिति भावः ॥ १४ ॥ भावाभावश्च भवार्णवान् स्य ग्लोपेष च मी ॥ भावाभाव लक्षण भवार्णवनिस्तौर्यतत्पराभूतान्तर्धिष्ठानसम्प्राप्तपुण्यायेत्यर्थः । यतो ह मात्मना आत्मनि स्वमेहिं क्षिजयामि सवाल्लक्षणवन्

कलंकआत्मनःकस्मात्कथंचेत्यादिशंशयः ॥ नूनंनिर्भूतायातोष्ठगांकाग्रयथात्मनः ॥ १० ॥ सर्वमाल्वैवसर्वत्रसर्वदाभाविताकृतिः ॥
इदमन्यदिदंचान्यदित्यसत्कलनाकृतः ॥ ११ ॥ कोभवंप्रगंहतादृक्कृष्णानिगडयंत्रितः ॥ अंतरात्मानमेवेतिविहसाभिविकासवान्
॥ १२ ॥ आइदानींस्मृतंसम्यगर्थेषसकलोस्म्यसौ ॥ यस्त्वद्गाम्छतापूरक्षातेनायमहस्थितः ॥ १३ ॥ अहोनुविततांभूमिमधिरूढोस्मिपावनी
म् ॥ इहस्थएवयत्राक्रानपातालमिवस्थितः ॥ १४ ॥ मत्पुंसन्तामुपेतायभावाभावभवाणवात् ॥ नमोनित्यंनमस्यायजयाम्यात्मानात्मनात्म
नि ॥ १५ ॥ अनुभववशतोत्पदजकोशोत्फुटमलितसंमुपागतेननाथ ॥ तववरचसेहवीतशोकांचिरमुदितांचदशामुपागतोस्मि ॥ १६ ॥
॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेराघवविश्रांतिवर्णनंनामपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
भूयएवमहाबाहोशृणुमेपरमंवचः ॥ यत्तेहंप्रीयमाणायवक्ष्यामिहितकाम्यया ॥ १ ॥ भेदमभ्युपगम्यापिशृणुबुद्धिविद्वदे ॥ भवेदल्प
प्रयुक्तानामपिनोदुःखितायथा ॥ २ ॥

अतः सर्वैर्नित्यसर्वदानमस्यायनमस्कर्तुमर्हयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ हेनाथ अहंलब्धकोशस्फुटमलितोभयवस्थिरतामुपागतेतत्तवरचसा इह अस्मिन्देशेकालेच स्वानुभववशा
तोवीतशोकाचिरसैवोदितामुदितावाजीवन्मुक्तदशामुपागतोस्मीत्यर्थः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहा ० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण ० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ देहा
त्मप्रविवेकोऽत्र दुःखदेहात्मदर्शनात् ॥ भूढानामगनासगान्मोहद्विद्विष्वयते ॥ १ ॥ इत्यश्रीरामेसम्यक्शुद्धेयन्येषां श्रोतृणां तथैव प्रबोधजननाय प्रवर्त्तमानोऽगवाम्बुसिद्धो
वक्ष्यमाणे देहात्मविवेकादिश्रवणराममप्यनुकूल्यन्नाह ॥ भूय एवेत्यादिना ॥ प्रीयमाणाय उपदेशतात्पर्यगोचरनिरतिशयानुदात्तानुभवलक्षणप्रीतिभाजनाय ते सर्वजनहित
काम्यव्यायद्वक्ष्यामि तच्छृण्वित्यर्थः ॥ १॥ ननु श्रोतृश्रावयितृश्रोतव्यादिभेदानां बाधितत्वात्कथमेश्रवणे प्रवृत्तिः किं वा तत्फलं तत्राह ॥ भेदमिति ॥ बाधितानुदत्तस्याभेदाभ्युपगमे
न श्रवणे प्रवृत्तिसिद्धिस्तव बोधाभिद्विद्विरत्यप्रबुद्धोद्धारश्रवतत्फलमित्यर्थः ॥ २ ॥

तथादीशो नृणां विद्विजयासां मर्त्यां शैराण्यमाणस्य मनसः पूणात्वा निमित्ताकथस्यादि ति जिज्ञासां शैरीरुपकथस्य ॥ तस्यैद्विद्याण्यथ
श्यानिदुष्टाश्चाद्वसारये ॥ यस्तु विज्ञानबाधप्रवृत्तिर्युक्तेन मनसा सदा ॥ तस्यैद्विद्याभिवर्णयानि सदृशान् द्वसारयेति ॥ यस्त्येति द्वाभ्याम् ॥ इ
त्येतस्मादेवासात्मनो पराधारीतिरुपाकाश्विद्विषयः शमवो भूत्वा तत्र प्रवृत्तिरपराधायति ॥ ३ ॥ सतु स्यात्स्यात्वात्सर्वा नोपकारजनितसतोपेणोपकाराणि सुदृढो मिमा
विश्रुत्वा नम्रानि किनुसानां शिद्व्यनुकूलानां धारणेन पाठयतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ स्फुरतो व्यग्रहृतो यस्य पुंसो भोग्यपदार्थे सदैवोपरार्थानां भ्रमनादरेकुम्भन विनास्तुतिः प्रशस्ततायुद्धिनप्र
मत्येव स पुनार्देहसुबन्धिदुःखादिर्देहकनेहेतुना आत्मताया आबत्ते ॥ तत्र हेतुर्नोन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इदानीं दिहालीक्य भवभरणाय युक्तीः प्रसीति ॥ नालेत्यादिना ॥ अहचित्वाभ्यां
विरुद्धयोर्देहात्मनो राधाराधेयभावादि सवधोपि बुद्धलक्षणा दाम्पत्यदुर्निरलमित्याशयः ॥ ६ ॥ एवमिदं विचारत्वस्य विचारत्वादि कृतविरोधावपिन तत्त्वसंनिर्दिष्टा इ ॥ सर्वैरिति
यस्याज्ञानात्मनो ज्ञस्य देह एवात्मभावना ॥ उदितेति रूपे वा स रिपवो भिन्नवतितम् ॥ ३ ॥ यस्य ज्ञानात्मनो ज्ञस्य सत्येवात्मनि सस्थितिः ॥

यस्याज्ञानात्मनो ज्ञस्य देहवात्मभावना ॥ उदितेतिरूपेवाक्षरिषवोभिभवतितम् ॥ ३ ॥ यस्य ज्ञानात्मनो ज्ञस्य सत्येवात्मनिसस्थिति ॥ सतुष्ट्येवाक्षसुखदोनघ्नतितमर्नितम् ॥ ४ ॥ पदार्थस्फुरतो यस्य नक्षुतिर्निदनाहते ॥ सदेहदेहदुःस्वार्थभादत्तेकेनेहेतुना ॥ ५ ॥ नात्माशरीरसंबंधाशरीरमपिनात्मनि ॥ मियोविलक्षणवेतौप्रकाशतमसीयया ॥ ६ ॥ सर्वभावि कारेस्तु नित्योन्मुक्तस्त्वलेपक ॥ नात्मास्तमेति भगवान्भषोदेतिसदोदित ॥ ७ ॥ जहस्याज्ञस्य तुच्छस्य कृतघ्नस्य विनाशिन ॥ शरीरकोपलस्यास्य द्रवत्यस्तुततया ॥ ८ ॥ आदत्तेत लक्यं नित्यविन्मयत्वं सदोदितम् ॥ ययोरेकपरिज्ञाने जहते वापरस्यता ॥ ९ ॥ तयो कीदृश्विधाभूतासमानस्तु खदु स्वता ॥ यौसमौसम धर्माणौ न कदाचन नौक्यम् ॥ १० ॥ यावप्यसत्तावन्योन्यमियत्संनमितौक्यम् ॥ कथं स्थूलोणुरूपस्यादुःस्थूल कथं भवेत् ॥ ११ ॥ एकोदये द्वितीयस्य न सत्तादिनराश्रयो ॥ ज्ञाननाज्ञानतामेतिच्छाया नायातितापताम् ॥ १२ ॥ सद्ब्रह्मनासाद्भवति विविधस्वपिदृष्टिषु ॥ मनागपि न सन्लेपः सर्वगस्यापि देहिनः ॥ १३ ॥

॥ ७ ॥ आत्माधीनस्वयंपोषकारप्राप्त्यात्मनएवबु स्वभोजकत्वाच्छाश्वस्य ॥ ८ ॥ मनुषिक्यपालनपिबुस्यैवधर्मोस्तुतयापनकोपिबिरोधद्वयशाक्याह ॥ आदत्तेइति ॥ ऊह
व्यावृत्तिस्वरूपमपरिशीयनदेहस्यचिन्मयत्वज्ञातुंशक्यतत्परिणयेजजडीवअपरस्येदृशस्यितेतितत्सप्रावबिकर्तृचिन्मयत्वंकथयमावसेइत्पर्यं ॥ ९ ॥ नन्वात्मनोबानस
इ स्वभोगेनेहेकार्थयापमानंदरयतेदेहेचताडनदिनाआत्मनोबु स्वभोगइतितयो समानमृत्वबु स्नादशानासाक्षाम्यकिनस्याक्याह ॥ तयोरिति ॥ यीआत्मेदेहीबद्धय-पिडा
विवसमीअचिकितीपरस्परधर्मविनिमयासमधर्माणीभासेते चिकितीतृतीनकषावनतयाभासेते तयो कीदृग्विधाकथेचसमानमृत्वबु स्वताभूनापरनार्यसत्याबकुरान्येत्यर्थ-
॥ १० ॥ किञ्च असुगेनपरमसुखेणआत्मनास्थूलस्येदृशस्यासमएवबुलभोदूरेऐक्यजित्याह ॥ यावपीति ॥ ११ ॥ परस्परोपचानित्वभाबत्वादिनैक्यमभक्तिरित्याह ॥
एकति ॥ १२ ॥ सद्ब्रह्मअसेदृशविरूपनभवति ॥ सतम्भदेहिनीदेहाधिष्ठानपतीच स्वाप्यस्तेनेदेहादिनाजनगणिसम्येब ॥ १३ ॥

उक्तमदृष्टानोपदर्शनाय पुनगह ॥ देहेनेति कुतो न संश्लेषस्तत्राह ॥ देहसत्तयेति ॥ देहकल्पनाधिष्ठानसमाश्रयस्वरूपतयेत्यर्थः ॥ तथा चोक्तं भगवत्सार्धैर्विचहियदध्यासस्तत्कृते
अणुर्न दोषणवा अणुमात्रेण वापि स न संवध्यत इति ॥ १४ ॥ अतद्वृत्तेः अलक्षणात्तद्विद्वत्क्षणस्वभावस्यावश्यव्याप्यतो यथा शेषकपरजोलेपादयो दोषानसन्ति तद्वदेहादित आत्म
नो जगदयो मनागपि न मर्तीयः ॥ १५ ॥ देहतादेनामदृष्ट्या स्थितोऽपि मरणान्मादिभ्यो ब्रह्मात्यदृष्ट्या ब्रह्मणि अग्नौ विचयद्वब्रह्ममात्रोदृश्यते इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥
यथाप्यस्य सत्तयेव स्थितमूर्तिवत्पुनर्भवनीवतद्वत् ॥ यथाप्रतिविवस्य आधारस्पन्देन हेतुनाक्षोभसन्निभस्यार्धमनागपि क्षोभोऽस्ति तथा देहे निचिदात्रासक्षोभोऽपि देहि नो देहसाक्षिण
इत्यर्थः ॥ १८ ॥ सम्यग्दृष्टेन वस्तुन्येव स्थितिभिर्जायते देहयोऽज्ञानविषमश्चलयेति ॥ १९ ॥ यथा भूतार्थयो विमर्शो निष्कृष्टपरमार्थस्वभावयोर्देहतत्साक्षिणो ज्ञानादेह

दहनेदहगस्यापिकमलस्येववारिणा ॥ मनागपिनसंश्लेषोब्रह्मणोदहसत्तया ॥ १४ ॥ तद्गतस्याप्यतद्वृत्तेरवरस्येववायुतः ॥ जराभरण
मापचमुखदुःखेभवाभवौ ॥ १५ ॥ मनागपिनसंतीहतस्मात्त्वनिर्यतोभव ॥ स्थितोदेहतयाप्युच्चैःपातोत्पातमयोअमः ॥ १६ ॥ दृश्यते
केवलंब्रह्मण्यनुवीचिचयोयथा ॥ आत्मसत्तोपजीवित्वादात्मानुभवतीहहि ॥ १७ ॥ देहयंत्रपयःसत्तामात्रादूर्ध्वमिवस्थितम् ॥ आ
धारस्पंदनंगायथाक्षेभोनवाभवः ॥ १८ ॥ सूर्यदिःप्रतिबिंबस्यतथादेहेनदेहिनः ॥ सम्यग्दृष्टेयथाभूतेवलुन्यवाभिजायते ॥ १९ ॥
स्थितिर्दहमयोज्ञानविश्रमालयमेतिच ॥ देहेदहवतोज्ञानाद्यथाभूतार्थयोःस्थितिः ॥ २० ॥ सत्तासत्तात्मिकोदेतिदीपादीपपदार्थयोः ॥ अ
सम्यग्दर्शिनोदहस्यावर्त्तपरिवर्त्तनैः ॥ २१ ॥ अंतःशून्याःस्फुरतीहेतेमोहार्जुनपादपाः ॥ अपर्यालोचिताल्यार्थापराशृष्टसंविदः ॥ २२ ॥
स्पंदनंचेतितांमुकास्तृणवन्मृद्वदयः ॥ अनास्वादितचित्तवाज्जडाःसर्वेखवायुभिः ॥ २३ ॥

न्यामसालिकात्ताक्षिणश्रसत्सालिकास्थिरुद्वेतिप्रकटीभवति ॥ २० ॥ दीपेनाद्येत्यथतद्वतिदीपान्तमप्रदीपयथातदुशयोपरस्परोरित्यत्रित्यत्रावपदाश्रूतघोरित्यर्थः ॥
इयानीमज्ञस्यजाग्रदग्नप्रकारनिदिनप्रपचयमि ॥ असम्पृग्दर्शिनद्वत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ चेतिताचेतनतातयोन्मुक्ता ॥ भावेज्यताच्चित्तमैतद्वैदनिस्तत्सत् ॥ नसचे
तनदेहात्मभूताश्रेतमादित्विकुण्ड्यादितिभावः ॥ यद्वेतेअचेतनास्ताहिकथवदतिवृणकाष्टाहरणादिनाव्यवहरतिचतत्राह ॥ अनास्वादितेत्यादिना ॥ तेसर्वेजडाअपिखैमुखनासि
कादिच्छिद्रैस्तस्यारिभिर्वायुनिश्चययत्रप्रदेशोकीचकवद्वितेनोदेनेनआकातास्तत्रटतिप्रस्फुरतिसंचरतिचेतिपेरणान्वयः ॥ २३ ॥

[illegible]

॥ ७ ॥ आत्माधीनस्वमयोपकारप्राप्यात्मनएवदु (वभोजकत्वात्कृतमस्य ॥ ८ ॥ ननुविभ्यत्यत्रपिदेहस्थैषधर्मोत्तुतथाचनकोपिमिरोधमृत्याशक्याह ॥ आदत्तेइति ॥ अह
प्यावत्तत्रास्तुपमपरिधीयनदेहस्यविभ्यत्यर्थमनुशक्यतत्परिषययजहतीकअपरस्येदेहस्यस्थितेतितात्त्वभाबबिच्छेदविभ्यत्यकथयादत्तेइत्यर्थं ॥ ९ ॥ नम्यात्मनोमानस
दु (वभोगेनदेहकार्यजापमानदरपतेरेवेष्टताद्वानिनाआत्मनोदु स्वभोगइतितयो (समानस्तुल्यदु स्वतादशानासादास्यम्यकिनस्यात्तत्राह॥तयोरिति ॥ यौआत्मादेहीवद्वयपिब्रा
ह्मिणमौअभिविकीपरस्वरधर्मविनिमयात्समधर्मणीभासेते विविकीनूतीमकदाचनतथाभासेते तयोकीद्विधाकर्षणसमानस्तुल्य स्वताशूतापरमार्थसत्याबन्धुराक्येत्यर्थः
॥ १० ॥ किंच असंगेनपरमसुखेणआत्मनास्थूलस्येदेहस्यसुखमएवदुलोभोदूरेक्यमित्याह ॥ यावपीति ॥ ११ ॥ परस्परपयातिस्वभाबत्वादिनैक्यप्रसक्तिरित्याह ॥
एकति ॥ १२ ॥ सद्रूपअसहेदादिरूपनप्रवति ॥ सतमध्येदिनोदेहाधिष्ठानप्रतीच (साप्यस्तेनेद्वाविनामनागपिनसंश्लेष ॥ १३ ॥

उक्तमेवदृष्टातोपदर्शनायपुनराह ॥ देहेनेति ॥ कुतोऽस्य श्लेषस्तत्राह ॥ देहसत्तयेति ॥ देहकल्पनाधिक्षानसन्मात्रस्वरूपतयत्यर्थः ॥ तथाचोक्तं भगवत्सर्गैर्यत्रहियदध्यासस्तत्कृते नृगुणेनदोषेणवाअणुमात्रेणापिसनसबध्यतइति ॥ १४ ॥ अतद्वृत्तेः अलेपकत्वात्तद्विलक्षणस्वभावस्यांवरस्थवायुतोयथाशोषकपरजोलेपादयोदोषानसतितद्वेहादितआत्मनोजरादयोभननायपिनसतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ देहतयादेहोऽसदृश्यास्थितोऽपिभारजन्यादिभ्रमोऽब्रह्मासदृश्याब्रह्मणिअप्सुवीचिचयइवब्रह्ममात्रोदृश्यतेइत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथापयः स्वसत्तयैवस्थितयूथित्वमनुभवतीवतद्वत् ॥ यथाप्रतिबिम्बस्य आधारस्पन्देनहेतुनाक्षोभं सति सृष्ट्यादेर्नानागणपिशोभोनास्ति तथादेहेन विदाभासक्षोभेऽपि देहिने देहसाक्षिण इत्यर्थः ॥ १८ ॥ सम्यग्देहेन वस्तुभ्युच्चस्थितिर्भिजायते देहमयोऽज्ञानविषयश्चलयेमेति ॥ १९ ॥ यथाभूतार्थयोर्विपर्ययैर्निष्कटपरभार्यस्वभावयोर्देहतत्साक्षिणोऽज्ञानो देह इत्यर्थः ॥ १९ ॥

देहेनदेहंगस्यापि कमलस्येव वारिणा ॥ मनागपिन संश्लेषो ब्रह्मणो देहसत्तया ॥ १४ ॥ तद्गतस्याप्यतद्वर्त्तनस्येव वायुतः ॥ जराभरण
मापद्य सुखदुःखे भवाम्बौ ॥ १५ ॥ मनागपिन संतीह तस्मात्त्वं निर्वृतो भव ॥ स्थितो देह तयाप्युच्चैः पातो त्यातमं यो भ्रमः ॥ १६ ॥ दृश्यते
केवलं ब्रह्मण्यसुवीचि च यो यथा ॥ आत्मसत्तोपजीवित्वादात्मानुभवतीह हि ॥ १७ ॥ देहयंत्रं पयः सत्तामात्रादूर्ध्वमिव स्थितम् ॥ आ
धारस्यंदनेनांगयथाक्षोभो न वा भवः ॥ १८ ॥ सूयदेः प्रतिबिंबस्य तथा देहेन देहिनः ॥ सम्यग्दृष्टेयथा भूतेव स्तुन्यवाभिजायते ॥ १९ ॥
स्थितिर्देहमयो ज्ञानविश्रमालयमेति च ॥ देहे देहवतो ज्ञानाद्यथा भूतार्थयोः स्थितिः ॥ २० ॥ सत्ता सत्तात्मिको देति दीपादीपपदार्थयोः ॥ अ
सम्यग्दर्शिनो देहस्यावर्त्तपश्चिन्नैः ॥ २१ ॥ अतः शून्याः स्फुरन्तीह ते मोहाजुनपादपाः ॥ अपर्यालोचित्वात्मा र्था अपराष्ट्रसंविदः ॥ २२ ॥
स्यंदं ते चेति तस्मिन्कार्त्तणवन्मूढबुद्धयः ॥ अनास्वादितचित्तवाज्जडाः सर्वस्ववायुभिः ॥ २३ ॥

स्यात्तात्त्विकात्तात्त्विकस्थितिरिति प्रकटीभवति ॥ २० ॥ दीपेनाद्येत्यस्येतदिति दीपात्तत्त्वमिदं पृथक्तादृशयोः परस्परौ स्थितिस्वभावपदार्थभूतयोरित्यर्थः ॥ इदानीमन्नस्य जगद्वर्णनप्रकारनिमित्तमपचयति ॥ असम्यग्दर्शिन इत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ चेति ताचेतनतादयोऽन्यक्ताः ॥ भावेऽयनाच्चित्तमत्वं यदिति तत्तत्तत् ॥ न स चे तने देहसंभूतत्वे तनादिति वक्तव्यं ॥ यदिति अचेतनास्माहिकं थं वदति दुष्णकाष्टाहरणादिना व्यवहरति च तच्चाह ॥ अनास्वादितेत्यादिना ॥ ते सर्वे जडा अपि सुखनासि कादिच्छिद्रैस्तत्त्वादिभिर्वायुभिश्च त्रयत्रयप्रदेशोक्तैश्च कवहुदिते नोदनेन आकाशास्तत्राटति प्रस्फुरंति सचरति चेति प्रेरणाऽन्वयः ॥ २३ ॥

१ देहिन.कापीतिपाठः.

२ महाभयमद्वयपिपाठः
३ इदमर्थपूर्वान्वयि

- ४. सर्वपुस्तकेषु मूले असम्यग्ज्ञानिनदत्तिपाठोद्दृश्यते

॥ २२ ॥ शम्भस्तराश्विनरूप्यादिविषयलाभेनवक्त्राख्या कृतार्थमप्या ॥ स्फारोरसोभोगाग्निवेशाएवआसबमिबोभ्यावकायोपाम् ॥ २५ ॥ यथानपादिमहोपाख्येतेना
अनिविहारागमापायादिष्वेष्टासहितालासदुर्धियोपिक्रियमात्मालिखित्वास्तेष्वन किमुविषयमानाप्यबोधाद्यायःसपनेत्याह ॥ सर्वेषामिति ॥ २६ ॥ अस्मादमुस्त्विति ॥ नि सर
स्वदन्तिरोष ॥ २७ ॥ अदराग्रिस्परमाधार्यम् ॥ एकमूढान्निष्यथानपरतजनगजनचनयेतनतालिगभरणायानर्थमाधहेतुत्वाद्धनुगुणविस्कारवित्याह ॥ तजनमिति ॥ २८ ॥

यनतनोदितार्कान्तारर्ततिप्रस्फुरतिच ॥ दणकाष्ठादिकसर्वमाहरतित्यजतिच ॥ २४ ॥ सशब्दस्पर्शरूपादृशास्तरगततरलांगका ॥ जहा
सत स्फुरद्द्रुपामशस्फाररसासवा ॥ २५ ॥ सविहारागमापायामहोपाद्वदुद्धिय ॥ सर्वेषामेवचैतेषांस्थितैर्वैपाचिदव्यया ॥ २६ ॥
किंवदोधवशादस्यापरांरुपणतांगता ॥ श्वाससततयोत्पशाहोहकाररहेयया ॥ २७ ॥ स्पृष्टमात्रायमेवाशुहस्यतेनार्यकारिण ॥ तर्ज
नगजनमूढाद्धनुर्दडगुणादिव ॥ २८ ॥ श्रूयतेभरणायैवचिद्वोधपरिवर्जितम् ॥ फलभोगोपियोमूढात्तदरण्यतरोरिव ॥ २९ ॥ तस्मिन्विश्र
मणयत्तच्छिउलाफलहर्केयया ॥ तेनयत्संगम सस्यास्याणुनाभुविजगले ॥ ३० ॥ तदर्थयत्कृतकिचित्तद्वोमलकुटैर्हतम् ॥ तस्मिन्यद
धमेदत्ततत्त्यक्तकिंनकदमे ॥ ३१ ॥ तेनसार्द्धकयायत्तकौलयाकानमबरे ॥ अज्ञानमापदानिष्ठाकाहिनापदजानत ॥ ३२ ॥ इयससा
रसरणिवहत्यज्ञप्रमादत ॥ अज्ञस्योग्राणिदु खानिस्तुखान्यपिद्वानिच ॥ ३३ ॥ पुन पुनर्निवर्तितयुगप्रत्यचलाइव ॥ शरीरधनदारादा
वास्यासमनुयभत ॥ ३४ ॥ इददुदुखमज्ञस्यनकदाचनशान्म्यति ॥ अनात्मनिशठेदेहेआत्मभावमुपेयुपि ॥ ३५ ॥ असहोधमयीमाया
कयनामापिनसति ॥ दुर्मावस्त्वस्थितधियोवरुन्मधस्यदुमते ॥ ३६ ॥ अवस्मनिसेनत्रस्यलुततश्चपदपदे ॥ विषमुत्पथतेचंद्रादामो
द कुसुमादिव ॥ ३७ ॥

फलभोगफललाभ ॥ २९ ॥ शिलाफलहर्केकामशिलाफलफेयथातथा ॥ स्याणुनाच्छिभतठमूलेन ॥ ३० ॥ ऊतमुपकृतस्वेततत् ॥ लकुटैर्देहे ॥ इततद्वितम् ॥ ३१ ॥ कीरे
लेयस्या ॥ कुलकुसीत्यादिनाविहितित्यदकजकलोपच्छादस ॥ ददमज्ञानिनरगमज्ञानस्यदेयताप्रवशानार्थदयानन्त्रेपुष्टेयादित्यारायेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
युगयोगोपलक्षितलांगलंरथामतिअचलादबद्धबानिदुल्लुघनानिच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दुष्टमतिं शृष्टुआविताभ्यामाधीर्यस्य ॥ ३६ ॥ अबलमुत्पथदलुमिसेनेप्रस्यपरपतइति
यावत् ॥ ३७ ॥

पयस क्षीराकटकश्च एति आगच्छति उत्सवमदति यावत् ॥ देहलक्षणस्य शास्त्रमले. कोटरे निवस्यतो भोगिन्यः सर्षिणी भूता आशाः प्रसूयते रागलो भूद्वैत्यादिसर्पान् ॥ अथ वामनो मातंगस्य शृंगला भूता आशादु स्वानि प्रसूयते इति आतरवासविषयभेदेनाशाभेदपक्षकल्प्यरूपकद्वयव्योच्यम् ॥ ३८ ॥ सुकटातक्षेत्रात् ॥ न विद्यते ज्ञानयस्य सः अज्ञानसंनरक श्री-परिपालयति प्रीतिं क्षेते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ हृदि मनोलक्षणायासद्गुणौ ॥ ४१ ॥ तरुच्छदं गृह्यवस्तस्त्यानापन्ययोः स्फुरदोऽहो लोसतो निःश्वासधूमायस्य ॥ शस्त्रजालभिवकट कटायमाना रदादना एवोत्सुकायस्य ॥ द्वेष एव दावाग्रियस्य ॥ हृन्मनस्तुल्यक्षणे भरो निर्जलारण्ये ज्वलति भास्मी भावतीव ॥ ४२ ॥ मात्सर्यजलपूर्णमनसिमानसे ॥ मात्सर्यमान

कंदकश्चैति पयसो दूर्वां कुरइव स्थलात् ॥ देहशास्त्रमलिभोगिन्यो मनोमातंगशृंगलाः ॥ ३८ ॥ अज्ञस्याशाः प्रसूयते सुकृष्टादिव शालयः ॥ नरकश्रीरिहा ज्ञानंदुष्कृतव्यालवेषितम् ॥ ३९ ॥ परिपालयति प्रीतामयूरीवारिंदयथा ॥ नेत्रलोलालिनी लोला स्फुरिता धरपल्लवा ॥ ४० ॥ मूर्खार्थमेव विकसत्यंगना विपवह्वरी ॥ अज्ञस्य हृदि सद्भावो वेपलवपल्लवा ॥ ४१ ॥ विद्यते पतगच्छा यो रागविद्रुमद्रुमः ॥ तरुच्छद लसद्भूमः शस्त्रजालरदोलुक् ॥ ४२ ॥ ज्वलति द्विषदावा भ्रिष्टं मरौ कायतापदः ॥ अज्ञमात्सर्यमनसि परापवदनच्छदा ॥ ४३ ॥ ईर्ष्याक मलिनी चित्तापटपदा विलसत्यलम् ॥ प्रतिजन्म प्रसृष्टो ग्रुदुःखकलोलविभ्रमम् ॥ ४४ ॥ जडमेव समभ्येति पुनर्मरणवाडवः ॥ जन्मबाल्यं ब्रजस्ये तद्यौवनं युवताजराम् ॥ ४५ ॥ जरामरणमभ्येति मूढस्यैव पुनः पुनः ॥ जगज्जीर्णरघेष्टे स्मिन् ब्रज्ज्वांसंस्तृतिरूपया ॥ ४६ ॥ मज्जनोन्म ज्जनैरज्ञो यंत्रे कलशतांगतः ॥ यदेव गोष्पदा पूर्णज्ञाधिचः पेलवं जगत् ॥ ४७ ॥ तदेवापारपर्यंतमगाधममहात्मनः ॥ धियोदृश इवाज्ञस्य दी र्धजठरकोटरात् ॥ ४८ ॥ न प्रयत्यात्यपरंपरं विहंग्यः पंजरादिव ॥ भावमात्रपरावृत्तवासनाभारनाभयः ॥ ४९ ॥

सेऽज्ञस्येति पाठः साधुः ॥ ४३ ॥ प्रमृष्टानां प्राप्तीकारोपायवेलोपसर्पणेन मार्जिता उग्रदुःखकलोलविभ्रमाय त्रतं जडमज्ञं जलमयं सुद्रं चरणलक्षणो वाडवो वडवानलः ॥ ४४ ॥ जन्मादीनां मुक्तोत्तरमनर्थप्रापकत्वे वेत्याह ॥ जन्मेति ॥ ४५ ॥ आरघदेयत्रे घटीयत्रे ॥ ४६ ॥ गोष्पदमापूरयतीति गोष्पदापूरम् ॥ अल्पजलप्रायमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ अमहात्मनः परिच्छिन्नदेहात्सदीर्शन. अपारपर्यंतमगाधचक्रवर्ति अतः अदृशः अधस्येव अज्ञस्य धियो जठरकोटरादुत्तरभरणात्संक्रियेन वशादपरदीर्घसंसारोऽधिपारनप्रयातीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ कुतो न प्रयातितत्राह ॥ भावेत्यादिना ॥ परां चिरादिव्यवृत्तान्स्वयं भूस्तस्मात्परादुपपद्यति नानात्मनि तिष्ठते बाह्येषु विषयमात्रेषु परावृत्तवासनाभाराकांतहृदयनाभयः सत्यो विषयपक्षे भुग्मा जन्मचक्रस्येनमयोनेमिस्थानीये दिव्यगणा उद्धृत्य स्पटीकर्तुं शोधयितुं न शक्यते ॥ ४९ ॥

॥ २३ ॥ राघस्यरासं दिनरूपदिविषयलभेनैव आख्या कृतार्थव्या ॥ स्मरारोहोभोगाग्निवेशराशसिबिभोभ्याबकायेषाम् ॥ २५ ॥ यथानव्यादिमहोपाअश्वेतना अपिबिहारागमायायारिषेष्टासिद्धान्तद्वयैर्योपिक्लिमपाभाल्लिचिन्नास्तेष्व न किनुविषयानाप्यबोधाद्यासिपन्नेत्याह ॥ सर्वेषामिति ॥ २६ ॥ अज्ञानमूर्खानि ॥ नि सर स्पदितोप ॥ २७ ॥ अठरात्रिस्वद्विधायाधम ॥ एषमूढानिप्यधमानपरतर्जनगर्जनचनचनतर्जालिगभरणायनयंशप्रहेतुत्वाद्यनुगुणविस्कारवित्याह ॥ नजनमिति ॥ २८ ॥

यनतमोदितार्कान्तारंतिप्रस्फुरतिच ॥ दृणकापुादिकसवमाहरतित्यजतिच ॥ २४ ॥ सशब्दस्पर्शरूपाढ्यास्तरंगतरलांगका ॥ जढा संत स्फुरद्रूपाशस्फाररसासवा ॥ २५ ॥ सविहारागमापायामहोचाइवदुर्क्षिय ॥ सर्वेषामेवचैतेपांस्थितैवेयाविदव्यया ॥ २६ ॥ कित्वयोधवशादस्यापरांकपणतांगता ॥ आससततयोत्पन्नाहोहकारहेतयया ॥ २७ ॥ स्पंदमात्रार्थमेवाशुदृश्यतेनायकरिण ॥ तर्जनगजनमृदाश्चतुर्विडगुणाविव ॥ २८ ॥ श्रूयतेमरणायैवचिद्वोधपरिवर्जितम् ॥ फलभोगोपियोमूढात्तदरण्यतरोरिव ॥ २९ ॥ तस्मिन्विश्रमणंयत्तच्छिलाफलहेकेयया ॥ तेनयत्संगम सस्यात्स्याणुनामुविजगले ॥ ३० ॥ तदर्थयत्कृतकिञ्चित्श्रोमलकुट्टईतम् ॥ तस्मिन्म्यदधमेदन्ततस्यककिंनकदमे ॥ ३१ ॥ तेनसार्द्धकयायत्तकौलेयाद्धानमबरे ॥ अज्ञानमापदोनिष्ठाकाहिनापदजानत ॥ ३२ ॥ इयससा रसरणिर्वहत्यज्ञप्रमादत ॥ अज्ञस्योघ्राणिदु खानिसुखान्यपिदृढानिच ॥ ३३ ॥ पुन पुननिवर्तितयुगंप्रत्यचलाइव ॥ शरीरधनदारादा वास्यासमनुयतत ॥ ३४ ॥ इवदुष्टु खमज्ञस्यनकदाचनशान्यति ॥ अनालनिशेठेदेहेआलभावमुपेयुपि ॥ ३५ ॥ असद्वोधमयीमाया कयनामापिनश्यति ॥ दुर्मविस्वस्थितधियोवपुन्यधस्यदुभते ॥ ३६ ॥ अवलुनिसनेत्रस्यलुठतश्चपदपदे ॥ विपमुत्पयतेचंद्रादामो दकुसुमादिव ॥ ३७ ॥

फलभोग-फललाभ ॥ २९ ॥ शिलाफलहेकमशिलाफलकेययातथा ॥ स्याणुनाछिन्तलपूलेन ॥ ३० ॥ कृतपुणकृतस्वनतत् ॥ छकुट्टईहे ॥ इतनाहितम् ॥ ३१ ॥ को लेय-श्या ॥ कुलकुलीत्यादिनाबिहितस्यकक-फलोपशब्दावस ॥ दृश्यमानिदमज्ञानस्यहेयतापवशानार्थदययानत्वकोपुद्वेषारित्यारायेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ युगंयुगेपलाक्षितलागलरयबाप्रतिअचलाइवदृढानिदुस्तुषनानिच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इष्टिर्भावि सुपुआचिताभ्यामाभाधीरस्य ॥ ३६ ॥ अचलमुपसहलुमिसनेत्रस्यपपपतइति यावत् ॥ ३७ ॥

कामादिभिरनर्थादिष्वर्थान्तरम्यतावहा ॥ विलेरेणाश्रवण्यतेअज्ञानस्यविभूतयः ॥ १ ॥ तत्रसर्वविवेकापहारीण्यःसद्योनर्थगतप्रातिन्यप्रस्तुताःस्वियत्वाज्ञानस्यकामस्यच
महाविभूतयद्व्याशयेनताएवप्रथमवर्णयति ॥ यदित्यादिना ॥ अस्ययच्छब्दस्यसर्वेषुश्लोकेषुप्रतिवाक्यसबध्यमानस्यसमपटितमैसर्गोपात्यश्लोकोर्धतदज्ञानविजृम्भितमि
त्यत्रसबध्यः ॥ मदलक्षणेद्वौउदितेसितियोषित सुबध्यस्यकामक्षीराणवस्योभयद्वयद्वानितदज्ञानस्यविजृम्भितविभूतिरितिप्रतिवाक्ययोज्यम् ॥ १ ॥ यद्धारयतितदप्यज्ञानविजृ
म्भितम् ॥ २ ॥ यधौवसेतवनखंदधुतपुष्पमौच ॥ मनोभुवोदासाआज्ञाप्याइव ॥ कृतमदा कामिनाजनितोन्मादाः ॥ ३ ॥ क्रव्यादा क्रव्यमात्राहाराव्यादादय ॥ यद्भ
गोमाध्वाइत्युल्लोभेअन्नाव्यभतीतिपुनर्दृष्टम् ॥ ४ ॥ रक्तपूतिगधएवसुगंधेयस्यास्तथाविधाखीणास्तनश्रेणि सौवर्णकलशादिवद्यदृश्यतेतदज्ञानविजृम्भितम् ॥ ५ ॥ ॥

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ यन्मुक्तावलितारत्नभूषिताभांतियोषितः ॥ मर्देदाबुदितेक्षुब्यकामक्षीराणवोर्मयः ॥ १ ॥ सौवर्णांभोजकोश
स्यलोलालिपटलश्रियम् ॥ धारयन्तिहशःखीणांकपोलतलदोलिताः ॥ २ ॥ उद्यानवनखंदपुष्पमौकृतमदामधौ ॥ त्वद्याःसुमनसोभांति
दासाइवमनोभुवः ॥ ३ ॥ क्रव्यादगृध्रगोमायुकैलेयकवलांगिकाः ॥ स्त्रियःसमुपमायंतेचंद्रचंदनपंकजैः ॥ ४ ॥ सौवर्णकलशांभोज
कलिकामातुलंगवत् ॥ दृश्यतेस्त्रीस्तनश्रेणारक्तपूतिसुगंधिका ॥ ५ ॥ रसायनेदुनिस्यंदमधुविवासवद्रवैः ॥ ओष्ठाभिधोमांसलवोला
लाक्तउपमीयते ॥ ६ ॥ अत्याल्लाखीवदाकाराभुजाक्रूरस्थिशंकवः ॥ महाबाहुलताशब्देवर्ण्यतेकविभिःशुभैः ॥ ७ ॥ कदलीस्तंभसं
भारसुंदरीभिस्तथाभृता ॥ कुचशोभोचितानंदंतोरणालिर्विराजते ॥ ८ ॥ आपातमंदमधुरामध्येंद्वानुबंधिनी ॥ शीघ्रावसानविरला
लक्ष्मीरप्यभिवांछयते ॥ ९ ॥ समुपैतिमतिदुःखंसुखंशतशास्वताम् ॥ दुःखशाखास्तुजायतेनानाकर्मफलाःश्रियः ॥ १० ॥

दुनिस्यंदोऽमृतम् ॥ ६ ॥ प्रत्येकंविभज्यदर्शनेअत्याल्पाअष्टीवतःपर्वणितवाकाराश्चभुजाशब्दाभ्याःक्रूराअस्थिशंकवः ॥ ७ ॥ तथाकदलीस्तंभाविवसंभारउल्लसामपीयासां
तथाविधाभिःसुंदरीभिर्भृता कुचकलशशोभायाउचितोदृष्टेनानंदोयस्या सकाशात्तथाविधातोरणालिर्मन्मथागारतोरणस्त्रगाताकाचीयद्विराजतेतदप्यज्ञानविजृम्भितमिति
प्राभवत् ॥ ८ ॥ आपातेआरमेमंदानामधुराआपाततोल्गमधुरावा ॥ मध्येव्ययकालेरागद्वेषादिद्वंद्वानुपातिनी ॥ शीघ्रमवसानंक्षयोयस्याः ॥ कतिपयजेनेपुटयत्वाद्विरला ॥
इंदराीलक्ष्मीरपियिदंभिवाच्यतेतदितिप्राभवत् ॥ ९ ॥ यन्मतिदुःखसमुपैति यच्चनानाकर्मफलाःश्रियोदुःखान्येवशाखायास्तातथाविधाजायते
तदपीतिप्राभवत् ॥ १० ॥

यधपदनमगोपयोगिन रयेनापासा ॥ तनु खेदेहपरपा ॥ दुराहरेराकालयोरपिसवदावर्धनितयावत् ॥ रागाभ्यागम्यसनात् ॥ ५० ॥ आगिपपिदवदितिविधियोगोमां
 निद्राभेराभावेसादृपाभावादित्याशयेनाह ॥ गृतेति ॥ भूतमयीमनुव्यपन्वादिशानिचुराहिगवाभ्यच्योमलयद्वत्याविशिलभचुराचट्टिर्बलुतोमोसलवमाप्रिकायसुखमा
 पिकायेतिविशय्यभ्युक्तमणसर्बप ॥ मोहान्तस्वापपालोपनावेगोरख-पुल्लोभाभाताहिमबाभ्यलयवत्याविकल्पनयासलदयतइत्यर्थ ॥ ५१ ॥ अतएवविशिष्टेपरेरर्थेव
 अनतानिरजना नियस्यतयाविधानमसकस्यधन्तनालक्षण-कल्पपावपोलयति ॥ अत्यतासदिरपिपदार्थे सर्वकायपूरणसमर्थत्वात्सर्वोत्कर्षेणवर्ततइत्यर्थ ॥ ५२ ॥ इवानी
 तादृशकम्बरसकोटिम्यामससारवर्धवणयति ॥ अक्षानित्यादिना ॥ ५३ ॥ पर्णानिपुष्टवा ॥ कोरककलिका ॥ छंदसीछीवता ॥ ५४ ॥ योपिपुष्पक्षणाओषधभोलता
 स्पदीकर्तुनशक्यतेजन्मचक्रस्यनेमय ॥ अज्ञेनेन्द्रियदृष्टार्यरागान्मृगयुणातनु ॥ ५० ॥ ससाराण्यआस्तीर्णादूरादामिपपिदवत् ॥
 भूतशैलमयीदृष्टिभृन्मांसलवमात्रिका ॥ ५१ ॥ मोहात्सलस्यतेचित्रपदार्थानंतरंजन ॥ जयत्यनल्पसकल्पकल्पनाकल्पपादप ॥ ५२ ॥
 अज्ञानात्प्रवृत्तायस्माज्जन्मपरपरा ॥ यस्मिन्निष्ठानिराजतेविशतिविलसंतिच ॥ ५३ ॥ विचित्ररचनोपेताभूरिमोगिविहंगमा ॥
 यत्रजन्मानिपर्णास्त्रिभिर्भोरकम् ॥ ५४ ॥ फलानिपुण्यपापानिमज्जयविभवश्रिय ॥ अज्ञानेदूयेनैतायोपिदोषधय स्फुट
 म् ॥ ५५ ॥ संसार-
 ज्ञानचंद्रमा ॥ अज्ञानद-
 शिशिरांगिका ॥ ५८ ॥ प्रातिक-
 तेतन्मोख्येणविजृम्भितम् ॥ ६० ॥ आन्ध्रियोत्रमधुरत्वमनयसत्वमापतवत्वमखिलस्यितिभृगुरत्वम् ॥ अज्ञानशाखिनइतिप्रवृत्तानिरा
 मनानारुतीनिविपुलानिफलानितानि ॥ ६१ ॥ इत्यार्येवासिष्ठम् ० वा० दे० मो० निवाण ० मोहमाहात्म्यनामपष्ठ सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ७॥
 अस्मिन्वर्णितलक्षणेहसारवर्धनबेपरशाभाभुपागता ॥ ५५ ॥ अज्ञानस्येत्युक्तमुपपादयति ॥ कथ्येति ॥ तम कालेविवेकसूर्यालमयकाले ॥ शून्येतिशेषवैभक्तगणभसि
 वज्रितात्माप्रकारमान ॥ दोषाधाराधेदोषाणांशेष ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ तर्पिता-योनिताआशाशलाक्षणाश्वकोरायेन ॥ चित्तलक्षणप्रज्ञपुमणिस्तदीयोरसोबिपयात्वादनायुत
 तदविणा ॥ सूर्यमवलोकनेनवायुनेनशुक्लशेषद्रूपूर्नेरितिज्ञाव ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ राभासलक्षणारजाम्योराभयोयशजितेद्रुणादौत्येथैवविजृम्भितम् ॥ तच्छोभाकारेणपरि
 गतनतप्ररोभनकिंचिद्वलुतोस्तीतिज्ञाव ॥ ६० ॥ अज्ञानमवसवनायैर्दुरितिराश्रयानुपसहरति ॥ आपातेति ॥ हेरामयाह्वयेयुभसिद्धमापातमाभयधुरत्वमनयैर्पयसतान
 त्वमार्थवत्त्वेनात-परिच्छिन्नत्वमखिलस्येतिपुष्टमुरत्वमनयसत्वमवज्ञानलक्षणस्यराखिनोदकस्यइतिपृथग्विधानाकमीमिकछानिबीजाकुरपरपरयाजनवाकारेण
 प्रयत्नामि ॥ तस्यादक्षानेनमत्तमुच्छेयमितिज्ञाव ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीशशिष्ठस्य तात्पर्यप्रकारेणोपनिषत्प्रकरणेनैव ॥ ६ ॥

अष्टीलायंथयः ॥ ११ ॥ सत्यवत्सलनवलवनदंतः शून्यः सकोटश्चत्सोन्नतिप्राणेशुभ्रितलक्षणश्चैत्यदक्षस्तत्रकृतालयः ॥ मायालक्षणायां बहुलयाभिन्या कृष्णपक्षनिशया
मू ॥ २० ॥ पूर्वमार्गकालेकर्णाभ्यां कर्णसंनिहितकपोलयोर्दृष्टिः ॥ २१ ॥ अज्ञानादेवपुनरुद्दष्टिप्रसंर्शयति ॥ निस्सारेल्यादिना ॥ क्रमशः कान्तारचयितुमुपकांताधराधराणां
धराधरद्वचसमुन्नतिर्यया ॥ डिडीरस्म्येकैतन्मपि डिङ्कितादृशीभिसिद्धास्तिर्जगद्दृष्टिः ॥ २२ ॥ आत्मासंश्रितासप्रकाशस्तल्लक्षणपुष्पैर्धवलाउज्ज्वला सत्ताव्यावहारिक
सत्यतालक्षणा ॥ २३ ॥ सुराचलोपलक्षितपर्वताएवमर्हन्तः स्थूणाः स्तंभायस्य ॥ गगनमेवाच्छादनलुदिर्यस्य ॥ २४ ॥ स्फारेविस्तीर्णं सारसरसिजातेषु शरीरपुष्करेषु अतः स्थ
चिद्रूपरसपानशीलाः प्राणपदूद्वाधरंति ॥ एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्राभ्युपजीवति ॥ २५ ॥ नभोमार्गलक्षणे महनिनीलमणिनि

दुःखशोकमहाशीलः कष्टकण्टकसंकटः ॥ सहस्रशाखतांयातिदारिद्र्यदृढशाल्मलिः ॥ १९ ॥ अंतःशून्योन्नतिध्वस्तचित्तचैत्यकृतालयः ॥
मायाबहुलयाभिन्यालोभोलुकोविवलगति ॥ २० ॥ पूर्वगृहीत्वाकर्णाभ्यां स्फुरंतीपरिनिश्रयम् ॥ जराजर्जरमाजरीयौवनाखुनिरुत
ति ॥ २१ ॥ निःसारक्रमशः कान्तधराधरसमुन्नतिः ॥ डिडीरपि डिङ्किवेपं स्तष्टिरायातिपुष्टताम् ॥ २२ ॥ आत्मासपुष्पधवलाजगत्पल्लव
शालिनी ॥ सत्तालताविकसिताधर्मार्थफलधारिणी ॥ २३ ॥ सुराचलमहास्थूणं चंद्रसूर्यगवाक्षकम् ॥ गगनाच्छादनं चारुध्रियतेत्रिज
गद्गहम् ॥ २४ ॥ संसारसरसिस्फारे चरंति प्राणपट्टपदाः ॥ शरीरपुष्करे खंतश्चिद्रूपरसपायिनः ॥ २५ ॥ नभोमार्गमहानीलकुट्टिमैकांतशा
लिनी ॥ भुवनौदरस्यांतःस्फुरत्यादित्यदीपिका ॥ २६ ॥ आशातंतुनिबद्धां गीजागतीजीर्णपक्षिणी ॥ स्ववासनाशलाकैतनिवद्धेद्रियपं
जरे ॥ २७ ॥ अनारतपतज्जालभूतपर्णपरं परा ॥ स्पंदते मरुतामृष्टा संस्तवित्रततिश्चिरम् ॥ २८ ॥ स्तष्टेः कतिपयं कालं प्रल्लप्ताः कुलशालिनः ॥
अधःकृतोन्नरकपंकाः शंकोज्जिताः क्षणम् ॥ २९ ॥ भुक्तं दुखं ङ्कणि कानीलनीरदशैवले ॥ स्वर्गमार्गसरस्यंतः स्फुरंति सुरसारसाः ॥ ३० ॥
नानाफलालिमलिनावासनाजालमालिता ॥ स्पंदामोदमयी स्फीता क्रियाविकसिताजिनी ॥ ३१ ॥

भित्तकुट्टिमैकत्रिमभूमागे कान्तशालिनी शोभमाना भुवनोदरे रमणीयतरा आदित्यदीपिका स्फुरति दीप्यते यत्तदप्यविद्याविजृम्भिताभित्तसर्वत्र ॥ २६ ॥ जागतीजगदंतर्गतजीवरा
शिलक्षणजीर्णपक्षिणी स्ववासनाशला केद्विद्रियपजरे देहेष्विबद्धातदपि ॥ २७ ॥ मरुताप्राणेन आमृष्टा कपिता ॥ २८ ॥ अधःपाताले स्पष्टं प्रदर्शनाय धात्रा कृतोन्नरकपंकाः
संतोषितयतनशकोज्जिताः सतोयल्लप्तास्तदपीति प्राग्वत् ॥ अथवा स्वत्वात् तादात्म्याभ्यासेन अधःकृतास्तिरकृता इव उपारक्तमांसमलम् ॥ त्रिदेह नरकपंका यैस्तथा विधास्तच्छे
कोज्जिताः सतो वयंकुलशालिनो न महाशया इत्याद्यभिमानैर्यल्लप्तास्तदित्यर्थः ॥ २९ ॥ स्वर्गलक्षणे भयार्गस्य सरसि सुरादेवास्तद्रूपाः सारसपक्षिणो यस्य स्फुरन्ति तदपि ॥ ३० ॥ य
च्च नानाकाम्यफललक्ष्णैरलिभिर्मलिना क्रियालक्षणा अजिनी विकसिता तदपि ॥ ३१ ॥

श्रीभामहो न विजुति तत्त्वतः लक्षकाम्यकमभुनक्त कानां कर्मकां इव च साधुतरां तया त्वमित्याशयेनाह ॥ वदति ॥ प्रतानानिका म्यकर्मविस्तारास्तुल्यशेगेहने अरण्ये स्थिता
सतादृश इदं नानाफलकामशालिपनाकारानि विद्याकारा अत एव वेदादि क्षणिनां कर्मिणां कारा यद्दृश्याथारज्जवदस्थिता ॥ यतां दानां लब्धवां षोडशस्तद्वारा गच्छा पलप्रधाना
इति यावत् ॥ इदं दशा कर्मकां इवाचोप्यविद्या विजुतिमित्यर्थः ॥ छदराभ्यस्यसमासे विजतेरलुग्विसगश्चच्छावत् ॥ दशैषा विमोपुप्यिनां वाचमित्यादिना भगवता गीता सुसु-
दीर्यन् ॥ ११ ॥ ओह्वारास्त एव काम्ये पुन्यदत्तानां पुन शालेणापि प्रवृत्तनमधो म्यत्तस्य स्वतः कृपेपततो बलात्प्राप्तनमिषानुचितमित्याशयेन मोहो रस्वतः प्रवृत्तिदर्शयति ॥ सन्तते
दि ॥ कायाणि प्रवृत्तपलस्तु संपीरसां विंसां र्णि विस्तीर्णा मोहलक्षणा मिहिकास्वतः श्यामलाभ्राविरजसा च कलुषात भ्रापि निशितिरेणात्प्यतस्या मलायमुनायथा एति प्रवृ-
त्तिद्वयवत्तरेति ॥ पुन्यमधीकृत्य विषये पुन्यवत्तपतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ ओगे प्रवृत्तस्य च विषये पुन्यमधीकृत्य विषये पुन्यवत्तपतीत्यर्थः ॥ कद्विति ॥ आयातनानां मूलस्वविशारदः प
रिणा मेदु तत्पयवसानां एवमात्तर्पिता दिजननाश्च गतस्त्वयथास्थात्तथा कद्वृत्तांतः करणो जन्मलक्षणया यति विद्याया विषयस्य पञ्चपञ्चोपायोगो वधेति ॥ १३ ॥

यदजालघनाकारा कारार्थमिव रज्जव ॥ वच्छदः सदृशा वाच प्रतानगहने स्थिता ॥ ११ ॥ सतता मोहमिहिकाकार्यासारविसारिणी ॥
यमुनानादृपीवैति तिमिरसामला चिरम् ॥ १२ ॥ कद्वृत्तांतः करणो नानासुखविशारदः ॥ वदते हि गतस्नेहं जन्मप्रतिविषारसः ॥ १३ ॥
व्याधूतजजरा कीणजनतापणं राजय ॥ स्वकर्मपवनावांति नानावकरेणव ॥ १४ ॥ फालः कवलितनजगत्पक्षफलोप्ययम् ॥ घस्म
राचारजठरः कल्परपिनत्प्यति ॥ १५ ॥ मोहमारुतमापीयत्वचा विषमचारिणः ॥ स्फुरंतीहाहयश्चिन्ना शीतलाचलदीप्तयः ॥ १६ ॥ धि
तापि गाचोपहता विवेकदूयविना ॥ तमसेवनिरालोकायाति यौवनयाभिनी ॥ १७ ॥ जिह्वाजर्जरतामेनि प्राकृतानुनयज्वरे ॥ प
द्मफांटरकोणस्पमपि सूत्रं हिरेव ॥ १८ ॥

ततश्च कमात्पुयादीनां मरणतद्वियोगदुःखपरपराश्रयतीत्याशयेनाह ॥ व्याधूतेति ॥ व्याधूता पातिताम्याप्यादि अर्करा आकीर्णजनताः पुत्रादिपरिजनसमूहा एव पर्णराजयोयैस्त
या विधानानां विधा अवकरण इव विषयकदृष्टिद्वारा विक्षेपभेदाद्येयुतथा विधा स्वकर्मपरिपाकलक्षणा यद्वचनावति ॥ १४ ॥ ततः स्वस्यापि मृत्युरिति सदैव जन्मपरपरयादृ
त्यमुत्प्रेषवशात्त्याह ॥ कालदति ॥ १५ ॥ एवपरिवर्तमानानां सजीवानां हिलेनोद्येक्षते ॥ मोहेति ॥ शीतलस्य विविधतापगुण्यस्याचलस्य ब्रह्मणो दीप्तयः अकाराशायमाना जी
वादहससो रेषा अहय सर्पा एव ॥ तत्तुल्य ॥ यत एते मोहलक्षणा राजमापीयांतः पूर्यित्वा स्थिताः पुनर्धियुज्यमानयानां देहलक्षणया त्वचा चोपलक्षिता विषमचारिणः कु
दित्तगमयः दुरुतिश्च लतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ तैः प्रतिजन्मप्राप्यमाणार्थावबनमपि मोक्षसाधनेषु विवेकैरग्न्यप्रवणानां दिष्णुपयोजनादृष्येत्याशयेनाह ॥ धिनेति ॥ याति ते बाभिति
रोषः ॥ १७ ॥ एवं वीर्यादि कुशलीनां भविष्यार्थान् यतिर्दर्शयति ॥ जिह्वेत्यादिना ॥ प्राकृतानां पापपराणां जीपुषादीनां अनुगमः कोपापवयवजन्मत्युक्ते ज्वरे सतांते ॥ जिह्वोपेवान
मोक्षपयः पञ्चपरदत्त इदावद्व्यभंजनं लक्ष्यते ॥ उक्तोप्यायश्च सुहृदाय च पिच्छाय ॥ १८ ॥

अष्टीलायंथयः ॥ १ ॥ सत्यवस्त्वन्वलंबनादत शून्य सकोटरश्वत्वेनतिग्राणेणभृगुश्रित्यसलक्षणश्रैत्यवक्षस्तत्रकृतालयः ॥ मायालक्षणयांबहुलयाभिन्यालक्षणपक्षनिशाया
म् ॥ २० ॥ पूर्वमार्गकालेकर्णाभ्याकर्णसन्निहितकपोलयोर्गृहीत्वा ॥ १ ॥ अज्ज्ञानादेवपुनस्त्वाप्रतिप्रसरदर्शयति ॥ निस्तारेत्यादिना ॥ कमशःक्रान्तावचयितुमुपक्रान्ताधराधराणां
धराधरद्वचसुन्नतिर्यया ॥ डिडीरस्यफेनस्यपिडिकातादृशीप्रसिद्धास्तद्विजगृह्णते ॥ २२ ॥ आभासाश्रित्वाभासप्रकाशास्तल्लक्षणपुष्पैर्धैवलाउज्ज्वला सत्ताव्यावहारिक
सत्यतालक्षणाहता ॥ २३ ॥ सुराचलोपलक्षितपर्वताएवमहातःस्थूणाःस्तंभायस्य ॥ गगनमेवाच्छादनलक्षितस्य ॥ २४ ॥ स्फारेविस्तीर्णंसारसरसिजातेषुरारीपुष्करेषुअतःस्थ
विद्रूपरसपानशीला प्राणपट्टपदार्थरिति ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानिमृतानिमात्राभ्युपजीवति ॥ आनेदेनजातानिजीवंतीत्यादिश्रुतेरितिभावः ॥ २५ ॥ नभोमार्गलक्षणेमहतीनिलमणिनि

दुःखशोकमहाशीलःकष्टकंडकंसंकटः ॥ सहस्रशाखतांयातिदारिद्र्यदृढशाल्मलिः ॥ १९ ॥ अंतःशून्योन्नतिध्वस्तचित्तवैत्यकृतालयः ॥
मायाबहुलयाभिन्यालोभोलूकोविवल्गति ॥ २० ॥ पूर्वगृहीत्वाकर्णाभ्यास्फुरन्तीपरिनिश्रयम् ॥ जराजर्जरमार्जारीशौवनाखुनिकृत
ति ॥ २१ ॥ निःसारकमशःक्रान्तधराधरसमुन्नतिः ॥ डिडीरपिण्डिकेवयंस्थिरियातिपुष्टताम् ॥ २२ ॥ आभासपुष्पधवलाजगत्पल्लव
शालिनी ॥ सत्तालताविकसिताधर्मार्थफलधारिणी ॥ २३ ॥ सुराचलमहास्थूणंचंद्रसूर्यगवाक्षकम् ॥ गगनाच्छादनंचारुधियतेत्रिज
गद्गहम् ॥ २४ ॥ संसारसरसिस्फारेचरन्तिप्राणपट्टपदाः ॥ शरीरपुष्करेष्वंतश्चिद्रूपरसपाचिनः ॥ २५ ॥ नभोमार्गमहानीलकुट्टिमैकान्तशा
लिनी ॥ भुवनौदरस्यांतःस्फुरत्यादित्यदीपिका ॥ २६ ॥ आशातंतुनिबद्धांगीजागतीजीर्णपक्षिणी ॥ स्ववासनाशलकैतनैवद्वेद्रियपं
जरे ॥ २७ ॥ अनारतपतज्जालभूतपर्णपरंपरा ॥ स्पंदतेमरुताच्छासंस्तुतिव्रततिश्चिरम् ॥ २८ ॥ स्तुष्टेःकतिपयंकालंप्रवृष्टाःकुलशालिनः ॥
अधःकृतोन्नरकंपकांशकोज्जिताःक्षणम् ॥ २९ ॥ भुक्तंदुखंडकणिकानीलनीरदर्शवले ॥ स्वर्गमार्गसरस्यंतःस्फुरन्तिभुरसारसाः ॥ ३० ॥
नानाफलातिमलिनावासनाजालमालिता ॥ स्पंदामोदमयीस्फीताक्रियाविकसिताजिनी ॥ ३१ ॥

भित्तुकुट्टिमेकत्रिमूजागेकर्णशालिनीशोभमानाभुवनोदरमणीयतराआदित्यदीपिकास्फुरन्तिदीप्यतेयत्तदप्यविद्याविजृम्भिताभितिसर्वत्र ॥ २६ ॥ जागतीजगदंगतजीवरा
शिलक्षणजीर्णपक्षिणीस्ववासनाशालाकेइन्द्रियजरेदेहेयन्निबद्धतादपि ॥ २७ ॥ मरुताप्राणेनआमृष्टाकंपिता ॥ २८ ॥ अधःपातालेस्पष्टप्रदर्शनायधाक्रुतोन्नरकंपकाः
संतोषितत्यनशकोज्जिताःसंतोषलक्षणास्तदास्तथाप्यासेनअधःकृतास्तिरकृताइवउत्पारकभांसमलमूत्रादिदेहन्नरकंपकायैस्तथाविधास्तच्छे
कोज्जिताःसंतोषयंकुलशालिनोमहाशयाइत्याश्रितानैयत्तदहस्तादित्यर्थः ॥ २९ ॥ स्वर्गलक्षणेधर्मार्गस्यसरसिसुरादेवास्तद्वृषाःसारसपक्षिणोयत्स्फुरन्तिदपि ॥ ३० ॥ य
जनानाकाम्यफललक्ष्मणैरलिभिर्मलिनाक्रियालक्षणाअजिनीविकसितातदपि ॥ ३१ ॥

१ निनीयतद्वत्पिपाट २ पुलाकोतरेभगवत्परायानिनिगुलेपाटलाधैवटीकायाख्याने ॥ अथपरायानमप्यभिप्यमानाविषयस्य ३५

१ विनिर्णीपत्रद्वयविवाद

दृष्टिस्तृप्तमवलंब्याह ॥ चिदिनिास्यदैवाशुषादितिव्यासिभिर्निस्तावरणस्पष्टत्वाच्छ्रुथायाम् ॥ सौरंगद्रव्यस्थानीयैः पञ्चभिर्विहिरद्भिर्विदधातिदृष्टिमात्रेण हजतीति वि
चिर्दृष्टास एव चिन्नकृत् ॥ ४४ ॥ तत्त्वादृष्टिस्तृप्तौ स्यात्वरजगमयोरनुभवेयोविशेषस्तथमस्यावेषुद्वीयति ॥ अजस्रोतिद्वाम्याम् ॥ स्यात्वरजातयः स्वस्यात्मन समुत्थानजगदाका
रेण विवर्तस्तत्कारिणीमजस्रगत्वरत्वादिविशेषणविशिष्टासूक्ष्माकालस्य कलनाध्यानेनैवातरेण वाहस्फुटव्यवहाराक्षेपेणानुभवेनअन्ववेक्ष्यस्थितादतिद्वयोरर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
ततो जगमेषु विशेषदर्शयति ॥ रामेति ॥ ४७ ॥ तेष्वपि कृमिकोटादीनाहुः स्वानुभवातिशयसन्निमित्तदर्शयति ॥ सुदुष्कृतेति ॥ सुदुष्कृतोत्तमैस्तत्फलभोगानुसारि
ध्यानाभ्येवचरितुं शीलयासातथाविधाः ॥ ४८ ॥ सप्रयदेवाहजततत्तदुभयप्रियतेति श्रुतेः कालकवलनीयत्वस्यावरजगमानां समानमित्याह ॥ क्षणेनेति ॥ ४९ ॥ एवस्थाव

चिद्विन्नौ स्पन्दशुभ्रायं रंगैः पञ्चभिर्निर्द्भिर्यैः ॥ उन्मीलयतिसंसारचित्राणिविधिचित्रकृत् ॥ ४४ ॥ अजस्रगत्वरसर्वपरिवर्त्तविधायिनी
म् ॥ निमेषशतभागांगीमसदुःसाधितां कुराम् ॥ ४५ ॥ सूक्ष्मां कालस्य कलनां स्वसमुत्थानकारिणीम् ॥ ध्यानेनैवान्ववेक्ष्यताः स्थिताः
स्यावरजातयः ॥ ४६ ॥ रागद्वेषसमुत्थेन भावाभावमयेन च ॥ जरा मरणरेणेण जीर्णाजंगमजातयः ॥ ४७ ॥ सुदुष्कृतोत्तमध्यानचा
रिण्यो धरणीतले ॥ नियत्यानियतं कालं पीड्यते कीटपंक्तयः ॥ ४८ ॥ क्षणेनादृश्य एवेदं निगिरत्यखिलं सुखी ॥ सुदुलक्ष्यबिलः कालव्या
लो विपुलभोगवान् ॥ ४९ ॥ कालेन किंचिदालक्ष्यस्वशरीराकुलीकृताः ॥ शीतवातातपप्रौढाः प्रोहसत्सुषुप्तीभयः ॥ ५० ॥ फलप्रदाश्चरं
तीहशीलिनः श्वश्रुविग्रहाः ॥ पयःपटलविश्रान्तत्रैलोक्यां भोजकोदरे ॥ ५१ ॥ करोति पुंघुमं भूरिभूतभ्रमरपेटिका ॥ ब्रह्मांडमैक्ष्यभांडेयं
कालीभगवतीक्रिया ॥ ५२ ॥

रेषु नियतकालफलपुष्पादिपरिणामशालित्वमनिवार्यशीतवातातपद्विहृतत्वं विशेषदत्तिदर्शयति ॥ कालेनेति सार्धेन ॥ श्वश्रुविहृतं तत्र विटो विग्रहः शरीरमूलभागे योर्धात
थाविधाः स्यावराः किंचिद्भोजकस्वपरादृष्टमालक्ष्यनिमित्तीकृत्यमनुष्यपक्षि सर्पादिभिः स्वशरीरे आकुलीकृताः पीडिता वसतादिकालभेदेन प्रोहसत्सुषुप्तीभयः फलप्रदाश्च अतए
वशीलिनस्तपःशमदमतिक्षौद्यादिशीलिवतद्वचरतकालनयति ॥ ५० ॥ इदानीलोकत्रयमभोजयत्येन कल्पयित्वा तत्रत्यचरप्राणिनिकायभ्रमरसमूहं लेनोद्यक्षते ॥ पय
दस्यद्धाभ्याम् ॥ यद्यपि पृथिव्येव पक्षपत्रवज्जले भ्रमति क्षितापुराणादिप्रसिद्धानां तिरिक्षुलोकोत्तापितयोरपि त्रिल्लजलकार्यत्वाज्जलभागमप्राप्तिं श्रितत्वं त्वमस्येवेति सूचनार्थपटल
पदम् ॥ ५१ ॥ पुंघुमज्जाध्वनिम् ॥ भ्रमरपेटिकाभ्रमरसमूहः ॥ इदानीफलनियताप्राणिक्रियां कालीलेन ब्रह्मांडचतदीधमिक्षापात्रलेन चतुर्विधभूतधामं चतदीयमैक्ष्यमावेनो
द्यक्षते ॥ ब्रह्मांडेति ॥ कालस्य स्त्रीकालीपूर्वदृष्टीनां भूतमिक्षां स्वभ्रमरैर्ब्रह्मांडं चतदीयमैक्ष्यमावेनोद्यक्षते ॥ ५२ ॥

नरनरि क्रियाफलभूतचितोर्कीदृक्कामिनीत्वेनवर्णयति ॥ त्रिमिरत्यादिना ॥ अलीकपदव्याजार्थे ॥ ५३ ॥ ब्रह्मोर्षेद्रमैद्रादिकाकार्त्तरचेतनस्वभावेन ॥ धरानिखिरादिका
 बासस्युत्तरेहस्यानीयजडत्वमात्रेण ॥ ब्रह्मतत्त्वैवेकद्विविस्तोदृढबर्धनै पिपायसवागोप्ययस्या- ॥ ५४ ॥ चिच्छक्तिविद्याशास्त्रसंबन्धमात्रेणपथविषयीयस्यादतएवस्थूला
 ॥ ५५ ॥ समलापयिग्योविसलताइत्यापस्या- ॥ नीलमवननप्रलोदोबाभुमरीयेनपरीवृता ॥ ब्रह्म-क्षिपिनहिवृतिवधीत्यादिनापरेर्दीर्घ ॥ आपचैवइलनानामितिभाग
 रियतदा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इरानीकालमहाणवत्वनर्णयति ॥ यन्नमिति ॥ निष्ठाद्वयभावे ॥ ५८ ॥ कस्याएवक्षणा ॥ भीषायामप्ययीमात्र ॥ अगाधरसस्यंबोभानिसह

स्वयद्वैवद्वैवभूतभिर्साजिपृसति॥तिमिरालीककथरीदृढकंचपलेक्षणा॥ ५३॥ब्रह्मोर्षेद्रमैद्रादिधरागिरिवरादिका॥ब्रह्मतत्त्वैकपि
 दृकालंबमानप्रयोधरा॥ ५४॥चिच्छक्तिमादृकास्थूलतरलापनचापला॥तारकाजालदरानासव्यारुणतराघरा॥ ५५॥समस्तपद्मि
 नीइज्जाशतक्रतुपुरातना॥समाञ्चिमुक्तालतिकानीलांषरपरीवृता॥ ५६॥जयूहोपमहानाभिर्वनश्रीरोमराजिका॥भूत्वाभूत्वाविन
 र्सनीत्रिलोकीवृक्षकामिनी॥ ५७॥असरुज्जायेतेनशम्रुशिविभ्रमकारिणी॥मममन्यैरयोन्ममभीमेकालमहाणवे॥ ५८॥प्रतिकल्प
 क्षणक्षीर्णनर्मादस्फुटदुर्द्वै॥कालंगार्धरसस्यद्वैत्यत्वास्थित्वापुनपुन॥ ५९॥कल्पमात्रनिमेषेणोड्डीनाकारणसारसा॥उत्पत्योत्प
 त्यनारिण्यस्तमास्रविपुत॥ ६०॥कालमेषेस्फुरत्येताश्चिक्काशवनोद्यमा॥प्रपतद्भूतिवहगापतंत्यविरतभ्रमा॥ ६१॥का
 लतालाकिलोत्तालाद्ब्रह्मादफलपालय॥उन्मेषकृतवर्षिषस्तृष्टयोदेवनायका॥ ६२॥निमेषकृतकुत्रचिन् ॥ निमेष
 पोन्मेषसंक्षीणकल्पजालासहस्ररा॥ ६३॥रुद्राकेचनविपतेतस्मिंश्चित्परमेपुन॥तेपियस्यनिमेषेणप्रवर्तितमवतिष्ठ॥ ६४॥ता
 दशोप्यालिडेवेशोद्वान्तैयक्रियास्थिति॥अनतसंकल्पमयेशुन्येषबक्षणपदे॥ ६५॥

सतृण्णाजलस्यदोषलिप् ॥ ५९ ॥ कारणभूतद्विगुण्यगर्भसारसा ॥ सारससदृशत्वात्कालस्यनदत्वकल्पनागम्यते ॥ मेघत्वेनतकल्पयति ॥ उत्पत्योत्पत्येति ॥ ६० ॥ विद्यका
 रास्यवनवनसहस्रजनेनउपमन्मकाभारक्तियासाय ॥ तस्यभासासर्वभिर्विभातीतिभ्युक्ते ॥ ६१ ॥ उमालादव्युन्मतात्कालक्षणात्तालद्वयाद्ययततोभूतानिप्रतिनिजलक्षणा
 विहगाकाकाद्येभ्यस्तयाविधा ॥ ब्रह्मादलक्ष्यार्गाफलानांपालयपकयप्रपतति ॥ अतर्किनेषु कल्पसूत्रनात्काकतालीयप्यायोभोदेक्षित ॥ देवनायकाविष्णुठेअरसबा
 शिवाख्या ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ विष्णुपेरसेपरमकारणे ॥ तेरुद्राअपि ॥ ६४ ॥ इत्यष्टादशोक्तिर्यास्थिति कर्मोपासनफलभाबस्थितिरनन्ताअसम्प्राता ॥ नन्विदकचंसाप्यतइ
 त्रिषेभ्यावापार्षदंरंजनाभाभाबभावनापुकेभ्यावायेनाह ॥ अर्नमिति ॥ ६५ ॥

चित्रस्य आश्चर्यमहस्यपूरका ॥ अज्ञानविभूतिप्रपञ्चमुपसहरति ॥ एवमिति ॥ ६६ ॥ ७ ॥ उक्तमेवार्थसंक्षिप्य स्पष्टमाह ॥ याः संपद इति ॥ ताः सर्वा अज्ञानलक्षणस्य तत्र
स्यमाह्वयति ॥ निरस्य विभूतयः ॥ एतद्विशेषणत्वादेव तादृशपदेषु सकमनपुसकेनेति नपुसकैकशेषस्य प्रवृत्तिः ॥ अद्वैतस्य लक्षणविशेषणानामिति वाच्यमिति तन्निधेधात् ॥ ६८ ॥
इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्ण ० सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ७ ॥ वर्णितकारणा विद्याजगत्तस्या विभूतयः ॥ कार्या विद्या भवण्येतलत्वेनेह वर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रा
दैविषयनिर्दिश्य वर्णनप्रकारप्रस्तौति ॥ ससारेति ॥ कूटस्थत्वाच्चिदेव परतस्तत्तटे स्थिता ॥ कारणविद्या व्यापकत्वेन धेयविद्या स्येति ॥ कदाकीदृशी तिकालभेदेन विकारसंवेचि
व्यव्योतनार्थमातद्वर्णयामः श्रूयतामिति शेषः ॥ १ ॥ बृहत्तोमेव दिव्यः पर्वता एव पर्वणि कांडसंघयलैराढ्या ॥ ब्रह्माण्डपदेन तदा वर्णयितुं शक्यं तल्लक्षणत्वमिति ॥ लोकैर्जनैः
न संभवति नानाशक्त्यश्चित्रपूरकाः ॥ एवमस्तीणसंकल्पलब्धार्थभरमासुरा ॥ जागती कल्पना येयंतदज्ञानविजृम्भितम् ॥ ६६ ॥ याः
संपदो यदुत संततमापदश्च ह्यल्ययौवनजरामरणोपतापाः ॥ यन्मज्जनं च सुखदुःखं परंपराभिरज्ञानतीव्रतिमिरस्य विभूतयस्ताः ॥ ६७ ॥
॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० अज्ञानमाहात्म्यं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ७ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ संसारवनखंडे स्मिंश्चिरपर्व
ततटे स्थिता ॥ कीदृशी स्थित्यविद्या स्यालताविकसिता कदा ॥ १ ॥ बृहत्पर्वतपर्वोढ्या ब्रह्माण्डवत्समाहता ॥ देहयष्टिरियं यस्य स्त्रिलो
कीलोककासिनी ॥ २ ॥ सुखदुःखं भवोभावो ज्ञानमज्ञानमेव च ॥ अत्रैतान्युरुत्तानि मूलानि च फलानि च ॥ ३ ॥ सुखादविद्योदेत्युच्चै
स्तदेवातिप्रयच्छति ॥ दुःखादविद्योदेत्युच्चैस्तदेवैवाफलतलम् ॥ ४ ॥ भवादविद्योदेत्येपातमेव फलतिस्फुटम् ॥ भावात्सत्तामवाप्नोति त
मेव फलति स्फुटम् ॥ ५ ॥ अज्ञानाद्विद्यायाति तदेव स्यात्फलं स्फुटम् ॥ ज्ञानेनायाति संवित्तिस्तामेवाति प्रयच्छति ॥ ६ ॥ नानाविधो ह्यज्ञा
सवती वासनोदशालिनी ॥ घनप्रवालतरलातनुरस्याविजृम्भते ॥ ७ ॥ दिवसं ब्रूहकुसुमायामिनी लोलपट्टपदा ॥ अजसं संपदमनै
षा प्रपतद्भूतपल्लवाः ॥ ८ ॥

कासिनीपत्रादि विकारसवती इत्यत्रिलोकीयस्यादेहयष्टिः सत्स्थानम् ॥ २ ॥ भवो जन्म ॥ भावः स्थितिः ॥ अत्र अविद्यालतायाम् ॥ उरुत्तानि प्रतिदिनं वदस्वभावानि ॥ ३ ॥
मूलत्वफलत्वचसुखादेरुपपादयति ॥ सुखादित्यादिना ॥ भुज्यमानात्सपत्न्यादिसुखादपेक्षेदतो धिका संपदूयादिति रागलक्षणा अविद्यादेति सा च यज्ञदानादिधर्मद्वारा सुखं फल
ति ॥ दारिद्र्यादिदुःखाच्च घनतृणादिलक्षणा अविद्यादेति सा च पापवासनादुद्भूतिर्यहौ चार्थाधर्मप्रवृत्तिद्वारा पुनस्ततो धिक्दुःखं फलतीत्यादिसर्वत्रोद्भूतम् ॥ एवकारः सर्वत्र चि
त्यक्रमः ॥ फलत्वेवेति योज्यम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ज्ञानेन प्रत्यक्त्वविभर्त्तनसंविच्चिरुत्तरोत्तरभूमिकाधिरोहलक्षणा ज्ञानवद्धिः ॥ अतस्तमभूमिकायाम् ॥ ६ ॥ प्रासंगिकमुपपाद्य
प्रस्तुतालतामेव वर्णयति ॥ नानाविधेति ॥ ७ ॥ नानाविधो ह्यज्ञासवतीत्येतत्पञ्चयति ॥ दिवसेत्यादिना ॥ रागादिना प्रपतंति प्रधावमानानि भूतानि प्राणिन एव पल्लवा यस्य ॥ ८ ॥

आगत्यागत्यकमवायुनापुन पुनश्च भित्वाकचित्कस्मिंश्चिदधिकारिभूतपञ्चवशो विवेकलक्षणकारिणीप्रतिपत्तितयाचकवाचिधिधारयुषायेणतवालंबनविपयतठविश्लेषणेन
विधूयनकथ्यते ॥ धूतजा निरस्तदुवातनापरागापिदेवाचत्कराभ्युत्तापुनविपयतरुणाप्रसक्तमेति ॥ ९॥ ज्ञायमानैर्धिषपभ्यादिमवालैराढ्या ॥ सज्जानै पुषपीधाचकुर्वन्व्यदुरा
आनरस्मितास्या ॥ १० ॥ अम्यलक्षणेपुष्यवदुदु खरागावादिभिर्निरात्रानिरवकाशा ॥ विनाराभरणानितल्लक्षणेपुषाखासाधिच्छिद्रेषुबलाहिरीर्यमाणेष्वचचुराभ्याकुला ॥ भो
गानाविपयानामाभोगेनुभवलाद्विपयेणरसेनरागमकरेनापूणा ॥ ११ ॥ सर्वतुकुमुपेतेनियदुक्ततद्विद्योति ॥ विकसस्यदति ॥ यद्दानवपद्दृषा ॥ चद्राकंसद्विताआवल

आगत्यागत्यपततिविवेककरिणीक्षिचित् ॥ विधूयतेधूतरजा प्रसक्तिपुनरेतिच ॥ ९॥ जायमानप्रवालाढ्यासज्जानांकुरदंतुरा ॥ सर्वतुकु
नुमोपेतासमग्रसरशालिनी ॥ १० ॥ जन्मपवाहिनीरधाविनाशच्छिद्रचचुरा ॥ भोगाभोगरसापूर्णाविचारैकधुणक्षता ॥ ११ ॥ विक
सत्य प्रतिदिनचद्राकंवलयोमित ॥ व्योम्निवातविलोलानिपुष्याण्यस्या किलग्रहा ॥ १२॥ अस्या प्रस्फुरिताकारा कोरकत्वमुपगता ॥
पूरिताकाशकोशायास्त्वारकारधुनदत्ता ॥ १३॥ चद्राकदहनलोकायस्यास्तकौस्तुमरज ॥ अनेनेयहिगौरांगीखीवचेतांसिकपति ॥ १४॥
मनांमातगविधुतासकत्यफलकिला ॥ इन्द्रिव्यालसधाघाटण्यात्वगुपरंजिता ॥ १५ ॥ नीलाकाशतमालागसश्रयेणोन्नतिगता ॥
रोदसीजानुसुलंभाभुवनोपानभूंपिता ॥ १६॥ अधोर्वांशह्रस्वहेपुस्वालवालेनजालिता ॥ विधृतारोपजलधिजलक्षीरादिसंचना ॥ १७॥
धयीविलोलग्रमरारमणीपुष्पपुजिका ॥ चित्सदवातचलितक्रियाविमलपुजिका ॥ १८ ॥

योग्योतिर्नक्त्य ॥ १२ ॥ ११ ॥ चद्राकदहननाभालोकायकाशायस्यालतप्रसिद्धकौस्तुभकुसुमसबधिरज ॥ अनेनरजासायेतोसिकर्यतिमनोहराभानीतियावत् ॥ १३ ॥
॥ १५ ॥ नीलाकारालक्षणस्यतमाट्टक्षस्यागसभ्रयेणोन्मार्गविस्तरागता ॥ रोदसीयावायुधिय्यीतेएवसकुचितजान्याकारा सुस्तभापरितोमूलावधभायस्या ॥ १६ ॥
समाभ्यिखातक्षणेनशीभनेनालयालेनविधृतारोपजलधिजलक्षीरादिसंचनासनीअथोभुवनसंबेधुमूलसतानैर्जालिता ॥ १७ ॥ धयीकाम्यकर्मकाटलक्षणवेदप्रयतिपावि
लोला ॥ रागिजनाएवचमरायस्याकतएवतदुपभोग्यारयण्यखियपुष्पपुजानियस्या ॥ क्रियाराब्देनस्वाभाविफमद्विजपराजनालक्ष्यते तएवविपुलाबहुलायूलपप्रकांडा
रिपुप्रभस्य पुजिका मरुमकीटजानयोयस्याम् ॥ १८ ॥

कुर्मर्माशासनिष्क्रिया ॥ जीवानांजीवेनजीवनोपायेनैर्धाम्पूणां ॥ तस्याःप्रसिद्धलताविलक्षणाभ्यपिबहुविधैचित्र्याणिदर्शयति ॥ नानेत्यादिना ॥ नानाविधैर्भोदै
विषयवासनागर्धैर्पदप्रदामूढानाम् ॥ १९ ॥ विवेकिनांनुनानोपशमवैचित्र्यलक्षणनानाकुसुमभासिनी ॥ वर्षेणपुष्पफलमकरदरजोवर्षेणविकासिनी ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
नित्यप्रवाहहूपेणाच्छेदिनी ॥ २३ ॥ नित्यमतीक्ष्णम् ॥ तरुणीपल्लुविता ॥ २४ ॥ पराष्ट्टाविचारितासनीविनश्यति ॥ २५ ॥ तस्यविचारयितुस्फीतेषूणान्निअंतर्गलितावा

कुर्मर्माजगद्व्यासास्वर्गश्रीपुष्पमंडपा ॥ जीवजीवननरंध्रानानामोदमदप्रदा ॥ १ ॥ नानोपशमवैचित्र्यनानाकुसुमभासिनी ॥ ना
नाफलावलीव्यामानानावर्षविकासिनी ॥ २० ॥ नानालवालवलयानानाविहगधारिणी ॥ नानापरगपरुपानानाभूधरजालिका ॥ २१ ॥
नानाकलाकुड्मलिनीनानावनगणोत्थिता ॥ नानागिरितारूढानानादलनिरंतरा ॥ २ ॥ जाताचजायमानाचभियमाणातयाश्रुता ॥
अर्द्धच्छिन्नातयाछिन्नानित्यमच्छेदिनीतया ॥ २३ ॥ अतीतावर्तमानाचसत्येवासत्यवत्सदा ॥ नित्यमत्यंतरुणीनित्यंशेषमुपेयुषी
॥ २४ ॥ महाविषलैपाहिसंसारविपमूर्च्छनाम् ॥ ददातिरभसान्निधपराश्रुताविनश्यति ॥ २५ ॥ स्फूर्तेतर्गलितातस्यअर्द्धतःसंस्थिता
व्विता ॥ इतोजलमितःशैलइतोनागाःसुरइतः ॥ २६ ॥ इतःपृथ्वीत्वमायातातथेतोद्युतयास्थिता ॥ इतश्चंद्रार्कतांप्राभातयेतस्तारका
कृतिः ॥ २७ ॥ इतस्तमइतस्तेजइतःखमितउर्वरा ॥ इतःशास्त्रमितोवेदाइतोहयविवर्जिता ॥ २८ ॥ कचिस्त्वगतयोद्गीनाकचिदेवतथोरिय
ता ॥ कचिस्त्याणुतारूढाकचित्पवनतांगता ॥ २९ ॥ कचिन्नरकसंलीनाकचित्स्वर्गविलासिनी ॥ कचित्सुरपदंप्राभाकचित्कमितयास्थि
ता ॥ ३० ॥ कचिद्विष्णुःकचिद्भूतःकचिद्रविः ॥ कचिदग्निःकचिद्वायुःकचिच्चंद्रःकचिद्धमः ॥ ३१ ॥ यत्किंचनांगभुवनंपुमहामहि
म्नाभ्यामंजरत्नलवलवमुपागतंवा ॥ दक्षस्फुरन्ननुहराद्यपितामविधांविद्विस्तयायतदतीततयात्मलाभः ॥ ३२ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०अविद्यालताविलासोपदेशोनामाष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

धिता ॥ अर्द्धेनुअतःअन्वितासर्वतोनुद्वैतसंस्थिता ॥ तदनुद्वैतमेवप्रपंचयति ॥ इतद्व्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ उर्वरासस्याख्याः ॥ इतःप्रलयसुषुप्तोर्द्धयविवर्जिता ॥ २८ ॥
॥ २९ ॥ नरकालनापातालकुहरेसलीना ॥ ३० ॥ ३१ ॥ महामहिम्नाप्रभावोत्कर्षेणव्यापहरादिसर्वसहायव्याकृतानात्रभावात्यतयाजरत्नलवलवमुपागतवायत्किंचनदृश्य
स्फुरद्विस्तासर्वामविद्यातत्त्वबोधेनक्षयायवाधायविद्धि ॥ तदतीततयातद्वायेनआत्मनोलाभोमोक्षद्वैतार्थः ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीबोसिष्ठम०नात्यर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणे
५८मःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

गुणययविजागाभ्रहारे शुद्धसत्त्वा ॥ विद्याविद्यास्वरूपचतुर्दशीतत्त्ववर्णयते ॥ १॥ दृश्यरूपकृत्स्नगुणपितामविषाविद्धीतिगुणकृतमहाराविशरीरस्य क्षतसत्यपरब्रह्मपुरुषरूप
व्यापिगणम् ॥ ऊर्ध्वरेतद्विद्वत्प्राप्तविश्वरूपार्थदेवमोनम धृतीरिपनीभूतसच्चिदानन्दविषयइत्यादिश्रुतिस्तुतिपुरब्रह्मत्वसच्चिदानन्दरूपतत्त्वमसिद्धेरीशान सर्वविषयानामीश्वरसर्वभू
तानामिन्द्रियुनिनसिद्धसर्वविद्याधिपस्यविरोधाद्वास्तुवैयर्थ्येनपुनुरीयत्वपरब्रह्मत्वादिप्रसिद्धेभ्याविद्यात्वमसभावयम्भसगत्तादइत्यमपिजिज्ञासमानोराम पृच्छति ॥ आ
कारति ॥ उदितव्याउक्तम् ॥ यममिषमिथ्यायांतिभागतस्तमपनेयतिरोप ॥ १ ॥ तदधर्निकारशुद्धचित्तोपुतभरत्वतोचनीभाष्यस्यमूर्त्तकारस्यवापटनाम्नायाधीनविवत्त
प्रयुक्तत्वेसिद्धेभूतस्यपरब्रह्मत्वस्याविरोधापतत्योक्तकोभायोरस्य स्वच्छसूक्ष्मतमस्वरूपानाधरक कल्प्य स एवशुद्धसम्भित्युच्यतेतस्यचस्वच्छतमत्वास्थितिविषयाहितयास
वविरोधीपक्षत्वास्वरूपानावरकत्वाच्चनसर्वविद्याधिपस्यविरोध ॥ यत्रत्वस्यसर्वभालैवाभ्रमल्लेकनकपस्येत् ॥ भूयम्भान्तिविश्वभायानिवृत्तिरित्यादिभ्रुत्याअस्मदीयतत्त्वज्ञानवा

॥ श्रीरामउवाच ॥ आकारजातमुदितशुद्धंहरिहरायपि ॥ अविद्यैवेत्यहंश्रुत्वाब्रह्मन्भ्रममिवागत ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
सर्वेयेनापराधृष्टातसवात्मकचयन् ॥ तत्सच्चिदाभासमयस्त्रीहकलनोज्झितम् ॥ २ ॥ समुदंतिस्वतस्तस्मात्कलाकलनरूपिणी ॥
जलादावर्तलेखेवसुरज्जलतयोदिता ॥ ३ ॥ सूक्ष्माभध्यातयास्युलाषेतिसाकल्यतेत्रिधा ॥ पञ्चभ्रमनस्तथातेनज्ञातैववपुषापुन ॥ ४ ॥
निष्ठयेतास्ववस्थ्यासुभेदत कल्यतेत्रिधा ॥ सत्त्वरजस्तमइतिएवप्रकृति स्मृता ॥ ५ ॥ अविद्याप्रकृतिर्विद्विगुणत्रितयधर्मिणीम् ॥
एवंपवसस्तर्जितोरस्याभारंपरपदम् ॥ ६ ॥ अत्रतेयेत्रय प्रोक्तागुणास्तेपित्रिधास्मृता ॥ सत्त्वरजस्तमइतिप्रत्येकमिद्यतेगुण ॥ ७ ॥
नवर्धवविभक्तैयमविद्यागुणभेदत ॥ यार्वाल्किचिदिदृश्यमनयैवतदाश्रितम् ॥ ८ ॥ ऋषयोमुनय सिद्धानागाविद्याधरा सुरा ॥ इति
प्रागभविद्याया सात्त्विकविद्विराघव ॥ ९ ॥

[illegible]

तद्वान्तरविभागेवीनप्युदाहरति ॥ सात्विकस्येति ॥ १० ॥ हरादीनां सत्वगुणान्तर्गतशुद्धसत्त्वदेहे उपपत्तिमाह ॥ सत्वजानां विति ॥ निर्मलंकदाप्यविद्यावरणशून्यत्वात् सत्त्वपदं स्वाभाविकैव विद्यया सदैव यानां अतस्ते शुद्धसत्त्वमित्यर्थः ॥ एतेन विधिहरयोराजसतामसशरीरेन भूदजनप्रसिद्धिर्निरस्ता ॥ सत्वरजस्तमइति प्रकृतेर्गुणा सैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धृते ॥ स्थित्या देहे हरिविरचिह्नैरितिसङ्गाश्रेयासितं बलुलसत्त्वतर्नोऽर्णस्युरिति भागवता विद्याक्यानि तथा यस्य स्य तः साक्षाच्छरीरसाल्त्विकगुणः ॥ पालनायात्रिभूतीनां सविष्णुः स्यान्नाचापरदतिस्कादवचनचष्टष्ट्याद्युपकरणैरशरीरलोपचारेण द्वाभ्यामेकस्य वरगोष्ठीन्यायेन प्रशसार्थानिनेतरधोरपकृतापराणि ॥ सर्वज्ञत्वस्य संकल्पता स्वप्रकृतबोधकत्वनिःश्रेयसहेतुत्वानां त्रिभूतिष्वपिश्रुतिस्मृतिपुराणेषु प्रसिद्धतया ॥ अथ परस्त्वर्थेनेति सरभ्राश्रिनिवेशिनः ॥ यातुधानाश्च जायते पिशाचाश्च न सशय इत्यपकर्षदर्शनस्य निदिता तत्वा विभूतीनामीश्वरकोटित्वेनैकतया अपकर्षयोग्यत्वात् सर्वोत्कर्षप्रयोजकशुद्धसत्त्वशरीरत्वमेवोचितमिति भावः ॥ ११ ॥ अतएव तदुपासकानामपि ज्ञानासास्यापुनर्जन्मनि

सात्विकस्य भागस्य नागविद्याधरास्तमः ॥ रजस्तु मुनयः सिद्धाः सत्त्वदेवाहरादयः ॥ १० ॥ सत्वजातौ देवयोनावविद्याप्राकृतैर्गुणैः ॥ निर्मलंपदमायाताः सत्त्वहरिहरादयः ॥ ११ ॥ सात्विकः प्राकृतो भागो रामतज्ज्ञो हिो भवेत् ॥ न समुत्पद्यते भूयस्तेनासौ मुक्त उच्यते ॥ १२ ॥ तेन रुद्रादयो ह्येतैस्त्वभागामहामते ॥ तिष्ठन्ति मुक्ताः पुरुषायावद्देहं जगत्स्थितौ ॥ १३ ॥ यावद्देहं महात्मानो जीवन्मुक्ता व्यवस्थिताः ॥ विदेहमुक्तदेहांते स्यास्यन्ति परमेश्वरे ॥ १४ ॥ भागएष त्वविद्याया एवं विद्यात्वमागतः ॥ बीजं फलत्वमायति फलमायति बीजजनाम् ॥ १५ ॥ उदेत्यविद्याविद्यायाः सलिलादिव बुद्धुदः ॥ विद्यायां लीयते विद्यापयसी विबुद्धुदः ॥ १६ ॥ पयस्तरंगयोर्द्वित्वभावना देवभिन्नता ॥ विद्याविद्याहरौ भेदभावना देवभिन्नता ॥ १७ ॥ पयस्तरंगयोरैक्यं यथैव परमायतः ॥ नाविद्यात्वं विद्यात्वमिह किंच न विद्यते ॥ १८ ॥ विद्याविद्याहरौ त्वक्कायदस्तीह तदस्ति हि ॥ प्रतियोगिव्यवच्छेदवशादेतद्ब्रूह ॥ १९ ॥ विद्याविद्याहरौ नस्तः शेषे वदपदो भव ॥ नाविद्यास्ति न विद्यास्ति कुरुनं कल्पनयानयाम् ॥ २० ॥ किंचिदस्ति न किंचिदस्ति संविदिति तस्मिन् तम् ॥ तदेवाविदिता भासं सदविद्येत्युदाहृतम् ॥ २१ ॥

वृत्तिप्रसिद्धेत्वाह ॥ सात्विकदति ॥ विमूर्त्यात्मकः प्राकृतो भागः सात्विकः अतएव विभूतीनां मारणाभावाद्भागतुल्यतां जीवन्मुक्तेत्याह ॥ तेनेति ॥ असौ हरिहरादिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ परमेश्वरेशुद्धसत्त्वभावे ॥ १४ ॥ प्रशसमाधानमुपसह्यत्वं प्रस्तुतमेव प्रस्तौति ॥ भागइति ॥ कार्याविद्याफलतत्त्वलये बीजजनां कारणाविद्यात्वमायाति ॥ १५ ॥ कार्याविद्योदयलाधारत्वात् विद्याशरीराणां तेषामविद्यात्वमेवेत्याह ॥ उदेतीति ॥ कारणाविधान्तर्गतशुद्धसत्त्वभागो विद्यातस्याः सकाशात् कार्यविद्यालक्षणसृष्टिरुदेति चैव प्रत्येयलीयते ॥ १६ ॥ एवच विद्याविद्याभेदोपिकल्पित एवेति सिद्धमित्याह ॥ पयइति ॥ १७ ॥ किंच विद्यादृशा विद्याविद्योभयबाधे धृतानन्दे प्रसक्तिर्नास्तीत्याशयेनाह ॥ नाविद्यात्वमिति ॥ १८ ॥ विद्याविद्याहरौ नन्देद्विरोधादिदृष्टी ॥ ननु अविद्यादृशो बाध्यत्वादस्तुत्यागो विद्यादृशस्तु बाधिकायाः केन त्यागस्तत्राह ॥ प्रतियोगीति ॥ बाधेनाविद्याया असत्त्वापत्तौ न निरूपिततावकताया असिद्धेऽन्यत्तिप्रसिद्धेऽव्यवर्त्यप्रतिधोगिप्रसिद्धाधीनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ १९ ॥ शेषे परिशिष्टचिन्मात्रे ॥ २० ॥ कोसौ शेषस्तदंशयस्तदेव प्राग्वोधाद्विधेयैकत्वमित्याह ॥ किंचिदिति ॥ नास्ति किंचित्त्वानि रिकयत्र न च किंचित्त्व ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ स्वतिमनसिमिध.अ.ग्राम्यछायातपनयोरिविच्छदयोलयोरिव्याविसयोर्मयोअविषयायाभत.अन्तरेषितिबाधेनविलीनार्यासत्याम् ॥ २३ ॥ अवाप्यविषाफ
समन्तिम्यत्कृष्णानवरूपम् ॥ ननुविषाविनिराबाधत्वात्कुनोनपरिशिष्यतेतत्राह ॥ अविषासस्यदिति ॥ ईधमसस्यदभिरिवेतित्राह ॥ २४ ॥ सर्वबाधात्मकत्वान्मन्किषि
त्तरमायसहूपत्वात्किन्ति ॥ अतएवतद्वर्शनमेवतत्त्वत.सर्ववर्शनसबाधवर्शनपेत्याह ॥ तथैवमिति ॥ एवमुक्तेनतात्त्विकरूपेण ॥ मायिकरूपेणतुनार्कचिद्विदुस्यते ॥ २५ ॥
अज्ञानादनदयायावपितस्तेष्वार्कचिस्तेष्विदृशीअबाधताम्याकृताम्याकृताबन्धयोः स्थूलसूक्ष्मीभूतसर्वात्मकालक्षणार्कचिस्त्वप्रसिद्धमित्याह ॥ बटवेत्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ त
पसृत्ताहवेरकाळकोदयेतस्मान्निर्पन्नीतिरेणाभय ॥ अतएवार्थविबिस्तुल्यमित्यायेनजीवानुपाधिभि.सहतोनगमनमुत्पिप्रसिद्धमित्यारायेनाह ॥ यथेत्यादिना

विदितसत्तदेवदमविपाक्षयसन्निभम् ॥ विद्याभावादविद्याख्यामिथ्यैवोदेतिकल्पना ॥ २ ॥ मिय स्वातितयोरेतश्छायातपनयोरिव ॥ अ
विद्यायां विलीनायां क्षणेद्वेव कल्पने ॥ २३ ॥ एतेरापवलीयेते अवाप्यपरिशिष्यते ॥ अविद्यासक्षयात्क्षीणो विद्यापक्षोपिराचव ॥ २४ ॥
यच्छिद्धं तन्ना किंचिद्वा किंचिद्वापीदमातनम् ॥ तत्रैव हस्यते सर्वन किंचन च हस्यते ॥ २५ ॥ वटश्च वटधानाया भिवपुष्पफलादिमान् ॥ स
वशक्तिर्हि किंचित्सर्वशक्ति समुद्रकम् ॥ २६ ॥ न भ्रमसोप्यधिकं शून्यं न च शून्यं विदालकम् ॥ सूर्यकंति यथा वह्निर्यथा क्षरि घृततया ॥
॥ २७ ॥ तत्रेदमस्यित सर्वदशकालरुमोदये ॥ यथा स्फुल्लिगा अनलापयाभासो दिवाकरात् ॥ २८ ॥ तस्मात्तयेमानि रीतिस्फुरत्या स
विदभ्यत ॥ यथा भोधिस्तरगाणां यथामलमणिस्त्वियाम् ॥ २९ ॥ कोशो नित्यमनंतानं तया तत्संविदां विपाम् ॥ सदा त्वाभ्यतरे सर्वव
स्तुन्यस्यैव वस्तुसत् ॥ ३० ॥ सर्वदेवा विनाशालकुंभानां गगनं यथा ॥ यथामणेरय स्पंदे अयस्कातस्य कर्तृता ॥ ३१ ॥ अकनुरेव हित
या कर्तृता तस्य कथ्यते ॥ मणिसन्निधिमात्रेण यथाय स्पंदते जहम् ॥ तत्सत्तया तथैवाय देहश्चेतस्य चिद्वपु ॥ ३२ ॥

॥ २८ ॥ तस्मात्तत्स्थितत्वादेव ब्रह्मसविदस्य काराविद्या-प्रसिद्धाजीवपितो निर्माति ॥ अतएव तद्ब्रह्म सर्वजीवसर्विरोकोऽस्याह ॥ यथेति ॥ २९ ॥ त्वियोऽयमस्यानीयानाम् ॥ निगमनाबधित्वोक्तेर्मणिभ्रमादटाक्षजीवजगत्प्रलम्बोऽहिरवस्थानप्रसक्तियारयत्याह ॥ सयासाभ्यतरमिति ॥ बस्तुव्येवास्तीतिसवय ॥ यतो बस्तुसत्त्वस्वभीनसत्ताकम् ॥ ३० ॥ बस्तुप्रसवैव अविनाशाल्मविधिपरिच्छेदरहितमित्याह ॥ तथाऽजीवनिर्माणकुमाकाशोदरेऽनुभविर्गमयात्कुमाकाशनिर्गमनविरोधवारिकस्तपम्वित्याशयेनाह ॥ कृतानामिति ॥ एवमीदृश्यकमूलमप्यीपचारिकमेवेत्याह ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

उक्तमर्थं क्षिप्योपसंहरति ॥ तत्रेति ॥ तत्र अज्ञाते ब्रह्मणि पूर्वं सर्वं विदितं जगत्कल्पितं वासनानुप्रयुक्तोत्तरोत्तरं कल्पनेन देवं जगत्स्थितम् ॥ यत्र यस्मिन् ज्ञाते वा वाकाशादप्यरू-
 पिणि भूतमूर्तरूपान्येत्येव न्यात्किंचिदस्तीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥
 स्याद्वेपुमनः स्थितिः ॥ बुद्धिपूर्वादि चाराच्च बभोधक्ष प्रपद्यते ॥ १ ॥ तस्माज्जगज्जीवभेदस्याज्ञातब्रह्ममात्रलाज्ज्ञातस्मिन्निदनाकिंचिदेवेत्यर्थः ॥ १ ॥ इदं जीवादि सर्वं यत्र भा-
 वाभावमयात्मिकाकाचित्कलनानास्मिततादृशब्रह्मेव ॥ एवमेव्यर्थं किमीह सेदच्छति ॥ २ ॥ सर्वं धोदेहे बाभो म्येचाहं मया तालक्षणः ॥ न तलभा महे विमर्शे नितीशेषः ॥ ३ ॥
 भमता जगद्भातिम् ॥ ४ ॥ बेलवीजभूतमलं त्वसचारोपेणाश्रिता ॥ एति विचयेति शेषः ॥ ५ ॥ एवमविद्यास्वरूपमुक्तात्तत्कार्योपाधिना आत्मनो बंधं यमदर्शयति ॥ चित्तमात्र-
 तत्र स्थितं जगद्विजगेदं कथीजे चिन्नाधि संविदितकल्पितकल्पनेन ॥ लोलोर्भिजालमिव वारिणि चित्ररूपं स्वाद्यरूपवतियत्र न किंचि-
 दस्ति ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्ये वा ० वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनिर्वाणप्रकरणे विद्या निराकरणं नानवनमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्री-
 वसिष्ठ उवाच ॥ तस्मान्न किंचिदेवं जगत्स्यावरजंगमम् ॥ नाकिंचिद्रूपां प्रांसं यत्किंचिदिति विज्ञिहे ॥ १ ॥ यत्र काचिन्न कलनाभा-
 वाभावनमयात्मिका ॥ तदिदं राम जीवादि सर्वं व्यर्थं किमीह से ॥ २ ॥ संबंधयमसावंतर्हदियो व्यपदिश्यते ॥ न तलभा महे सर्वपरं ज्ञुसर्पश्च-
 मादिव ॥ ३ ॥ अपरिज्ञात आत्मैव भ्रमतां समुपागतः ॥ ज्ञात आत्मत्वमायाति सीमांतः सर्वं संविदाम् ॥ ४ ॥ अविद्येत्युच्यते लोके किंचि-
 त्यमलमाश्रिता ॥ चेत्यातीतात्मता मेति सर्वोपाधि विवर्जिता ॥ ५ ॥ चित्तमात्रं हि पुरुषस्तस्मिन् नष्टे च न श्यति ॥ स्थितेति श्रुतिवात्मा यं घटे-
 सति घटावरम् ॥ ६ ॥ गच्छत्यस्य ति गच्छंतं स्थितं ति श्रुतिश्छिद्यु र्यथा ॥ भ्रांतमेव मिदं चेतः पश्यत्यात्मानमाकुलम् ॥ ७ ॥ कोशकारवदा-
 त्मानं वासनातनुतं तु शिः ॥ वेष्टयच्चैव चेतोर्बालत्वान्नावबुध्यते ॥ ८ ॥ श्रीराम उवाच ॥ मौल्यं सत्यं तघनतामागतं समवस्थित-
 म् ॥ स्यावरादितनुप्राप्तं कीदृशं भवति प्रभो ॥ ९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अमनस्त्वमसंप्राप्तं मनस्त्वादपि च च्युतम् ॥ तदस्यं रूपमा-
 श्रित्य स्थितैषा स्यावरेषु चित् ॥ १० ॥

भित्त्यादिता ॥ चित्तमात्रं चित्तादात्म्याध्यासाच्चित्तप्रायः ॥ अतएव चित्तेन नष्टेन शरीरं ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्पाद्यतान्येवानुविनश्यति विनारा मेव पीतो भवतीत्यादि श्रुतेः ॥ घ-
 टावरयेति शेषः ॥ ६ ॥ एवमत्यादिकमपि चित्तधर्मत्वात्मन्यारोपयतीत्याह ॥ गच्छन्ति ॥ अयमात्मा एव भ्रातमिदं चेतश्च तमेव आकुलमात्मानं पश्यति ॥ ७ ॥ अतएव त-
 द्ब्रनवासनाभिः खंबद्वातीत्याह ॥ कोशेति ॥ कोशकारः कृमि विशेषः ॥ बालत्वात् विवेकशून्यत्वात् ॥ ८ ॥ बालपदेका विवेकप्रसंगादिविवेकपरमावर्धनास्थावराणां चित्तस्थि-
 तिजिज्ञासुः श्रीराम गृच्छति ॥ मौल्यं भिति ॥ समवस्थितमवलंबितम् ॥ ९ ॥ अमनस्तसुषुप्ता विवसुखदुःखसंवेदनायोग्यतापादकभनोलयम् ॥ पूर्वापरपरामर्शं क्षममनयोग्य-
 तालक्षणमनस्त्वादपि च्युतम् ॥ तदस्य मुग्धतालक्षणं रूपमाश्रित्य ॥ चित्तजीवचित् ॥ १० ॥

मुनविवेकाज्ञम् ॥ पुण्टकपदेतदतगतवासात् करणजातलक्ष्यते ॥ अतएषबु खत्रतीकाराक्षमत्तादु खदायिनी ॥ भूकण्ठेनकर्मद्विपरान्धना अधपदेतज्ञानेद्विपरान्धराय
म्या जडपदेतमानसप्रमाणरूपयतोपलक्ष्यते ॥ ११ ॥ ज्ञानकर्मेद्विपरान्धरायस्थितासत्तामात्रेणचित्रस्थिताचेत्तादृशस्थितौयोगिनाभिवरणीश्वरेषवासनाक्षयमनोनारासज्ञ
बादशूरस्थितामुक्तिरूपितेतिदूरास्थितामुक्तिरितिवदलक्षकोभिभायद्वारायेनराम पृच्छति ॥ ससेति ॥ १२ ॥ शास्त्राद्विहितकमानुष्ठानकृतचिन्तयुद्धिसाधनचतुष्टयसप्त
सङ्कृतवचनननिर्दिष्ट्यासनजन्मयतलसाक्षात्कारकृतसमूहवासनाक्षयमनोनाराभ्यासत्ताद्याभ्यास्यस्थितिर्दिशोक्ष सचानतल्लुक्तदुर्वासनाबीजसमूहानोनाराक्रियायाणां

तनदुरस्थितामुक्तिर्मन्येवविठांवर ॥ सुमपुण्ड्रकायत्रचिस्थितादु खदायिनी ॥ भूकांघजडवत्तत्रसत्तामात्रेणतिष्ठति ॥ १३ ॥ ॥ श्री
रामउवाच ॥ सत्ताद्वैततयायन्नसस्थितास्यावरेपुचित् ॥ तत्रादूरस्थितामुक्तिर्मन्येवविठांवर ॥ १२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ बु
द्धिपूर्वविचार्येयवास्त्वलोकनान् ॥ सत्तासामान्ययोधोय समोक्षश्चेदन्तकः ॥ १३ ॥ परिज्ञायपरित्यागोवासनानांयत्तम ॥ सत्ता
सामान्यरूपत्वतैकव्यपद्विबु ॥ १४ ॥ विचार्यैसाहलोक्यशास्त्राण्यध्यात्मभावानान् ॥ सत्तासामान्यनिष्ठत्वयत्तद्वत्परविदु
॥ १५ ॥ अंत सुमास्थितामंदायत्रधीजइवांकुर ॥ वासनातत्सुपुमर्त्तविद्धिजन्मप्रदपुन ॥ १६ ॥ अत संलीनमननंपरित सुप्तवासनम् ॥
सुपुंजहर्मापिजन्मदु खरातप्रदम् ॥ १७ ॥ आस्यावरादयत्तेहसमस्ताजहर्मापि ॥ सुपुसपदमारुहजन्मयोग्यापुनपुन ॥ १८ ॥ यथा
र्यजिपुण्यादिदृढोराशीघनेयया ॥ तर्थात सस्थितासाधोस्यावरेपुस्ववासना ॥ १९ ॥ यत्रास्तिवासनाधीजतत्सुपुतंसिद्धये ॥ निर्भी
जावासनायत्रतुर्नसिद्धिदस्मृतम् ॥ २० ॥ वासनायास्तयावैज्जणव्याधिद्विपामपि ॥ स्नेहवैरविपार्याय शेष स्वल्पोपिबाधते ॥ २१ ॥
निर्दग्धवासनाधीजसत्तासामान्यरूपवान् ॥ सदहोवाविदेहोवानभूयोदु खभागभवेन् ॥ २२ ॥

स्थावराण्योरास्त्राधिकारिजन्मबीर्यम्याहुलभतदतिभीषिष्ठ लोकेरभिप्रायवर्णयति ॥ बुद्धिपूर्वमित्यादिना ॥ १३ ॥ परिज्ञायत्तत्त्वमिति शेष ॥ १४ ॥ शास्त्राणि आर्ये
गृहसनीय्यादिभिः सङ्गविचार्य अभ्यास्यत्वाभावात्न्यनपूर्वकनिर्दिष्ट्यासनत्तत्त्वमालोक्य ॥ १५ ॥ स्यादेषुतद्वृत्तरानित्युपपादयति ॥ अतस्तिद्यादिना ॥ सुपुसत्त्वनिष्ठसुपुसत्त्वम्
॥ १६ ॥ अत्रधर्मापिपापानादिभावबहुत्तियरूप्यमपि ॥ १७ ॥ १८ ॥ स्यादेषुवासनेनस्त्रीमर्षाशोकपरिहरति ॥ यथेति ॥ पुण्यादीतिव्युत्क्रमादुक्तिः ॥ अकुरादियुन्यात्
मित्यर्थः ॥ १९ ॥ निर्भीकास्नानाभिर्जितबीजशक्तिः ॥ २० ॥ अतएवाभ्यासपिवासनापरिश्रितावैज्जणव्याधिरौषध्यादिरोषकभावादिजडव्यामहानर्थेपुंजवती निभिः शेषेतराक्षय कार्याद्वत्त्वा
यथेनाह ॥ बाह्यवायादिति ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिच्छक्तिरावतचिद्रूपावासमावीजशक्तिः रसतयावीजे अंकुरशक्तिरक्षणो गजजननाशयोरसदव ॥ २३ ॥ सैववीजादिसर्वकारणेयुगानारूपेणस्थित्येताह ॥ बीजेखित्यादिना ॥
उल्लासोभूजलयोगादुरकुह्रुतानेनलगेनरूप्यते अनुभूयेनदुल्लुसल्लसल्लपमकुरजाननशक्तिस्तदात्मनाद्रव्येयुधनरतादिव्युद्वयभावेनस्पृहणीयताप्रयोजकभ्रव्यभावेन ॥ द्रव्यचभ्रव्ये
द्रव्यनुशासनात् ॥ इतरेषुशिलादिषु ॥ बोल्लेनकुल्लभितिवदभेदान्वयः ॥ २४ ॥ भस्मनिपास्तुव्यनित्यरूपापूर्वतनकाष्ठलोटादिव्यंरूपेण ॥ अणुरूपेणप्यप्यसितेपुमल्लिनेव
क्षार्थोचसितस्थित्यामालिन्यमाद्वैवहपयास्थित्याअसिपुल्लङ्गादियुसितधातयतीक्ष्णधातया ॥ २५ ॥ घटपटादिपुसर्ववस्तुष्वालैवसत्तासामान्यरूपगृहीत्याज
लाहरणरीतिनिवारणादिमानाशक्तिः सतिष्ठतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ घटाभेधजालभेवपटाच्छादकोयस्यास्तायाविधायाद्वर्पतुः ॥ २७ ॥ अस्याअज्ञानावतचिच्छक्तेः ॥ अ

चिच्छक्तिर्वासीनाचीजरूपिणीस्वापधर्मिणी ॥ स्थितारसतयानित्यंस्यावरादिपुवस्तुषु ॥ २३ ॥ बीजेपूछासरूपेणजाळोनजडरूपिषु ॥
द्रव्येपुद्रव्यभावेनकाठिन्येनेतरेषुचा ॥ २४ ॥ भस्मन्यथानित्यरूपापांसुष्वप्यणुरूपिणी ॥ असितेखसितस्थित्यासितधारतयासिषु ॥ २५ ॥
आत्माशक्तिः पदार्थेषुतथाघटपटादिषु ॥ सर्वत्रसत्तासामान्यरूपमाश्रित्यतिष्ठति ॥ २६ ॥ इतीयमखिलाहस्यदशामापूर्वसंस्थिता ॥
यथाघटापटाप्रावृढंरालंबिनीतया ॥ २७ ॥ स्वरूपमस्याश्रैवैतत्कथितंप्रविचारितम् ॥ असर्वसर्वतोव्यापिसदिवसन्मयात्मकम्
॥ २८ ॥ आत्मदृष्टिरदृष्टैपासंसारभ्रमदायिनी ॥ दृष्टासतीसमभ्राणांदुःखानांक्षयकारिणी ॥ २९ ॥ अस्यास्त्वदर्शनंयत्तदविद्येत्युच्यतेबु
धैः ॥ अविद्याहिजग्देतुस्ततः सर्वप्रवर्तते ॥ ३० ॥ अविद्यारूपरहितायावेदेवावलोक्यते ॥ तावेदेवगलत्याशुतुहिनानुर्यथातपे ॥ ३१ ॥ य
थानरोगलन्निद्रोयावकलनयामनाक् ॥ विमृशत्याशयंतावन्निद्रातस्यविलीयते ॥ ३२ ॥ यथाकीदृगवस्त्वतदितियावद्विकल्प्यते ॥
अविद्याक्षीयतेतावदालोक्यते ॥ ३३ ॥ दीपहस्तोयथाभ्येतितमोरूपदिदृक्षया ॥ तथाविलीयतेसर्वतमस्तापैर्धृतयया ॥ ३४ ॥
नचसंलक्ष्यतेदीपितमसोरूपनिश्चयः ॥ उदेतिकेवलंव्यांतध्वंसोविमलमूर्तिमान् ॥ ३५ ॥

सन्मयात्मकमस्त्यमायाविकारातादात्म्यापच्यम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ अस्याआलदृष्टेर्दर्शनदर्शनविरोध्यावरणरूपम् ॥ ३० ॥ रूपरहितास्वरूपशून्या ॥ ३१ ॥ दृष्टान्तांतरा
प्यप्याह ॥ यथेयादिना ॥ आशयस्थचित्तवृत्तांतम् ॥ ३२ ॥ तत्त्वपर्यालोचनेनसर्पादियथमनिदित्तरप्यत्रदृष्टांतद्व्याशयेनाह ॥ यथेति ॥ अवस्तुसर्पादिकीदृक् किवास्तवमुत
मद्भातिकल्पितमितियावद्विकल्प्यतेविमृश्यते ॥ अधातममःकृतदर्शनशक्तिप्रतिबंधः ॥ ३३ ॥ अभ्येतिचेदितीशेषः ॥ यथातमोविलीयतेतथासर्वसाविथजगत् ॥ ३४ ॥ तमो
रूपदर्शननिदर्शनविच्छेदोति ॥ नचेति ॥ दीपेआनीयमानेसतीतिशेषः ॥ ३५ ॥

कुतोनाभ्युदयतित्राह ॥ अज्ञानमिति ॥ सहस्रपदानन्त्यपरम् ॥ तथाचान्तकोटिजन्मभ्यस्तद्वैतवासनास्थिरिकतत्वान्वसकदुषदेशात्सच्छेदमित्यर्थः ॥ २ ॥ चक्षुरादिप्रबल
तत्वासाध्यतरवदुपमाणयासद्वैतरूपत्वाच्चप्राबल्यमित्याह ॥ सबासाभ्यतरमिति ॥ देहस्यभावजीवनजागराख्यवस्थासुदुर्द्विदै
भावेमरणप्रलयाद्यवस्थामुसाक्षिणासदानु
भूयते ॥ अतिघनतामत्राबल्यम् ॥ ३ ॥ ज्ञानस्यचसाभ्यदौर्लभ्यदर्शयति ॥ आलेतिह्याभ्याम् ॥ ४ ॥ प्रोक्ष्यअतिक्रम्य ॥ ५ ॥ अतएवपुनःपुनरुपदेशस्यमननाभ्या
सस्यचाविधालतानानाप्रतानच्छेदनेनसार्थक्यमित्याशयेनोपहरति ॥ त्वमिति ॥ ६ ॥

अज्ञानमेतद्वलवदविधेतरनामकम् ॥ जन्मांतरसहस्रोत्थघनस्थितिमुपागतम् ॥ २ ॥ सबाद्याभ्यंतरं सर्वैरिन्द्रियैरनुभूयते ॥ भावाभा
वेपुदेहस्येनातिघनतांगतम् ॥ ३ ॥ आत्मज्ञानंतुसर्वेषामिन्द्रियाणामगोचरम् ॥ सत्ताकेवलमायातिमनःपष्ठेन्द्रियक्षये ॥ ४ ॥ प्रोक्ष्ये
द्वियजां वृत्तिरनस्थितं तत्कथं क्लृप्तं ॥ यातिप्रत्यक्षांतजंतोः प्रत्यक्षातीतवृत्तिमन् ॥ ५ ॥ त्वमविद्यालतामेतां प्ररूढां हृदयद्रुमे ॥ ज्ञानाभ्या
सविलासासिपतैश्छिन्धिस्वसिद्धये ॥ ६ ॥ यथाविहरतिज्ञातज्ञांजनकभूपतिः ॥ आत्मज्ञानाभ्यासपरस्तथाविहराघव ॥ ७ ॥ निश्च
योयमभूत्तस्यकार्यकार्यविहारिणः ॥ जाग्रत्तिष्ठतोवापितज्ज्ञानं तेन सत्यता ॥ ८ ॥ निश्चयेन हरिरेन विविधाचारकारिणा ॥ योनि
ष्ववतरत्पुर्व्यातत्तज्ज्ञत्वमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ निश्चयोयस्त्रिनेत्रस्यकांतया सह तिष्ठतः ॥ ब्रह्मणोवाप्यरागस्य सतेभवतुराघव ॥ १० ॥ योनि
श्चयः सुरगुरोर्वक्त्रेर्भागवस्य च ॥ दिवाकरस्य शशिनः पवनस्यानलस्य च ॥ ११ ॥ नारदस्य पुलस्त्यस्य मर्चांगिरसस्तथा ॥ प्रचेतसो
भृगोश्चैव कर्तोरत्रेः शुक्रस्य च ॥ १२ ॥ अन्येषामेव विष्वेद्वराजर्षीणां चराघव ॥ योनिश्च यो विमुक्तानां जीवततिभवत्वसौ ॥ १३ ॥ श्री
राम उवाच ॥ येन ते भगवन् धीरानिश्चयेन महाधियः ॥ विशोकाः संस्थितास्ते ब्रह्मन् ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रा
जपुत्रमहाबाहो विदिताखिलवेद्यहे ॥ स्फुटं शृणु यथा पृष्ठमयमेपाहि निश्चयः ॥ १५ ॥ यदिदं किंचिदाभोगिजगज्जालं प्रदृश्यते ॥ तत्सर्वम
मलं ब्रह्म भवत्येतद्व्यवस्थितम् ॥ १६ ॥ ब्रह्मचिद्धस्रमुवनं ब्रह्मभूतं परंपराः ॥ ब्रह्माहं ब्रह्म मच्छत्रुर्ब्रह्म सन्मित्रं बांधवाः ॥ १७ ॥ ब्रह्मकालत्र
यंतं ब्रह्म ण्येव व्यवस्थितम् ॥ तरंगमालयां भोधियथात्मनि विवर्द्धते ॥ १८ ॥

हारिणस्तस्याभूत् ॥ तदेवाभ्यासफलं ज्ञानं तेन ज्ञानेनैवाभिव्यक्तस्य स्वरूपस्य सत्यतानापातज्ञानेनेत्यर्थः ॥ ८ ॥ योनिपुर्णत्वासादिरूपेण व्यवहरति ॥ अत्रतरन्वपिनतस्युक्तदुःखैः
स्युत्पन्नदुःखैः ॥ एवमुत्तरेष्वप्युक्तम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ एवकारो जीवतामित्यनेन संबध्यते ॥ १३ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ १४ ॥ अयवक्ष्यमाणप्रकारः ॥ १५ ॥ तमेवाह ॥ यदिदं
मित्यादिना ॥ व्यवस्थितं मायिकाव्यवस्थितरूपपत्यागेन परमार्थकस्वरूपे स्थितम् ॥ १६ ॥ सक्षिप्तोक्तमेव विल्लादिशिष्यदर्शयति ॥ ब्रह्मेति ॥ १७ ॥ विवर्द्धते विजृम्भते ॥ १८ ॥

मरुद्रिपाकाराकृतानां त्रैलोक्येनाह ॥ ११ ॥ ब्रह्मराक्षसां मायया ॥ बृहन्निर्वाहिवर्त्ते ॥ बृहन्निर्वाहिवर्त्ते ॥ अनया दृशानकचिद्विपरगा विपसकिरित्यारा
 येनाह ॥ ब्रन्नि ॥ अमिषरुद्रनिद्रकम् ॥ १ ॥ तत्तर्हि ॥ २३ ॥ अथ ब्रह्मणि ॥ सर्वस्मिन् पूर्णे ॥ चरणस्पदनगमनबाह्विकम् ॥ २२ ॥ यत सकलब्रह्मसुखैकसस्फुरत्य
 शोभुनिनादिभुत ॥ २१ ॥ २४ ॥ अनया दृशानां आत्यन्तिकी भोगमप्राप्तिमाह ॥ मरणेति ॥ २५ ॥ एवमात्यन्तिकी भोगरागनिवृत्तिरपि सिध्यतीत्याह ॥ स भोगेति ॥ २६ ॥ क
 लनादन्त्या ॥ स्वरवतो मतो ब्रह्मोऽन्यथा किंचिद्विपिनास्ति तेत्यर्थ ॥ २७ ॥ स्वरो रागे द्वेया विना च लनतद्वृषिणितस्य योजकेद्वितीयावत् ॥ आवर्त्तस्य मृतेनाशे ॥ २८ ॥ तथा
 तथा पदार्थलक्ष्म्यस्य भिदवस्त्रविवद्वते ॥ गृह्यते ब्रह्मणा ब्रह्मभुज्यते ब्रह्मब्रह्मणा ॥ १९ ॥ ब्रह्मब्रह्मणि बृहन्निर्वाहिवर्त्ते ॥ ब्रह्ममन्त्र
 द्युतपमेन ब्रह्मणोऽप्रियरुचि ॥ २० ॥ तद्ब्रह्मणि ब्रह्मनिष्ठ किमन्यत्कस्य चित्तम् ॥ रागादीनामवस्थानकल्पितानां स्वदृष्टवत् ॥ २१ ॥ अ
 मं कल्पेन नशानां कृन्तनो न च दत्ते ॥ ब्रह्मण्येव हि सर्वस्मिन् अरणस्पदनादिकम् ॥ २२ ॥ स्फुरति ब्रह्म सकलं सुखितादु खिते कुत ॥ ब्रह्मब
 ह्मणि संतुलनं ब्रह्मणिसंस्थितम् ॥ २३ ॥ स्फुरति ब्रह्मणि ब्रह्मनाह मस्मीति रात्मक ॥ घटो ब्रह्म पटो ब्रह्म ब्रह्माह मिदमात्मतम् ॥ २४ ॥ अतो रा
 गविरागाणां मृषेव कलने हका ॥ मरण ब्रह्मणि स्वैरदेह ब्रह्मणिसंगते ॥ २५ ॥ दुःखितानां भवेव स्याद्ब्रज्जुसर्पश्च भोपमा ॥ मन्त्रो गादी सुख
 ब्रह्मण्यास्थिते देह ब्रह्मणि ॥ २६ ॥ संपन्नमेतन्महतिमुधा स्यात्कलनाकुत ॥ वीथ्यभसोऽस्पदवतो न त्वन्यदबुनो यया ॥ २७ ॥ त्वत्तामस्तेत
 धानसो ब्रह्मणि स्पर्शरूपिणि ॥ यथावत्तन्मृते तो येन किंचिन्विन्यते क्वचित् ॥ २८ ॥ मृति ब्रह्मत्वमायाते देह ब्रह्मणि वैतया ॥ यथा च लोचले
 तो येन त्तामस्तनतिष्ठत ॥ २९ ॥ तथा जहाजं हरूपेन स्थितेन परमात्मनि ॥ कटकत्वययौघो यथावत्तो जलस्य च ॥ ३० ॥ तदतद्वावरूपेय
 तथा प्ररुति रात्मनः ॥ इदं हि जीवन्मूलात्मज हरूपमिव ॥ ३१ ॥ इत्यज्ञानात्मनो मोहो न च ज्ञानात्मन क्वचित् ॥ अज्ञस्य दुःखौघमयज्ञ
 स्यान्मन्दमर्यजगत् ॥ ३२ ॥ अंधं भुवनमधस्य प्रकाशं तु सचक्षुष ॥ जगदेकालं कज्ञस्य भूखं स्यातीव दुःखदम् ॥ ३३ ॥ शिरोरिव स्फुरद्य
 क्षानिशा पुससुं फवला ॥ अस्मिन् ब्रह्मपटे नित्यमेकस्मिन् सर्वत स्थिते ॥ ३४ ॥ न किंचिन्विन्यते नाम न च किंच न जीवति ॥ यथा छासवि
 लासं पुन न सति न जायते ॥ ३५ ॥

देहमन्त्राणि मृतिवत्त्वमायाते पितृकिंचिन्विन्यत इत्यर्थ ॥ अजरुणपणित्यागे निवसर्पयपयिषु प्रज्ञाता माया हीति निषेधेति ॥ यथेति ॥ ब्रह्मालेखं ब्रह्मालेखेति वा ॥ २१ ॥
 अहंकाराणां व्रतनियोग्यमसिद्धावजहमिति ब्रह्म नरुपस्याप्यपसंकेत इति भावः ॥ ३० ॥ तस्यैव अतस्त्रिभुवनोपपात्तया कृपापकृतिर्वापिक त्वभावाद्द्वारादेव जीवजहदपनेव
 कल्पनस्याह ॥ इति चेति ॥ ३१ ॥ अतएव तस्य हि देहसर्वजगन्नायैकसर्वमेव स्याद ॥ अस्त्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यथा भिषाग्राधि शिरोरिव त्वदद्यात्पुनरस्यार्थमिषिकमिति
 यस्मिन्मन्त्रेन काविका ॥ पुंसां पुनरुपपत्त्यप्यपकृतिरिति भावः ॥ अहंकारकृता इति भावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ शक्तिर्मायास्कटिकस्यांशुरनेकप्रतिविम्बपट्टहणयोग्यतापादकत्वच्छतासौवैषयानानाप्रतिविम्बतत्तद्वृणक्ति यादिवैषय्यात्मना अंतःस्फुरति तद्ब्रह्माजगदालमनात्तत्त्वदार्थ
शक्त्यात्मना च स्फुरति प्रत्यये सा च प्रथा आत्मैव तच्च ब्रह्मात्मन्येवाद्भ्ये स स्थितम् ॥ ३७ ॥ अतएव शरीरनाशेनानात्मना शदति दृष्टिनेनोपपादयति चतुर्गुणः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
कलनादद्वियव्यापार ॥ दृश्यभोग्यम् ॥ क्षयाक्षयौ विपक्षपदौ ॥ भावाहर्षविपादादयस्तदचन ॥ आर्थपुरुषार्थजोग ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यथा एक एव शब्दः अद्वैतपदे
तस्मिन्निधौ प्रतिश्रवणप्रतिव्यन्यात्मना द्विरुक्त इव जज्ञते तथा देहचित्तवाहायादिरूपनामत्रेदेनात्मैव ज्ञात इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ अज्ञत्वजीवजगद्राजम् ॥ तत्रात्मनि चैव विचित्रात्यर्था
तरंगादिमहांशौ भूतवृंदं तथात्मनि ॥ इदं नास्तीदमस्तीति आतिनां मात्मनात्मनि ॥ ३६ ॥ शक्तिर्निर्हेतुकैवांतःस्फुरति स्फटिकं शुवत् ॥ ज
गच्छस्यात्मनात्मैव ब्रह्मस्वात्मनि संस्थितम् ॥ ३७ ॥ तरंगकणजालेन पयसीव पयोधनम् ॥ शरीरनाशन कयं ब्रह्मणोऽमृतधो भवेत् ॥ ३८ ॥
ब्रह्मणे व्यतिरिक्तं हि न शरीरादिविद्यते ॥ पयसो व्यतिरेकेण तरंगादिमहार्णवे ॥ ३९ ॥ यः कर्णोऽप्याच कर्णिकाया र्वीचियैस्तरंगकः ॥ यः फ
नोऽप्याच लहरीतद्यथा वारिवारिणि ॥ ४० ॥ यो देहोऽप्याच कलनाय दृश्यं यौक्षयाक्षयौ ॥ याभावरचनायोर्यस्तथा तद्ब्रह्मब्रह्मणि ॥ ४१ ॥ स
स्यानरचना चित्रा ब्रह्मणः कनकादिव ॥ नान्यरूपा विमृदानां नृपेव द्वित्वभावेना ॥ ४२ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तन्मात्राणींद्रियणि च ॥ ब
ह्वैव सर्वानात्मसुखंदुःखं न विद्यते ॥ ४३ ॥ अयं सोऽहं मिदं चित्तमित्याद्यर्थोऽप्यागिरा ॥ शब्दप्रतिश्रवणाद्राविवात्मात्मनि ज्ञं भवेत् ४४ ॥
ब्रह्मैवाज्ञातमज्ञत्वमभ्यागतमिव स्थितम् ॥ तथा हि दृश्यते स्वप्ने चेतसात्मात्मनात्मनः ॥ ४५ ॥ अभावितं ब्रह्म न या ब्रह्माज्ञानमलं भवेत् ॥
अभावितं हेमतया यथा हेमचन्द्रवेत् ॥ ४६ ॥ स्वयंप्रभुर्महात्मैव ब्रह्मस्वविदं विदुः ॥ अपरिज्ञातमज्ञानमज्ञानां मितिकथ्यते ॥ ४७ ॥
ज्ञातं ब्रह्मतया ब्रह्म ब्रह्मैव भवति क्षणात् ॥ ज्ञातं हेमतया हेमैव भवति क्षणात् ॥ ४८ ॥ ब्रह्मात्मा सर्वशक्तिर्हितया भावयत्यलम् ॥ निर्हे
तुकः स्वयं शक्त्या तत्तथा शुभ्रप्रस्थति ॥ ४९ ॥ अकर्मकर्तृकरणमकारणमनामयम् ॥ स्वयंप्रभुं महात्मानं ब्रह्मस्वविदो विदुः ॥ ५० ॥ अय
परिज्ञातमज्ञानां मज्ञानमिति कथ्यते ॥ परिज्ञातं भवेज्ज्ञानमज्ञानपरिनाशनम् ॥ ५१ ॥ बहुधा परिज्ञातोऽप्यथ धुरितिकथ्यते ॥ परिज्ञातो
भवेदंध्रवंध्रमनाशनात् ॥ ५२ ॥ इदं लयं कमित्यंतज्ञाति सोऽति भावेना ॥ यस्मादयं कृद्द्विरस्याद्यथा किल विरज्यते ॥ ५३ ॥

तिवादरायणोक्तस्वभट्टातमाह ॥ तथाहीति ॥ ४५ ॥ अज्ञानस्यात्यन्तविरुद्धासंभावितकारितालोकेप्रसिद्धेयेत्याहु ॥ ४६ ॥ अतएवतदज्ञादशैवाज्ञानरूप
नतत्त्वज्ञदशेत्याह ॥ स्वयम्भुरिति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आत्मास्वयन्नस्ययाजीवजगद्रूपेणतात्त्विकब्रह्मरूपेणवाभावयति ॥ ४९ ॥ अतएवतत्त्वविदेनजीवजगद्भावेनपर्यन्ती
त्याह ॥ अकर्मैति ॥ स्वबोधात्स्वभावोस्वयमवतीतिस्वयम्भुस्तम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तर्हिजीवजगतोब्रह्मभात्रताभावनासहसैवसर्वपांक्रतोर्नोदेतिवैराग्याभावादितिचे
संछेदवएवतसुच्यतात्राह ॥ इदमित्यादिना ॥ इदंजीवजगद्रूपमयुक्तंविचारासहमितिज्ञातेसतिसाब्रह्मभावनाउदेति ॥ यस्माद्धेतोरयुक्ताल्लुक्तिरजतादेवैरस्यप्रसिद्धेययावि
चारणयाजगतइवमोय्यवगदिपिविरज्यतेपुरुषइत्यर्थः ॥ ५३ ॥

उक्ताविचारमाजमदिपयेतत्सार्थशोधनतयाप्यवस्यतीत्याशयेनजगदरोउक्तमेवस्फुटमाह ॥ हेतुमिति ॥ ५४ ॥ जीवशेषिषात्वपदार्थशोधनतयाप्यवस्यतीत्याशयेनतव
रोप्युक्तस्फुटयति ॥ अयमिति ॥ अयदेवद्वितीयकारणसंज्ञातानाहमितिज्ञातेसति ॥ ५५ ॥ पदार्थशोधफलश्रुतास्वभावक्यार्थबोधतयापि साप्यवस्यतीत्याशयेनतस्मिन्जी
वजगद्रावयोवापलक्षणलप्यस्फुटयति ॥ अद्वैतेति ॥ ५६ ॥ अलंकारकारणोपेक्षितस्मितमपिजगत्सदेकरसप्रद्वैतनपूर्वधुल्लक्षणावित्याशयेनाह ॥ सतीतिज्ञाप्याम् ॥ तस्मिन्मत्त्व

द्वैतत्वमत्यमित्यतज्ञातिसोदितिभावना ॥ तस्मादेताच्चैरस्यापयाकिलविरज्यते ॥ ५४ ॥ अयनाहमितिज्ञातेस्फुटसोदेतिभावना ॥ मि
थ्याहकारतातस्मापयानूनविरज्यते ॥ ५५ ॥ ब्रह्मैवाहमितिज्ञानेसत्येसोदेतिभावना ॥ तस्मिन्सत्येनिजेरूपेययांतपरिलीयते ॥ ५६ ॥ स
तिविस्तारजेतस्मिन्ब्रह्मेदमितिवेद्यहमात्ममहत्वादिबाधेतत्सवित्याविजगद्रतम् ॥ ५७ ॥ सत्यसर्वप्रकाराद्व्यवस्रदेदमितिवेद्यहम् ॥ न
मेदु खनकमाणिनमेमोहोनवांछितम् ॥ ५८ ॥ सम स्वस्योविशोकोस्मिन्ब्रह्माहमिति सत्यता ॥ कलाफलंकमुक्तोस्मिन्सर्वमस्मिन्निराम
य ॥ ५९ ॥ नन्यजामिनवांछामिन्ब्रह्माहमिति सत्यता ॥ अहरक्तमहमासमहमस्पीन्यहंवपु ॥ ६० ॥ चिदहचेतनचाहब्रह्माहमिति सत्यता ॥
द्यौरहंखमहसार्कमहमाशामुवोप्यहम् ॥ ६१ ॥ अहघटपटाकारोब्रह्माहमिति सत्यता ॥ अहवृणमहं चोर्वीगुल्मोहकाननाद्यहम् ॥ ६२ ॥
शीलसागरसार्याहब्रह्मैकत्वकिलस्थितम् ॥ आदानदानसंकोचपूर्विकाभूतराक्तय ॥ ६३ ॥ सर्वमेवचिदात्मास्मिन्ब्रह्मण्याततरूपधृक् ॥
लतागुल्मांपुरादीनामहंसंभवनैपिणाम् ॥ ६४ ॥ चिदात्मातर्गतंशान्तपरब्रह्मरसात्मकम् ॥ यस्मिन्सर्वयत् सर्वयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ६५ ॥
योमत सर्वएकालापरब्रह्मेतिनिश्चय ॥ चिदात्माब्रह्मसत्यमृतंज्ञइतिनाममि ॥ ६६ ॥ प्रोच्यतेसर्वगतंत्वंचिन्मात्रं चेत्यवर्जितम् ॥ आ
भासमात्रमलसर्वभूतात्मबोधकम् ॥ ६७ ॥ सर्वत्रावस्थितंशान्तचिद्विश्लेष्यभूयते ॥ मनोबुद्धीद्वित्रयधातसमस्तकलनान्वितम् ६८ ॥

ब्रह्मार्थोचितारजअपरिच्छिन्नस्यभावेनाविभूतिसत्त्वमहत्त्वमादिपदादिबलवतेर्याबाधेसतितयाकृतसिद्धसंश्रयाविपवादातिप्रियनामरूपमितिपक्षरूपमिदजगद्वत्तुलजा
तंत्रत्वेनेतिवेदीत्यर्थ ॥ ५७ ॥ तत्त्वभावस्थितमेवपरमपुरुषार्थतयावर्णयति ॥ समद्वयत्वादिना ॥ ५९ ॥ तत्त्वत्वाद्यार्थशोधनमपिपरिच्छेदपारोक्ष्यनिरासाद्यैवतन्निरासेन
सायतिम्यलामदुराकरमासादिकपदवाहिरप्याल्लैवेतिननिरासाहमित्याशयेनाह ॥ अहरक्तमित्यादिना ॥ ६१ ॥ शैला सागरासायभाणिसचय्याहम् ॥ भूतराक्तय
निधमा ॥ ६२ ॥ सप्रभवनमुराकारकमतानशाखायाविभातरस्तद्विपिणाम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अनुभूयतेब्रह्मविद्विद्विद्विरोध ॥ ननुमतिपुरुषबनोबुद्धीद्वित्रियद्विभेदे
मिदंलक्षणंनपुनर्बुद्धिमुपलब्धमित्यादिना ॥ समल्लाहकलनामुहसिष्यवित्तवपुगतम् ॥ ६८ ॥

संप्रत्यक्षरूपमेवमप्रमातृभासासप्रकाशम् ॥ शब्दादीनां तत्कारणानामाकाशादीनां तत्कृतजगत्स्थितेश्च तत्त्वावकाशकसत्ताप्रथास्वरूपम् ॥ ६९ ॥ समस्तकलानां चैतन्यं
पपादयन्तु कमेव स्फुटमाह ॥ अनारतेति ॥ अग्निविस्फुलिगधारावद्व्युत्पत्तिविधाराजिरनारतगलत्योनि सरत्योयाश्विद्वारास्तामां हनात्मकाकरस्थानीयं प्रत्यगात्मरूपम् ॥ ७० ॥
सुमनसाप्योगिनी नौमनस्यमानमप्यभिलपितुमशक्यम् ॥ अमृतपरनिरतिशयानंदरूपम् ॥ एतदपि पूर्ववदुपपादयन्तु कमेवाह ॥ अनारतेति ॥ अहंकारलक्षणानि निःशेषाणि
समस्तानि मोक्तृचकाणि प्रतितत्तद्गोचरानि धारिण्यभिधुधारावदनागतलङ्घूपकूटस्थनित्यानुभावनैकरसचिद्वद्वाहमित्यव्ययः ॥ ७१ ॥ नित्यवानुत्तममिदं तत्त्वमाधि
निष्ठानुभवेनोपपादयन्माह ॥ सुषुप्तेति ॥ ७२ ॥ सज्जोगाभातुपादनदाद्वैहैरण्यमर्जातिविषयसुखानितेभ्योऽप्युत्तमम् ॥ आभाससर्वतः प्रकाशमानम् ॥ संभोगोत्तममिति यदुक्तदुपपा

भेदेत्यत्त्वास्वभासासंचिद्वद्वाहमनामयम् ॥ शब्दादीनामशेषाणां कारणानां जगत्स्थितेः ॥ ६९ ॥ तत्त्वावकाशकं स्वच्छं चिद्वद्वाहस्मिन्ममे
क्षयः ॥ अनारतगलस्वच्छं चिद्वारागहनात्मकम् ॥ ७० ॥ आलोकः सुमनोमौनं चिद्वद्वाहस्य स्फुटं परम् ॥ अनारतगलद्रूपं नित्यं चानुभ
वान्मृतम् ॥ ७१ ॥ अहंनिःशेषचकाणि चिद्वद्वाहमलेपकम् ॥ सुषुप्तसदृशां तमालोकविमलात्मकम् ॥ ७२ ॥ संभोगोत्तमभासासंचि
द्वद्वाहस्य पवासनम् ॥ खंडादिस्वादुसंविचिरीपम्मात्रातुतिष्ठति ॥ ७३ ॥ चित्तादिष्ववबुद्धेपुतद्विद्वद्वाहमच्युतः ॥ कान्तासंसक्तचित्तस्य चं
द्रेऽसमुदिते सति ॥ ७४ ॥ चंद्रप्रत्ययसत्त्वात्मचिद्वद्वाहमनामयम् ॥ भूमिष्ठनरदृशानां लभानां खेनिशकरं ॥ ७५ ॥ यावत्स्थाननुचिच्छ
क्तिस्तच्चिद्वद्वाहस्ति निर्मलम् ॥ सुखदुःखादिकलनाविकलो निर्मलस्तथा ॥ ७६ ॥ सत्यानुभवरूपात्मचिद्वद्वाहस्मास्मिंशाश्रितः ॥ असंस्तु
ताध्वगालोके मनस्यन्यत्र संस्थिते ॥ ७७ ॥

वानुभावावयति ॥ खंडादीति ॥ रसनादिभिरीद्विधैः खड्गशंकरादिसादुसंविचिरीपम्मात्राखड्गस्य जिह्वात कठोपसर्पणपर्यन्तात्पतरदेशकालपरिच्छिन्नातिष्ठति सैव तु त्वपरिच्छे
दहेतुषु चित्तचेत्येतदपि दृष्टुं स्वप्रकाशानंदैकरसतथावबुद्धेपुसत्सु परिच्छेदोपाधिच्युतावपि च्युतिरहिनात्मातदेव निरतिशयानंदब्रह्माहमित्यव्ययः ॥ ७३ ॥ ननु ज्ञानस्य विषयो पा
धिनिर्मुक्तस्थितिरैवाप्रसिद्धेत्याशंक्यतव्यमसिद्धिदशयति ॥ कातेति ॥ निषिकातासंसक्तचित्तस्य चंद्रोदये सति चंद्रकांतो जयदशनि अंतराले देशोचितो विच्छेदानुभवश्चाक्राप्र
त्ययपर्यंतमविच्छिन्नसत्तात्मकनिर्णयचिद्वद्वाहप्रसिद्धतदेवाहमित्यर्थः ॥ ७४ ॥ भूमिष्ठेति तस्यैव स्फुटं कारणम् ॥ ७५ ॥ स्वस्था आंतरालिकनभः प्रदेशस्था ॥ उदासीनानां सु
खदुःखाद्याकारवत्यंतराशून्यतादशानिर्णयप्यत्वात्मप्रथाप्रसिद्धैवेत्याशयेनाह ॥ सुखेति ॥ ७६ ॥ एवमिह स्वस्थपुंसोऽन्यत्र दूरस्थे विषयेन सन्तु संपादितोऽध्यगानामंतरा
लमार्गस्थानापदार्थानामालोको येन तथा विषयेन सिसंस्थिते सति अंतराले देशे अनागत्काविषयसंस्पर्शापराधशून्यायाप्रतीतिश्चिन्मात्रतदित्यर्थः ॥ ७७ ॥

सुपथेभेतेनसिअकुलसणेणुक्कमहुकार्येणुलुद्रमनीयावहिनिगमनानुकुलायाचिच्छकित्तल्लेत्थर्य ॥ ७८ ॥ खजुरादीनाफलानामालनिस्वीयेअवस्वभावेतिष्ठतीरसभेदा
नास्वयमंतर्लनारामनाविदुस्यभिप्यक्ताप्रधारूपायास्यावसत्तातदेवप्रसक्तस्य ॥ ७९ ॥ किंयैवसवित्तिरिएलाजालाभयो खेदानवतीप्रसिद्धासैवशशास्मानुसारिमननोवयधि
शाधितासतीखेदानवविनिमुक्ताचेत्तेवप्रसक्तस्याह ॥ खेवेति ॥ ८ ॥ भूमिष्ठस्यावित्थपरयत पुसोयावद्धूम्यर्कभूमिभारम्याकपर्ययतदृष्टिश्चक्षुलक्षणसुप्रमाततविस्तीणम

याप्रतीतिरनागस्कातच्चिद्वस्मास्मिसवग ॥ सूवायनिलधीजानांसर्धर्धेकुरकर्मसु ॥ ७८ ॥ शक्तिरुद्रमनीयातल्लच्चिद्वस्माहमाततम् ॥
खजूरनिर्गंधियानास्वयमाल्मनितिष्ठताम् ॥ ७९ ॥ यास्वादसत्तालीनातल्लद्वस्मच्चिदहसम ॥ खेदानंतविमुक्तांत सवित्तिर्मननोदया ॥ ८० ॥
लाभालाभविधौतुल्याचिद्वस्मास्मिनिरामयम् ॥ यावद्धूम्यर्कमेतावद्वष्टिसूत्रयदातम् ॥ ८१ ॥ तन्मध्यसदृशशाननिर्मलंविदहतम् ॥
जाग्रत्यपिमुनेपितस्वमेपितयोदितम् ॥ ८२ ॥ तुर्यरूपमनापंतचिद्वस्माहमनामयम् ॥ पुसांक्षेत्रशतोत्यानामिक्षूणांस्वादुवत्स्थितम्
॥ ८३ ॥ सर्वपाभेकरूपतच्चिद्वस्मास्मिसम स्थित ॥ सर्वगाप्ररुतास्वच्छरूपाभानोरिवप्रभा ॥ ८४ ॥ आलोककारिणीकांताचिद्वस्मेदमह
ततम् ॥ सभोगानंदलववदन्तास्वादशक्तिवत् ॥ ८५ ॥ स्वानुभूत्येकमात्रयच्चिद्वस्मास्मितदव्ययम् ॥ प्रांतांगमपिगुभास्यदेहेतुर्धिसेच
या ॥ ८६ ॥ छेदमेदसुरद्रूपचिद्वस्माहमनामयम् ॥ आक्रांतमुवनाप्यभ्रमालेवस्पदशालिनी ॥ ८७ ॥ दुर्लक्ष्याणुमयाकाराचिच्छक्ति
रहमातता ॥ अनुभूतिमयातस्यश्रेहमात्रोपलक्षिता ॥ ८८ ॥ क्षीराद्भूतस्यसेवचिद्वस्मावर्जिता ॥ कटकांगदेकयूररश्मनातदतन्म
यी ॥ ८९ ॥ ह्रीवसस्थितादेचिद्वस्मास्मिसर्वग ॥ पदार्थोपस्यशलादर्वहिरतश्चसर्वदा ॥ ९० ॥ सत्तासामान्यरूपेणयाचित्सो
हमलेपक ॥ सर्वासामनुभूतीनामादर्शोयत्थरुद्रिज ॥ ९१ ॥ अगम्योमलेखानांतच्चित्तत्त्वमहमहत् ॥ सर्वसंकल्पफलदसर्वतेज
प्रकाशकम् ॥ ९२ ॥

स्तितस्यन्यमध्यनैवदुर्योत्रयासलममागलत्वदशविषयमकारानसमयमयितद्धिनिर्मुक्तमित्यर्थ ॥ ८१ ॥ एवमवस्थाप्रयसाक्षिरूपमेवतत्परित्यगेत्पुंभूतप्रज्ञेत्याह ॥ जायवि
ति ॥ ८२ ॥ सर्वेषांपुषामत एकरूपस्थितम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ तस्यज्ञानसायसर्गिण्याग्निरेहच्छेदावच्छेदतांषाह ॥ प्रोतांगमपीति ॥ विस्ततुपक्षेस्पष्टोन्वय-
॥ ८५ ॥ गुवनानिलोकात्रलानिच ॥ दत्तिबाधूपाधिस्पृष्टास्वशालिनि ॥ ८६ ॥ दुर्लक्ष्याक्षणव सस्याजीवाकलक्षणाश्रतन्मय-कल्पिताकारोयस्या ॥ अनुभूतिमयो
नूतनभाषागम्योऽज्ञस्य सारोयस्या ॥ तेहश्चिच्छुण्णतापरमेमाशतान्यात्रोपलक्षिता ॥ ८८ ॥ तदतन्मयीहेचिद्वस्मेतत्तेतिरोप ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अनुभूतीनामनुभवचित्ते
हाताम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

सर्वेषामुपादेयानामुपादानस्य त्थानार्थत्वात्तत्तीर्थात् ॥ १३ ॥ घटपटादौ सद्व्येणस्थितम् ॥ तनौ चतुर्विधदेहस्य दमानं स्फुटदूपचेरानिधितभूतज्ञा ॥ जाग्रदवस्थायामपि सुषुप्तमिद्वयपरमार्थतो निश्चिपेतया स्थितम् ॥ १४ ॥ अग्र्यौ ण्यथा दिस त्तात्मानमपि चित्त एव स्फुरणात्परमार्थतः सैव तानीत्याशयेनाह ॥ उष्णमिति ॥ मृदमाधुर्यम् ॥ शितनिशितम् ॥ त्रिदशमिद्वयमित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रत्यगात्मत्वाददूरमव्यक्तानादूरस्थम् ॥ १७ ॥ गतमिति पूर्वच्यि ॥ १८ ॥ कौतुककामः ॥ १९ ॥ सरभः क्रोधः ॥ कौतुकमोगोत्कटा ॥ आरंभोपलः ॥ ईहाचेष्टा ॥ सर्वनिरवशेषम् ॥ १०० ॥ १०१ ॥ अपर्यतानां प्रतिबिंबचिन्ता आरम्भाय स्यात्तम् ॥ चैलोक्यस्थानदेहलक्षणानां मुक्तानां तन्तुम् ॥ १०२ ॥ प्रचारा

सर्वोपादेयसीमां तं चिदात्मानमुपास्महे ॥ सर्वावयवविश्रांतं समस्तावयववतिगम् ॥ १३ ॥ अनारतकचद्रूपचिदात्मानमुपास्महे ॥ घटे पटे तटे कपे संपदमानं सदा तनौ ॥ १४ ॥ जाग्रत्यापि सुषुप्तस्य चिदात्मानमुपास्महे ॥ उष्णमग्नौ हिमेशीतं मृष्टमग्ने शितं क्षुरे ॥ १५ ॥ कृष्णं ध्वाने सितं च द्रेचिदात्मानमुपास्महे ॥ आलोकं बहिरंतस्थं स्थितं च स्वात्मवस्तुनि ॥ १६ ॥ अदूरमपि दूरस्थं चिदात्मानमुपास्महे ॥ माधुर्यादिपुमाधुर्यतीक्ष्णादिषु च तीक्ष्णताम् ॥ १७ ॥ गतं पदार्थजातेषु चिदात्मानमुपास्महे ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषु च तुर्यातिगेषु ॥ १८ ॥ समंसदेव सर्वत्र चिदात्मानमुपास्महे ॥ प्रशांतं सर्वसंकल्पं विगताखिलकौतुकम् ॥ १९ ॥ विगताशेषं संभं चिदात्मानमुपास्महे ॥ निष्कौतुकं निरंभं निरीहं सर्वमेव च ॥ १०० ॥ निरंशं निरहं करं चिदात्मानमुपास्महे ॥ सर्वस्यांतःस्थितं सर्वमप्यपरैरकूपिणम् ॥ १०१ ॥ अपर्यंतं विदारंभं चिदात्मानमुपागतः ॥ त्रैलोक्यदेहमुक्तानां तन्तुमुन्नतमाततम् ॥ १०२ ॥ प्रचारसंकोचकरं चिदात्मानमुपागतः ॥ लीनमंतर्बहिः स्वाप्तान्कोडीकृत्य जगत्स्वगान् ॥ १०३ ॥ चित्रं बृहज्जालमिव चिदात्मानमुपागतः ॥ सर्वत्रेदमस्येव नास्येव च मनागपि ॥ १०४ ॥ सदसद्रूपमेकं तं चिदात्मानमुपागतः ॥ परमप्रत्ययपूर्णमास्पदं सर्वसंपदम् ॥ १०५ ॥ सर्वाकारविहारस्यं चिदात्मानमुपागतः ॥ स्नेहाधारमयोऽंशं तं जडवता हतिभ्रमैः ॥ १०६ ॥ युक्तं मुक्तं च विदीपं बहिरंतरुपास्महे ॥ तत्सरः पद्मिनीकंदंतं तु सर्वांगसुंदरम् ॥ १०७ ॥

चारीजापरत्वमौक्तो वाऽपु सुषुप्तिस्तत्करम् ॥ अतर्बहिः श्वेन आमा न्व्यासात् जगत्क्षुण्णारग्यक्षिणः कोडीकृत्यां त्रिगोत्राव्यलीनं प्रच्छन्नतया स्थितम् ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ स भैः सर्वसत्तानिर्वाहकत्वात्सहृदयसर्वसत्तानिर्वाहकत्वादसद्रूपमिति भावः ॥ परमप्रत्ययमत्यंतविश्वासार्हचिदेकरसत्वा ॥ सर्वासंपदं सुखत्वानामास्पदं प्रतिष्ठाम् ॥ १०५ ॥ स्नेहलैल निरुपाधिभ्रेमाचतदाधारम् ॥ जडानां देहादीनां प्राणानां दृष्टिवातानां चाहिरित्याहो भिधातश्च तत्प्रत्ययैकभ्रमेरशातमविनष्टम् ॥ धातदृशां तैर्युक्तं तत्त्वदृशां तनुक्तं च ॥ १०६ ॥ तत्सरसि पद्मिनीकंदं वन्निगूढम् ॥ सर्वेषां हस्तपादाद्यगानां सुंदरदृढविष्टभाक्ततुरज्ज्वदाधारम् ॥ १०७ ॥

१ कृतैकशेषद्विचचनतप्रचारशब्देन द्वल्लेन प्रचारशब्दाज्जायत्स्वमयोर्लान्तः ॥ प्रचाराचारवित्यत्र प्रचारवित्येवोपेक्षितमिति भाति २ प्रकृतिभावाभावशब्दांस्तः

यन्मन्त्रमर्देत्तन्मण्यमाह ॥ अभीराणेति ॥ १०८ ॥ अर्हार्थिगृहभारिणिपदनुमशाम्यम् ॥ आभासअभिष्यजिम् ॥ १०९ ॥ रजनस्वभ्यास्याअभिष्यजिम् ॥ ११० ॥ १११ ॥
 मारात्म्याभ्यापटुराअतिलम्ह ससगाध्यारोपदशानुमर्मसर्वं अपबावदशानुअद्वत्यारोपनिमित्तमर्हकारोपिमाहं इतरनुसुतरानाहृत्यभ्यारोपापवादभ्यातत्त्वविदितवतो
 यममन्त्ररुतैरुप्रिममायामपवाअलुअयबास्थिरमरुप्रिममालीबबालुअभयथाप्यहगतज्यरोप्रभासीत्यर्थ ॥ ११२ ॥ ॥ यतिश्रीबासिष्ठमन्तात्पर्यमकारोनि ५ ९
 कावश मग ॥ १११ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ नहिर्नीरागनि सगाभत स्वच्छाल्यभास्वराम् ॥ जनकाविस्थितिरामोर्गुरोक्तमिहापहीत ॥ १ ॥ तेजनकाव्योजीवन्मुक्ताअत सत्येपदे

जनताजीवतोपायंचिदात्मानमुपागत ॥ अक्षीरणंवसभूतमशशंकमुपस्थितम् ॥ १०८ ॥ अहार्थममृत्तसत्यचिदात्मानमुपास्महे ॥
शब्दरूपरमस्यशर्धराभानमगतम् ॥ १०९ ॥ तेरेवरहितंशतचिदात्मानमुपागत ॥ आकाशकोशविशदसर्वलोकस्यरजनम् ॥ ११० ॥
नरजननचाकाशचिदात्मानमुपागत ॥ महामहिम्नासदितंरहितंसर्वभूतिभि ॥ कलत्वेवाप्यकर्त्तारचिदात्मानमुपागत ॥ १११ ॥ अस्वि
लमिदमहमैवसर्वत्वहमपिनाहमयेतरच्चनाहम् ॥ इतिविवितवतोजगत्कृतमेस्थिरमथवास्तुगतज्वरोभवाभि ॥ ११२ ॥ ॥ इ० वा०
वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तनिश्चययोगोपदेशानामएकादश सर्ग ॥ ११ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिनिश्चयवत
स्तेमर्हांतोविगतैतस ॥ सत्या सत्येपदेशेतेमैस्तुखमवस्थिता ॥ १ ॥ इतिपूर्णधियोधीरा समनीरागचेतस ॥ नर्निदतिननदतिजी
वितमरणतया ॥ २ ॥ इत्यलक्ष्यचमत्कारानारायणभुजाइव ॥ ऋजव स्वलिताकाराअपराइवमेरव ॥ ३ ॥ रेमिरेवनखंडेपुद्गीपेपुनगरे
पुत्र ॥ देवोपवनमालासुखर्गेपुत्रसुराइव ॥ ४ ॥ अमु कुम्भपूर्यासुदोलांदोलचलासु ॥ विचित्रवनलेखासुमेरुशृंगशिखासुच ॥ ५ ॥
षड्कुर्विजितशत्रुणिचामरच्छन्नवतिच ॥ विचित्रायानिरान्यानिषिन्नाचारमयानिच ॥ ६ ॥ अनुजग्मुरिमान्सर्वान्नानाचारविचेष्टि
तान् ॥ श्रुतिस्मृत्युदितारभाभितिकर्त्तव्यतामिति ॥ आदृशरीरमणीयेपुल्लनाहास्यहारिपु ॥ विहाराहाररम्येषुभोगोभोगेषुभूपिता ॥ ८ ॥

भाधिततत्सदार्थेभ्यबस्थिता ॥ १ ॥ बहिष्पूणाधी-शोधितत्वपदार्थोयेयाम् ॥ अतएवांतर्बहिःसप्तयनीरागयेतस ॥ ३ ॥ अलक्ष्येसप्तमतमेपिलक्ष्यवेधनचमत्कारोयेयाम् ॥ अतएवनारायणज्जादुबस्थिता ॥ स्ववलिताकारानचस्वभावा-अपराभेदबदस्थिराः ॥ ३ ॥ तेपासमदृष्ट्याविहारपपथयति ॥ ऐमिरेहत्यादिना ॥ ४ ॥ दोलनामनीदोलमैश्चछानु ॥ ५ ॥ विधिप्राअयास्त्रिवगयिपुनानि ॥ ६ ॥ मानाशाराबहुविधशिष्टाचारालैर्विधेष्टिताननु, कृतानुधर्मानुजगम् ॥ स्वयच्यनुष्ठितयंतदस्यर्थः ॥ इतिहास्येवबभुवित्स्वशुदिनाभारंषा-पयन्नायस्यालपाविधाभिनिर्कषय्यतोसोभयागावीनियवत ॥ अनुजगम् ॥ ७ ॥ ईदृशीतिरिहाष्टकाधनवर्षिःरवर्नीयेकुशोनावावाचोमेवमुक्तायेषु ॥ ८ ॥

विविधुर्निर्विषुः ॥ १ ॥ चराचरगैः सहितेषु सर्वभूतनेषु विभ्रान्ताः सुखिताः अखिला जन्तवो यैस्तथा विधेयुश्चक्रिया कलापेषु गार्हस्थ्येषु च ॥ अयवा आत्मा सर्वभाभूतानां लो-
कः ॥ यथैव ह्युचितावाला मातरपयुग्मासते एव सर्वगणिभूतान्यग्निहोत्रमुपासते इत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ १० ॥ तेरुर्निर्लेखः ॥ ११ ॥ परुषाणि क्रूराणि श्लेशाः संहानि चित्तानि यामु-
हृतवन्ति शत्रुनिरुद्धतामुपभूतास्तु दहन्तीति विषयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ महदपि ऐश्वर्यमिति शेषः ॥ कुलशैला हिमवदादयः ॥ १४ ॥ जलराशिरिति ब्यतिरेकेण दृष्टातः ॥

विविधुश्च आरुच्यतामुमं दारवलितास्तु च ॥ अप्सरोर्गातपूणां सुनन्दनो धानभूमिषु ॥ १ ॥ सचराचरभूतेषु विश्रान्ताः खिलजन्तुषु ॥ यज्ञक्रिया-
कलापेषु गार्हस्थ्येषु यथाक्रमम् ॥ १० ॥ तेरुर्हतगजैर्द्रासुभ्रातभूरिशिवासु च ॥ भेरीभांकारभीमासु संग्रामाणविवीथिषु ॥ ११ ॥ तस्युः प-
रुषचित्तास्तु हृतवन्ति दहतास्तु च ॥ संरंभसो भेरीद्राषु सर्वसुदं दरीतिषु ॥ १२ ॥ मनस्त्रेणानुरागमनुपाधिगतभ्रमम् ॥ असक्तं मुक्तमाशां-
तं परं सत्त्वपदंगतम् ॥ १३ ॥ नममज्जुः ऋचिदपि संकटे पुमहत्सुपि ॥ महदभ्युपयते पुकुलशैलाः सरःखिव ॥ १४ ॥ नोल्लासविलासि-
न्याश्रिया परमकांतया ॥ परिपूर्णैर्दुलक्ष्म्येव जलराशौ रघूदह ॥ १५ ॥ नमम्लौढुः खशोकेन शोभेणैव न स्थलम् ॥ जहर्षच न भोगैर्वि-
रवस्थायैरिवौषधी ॥ १६ ॥ ते हि केवलमव्यग्राः कुर्वन्तः काममंजरीः ॥ इष्टानिष्फलं रामनाशिले पुनर्न तत्पुनः ॥ १७ ॥ नोदगः कार्यसंपत्ता-
वाकांता नास्तमाययुः ॥ जलपुनस्तु खप्राप्तौ मग्नौ नैव च संकटे ॥ १८ ॥ मुमुक्षुर्नैव मोहे पुनममज्जुर्विपत्तमः ॥ न जहर्षुः शुभैः शोकैरुरुदु-
र्नभवानिव ॥ १९ ॥ प्राकृताचारसंप्राप्ते कुर्वन्तः कर्मकेवलम् ॥ स्थिता विगतसंरंभमपरादिव मेखः ॥ २० ॥ तां त्वदृष्टि मवपृथ्वरायवा य-
विनाशिनीम् ॥ अनहंकृत्यं हं करो विहरस्व यथाक्रमम् ॥ २१ ॥ यथाभूताभिमा मेव पश्यन्सर्गपरं पराम् ॥ मेरुस्थितो ब्यगंभीरः सममास्व-
गतभ्रमः ॥ २२ ॥ चिन्मात्रं सर्वमेवेदमित्यभासा तांगतम् ॥ नेह सत्यमसत्यं वाक्चिदस्ति न किंचन ॥ २३ ॥ महत्तामलमालंब्यत्यक्लेद-
मवहेलया ॥ असक्तवृद्धिः सर्वत्र भवभव्यभवस्य यी ॥ २४ ॥ किरोदिपि नोद्दिगं मूढवच्चानुशोचसि ॥ भ्रमस्युद्धांतं चित्तं तथैव सौम्यावर्ते-
हृणं यथा ॥ २५ ॥

ब्रह्मोपेक्षति दीर्घः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अव्ययाः कर्तृत्वाग्निनिवेशरहिताः ॥ काम्यतद्विना कामाभोगाः लक्षणाभंजरी कुर्वन्तः अनुभवंतः ॥ १७ ॥ शत्रुजयादिकार्यसप्तोत्तान्यनुद-
गुरुत्वर्यमायुः ॥ शत्रुभिराक्राताश्च अस्तमपकर्षनाययुः ॥ १८ ॥ विमोहेषु विमोहेषु कुच्छेषु ॥ विषदाकैयैराकमणैः ॥ १९ ॥ प्रकृतएव प्राकृतैः स्वत्ववर्णोचित आचारस्ते-
न समाप्ते विषये ॥ २० ॥ अनहंकृतौ अहंकारनिष्कृष्टदुर्बलचिन्मात्रे अहंकार आत्मवृद्धिर्यस्य तथाविधः सन् ॥ २१ ॥ यथाभूता यथास्थिताम् ॥ मेरुस्थितः स्थिरः ॥ २२ ॥
कीदृशतया भूतदर्शनतदाह ॥ चिन्मात्रमिति ॥ २३ ॥ महत्तामलताम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

गमरा स्यानिस्पटानि ॥ २६ ॥ न विप्रमृशयस्वात्तदुलबद्धत्वताभ्यम् ॥ एकांतबुद्ध्यानिश्चितबुद्ध्याप्यदहअस्मिणउपदिष्टार्थविषयवार्थसाधनअभ्यद्वाराज्यप
शितान्नादिरत्तम्यत्रयावदसितप्रयद्विशोकफरिष्ये ॥ २८ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्स्यमकारोनिर्वाणप्रकरणेद्वादश सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वर्णितस्तत्त्व
बाधनबामनादित्यक्रम ॥ प्राणरोधेनतत्कर्णुण्डिकाप्रोपरय्यते ॥ १ ॥ उपशमप्रकरणेवर्शितयोवसिनाक्षयहेलोज्ञानयोगक्रमयोमध्योउत्तमाधिकारिविषयेणज्ञानविलासेन
कामनादिलपट्टयाप्यहतायोरिरामोर्ध्वसप्यमाधिकारिणामुपकाराययोगक्रमेणापिबासनानाप्रकारस्त्रिज्ञासमानपृच्छति ॥ सम्यग्निहिताभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ पृष्टस्योत्त

श्रीरामउवाच ॥ अहोनुज्ञगवन्नूनसम्यग्जातमलक्षय ॥ त्वत्प्रसादात्प्रबुद्धोस्मिसूर्यसगादिर्वायुजम् ॥ २६ ॥ आंतरिस्तंगतानूनमि
द्विक्कागरद्वौवमे ॥ संशान्ताविलसदिह करिष्येवचनतव ॥ २७ ॥ व्यपगतमदमोहोमानमात्सर्यमुक्तश्चिरतरमुदितालामार्शतिशोकश्चिरे
ण ॥ पुनरसुग्गमगच्छस्वच्छयैकांतबुद्ध्यायदिहवदसिसाधोतत्करिष्येविशंकम् ॥ २८ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०जीवन्मुक्तस
गयनिरूपणनामद्वादश सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीरामउवाच ॥ सम्यग्ज्ञानविलासेनवासनाविलयादये ॥ जीवन्मुक्तपदेवस्रभू
नविश्रांतवानहम् ॥ १ ॥ प्राणस्पन्दनिरोधेनवामनाविलयादये ॥ जीवन्मुक्तपदेवस्रभूनवदविश्रम्यतेकथम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
संसारात्तरणयुक्त्यार्यागशब्देनरुच्यते ॥ ताविद्धिप्रकारंत्वंचित्तोपशमधर्मिणीम् ॥ ३ ॥ आत्मज्ञानप्रकारास्याएक प्रकटितोभुवि ॥
द्वितीय प्राणसरोधश्चणुयायंमोच्यते ॥ सुलभत्वाददु स्वत्वात्कतर शोभनोनयो ॥ येनावगतमात्रेणभूय
स्वोभानप्रापते ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ प्रकरोद्वावपिप्रोक्तोयोगशब्देनयपि ॥ तथापिरुद्धिमायात प्राणयुक्तावसौमशम् ॥ ५ ॥
एकोयांगलयज्ञानसमारोत्तरणक्रमे ॥ समावुपायोद्वावेवप्रोक्तावेकफलप्रदौ ॥ ७ ॥ असाध्यकस्यचियोग कस्यचिज्ज्ञाननिश्चय ॥
ममत्वन्निमत साधोनुसाध्योज्ञाननिश्चय ॥ ८ ॥ अज्ञानपुनरज्ञातत्वंवपिनतद्रवेत् ॥ ज्ञानसर्वास्ववस्यास्तुनित्यमेवप्रवर्तते ॥ ९ ॥

गन्तुर्वसितोपिउपशमप्रकरणोक्तमेवराजयोगहठयोगप्रकाशद्वयस्यारूपप्रतिभानति ॥ संसारेतिद्वाभ्याम् ॥ ३ ॥ ॥ तत्रप्रथमतयो कतरस्यसुकरत्वमितिविशेषपृच्छति ॥ सुल
भत्वादिति ॥ शोभोविशेष ॥ ५ ॥ प्राणमुक्तौप्राणनिरोधे ॥ असीयोगशब्द ॥ ६ ॥ ॥ कस्यचिन्तुसुभारचित्तस्यप्राणसरोधु स्वासहिष्णोर्द्वयोऽप्योऽसाध्य ॥ कठोरचि
त्तस्यविचारकुरात्म्यज्ञाननिश्चयोऽसाध्य ॥ ममशुद्धचित्तस्यविचारकुरात्म्यज्ञाननिश्चय सुसाध्योऽभिमतइत्यर्थ ॥ ८ ॥ विचारकुरात्मज्ञानाज्ञानात्मस्वरूपविवेकासा
धयेभ्याम् तन्मयप्राणकुरात्म्यमेवप्यभाविताभित्याशयेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ प्रवर्ततेस्वतएवपथ्यते ॥ तथाचाज्ञानस्यसर्वविषयसिद्धिणाप्रसिद्धत्वाज्ञानस्यत्वप्रकारातया
भूतमपिज्ञानस्यत्वानुभवोरेवसिद्धिदिवेकसप्रज्ञानसुकरयोगलुनतयतिबुष्करइतिप्रायः ॥ ९ ॥

प्रशस्तदेशकालविषयादिवासाहेतुसापेक्षत्वादपि योगोदुक्करदत्ताह ॥ धारणेति ॥ धारणादेशो वासो गिरिकूटचंद्रतारादिहृदयकंठतालुमूलभूमध्यदिश्व ॥ आसनदेशस्तु
 समंशुचौ शर्करावाङ्मिवाङ्कुराविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिति ॥ मनोकूलेन तु चक्षुषी बने गुहानिरुद्धाश्रयणे प्रयोजयेदिति श्रुतिस्त्वतिशास्त्रप्रसिद्धस्तत्साध्यत्वेन योगः सुसाध्यतां
 नायाति ॥ निरुत्साहानामदयतीनामूर्वाणां पुरुषापसदानां भिन्नधीरस्य सभर्थास्य यतमानस्याधिकारिणां शास्त्रीये साधने सुसाध्यत्वकटसाध्यत्वविकल्पाचितानुकेत्याह ॥ अ
 यवेति ॥ १० ॥ एवमवातरप्रभं निरस्य पूर्वप्रश्नोत्तरं वक्तुमुपक्रमते ॥ ह्वाविस्त्यादिना ॥ ११ ॥ प्राणापानतया प्राणापानयोः समतां संपत्तिरूपेण हठः प्रसिद्धः सिद्धिकामानां खे
 चरत्वाद्यनंतसिद्धिदः ॥ ज्ञानकामानां तु बुद्धिदः साक्षात्कारहेतुः ॥ अतस्तत्प्रवित्यर्थः ॥ १२ ॥ तमेव समाधिमुखविश्रांतिफलकीर्तनेनापि प्रोचयन्नाह ॥ मुखेति ॥ हेतुपसुत
 त्वंचेतसां युक्तचित्तेन मुखानिलस्य प्राणस्य यत्परफुरणसचरणतन्निरोधेन स भवति सिद्धातिता विधास्थितिप्रतिष्ठागतः स च हृदयप्रत्यये अक्षये परेपदे योगश्च तद्वन्निनिरोधस्तद
 धारणासनदेशादिसाध्यत्वेन सुसाध्यताम् ॥ नायाति योगोत्थय विक्लपो नैव शोभनः ॥ १० ॥ ह्वावेव किल शास्त्रोक्तौ ज्ञानयोगौ रघू
 दृह ॥ तत्रोक्तं भवते ज्ञानमंतस्थं ज्ञेयनिर्मलम् ॥ ११ ॥ प्राणापानतया हठोददेहगुहाशयः ॥ अनंतसिद्धिदः साधो योगो यं बुद्धिदः शृणु ॥ १२ ॥
 मुखानिलस्फुरणनिरोधसंभवस्थितिर्गतोदपसुतचेतसाक्षये ॥ समाहितस्थिति रिरहोगयुक्तितः परेपदे प्रगलितगीनिवस्यसि ॥ १३ ॥
 इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० ज्ञानविचारयोगोपदेशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥
 अस्ति तावदंतस्तस्य क्वचिदयंकिल ॥ जगद्रूपः परित्यज्योऽष्टगत्थणा मरा विव ॥ १ ॥ तत्र कारणतां यातो ब्रह्माकमलसंभवः ॥ स्थितः पि
 तामहत्वेन तद्वद्भूतभरभ्रमः ॥ २ ॥ तस्याहं मानसः पुत्रो वसिष्ठः श्रेष्ठचेष्टितः ॥ ऋक्षचक्रं ध्रुवधृते निवसांमियुगं प्रति ॥ ३ ॥ सोऽहं कदाचिदा
 स्याने स र्गे निष्ठ उत क्रतोः ॥ श्रुतवाङ्मरदादिभ्यः कथां सुचिरजीविनाम् ॥ ४ ॥ कथाप्रसंगे कस्मिंश्चिदथ तत्रान्युवाच ह ॥ शांता तपो
 नाम मुनिर्भौमी मानी महामतिः ॥ ५ ॥ मेरोरीशानकोणस्थे पद्मरागमयेदिवि ॥ अस्तिकल्पतरुः श्रीमातुङ्गे चूतइति श्रुतः ॥ ६ ॥

भ्यासयुक्तिः समाहितस्थितिः सद्यविगलितगीर्वाणो चर निरतिशयानन्दरूपो भूत्वा निवस्यसि स्थास्यसि ॥ १३ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यमकारो निर्वणिप्रकरणे पू०
 त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुरससंख्यमस्यात्र भृशुडस्य दिदृक्षया ॥ वसिष्ठगमनमेरुसंख्यं वात्रवर्णयते ॥ १ ॥ प्रस्तुतं प्राणायामादियोगकमभ्युद्योऽङ्कितप्रप
 चनेन विसृज्य तद्वर्णयिष्यन् भृशुडाल्पव्यादिकामारजते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ तस्य योगिनिश्चालितस्थानत्वेन वर्णितस्य परमपदस्थकचिदविषादतप्रेषादोस्त्यविश्वाभूतानीति श्रुतेर्जगद्
 पो ब्रह्माङ्काकारः परित्यज्यो विवर्तः ॥ १ ॥ तत्र ब्रह्माहं भूतप्रापतिप्रभृतीनां कारणतां यातः ॥ २ ॥ ऋक्षचक्रेन क्षत्रचक्रे सप्तर्षिलोके ॥ युगशब्देन युगसमूहो वैवस्वतमन्वतरं लक्ष्यते
 ॥ ३ ॥ शतक्रतो रिरस्य आस्थाने स जायाम् ॥ ४ ॥ भौमी अल्पप्रापिता ॥ भौमी माननाहं भ्रमाणकुशलश्च ॥ ५ ॥ यदुवाच तदाह ॥ मेरोरित्यादिना ॥ पद्मरागमयेऽङ्गे दिवि
 नोदेशो चूतइति श्रुतः कल्पतरुरस्ति ॥ ६ ॥

कल्पातटे मह्येत्तन्मयीभिः कल्पतन्त्राभिः भाते ॥ १८ ॥ १॥ यतो विष्णोर्भक्तिरल्लभ्यते ॥ १० ॥ तत्तथा विधीर्भजि विमसाथनदशायापुण्यं फलदरापापमुदयरमपठपाया
भूयस्पर्युक्तचमवेत् ॥ संभावनायां लिङ् ॥ ११ ॥ भूयोपि मया पूटेन ते मया तातयेन इति उक्तप्रकारेणैव भुष्टुहो वर्णित ॥ तदुक्तेः प्रशसा मा भवत्प्रकाशोपारयति ॥ सत्यमुक्तवानिति
॥ १२ ॥ ११ ॥ तद्वद्वर्गवर्णयति ॥ तन्मेत्यादिना ॥ रत्नैर्गौरिकैश्च कतिन ॥ मन्त्रासु बभूवुस्तेन तेन मेदेव ककुभादिशराणरत्नयत्नलो हितीकुर्वत् ॥ क्षीबाहिलो हिताय मनान्त्र
सिद्धा ॥ १५ ॥ कल्पार्तज्वलनाद्भुतानां ज्वालाणां पिष्टेष्वग्नि सपन्नद्वयेत्युल्लेखाः ॥ संचितरो गोपचितम् ॥ इन्द्रनीलानां शिखाद्वय ऊर्ध्वमद्यता ॥ मन्त्रा एव धूमा यस्येत्युल्लेखा यामुप

तस्य कल्पतरोर्मूर्ध्नि दक्षिणस्कंधकोनरे ॥ कलधौ तलताप्रोते विद्यते विहगालय ॥ ७ ॥ तस्मिन्निवसति श्रीमान् भुष्टुहो नाभवाय स ॥ वी
तरागोद्गृह्णो शोभस्तेव निजपक्वे ॥ ८ ॥ सययाजगतां कोशजीवती हस्तुराश्विरम् ॥ चिरजीवी तथा स्वर्गेन भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥ सदी
पायु सनीरागः स श्रीमान् मम हामति ॥ सविश्रान्तमतिशान्तः सकातः कालकोविदः ॥ १० ॥ सययाजीवति स्वर्गस्येह यद्विजीव्यते ॥ त
द्रवेज्जीवितपुण्यदीर्घचोदयमेव च ॥ ११ ॥ इति तेन भुष्टुहो सौभूयः पूटेन वर्णित ॥ यथा वदेव देवानां स मायां सत्यमुक्तवान् ॥ १२ ॥ कथाव
सरसशान्तावययाते सुव्रजे ॥ भुष्टुहो विहगद्रुमहंयात कुतूहलात् ॥ १३ ॥ भुष्टुहो सस्यितो यन्मरोऽभ्युगतदुत्तमम् ॥ स भ्रातृवद्भान्दक्षणे
नाहपद्मरागमयदृष्टत् ॥ १४ ॥ रत्नगौरिक कतिने जसावद्विचर्चसा ॥ मध्वासवरसेने वरजयत्ककुभांगणम् ॥ १५ ॥ कल्पार्तज्वलनो
ज्वालापिण्डाद्रिभिव संचितम् ॥ इन्द्रनीलशिखाधूममालोकारुणितांश्वरम् ॥ १६ ॥ सर्वेपामेव रागाणां राशिभद्राविवस्थितम् ॥ सर्वसं
ध्याभ्रजालानां घनमेकमिवाकरम् ॥ १७ ॥ उक्ताति कुर्वतो मेरोर्ब्रह्मनाम्नेव निर्गतम् ॥ मूर्धानमागतकांतवाहवं जठरानलम् ॥ १८ ॥
सुमेरुवने द्येव नवालककरजितम् ॥ लीलया दातुं भिदुस्वेनीत हस्तशिखांगुलिम् ॥ १९ ॥ ज्वालाभिरिव मालाभिरुणाभिः पयोमुखम् ॥
स्वगनुभिव सत्सर्पदरीलस्यमिवाहवम् ॥ २० ॥

पति ॥ १९ ॥ सर्वेपाराणां लौहिस्यानां सर्वेपाराणि नाराणां दर्शनेच्छानां वा ॥ १७ ॥ ब्रह्मनाम्ना भुष्टुभया उक्ताति योनेन ब्रह्मरथभित्त्वा निर्ममनं कुवन्ति श्रीकीर्तने भेरोर्जठ
राच्यितं मूर्धनि शिरःपदेशमागतं वाहवं ब्रह्माग्निकस्य अठरानलमिव स्थितिमित्युल्लेखा ॥ १८ ॥ सुमेरुवने द्येव्यालीलायां कीर्तयितुं केन दंडुवारात्पुष्टीत्युल्लेखनीतप्रसारितमलककर
संज्ञितं हस्तस्य शिखासहस्रं गुलिकांतिव ॥ १९ ॥ मालाभिरिव पयिताभिर्ज्वालाभिः सर्वगनुभिव सत्सर्पद्विजितमत एव रौलस्यं पर्वतवाहकदृष्ट्यवाहकत्वावतिशोभापाकुमि
पयोद्वयेत्यस्मदाविर्धेनार्वाहनास्मन्सर्वेधिनश्च ज्वालाभिर्विवस्थितम् ॥ २० ॥ ॥ २० ॥

कचद्वलशुभस्यभिः श्रमायां लिङ्गिताराअखिन्यादी स्थटुस्थलागणयितुमिवआकाशं परिचुवत्तव्याभुवदिवउन्नतम् ॥ २१ ॥ मुरजावापभेदाः ॥ २१ ॥ भवनभूषण
तानापुटानावनलक्ष्मीणावृत्यमह्यमिवस्थितम् ॥ ध्वनपटूपदेटकभरसमूहोयस्मिन् ॥ २२ ॥ दणपक्तिवद्विकसत्यातालपत्राणामवल्ल्यापत्तया ॥ उदारौमदमन्मथौसर्वत्रा
गिनयस्मिन् ॥ २३ ॥ तापसत्वेनोलेक्षते ॥ वरेति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पारऊर्ध्वविधिम् ॥ २७ ॥ सितहरितादिवर्णवर्नकुसुमराशिलक्षणे ॥ नतिदिननवरैरजकदब्धैर्दिविव्योअ
विहितानिलिखितानीवअमलानिचिआणियेनथाविधममरयुवतिवर्गस्यलीचलक्रीडापर्वतभूतैरवशिर ॥ श्रममहसप्राप्तवानितिप्राक्तनचतुर्दशश्लोकैस्सर्वेषामन्वयः ॥ २८ ॥

ताराः अष्टभुमिवाकाशमंगुलीभिर्विचित्रिभिः ॥ कचटंशुनखात्राभिः परिचुवदिवोन्नतम् ॥ २१ ॥ गर्जजीमूतमुरजंभृतानां तुमंडपम् ॥ ह
सत्कुसुमगुच्छाढ्यं ननपटूपदेटकम् ॥ २२ ॥ इततालदलावल्ल्यापरिहासादिवस्फुरत् ॥ दोलालोलाप्सरोवृद्धमुदारमदमन्मथम् ॥ २३ ॥
शिलाविश्रांतविवुधमिथुनाश्रितकंठरम् ॥ वराधराजिनंशुभ्रगंगायज्ञोपवीतिच ॥ २४ ॥ तापसं पिगलमिव वेणुदंडधरं स्थितम् ॥ गंगा
निर्झरनिर्झादिलतागृहगतामरम् ॥ २५ ॥ गंधर्वगीतसुभ्रगमामोदमधुरानिलम् ॥ फुल्लेहमांबुजोत्संतरारत्नविभूषितम् ॥ २६ ॥ व्यो
मः पारमिव प्रापं पिगलं रैरवशिरः ॥ २७ ॥ सितहरितपीतपाटलधलैर्वनकुसुमराशिनवरंगैः ॥ दिवि विहितामलाचित्रलीलाचलममर
युवतिवर्गस्य ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० भृशुंडापाख्याने मेरुशिखरवर्णननामचतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
वाच ॥ ॥ कुसुमापूर्णकल्पाभ्रकुंतलेतस्यमूर्ध्नि ॥ कल्याणमहमद्राक्षशाखाचक्रमिवस्थितम् ॥ १ ॥ पुष्परेणवभ्रवलितं रत्नस्रवकंदंतु
रम् ॥ उत्सेधनिर्जिताकाशं शृंगेभ्रगमिवापि तम् ॥ २ ॥ तारादिगुणपुष्पौघं मेघदिगुणपल्लवम् ॥ रश्मिदिगुणरेणवभ्रं तडिदिगुणमंजरीम्
॥ ३ ॥ स्कंधेपुकिन्नरीगीतदिगुणभ्रमरस्वनम् ॥ दोलालोलाप्सरोलोकदिगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

इति श्रीवसिष्ठम० तार्यप्रकाशो निर्वाणप्रकरणे पू० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ श्रमेकल्पतरुश्रुतः पुष्पस्थयादिसंपदः ॥ स्कंधेकाककलंतत्रभृशुदुश्चेद्वहर्षते ॥ १ ॥
कुसुमापूर्णानिकल्पाभाण्येवकुतलाः केरावास्सत्सथाविधेतस्यश्रमस्यभूधनिशिरोंदेशेप्राणिनामभिलषितार्थपूरणायकल्पतदतिकल्पान्यंगानिशाखाद्यववायस्यतथाविधप
रितः समप्रसृतशाखापक्विलाच्छाखाचक्रमिवस्थितम् परवैचित्र्यमागतमित्यंतद्वदश्लोकोक्तविशेषणविशिष्टमर्थान्तरातातपोक्तचूतरुमहमद्राक्षामितिसंबंधः ॥ १ ॥ पुष्परे
णुलक्षणे रचैवर्लितं व्याप्तम् ॥ उत्सेधौन्नत्यम् ॥ श्रमेप्राग्वर्णितमेरुश्रगे ॥ २ ॥ नकेवलमुत्सेधैर्निर्जिताकाशं किन्तु तारादिदिगुणपुष्पौघादिनापीत्याह ॥ तारेति ॥ तडिदि
गुणमंजरीमितिनृत्येत्येति कपिपिनकपीनिरुत्सविषेधश्छादसः कपोलपः ॥ ३ ॥ दोलालोलाप्सरोलोकानामोष्ठकपदपल्लवैर्दिगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

[illegible]

निदग्धवसधातद्दिगुणोत्पत्तिविहगमम् ॥ रत्नकार्त्तयच्छनीहारद्दिगुणत्वग्वतांशुकम् ॥ ५ ॥ चंद्राक्षियसमाभ्लेपद्दिगुणांगवृहत्फलम् ॥ मू
लमंडीनकल्पाद्दिगुणीकृतपवकम् ॥ ६ ॥ सुरसंवलितस्कंधपत्रविश्रान्तिकिन्नरम् ॥ निकुंजकुजजीमूतकच्छसुप्तसुरादिकम् ॥ ७ ॥
स्वाकारित्रिपुल्लंभगानुत्सायवल्लयस्वनै ॥ अप्सरोधमरीभिश्चगृहीतकुसुमांतरम् ॥ ८ ॥ सुरकिन्नरगंधर्वविधाधरवरान्वितम् ॥ जगज्जा
लमिवानर्तदशाशाफाशपूरकम् ॥ ९ ॥ नीरधकलिकाजालनीरधश्चदुपलवम् ॥ नीरधविकसत्पुष्पनीरधवनमालितम् ॥ १० ॥ नीरधम
जरीपुजनीरधमणिगुच्छकम् ॥ नीरधांशुकरत्नाक्यलताविलसनाकुलम् ॥ ११ ॥ सर्वत्रकुसुमापूरे सर्वत्रफलपल्लवै ॥ सर्वामोदरज पु
जे परवैचित्र्यमागतम् ॥ १२ ॥ तस्यकक्षेपुकुंजपुलतापत्रेपुपवंसु ॥ पुष्पेष्वालयसंलीनान्विहगान्दध्वानहम् ॥ १३ ॥ निशानाथक
लावडच्छृणालशकलैधितान् ॥ अर्जुनाभोजिनीकदकवलान्द्रक्षसारसान् ॥ १४ ॥ विरंचेरयहसानांपोतकान्तामगायिन ॥ उक्कार
वेदमुच्छ्वात्रक्षविधानुशासनान् ॥ १५ ॥ उद्रीणमत्रनिचयान्स्वाहाकारनिमत्स्रान् ॥ अस्त्यनैकतद्वितुंजनीलमेघसमोपमान् ॥ १६ ॥
दर्वैर्निरीक्षितान्नित्ययज्ञवैदिलतादलान् ॥ शुकांकार्शानवाञ्छयामाच्छिच्छूच्छिच्छिशिखाशिखान् ॥ १७ ॥ गौरीरक्षितवर्षोघान्की
मारान्वर्यहिण ॥ स्कंदोपन्यस्तनिशेषशैवविज्ञानकोविदान् ॥ १८ ॥

सास्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ कक्षेपुस्तथावासाधिपु ॥ कुम्भेपुस्तथावासाधिपु ॥ निराकरकलानास्वहानृणाशराकलानीव
नोधिनाम्बधिनाम् तथा अजुना शुभा अभोजिनीकंठा अपिकबलानिपासायेयानयाविधाय ब्रह्मवाहनगुतास्तरसाग्रहसाग्र ॥ १३ ॥ विहंगेपुविशेषमाह ॥ निराभायेति ॥ निराकरकलानास्वहानृणाशराकलानीव
हृत्पलानुबद्धोभिन्नभूतान्परापग्रलविद्यास्वशरासनगुरुत्वाद्विधिनाप्ययनयेयाम् ॥ १५ ॥ अग्निबाह्वशुकांलाघवजयति ॥ उष्ट्रीर्जेत्यादिना ॥ अस्थिरास्व नैकाप्यमेका
निमर्दित्युन्माविनीलेमेपाश्वर्यवणत सभाउपवायेयाम् ॥ १६ ॥ यज्ञवदियुक्तालीर्णादीरितिकुलकलानावलानीवस्यानाग्रहशितान्कुरागुरव्रिलहाइनभूतान्पुलकानर्हकलानि
निस्रवधानुपचये ॥ नमुर्योताम्बजयति ॥ पियन्नित्यादिना ॥ पिसिन अग्रनिपलेवनास्वरा शिक्रायेयाम् ॥ १७ ॥ १८ ॥

व्योद्धेवज्जानानात्रैव नृणां मरणपर्यन्तं भूमावनवतरता अतएव बलाधिक्यान्महतामृतएवम्योमपक्षिनाम्नाप्रसिद्धानां पक्षिजातिभेदानां नित्यं कीडाग्रहायत्वाद्धून् आबद्धिनां लयान्कृतीडान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रुतौघप्राणिजातम् ॥ तत्रतस्मिन्क्षेपे ॥ २२ ॥ पुष्टानिघनानिपत्राणि यस्याः ॥ २३ ॥ कालेदक्षिणशरावादर्शानान्तर्कालेकाको लाद्रोपकाकाख्याः काकजातिभेदास्तोपाबल्यमहलम् ॥ कल्पायाणिसवर्तमिहास्तदोघमिवस्थितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुण्यकृतजानायाधिताभोग्यानामप्सरसांस्वर्गरतिमुखभोग्येयस्कथकोटोदतिपूर्वणान्वयः ॥ शाल्यादिगुणशालित्वादपरिक्षुभिताकाराः ॥ २६ ॥ मेघावातेनवायुनासेनसमभागेनविशेषाच्छिन्नाअपसारिताः कोटोदरेप्रवेशा

व्योधैवजातनष्टानां महतां व्योमपक्षिणाम् ॥ बंधूना बद्धनिलया उच्छरदभ्रसमाकृतीन् ॥ १९ ॥ विरंचिहंसजानन्यानन्यानि शिशुकोद्र
वान् ॥ कौमारबर्हिजानन्यानन्यानवरपक्षिजान् ॥ २० ॥ द्वितुंडांश्च भ्रष्टाजान् हेमचूडां न्विहंगमान् ॥ कलविंकवलान् पृधान् कोकिलान्
क्लौंचकुक्कुटान् ॥ २१ ॥ भासचाषबलाकादीन् बहून् नन्यांश्च राघव ॥ भूतौघं जगती वाहं हृष्टवांस्तत्र पक्षिणः ॥ २२ ॥ दक्षिणस्कंधशाखा
यां स्थिता यां वैदवीयसि ॥ अथाहं हृष्टवान् पुष्टपत्रायां भवरस्थितः ॥ २३ ॥ काले काकोलवलयं भंजरीजालमालितम् ॥ लोकालोकावले
रण्ये कल्यात्रौघमिव स्थितम् ॥ २४ ॥ तत्र पक्ष्याम्यहं यावेदं कांते स्कंधकोटरे ॥ विचित्रकुसुमास्तीर्णे विविधा मोदशालिनि ॥ २५ ॥ पुण्य
कृद्योषितां स्वर्गं प्रियस्तव कवासिताः ॥ अपरिक्षुभितां काराः सभायां वायसाः स्थिताः ॥ २६ ॥ विभेद्यमेघावातेन स मेने वापसारिताः ॥ तेषां
मध्ये स्थितः श्रीमान् भृशुंडः प्रोन्नताकृतिः ॥ २७ ॥ मध्ये च काचखंडानां भिद्रनीलइवोन्नतः ॥ परिपूर्णमना मानी समः सर्वांगसुंदरः ॥ २८ ॥
प्राणस्पंदवधानेन नित्यमंतर्मुखः सुखी ॥ चिरजीवीति विस्रयातश्चरजीवितयाया ॥ २९ ॥ जगद्विदितदीर्घायुर्भृशुंड इति विश्रुतः ॥ यु
गागमापायदर्शनीन् प्रौढमानसः ॥ ३० ॥ प्रतिकल्पं च गणयन् खिन्नश्चक्रपरंपराम् ॥ जन्मनां लोकपालानां शर्वशक्तमरुत्वताम् ॥ ३१ ॥
संस्मर्त्तां समतीतानां सुरासुरमहीभृताम् ॥ प्रसन्नगं ग्रीरमनाः पेशलः सिग्धमुग्धवाक् ॥ ३२ ॥ अथ कवका विज्ञातानिर्ममो निरहं
तिः ॥ सुहृदं धुस्तथा मित्रं हृत्युपुत्रो गुरुप्रभुः ॥ सर्वदा सर्वथा सत्यं सर्वसर्वस्य संस्तवे ॥ ३३ ॥

तादृश ॥ २७ ॥ भानीभाष्यः ॥ २८ ॥ प्राणस्यंदस्याध्वधनेननिरोधेन ॥ तद्याग्रासिद्धतमया ॥ २९ ॥ ३० ॥ लोकपालप्रायपाठाशर्वादेशानाशकाद्द्राःभरुत्वतोमरुत्स
स्याअग्रयलेषाजन्मनाचकरंपरागणयन्स्विन्नोनिर्विण्णः ॥ ३१ ॥ पेशलश्रुतुरः ॥ ३२ ॥ अव्यक्तानामस्फुटानांसूक्ष्मतमार्थानास्फुटीकृत्यवक्ता ॥ यतस्तेषाविज्ञातास्तथोः
पुत्रद्वपरमप्रियः ॥ बुद्ध्यागुरोर्बृहस्पतेरपिप्रभुसमर्थः ॥ कुतोयसर्वेषांमुद्वेगादिल्लाह ॥ सर्वदेति ॥ यतोयसर्वस्यप्राणिजातस्यसर्वारोषाधिष्ठानत्वात्सर्वथासर्वप्रकारेणापिस
र्वदास्यसर्वस्यसत्त्वेवर्णनप्रसंगेचसर्वमतदुत्तरर्थः ॥ ३३ ॥

१५० पविशरणानिपटानि ॥ तर्त्यहरीकस्यकुहुरदराकाररूपदत्यथ ॥ तस्यभूताकाशशकाकारायाह ॥ व्यवहारयेत्तेति ॥ सर-पक्षेद्धिमप्येपुहरीकाणामाधारभूतकुहुरनित्यतस्य ॥ वय-पक्षिणस्त्रयायमवहाराभिधितिलेहता ॥ निमलतमत्वाव्यकटाशयश्री ॥ १४ ॥ इतिभीवासिष्ठम-तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपु-पञ्चदश सर्गः ॥ १५ ॥
 पुरागमसिद्धिपूजितनासनादिभि ॥ मुमुक्षुजन्मकमदि कृत-प्रभोप्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ अथअहृतस्यमुमुक्षुहस्यपुर-स्वाम्यअन्तेनसप्तमिवअपतअवातरम् ॥ १ ॥ किञ्चिद्विक्षोभितमभदत्तेताद्विष्णोति ॥ बृक्षोभेति ॥ क्षयसानामास्थानसप्ता ॥ २ ॥ अशक्तिमयवितर्कितासभावितानमनमपिर्माप्रामय ॥ अवबुद्धवाम्भिकालवर्षित्वावेवेतिभाष ॥ ३ ॥

मौम्य प्रमन्त्रमधुरासरसवान्महात्मादय सरोवरइवातरखहरीत्य ॥ लघुहरीककुहरव्यवहारवेत्तागर्भीर्यमच्छमजह्वकटाशयश्री ॥ ३८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनि०पु०मुमुक्षोपास्मानिमुमुक्षुदर्शननामपञ्चदश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथतस्याहमपतटीव्यमानवपु पुर ॥ किञ्चिद्विक्षोभितसप्त स्वाभ्रक्षत्रमिवाचले ॥ १ ॥ चुक्षोभवायसास्थाननीलोत्पलसरमम् ॥ मत्पतमदवर्तनभृकपेनेवसागर ॥ २ ॥ अशक्तिमपिप्रामदर्शनान्माभनन्तरम् ॥ मुमुक्षुस्तुवसिष्ठोयप्राप्तइत्यवबुद्धवान् ॥ ३ ॥ पनपुंजान्मभूतस्योमेघगावडवाचलानाहेमुनेस्वागतमितिप्रोवाचमधुरालरम् ॥ ४ ॥ सकल्पमात्रजाताभ्याकराभ्याकुसुर्माजलिम् ॥ मत्पमाशुतटवाढान्मेषाहेममिवोकरम् ॥ ५ ॥ इदमासनमित्युक्त्वा नवकल्पतरुच्छदम् ॥ उपानीतवतित्यक्तमृत्येवायसानायके ॥ ६ ॥ मुमुक्षुउभितंस्वीयफलापसेपुपक्षिपु ॥ उपविष्टमुनिहृत्वास्वानोन्मुखदृष्टिपु ॥ ७ ॥ समतात्सगर्वदेनमुमुक्षुदेनसमतत ॥ तस्मिन्कल्पलतापुजेत्युपविष्टोहमाने ॥ ८ ॥ अथपायादिसपायमुमुक्षुहलुष्टमानस ॥ मामुवाचमहातेजा सौहृदाम्भधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ ॥ मुमुक्षुउवाच ॥ अहोभगवतास्माकप्रसादादर्शितश्चिरान् ॥ दर्शनामृतसेकेनयस्मिन्कासद्भुभावयम् ॥ १० ॥ मत्पुण्यचिरसमारेप्रैरितेनत्वयाधुना ॥ मुनेमान्येकमान्येनकुतश्चागमनरुतम् ॥ ११ ॥ कश्चिदस्मिन्महामोहेचिरविहरतस्तव ॥ अस्वहितेवसमतास्थिताचेतसिपावने ॥ १२ ॥ किमर्थमपरागमनेक्षेत्रान्मात्माकदर्थित ॥ वयनश्रवणोक्तानामाशानोक्तुमर्हसि ॥ १३ ॥

येषमाह मन्मोमेपदवतिभावत् ॥ ४ ॥ तदैवस्वागतोन्तिकारएव ॥ हिमेषदैवमिशिरभासरोत्करमिव ॥ ५ ॥ स्पर्शमृत्युभृत्यद्वाराआसानयनमकत्वास्त्रयमेवासनमा रागदुष्टमीनवतीत्यय ॥ ६ ॥ उचिततत्तत्पूर्वमपि ॥ स्वीया-फला-कतिथयव्यसत-पक्षायेयोतथाविधेयुष्मिपुतस्तभावायसेपु ॥ ७ ॥ तत्सलनतरमर्हमुमुक्षुदेनसममुपविष्ट ॥ ८ ॥ १ ॥ यमारेनुपदः ॥ सद्भुता-पुण्यपक्षायमाणा वरुणक्षसद्विहावा ॥ वयमितिनिर्दिष्टजानितापोनयकात्याख्याचितिवदुक्कनम् ॥ १० ॥ कुज कस्माद्यरेगान् ॥ ११ ॥ महामहामुक्तामकायभगति ॥ १२ ॥ आशापवनवयनप्रदेउक्तानात्कटिगानि ॥ आकाशाकाव्यमर्थम् ॥ १३ ॥

दृष्टानिशाणोद्भवेनमणिवच्छोदितानि ॥ अतएवमालायाकारेणचटितानि ॥ देहेषुकानानिमनोरमाणिब्रह्मादिशरीराणितन्मयानितद्विकारभूतानीत्यर्थः ॥ ७ ॥ निलानीर
 दमेधाएवपुल्लवानिदशायस्य ॥ अवरमाकाशदिशइतिधावत् ॥ ८ ॥ भमतीति शिवांगनाभिःकोट्टीभिःपकैर्बहामासैरनारिषैर्वेल्योदनैश्चआकुलम् ॥ याम
 नगरादिव्योवहिर्भूतम् ॥ भमतीति शिवाभिःकल्याणवेषाभिरगनाभिःपकैर्महद्विष्टमलत्वात्तथास्यैर्मासैर्दनादिभोज्यैश्चाकुलव्याप्तसर्वदोषेभ्योवहिर्भूतमित्यपिश्लेषादारोप्य
 ते ॥ ९ ॥ मातरोवक्ष्यमाणाः प्रेम्णावद्वतीतिबन्धवःसदाक्रीडासदाया ॥ १० ॥ चरतःपद्यायेणतत्तदंगभूषणायप्रसर्पत ॥ महणागकाःस्निग्धसर्वांगा ॥ दीप्यमानस्वर्णकांतयः
 ॥ ११ ॥ यस्यैरवक्ष्यमाणमाचरितचरित्रम् ॥ तदेवावयुस्योदाहरति हृक्यातेत्यादिविशेषणैः ॥ १२ ॥ सत्यसंकल्पत्वात्कल्याणाचिन्तनैवस्वस्थीकृतजगज्जातयेनतथाविधमत्
 एवस्त्व्यापारःसमाधितस्तस्यचेतयस्यतथाविध्यस्यस्यदृच्छयासमाधिअग्रेयःकरस्पदःसोप्यासुराणिपुराणिशिणोत्यसुरैस्सहशायतीत्यासुरपुरक्षयस्तथाविधोभवतीतिवि
 निर्मलानिजितेंदूनिच्छृणानिघटितानिच ॥ यस्यास्थीन्येवरत्नानिदेहकांतमयानिच ॥ १३ ॥ सुधाकरसुधाधौतनीलनीरदपल्लवम् ॥ तारका
 विंदुशबलंयस्यचांवरमंबरम् ॥ १४ ॥ भ्रमच्छिवांगनापकमहामांसोदनाकुलम् ॥ बहिर्भूतंशृङ्गयस्यदमशानंहिमपांडुरम् ॥ १५ ॥ कपा
 लमालाभ्रणाःपीतरक्तवासवाः ॥ आंत्रसग्दामवलितान्बंधवोयस्यमातरः ॥ १६ ॥ प्रस्फुरन्मूर्धमणयश्चरंतोमस्तृणांगकाः ॥ भुज
 गावलयायस्यप्रकचकनकलिषः ॥ १७ ॥ हृक्पातदग्धशैलेंद्रजगत्कवललालसम् ॥ भैरवाचरितंयस्यलीलासंज्ञासितासुरम् ॥ १८ ॥
 स्वस्थीकृतजगज्जातस्वव्यापारस्यचेतसः ॥ यदृच्छयाकरस्पंदोयस्यासुरपुरक्षयः ॥ १९ ॥ एकाग्रमूर्त्तयःक्षेहरागद्वेषविवर्जिताः ॥ स्वश
 नायस्यतेशैलाःसरसाअपिनिरसाः ॥ २० ॥ शिरःखुराःखुरकराःकरदंतमुखोदराः ॥ क्रक्षोष्ठाजाहिवक्राश्चप्रमथायस्यलालकाः ॥ २१ ॥
 तस्यनेत्रत्रयोद्भासिवदनस्यामलप्रभाः ॥ यथागणाल्पतैवान्याःपरिवारोहिमातरः ॥ २२ ॥ दृत्यंतिमातरस्तस्यपुरोभूतगणानताः ॥
 चतुर्दशविधानंतभूतजातैकभोजनाः ॥ २३ ॥

शेषः ॥ २३ ॥ यस्यसमाधिकालेप्रसिद्धमैकाग्र्यपृथिवीशैलरूपतन्मूर्त्तैषुप्रमत्तदृश्यतइत्यशयेनाह ॥ एकोयेति ॥ क्षेहरागद्वेषादित्सर्वदोषविवर्जिताः रसापृथिवीरसोजलंचत
 त्सहितानितरसाअपिस्वशनाःशोभनाननुमाद्वनीरसाअशनायापिपासादितृणाशून्थास्लेप्रसिद्धमेतद्विभवदादयःशैलायस्यह्रस्वएकाग्रभूताप्यानमूर्त्तयःप्रसिद्धादित्यर्थः
 ॥ २४ ॥ इदानीतस्यगणान्स्वर्वांगेषुसर्वशक्तिमतोवर्णयति ॥ शिरइति ॥ शिरासिस्तुराधावनखदनादिखुराशक्तिमतिषाम् ॥ तथाखुराश्चकराविचित्रशिल्पादिकरशक्तिमंतोये
 धाम् ॥ तथाकराश्चदंतमुखोदरचर्वणप्रक्षणावपनादिशक्तिमतोयेषाम् ॥ क्रक्षोष्ठाजाहिवक्राश्चप्रमथायस्यलालकाःक्रीडासहा
 याइत्यर्थः ॥ यथागणाल्पतैवसर्वविषुसर्वशक्तिमत्योनानाकाराननाश्चमातरस्तस्यपरिवारः ॥ २५ ॥ भुवनसत्त्वयथाचतुर्दशविधानिस्वसत्त्वयथानतानिभूतजातान्येकैर्मुख्य
 भोजनमनयासाम् ॥ २६ ॥

३६ ॥ १ ॥ दिशन्ति ॥ अतः परवानक्षपूजतः ॥ समोऽग्रमप्यपीतयाधिपानोऽसवधस्तूनाभाविभ्रावतिरोभावीतद्वर्त्तन्मिसमायातस्वमास्तस्वैवजानातीतिआविभावतिरोभावत
 ३७ ॥ २ ॥ प्रियमधुरं वधवर्णोचिर्नदीनागानिबद्धपयास्यस्य साक्षात्कारमाभास्तकलभयापहरत्स्वयम्लैवजगद्द्वारायनवरीरमाश्रित अतएवसहजानवदहर्पयुक्तो
 भगुहः प्रथात्तरुयनायसर्गतेनसायातेनदवनगिरामरूप सन्निदमदेतिरेणाख्यः ॥ १ ॥ सप्रभुद्वोभाभीमतिशुद्धममृमस्विलनिअस्वरूपमनुजितसममेणात्यक्तवि
 नयानागामाद्विपरीत्कारणकमकययिनुममृगिराद्वैवदधमाणरुमोतमाह ॥ यथामुग्ध सुदरोमेघ सानितेनस्वगभितरेणमधुपमकरद्वपानरसिकममप्रतितेवबाहृतद्व
 ३ ॥ नयावयागद्वयमुद्रप्रत्यानदरसिकमयितदुक्तिर्नोपेक्ष कित्त्वनुवावयाप्रभितिभाषः ॥ ७ ॥ इतिश्रीयासिष्ठमन्त्रात्यर्थः ॥ ५० ॥ सप्तदश सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ५ ॥
 स्वतन्मपन्मयोरोहस्तद्वृणमादृका ॥ मासोपातोत्तबाभावाभृगुदेनावर्णिताः ॥ १ ॥ तत्रकस्मिन्कुलेप्रवशात्तद्वृत्तिप्रयमप्रशस्योत्तरवक्तुभूमिकारवयति ॥ अस्तीत्या
 परिब्रिश्नातधीर्ज्ञातिपत्रमानद्यूर्णिता ॥ आविर्भावतिरोभावतज्ज्ञससारजन्मनाम् ॥ ५ ॥ सरभसवदनाभिरामरूप प्रियमधुरोचित
 गानहृदयवाक्य ॥ स्वयमिवनवमाश्रितशरीरमकलभयापहरं प्रहर्षयुक्तः ॥ ६ ॥ इदममलगिरासमादशुद्धममृतमनुजितसममक्रमे
 ण ॥ यययितुमिवलजिजंस्वरूपमधुपमिवलजितेनमुग्धमेघः ॥ ७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० मुशुद्वोपास्त्यानेमुशुद्वस्वरूपव
 र्णननाममदश सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ मुशुद्वउवाच ॥ अस्यस्मिन्जगतिश्रेष्ठ सर्वनाकनिवासिनाम् ॥ देवदेवोद्दरोनामदेवदेवा
 भिवर्द्धिनः ॥ १ ॥ पप्रदश्रेणिनयनायस्याञ्चस्त्रयकस्तनी ॥ विलासिनीशरीरार्धेलताभूततरोरिव ॥ २ ॥ हिमहारसितायस्यलहरीलजय
 कोंसिता ॥ आचैष्टितजटाजूगगगकुमुदमभालिका ॥ ३ ॥ क्षीरसागरसमूत प्रवृत्तामृतनिर्झरः ॥ प्रतिबिम्बकरश्रीमान्यस्यषूढामणि
 शशी ॥ ४ ॥ अनारतशिरश्चद्रभ्रवणाभृतीरुत ॥ यस्यैवनीलवत्कालकूरु कंठेविभूषणम् ॥ ५ ॥ धूलिलेखामहावर्त्तस्वच्छपावकसम
 वम् ॥ परमाणुमयस्तस्यस्यज्ञानजलंसितम् ॥ ६ ॥

दिना ॥ मर्देपानाकनिवातिनामभ्यमशान्तिर्नस्यवटारिणैरुत्तभाशानावपिदेवदण्डपास्यभ्येवानिर्वैभ्रम्याविप्रिरप्यभित सवत सदावर्चवितो नवस्कृतस्तुतयेतिभि
 भिभिरापणे मर्देशितनदीकोसर्पपरमावधित्वमिद्विद्विदम ॥ अनेनाथाहस्यमाणप्रसन्नविचारमेमगलमपिद्वक्तव्योच्यम् ॥ १ ॥ पट्टपद्मानीश्रेणिरिवनयनानियस्यारः ॥ २ ॥ दि
 मविपद्मादृक्चमितालहरीलक्षणैरलपरकभभिनापूरीतार्णुकिर्नेतियावत् ॥ ३ ॥ प्रतिबिम्बकोरुप्येषभूतभ्रूवामणिः ॥ ४ ॥ अनारतरिरश्चद्वस्यामृतप्रसवेणनिरलविपरशिकरा
 दिवमजीवनरान्तिचेत्यमृतीरुतः ॥ ५ ॥ तथापस्यस्वच्छास्वाक्षिपावकाजगलपदेनो सप्रवतीतितायाविधंधूलिलेखाधूलिबेनिक्कपायद्वीतन्तलयकात्पावर्णायस्यास्ययावि
 पे रभूतभूतानीमस्यममनेषाकनेजपरममद्व्याकथाप्रपरिशोयात्परमाणुमय सितशुचः सत्ताक्षिचिन्माषालक्षणकलकुचितत्वाच्छाभजकंभायालक्षणमलपल्लवायाश
 वमममयाविभुवर्चमिदनुवजरे ॥ इतः कष्टप्यनमजनिभसितोद्धृतवद्विपिनिमित्तवत्पादः ॥ ६ ॥

ध्वनंतःशेलागृहाःस्थस्मिन्कर्मणि तत्राथा भवति तथा ॥ चंद्रोदयरागेणरजतरवत्स्वनच्चसुद्धवारीवज्रजुं ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिवारकवसासादिनावाचिंता न्यनुलिमानिपु
 धानंतःशेलागृहाःस्थस्मिन्कर्मणि तत्राथा भवति तथा ॥ चंद्रोदयरागेणरजतरवत्स्वनच्चसुद्धवारीवज्रजुं ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिवारकवसासादिनावाचिंता न्यनुलिमानिपु
 धानंतःशेलागृहाःस्थस्मिन्कर्मणि तत्राथा भवति तथा ॥ चंद्रोदयरागेणरजतरवत्स्वनच्चसुद्धवारीवज्रजुं ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिवारकवसासादिनावाचिंता न्यनुलिमानिपु
 धानंतःशेलागृहाःस्थस्मिन्कर्मणि तत्राथा भवति तथा ॥ चंद्रोदयरागेणरजतरवत्स्वनच्चसुद्धवारीवज्रजुं ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिवारकवसासादिनावाचिंता न्यनुलिमानिपु

अन्याजगुर्ध्वनच्छैलगृहमापायानतोषिताः ॥ वारीवरवद्रंजजगन्मंडलकोदरे ॥ ३४ ॥ अन्याःपानंयपुःपुष्टचिंतांगशिरःखुरम् ॥ ली
 लाधुरपुरारावरणदाकाशकोदरे ॥ ३५ ॥ पपुरुदगुरथोच्चैःसत्वरजज्जुर्जहसुरपुरहौषुःपेतरुच्चैर्वल्लगुः ॥ ननुरनिशमादुःस्वादुमां
 संचदव्यस्त्रिभुवनमपटत्तंचक्रुत्तन्मत्तवत्ताः ॥ ३६ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०भु०मातव्यवहारवर्णनंनानामाष्टादशःसर्गः ॥ ३८ ॥
 भुशुंडउवाच ॥ इत्युत्सवेवत्तमानेतासांवाहास्तउत्तमाः ॥ तथैवमत्ताजहसुर्ननुरतुःपपुरप्यसृक् ॥ १ ॥ तत्रैकत्रासवोन्मत्ताःकाश्चिन्न
 नुरंतंवरं ॥ रथहंस्यःस्थिताब्राह्म्यःकाश्चालंबुसारथः ॥ २ ॥ दृत्यंतीनांचहंसीनांपिर्वतीनामथासवम् ॥ तलेचाब्धितदानीनुरतिःसम्य
 गजायत ॥ ३ ॥ संजातरयोमत्ताःसर्वहिंस्यःक्रमेणताः ॥ रेमिरेसहकाकेनाप्यथमत्तास्तदाकिल ॥ ४ ॥ सप्तानांकुलहंसीनांदयितावा
 यसस्त्वसौ ॥ क्रमेणारमैतैकत्रयावदन्योन्यमीप्सितम् ॥ ५ ॥ अथतागर्भधारिणयोवभूवुरतितोषिताः ॥ देव्यश्चकृतवृत्त्यास्ताःसुप्रशां
 तमथाययुः ॥ ६ ॥ ददुरोदनतांयतामीश्वरायप्रियामुमाम् ॥ भोजनायमहामायादेव्यस्ताःभूलपणये ॥ ७ ॥ प्रियामंभोजनेदत्तेत्येवं
 चशशिशेखरः ॥ बुध्वावभूवरुषितोयदामातृगणंप्रति ॥ ८ ॥ तदातास्तांसमुत्पाद्यस्वांगदानेनवैपुनः ॥ ददुर्भूयोविवाहेनपार्वतीभिर्दुर्मौ
 लये ॥ ९ ॥ ततोदेव्योहरश्चैवपरिवारस्तथैतयोः ॥ सर्वेसंतुष्टमनसःस्वास्वामुपययुर्दशम् ॥ १० ॥

ब्राह्म्योब्रह्मणीसवधियथहंस्यःअलंबुसायाथोवाहनभूतव्याध्याःकाकश्चएकत्रस्थितानदनुः ॥ २ ॥ अब्रितदानांचेलानलेसमभूपदेशेदतिउदीपनविभावोक्तिः ॥
 रतिरुरागः ॥ ३ ॥ मत्तत्वादेवोक्तःएजानीनामपिहंसीनांकुलहंसीनांपिकाकेनसहसुरनिरनुचितोपिषपेनेतिसूचनार्थापिशब्दः ॥ ४ ॥ एकत्रेतिवीप्सितम् ॥ एकैकस्यांह
 स्त्यायावदन्योन्यमीप्सितमिच्छार्पितंस्तावदभेत्यर्थः ॥ अथकृतोत्सवकृत्यास्तादेव्योमातरश्चस्वमायाचेष्टाविमर्शस्तुप्रशातमक्रुतंयंतरुद्रयुः ॥ ६ ॥ अतएवओदनतांया
 तामुमांतस्मैदंश्वरायभोजनायददुः ॥ ७ ॥ यद्वाशशिशेखरोभेप्रियाभोजनेदत्तेतिरुत्थामातृगणंप्रतिरुषितोवभूवुरतितोषितामातरस्तांपार्वतीत्वांगदानेनस्वयैःशिरआद्यैकैकाव
 यवकल्पेनपुनरुत्सायभूयोविवाहेनपणिषट्पणविधिनाददुरितिद्वयोरन्वयः ॥ ८ ॥ एतयोर्देवीहरयोः ॥ मातृणांदेव्यशैवेनकीकारदेकशेषेद्विवचनम् ॥ १० ॥

रक्तमेवसाः आसन्नवसरापेयायासाय ॥ शरीरावयवाः शब्दरूपादावयः अजोयासाय ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्कल्पस्थानतासानामन्याह ॥ जयाचेत्यादिना ॥ देवतामानु-
 देव्यः ॥ २० ॥ मनुरातकोटयस्तुषामुडादत्यादिषु इत्यथ्येतासांसिद्धेक्यमद्यावित्युच्येततमाह ॥ २१ ॥ तासांमध्येसप्तमीयाविषयतेतस्यास्तुवाहनवधारण्य-
 काकोविषयतद्विपरिणाम्यय ॥ २२ ॥ २३ ॥ इतिउक्तलक्षणमातर ॥ कनापिबिहारहेतुना ॥ २४ ॥ विसीकाम्यद्वारासनाधीपरमार्थभूतस्वातन्त्र्यप्रकाशकपानोत्सवम् ॥
 वामस्तोत्रोनाममार्गेणपरशस्त्याराधनप्रकारस्तद्वतालुं बुद्धनागनं रुद्रभूतिभेदगाराभ्यत्वेनाभिता ॥ गुरुं रुद्रं वामस्तोत्रोत्रागमगलद्वताः सत्यआभिताइतिवा ॥ २५ ॥ २६ ॥
 स्वरोष्ट्राकारवदनारक्तमेदोवसासवा ॥ दिगंतरविहारिण्यशरीरावयवसज ॥ १८ ॥ वसतगिरिकूटेषु ध्योमिलोकार्तेरेषु च ॥ अवटेपु-
 द्मशानेपुशरीरेषु च देहिनाम् ॥ १९ ॥ जयाचविजयाचैवजयतीचापराजिता ॥ सिद्धारकालंबुसाचउत्पलाचेतिद्वता ॥ २० ॥ सर्वा-
 सामेवमातृणामष्टवेतास्तुनायिका ॥ आसामनुगतास्त्वन्यास्तासामनुगतापरा ॥ २१ ॥ तासांमध्येमहाहाणांमातृणांमुनिनायक ॥
 अलदुसेतिविस्मयातामातमानदविपते ॥ २२ ॥ वज्रास्थितुदुर्ध्वहस्त्यद्रुनीलाचलोपम ॥ तस्यास्तुवाहनंकाकोवप्यन्यागरुहायया
 ॥ २३ ॥ इत्यष्टैश्वययुक्तास्तामातरोरीद्वंधृता ॥ कदाचिन्मिलिताव्योमिसर्वा केनापिहेतुना ॥ २४ ॥ उत्सवंपरमचक्र परमार्थप्रकाश-
 कम् ॥ वामस्तोतागताएतास्तुदुर्ध्वमाश्रिता ॥ २५ ॥ पूजयित्वाजगत्पून्यौदेवीतुंरुद्रैरवौ ॥ विचित्राया कयाश्चरुर्मदिरामदतो-
 पिता ॥ २६ ॥ अथेयमाययौतासांकायावसरतकया ॥ अस्मानुमापतिदेव किंपश्यत्यवहेलया ॥ २७ ॥ प्रभावंदर्शयामोस्यपुनर्ना-
 स्मास्त्वसौयया ॥ इष्टमाश्रमशशक्तिं करिष्यत्यवधीरणम् ॥ २८ ॥ इतिनिश्चित्यतादेव्योविवर्णवदनांगिकाम् ॥ उमाभेववशीरुत्यप्रो-
 क्षयामासुरादता ॥ २९ ॥ माययापल्लोभं नूरुगाद्रगमुपागताम् ॥ तामालोकचदिव्यशेपुरोदन्तांगताम् ॥ ३० ॥ पार्वतीप्रोक्षण-
 दिनेतस्मिन्मन्त्रमहोत्सव ॥ वभ्रुवतासां सर्वासोत्पत्यगेयमनोहर ॥ ३१ ॥ अत्यानदमनुद्दामरवमेवांवरयभौ ॥ दीर्घावयवविक्षेपवि-
 कासिजघनोदरा ॥ ३२ ॥ अन्याजहसुरुदामतालस्वेवापनारवम् ॥ लसदंगविकारचषध्वनत्सगिरिकानना ॥ ३३ ॥

कयावसरतपरस्परसबादकयाप्रयुक्तरुद्रकृतमाश्रयहेलनप्रसंगेनकयावाक्प्रमायौ ॥ तामेवदर्शयति ॥ अस्मानिति ॥ २७ ॥ अयासीउमापतिदंष्ट्रमाश्रयहीराकिरिस्त्व-
 भावोयेततथाभूतं समुद्रस्मानुहिरयययापुमं अकभीरणमवहेलनं करिष्यति तथा अस्यापत्रावंदर्शयामवत्यय ॥ २८ ॥ उमां रुद्रां किंपरीकृत्यस्वभूयं तत्त्वात्वाधीनां
 त्यापपुत्रपुत्रिबसभेणां त्रसां सोऽयामाहुः ॥ विषयवदनांगिकाभित्येववदनादर्शयामोवर्णावर्णातिरापादेनेमस्तसप्तसापत्याउमाप्रोक्षितेतिपरिक्लानुवराक्यन्यापादमव्युत्ते ॥ २९ ॥
 र्देनावमवकवच्य ॥ ओदनतांगिताकर्तुंरुपुरि ॥ मातृणां मुमायूर्तिरत्नेवत्यालभितुम्वयापायोभास्तिद्वालासकीलात्वाचमस्तुर्त्यवहेकनावोक्तेषु ॥ ओदनमोओक्तावि-
 सर्वमस्तुमोक्तेषुपेयानांगिताकर्तुमितिरोपः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ताकः अमनाकः क्लेशादिद्विदनादलाभ्याचकारदेवक्यात्वात्वाकादृष्टा ॥ ३३ ॥

तमेवराजत्वेनवर्णयति ॥ दृढइत्यादिभिः ॥ जवृद्धीपलक्षणआसनेसिंहासनेराजाशैलानामिति शेषः ॥ अतएवशैलसंसर्चिचंद्राकलक्षणनेयनेभ्रमयन् ॥ २९ ॥ तारीघाएवमाल
 नीमाल्यानियस्य ॥ दिशएवदशायस्यतथाविधमेकमबरमाकाशमेवाबरवस्त्वयस्य ॥ नागशब्दार्थगतस्यपूजजानिद्वयस्यार्थाधारः ॥ नाकनायकाइन्द्रादयएवभूषणानिय
 स्य ॥ ३० ॥ घनामेयास्तल्लक्षणैर्नलिंश्वेतादिचामरैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यतेसेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयोदेवर्षयोराजर्षयोदेवाः पितरोऽर्षवर्षाः किन्नराऽऽप्सरसोविधायधारायक्षारक्षासि
 प्रमथागुहाकानागाग्नेतिचतुर्दशविधानिभूतान्यतिविल्लीर्णत्वाभ्यथोत्तदृष्टानिपुराणिआस्पृश्यानिस्थानानिचयत्रयतथास्यात्तथाउपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणेवि
 दृतःकुलाद्रिसामंतैर्जवृद्धीपासनेस्थितः ॥ राजाचंद्राकनयनेभ्रमयच्छैलसंसर्चि ॥ २९ ॥ तारीघमालतीमाल्योद्दिग्दशैकांवरारंभः ॥ ना
 गजानिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरभ्याभिः पुरभूषणैः ॥ एषनिस्स्यंदिभिः शतैर्वीजितोचनचामरैः ॥ ३१ ॥
 षोडशास्यसहस्राणि योजनानामधःक्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्यंते नागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशीतिश्चसहस्राणि देहोस्याकैंदुलोच
 नः ॥ पूज्यतेनाकसदनेसुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येनगृहस्थमिववांधवाः ॥ उपजीवंतिभूतानि मिथोदृष्टपुरास्यदम् ॥ ३४ ॥
 अस्यवीशानदिग्भागेपद्मरागमयंबृहत् ॥ विद्यतेऽंगमपरोदिवाकरइवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्तिपृष्ठेभूतोघवतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः
 शिखरादशैर्प्रतिविंबमिवस्थितः ॥ ३६ ॥ तस्यास्तिदक्षिणस्कंधेशाखाकनकपद्मवा ॥ रत्नस्रजकनीरंध्राचंद्रविंबोह्यसत्फला ॥ ३७ ॥ त
 त्रपूर्वमयानीर्ढकृतमासीत्स्फुरन्मणि ॥ देव्याध्याननिपण्णायामिस्मिक्किलरमेसुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छन्नंरसायनफलावितम् ॥
 चिंतामणिशलाकाभिर्विहितालिंदसंस्थिति ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यंतरंदधंपूरितंकुसुमोल्करैः ॥ ४० ॥
 तद्गच्छतसुतानीर्ढुर्गीनाकवतामपि ॥ भोगंमोक्षं चतत्रस्थानिर्विघ्नमलभाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वास्माप्यितातत्रचुचुवाभ्यालिलिंगच ॥
 ददौदेव्यायदानीतमस्मभ्यंचतदामिषम् ॥ ४२ ॥ तद्भुक्त्वाचरणौंदव्याः पितुश्चैवाभिवाधच ॥ विध्यकच्छादयंतस्मास्थानादालंबुसान्मु
 ताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुह्यन्निर्गत्यबुदकोटरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्यवंदितव्योमचारिणः ॥ ४४ ॥

दृमादर्शजगतः प्रतिविंबमिवस्थितः कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविंबानीर्ढोह्यसंतिफलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतोमणयोयस्मिन्सथाविधंनीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभि
 र्विहिताअलिंदसंस्थितिर्बहिर्दशकोटरचनयस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशीलैः ॥ ४० ॥ नाकवतादेवानामपिदुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥
 आलंबुसान्दलबुसानिवासात् ॥ ४३ ॥ वदिताव्योमचारिणोदेवायैः ॥ ४४ ॥

१ नागजानिद्वयस्याः स्थितिर्यस्मिन्नेव विधआत्मास्वरूपयस्यतिसमासेफलितोयमर्थः ॥ स्यादत्यत्रमावेकिम्

अहवर्ग्योर्गभिण्य ॥ ११ ॥ वत्सद्योगोर्भिण्य ॥ १२ ॥ इति उक्ताः अनुपहायस्य विहाय निर्विकल्पाख्ये स माधने स माधो ॥ १३ ॥ अजस्य विणोर्नाभिसरोजस्यतिमूर्लेर्धरिष्य
 स्यकमलस्याकरउत्तसिस्थानेविचर ॥ १४ ॥ नाभिकमलस्यपुष्पत्रेकिसलयप्रवेशो ॥ १५ ॥ गर्भाकाल्यापरिपक्वगणपदविक्षेपेण द्विधा जग्मुः अभिपन्न ॥ ययासारवत्सारवति ॥
 व्यत्ययेनैव वचनम् ॥ प्रह्लादोऽपि त्वणरुतलपराम्यामभिधेयतद्वत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 ह्रस्विरमागधिताऽस्माभिरिति शेषः ॥ ११ ॥ तयातादृशतत्त्वसाक्षात्कारफलेन अनुगृहीता स्म ॥ २० ॥ तिष्ठाम स्यास्याम इति निश्चित्य पितृ-पार्श्वे विषयकच्छे ॥ २१ ॥ पू
 अतस्वठ्योयमृवुज्जावाहस्यामृनीश्वर ॥ वृत्तांतकथयामासु ब्राह्म्यादेव्यायथास्यितम् ॥ ११ ॥ ॥ वाट्युवाच ॥ ॥ हे वरस्य सांप्रत
 वत्सवत्यो मेरयक्रमणि ॥ नममयाभ्रवत्यो हि स्वैरचरतः सांप्रतम् ॥ १२ ॥ इति गभालसाहमीरुक्कटो वीदया परा ॥ निर्विकल्पममाधाने
 ब्राह्मीनम्यौययासुखम् ॥ १३ ॥ अजनाभिमरोजातवैरिचकमलाकरे ॥ गभालसाविचेरलाराजहस्योमुनीश्वर ॥ १४ ॥ एव विपक्षग
 भालानाभीकमलपद्मे ॥ सुवतेस्ममृदून्यहान्यवक्ष्यइवांकुरान् ॥ १५ ॥ तानि कालसमासायतौ हान्येकविंशति ॥ गर्भाकाल्यादि
 धाजग्मुर्ब्रह्माहानावसारवत् ॥ १६ ॥ अहभस्तेभ्यएव हि ज्ञातावयमिमं मुने ॥ ध्यातरश्च हतनयावायसाएकविंशति ॥ १७ ॥ ते संजा
 तागतावदितस्मिन्कमलपद्मे ॥ संजातयक्षा संपन्ना गगनादयनेक्षमा ॥ १८ ॥ मादभि सहस्रीभिर्ब्राह्मीभिर्गवतीत ॥ चिरमारा
 धितामम्यदसमाधिविरतामती ॥ १९ ॥ प्रसादपरयाकाले भगवत्यात स्वयम् ॥ तया गानुगृहीता स्मो येन मुक्तावयस्यिता ॥ २० ॥
 सरांतमनम शांता एकांतेभ्यानसास्थितौ ॥ तिष्ठाम इति निश्चित्य पितृ-पार्श्वे वयंगता ॥ २१ ॥ आलिगितास्तन पित्रा पूजिता लघुसावय
 म् ॥ तया दृष्टा प्रसादेन सस्थितास्तनसयता ॥ २२ ॥ चहउवाच ॥ पुत्रा कच्चिदपर्यंतवासनातनुगृहितात् ॥ भवंतो निर्गतानृनम
 स्मात्ससारजालकात् ॥ २३ ॥ नोचं ह्यमगवतीर्तदिर्माभृत्य वत्सलाम् ॥ प्रार्थयामो यथायुजस्रयज्ञानपारगा ॥ २४ ॥ ॥ काका ऊचुः ॥
 तातज्ञातमलं ज्ञेय ब्राह्म्यादेव्या प्रसादत ॥ कित्वेकांतस्य ते स्थानमभिर्वाछाम उत्तमम् ॥ २५ ॥ चहउवाच ॥ ॥ सर्वरक्षणधार
 समस्तसुरसत्रय ॥ अस्तित्वेवमहोत्सेधो मे रुनाम महीधर ॥ २६ ॥ लसच्चंद्राकंदीपस्य भूतदं कलत्रिण ॥ ब्रह्माहमहपस्यातस्तप्त क
 नकनिर्मित ॥ २७ ॥ सौवणचन्द्रपीठाद्वोरभाङ्गशिखरांगुलि ॥ ध्वनद्वीपाब्धिवलयो भुवोन्नमि तोमुज ॥ २८ ॥
 जिता अलङ्कृता ॥ संयता विनयादिगुणयुग्मिता ॥ २९ ॥ ससारलक्षणाज्जालकात्पश्चिधनानायाच्यिर्गता कच्चिद्वितीयमये ॥ ३० ॥ तत्तदर्थम् ॥ ॥ प्रबधयन् विव्यथ ॥ २१ ॥
 एकांतस्थितरक्षस्थानस्य योग्यस्थाननिवासमभिर्वाछाम ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥
 स्यपुद्गलम्यग्रतः सप्तोन्नम्यस्तन ॥ २० ॥ सीवर्णेनैव धांकारेण पीठमूलबधो गसदशोर्न किंपुत्रा विषयमेवमाकाश-सप्तपञ्चरत्नवैद्युकीर्धकाराख्याः शिखराब्धयोऽनुकलयस्य
 चर्चनेहीनाऽभ्ययभ्रबलपायस्य ॥ ईदृशी भवाऽर्चिः ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥

तमेवराजलेनवर्णयति ॥ दृष्टव्यमिति ॥ जबूद्धीपलक्षणआसनेसिंहासनेराजौरौलानामितिशेष ॥ अतएवौलससचिचंद्राकलक्षणनेनयनेभमयत् ॥ २९ ॥ तारीघाएवमाल
तीमाल्यानियस्य ॥ दिशएवदशायस्यतथाविधमेकमबरमाकाशमेवावरवर्णयस्य ॥ नागशब्दायभूतस्यसर्पजजातिद्वयस्यआधारः ॥ नाकनायकाद्वादयएवभूषणानिय
स्य ॥ ३० ॥ धनमेयास्तद्वृक्षैर्नलिभ्वेतादिचामरैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यसेवेत्येते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयोदेवर्षयोराजर्षयोदेवाः पितरोगर्धवाः किन्नराअमरसोविद्याधारायक्षारक्षांसि
प्रमथागुसाकानागाश्चेत्तुदंशविधानिगूढान्यातिविस्तीर्णत्वान्मिथोनदृष्टानिपुराणिआस्पदनिस्थानानिचयत्रतथास्यात्तथाउपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणेवि
वृतःकुलाद्रिसामैर्तैर्जबूद्धीपासनेस्थितः ॥ राजाचंद्राकनयनेभ्रमयच्छैलसंसदि ॥ ३६ ॥ तारौघमालतीमाल्योदिग्दर्शकांवारंगरः ॥ ना
गजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३७ ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एषनित्यदिभिः शीतैर्वीजितोघनचामरैः ॥ ३८ ॥
षोडशास्यसहस्राणि योजनानामधःक्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्यतेनागासुरमहारगैः ॥ ३९ ॥ अशीतिश्चसहस्राणि देहोस्याकंदुलोच
नः ॥ पूज्यतेनाकसदने सुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ४० ॥ चतुर्दशविधान्येनगृहस्थभिवर्षाधवाः ॥ उपजीवंतिभूतानि मिथोहृष्टपुरास्पदम् ॥ ४१ ॥
अस्यवीशानदिग्भागेपद्मरागमयंबृहत् ॥ विद्यतेऽंगमपरोदिवाकरइवोदितः ॥ ४२ ॥ अस्यास्तिपृष्ठेभूतौ पवतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः
शिखरादर्शेप्रतिविम्बमिवस्थितः ॥ ४३ ॥ तस्यास्तिदक्षिणस्कंधे शाखाकनकपल्लवा ॥ रत्नस्तत्रकनीरंध्राचंद्रांघ्रिवोह्रसत्फलम् ॥ ४४ ॥ त
त्रपूर्वमयानीडंक्रुतमासीत्स्फुरन्मणि ॥ देव्याध्याननिषण्णार्यायस्मिन्किलरमेसुताः ॥ ४५ ॥ रत्नपुष्पदलच्छत्रं रसायनफलान्वितम् ॥
चिंतामणिशलाकाभिर्विहितालिंदसंस्थिति ॥ ४६ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यंतरं रूढं पूरितं कुसुमोत्करैः ॥ ४७ ॥
तद्वच्छतस्रुतानीडं दुर्गनाकवतामपि ॥ भोगं मोक्षं च तत्र स्थानि विप्रमलमाप्स्यथ ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा स्माप्यिता तत्र चुचुवाभ्यालिलिगच ॥
ददौ देव्या च दानी तमस्मभ्यं च तदभिषम् ॥ ४९ ॥ तदुक्त्वा चरणौ देव्याः पितुश्चैवाभिवाद्य च ॥ विध्य कच्छाद्वयं तस्मात्स्यानादालंबुसान्धु
ताः ॥ ५० ॥ क्रमेणाकाशमुह्यन्ध्यानिर्गत्या बुदकोदरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्य वंदितव्यो मचारिणः ॥ ५१ ॥

इमादर्शजगतः प्रतिविम्बमिव स्थितः कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविबानीवोह्रसंति फलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतो मणयो यस्मिन्सथा विधं नीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभि
र्विहिता अलिंदसंस्थितिर्बहिर्द्वारप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशैलिः ॥ ४० ॥ नाकवतं देवानामपि दुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥
आलंबुसान्धुलंबुसानिवासान् ॥ ४३ ॥ वंदिताव्योमचारिणो देवायै ॥ ४४ ॥

१ नागजानिद्वयस्याः स्थितिर्थास्मिन्नेव विधआलाखरूपयस्यतिसमासेफलितोयमर्थः ॥ स्यादित्यत्र प्रागेक्यं

अस्माद्धोकारांतरात्स्वगलानुरमरावतीम् ॥ ४५ ॥ तत्रग्रहलोके ॥ ४६ ॥ गच्छेत्तिआज्ञायाआज्ञावानेनाशिपाचपृथितार्विधा ॥ ४७ ॥ तपनवद्वास्वरा ॥ ४८ ॥ मीनयथा
 स्वात्तयाअवस्थिताःसदासमाधिपराव्रतियावन् ॥ ४९ ॥ उक्तमुपसहति ॥ अतादति ॥ हेमहानुभाषयआता ॥ यथाचयथावद्वोधसमाप्यस्थितिमेतस्थाननिवासमाग
 ताभ्येतेतदभ्रपयान्तरासबन्धविवक्षयथास्याप्तयोतुम्यमुक्तम् ॥ अतःपरोपेणावशिष्टेनक्रिययापुनश्चेत्साधोऽनस्सरसिक्तिकेचवेतिप्रश्रद्धयोत्तरेणान्येनवक्तव्यनिमित्तेनमांस्य
 गनुराधिआज्ञापयतवपितुम्यवदिव्यानीत्यर्थः ॥ ५० ॥ ॥ इतिभीमासिधम् ॥ तात्पर्यमकारोनिर्वाणमकरणेषू एकोनधिरातिप्रम सग ॥ ५१ ॥ ॥ प्रतिकल्प
 अगताम्येयादूर्णानिधनतया ॥ मलयपिशुशुशोभस्वविस्तस्यैर्यमुक्तवान् ॥ १ ॥ तत्रहत्तस्सरसिक्तिकेचवेतिप्रश्रद्धयविलोपोत्तरवक्तुमोवक्ष्यमाणबहुकल्पस्वजीवनोक्तोरियक
 परिहृत्यदिनाधीशालोकारतरपुरगता ॥ स्वगमुह्यथाता स्मोव्रह्मलोकमुनीश्वर ॥ ४५ ॥ प्रणामपूर्वतत्रैतयथावत्तयितुर्वचः ॥ मात्रेच
 सगवत्येचव्राह्म्येचाशुनिवेदितम् ॥ ४६ ॥ ताभ्यांसंश्लेहमालिगच्छतेत्याज्ञयैधिता ॥ वयरुतनमस्काराब्रह्मलोकोकाह्निनिर्गता ॥ ४७ ॥
 उह्यलोकपालानांपुरीस्तपनभास्वरा ॥ आकाशगामिनोलोलापवनस्कधधारिण ॥ ४८ ॥ इमकल्पतरुप्राप्यनिजनीहंप्रविश्यच ॥
 दूरस्यवाधास्तिष्ठामोमुनेमौनमवस्थिता ॥ ४९ ॥ जाताययावयमिमेस्थितिमागताश्चसंप्राप्यशोधमुपशान्तिधियोययावन् ॥ एतत्तदु
 क्तमविखड्मलमयातेशोपेणमांसमनुशाधिमहानुभावा ॥ ५० ॥ ॥ इ०वा०वा०द०मो०नि०पू०भु० ॥ आलयलाभोनामएकोनविंशति
 तमःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ मुशुंडउवाच ॥ आसीत्किंचित्सुराकल्सेजगधच्चिरमास्थितम् ॥ सन्निवेशेनचैतद्वदयपिचन
 दूरगम् ॥ १ ॥ तदेतद्वत्तमभ्यासाद्वर्तमानवर्णितम् ॥ मयामुनीब्रह्मोपायप्राञ्जन्ममाम्यदर्शिता ॥ २ ॥ अयमेकलितपुण्यैश्चिरकालो
 पसंभूतः ॥ निर्विघ्नमेवपस्याभिमियद्रघतमुनेतत ॥ ३ ॥ इदानीहमिमांशास्वामहंवायमयंहुम ॥ अयपावनतांप्राप्तान्येतानितवदर्शनात्
 ॥ ४ ॥ इदमध्यमिर्दपायगृहीत्वाविहगार्पितम् ॥ नूनपावनतानीत्वारोपेणादिशचाशुभो ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इदमर्थ्यचपा
 र्थचभूयादत्तवत्स्वयम् ॥ मुशुंडविहगेतस्मिन्निदराभाहमुक्तवान् ॥ ६ ॥

स्मरन्वाप्यनिजनीह्नवविरपेत्याशुक्तश्रुर्बोत्तरविरोधाराकामाश्रुवितिकल्पदक्षमेधवीर्नप्रतिकल्पसस्थानसाभ्यैत्सपवाइत्याशयदशयति ॥ आसीदित्यादिता ॥ पुरा
 अस्मज्जन्महेतुकल्पेयत्किंचिजगत्पराधवचिरमास्थितास्तन्निवेशेनअवधयसस्थानाकृत्यादिनाएतद्वदएतत्कल्मीयपार्थवदेवआसीत् ॥ अतस्तद्व्यापिमयूरगजभेदोपा
 स्मयिहितमेवेतिबुद्ध्यावमकल्पतरुमित्यादिनिर्देशा इत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्रस्याहृतमतीमपिजगद्भूत्यभ्यासाद्वर्तमानेजगतादेभ्येववर्णितम् ॥ २ ॥ तत्रदीपकथापस्तावेपूजावि
 लोभाश्रुपित्तियचंपूमास्वीकारार्थपितृस्तुत्याअग्निपूजोस्वीकरोति ॥ अयोनिश्चाभ्याम् ॥ ३ ॥ इतिशास्त्रानुगतविदनीहम् ॥ एतानीतिनपुसकवनपुसकेनेतिनपुसैककरोच ॥
 ॥ ४ ॥ शेषेणावशिष्टेबाधियेजनिमित्तेनआदिशयभ्याम्भक्तमित्यर्थः ॥ ५ ॥ गृपःद्वितीयवारम् ॥ उक्तवान्मुष्टवान् ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ तन् शरीराणि ॥ ९ ॥ अकलितात्मना अलक्षितस्वरूपेण ॥ १० ॥ स्वं धेयुमालेख्युद्वा अर्काद्वा दशादित्याः शशिनश्च यैस्तथा विधेयुवा तस्कं धप्रवह्नादिमरुदत
 क्रामिषु प्रलयवायुभेदेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ पाषाणवद्गनीकृतानि वीरिण्येस्तथा विधेर्वो करैरासन्प्रलयाबुदकरकापतिश्च ॥ १३ ॥ इह मेरुशिखरे विश्रान्तिः परशूनपिच्छदति
 क्षतधाराङ्कूर्वति शिलीभूतानि हिरायेभ्यस्तैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कच्छकालेषु मृदूनामपि स्वेदः सञ्जायते किंपुनर्विहगा यमयो निजातस्य मम तथापि विवेकप्रभावात् न खेदप्रसक्तिरि
 तिवक्तुस्तयो निजविकाया इतरजीविकापेक्षया फल्गुतामाह ॥ निरालेवेति ॥ निरालेब आकाशस्तदास्पदा ॥ १६ ॥ ईदृशेषु फल्गुष्वभिभूतेषु योनिषु ॥ धात्रा आस्थया प्रीत्या
 भ्रातरस्ते विहंगेशतादृशत्वात्माहाधियः ॥ इह कस्मान्न दृश्यते त्वमेवैको हि दृश्यसे ॥ १७ ॥ भृशुड उवाच ॥ तिष्ठतामिह नः कालो महा
 न तिगतो मुने ॥ युगानां पंक्यः क्षीणा दिवसानां भिवानघ ॥ ८ ॥ एतावता यकालेन सर्व एव ममानुजाः ॥ तनूस्तृणमिव त्यक्त्वा शिवे परि
 णताः पदे ॥ ९ ॥ दीर्घायुषो महान्तोऽपि सन्तोऽपि बालिनोऽपि च ॥ सर्व एव निगर्थात् कालेनाकलित आत्मना ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥
 स्वं ध्येयुद्वा कर्कशशिषुषु हस्त्वविरतं जवात् ॥ वातस्कंधातिवातेषु कच्चिन्नातनखिद्यसे ॥ ११ ॥ दग्धो दयास्तशैले द्रवनव्यहरेः करैः ॥ चिरम
 त्यंतमा सन्नैः कच्चिन्नातनखिद्यसे ॥ १२ ॥ इंदोरथ करैः शतैः पाषाणीकृतवारिभिः ॥ आसन्नकरकापतैः कच्चिन्नातनखिद्यसे ॥ १३ ॥ अज
 सभिहविश्रान्तैः कल्पजीमूतमंडलैः ॥ परश्चुच्छेदनी हरैः कच्चिन्नातनखिद्यसे ॥ १४ ॥ विपमैर्गर्गतैः क्षौभैरुच्चैर्लारपदस्थितः ॥ कथं न क्षो
 भमायाति कल्पदक्षोऽयमुन्नतः ॥ १५ ॥ भृशुड उवाच ॥ निरालंबास्पदा बहूनां सर्वलोकावहलिता ॥ तुच्छेयं सर्वभूतानां मध्ये विहग
 जीविका ॥ १६ ॥ ईदृशेषु च भूतेषु निजरेषु न विहगस्य विहगस्य विशेषिता ॥ १७ ॥ कल्पितास्थितिर्धात्रा शून्ये वा व्योमवर्त्मनि ॥ १८ ॥ कथमस्यां प्रभोजां तौ जात
 स्य चिरजीविनः ॥ आशापाशनिबद्धस्य विहगस्य विशेषिता ॥ १९ ॥ वयं तु भगवन्निज्यमात्मसंतोषमास्थिताः ॥ न कदाचन नीरूपे मु
 द्यामोजातविभ्रमैः ॥ १९ ॥ स्वभावमात्रसंतुष्टाः कष्टैर्मुक्ताविचेष्टितैः ॥ क्षिपामः केवलं कालमस्मिन् ब्रह्मन्निजालये ॥ २० ॥ न जीविता
 न्नमरणत्वं हि दृश्यरोधनम् ॥ यथास्थितेन तिष्ठामस्तथैवास्तंगतेहिताः ॥ २१ ॥ आलोकितालोकादृशदृष्टादृष्टांतदृश्यः ॥ नूनं संसृत्य क्तम
 स्माकं मनसा चंचलवपुः ॥ २२ ॥ अतारतनिजालोकं नित्यं चापरितापिनि ॥ कल्याणस्य अपरिसदावेदिकालकलागतिम् ॥ २३ ॥
 स्थितिर्जीविका कल्पिता तत्र चित्रमित्यर्थः ॥ इवार्थेवाशब्दः ॥ १७ ॥ १८ ॥ नीरूपेति स्वरूपे ॥ १९ ॥ कष्टैश्चेष्टितैः परषाढादि विचेष्टितैर्मुक्ताः ॥ २० ॥ जीविता जीविनादौ
 देहस्य कर्मणि हि कृमाणि कफला र्थाः क्रियाम् ॥ नापि भरणदेहस्य रोधननाशवाला मेतुः प्रयत्नशेषः ॥ यथा इदानीं स्थितेन नित्यं सिद्धिर्निरतिशयानदात्मस्वभावेन तिष्ठामस्तथैवाप्ये
 पितैर्नैवास्तंगते हिताः पूर्णकामाः स्थास्यामद्वयार्थः ॥ २१ ॥ लोकानां दशा जन्मभरणाय नर्थदशा ॥ मिथ्यात्वनिर्णायिकाः स्वमादिदृष्टांतदृष्टोदृष्टाः ॥ २२ ॥ तत्र तावत्कल्पा
 तपर्यंतकल्पदक्षप्रभावाद्देवतास्माकं खेदप्रसक्तिरित्याह ॥ आनारतेत्यादिना ॥ कल्याणस्य कल्पदृश्यस्य ॥ २३ ॥

प्रकाशवद्वलत्वादिबिम्बयदिनरात्रिबिम्बप्रकथं कालकलागतिर्वेस्तिताह ॥ रतेति ॥ प्राणायानप्रवाहेण स्वरोदयशास्त्रमसिद्धोपायेनेत्यर्थ ॥ १४ ॥ २५ ॥ मन स्थिरं बलाद्
 निमग्नवद्वयसक्तिरित्याशयनाह ॥ सारति ॥ १६ ॥ उद्गारण्यनिमायेरस्य च निमित्तिभिराहो भूकाकद्वयनाहो वैधर्यग्रथयजामि ॥ २७ ॥ धीरत्वादिपिनास्माकत्वेव प्रसक्तिरित्याह ॥
 वेति ॥ २८ ॥ इराकममनुसृत्य श्रीयास्वपिदशामुसशामासुबिनिमलोपल स्फटिकाविलासाकारास्तदृशा ॥ २९ ॥ अगन्तव्यस्य भूयो विमर्शबलादपिनत्वेव प्रसक्तिरित्याह ॥
 इयमिति ॥ ३० ॥ आतस्य हि ध्रुवो घृत्युध्रुवमग्नयस्य च तिग्मवदंशितदिशसर्वसाधारणेषु स्वेकपरिह्वामाना निश्चयाद्वा नभयप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वाणीति ॥ वाअथवानवाप्रया
 रत्नगुच्छप्रकाशाद्येव स्रक्तत्पलतागृहे ॥ प्राणायानप्रवाहेण वैदिकल्पमस्वद्वितम् ॥ २४ ॥ अविज्ञातदिवारा नौत्यस्मिन्नुच्चै शिलोच्च
 ये ॥ जानामिनिजया नु द्यालोकफालरुमस्येतिम् ॥ २५ ॥ सारासारपरिच्छेदबोधोधाद्विश्रांतिमागतम् ॥ निरस्तचापलशान्तं सुस्थिरं मे
 मुनेमन ॥ २६ ॥ समारथ्यवहारोत्थैराशापारसन्मये ॥ उद्गारैरिव भूकाकोनैव स्रज्जान्यहम् ॥ २७ ॥ परोपशमधर्मिण्यावयमा
 लोकाक्षीति ॥ पश्यतो जागतीमायां धिया धैर्यमुपागता ॥ २८ ॥ श्रीमास्वपि महाबुद्धे दशस्वचलबुद्धय ॥ विनिर्मलोपलाकारा सप्रा
 मास्तु यथारुमम् ॥ २९ ॥ इयमारमस्तु भगतरलाजागतीत्येति ॥ भूयो भूय परावृष्टानर्चकिकचनवाधते ॥ ३० ॥ सर्वाण्येव प्रयां त्येव
 समार्यातिचवानवा ॥ भगवन्मृतजालानि मयमस्माकमन्त्रकिम् ॥ ३१ ॥ मृतजालतरगिण्याविशत्या कालसागरे ॥ वयसंसारसरित
 स्तस्या अप्यनादता ॥ ३२ ॥ नाज्जामोनच गृहीमलिष्ठा मोनेहचस्थिता ॥ मृदुपादादृशा क्रूरावयमस्मिन्नुमंस्थिता ॥ ३३ ॥ वीत
 शोकप्रयायमस्त्वादर्शं पुरुषोत्तमम् ॥ तुष्टिरनुगृहीता स्म सस्थिता विगतामया ॥ ३४ ॥ ततस्ततश्च पर्यस्तलुठितनचवृत्तिषु ॥ नापरावृ
 ष्टतत्त्वायं मरमाकभगवन्नन ॥ ३५ ॥ निर्विकारे गतलोभे चात्मन्युपशमगते ॥ चित्तरंगा प्रबुद्धास्म पर्वणीविमहाभ्य ॥ ३६ ॥ भवदा
 गमनाद्ब्रह्मनिर्दानीमुदिताशया ॥ मंदरोद्धृतसर्वगं क्षीरोदोयेन तन्यते ॥ ३७ ॥ नात परतरं किंचिन्मन्ये कुशलमात्मन ॥ सतायदनुग
 म्येते संत्यक्तसंकलपणा ॥ ३८ ॥

निनवाभावातिपरमायदोत्यर्थ ॥ ३१ ॥ तत्पश्यत्यस्य स्वस्य तत्पश्यन्तस्य नाश्वर्गभूतसाराद्रधुत्वात् प्रावराभावाच्च न भयप्रसक्तिरित्याह ॥ भूतेति ॥ ३२ ॥ व्यबहारनायसिद्धये सकटक
 मधीवसावधानत्यासारे कर्मणा मृदुपादा ॥ ३३ ॥ महता ननु पहादपिन नत्वेव प्रसक्तिरित्याह ॥ वीतेति ॥ ३४ ॥ व्यबहारमाभसिद्धय
 तयस्तत गत्यन्म वेरागादिबन्धिपुनलुठितम् ॥ ३५ ॥ चित्तं सततो ब्रह्माकारदृष्टिबोधोदयादिकबोधो धारणतरगायया तथा बिधा संत ॥ परं विमहाभ्यवदबभुवुः श्लाः ॥ ३६ ॥
 भारतावयं दर्शनी जगदानमना देतो ॥ येनाहो नभीरो वक्षीरसागरो बहरोद्धृतसर्वगं किंचिन्मन्ये कुशलमात्मन ॥ संप्रत्याश्रयार्थ ॥ स्वभ्या इति चोक्त्यनवाधयेति
 मय्यमभ्युत्थेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

सर्वसारदानम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ भवदवलोकनेन शतदुष्कृतं दुष्टप्रारब्धयस्य तथा विधेयमगजन्म अथ फलं निरतिशयानंदफल युक्तमभूदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ इति श्रीवासिष्ठ
श्चमं तात्पर्यप्रकाशो निर्वाणप्रकरणे पू० विशाखिलः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७५ ॥ कल्पवृक्षस्याहो हस्त्यप्रत्यये धारणास्थितिः ॥ नियतिर्निश्चित्वा र्थास्त्विति श्रुत्वा चोपबन्धयेते ॥ १ ॥
स्वाग्रयणकल्पवृक्षमाहात्म्योपवर्णनियुगांतोत्पत्तादिषु स्वस्थखेदाप्रसक्तिभवनमुलेन दत्तस्पर्शिकिवेति प्रश्नोत्तरं कुमुदकयते ॥ युगक्षोभोऽप्युत्पादिना ॥ १ ॥ २ ॥ यद्यपि
धराया सह कल्पवृक्षस्यापि हरणविधा त एव तथा पि दिव्यभ्रातृ बलात्नाकपेत्याशयः ॥ ३ ॥ सर्वतो दत्ताः साम्या यस्तत्रो पट्टा शिला वद्द्रयो यस्य तथा विधौ मरपर्वतः ॥ अर्थाद्विरा
आपातमान्नरन्येभ्यो भोगेभ्यः किमवाप्यते ॥ सत्संगंचितामणि तः सर्वसारमवाप्यते ॥ ३९ ॥ स्निग्धगंभीरमस्तृणमधुरोदारधीरवाक् ॥
त्रैलोक्यपद्मकोशेऽस्मिन्स्त्वमेकः षट्पदायसे ॥ ४० ॥ अधिगतपरमात्मनोऽपिमन्येभवदवलोकनशांतदुष्कृतस्य ॥ मनसफलमिहाधज
न्मसाधो सकलभयापहरो हि साधुसंगः ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वा० पू० भू० शुद्धस्वरूपनिरूपणं नाम विंशति
तमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ युगक्षोभेषु घरेषु वाक्या सुविषमा सुच ॥ सुस्थिरः कल्पवृक्षोऽयं न कदाचन कंप
ते ॥ १ ॥ अगम्योऽयं समग्राणां लोकांतरविहारिणाम् ॥ भूतानां तेन तिष्ठामइह साधो सुखेन वै ॥ २ ॥ हिरण्याक्षो धरापीठं द्वीपसप्तके वेष्टि
तम् ॥ यदा जहारा तरसानां कंपततदा तरुः ॥ ३ ॥ यदा लोलार्थाय तव पुंभूवा मरपर्वतः ॥ सर्वतो दत्तसाम्याद्रिसदानां कंपतद्भुमः ॥ ४ ॥
भुजावर्धं भविनमन्मेरुनारायणो यदा ॥ मंदं प्रोद्धारार्द्रितदानां कंपतद्भुमः ॥ ५ ॥ यदा सुरासुरक्षोभपतच्चंद्राकर्मंडलम् ॥ आसीज्ज
गदतिक्षुब्धं तदानां कंपतद्भुमः ॥ ६ ॥ उन्मूलिता द्रीक्षा शिला यदोत्पातानिलाववुः ॥ आधूत मेरुतरवस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ७ ॥ यदा क्षीरोद
लोलाद्रिकंदरानिलकंपिताः ॥ कल्याणपंकयश्चेरुस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ८ ॥ यदा समंततो मेरुः कालनेभिर्भुजांतरं ॥ किंचिदुन्मूलिनोति
ष्ठतदानां कंपतद्भुमः ॥ ९ ॥ पक्षी शपक्षपवना अमृताक्रांति संगरे ॥ यदा ववुः पतत्सिद्धास्तदानां कंपतद्भुमः ॥ १० ॥ यदा शेवाकृतिरुद्रो न
समानैकवेष्टिताम् ॥ ययौ गरुडान्बाह्यां डंतदानां कंपतद्भुमः ॥ ११ ॥

हेणपुनर्भूमिप्रतिष्ठापनदशायामितिगम्यते ॥ ४ ॥ भुजैति ॥ अत्रापिचतुर्भुजोद्वाभ्यांभुजाभ्यामरुमवष्टभ्येतराभ्यामंदोद्वधारेनिगम्यते ॥ ५ ॥ सुरासुरयोःक्षोभस्तोत्रसंग्राम
स्तेनपतच्चंद्रांमंडलम् ॥ ६ ॥ क्षीराब्धौलोलस्यमहाद्रेःकदरानिलैरिवकपिताः ॥ ८ ॥ कालोभिमृजातरेप्रकपितस्तारकाभयेसंप्रभेप्रसिद्धः ॥ ९ ॥ अमृतक्रान्तिरमृताह
रणतदर्थेसगरे ॥ पतंतःसिद्धायेभ्यः ॥ १० ॥ गरुडयजानमात्रस्यसर्वलोकाःप्रकपिताः प्रकंपितामहीसर्वासप्तद्वीपाश्चकपिताः तदुत्पत्ताग्निमज्जतींश्रुवंभावमिवाभसि दधौसह
स्रैःशिरसांसकर्मणवपुर्हृदतिकथामनुदत्त्याह ॥ यदेति ॥ रुद्रःसंकर्मणरुद्रः ॥ अद्यापिनसप्तगाम्रएकंभुमिधारणलक्षणचेष्टितचरित्रयस्यास्तथाविधोरोषाकृतियदाययौ यदा
चोत्प्लुत्यगरुत्मान्मलांडयद्यौतदापिनाकपतेत्यर्थः ॥ ११ ॥

शीलानामग्धीर्नासकत्तान्भागिनां चोत्तरपादुःसहाः अभ्यानलशिखाः फणाभिर्मुलैः सत्याजउज्जगार ॥ सकृपणमुखाग्निर्वाग्निमेतल्यस्यपुराणेपुनसिद्धेः ॥ १२ ॥ दोस्तित्ये
 ननुदृष्ट्याननिवासन ॥ १३ ॥ इदीभेपुनस्तुधेयैकपुत्रप्रयत्नसु ॥ तथाचतदानीमलयेभूलोकांतस्पर्शादान्नेरुक्कष्यदक्षाविभिन्नाणप्रत्यारोतिभाव ॥ १४ ॥ कस्यतिसहस्रम
 ह्यगुणपद्वेते ॥ १५ ॥ सत्त्वप्रकृतीनिनिन्द्यत्स्वभावाभिसर्वगानियस्य ॥ १६ ॥ सामान्यतउक्तामाकारोस्थितिधारणाभेद्विशिष्यप्रपचयति ॥ प्रतपतीति ॥ अत्यन्तरीतल
 सत्त्विरिगलम्याप्यपरिच्छेदजलापारुणएवाहमस्मीतिविशेषेनितरधारणवारुणीधारणेत्युच्यते ॥ तथाहिबलणमालानसवामन्यतदति ॥ पार्वत्याविधारणाअप्येवमेवोसा ॥
 पृथिव्यादिपञ्चभूतधारणार्कारसिद्ध स्वयमेवोत्तरार्धेविलोनेषद्वयति ॥ १७ ॥ अथलभितिक्रियाविशेषणम् ॥ १८ ॥ षडेषायावेवालधीर्यस्यतयाविधस्तन्तमसिसस्र
 यदाकल्यानलशिखाः शैलाभिसकलोत्प्रेण ॥ शेष फणाभिसत्याजतठानाकपतद्गुम् ॥ १२ ॥ एवरूपेद्गुमवरेतिष्ठतामापद कुत ॥
 अस्माकमुनिशार्दूलदौस्तित्येनकिलापद ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कल्पतेपुमहाबुद्धेवहस्तूपातवायुपु ॥ प्रपतस्त्विदुभाकै
 पुकर्यतिष्ठसिचिज्वर ॥ १४ ॥ ॥ श्रीशुशुहउवाच ॥ ॥ यदापपातकल्पतेव्यवहारोजगस्त्यतो ॥ कृतग्रद्वसन्मिन्नंतदानीहृत्यजान्य
 हन् ॥ १५ ॥ आकाशएवतिष्ठाभिविगताखिलकल्पन् ॥ सत्त्वप्रकृतिसर्वागोमनोनिर्वासनयथा ॥ १६ ॥ प्रतर्पतियदादित्या शकली
 कृतभूधरा ॥ वारुणीधारणांयत्स्वातदानिष्ठाभिधीरधी ॥ १७ ॥ यदाशकलितार्द्रावातिप्रलयवायव ॥ पार्वतीधारणांयत्स्वास्वेतिष्ठा
 न्यचलतदा ॥ १८ ॥ जगद्गलितमेवादितात्येकाणवतायदा ॥ वायवीधारणांयत्स्वासप्तुवेऽचलधीस्तदा ॥ १९ ॥ ब्रह्माहपारभासायतत्वां
 तेविमलेपदे ॥ सुपुनावस्ययातावतिष्ठान्यचलरूपया ॥ २० ॥ यावत्पुनः कमलजं सृष्टिकर्मणितिष्ठति ॥ तन्नप्रविस्मयब्रह्माहंतिष्ठाभिवि
 हगलये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ययातिष्ठसिपक्षीद्रधारणाभिरसंहित ॥ कल्पतेपुतयाकस्मान्नान्येतिष्ठतियोगिन ॥ २२ ॥
 ॥ शुशुहउवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्नियतिरेपाहिदुर्ह्यध्यापारमेश्वरी ॥ मयेदृशेनवै भाव्यभाव्यमन्यैस्तुवाहरी ॥ २३ ॥ नशक्यतेतोलयितुमवश्यम्
 वितव्यता ॥ यद्ययातत्तयतद्विस्वभावस्यपनिश्चय ॥ २४ ॥

वे ॥ १९ ॥ कियत्कालतथासुवसेतभाह ॥ ब्रह्माहिति ॥ ब्रह्माहस्यत्पुलस्तसमये-पारपरभावधिशूतमभ्याकृतमासायतत्त्वानांनुविरातीनांनुविरातीनांनुविरातीनां
 मादियाणांतानांवाक्येपदेसुपुमवेकरसन्निर्विकल्पसुमाप्यवस्या ॥ २ ॥ कियत्कालतादृशमाधौस्तितिरितिचेतयाह ॥ यावदिति ॥ तत्रपुनः सृष्टिकर्मणिविद्यया
 नावसाकयालेपेतत्कल्पदृष्टस्यानापन्नेतिहाभि ॥ २१ ॥ ॥ अन्येपियोगिनस्तथाकस्मान्ननिष्ठतिक्लमर्थमाधकारिकशरीरतरमुक्किनागच्छतिनैवशरीरेकत्वाभवबुद्धोपनि
 र्धीत्यपः ॥ २२ ॥ ॥ अथतत्तदालयारुणानुसारिणित्यसकल्परूपादन्वरनियतिरेक्यवस्थोहेतुमन्येप्याह ॥ ब्रह्मन्निति ॥ २३ ॥ ॥ लोकचित्तुदृष्टमित्यनेतिशुभ्यापरिच्छे
 न्नु ॥ यथायादयमारभ्योपस्मत्तन्देव ॥ स्वभावस्यवियते ॥ २४ ॥

प्रतिकल्पमेतत्तन्निर्माणिपि नोऽजकाट्टमूलभूतमर्त्तकल्पएवनिर्मिसमित्याह ॥ २५ ॥ मोक्षद्वदीर्घमपरिच्छेदमाधुर्यस्यमोक्षेणजीवन्मुत्स्यावाउपलक्षितदीर्घमा
 धुर्यस्य अतएवचित्तनार्थानिर्देशाविषयेनायकः श्रेष्ठः ॥ २६ ॥ दृष्टा प्रत्येकमनेकविधाअनल्पावहवःसर्गाणासंगास्थितयोगमात्रलयाआगमाउत्पत्तयश्चयेन ॥ अत्रास्मि
 स्तद्वृत्तेजगत्कर्मविषयमाश्रयभूतकिंकिस्मरसितद्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ हेबृहत्तर ॥ मेरोरधः ॥ २८ ॥ दिवाधीशःसूर्यःमेरुप्रभातिरविभक्तःअपृथग्भूतःपृथगसन्धित्याव
 द् ॥ दिवालोकोदिनहेतुःप्रकाशः॥ ३० ॥ अर्धप्रकटप्रकाशकोटरस्यअतएवलोकोलोकपिवस्थितम् ॥ आढ्याःकचित्प्रकाशसपन्नाअद्वयोयस्मिस्तथाविधभुवनम् ॥ ३१ ॥
 मत्संकल्पवशेनैवकल्पेकल्पपुनःपुनः ॥ अस्मिन्नेवगिरिःश्वेगेतरुरित्यंभवत्ययम् ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्यंतमोक्षदीप्यायु
 र्भवान्निर्देशनायकः ॥ ज्ञानविज्ञानवान्धीरोयोगयोग्यमनोगतिः ॥ २६ ॥ दृष्टानेकविधानल्पसर्गसंगमागमः ॥ किंकिस्मरसिकल्पा
 णचित्रमस्मिन्मिश्रगत्तमे ॥ २७ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ ॥ बृहत्तराशिलादक्षामजातलणवीरुधम् ॥ अशैलवनवक्षौर्धास्मरामीमांधरा
 मधः ॥ २८ ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ भस्मसारभरापूर्णासंस्मरामिधरामधः ॥ २९ ॥ अनुत्पन्नदिवाधीशमज्ञातशशि
 मंडलम् ॥ अविभक्तदिवालोकांसंस्मरामिधरामधः ॥ ३० ॥ मेरुरत्नतलयोतैरधप्रकटकोटरम् ॥ लोकोलोकमिवाढ्याद्रिभुवनसं
 स्मराम्यहम् ॥ ३१ ॥ प्रवृद्धासुरसंग्रामेक्षीयमाणान्तरामिह ॥ पलायमानामभितःसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्गुणानिचाक्रां
 तामसुरैर्मत्तकाशिभिः ॥ दैत्यांतःपुरतांप्राप्तांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३३ ॥ अत्यन्तांतरितांतसमस्तापरमंडलम् ॥ अजदेवत्रयी
 शेषांसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३४ ॥ चतुर्गुणार्धमपरंनरींध्रांवनपादपैः ॥ अदृष्टेतरनिर्माणसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३५ ॥ एवंचतुर्गुणं
 साग्रंनरींध्रैरचलैर्दत्ताम् ॥ अप्रवृत्तजनाचारसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३६ ॥ दशवर्षसहस्राणिनृत्तदैत्यास्थिपर्वतैः ॥ आकीर्णापरितः
 पूर्णांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३७ ॥ भयादन्तर्हिताशेषवैभानिकनमश्चराम् ॥ द्यांचनिर्वृक्षनिःशेषांसंस्मरामितमोमयीम् ॥ ३८ ॥ अ
 नगस्यामगस्याशामेकपर्वतांगताम् ॥ मत्तेर्विध्यमहाशैलेसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३९ ॥

पलायमानालक्षणयापलायमानजनानीर्णयम् ॥ ३२ ॥ चतुर्गुणानीतिकालवाचित्ताद्व्यतसयोगेद्वितीया ॥ ३३ ॥ अत्यंतमतरितानिसमुद्रेणाच्छादितान्यन्तांतक्रमेणसमस्तास्य
 परमंडलानिमेर्वितिरिक्षेद्यायस्याम् ॥ मेरौचअजाब्रह्मविष्णुरुद्रास्थोदेवत्रयीशिष्यतदतिशेषोयस्याम् ॥ ३४ ॥ चतुर्गुणानामर्धयुगद्वयपथ्यंतदट्टक्षेत्रनिर्माणयस्याम्
 ॥ ३५ ॥ सापचतुर्थांशपिकचतुर्गुणनीरर्धैर्निबिडैरचलैःपर्वतैर्दत्ताम् ॥ पृथक्चकर्वातिनाहिधनुष्कोट्यापर्वतानुत्सार्यपश्चाद्भूमिःसमीकृतेतिपुराणेषुप्रसिद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 द्यांअन्तरिक्षादिलोकांनृचकाराद्धरांचनिर्वृक्षनिःशेषाम् ॥ निर्वृक्षेतिपाठेदिवएवविशेषणम् ॥ ऋक्षाणिताराः ॥ तमोमयीतमःचुरामित्यप्युभयविशेषणम् ॥ ३८ ॥ मलय
 दंडुरसशाद्रिविभाजकाभावादिकपर्वतांगताम् ॥ मत्तेरेतत्सर्वध्याअभिद्वेदेसति ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ सराधे मन्नाबातिरायैवहुलात् ॥ ४१ ॥ आश्वयतिरमाह ॥ एकमेवेति ॥ यदाविराड्ब्रह्मादशरीरउत्पन्नमात्र स्वात्मतत्त्वपयालोचयितुकचित्कालसमाहितचित्तोभू
त्मावस्थाघोष्ये ॥ पुनरेव मुरादिभिरमुरीश्वरजितम् ॥ आलोकानोपकारास्वभावानिजसाधनमेकनिषयसमष्टिषतबालकप्रस्तावम् ॥ ४२ ॥ कलियुगसर्गस्थितिस्मरन्माह ॥
मुरापने ॥ मुरापात्रात्मनायस्मिन् ॥ निषिद्धातिनितामुरादेवायलयाविधा-युद्धकाअसच्छ्रद्धायस्मिन् ॥ बहुनाथाअनेकभक्तवृका-सस्य स्त्रियोयस्मिन् ॥ ४३ ॥ आश्वयतिरमा
ह ॥ ४४ ॥ सपुत्रनिमान्-प्रिययतस्योत्पत्ते-भागवस्थायाभिदेवसिद्धम् ॥ ह्रीपुसगविनामानस्यास्यस्वात्मयेवसज्जानाभृग्वादिरुपायस्मिन् ॥ ४४ ॥ भुविअलेमप्रायाअन
लोकादिप्रकारावहुलोकव्यवहारमात्रोपलक्षितकालयास्थितिलास्मरन्माह ॥ अपर्वतमिनि।भ्योमस्याअमरादेवानवायोगसिद्धाश्चयस्मिन् ॥ ४५ ॥ नविद्यतेमध्यस्थाअथ
एनाश्रान्याश्रवत्तातान्मस्मराभिवद्वनपि ॥ किंतेनवद्वनोकेनसारं सक्षेपतश्च ॥ ४० ॥ असंख्यातान्मनूब्रह्मन्स्मराभिशतशोगता
न् ॥ सवान्तरंमयहुलांश्चतुर्गुशतानिच ॥ ४३ ॥ एकमेवस्वयंशृङ्गपुरुषासुरवर्जितम् ॥ आलोफनिचयैकैकचित्सर्गस्मराम्यहम्
॥ ४२ ॥ सुरापनाक्षणमत्तनिपिद्वसुरशृङ्गकम् ॥ यदुनायसतीकंषकचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ४३ ॥ वृक्षनीरध्रमूर्पीठमकल्पितमहार्णव
म् ॥ स्वयमजातपुरुषं कंचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ४४ ॥ अपवतमभूमिचव्योमस्यामरमानवम् ॥ अषट्कार्कप्रकाशाद्यैकचित्सर्गस्मरा
म्यहम् ॥ ४५ ॥ अनिद्रममहीपालममध्यस्याधमोत्तमम् ॥ सममंधकुकुपूचकचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ४६ ॥ सर्गप्रारंभकलनाविभा
गोभुवनत्रये ॥ कुलपवतमेस्यानजद्वीपपृथक्स्थितम् ॥ ४७ ॥ वर्णधर्मेधियांस्त्रिष्टविभागोमंडलावने ॥ ऋक्षचक्रकसंस्यानध्रुव
निमाणमेवच ॥ ४८ ॥ जन्मेदुमास्करादीनामिद्रीपेव्यवस्थितिम् ॥ हिरण्याक्षापहरणं वराहोद्धरणंक्षिते ॥ ४९ ॥ कल्पनपार्थिवानां
ववेदानयनमेवच ॥ मंदरोन्मूलनं चाव्येरमृतार्येषमयनम् ॥ ५० ॥ अजातपक्षोगरुह सागराणांचसंभव ॥ इत्यादिकाया स्मृतय
स्त्वत्यतीतजगत्क्रमा ॥ धातैरपिहितास्तातस्मर्थेतासुकोग्रह ॥ ५१ ॥

भाउत्तमाश्वयस्मिन् ॥ अतएवसमअधानिककुम्भादिशाचक्राण्यस्मिन्चित्पूर्वकस्यास्यमन्त्रातदशोपलक्षितजगत्स्थित्युक्ति ॥ ४६ ॥ एतत्कल्पवृक्षांतस्मरणंतुएतत्कल्पायु
र्वावहूतामन्नीतिनपचयन्माह ॥ सगपारभेत्यादिना ॥ सर्वेषांप्रयमातपदानोपलक्ष्येवातिरपिहितास्तातस्मर्थेतिइत्यप्राप्त्य ॥ आदौसमभारंभार्थकलनात्तदु-सकल्पस्तो
भुवनप्रयदीपापवारापरेशभेदानांविभजनविभागस्तत्-कुलपवतानिस्स्यामयायायोग्यपदेराकल्पनतत्-पृथक्स्थितंअबुद्धीपप्रथिरयत्राक्षणादिबणानांजडमार्णाधियातकपो
म्यविपाभेदानीचक्षुटिरित्ययायोर्मेकमोदोच्य ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षितेवराहेणोद्धरणम् ॥ ४९ ॥ देवदानवमनुष्यादिपुण्यैकंपार्थिवानांकल्पनम् ॥ मत्स्यावतारेवेदानयन
म् ॥ ५० ॥ स्मर्थेताद्वितिल्लय-अवरयस्मर्तव्यार्था-मभूटानेककल्पापेक्षयाएतत्कल्पमात्रनिष्पन्नत्वात्स्वल्पाअतीतजनकमा ॥ बालैर्नदेयैश्चयाअप्यवयवैरैतत्कल्पमैरपि
अवसरादिभि-स्मर्तव्येन्यर्थ ॥ ५१ ॥

कल्यातरेषु स्वरुपाभ्याश्च यतिराण्यपि वदन्नुपसंहरति ॥ गरुडवाहनमिति ॥ कलितं प्राज्ञीवितदीर्घायुनेतया विधः अह एतत्कल्पे प्रसिद्ध गरुडवाहनं विहो विहो गोत्तमो हंस्त
 द्वाहनं चतुर्भुजैर्देवैस्त्यादिसर्गाधिकारनिष्पाद्यतकलितवान्दृष्टवान् ॥ तथा विहगवाहनब्रह्माण्डपञ्चगवाहनरुद्रौ मय सहाराविकारकुर्वाणकल्पितवान् ॥ एवमप्यज्ञवाहनं
 द्रचगरुडवाहनं विष्णुशरीरधृत्वा पालनाधिकारकुर्वाणकलितवानिति महदाश्चर्यं हरहस्यमेतदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्ययप्रकारो निर्वर्णः ० पूर्वा ० एकविंश-
 सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ वसिष्ठस्याटजान्यादिसमर्धसमसर्गकाः ॥ क्षीरोदमयनायाश्च भूयोदोदटाहोदिताः ॥ १ ॥ ततस्तदनंतरं किंचिद्देव्योतकोत्पुता अयतनसर्गे
 पुजातेषु पुष्पदादिषु भगीरथशुक्रायेतेषु स्मरणे कैवगणनेति सप्तमे सर्वेषां सप्तम्यतानासवधः ॥ १ ॥ सनकुमारतेषु ब्रह्मर्षिषु भृगुगिरिप्रभृतिषु सिद्धर्षिषु ॥ स्कंदेऽभवदनादिषु शिव

गरुडवाहनं विहगवाहनं वपुर्भवानं गरुडवाहनं कलितवानं कलितजीवितः ॥ ५२ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० भू० चिरजीवितवत्तांतकथनं नाम एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ भृशुडउवाच ॥ ततो जगति जातेषु भगवन्पुष्पदादिषु ॥
 भरद्वाजपुलस्त्यात्रिणरेन्द्रमरीचिषु ॥ १ ॥ पुलहोद्दालकाद्येषु कतुभृग्वंगिरस्सु च ॥ सनत्कुमारभृंगीशस्कंदेऽभवदनादिषु ॥ २ ॥ गौरीसि-
 रस्वती लक्ष्मीगायत्र्याद्यास्तु भरिषु ॥ मेरुमंदरकैलासहिमवद्दुरादिषु ॥ ३ ॥ हयग्रीवहिरण्यक्षकालनेमिबलादिषु ॥ हिरण्यकशिपुका-
 थबलिप्रह्लादकादिषु ॥ ४ ॥ शिविन्यंकुपथूलाल्यवैन्यनाभागकलिषु ॥ नलमांघादसगरदिलोपनहुपादिषु ॥ ५ ॥ आत्रेयव्यासबाल्मी-
 किशुकवात्स्यायनादिषु ॥ उपमन्युमणीमकीभगीरथशुक्रादिषु ॥ ६ ॥ अल्पकालीतकालेषु किंचिद्देवेषु केषुचित् ॥ तथा धननसर्गे पुष्कर-
 णे गणनैवका ॥ ७ ॥ मुने ते ब्रह्मपुत्रस्य जन्माष्टमिदं किल ॥ संस्मराम्यष्टमे सर्गे तस्मिंस्त्वं मम संगतः ॥ ८ ॥ कदाचिज्जायसे व्योमः कदा-
 चिज्जायसे जलात् ॥ कदाचिद्वायुतः शैलाल्कदाचिज्जायसे जलात् ॥ ९ ॥ यादृशो यादृशचारो यादृक् संस्थानदिग्गणः ॥ सर्गे यं तादृशाने-
 वत्री न सर्गां संस्मराम्यहम् ॥ १० ॥ एकरूपं खिलाचारसंनिवेशधरमरान् ॥ समकालान् स्थिरस्थैर्यानि दशसर्गान् स्मराम्यहम् ॥ ११ ॥
 अंतर्धानं गता धात्री वारपंचकमुद्धृता ॥ मुने पंचसुसर्गेषु कूर्मैर्णवपयोनिधेः ॥ १२ ॥ मंदराकर्पणविगपयार्थं कुलसुरासुरम् ॥ स्मरामि द्वा-
 दशंचेदममृतां भोधिभंयनम् ॥ १३ ॥

पापं देषु ॥ २ ॥ गौर्यादिषु तच्छक्तिषु ॥ भेवादिषु गिरिषु ॥ ३ ॥ हयग्रीवादिपुदानवेषु ॥ हिरण्याक्षादिपुदैत्येषु
 ॥ ४ ॥ शिविप्रभृतिषु राजहृ ॥ ५ ॥ आत्रेयादिषु मुनिषु ॥ ६ ॥ गणने वैकेतितनत्रविस्मरसंभावनान्यास्तीति भावः ॥ ७ ॥ अष्टमे सर्गे जन्मनिकल्पे वा मम संगतो मया सह मिलितः
 अन्तः ॥ ८ ॥ किमष्टस्विजन्मसु ब्रह्मपुत्र एवेत्याह ॥ कदाचिदिति ॥ ९ ॥ सर्वेषु कल्पेषु तत्तदधिकारिषु रुपाणां समाननामहृत्वेऽपि न सर्वेषां पदार्थानां सर्वसंनिवेशाचारसाम्य
 नियमः किंतु काकतालीयन्यायेन कदाचित् साम्यमिवाशयेनाह ॥ यादृश इति ॥ १० ॥ समकालान् नृत्यायुतः ॥ स्थिराणि असुरैरविचालितानि स्थैर्याणि नियतकालतस्तत्पदव-
 स्थानानि देवानायेषु ॥ ११ ॥ आचारसाम्यमुक्तातद्वैषम्याह ॥ अतर्धानमिति ॥ अतर्धानेन निमज्जेनेति रोधानम् ॥ यात्रीभूः ॥ कूर्मैर्णववराहेण ॥ १२ ॥ १३ ॥

रिव मगादृत्कर्णगुह्यानीतिबलिपाह करीकृतसर्वदेवमण्डलियावत् ॥ १४ ॥ बहुमिपरशुरामावतारयन्दी सर्गोत्तरेणव्यवधानेनापि ॥ १५ ॥ शीकःकीक
दरेगशिरोपलदाजतयाशुद्धोरनाल्यतद्राजपुत्रयेनियावत् ॥ १६ ॥ धिरासुकम्पेयुधिरास्तत्प्याकाक्षिपुराणाविक्षोभावाहाप ॥ प्रतिकल्पस्वायमुवेतरेचासुपेषप्रसिद्धी
दोरसाप्यारसस्यौ ॥ इशानोसाकाणोवद्वीले कृतापराधानोपरादव्याप्यगिरिगुहाह्निरोधलक्षणास्सवज्जुलभलक्षणाव्याविघाताद्दहान् ॥ १७ ॥ ज्वराणामाहेभ्य
रदेण्बाप्यत्यन्तभेरातीप्रमयानोचमप्रकाशआमपयिन्तुशीर्योत्साहजननवसकानिनियावत् ॥ क्षुरप्रथमधर्मप्रकानिनिपोक्षुरप्रभक्षणविशेषाम्भ्रंतिछिदतीतिक्षुरप्रम

सर्वोपधिरमोपेतां नलित्राहस्तडादिव ॥ वारत्रयहिरण्याक्षोनीतवान्वसुधामध ॥ १४ ॥ रेणुकात्मजतांगत्वापष्ठवारमिमहरि ॥ बहु
सर्गोत्तरेणापिचकारक्षत्रियस्यम् ॥ १५ ॥ शतंफलियुगानांचहरेयुद्धदशागतम् ॥ शीकराजतयैवामस्मरामिमुनिनायक ॥ १६ ॥ त्रि
शच्चिपुरविक्षोभानदौदसाध्वरसस्यौ ॥ दशशरुविघाताश्चचंद्रमौले स्मराम्यहम् ॥ १७ ॥ याणार्यमथौसंभ्रामान्वरप्रमथमन्नका
न् ॥ विक्षोभितमुरार्नकान्स्मरामिहरिशर्वयो ॥ १८ ॥ युगप्रतिधियापुसांन्यूनाधिकतयामुने ॥ क्रियागपाठवैचित्र्ययुक्तान्वेदान्स्मरा
म्यहम् ॥ १९ ॥ एकार्यानिममग्राणियदुपाठानिमेनच ॥ पुराणानिप्रवर्तितस्ततानियुगप्रति ॥ २० ॥ पुनस्तानेवतानेवमन्यानपियुगे
युगे ॥ वेदादिविखरचितानितिहामान्स्मराम्यहम् ॥ २१ ॥ इतिहासमहाश्रयमन्यरामायणाभिधम् ॥ ग्रथलक्षप्रमाणंचज्ञानशास्त्रंस्म
राम्यहम् ॥ २२ ॥ रामवद्व्यवहर्तव्यनरावणविलासवन् ॥ इतियत्रधियांज्ञानहस्तेफलमिवापितम् ॥ २३ ॥ कृतवाल्मीकिनचित्तदधुना
यत्करिष्यति ॥ अन्यत्रप्ररुढलोकेस्तितज्ञास्यसिंहालत ॥ २४ ॥ वाल्मीकिनाम्राजीवेनतेनैवान्येनवारुतम् ॥ एतच्चद्वादशवारंक्रिय
तेविस्मृतिगतम् ॥ २५ ॥ द्वितीयमेतस्यसमभारतंनामनामत ॥ स्मरामिप्राक्तनव्यासरुतंजगतिविस्मृतम् ॥ २६ ॥ व्यासाभिधेनजी
वेनतेनैवान्येनवारुतम् ॥ एतत्तुमममवारंक्रियतेविस्मृतिगतम् ॥ २७ ॥

यास्तयाविधामप्रकामप्राभाणियवित्थ ॥ १८ ॥ युगप्रतियुगेयुगे ॥ कर्मप्रवचनीयेनप्रतिनावीप्यापोस्यते ॥ पुषामप्येषपुठषाणाधिप्याबुद्धीनाप्युनाधिकतयाब्रह्मचर्यगुरु
शुश्रूषाभूयिषयनादिक्रियाणांशिषायागर्नासावधानस्वरस्यपुष्कारणलक्षणायागर्नाभ्युनाधिकतयाभाववैविच्यैर्मुक्ता ॥ १९ ॥ प्रतिष्ठापरातनिर्वातेबाहुपाठानि
॥ २० ॥ वेदादिद्विप्यासवाल्मीकीकिप्रभृतिभिर्ग्रावितामपुन पुनस्तानेवभारतरामायणादीनिदिहासा ॥ २१ ॥ महाराभायणाभिर्भद्रलक्षणावसिद्धिभ्यामिष्यादिव्यज्वरि
हाराभा ॥ २२ ॥ २३ ॥ मरुग्यच्चसिंहासमबाहूपममहाराभायणाद्विषिभ्रासहस्रमितकरिष्यतिनबल्लवलादनुगुलंस्मरानित्यवयिकाकृतोक्तास्यसि ॥ २४ ॥ एतच्च
लित्वागर्भकालेनैवप्रवचनीयनायेनवाल्मीकिनाम्राजीवेनयाकृतमेवविस्मृतिव्यवहारपरतोऽप्येतेनोक्तोऽन्येनवाच्यमान्पूरुषावर्तारंक्रियते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ अधुनासनिहितत्रेतायुगे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अधुनाएतच्चतुर्थयागतर्गतद्वापरान्ते ॥ ३२ ॥ बहिरिदंजायतइतिआतिरेवेत्याशयेनाह ॥ जगन्मयीति ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ प्रतिमर्गलोकादीनासन्निवेशादिसाम्यानियमोप्यौत्सर्गिकइत्याह ॥ समेति ॥ ३५ ॥ मन्वाद्याधिकारिपुरुषसन्निवेशचारित्र्यादिवपिसाम्यमौत्सर्गिकमेवेत्याह ॥ ता
 न्येवेति ॥ ३६ ॥ स्रष्टुतंप्रख्याते ॥ ३७ ॥ अन्यएवसमाश्रयानिवासाः ॥ ३८ ॥ समाश्रयभेदेभेदप्रपचयति ॥ कदाचिदित्यादिना ॥ ३९ ॥ मलयैअचलः स्थिरः ॥ ४० ॥ प्रा

आख्यानकानिशास्त्राणिनिवृत्तानियुगंप्रति ॥ विचित्रसंनिवेशानिसंस्मरामिमुनीश्वर ॥ २८ ॥ भूयस्तान्येवतान्येवतथान्यानियुगेयु
 ने ॥ साधोपदार्थजालानिप्रपस्यामिस्मरामिवै ॥ २९ ॥ राक्षसक्षतयेविष्णोर्महीभवतरिष्यतः ॥ अधुनैकादशजन्मरामनाम्नोभविष्य
 ति ॥ ३० ॥ नारसिंहेनवपुषाहिरण्यकशिपुंहरिः ॥ जघानवारभ्रितयंस्तेन्द्रइववारणम् ॥ ३१ ॥ वसुदेवगृहेविष्णोर्भुवोभारनिवृत्तये ॥ अ
 धुनाषोडशजन्मभविष्यतिमुनीश्वर ॥ ३२ ॥ जगन्मयीभ्रातिरियंनकदाचनविद्यते ॥ विद्यतेतुकदाचिच्चलबुद्धवस्थिता ॥ ३३ ॥ ह
 स्तभ्रातिरनित्येयमंतस्यासंविदामनि ॥ जायतेलीयंतचायुलोलावीचिरिवांभसि ॥ ३४ ॥ समैकसन्निवेशानियहूनिविपमाणिच ॥ त
 थार्थसमरूपाणित्रिजगंतिस्मराम्यहम् ॥ ३५ ॥ तान्येवतादृक्कर्मणिथान्याचरणानिच ॥ तत्कर्मणिथान्यानिभूतानीहस्मराम्यहम्
 ॥ ३६ ॥ प्रतिमन्वंतरं ब्रह्मन्विपर्यस्तेजगत्कमे ॥ सन्निवेशेन्यथाजातेप्रयातेसंश्रुतेजने ॥ ३७ ॥ ममान्यान्येवमित्राणिअन्यएवचवंधवः ॥
 अन्यएववनाश्रुत्यास्त्वन्यएवसमाश्रयाः ॥ ३८ ॥ कदाचिदहमेकांतंविध्यकच्छुक्रतालयः ॥ कदाचित्सत्यनिलयः कदाचिद्दुर्गतालयः ॥ ३९ ॥
 कदाचिद्धिमवद्वासीकदाचिन्मलयाचलः ॥ कदाचित्वाक्तेनैवसन्निवेशेनभूधरम् ॥ ४० ॥ चूतवक्षेचशाखायांप्राप्यनीडंकरोम्यहम् ॥
 अनाद्यंतेषुयातेषुगेषुसन्निनायक ॥ ४१ ॥ प्राक्तेनैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ देहंयत्कासुखंसाधोनातःपरिणतिगतः ॥ ४२ ॥
 तदीयैर्नैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ तातेजीवतियैवाभृच्छोभास्यसुतरोस्तथा ॥ ४३ ॥ कृतप्राक्सन्निवेशेशोयमहंस्थितिमिहागतः ॥
 नेहाभूदुत्तरापूर्वककुब्जायंचभूधरः ॥ ४४ ॥ दिगुत्तराभूदन्येयंपूर्वमेवमहीधरः ॥ एकैकदेहसंस्थानवीतब्रह्मनिशागमः ॥ ४५ ॥

प्येत्यस्याक्तेनभूधरमित्येनान्वयः ॥ अनाद्यंतेषुअसंख्येषु ॥ ४१ ॥ अतःप्राक्तनसन्निवेशेनात्यरिणितिसन्निवेशातरनगतः ॥ तर्हित्वमिवपादोपिकिचिरजीवीनित्याह ॥
 देहत्यक्तेति ॥ ४२ ॥ एवचनपादपजीविकेयेपितास्ययीकुण्डलोभासन्निवेशास्याभ्यामेदोपचारइतिस्मृचयन्त्याह ॥ तातेचडे ॥ ४३ ॥ एवदिग्भूधरयोरैक्यप्रत्यभि
 ज्ञापिसन्निवेशास्यादेवेत्याह ॥ नेहेति ॥ ४४ ॥ पूर्वोत्तरादिक्अन्यैवाभावादियमन्या ॥ एवभूधरोप्यन्यएवाभूदित्याद्यन्तिविपरिणामाभ्यामन्वयः ॥ तर्हित्तथैवत्वमपिप्रतिक
 ल्यमन्यःसमानसन्निवेशात्किन्त्यास्तत्राह ॥ एकेति ॥ अहएकआसौएकेनैवदेहसंस्थानेनवीतब्रह्मनिशागमाश्रयस्थतथाविधः ॥ ४५ ॥

तकुलस्तभाह ॥ ध्यानांतदति ॥ यत कस्यतिभागुक्तधारणापूर्वकस्थिरीकृतस्य ध्यानस्य निर्धिक्कल्पकसभाधेते अधसांने पुनर्जातमेतसर्गमालोक्य स एवायमेक स एवायपादप
नतिप्रत्यभिज्ञायमानेतत्से एव एतसर्गदेवि ॥ ययहमस्य स्यात्सावगाहिनीप्रत्यभिज्ञैव न स्यादिति भाव ॥ एषषष्ठस्य स्थानादग्न्यथासंस्थानता पटुणा दापितद्वटुर्मननानाशदत्त्याशा
यगर्भादिगुत्तराग्न्येयमित्युक्तिमुपपादयति ॥ किं आभ्यादपः अर्कसोमादर्कक्षानां भुवयास्तमया विनियतसंचाराच्च नियतोत्तरविकल्पितमेव वि
स्थानका भवित्वाति ॥ ४६ ॥ सर्गांतरे तु तादिरास्तस्मिन्नेरोषे वाग्न्यथाप्रकारोत्तरणस्थिते सति चिप्रपटलिखितमेवाधीनादिरास्तस्य रश्चिर्वर्त्तनदृशान्यथासंस्थानव्यस्तस्थिति
यतीत्यय ॥ एवदिरागमनियतस्थित्या मिथ्यात्वेतदनुसारिणियतावयवसन्निवेशचर्चितस्य सर्वस्यापि जगतोऽनिर्वचनीयतालक्षणमिथ्यात्वप्रतिज्ञानीत्याह ॥ न स वित्यादिना ॥
॥ ४७ ॥ आत्मन स्वरूपवत्तारोमायिकविक्षेपराक्तिलाद्विभक्त ॥ जागते पुनर्दायैषु विष्कृतव्यवस्थाप्यत्यासद्वकालकृतव्यवस्थाप्यत्यासोपि दृश्यत इत्येतद्व्यपचयशरीरयति ॥
ध्यानं तितत्त्वैव न सर्गमालोक्य वेद्यहम् ॥ अकविक्लस स चारान्मेवादित्यनकादिश ॥ ४८ ॥ सस्यानमन्यया तस्मिन् स्थितेयांति दि
शोन्यया ॥ न सन्नासजगन्मन्येऽभमयन्केवलधिय ॥ ४९ ॥ आत्मस्पदचमत्कारविभ्रवोयविजृम्भते ॥ पुत्र पिष्टत्वमायाति मित्रचात्परि
तांतया ॥ ५० ॥ क्षीत्ववशत शोयातापुंसश्चैव स्मराम्यहम् ॥ कलौ कृतयुगाचारान्कृतकलियुगस्थितिम् ॥ ५१ ॥ त्रेतायाद्वापरे चैव सस्मरा
मिमुनीश्वर ॥ अदृष्टवेदेवार्थान् स्वसंकेतविहारिण ॥ ५२ ॥ सर्गाभिरगलाचाराक्कचित्काश्चित् स्मराम्यहम् ॥ ध्यातरि वक्ष्येऽणो वक्ष्येऽसु
रासुरमानुषम् ॥ ५३ ॥ चतुर्गुणसहस्रान्तिजगद्धुन्यस्मराम्यहम् ॥ मनोमनननिर्माणान्यार्थिवाकारवर्जितान् ॥ ध्यामान्वायुमयैर्भूतैर्द
शसर्गान् स्मराम्यहम् ॥ ५४ ॥ विचित्रसरयानविशेषदेशान्विचित्रकार्याकुलभूतकोशान् ॥ विचित्रविन्यासविलासवेषान् स्मराम्यहम्
दिनेष्वशेषान् ॥ ५५ ॥ इत्यार्षेवावांटे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० भू ० चिरजीवितवर्णननामद्वाविंश सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५६ ॥ श्री
वसिष्ठ उवाच ॥ अयासौ वायमश्रेष्ठो जिज्ञासार्थमिदमया ॥ भूय पृष्टो महाबाहो कल्पवृक्षलताग्रके ॥ १ ॥ चरताजगत कोशे व्यव
हारवतामपि ॥ कथं विहगराजं देहं भृत्युर्नृणां धत्ते ॥ २ ॥

पुत्रदत्त्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रेतायाद्वापरेष्वरुतयुगाचारान्कलियुगस्थितिवैत्यनृकप्याव्ययः ॥ कलियुगस्थितिमेवसंक्षिप्यविवर्जोति ॥ अदृष्टेति ॥ ५० ॥ कश्चिरुक्तमु
गादावपि ॥ तथाहि ॥ रुतयुगेऽपिपुष्करेणनलस्यनिकृत्याभूतेजयोविनापराधमेकवर्षेणसन्नायस्यनिवासनधमसिद्धम् ॥ ५१ ॥ हेब्रह्मन्चतुर्युगसहस्रस्यतिअवसानेवेधसिज
गृहपतंहारकणेनाप्सुराधित्वायोगिनिद्राच्छलेनब्रह्मणपरमालनोप्यातरिसितसमुद्रासुरमानुषजगत्क्षूयमसन्तामिषापन्नस्मराभीत्पर्य ॥ एवमल्लीनेपिजगत्क्षूयमनोमननमिमा
मादयानुक्ताद्वातमयैवायुमायैर्भूतेभ्यानिप्रव्यामात् ॥ ५२ ॥ उक्तसर्वसंक्षिप्योपसंहरति ॥ विचित्रेति ॥ अहर्ब्रह्मविनेयुकल्पयुविचित्रस्थानविशेषयुक्तादेशरायेयुतथावि
धान्विचित्रकामाङ्कुरभूतानांकाराभूताश्चअरोधाम्बास्मार्गस्मरामीत्यर्थ ॥ ५३ ॥ ॥ इतिप्रतीयासिखम तात्पर्ययकारोभिन्पू खादिरातिनय सर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ५४ ॥
स्वर्गमनुपरोपेनुरनृकत्वमुपसंहराम्यते ॥ यत्सर्वजनकार्यैस्तद्विबुधकस्ति ॥ ५ ॥ सर्वव्यवधानम् ॥ यन्मूर्तेर्नोभेकसंश्लिख ॥ ७ ॥ कश्चकश्चरारोहोवस्थानगुणाज्जनिवकश्च ॥

वाचालयति मुरयति भृत्यवचनं प्रभुस्वेन स्यात्पथतीति यावत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्र सर्वदोषाधारवासनान्, शएवमुख्योऽस्युत्तरणोपाय इत्याह ॥ दोषति ॥ यथा त्यक्तहारा
याभरणचौरानजिघासतितद्वदित्यर्थाद्व्यक्ते ॥ ५ ॥ निःश्वासलक्षणो देहदृष्टश्चेदनाककवायेभ्यः सर्वासि देहलतानां देहदृष्टाश्चास्वाभूतहृत्पादादीनां घुणाः काष्ठकीटगृताः आ
यामनोव्यथा ॥ ६ ॥ शरीरतरो कोटरस्य सर्वेषां घृत्नाः अतएव चित्तलक्षणा अधिता शिरसि फणादैः ॥ नवहंति अर्थात्स्वविषाग्निना ॥ ७ ॥ न भुक्तेन दर्शति ॥ ८ ॥ शरीरां
भोधेवद्वयोवडवाग्निभूतः ॥ अतएव पीताशेषविवेकादु ॥ ९ ॥ आकुल्ययम् ॥ तिलानाराशिकर्मयकश्चित्रउपमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १० ॥ ब्रह्मात्मविश्रान्तिरेवाव्य
भुशुंडउवाच ॥ जानन्नपि हि सर्वज्ञब्रह्मन् जिज्ञासयेव माम् ॥ पृच्छसि प्रभवो नित्यं भूतं वाचालयति हि ॥ ३ ॥ तथापि यत्पृच्छसि मां तं
से प्रकथयाम्यहम् ॥ आज्ञाचरणमेवाहुर्मुख्यमाराधनं सताम् ॥ ४ ॥ दोषमुक्तफलप्रोता वासनां तनु संततिः ॥ त्वेदिनग्रथिता यस्य स्य स्युस्तं
न जिघांसति ॥ ५ ॥ निःश्वासदृष्टा ककचाः सर्वदेहलताघुणाः ॥ आधयोयं न भिदंति स्युस्तं न जिघांसति ॥ ६ ॥ शरीरतरुसर्पौ घांश्च तापि
तश्चिरः फणाः ॥ आशाचनदहंत्यं तन्मृत्युस्तं न जिघांसति ॥ ७ ॥ रागद्वेषविपादूः स्वमनोबिलमंदिरः ॥ लोभव्यालोनभुंक्तं यं स्युस्तं न जि
घांसति ॥ ८ ॥ पीताशेषविवेकांशुः शरीरांभोधिवाडवः ॥ न निर्दहति यं कोपस्तं स्युस्तं न जिघांसति ॥ ९ ॥ यन्मंत्रितलानां कठिनं राशिमुग्रमि
वाकुलम् ॥ यं पीडयति नानं गस्तं स्युस्तं न जिघांसति ॥ १० ॥ एकस्मिन्निर्मले येन पदं परमपावने ॥ संश्रिताचित्तविश्रान्तिस्तं स्युस्तं न जिघां
सति ॥ ११ ॥ वपुःखंडाभिपतितं शाखागुग्ममिवोदितम् ॥ न चंचलं मनो यस्य तं स्युस्तं न जिघांसति ॥ १२ ॥ एते ब्रह्मन्महादोषाः संसारव्या
धिहेतवः ॥ मनागपि न लुपंति चित्तमेकं समाहितम् ॥ १३ ॥ अधिव्याधिसमुत्थानि चलितानि महाभ्रमैः ॥ न विलुपंति दुःखानि चित्तमेकं
समाहितम् ॥ १४ ॥ नास्तमेति न चोदेति न संस्मृतिर्न विस्मृतिः ॥ न मुत्तं न च जाग्रस्याच्चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १५ ॥ अधीकृतहृत्तदाका
शाः कामकोपविकारजाः ॥ चिंतानपरिहिंसंति चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १६ ॥ न ददाति न चादत्तेन जहाति न याचते ॥ कुर्वदेव च कार्यणि
चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १७ ॥ येदुर्थादुर्गणान् दुर्गुणान् दुरुद्धताः ॥ दुष्क्रमास्ते न कृतंति चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १८ ॥ आभांति विपुला
र्थानि महान्ति गुणवंति च ॥ सर्वाण्यवानुधावंति चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १९ ॥

तिकं स्युज्योपाय इत्याशयेनाह ॥ एकस्मिन्नि ॥ ११ ॥ वपुर्लक्षणे पृष्पितवनखे अग्निपतितः शाखागुग्मवद्विभूजितम् ॥ छादसंस्त्रीबलम् ॥ १२ ॥ दोषानुपसंहरंस्त
ज्येष्ठे तु गुणान् वक्तुं प्रथममसाधानमेव मुख्यगुण इत्याशयेन तत्र संति ॥ एते इत्यादिना ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ दुष्टा
अर्थाजनीयधनादयः आरभ्यत इत्यारम्भाः कृषिमुहधनादयः ॥ गुणारागद्वेषादयः उदाहृतानामर्थप्रकाशानोक्तयः ॥ क्रमान्ति यः न कृतंति दुष्टफलेन न परितोपयति ॥ १८ ॥
आभाति प्रकाशमानानि विपुलाः ॥ निविडुलाभानि सर्वाण्येव सुखानि विशेषः ॥ अनुधावति अनुसरति ॥ १९ ॥

उर्कञ्जीनरं कालिकमुत्तं सिद्धिम् ॥ दुरीहितदशाभोगाभिलाषदस्याउन्मुकस्वाल्मलाभलक्षणतत्परम् ॥ २० ॥ चित्तस्यैव धुर्यधुर्याधिविधुरतातदायिना ॥ अनेकत्वमेवदट्टि
 स्तल्लक्षणपिशारेणनयलीप्यनदट्टतत्परम् ॥ २१ ॥ आशीचारुसुखारभ्रभयेऽधर्षणकेपिभधुरम् अतेपथ्यसवहु खनिर्भक्तज्ञानतत्परम् ॥ २२ ॥ आयेतमभ्यगसर्वावस्था
 स्यदुगतमालमुषम् ॥ २३ ॥ नविष्यतेउत्तमपयसात्तयाविधिसीप्राप्यनित्यनिरतिशयानन्दवन्ध ॥ २४ ॥ अनुत्तमसौप्राप्यत्वमेवेतरष्ट्वास्त्यनित्यतादिप्रपञ्चनेनसाधयति ॥ सा
 मरत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ एवलोकाभ्यस्याशुभ्रतामुक्तादद्विजगतएकत्वाह ॥ सत्त्वगद्विती ॥ २८ ॥ क्रियाशब्देनतत्कलानिलक्ष्यते ॥ २९ ॥ चितापदमपिमा
 नसक्रियामात्रपतत्कलोपलक्षम् ॥ ३० ॥ तन्मनस्तल्लक्षणस्यशीरोरकस्यसंस्पर्शोभजेनदरायमाणेषु ॥ इदमानसक्रियामात्रोपलक्षणम् ॥ ३१ ॥ अतिचित्राकाराशुअ
 यदुत्कर्तृहितसत्यमनपायिगतभ्रमम् ॥ दुरीहितदशोन्मुक्ततत्परंकारयेन्मन ॥ २० ॥ यददृष्टमशुदेनचित्तैवधुर्यदायिना ॥ अनेकत्वपि
 शाचिनतत्परंकारयेन्मन ॥ २१ ॥ आदौमध्येतयातेचचिरायपरमोचितम् ॥ यच्चारुमधुरपथ्यतत्परंकारयेन्मन ॥ २२ ॥ यदनतमन प
 थ्यतथ्यमार्यतमध्यगम् ॥ समस्तसाधुसिर्जुष्टतत्परंकारयेन्मन ॥ २३ ॥ यद्देहे परमालोकमार्ययदसुतपरम् ॥ यदनूत्तमसौप्राप्यतत्प
 रंकारयेन्मन ॥ २४ ॥ सामरासुरगधर्वसविधाधरकिन्नरे ॥ ससुरभीगणेष्वर्गेनकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ २५ ॥ सुतरासनराधिशेषपर्व
 तपुरव्रजे ॥ सांयुधौभूतलेतानकिंचिच्छोभनस्थिरम् ॥ २६ ॥ सनागेसासुरव्यूहसासुरभीगणेतया ॥ समस्तएवपातालैर्नकिंचिच्छो
 भनस्थिरम् ॥ २७ ॥ सस्वर्गसमुरालोकेसपातालैसदिकटे ॥ जगत्यस्मिन्सुर्वस्मिन्नकिंचिच्छोभनस्थिरम् ॥ २८ ॥ आधिव्याधिविलो
 लासुदुःखौषधलितामुच ॥ क्रियासुनित्यतुच्छासुर्नकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ २९ ॥ तरलीकृतचित्तासुदृढयानंदिनीपुच ॥ चितासुधीवि
 कारासुर्नकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३० ॥ हृत्परीदकसस्पदमदरपुचलेष्वपि ॥ स्वसंकल्पविकल्पेपुर्नकिंचित्सुस्थिरंशिवम् ॥ ३१ ॥ अनार
 तागमापायपरास्वसिशिरास्वति ॥ चित्राकारासुषेष्टासुर्नकिंचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३२ ॥ नवरमेकमहीतलराजतानचवरंविद्युधामर
 रूपता ॥ नचवरधरणीतलनागतास्यतिमुपैतिहियन्नसर्तोमन ॥ ३३ ॥ नवरमाकुलगात्रविचारणनचवरपरकार्यविवेचनम् ॥ नवर
 मय्यकयाक्रमवर्णनंस्थितिमुपैतिहियन्नसर्तोमन ॥ ३४ ॥

त्यनुतासु अतएवासिशिरास्वसिधाराप्रायासुद्विद्याविषेष्टासु ॥ ३१ ॥ एवमराश्वतत्वासुच्छ
 ताञ्चनजागतकिमपिसुखविषेकिमिच्छुषीयमित्याह ॥ नवरमित्यादिना ॥ एकाअनन्यराजतासमहीतलराजतानवरम् ॥ एवविषुधाअभिमतायेअमरादब्रह्मस्यत्वावप
 ससूयतास्वर्गाग्यापपीनयावत् ॥ धरण्यास्तलेपातालैषुवर्धरणीधारणसमयाशेषनागतापातालराग्यमपीतियावत् ॥ यथसतविवेकिनोमन-स्थितिपूर्णकान्तयाविभ्यतिमु
 वेनितयाविधंकिमपिनभबतीत्यथ ॥ ३१ ॥ एवंदुःखद्वारिस्तत्वाद्याकुलताहेतुनानाराक्षाणीचतुराविचारस्यानामोविचारणनिष्कर्षसामर्थ्यलक्षणपविष्यनपिभवत् ॥ एवं
 परेपाकापाणोर्द्विद्विद्वद्वाविचार्यविवेचनसाधर्म्यलक्षणैकोफानुरंजनसामर्थ्यमपिभवत् ॥ अद्याप्योक्ताराजताविक्रयानां कल्पवर्णनारक्षितान्धमनश्चिन्तितुर्भवत् ॥ ३२ ॥

यदिआधिप्रचुरत्वाज्जीवितनवरताहिसवधिनिश्चितमत्वाभ्यन्तरंवरंस्यान्नाह ॥ दृढमूढेतेति ॥ सर्वदुःखनिदानमूढतादाढ्यान्तदपिनवरमित्यर्थः ॥ तर्हिभोगेनसर्वदुःखक्षयकर
त्वान्नरकोवरमस्त्वितिचेत्तेत्याह ॥ नचेति ॥ नरकस्यापिपुनःपापजन्मावसानत्वात्तत्रापिसर्वदुःखक्षयइतिभावः ॥ विष्टपसंभुवनधिपत्यम् ॥ ३५ ॥ नरस्यविवेकिनपुरु
षस्यइतिअनेनप्रकारेणविविधविषयमाणाविषयजगत्कथाःसमस्ताःसर्वपिनरम्याः ॥ ह्रियस्माद्वेतोलेजगत्कथाःअलतरकलनयाअशाश्वतचबुद्ध्याआहितेएहीतेपदार्थमहातःकथ
चिरस्थितिमात्यक्तिकविश्राणित्यानीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमः०१०॥ त्रयोविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ देहनाडीक्रमोपेताषट्चक्रह
द्व्याचिन्ता ॥ प्राणस्पदाविभागाद्व्याप्राणचित्तेद्वयर्थेति ॥ १ ॥ यदिजगतिनरकविच्छोन्नस्थिराहंकिन्तच्छोन्नस्थिरचयत्रिविवेकिनश्चनविश्रातिसदाह ॥ एकैवेत्यादिना ॥
नवरमाधिसयंचिरजीवितंनचवरंमरणंदृढमूढता ॥ नचवरंनरकोनचविष्टपस्थितिमुपैतिहिनक्वचिदाशयः ॥ ३५ ॥ इतिविविधजगत्क्र
माःसमस्ताःखलुमतिमूढतयानरस्यरम्याः ॥ चलतरकलनाहितेपदार्थेकथमुपयांतिचिरस्थितिमहांतः ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०द०मो०
नि०१०॥ भृशुडोपाख्यानेसमाधानसंकल्पनिराकरणंनमत्रयोविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ॥ भृशुडउवाच ॥ एकैवेकवलाहशिर्निरापाया
गतभ्रमा ॥ विद्यतेसर्ववित्त्वेषुसर्वश्रेष्ठासमुन्नता ॥ १ ॥ आत्मचित्तासमस्तानांदुःखानामंतकारिणी ॥ चिरसंभृतदुःखप्रसंसारभ्रमहारि
णी ॥ २ ॥ निकलंकमनोमार्गविपुलांगणचारिणी ॥ तथासमस्तदुःखानांचितानर्थविनाशिनी ॥ ३ ॥ ज्योत्स्नयेवांधकाराणामलमंतःप्र
जायते ॥ सास्वात्मचित्ताभगवत्सर्वसंकल्पवर्जिता ॥ ४ ॥ युष्मदादिपुमुप्रापादुप्रापैवास्मदादिषु ॥ समस्तकलनातीतंपरांकोटिमुपागत
म् ॥ ५ ॥ पदमासादयत्येतत्कथंसामान्यबुद्धयः ॥ आत्मचित्ताविलासिन्यास्तस्याःसख्योमहामुने ॥ ६ ॥ किंचित्साम्यमुपायाताविज्ञानश
शिशीतलाः ॥ आत्मचित्तासमानानांविधानान्मुनीश्वर ॥ ७ ॥ आत्मचित्तासमानांमध्यादकतमामया ॥ सर्वदुःखक्षयकरीसर्वसौ
भाग्यवर्धिनी ॥ ८ ॥ कारणंजीवितस्येहप्राणचित्तासमाश्रिता ॥ इत्युक्तवंतंविहंगंभृशुडुनरप्यहम् ॥ जानन्न
पीदमध्यप्रःपृष्टवानक्रीडयामुनिम् ॥ ९ ॥ सर्वसंशयविच्छेदित्यंतचिरजीवित ॥ यथार्थब्रूहिमेसाधोप्राणचित्ताकिमुच्यते ॥ १० ॥
सर्वेषुवित्त्वेषुज्ञानेषुमध्यमसर्वश्रेष्ठसामुन्नतासहस्रादुरोहेति यावत् ॥ १ ॥ आत्मचित्तासाक्षात्कारपर्यंतआत्मविचारः ॥ चिरमनादिकालादारभ्यकामकर्मवासनासंभृतस्य
दुःखमकल्पस्यसाराधमस्यहरणशीला ॥ २ ॥ निरस्तमायादिकलका श्रत्यक्प्रवणमनश्चमार्गेयत्रतथाविधेमनसोप्यमार्गेअगम्येवानिरतिशयभूमानदलक्षणेप्रत्यगात्मा
गणेसचरणशीला ॥ तथाउपस्थितसर्वदुःखानांभाविदुःखानुसंधानप्रयुक्तचित्तादिसर्वानर्थानांचविनाशिनी ॥ ३ ॥ अधकाराणात्कर्तार्यथातिभिःसहपरिगणनाद्वृत्तवचनम् ॥
अलमत्यंतमनोनाशस्तथेतिशेषः ॥ ४ ॥ इष्टांपैवेत्यवधारणेनुमाह ॥ समसेत्यादिना ॥ ५ ॥ सामान्यबुद्धयःअविशुद्धाकृतबुद्धयः ॥ तर्हिसातवकथमुल्लासिताजतंतिचेत्त
त्सर्वसमाश्रयणादित्याशयेनप्राणचित्तवर्णयितुंपीठिकारचयति ॥ आत्मचित्तेत्यादिना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्रीडयकौतुकेन ॥ ९ ॥ किंकीदृशी ॥ १० ॥

[illegible]

जापन विपादिनिश्रुतेति भावः ॥ १८ ॥ रक्तमांसवसाभिचारिमुद्गोमयैरिक्विग्धमुपलेपेनोपचितम् ॥ स्नायुः शिरास्तास्तन्निर्गतिर्बहिर्दिष्टरुद्धम् अतएवसुकुब्ध्यम् ॥ १९ ॥ अस्य रैरस्यमध्यद्वारिगलाचन्द्रिकोमलमूत्रमनाब्जोवामदक्षिणपाश्वकाष्ठनिमीलितेअनभिध्यके नासापटयोः प्राणसञ्चारलिङ्गेनाभिष्यक्तमुस्यते ॥ २० ॥ तथसवभाणारक्तीना माश्रयभूतद्वामनसितहृत्समव्याकनापीमभेदमूलजालकपुरीतन्मायकसंपुटितनसनालपद्मायुग्मप्रयाकारलस्यअथप्रययरायति ॥ २१ ॥ नासापाश्रिणार्बोतसफलवेद्वाकाराचारिणाश्वाद्याख्यापानबाह्वयजसे कनरिक्वमन्त्रिपद्मागिदलानियस्यतम् ॥ एवद्राणसञ्चारेणपद्माणिद्वपलकुक्षतीत्यथाद्वभ्यते ॥ अतएवतस्ययथस्यपद्माणिप्राणपानकायुनाख्यामाभिसंसिन्धुबलकतिप्रत्युत्थास निश्वासादीर्बलकुक्षेति विवक्षितमिषेत्यर्थः ॥ २२ ॥

किततस्तत्राह ॥ चलस्त्विति ॥ परिवर्त्यतिपरितः प्रसारणपुरीतलंबद्वंद्वसर्वनाडीच्छिद्रेषु विस्थबहुली भवतीत्यर्थः ॥ यथा बहिरणया दौलतापत्रजाले वा तेनाहते सति वायुः परितः प्रसरति तद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ एवदं द्वितीत सहृदयपायुना भिक्तसर्वगलक्षणमनेकधास्यानं कृत्वा कल्पयित्वा प्राणादिपचसज्ञं संकुर्वाधोवर्त्तमाना सुदिसमसि सहस्रप्रतिशाखा सुए कोत्तरशतनाडीषु प्रविश्य देहे प्रसरतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ तदेवाह ॥ प्राणेति ॥ २५ ॥ तैः प्राणैः सह प्राणशक्तीनामपि सवर्गप्रसरं दर्शयति ॥ त्वस्येति ॥ २६ ॥ तासां मनसस्य देह व्यापनाय नाडीषु व्यापारमाह ॥ यातीति ॥ २७ ॥ तद्वदयमेव मुख्यस्थानप्राणस्यैव मुख्यता अन्येतद्वृत्तिज्ञेदासत्त्वे प्राण एव सर्वशरीरेन्द्रियादिषु दा शक्तिर्ज्ञेदे करोतीत्याह ॥ स एष द्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ यत्रेहाप्रतिमादियत्रत्यवृत्यादिवेष्टाम् ॥ यात्रिको यत्र सुवधारः ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वगमनमधोगमनमिति द्विविधमेकेतवती ॥ ३१ ॥ एव सर्वमौपो

चलसुतेषु नेषु समरुत्परिवर्धते ॥ वाताहते लतापत्रजाले बहिरवाप्तिः ॥ २३ ॥ तृदिनीतः सनाडीषु कृत्वा स्थानमनेकधा ॥ ऊर्ध्वाधो वर्तमाना सुदेहे स्मिन् प्रसरत्यर्थः ॥ २४ ॥ प्राणापानसमानाद्यैस्ततः सहृदयानिलः ॥ संकेतैः प्रोच्यते तज्ज्ञैर्विचित्राचारचेष्टितैः ॥ २५ ॥ त्वत्पद्यत्र त्रितये समस्ताः प्राणशक्तयः ॥ ऊर्ध्वाधः प्रस्तता देहं चंद्रचिंयादिवांशवः ॥ २६ ॥ यांत्यायांति विकर्षति हरति हरति च ॥ उत्पतंति पतंत्याश्रुता एताः प्राणशक्तयः ॥ २७ ॥ स एष हृत्पद्मगतः प्राण इत्युच्यते बुधैः ॥ अस्य काचिन्मुने शक्तिः प्रस्यंदयति लोचने ॥ २८ ॥ काचिस्पर्शमुपादत्ते काचिद्वहति नासया ॥ काचिदभ्रं जरयति काचिद्वहति च ॥ २९ ॥ बहुनात्राकिमुक्तेन सर्वमेव शरीरके ॥ करोति भगवान्वायुर्यत्रेहामिव यांत्रिकः ॥ ३० ॥ तत्रोर्ध्वाधो द्विसंकेतौ प्रस्तताव निलौ मुने ॥ प्राणापानाविति स्थातौ प्रकटौ द्वौ वरानिलौ ॥ ३१ ॥ तयो रनुसरन्मित्यनुगतं निमग्नं स्थितः ॥ शीतोष्णवपुषोर्नित्यं नित्यं मंवरपांथयोः ॥ ३२ ॥ कलेवरमहायंत्रवाहयोः श्रमहीनयोः ॥ तद्दत्ता शार्केशशिनोस्त्वग्रांशोः स्वरूपयोः ॥ ३३ ॥ शरीरपुरपालस्य मनसो रथचक्रयोः ॥ अहंकाररूपस्य प्रशस्येष्टतुरंगयोः ॥ ३४ ॥

इति किमुपवर्णयत्येकमाणां प्राणां चिन्ता दर्शयति ॥ तयोरिति ॥ तयोरित्यनुसरत्वाध्यात्मिकपरिच्छेदत्यागेनाधिदेविकसूत्रालरूपतदात्मभावधारणया आसंगपाप्मदूषितसर्वेन्द्रियव्रतपरित्यागेन तन्मात्रमत्रनाचरणवागादीन्द्रियाणां हि वचनादित्स्वविषयव्यसनिता व्रतं चासंगपाप्मदूषितमिति श्रमलक्षणं न स्युना भग्नम् ॥ प्राणस्य तमुत्पन्नसिद्धिना नेषु सचरणमेव व्रततत्त्वविषयासंगदूषितमिति न श्रमालना प्रत्यत इति प्राण एवैको व्रतभंगस्योऽस्युत्पन्नान्न प्रस्यते अतस्तदात्मताधारणतद्व्रतमात्राचरणलक्षणा व्यापणचित्तनात्स्य जितस्युत्पत्तेरित्याशयः ॥ इयंच प्राणाचिताप्राणव्रतधारणसहिता बृहदारण्यके अथातो व्रतभीमांसेत्यादिना तस्मादेकमेव व्रतचरेषाण्याच्चैवापान्याच्चेनेत्याप्यास्युरामुवदितियद्विचरे तस्मापि पदिष्वेने एतस्यैव ताये सायुज्यसलोकनाज्यतीत्येतनपंधेन प्रपचिता तत एवावगंतव्या ॥ तयोरुपासनीयगुणान्तराण्यप्याह ॥ शीतोष्णवपुषोरित्यादिना ॥ ३२ ॥ श्रमहीनयोरिति ॥ तानि स्युः श्रमोऽभूलोपधेयमेव नानामो यमध्यमः प्राण इति श्रुतेरिति भावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

आरारीयाबजीवमच्छदयोरविच्छिन्नोपासनयो ॥ तथाक्वक्कम्भुनिच्छात्तायपुञ्जोस्त्वमापिपियेवेति ॥ नविच्छिद्यादितिहितदर्थ ॥ ३५ ॥ समरूपयोरिति ॥ अभ्यासा
 तिरापनवद्विरतश्चाद्वारागुलप्रवेशनामपरिमितसुधारयोरित्यर्थ ॥ ३६ ॥ प्राणायामाभ्यासाक्तयोऽयुक्षमतत्वापादनाच्चनोक्तमणविषयसक्तिरित्याशयेनाह ॥ सहस्रेति ॥
 अथबानाद्यनसचारोनेयुलनासिकासंचारश्चकुजेनलक्ष्यनेनाह ॥ सहस्रेति ॥ यथाकेशसहस्राधामिन्मस्तावताणिभ्रातिष्ठतीतिभुतेनाढीनामेवानिसुहसत्वादुर्लभत्वेतदेत
 रनयोगनिःसुतरादुल्लेखेस्माराय ॥ ३७ ॥ वर्जितोप्राणचित्तोपासनप्राणकारप्रभस्याबसरस्यचयन्युपसहरति ॥ अखिरतेति ॥ तद्विद्वदयाविस्थानेप्यखिरतगतसचारोययो
 सत्योमन्त्रो प्राणपानयोश्चास्तिनानामुक्तप्रसव्याणोपास्तिप्रकरणेअनेकधाविहितनिर्वाणत्वगतप्रभत्वाग्रप्रव्रतत्ववर्गाचनेकगुणविशिष्टागतिमनुसृत्यवरूपमाणप्रकरणे
 तयोममानुमरत प्राणपानाभिधानयो ॥ गर्तिशरीरमरुतोरशरीरमरुदयो ॥ ३५ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषुसदैवसमरूपयो ॥ सुषुप्तस
 स्थितस्येववस्मनगच्छतिवासरा ॥ ३६ ॥ सहस्रविनिरुक्तांगाद्विसततुलवादपि ॥ दुर्लभ्याविद्यमानापिगति सूक्ष्मतरानयो ॥ ३७ ॥ अ
 विरतगतयोगनिर्विविद्वत्तद्विद्वद्विरुतोरनुसृत्यचोदितोताम् ॥ नपुनरिहहिजायतेमहात्मन्मुदितमनापुरुष प्रणष्टपारा ॥ ३८ ॥ ॥ इ०
 वा० वा० दे० मो० नि० पू० मु० प्राणविचारणनामचतुर्विंशतितम सर्ग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्थसकययन्यक्षीष्ट
 वस्मनपुनमया ॥ कीदृशीप्राणवातस्यगतिरित्येवराषव ॥ १ ॥ प्रुष्टुहउवाच ॥ जानन्नपिभुनेसर्वकिंमोष्ट्सिलीलया ॥ यथा
 पृष्टमहवन्मिष्टपुनत्रापिमहच ॥ २ ॥ प्राणोयमनिर्वाणस्त्वदराक्ति सदागति ॥ सवात्प्राभ्यतरदेहेप्राणोयमुपरिस्थित ॥ ३ ॥ अ
 पानोप्यनिशमस्मन्स्यदराक्ति सदागति ॥ सवात्प्राभ्यतरदेहेत्वपानोयमवाकूस्थित ॥ ४ ॥ जाग्रतस्वप्नश्चैवप्राणायामोयमुत्तम ॥
 प्रवर्ततेयतस्तज्ज्ञतत्तावच्छ्रैयसेष्टु ॥ ५ ॥ वात्योन्मुखत्वप्राणानांयदृढबुजकोटरात् ॥ स्वरसेनास्तयमानांतधीररेचकविदु ॥ ६ ॥
 द्वादशांगुलपर्यन्तनात्थमाक्रमतामध ॥ प्राणानामर्गसंस्पर्शोयसपूरकउच्यते ॥ ७ ॥
 वास्यप्रणष्टम्वपारासमुच्छपलस्त्वानेनजीवन्मुक्तोभूत्वाइहसारेपुनमायनइत्यर्थ ॥ द्वादशप्राणायुगालीनामविविक्तमानुषितानांज्ञानद्वारामुक्तिहेतुत्वमुक्तिपुमसि
 अत्रितिपोतनाय ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम तात्पर्यप्रकरणेनि० पू० चतुर्विंशतितम सर्ग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ प्राणपानगतिष्वधरेषाकादिमकल्पनम् ॥
 प्राणपानोदोषलप्यस्यान्तस्त्रस्यवर्णयते ॥ १ ॥ प्रश्नानसप्रदानसुचित्वांतनीयप्राणगतिप्रकारभशामयापृष्टइत्याह ॥ इत्यर्थमिति ॥ १ ॥ २ ॥ एक प्राणराधोऽरुहःअपरस्तुप्राण
 निरीनिर्यागिकलसुक्षणपर ॥ लक्षणानुसारौषोष्यस्थानमभिनीयवर्षयति ॥ आयुमुपरिस्थितयति ॥ ३ ॥ एवमपानपदमप्येकयौगिकपुंल्लब्धमिति ॥ ४ ॥ एवमपानतोभेदप
 र्ण्यतद्वृत्तिव्यवहनःसदैवप्राणायामत्वसिद्धिचित्तनंवरयति ॥ आपतइत्यादिना ॥ ५ ॥ तद्वद्वदयाम्पृथपर्यंतप्रभ्यासगत्यधर्मातररेषाकत्वेनचितनीयम् ॥ मूर्धादिष्विद्विद्वारागुल
 पर्यंतलप्येवासासपूरकत्वेनेत्याह ॥ वासेतिद्वान्ध्याम् ॥ ६ ॥ ७ ॥

एववाहादेशानेअतं परापततिप्रविशतिनोनासायादिमूर्धपर्यंतोयश्चभूधर्हिलदयपर्यंतोवायोः स्पर्शस्तंदिविधमप्यंतःपूरकविदुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ इदानीमंतःकुम्भककल्पिताक
स्तितासाधारण्येनलक्षयति ॥ अपानेदति ॥ अस्तगतेप्रशान्तेति ॥ ९ ॥ बहिर्द्विपिचरेचकादीदशैर्यितुमुपक्रमते ॥ रेचकइत्यादिना ॥ अपानस्योदयस्यानेनासायाद्विद्वांशगुलप
यते ॥ १० ॥ स्वतएवभवतीतिस्वभावायेरेचकादयः प्रोक्ताः ॥ ११ ॥ अयुः देतः अग्निमुंस्थितः ॥ तस्यवातस्यतत्रासप्रदेशएववासाः (कादयश्चित्रनीयादिनिशेषः ॥ १२ ॥
तत्रवासावर्ध्वतरपानस्यैक्रीभावेननिश्चलप्रायास्थितिः कुम्भकत्वेनकल्पयति ॥ सुंदतरस्थेतिसार्धेन ॥ १३ ॥ तस्यपूर्वप्राणभावेनहृदयादारम्यनासापपर्यंतयागतिस्तांवासापूरक

बाह्यात्परापतत्यंतरपानेयत्नवर्जितः ॥ योयंप्रपूरणः स्पर्शोविदुस्तमपिपूरकम् ॥ ८ ॥ अपानेऽस्तंगतेप्राणोयावन्नाभ्युदितोहृदि ॥ ताव
त्साकुम्भकावस्थायोगिमित्यानुभूयते ॥ ९ ॥ रेचकः कुम्भकश्चैवपूरकश्चान्निधास्थितः ॥ अपानस्योदयस्यानेद्वादशांतादधावहिः ॥ १० ॥
स्वभावाः सर्वकालस्थाः सम्यग्यत्नविवर्जिताः ॥ येप्रोक्ताः स्फारमतिभिस्ताच्छृणुत्वंमहामते ॥ ११ ॥ द्वादशांगुलपर्यंताद्वाह्यादभ्युदितः
प्रभो ॥ योवातस्तस्यतत्रैवस्वभावात्पूरकादयः ॥ १२ ॥ सुंदतरस्थानिष्पन्नघटवद्यास्थितिर्बहिः ॥ द्वादशांगुलपर्यंतेनासाग्रसमसंमुखे
॥ १३ ॥ व्योक्षितिन्यमपानस्यतंविदुः कुम्भकंबुधाः ॥ बाह्योन्मुखस्ववायोयानासिकाग्रावधिरगतिः ॥ १४ ॥ तंबाह्यपूरकंवाद्यंविदुर्यो
गविदोजनाः ॥ नासाग्रादपिनिगत्वाद्वादशांतावधिरगतिः ॥ १५ ॥ यावायोस्तंविदुर्धाराअपरंबाह्यपूरकम् ॥ बहिरस्तंगतेप्राणेयावन्नापा
नउद्गतः ॥ १६ ॥ नावत्पूर्णसमावस्थंबहिष्कुम्भकंविदुः ॥ यत्तदंतर्मुखत्वंस्यादपानस्योदयंविना ॥ १७ ॥ तंबाह्यरेचकंविद्याच्चित्यमानं
विमुक्तिदम् ॥ द्वादशांताद्युत्थायरूपपीवरतापरा ॥ १८ ॥ अपानस्यबहिष्ठुतमपरंपूरकंविदुः ॥ बाह्यानाभ्यंतरांश्चैतान्कुम्भकादीननां
रतम् ॥ १९ ॥ प्राणापानस्वभावांस्तान्बुद्ध्याभूयोनजायते ॥ अष्टावतेमहाबुद्धेरान्निदिवमनुसृताः ॥ २० ॥ स्वभावादेहवायूनांकथि
तामुक्तिदामया ॥ गच्छतस्तिष्ठतोवापिजाग्रतःस्वपतोपिवा ॥ २१ ॥

त्वेनापिकल्पयेदित्याह ॥ बाह्योन्मुखस्येति ॥ १४ ॥ ततोबहिर्गतिबासापूरकार्तरतयाकल्पयति ॥ नासायादिति ॥ १५ ॥ बहिरित्यादि पूर्वोक्तानुवादः ॥ १६ ॥ बाह्यरेचकद्व
यकल्पनशरमाह ॥ यत्तदिति ॥ उदयप्रस्पदविना ॥ तथाचप्रस्पदपूर्वपक्षणेयदंतर्मुखत्वंप्रस्पदोन्मुखत्वंतमित्यर्थः ॥ १७ ॥ द्वादशांताद्वादशांगुलचरमभागात् ॥ नासा
पर्यंतमपानस्यचलनेनस्वरूपाभिव्यक्त्यापीवरता ॥ १८ ॥ १९ ॥ बुद्ध्याउपास्यभूयोनजायतइत्यवस्थमाविज्ञानफलेनस्तुतिः ॥ अट्टाविति ॥ यद्यपिबहिरतश्चरेचकपूरक
योः प्रत्येकद्वैविध्यकथनात्कुम्भकाभ्यांसिद्दशान्वतितथापिकुम्भकयोः प्राधान्यादागटकाभिप्रायेणेयमुक्तिः ॥ २० ॥ एतदभ्यासात्प्राणनिरोधोपिकालेभवतीत्याह ॥ गच्छ
तदिति ॥ २१ ॥

५०१॥ ५१॥ इतरात्प्राणानाम्मायैर्द्वयनिर्गणविभिरयेत्यथ ॥ नादशावस्थाप्राणापानसधियणेषधप्राणिनामप्यल्लियोगिनस्तुतद्विदुनान्येइत्याह ॥ क्षणमित्यादिना ॥ ५८॥ गिरु यामिनं नैगेय ॥ ५९॥ ६॥ ण्यक्रियप्रेक्षित्वाप्राणानि ॥ तद्विक्रियाण्योपलक्षितोऽपानात्मासेत्याह ॥ नवपानमिति ॥ तथाचतत्परिचयार्थप्राणस्योन्नतिरपि नित्यकननूपापानापाधितयामिवाव ॥ ६१॥ आत्मापदत्वात्वादोमाधुर्यमिव ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ ६२॥ ६३॥ प्राणस्येति ॥ सउप्राविचाययहिरनवानभृयपरिशोध्यते ॥ अपानमस्यपरेप्राणेद्धितयानहि ॥ ५६॥ देशकालचसप्रेक्ष्यनभूयोजायतेमनः ॥ यत्रप्राणोत्पपानेनप्राणेनापानएवच ॥ ५७॥ निर्गणीयहिरतथ्यदेशकालोचपस्सती ॥ क्षणमस्तगतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८॥ अयद्वनिदयात्यम्यं कुम्भकृत्यद्विदु ॥ अयत्नसिद्धोत्ततस्यकुम्भकपरमंपदम् ॥ ५९॥ एतत्तदात्मनोरूपशुद्धेपापरमेवचित् ॥ एतत्तत्तत्सदाभासमेतत्ताप्यनशोध्यते ॥ ६०॥ पुष्पम्यातिरिवामोढप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणंनवापानंचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१॥ जलस्यातिरिवान्वाढमपानम्यांतरस्थितम् ॥ नमप्राणनवाप्राणचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२॥ प्राणक्षयस्यापानतस्यमपानक्षयकोटिगम् ॥ अपानप्राणयोर्मप्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६३॥ प्राणस्यप्राणनंप्रोचै परजीवस्यजीवनम् ॥ देहस्यधारणधुर्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६४॥ मनमोमननमत्यधुरेकरकावयोधनम् ॥ अहंक्तेरहंकारचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६५॥ यस्मिन्सर्वयत मर्वयत्सर्वसवतश्चयत् ॥ यत्रमवमयनित्यतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६६॥ आलोकलोकनपुण्यसवपावनपावनम् ॥ नचभावनमभ्युनंतंचित्तत्वमुपास्महे ॥ ६७॥ (अपानात्मगतोयत्रप्राणोनाभ्युदित क्षणम् ॥ कलाकलकरहितंचित्तत्वमुपास्महे ॥ ११॥) नापानोऽभ्युदितोयत्रप्राणश्चांतमुपागत ॥ नामाग्रगणनावर्तंचित्तत्वमुपास्महे ॥ ६८॥ यत्रप्राणोलमायातियत्रापानोलमेतिच ॥ यत्रद्वावप्यनुत्पन्नौतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६९॥ प्राणापानोद्वयम्यानेयात्याभ्यतरमाभ्येते ॥ यंद्वेयोगिपदाधारस्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७०॥

आप्यनाम्यद्व्यादिभूत ॥ प्राणनादिप्राणोरेनिमित्तमिति सवपायाय ॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ आलोकलोकनपुण्योतिषोऽप्येति ॥ भाविमनोब्रह्मादिविकारेनमनस्वीभवत्तद्व्यभावात्तस्यभूतवच ॥ नूनमिति नित्यम् ॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ नासापोपलक्षितद्वाशगुलप्रेक्षेरागनआवस्यप्राणापानप्रवाहसधिस्य ॥ विरुद्धप्रवाहद्वयसधीसावत्तोभावेति ॥ ६८॥ इतिरिवामोत्रन्दशायापिभ्रमपदाय यत्रभावेतिमूर्त्योस्तययवगच्छति तदेवाव्यक्किरेधर्मसंप्रणयसउत्पन्नैर्देवविभ्रुत्यर्थमनसिकृताह ॥ यत्रप्राणदति ॥ ६९॥ येदेवप्राणापानादवस्थानम्यानिभि पयतमप्येदेत्किपदराधारम्वरुषिष्ठानयच्चित्तत्वतद्वित्यथ ॥ ७०॥

यत्प्राणापानोपाधिरथाहृदमनातपरिच्छिन्नसत्प्राणापानसमाहारः प्राणानापाननशक्तिर्वाति एवं कर्णतरशक्तीनामपियच्छन्ति रूपं भवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुम्भकं भावेन तद्विसर्गरेचकादिभावेन च तदेव विवर्तते इति तदेवोपास्यमित्याह ॥ हृदिति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परामर्शश्चालनतस्मिन्निमित्तभूततत्त्वावोधरूपचेत्यर्थः ॥ एवं नाणोपास्ति फलमित्येतदेवोपास्यमित्याह ॥ यथाप्यमिति ॥ ७३ ॥ इन्द्रियाणां विषयप्रदेशोपसर्पणस्य दस्तुल्यप्राणश्वानंदसायोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमार्थः ॥ आपातदर्शिशराशुसदाजीवोपाधिभूतेन प्राणादिषोडशकलागणेन परिवर्तितवेष्टितम् ॥ सम्यग्नुभवं स्वनुभवं स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्य तथा विधपरमात्मपदमु

प्राणापानरथारूढं प्राणापानमनातम् ॥ यच्छक्तिरूपं शक्तीनां चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ हृत्प्राणकुम्भकं देवं च हि श्रयापानकुम्भकम् ॥ पूरकांश्चित्स्थं च तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरामर्शसत्तावोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राणव्यप्राणमननात्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यत्प्राणपवनस्यंदोयस्यंदानंदकारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनं परिवर्तितं च सदा कलागणेन ॥ स्वनुभवविषयं पदं तदभ्यसकलसुरप्रणतं परंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इह वा वा ० वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनि ० पू ० भुशुंडोपाख्याने समाधि वर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ एषा हि चित्तविश्रांतिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणानेन संप्राप्ता स्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लामिनि मे यं शमपि मे रुचि चालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ स्रग्ध्रेन च लस्ये पसुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुलोला सुजगस्मियति पुरुषस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठामि स्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्धते वायुरपि वासलिलं गते ॥ नैतस्मात्पुसमाधानाद्विरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मा बलोकनात् ॥ अशोकमनुजार्तोऽस्मि पदमार्थं महातपः ॥ ६ ॥ आमहा प्रलयद्वह्नुन्मज्जनमिज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यंस्त्रीवामिधीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चित्यामि कदाचन ॥ दृष्टिमांलं व्यतिष्ठामि वत्समानां मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथाप्राप्ते पुकार्येषु पुरित्यक्तफलेषु ॥ सुषुप्तसमयावुद्ध्यापरितिष्ठामि केवलम् ॥ ९ ॥

कप्रकरणे प्रपद्ये उपसदित्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यश्रवणशो निर्वाणप्रकरणे पू ० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इत्थं स्वस्यात्मविज्ञानं निहृत्य प्राणचित्तया ॥ भुशुंडेनात्र कथ्यते चिरजीविते हतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकरणे ॥ १ ॥ मेरोर्विचलनविचालस्तस्मादपि ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषु दृष्टानि दृष्टलक्षणानि स्थितौ निर्विशेषः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुप्रवहाख्याज्योतिश्चकाधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गते प्रवहणात्संरुद्धते संरुद्धोपातीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्पादकं विपयं जातम् ॥ ५ ॥ हेमहातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिदृष्टिम् ॥ आत्मनात्मनसा ॥ ८ ॥ निरजिमानत्वेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

॥ ५९॥ १० ॥ इराकालीप्राणपानाभ्यासहेतुनिगीर्णावितिपरयेत्यर्थः ॥ तादृशावस्थाप्राणानसधिक्षणेसधप्राणिनाभ्यस्तियोगिनस्तुतिद्विनाभ्येदस्याह ॥ क्षणमित्यादिना ॥ ५८ ॥ विदु यागिनदतिरोच ॥ ५९ ॥ १ ॥ एक्यियाप्रेवमिन्नप्राणधितामकारमुष्कातनिरुद्धनतरप्राणापानापाततदधिष्ठानचिदात्मोपासनकर्तव्यमित्यारायेनाह ॥ पुण्यस्यात्रित्यादिना ॥ सकिप्राणोपहिनएवोपास्योनेत्याह ॥ नसप्राणमिति ॥ तर्हिफियाणलयोपलक्षितोपानात्मासेत्याह ॥ नवापानमिति ॥ तद्यावत्परिचयाधप्राणस्यातिरवस्थितमित्युक्तंनूपासनापाधितयतिश्राव ॥ ११ ॥ आत्मावतदत्यात्वादोभाधुमिव ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्राणस्येति ॥ सउप्राविचाययहिरतर्वानमूयपरिशोध्यते ॥ अपानभक्षपरेप्राणेच्छदितयायहि ॥ ५६ ॥ देशकालवसंप्रेक्ष्यनभूयोजायतेमन ॥ यत्रप्राणोत्पपानेनप्राणेनापानएवच ॥ ५७ ॥ निगीर्णोयहिरतभ्वेशकालीचपस्यती ॥ क्षणमलग्नतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८ ॥ अयन्नमिन्द्रात्मास्यंकुभक्ततपदविदु ॥ अयन्नसिद्धोत्पतस्यंकुभक्तपरमपदम् ॥ ५९ ॥ एतत्तदालमनोरूपशुद्धैपापरमैवचित् ॥ एतत्तत्तत्सदाभासमेतव्याप्यनशोध्यते ॥ ६० ॥ पुण्यस्यांतरिवाभोदप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणनवापानचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१ ॥ जलस्यांतरिवात्वादमपानस्यांतरस्थितम् ॥ नसप्राणनवाप्राणचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२ ॥ प्राणक्षयस्योपातस्यमपानक्षयकाटिगम् ॥ ६४ ॥ अपानप्राणयोर्मध्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६३ ॥ प्राणस्यप्राणनंप्रोचै परजीवस्यजीवनम् ॥ देहस्यधारणबुद्धिचिदात्मानमुपास्महे यच्चमवमयनित्यतश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६६ ॥ आलोकालोकनपुण्यसंपावनपावनम् ॥ नचभावनमन्यूनतश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६७ ॥ (अपानास्मगतोयत्रप्राणोनाभ्युठित क्षणम् ॥ कलाकलंकरहिततश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ १ ॥) नापानोभ्युठितोयत्रप्राणश्चांतमुपागत ॥ ६९ ॥ प्राणापानोद्वस्यानेत्यात्माभ्यतरमास्थिते ॥ येहयोगिपदाधारस्तश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ यत्रहावप्यनुत्यन्नौतश्चित्तत्वमुपास्मणस्यप्राणदस्यादिश्रुते ॥ प्राणनादिस्यापारेनिमित्तमितिर्नसर्वपर्यायार्थः ॥ १० ॥

[illegible]

यद्याणापाधिरथाहृदमनातपरिच्छिन्नं सनप्राणापानसमाहारः प्राणनापननशक्तिर्गवितर्ककारणांतरशक्तीनामपिच्छन्तिरूपभवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुञ्जकभावेनतद्विसर्गचक्रादिभावेनचन्द्रविवर्ततदितदेवोपास्यमित्याह ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परामर्शश्चालनतस्मिन्निमित्तभूततस्तत्तर्वाधरूपचेत्यर्थः ॥ एवं प्राणापानास्तिफलमपितदेवेत्युपास्यमित्याह ॥ ७३ ॥ इन्द्रियाणाविषयभेदशोपसर्पणस्पदलक्षणायां दत्तायोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमार्थः ॥ आपातदर्शितशानुसदाजीवोपाधिभूतेनप्राणादिषोडशकलागणेनपरिवर्तितवेदितम् ॥ सम्यगनुभवः स्वनुभवः स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्यतथाविधंपरमात्मपदम्

प्राणापानरथारूढप्राणापानमनाततम् ॥ यच्छक्तिरूपशक्तीनां तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ त्वयाणकुञ्जकंदेवं बहिश्च प्राणापानकुञ्जकम् ॥ पूरकांशविसृष्टं यत्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरामर्शसत्तावोधां विरूपकम् ॥ यत्प्राप्य प्राणमननात्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यत्प्राणपवनस्यंदोयत्स्यं दानंदं कारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनं परिवर्तितं च सदा कलागणेनास्वनुभवविभवं पदं तद्रूपं सकलसुरप्रणतं परंप्रपद्योः ॥ ७५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये पुनिः पू० भुशुंडोपास्याने समाधिवर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ एषा हि चित्तविश्रान्तिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणाननसंप्राप्ता स्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लामिनि मे पाशमपि मे रुचि चालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ स्वप्नेऽपि न चलत्येष सुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुलोला सुजगत्स्थितिपुसु स्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठाभिस्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्धते वायुरपि वासलिलंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानादिरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोऽस्मि पदमाद्यं महातपः ॥ ६ ॥ आमहा प्रलयाद्ब्रह्मभुज्जन्मज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यन् जीवामि धीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चित्तयामि कदाचन ॥ दृष्टिमा लं व्यतिष्ठा मि वर्त्तमाना मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथा प्राप्ते पुकार्येषु परित्यक्तफलैषणः ॥ सुषुप्तसमया बुद्ध्या परि तिष्ठा मि केवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकारेण प्रपद्ये उपासेदित्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० नात्यर्थप्रकाशो निर्वर्णप्रकरणे ० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इदं ब्रह्मस्यात्मविज्ञानं ह्रव्यप्राणचिंतया ॥ भुशुंडेनात्र कथ्यते चिरजीविते हेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकारेण ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिपुटानि एतलक्षणासु स्थितो निर्विशेषः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुः श्रवहाब्धौ ज्योतिश्चकाधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गतेऽप्रवहणात्सरुद्धेन संरुद्धेतापीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकं विपयजातम् ॥ ५ ॥ हे महातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्त्तमानानित्यवर्त्तमानस्वभावासाक्षिष्टमि ॥ ८ ॥ निरतिशयानुत्प्रेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

विभ्रूपेयतयानिभित् ॥ तेनचिरजीवाभि ॥ १० ॥ सभायोगः सधित्वास्वयतः विभातब्रह्मेति यावत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ आत्मन स्वस्याभ्यास्यवाचष्टितमिशिरोप ॥ शुभम
 लावाजीवनम् ॥ १३ ॥ परसर्पदैववापलक्षणत्यागम् ॥ अक्षितजीवनाभिनिवेशस्तदावि ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सपन्नाममम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ अप्यत अग्न्यस्य
 ॥ २ ॥ सर्वचिद्व ॥ सर्वपदनावस्तिकावनास्तद्वित्सर्वपदाभासम् ॥ २१ ॥ आहृत्यादानम् ॥ २२ ॥ ससारप्रवर्तसारगारभकार्यम् ॥ २३ ॥ ययात्कालप्रारब्धोप

भावाभावमयीचित्तामोहितानीहितान्विताम् ॥ विवृत्त्यात्मनिनिष्ठामिचिरजीवाभ्यासमयम् ॥ १० ॥ प्राणापानसमायोगसमयसमनु
 स्मरन् ॥ स्वयमात्मनिनुप्यामिचिरजीवाभ्यासमयम् ॥ ११ ॥ इदमयमयालब्धमिदं प्राप्स्यामि सुदरम् ॥ इति चिन्तानमेतेन चिरजीवाभ्यासना
 मयम् ॥ १२ ॥ नस्तौमिन्नचान्नामिदं चित्किचिद्विक्लवाचनम् ॥ आत्मनोन्यस्यवासावोतेनाहशुभमागतम् ॥ १३ ॥ ननुप्यतिशुभप्राप्तौनाशु
 भेष्वपिस्वपते ॥ मनोममसमनित्येतेनाहशुभमागतम् ॥ १४ ॥ परमत्यागमालब्धसर्वमेवसर्वदेवहि ॥ जीवितादिमयात्यन्तेनाहशुभ
 मागतम् ॥ १५ ॥ प्रशान्तवापलंवीतशोकस्वस्थसमाहितम् ॥ मनोमममुनेशतितनजीवाभ्यासमयम् ॥ १६ ॥ काष्ठविलासिनीशैलवृण
 मभिहिमनन्तम् ॥ समसर्वत्रपस्यामितेनजीवाभ्यासमयम् ॥ १७ ॥ किमयममसपन्नप्रान्तवामिवितापुनम् ॥ इति चिन्ताज्वरोनास्ति तेन
 जीवाभ्यासमयम् ॥ १८ ॥ जराभरणदुःखेपुराभ्यलाभसुखेषु च ॥ नयिसंमिनद्वयमितेनजीवाभ्यासमयम् ॥ १९ ॥ अयद्यधु परश्चाय
 ममायमयमन्यतम् ॥ इति गन्तव्यजानामितेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २० ॥ सर्वसर्वपदाभासमनापतमनामयम् ॥ अहंविठितिजानामिते
 नजीवाभ्यासमयम् ॥ २१ ॥ आहर्निहरस्तिष्ठसुषुप्तसन्त्वनम् ॥ देहोहमिति नोवेद्येतेनास्मिचिरजीवितम् ॥ २२ ॥ इमसंसारमा
 रभस्तुपुनपदवत्स्थितम् ॥ असंतमिवजानामितेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २३ ॥ यथाकालमुपायातावार्थानर्थोसमौममम् ॥ हस्ताविवशरीरस्यो
 तेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २४ ॥ अपरिचलयाशक्त्यासुदराक्षिग्धमुग्धया ॥ अजुपस्यामिसर्वत्रतेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २५ ॥ आपादम
 स्तकानिस्मिन्नदेहममतामम् ॥ त्यक्ताईकारपक्ष्यतेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २६ ॥ यत्करोमियदथामितस्यक्कातद्वतोपिमे ॥ मनोनेक्यं
 भावस्तेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २७ ॥ यदायदामुनेकिंचिद्विजानामितवानदा ॥ मतिरायातिनोद्वत्यतेनजीवाभ्यासमयम् ॥ २८ ॥

स्यापिनभोगकालानुसारोपायातीयाती ॥ २९ ॥ स्वरूपाचपरिबलनीसपरिषट्भागन सैर्यतन्मया ॥ सुदरासर्वगुतेष्वात्मीयम्यदस्या ॥ अजुअकुटिलम् ॥ अथाकोकं
 भारते ॥ सर्वजिह्वशृणुपरमाज्ञैककालक-यवम् ॥ एतावानुक्तानि विषयमालाप किंकरिष्यतीति ॥ २९ ॥ १६ ॥ तत्तन्वसिमान्मन्यक्काशरीरित्यतद्वतोपिमेतेनैक्यम्यमकमुजो
 कृत्स्नवावतावतस्वीकरोति ॥ ३० ॥ अद्वैत्यमविनीतनायति ॥ ३० ॥

ईश-परेषामाक्रमणसमर्थोऽप्याकान्तिपरिसंनकरोमि ॥ एवंपरकृतेपरितापेसहनीलत्वान्खेदवान् ॥ २९ ॥ पश्यद्वेषेतेनपायेअस्मिन्शरीरेआसमानेव्यहंविदास्पदश्चि
 न्मात्रदर्शी ॥ एवञ्चिदात्मन सर्वशृतेषुसाम्यात्सर्वगतत्वात्सर्वगतदत्तशरीरमिवपस्यामीत्यप्यादृत्योज्यम् ॥ ३० ॥ सर्वदासमाहितसन्आशापाशविनुन्माध्याश्रिततद
 ने-अतर्हदिवस्परशिवेशानन्ददामि ॥ ३१ ॥ बाह्यदृष्टिष्वेषुसुप्तमन्जगत-असत्तापस्यामिअतस्तुप्रबुद्धसन्आत्मनसत्ताकरवित्त्वत्तथामीत्यन्वयः ॥ ३२ ॥ श्लयंशिथि
 लावयवक्षीणकृशागक्षुब्धव्यापृतावयवक्षुण्णसच्चर्णितावयवसर्वभूतानागतवर्त्तमानवत्तुनित्यनिर्विकारालभात्रलदृशानवनवत्पश्यामि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ आवाःकला
 नाभिविज्ञादीनामुपचयाअभावास्तरक्षयाश्रतेनैवाभिनिविष्टोस्मि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ किस्वन्नज्ज्वाभनपौषैवाह्नुद्विस्तेनेत्याह ॥ घटइति ॥ ३८ ॥ उपसहरति ॥
 करोमीशोपिनाक्रान्तिपरितापेनखेदवान् ॥ दरिद्रोपिनवांछामितेनजीवाम्यनामयः ॥ २९ ॥ पश्यद्रूपेशरीरेस्मिन्भूतस्थाल्माचिदास्य
 दः ॥ भूतद्वन्द्वं संहसाम्यात्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३० ॥ आशापाशविनुन्माध्याश्रिततत्तेःसमाहितः ॥ संस्पर्शनददाम्यत्तेनजीवाम्यना
 मयः ॥ ३१ ॥ असत्ताजगतःसत्तामात्मनःकरवित्त्ववान् ॥ सुप्तःप्रबुद्धःपश्यामितेनास्मिचिरजीवितः ॥ ३२ ॥ जीर्णमिन्नंश्लथंक्षीणंक्षु
 ब्धंक्षुण्णंक्षयंगतम् ॥ पश्यामिनववत्सर्वतेनजीवाम्यनामयः ॥ ३३ ॥ सुखितोस्मिसुखापन्नैदुःखितोदुःखितेजने ॥ सर्वस्यप्रियमिन्नञ्च
 तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३४ ॥ आपद्यचलधीरोस्मिजगन्मिन्नञ्चसंपदि ॥ भावाभावेपुनैवास्मितेनजीवाम्यनामयः ॥ ३५ ॥ नाहमस्मि
 नचान्योमेनाहमन्यस्यकस्यचित् ॥ इतिमेभावितंचित्तंतेनजीवाम्यनामयः ॥ ३६ ॥ अहंजगदहंय्योमदेशकालक्रमावहम् ॥ अहंक्रिये
 तिमेबुद्धिस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३७ ॥ घटश्चिद्विद्यतश्चित्तंविह्वनशकटञ्चचित् ॥ चित्सर्वमितिमेभावस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३८ ॥ इत्य
 हंमुनिशार्दूलत्रिलोककमलालिकः ॥ भृशुडोनामकाकोलःकथितश्चिरजीवितः ॥ ३९ ॥ ब्रह्माणवैविलुलितंत्रिजगत्तरंगमुत्पादनाद्य
 भिन्नवेनविभिन्नरूपम् ॥ आलीनमूत्रमितमाकुलदृष्टसमालोकयन्प्रकलयंश्चचिरंस्थितोस्मि ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो
 क्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०भृशुडोपास्यानोचिरजीवितहेतुकथनंनानामर्षिद्विशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ भृशुडउवाच ॥ ॥ एतत्ते
 कथितंब्रह्मन्यास्मियदिहास्मिन् ॥ त्वदाज्ञाभात्रसिन्ध्यर्थधाष्ट्यनज्ञानपारग ॥ १ ॥

इतीति ॥ मेरुकर्णिकावासित्वात्स्थानत्वाच्चत्रिलोककमलस्यअलिर्बिअलिकः ॥ ३९ ॥ उत्पादनाभिसर्ग आदिपदाद्विद्विपरिणामापक्षयात्ताल्लक्षणेनाभिज्ञवेनपरस्परप्र
 तिघातेनविभिन्नाभिनिर्वैचित्र्यप्राप्तानिरूपणियस्यतत् ॥ एवरीत्यापुन-पुनरुन्मथितमालीनचाकुलपरिधमस्ताक्षिदृश्यबुद्धिमनइन्द्रियाणादृश्यजगद्भूतानकालेआलोकयन्समा
 धिकालेप्रकलयन्विलापयञ्चिचिरस्थितोस्मीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीवा०नात्यर्थ०नि०पू०षड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥ ७३ ॥ भृशुडस्यप्रशसाचयियासोस्तेनपूजनम् ॥ व
 सिष्ठस्यनमोगत्याखलोकासिश्चवर्ण्यते ॥ १ ॥ यथायेनप्रकारेणअसिचिरजीवामि ॥ परमार्थतद्दहकार्यकरणसधातेयदस्मितञ्चकथितमित्यर्थः ॥ धाष्ट्येनवैयास्येन ॥ १ ॥

आत्मोदत्त सुदत्तान् ॥ १ ॥ १ ॥ येन बलप्रपश्यन्ति गोदशो भया ॥ यान् बलौ त्विदृशो भिरस्थितसार्धक्याग्निप्रायम् ॥ १ ॥ विधुधानि शिवानां विदुषां च भूतयोः सार्धैर्भयं संपवोदृष्टा ॥ १ ॥ यत्नायनचिरमन्विष्यापिमहोलां पद्मो जनाः कथयिष्याप्यतथा विभावानि बलमुत्तमम् ॥ १ ॥ वरास्त्रेवेणुवने ॥ वेणुना मय्यष्टमुक्ताकरो पुपरिगणनाम् ॥ १ ॥ ८ ॥
 मय्याङ्गपदवाप्याङ्गिककर्मलक्ष्मणम् ॥ मुरमविरसतां फिलोकस्वग्रहम् ॥ १ ॥ १० ॥ भौक्तिकलक्षणेनार्थेण क्षार्थार्थलक्षणेन ॥ ११ ॥ अनेन विवेकसुपमानान्वित्यशिवपूजा
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अहेनुष्विचित्रमगवन्स्रवताभूपणश्रुते ॥ आत्मोदत्त प्रकथित परविस्मयकारणम् ॥ २ ॥ धन्यास्ते ये महात्मानाम्
 त्यंतश्चिरजीवनम् ॥ भवतं परिपश्यन्ति द्वितीयमिदं पद्मजम् ॥ ३ ॥ यावदप्यदशो धन्या स्वात्मोदत्तमस्वद्वितम् ॥ यथावत्पावनबुद्धे सर्वक
 यितवानसि ॥ ४ ॥ प्रक्यातं दिक्षु सर्वसुदृष्टा विधुधभूतय ॥ भवानिव जगत्पश्यस्मिन्नमहा नवलोकितम् ॥ ५ ॥ कथयित्वाप्यन्ते कश्चिद्वान्ति
 हहिमहाजन ॥ नमवानिव स्रव्यात्मा सुलभो जगति क्वचिन् ॥ ६ ॥ वरास्त्रेवे हि कस्मिंश्चिज्जायते भौक्तिकयया ॥ जगत्सर्वे हि कस्मिंश्चिद्
 स्यते त्वाद्दशस्तथा ॥ ७ ॥ मया तु सुमहत्कार्यं भवसंपादितं शुभम् ॥ पुण्यदेहं विमुक्तात्मा यद्भवानवलोकितम् ॥ ८ ॥ तदस्तु तव कल्याणप्रवि
 शात्मगुह्यं शुभात् ॥ मय्याङ्गसमयान्मेव जाभिस्तु रमदिरम् ॥ ९ ॥ इत्याकण्य मुद्युहोसौ जगद्दोषा यथापादपान् ॥ सकल्यिताभ्यां हस्ता
 भ्यामुपात्तं हेमपद्मवम् ॥ १० ॥ कल्पवृक्षलतापुष्पकसरेण हि भविष्या ॥ तत्पादं भौक्तिकार्थेण पूरयामास पूर्णधी ॥ ११ ॥ तेनार्थपाद्य
 पुष्पेण चिनेन विवर्णनामसौ ॥ आपादं भक्तकर्मन्त्यापूजायामास पूर्वजम् ॥ १२ ॥ अनुब्रज्या कर्द्वयं तस्वर्गे द्वालाभिमिति बुवन् ॥ विष्टरादह
 मुत्पायत तं खगवदाहुतम् ॥ १३ ॥ व्योमियोजनमाधतु मनुब्रज्ययागतम् ॥ करकरेणावष्टय वलात्सरोधितं खगम् ॥ १४ ॥ मयियाते
 क्षणेनैव गगनाच्च न्यदृश्यताम् ॥ निवृत्तोसौ विहंगेद्रोद्रुस्यजासगतिं सताम् ॥ १५ ॥ अन्योन्यमपि कस्मिंश्चित्तरगकडंबुधौ ॥ व्योम
 न्यदृश्यतां यातो स्वगस्मृत्या मुनीनहम् ॥ १६ ॥ समर्पिर्महलप्राप्य जाययापरिपूजितम् ॥ याते रूतयुगस्यादौ पुरावर्षं शतद्वये ॥ १७ ॥ स
 गतोऽहं मुद्युहो न मेरोऽश्वगुहो भवम् ॥ अपरां भक्तेशीणेनेत्रेतासप्रतिवर्त्तते ॥ १८ ॥ मध्येनेत्रेतायुगस्यास्पृजा तस्त्वरिपुमहनम् ॥ पुनरप्याष्ट
 मेव पतन्नेवोपरिभूयते ॥ १९ ॥

परतपितस्य गम्यते ॥ पुनरुत्थितम् ॥ १९ ॥ हे खगेऽहं अनुब्रज्या लक्षणेन कर्द्वयं तस्वर्गे द्वालाभिमिति बुवन् ॥ १९ ॥ सरोधिभो निषर्त्तितम् ॥ १९ ॥ १९ ॥ आ
 वाभयोप्यनप्यदृश्यतां यातौ ॥ नतः अहं स्वगस्मृत्या मुनीनहम् ॥ १९ ॥ सप्तमर्षिर्भक्तकर्मन्त्यापूजायामप्युदीन्य द्वालाभिमिति बुवन् ॥ १९ ॥ जायया भवत्तथा ॥ ३
 कायापुनुरसन्ते काकमाह ॥ याते इति ॥ १९ ॥ १९ ॥ १९ ॥ १९ ॥

उपसहरति ॥ इतीति ॥ २० ॥ इतीति ॥ इतिदमासुमतेभूशुद्धस्यसत्कथाय प्रविचारयिष्यतिसद्दहस्मिन्नेवशरीरिजवाजलान्यादयसद्मयैर्बहुलाअतएवाकुलायेजीवास्तैरास्थि
 तादितिदमाप्रसिद्धायमस्तरितमायानदीतिरिष्यति ॥ प्रसप्तमितिपौरुषप्राधान्यद्योतनार्थम् ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० सप्तविंशतितमः
 सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आख्यायिकाभिसवधोदेहानिनितिवर्णनम् ॥ आपातथातिमात्रत्वेदेहावस्थावर्णयति ॥ १ ॥ वर्णितायाभूशुद्धाख्यायिकायाः प्रकृतोपदेशमिव
 धर्शयति ॥ एवमित्यादिना ॥ १ ॥ प्राणान्म्यासोन्नप्राणस्यनितरो वउपास्तिवार्तापूर्वकाम् ॥ महार्णवइतिविपुल ससरोनिगीर्थाव्यवसितः ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणापानावलोकिक
 मिलितोभूदुशुंडामेतयैवाजरूपवान् ॥ इतिसंकायित्वित्रंभुशुंडोदंतमुत्तमम् ॥ श्रुत्वाविचार्यचैवांतयद्युक्तंतसमाचर ॥ २० ॥ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिमुमतिभुशुंडसत्कथांयोविमलमतिःप्रविचारयिष्यतीह ॥ भवभयवद्बहुलाकुलास्थितासप्रसभमसत्सरितंत
 रिष्यतीति ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० बा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० भूशुंडोपाख्यानसमामिर्नामसप्तविंशतितमःसर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवंभुशुंडवत्तांतःकथितस्तेमयानघ ॥ अनयाप्रज्ञयातीर्णोभूशुंडोमोहसंकटात् ॥ १ ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यस्वप्राणा
 भ्यासपूर्विकाम् ॥ भुशुंडवन्महाबाहोभवतीर्णमहार्णवः ॥ २ ॥ यथाज्ञानयोगेनसतताभ्यासजन्मना ॥ भूशुंडःप्राप्तवाआप्यंतथासाद
 यतत्पदम् ॥ ३ ॥ असक्तबुद्धयःसर्वेभूशुंडवदवस्थितिम् ॥ प्राप्नुवंतिपरेतत्त्वेप्राणापानावलोकिनः ॥ ४ ॥ एताविचित्राभवताश्रुताविज्ञा
 नदृष्टयः ॥ इदानींधियमालंब्ययच्छेदसितथाकुरु ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्भवताभूमिभास्वताज्ञानरश्मिभिः ॥ हाईमुद्दाम
 दौरात्म्यप्रमृष्टमखिलंतमः ॥ ६ ॥ प्रबुद्धाःस्मःप्रविष्टाःस्मःस्वमास्पदम् ॥ स्थिताःस्मोज्ञातविज्ञेयाभवंतोऽह्यपराइव ॥ ७ ॥
 अहोभूशुंडचरितंपरंविस्मयकारकम् ॥ भगवन्भवताप्रोक्तमुत्तमार्थावबोधनम् ॥ ८ ॥ भूशुंडचरितेब्रह्मनेतस्मिन्कथितंतव्यय ॥ यच्छ
 रीरगृहंप्रोक्तमांसचर्मरिथिर्निर्मितम् ॥ ९ ॥ तत्कननमरचितकुतोवातस्समुत्थितम् ॥ कथवास्थितिमायातंकोवातत्रावतिष्ठते ॥ १० ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ परमार्थावबोधायदोपापाकरणाच्च ॥ शृणुराधवतत्त्वेनवक्ष्यमाणमिदंमया ॥ ११ ॥ अस्थिस्थूणेनवद्दारंरक्तमां
 सावलेपनम् ॥ शरीरसदनंरामनकेनचिदिदंरुतम् ॥ १२ ॥

नःउक्तेपास्तिशीलाः ॥ ४ ॥ यथेच्छसियोगपूर्विकाभूपास्तिपूर्विकावाद्यालप्रतिष्ठतथाकुरु ॥ ५ ॥ स्तायोगोपास्तीवदुपदेशश्रवणोदेवस्वस्यतत्त्वबोधःसिद्धइतिस्मृयम्
 राम कथाप्रसंजितदेहेहस्वरूपमेव जिज्ञासमानं पृच्छति ॥ भूमिभास्वताभूमाववतीर्णेनसूर्येण ॥ उद्दामानिदौरात्म्यानिअनालस्वात्मत्वदर्शनानित्ययुक्त
 दुष्टेष्टितानिचयस्यान्तथाविधहार्दयम् ॥ ६ ॥ अपराद्धितीयाश्रवतद्व ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्तुर्नीमिस्तस्यस्थितिप्रकारस्यतद्वत् स्थस्यस्वापिनश्चप्रश्नाः ॥ १० ॥ ११ ॥ तत्रा
 वस्योनरमाह ॥ अस्थीति ॥ १२ ॥

नर्षीभरोत्येहस्यनिमाताभुतिपुराणाध्यायिकाभिसिद्ध जीवस्तुत्वकर्मापभोगायास्यानिपापकलौक्यमपलप्येतद्भाह ॥ आभासमाधमिति ॥ इत्यमेवविवैषनिर्मातारमि
त्ययानाहजलेचद्राभासोनिमातामपेक्षतेनार्थभिरिककल्पितद्वितीयचद्रविषयमल्लहदित्यर्थ ॥ ईश्वरस्यनिर्मादुल्लतुश्रीतनमुष्णम् ॥ पुरुषनि श्वसितदृष्टातदर्शनात् ॥ जीव
स्यनिमापयितुत्वमपितया अमुद्विष्टपुत्रत्वावनिटनिमापणयोगाच्चेतिभाब ॥ १३ ॥ वेहस्यविष्यात्वतृतीतिकालाभासस्थितिकत्वाच्चद्रवित्ववेवसिद्धमित्याह ॥ द्विषेदेति। चद्र
द्वित्वद्विषद्वरानस्यविधौसत्येवभवतिनाम्यदा वेहोपिहियस्मासयेव बलुतस्तुसदैवसकएवैदुरित्यन्वय ॥ १४ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वेहेति ॥ परमाथसवधिष्ठानकतयाउपचा
रास्तत् ॥ १५ ॥ असत सत्त्वर्नाति कट्टातभाह ॥ त्वमदति ॥ मुधाभिध्येव ॥ वृद्धवविधौबुद्धवर्तनीतस्त्वे ॥ इतरद्विधौशुद्धात्ववर्शनसत्ये ॥ अलभ्यगवृष्णिकोवक्त्रम् ॥ १६ ॥

आभासमात्रमेवदमित्यमेवावभासते ॥ द्विचंद्रविभ्रमाकारसदसच्चव्यवस्थितम् ॥ १३ ॥ द्विचंद्रदर्शनविधौचद्रद्वित्वसंदेवहि ॥ वस्तुत
श्चेकएवैदु स्थितादहस्यैवहि ॥ १४ ॥ देहप्रत्ययकालेहिदेहोयसमवस्थित ॥ असन्नेवचसत्तस्माव्योक्त सदसटात्मक ॥ १५ ॥ स्वप्न
स्वप्नावबोध संस्त्वन्यटासमुपैवहि ॥ बुद्धदोबुद्धदविधौसत्योमिथ्यैवचान्यदा ॥ १६ ॥ देहोदेहविधौसत्योत्वसत्यइतरद्विधौ ॥ प्रतिभास
विधौतावज्जलसदसदन्यदा ॥ १७ ॥ प्रतिभासविधौदेहसन्नसश्चान्यदास्मृत ॥ आभासमात्रमेवदमित्यसप्रतिभासते ॥ १८ ॥ अय
नामादमित्यंतगृहीतमननस्थितम् ॥ मासास्थिमयनिमाणदेहोहमिति विभ्रमम् ॥ १९ ॥ त्यजसकल्पनिर्माणदेहा मृतिसहस्रश ॥ सुख
तल्पगतोयनस्वप्नदेहेनदिक्तान् ॥ २० ॥ परिभ्रमसिहेरामसेदेहलोकास्थित ॥ जागरायामनोराज्येयनस्वर्गपुरांतरम् ॥ २१ ॥ परिभ्र
मसिनेरुवासंदेहलोकास्थित ॥ स्वप्नेवपिचय स्वप्नजत्रयेनमहीतान् ॥ २२ ॥ परिभ्रमसिहेरामसेदेहलोकास्थित ॥ मनोराज्यम
नोराज्येमहद्विभवभूमिपु ॥ २३ ॥ परिभ्रमसिनेहसंदेहलोकास्थित ॥ गतेदेहेमनोराज्येयाविचित्राजगत्क्रिया ॥ २४ ॥ प्रकरोपिम
हायाहोतेदेहालोकास्थिता ॥ विलासिन्यानुरागिण्यायेनसकल्पकांतया ॥ २५ ॥ निर्दतिचाभिदेहेनसेदेहलोकास्थित ॥ एतेरामयया
देहामनस सदसन्नया ॥ २६ ॥

प्रतिभासविधिविनिमयाधितार्थनिगमनत्वाभ्यपैमरुक्त्यम् ॥ १८ ॥ आभासमात्रायापुपावयस्वद्विमानत्वाजयति ॥ अयमिति ॥ द्राम्गृहीतेदेहाकारमनमेवसस्कारबा
ध्यातुन पुनर्देहाकरेणस्थितम् ॥ १९ ॥ त्यजतिपूर्वाभ्यायि ॥ सकल्पनिर्माणदेहोदेहोवास्तुतेयामसत्त्वतांरशयति ॥ सुखतल्पगतइत्यादिना ॥ २० ॥ जागरायोजगरे ॥ छा
दयधीत्यम् ॥ २१ ॥ मनोराज्यांत कल्पितेमनोराज्यांतरेयहृतीपुविभवभूमिपु ॥ आम्भूत समानाधिकरणजानीययोरीत्यात्मेकतव्येतवभावच्छावस ॥ महतीमिद्वच
द्वारीनाविभवभूमिपु ॥ २३ ॥ गते कल्पनाविलयमनुविलनि ॥ २४ ॥ २५ ॥ निर्दतिसोभोगसुखंयासीतियोग्यतयावक्तव्यमानकालोक्ति ॥ एवमभिव्यक्तमनोराज्येदेहा
अप्युराहायाः ॥ तेभुविष्यात्वसोक्त्यक्तवारेनिश्चितत्वात्बलुतदेहिमथात्वसाधयति ॥ एतेद्विति ॥ २६ ॥

अहताध्यासविषयेदेहदेशितोन्यायोममताध्यासगोचरोपनाशविषयसद्व्यासायेमाह ॥ २७ ॥ यानुदेहादौ स्वामादिविषयमुद्रि साधिरानुवृत्तिमात्रानुमत्य
 स्वासाकल्पिकत्वाद्विषयकेत्याशयेनाह ॥ दीर्घेति ॥ २८ ॥ अतएवास्त्यतस्त्वन्नानेनवाध्यत्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ प्रबोधमिति ॥ २९ ॥ मयकृत्कृत्स्मात्रपरिशेषेणद्वय
 सि ॥ यथाअकोदयेप्रबुद्धस्वामाद्यन्तरधनितहत ॥ ३० ॥ काचिदनिर्वचनीयामित्येतत्पर्यः ॥ उक्त्येवप्रागुक्तप्रकरणेवित्तराकंस्मारयति ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

तथैवतादृशाचारदेहोयंमनसःस्मृतः ॥ इदंधनमयदेहोदेशयमिति विभ्रमः ॥ २७ ॥ तत्सर्वचित्तवीर्यस्यसंकल्पस्यविजृम्भितम् ॥ दीर्घं
 स्वप्नमिमंविद्धिदीर्घवाचित्तविभ्रमम् ॥ २८ ॥ दीर्घवापिमनोराज्यसंसारघनंदन ॥ प्रबोधमेव्यसियदापरमात्मच्छयास्वया ॥ २९ ॥
 ब्रह्मसिक्तदासस्यगिदमकंदियथा ॥ स्वप्नसंकल्पजालेनयथान्यैवजगत्स्थितिः ॥ ३० ॥ तथैवयद्विसंकल्पकलनाकाचिदेवहि ॥ यथा
 पूर्वमयोत्पत्तिः प्रोक्ताकमलजन्मनः ॥ ३१ ॥ मनसःस्वयमेवांतःसंकल्पकलनोद्भवा ॥ विनिर्भरचनोपंतंमनस्तत्रात्तविभ्रमम् ॥ ३२ ॥
 संकल्पकलनामात्रंतथेदमवभासनम् ॥ यथाकल्पितआभासोमनसोज्ज्वलजंगमः ॥ ३३ ॥ देहाद्विचिनिदेहः स्थितोन्यस्तद्देवहि ॥
 प्राग्भवाहचिराभ्यस्तोवासानातिशयेनचः ॥ ३४ ॥ तथैवदृश्येदहस्तथाकृत्यद्वयेनमः ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनमंकल्पोत्पद्यमेवचित् ॥ ३५ ॥
 अन्यथाभाव्यंतरामभूयतेतदिहान्यथा ॥ अयंसोहंममायंयन्मंगडनिभाविने ॥ ३६ ॥ सत्याभावाव्यंतरामभावनादाद्वयंभवः ॥
 भावितंतीव्रवगेनयदवाशुतदेवहि ॥ ३७ ॥ सर्वत्रदृश्येतरामकानिवात्यंतवद्भवा ॥ अद्वय्याद्यत्तिरयत्तायथान्यमेयुद्भूयते ॥ ३८ ॥ तथा
 यंभावनाभ्यस्तः संभारोप्यवलोच्यते ॥ यथावभावनोद्विप्रमद्वदवभासने ॥ ३९ ॥ तथेदमप्यकालस्यमपिमंतद्वयेनस्थिरम् ॥ व्योम
 न्येवयथानापतमेगंदृश्यंतसरित् ॥ ४० ॥ धराप्यविद्यमानापिमंकल्याहस्यनेतया ॥ दृश्यतेदृग्निर्वकृत्याद्यथाव्यामनिपिच्छिका ॥ ४१ ॥
 तथैवेयजगद्वर्ष्मोर्दुर्ज्ञानादवभासने ॥ दृश्यंतसमयादुपानयथाव्याप्तिपिच्छिका ॥ ४२ ॥

द्वोपाख्यानोक्तमपिस्मृत्यमित्याह ॥ यथाकल्पितदने ॥ ३३ ॥ एवेदेहाहुर्कतिहादेर्वचनितोयोदेहः ॥ ३४ ॥ तथाकृत्यद्वयेनतादृशमंस्थानमप्येव ॥ पौरुषेणप्रयत्ने
 नेन प्रत्यग्मूर्तीकृत्यस्वात्सदातेअवदेहजगदाकारमकल्पयेदेन्द्रचयः ॥ ३५ ॥ अन्यथाभावायतेयदीतिशेषः ॥ नत्तद्विअन्यथाययेव ॥ इतिभावितवैवानुभूयतइति
 शेषः ॥ ३६ ॥ तदेवहिदृश्येनद्विपरिणान्वयः ॥ ३७ ॥ अद्वय्याद्यत्तिव्याप्यतिथयाभ्यन्ता ॥ ३८ ॥ क्षिप्रगीघ्रन्यसीक्षणादेःअहंविशगद्विक्तादेशोऽवभासने ॥ ३९ ॥ स्थि
 रसाभ्यनम् ॥ व्योमनिमरुभूम्याकाशे ॥ सरित्स्मृगनृगणानदी ॥ ४० ॥ धरागपिपराव्यादंतरक्षत्रिलोकोच ॥ पिच्छिकावर्हमृष्टः ॥ ४१ ॥ हुनोतिनवधमत् ॥ ४२ ॥

भीतरपि स्वस्वस्येपुस्वमनोराज्यकल्पितइतिव्याप्तादिपु ॥ सत्यमभयम् ॥ ४३ ॥ स्वप्नाव आत्मा ॥ सत्यमिदं हि मुखवशायाय ॥ ४४ ॥ यद्विभेति तदपि प्रत्यर्कनिकषित्वा
 सम्यतिरिक्तमस्तीत्यर्थ ॥ य विभेति स एव निकषित्वोऽप्यो विवेचनीयः ॥ ४५ ॥ अयमभयाविलक्षणमोह आद्ययशुःशालमिनदरपथे ॥ तथाचमुति ॥ यमदम्यम्यास्तिकस्मा
 नुविभेतीति ॥ ततएवास्यभयवीयाय कस्माद्वाभेव्यन् द्वितीयाद्वैभयं प्रवर्तनीति ॥ केन तर्पुपायेनात्माशुद्ध्यातिमाह ॥ सम्यगिति ॥ स्वप्नाव आत्मा ॥ ४६ ॥ पुनरशुद्धिप्रति
 र्शकित्वा रयति ॥ नेति ॥ स्वप्नावत क्रीधनयोऽप्यताभयतायद्वीर्यतापाविनास्वरूपमिष्यक्तौ पुनलाचत्वमिवेत्यर्थः ॥ कुओऽस्य दर्शनायाच्छुद्धिरिति चेदस्य मलस्याभासमाधत्वा
 दित्याह ॥ आभासमाधयेवति ॥ ४७ ॥ इति अस्माद्धृतो सम्यगालोकमेव बाध्यकलनायाऽस्यागो निवृत्तिरिति विबुधिरिति पूर्वेषां पथ ॥ सम्यगीक्षणं तर्हि कीदृशतयाह ॥ मरण
 सम्यग्दृष्ट्या जगद्दुष्मीलयेर्यनावभासते ॥ भीरुरभ्येतिनयया स्वसकल्येपुसंभ्रमम् ॥ ४३ ॥ स्वसकल्ये हि भूमासरेन तयैति भयं सुधी ॥ स्व
 एव हि स्वभावोयमित्यसप्रतिभासते ॥ ४४ ॥ संसारसरणिस्थित्या कस्मात्कांच विभेति किम् ॥ स एव किंचित्सशोध्यः शुद्ध्या विमलताग
 ते ॥ ४५ ॥ तस्मिन् न ह भ्यंते राममोहोयं जगत स्थित ॥ सम्यगालोकमात्रेण स्वभावः शुद्धिरुच्छति ॥ ४६ ॥ न गृह्णाति मलभूयस्तत्त्वतमि
 व क्रीधनम् ॥ आभासमात्रमेव दनसन्नासजगन्नयम् ॥ ४७ ॥ इत्यन्यकलनात्याग सम्यगालोकं न विदुः ॥ मरणजीवितं स्वर्गो ज्ञानम
 ज्ञानमेव च ॥ ४८ ॥ विदाभासाहतेनास्तीत्येकता सम्यगीक्षणम् ॥ त्वमहंतादिससारइति मेन दिशोऽक्ष ॥ ४९ ॥ सर्वस्वाभासमेवेति स
 न्यगालोकं न विदुः ॥ सदसन्मयसंसारियथाभूताय दर्शनम् ॥ ५० ॥ नास्तमेति न चोटे निसम्यगालोकनाम्न ॥ निर्णयिसवज्ञावानाम
 सत्वसत्त्वमेव च ॥ ५१ ॥ निष्कामं शान्तिमभ्येतिसम्यगालोकनाम्न ॥ न निर्दति न च सौति न ह्यति न शोचति ॥ ५२ ॥ शीतलांसत्यता
 मेति सम्यगालोकनाम्न ॥ अवश्यमेव मर्तव्यं सर्वैरिव हि यधुभिः ॥ ५३ ॥ इति यधुवियोगेपु किं दयापरितप्यसे ॥ अवश्यमेव च मयाम
 तं ध्यमिति निश्चयः ॥ ५४ ॥ इत्यात्ममरणप्राप्तौ किमुधापरितप्यसे ॥ अवश्यमेव आतेन किंचित्सुविश्रवादिक् ॥ ५५ ॥

मित्यादिना ॥ ४८ ॥ विदाभासाद्येकताशादने किनापुष्ट्यभ्यास्तीत्येकता निष्कामाप्रपरीशेयः फलत सम्यगीक्षणमित्यर्थ ॥ त्वतात्वातिरिक्तचेतनता ॥ अहंतात्वे इह मप्रपरि
 स्थित्येव चेतनता ॥ आदिपदास्वताइताभिमानविययआध्यात्मिक कार्यकारणकलाप संसारयत्यालानलोकान्तरेपु विषयेपु च यथतीतिसारो विषयकलापस्तदाधारावरावि
 राधेति सर्वदृश्यजातयेमत्वबधिनपु यत्कूनसति किनु स्वाभासस्वपक्षशास्त्वस्वरूपमेवास्तीत्यन्वयः ॥ ४९ ॥ सम्यगालोकं न फलमाह ॥ सदसन्मयेति ॥ सद्ब्रह्म असतीमायात
 इमयोपरातके ॥ ५० ॥ असत्वं बाधम् ॥ सत्त्वमधिष्ठानसम्याप्रपरिशेषम् ॥ ५१ ॥ निष्कामं शान्तिमभ्येतिसम्यगालोकनाम्न ॥ ५२ ॥ शीतलामपराततापप्रयाय ॥ स्वस्य मुक्तावपि
 बंधुजनानां पतिवत्तेन वीर्यपराणादि रत्नजलापोदुर्बलमाह ॥ अक्षरपदेवेत्यादिना ॥ ५३ ॥ अहंतादशायास्वमरणांशकातायोप्येनेनोपायेन परिहर्तुं राक्त्वमुप्याशये
 नाह ॥ अपरपदेवेति ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ आपत्तद्वारिच्यदुर्दशाया ॥ अथदिवआयातावत्वेव ॥ बृहद्विचर्यते ॥ ५७ ॥ असद्विपसैवश्वेनक्रशचित्सवभापन्भितिमायाविक्रियावैचित्र्यमात्रात्मकप्र
पंचेकिमन्यदस्तिव्यतिरेक्येत्यर्थः ॥ ५८ ॥ अहंकारालानास्मि ॥ ५९ ॥ चित्रात्कामकर्मवासनाविद्याषोडश्व्य ॥ चिदात्रासत्विष्यकारा ॥ अंगेतिकोमलामयव्रणे ॥
॥ ६० ॥ येनिष्ठेउर्द्धकलेनिमित्तभूतेयस्मिन्परितापेइतिक्रियाविशेषणम् ॥ ६१ ॥ अनुत्तमपदेस्थितोब्रह्मवित्सर्वभावेषुनाशानाथापशिष्टापरतांब्रह्मतामेवआदत्तेस्वीक
रोतिनयतीतिकालीकृतिवर्तनाम् ॥ यथातिन्तिरीहीर्नभिर्भाषायावृणानमूलतस्वरज्जाग्राग्न्यरित्यस्यद्वीवृणकोटिमेवादत्तेद्वदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ एतदर्थससारस्यस्वरजागपरिहाराय
प्राप्तव्यंपुरुषेणेतिहृयस्यावसरोहिकः ॥ सर्वस्यैवहंससारेनरस्यव्यवहारिणः ॥ ५६ ॥ अर्थायाताभवत्यापच्छोकस्यावसरोहिकः ॥ बृंह
त्युदेतिस्फुरतिबुद्बुदौघइवार्णवे ॥ ५७ ॥ इदं हिजगतांजालंकिमत्रपरिद्वना ॥ सत्सदेवसदैवैतदसदेवासदेवहि ॥ ५८ ॥ क्रियावैचित्र्य
मात्रेनुकिमन्यपरिद्व्यते ॥ नाहमस्मिन्बाभूवंप्रविष्ट्यामिनसोधुना ॥ ५९ ॥ देहोयंचित्रदोषोत्थःकिमन्यपरिद्व्यते ॥ देहाच्चेदन्यएवा
हंचिदाभासस्तदंगे ॥ ६० ॥ कैतौमेसदसद्भावौयन्निष्ठपरितप्यते ॥ इतिनिश्चयवत्त्वांतंस्मरज्ञानात्मनोमुनेः ॥ ६१ ॥ नास्तमेतिनचो
देतिनशांतपरितप्यते ॥ परतामेवनाशांतामनुत्तमपदेस्थितः ॥ ६२ ॥ आदत्तेतिन्तिरीहृद्वीवृणकांदिभिवामलाम् ॥ एतदर्थमसत्येस्मि
न्नास्याकार्यामनागपि ॥ ६३ ॥ सूरज्जेवबलीवद्बाधयतेजंनुरास्थया ॥ अतस्त्वयादृढमिदमितिनिर्णीयबुद्धितः ॥ ६४ ॥ आस्थारहित
याबुद्ध्याविहर्तव्यमिहानय ॥ कर्तव्यमेवकर्तव्यमकर्तव्यमुपेक्ष्यते ॥ ६५ ॥ आस्थानास्येपरित्यज्यलीलयैवमहाधिया ॥ आभासमात्र
मेवेदयस्यचप्रतिभासते ॥ ६६ ॥ सौंजतशीतलतामेतिदिनानेभुवनंयथा ॥ प्रतिभासंपरित्यज्यषडार्थपटलव्रजे ॥ ६७ ॥ आभासमात्र
सामान्यमिदमालोकयानय ॥ आभासमात्रकरामचित्तमशंकलंकितम् ॥ ६८ ॥ ततस्तदपिसंत्यज्यनिराभासोभवोत्तम ॥ चिदाका
शमयोनित्यंसर्वगःसर्ववर्जितः ॥ ६९ ॥ आभासस्यपरित्यागेभवस्येकांतनिर्मलः ॥ नाहमस्मिन्मेभोगाःसत्याइत्यभिभाषिते ॥ ७० ॥
नेदमाहंबरंव्यर्थमनर्थायावभासते ॥ अहमेवहिवासर्वचिदित्येवंविभाषिते ॥ ७१ ॥ नेदमाहंबरंव्यर्थमनर्थायावभासते ॥ दर्शनद्वयम
व्येतत्सत्यमन्यंतसिद्धिदम् ॥ ७२ ॥

म् ॥ ६३ ॥ इदमपभूतब्रह्मदतिउक्तयुक्त्यानिर्णीय ॥ ६४ ॥ तर्हिकिमास्थापरित्यज्ययेष्टाचरणकर्तव्यंनेत्याह ॥ कर्तव्यमेवेति ॥ विहितमेवेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ लोलयाअश्रमेण
॥ ६६ ॥ दिनानेसौरतापोपरमे ॥ सर्वानुगतस्मान्नात्रदर्शनेउपायमाह ॥ प्रतिमासमिति ॥ विरोधाकारमित्यर्थः ॥ षडार्थानपिचभूताजापटलसमूहस्तदालकेपटलद्वयविषयव्रजे
॥ ६७ ॥ चित्तस्यआमर्शेनविशेषकल्पनेनकलकिमग्नूदिशेषः ॥ ६८ ॥ तत्तन्मात्ररूपमाभासमपिसत्यज्यस्थालव्यक्तिरेकबुद्ध्यात्त्यक्कानिराभाससंक्षिपुदीप्तन्यःसंवर्गःपूर्णः ॥ ६९ ॥
निराभासतासिद्धुपायजुतचित्तनद्वयमाह ॥ नाहमित्यादिना ॥ अभितोभाषितोचितोसति ॥ ७० ॥ कितिस्त्वर्थायचित्तनंसर्वस्यचिदालम्भावचित्तनवेतिद्विचिंतने ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

ऐच्छिकसमुच्चयेप्यनयोर्निरोधः फलतः ऐक्यत्वात्त्यारायेनाह ॥ ७३ ॥ रागादिवोपक्षयवत्येवार्थितमद्वयसफलनाम्यस्मिन्नित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 रिक्षयमेवप्रथमफलः सौमि ॥ यत्किंचिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 अल्पप्रतिज्ञानुष्ठाः ॥ एवार्थेदेशाच्च ॥ रागद्वेषकमसमूलमाह ॥ मदनमिति ॥ अम्यत आन्यस्माद्वरयथासुधमप्रवादास्यक्तम् ॥ ७९ ॥ इतिद्वयलब्धनटधनादिविवेक
 मिनिवेशान्तद्वयार्थबन्धनादिसंध्यवहारेदालक्षणारागद्वेषयोः कथा केमुच्छादयत्यर्थः ॥ ८० ॥ मयिविषयभावेनअप्रियाभावेनचभाव
 यदेकमेतयोर्नसिरम्यतद्भामसंश्रय ॥ द्वाभ्यामेवायैवैताभ्यादर्शनाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिक्षयम् ॥ य
 किंचिदुदितलोकयन्त्रस्यथवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिक्षयात् ॥ रागादिहतयायुध्यायाहग्रामविवेचितम् ॥ ७५ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमदानाविपरीतताम् ॥ द्वेषवोर्पोभिरुद्धासुनगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पर्वकुर्वतिदग्धासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागद्वे
 पश्चसर्गद्वौनविलीनोमनोविलो ॥ ७७ ॥ आयस्यकल्पतरोरुस्मात्किनामांगनलभ्यते ॥ येहिर्ब्राह्मा स्वनियताविदग्धाशास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवेजनुकालेधिगन्तुतान् ॥ मद्भनमुक्तमन्येनधनत्यक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोः चमा ॥ धना
 निधवोमित्रपुनरार्यातियातिव ॥ ८० ॥ किमेतपुनरप्राज्ञोरन्येवाविरज्यते ॥ प्रावाभावभवाभोगा मायेर्यंपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 साररचनामवसिक्तपातयत्यलम् ॥ नधनजनानात्मासत्यराघववस्तुत ॥ ८२ ॥ मिथ्येवमिथ्यावसितमितीदपरिलक्ष्यते ॥ आद्यं
 तयोभ्रममन्मथ्येप्यस्यिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ क्वचप्रातिरितिप्राज्ञोत्यन्यकल्पितखड्गमे ॥ ऐकनकल्पिताखेत्रीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगर्मसाररचनातेनमाश्रम ॥ भूताजर्वजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलाभेनसमविदु ॥ स्वप्न
 संकल्पपुरवटसेवेदमुत्थितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसंस्यमेवेदसुपुमभिविच्युतम् ॥ परिपश्यसिसारदीर्घस्वप्नपुरदुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वप्नावात्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसंश्रान्तोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेनांवितानिद्रांधनमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावाप्तनिधानः पुरुषोत्तम ॥ ८९ ॥
 त्याभोगोयस्याम् ॥ ९० ॥ सतकलपटम् ॥ ९१ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यामिथ्येत्यवसितमिथ्यैवपरिलक्ष्यते ॥ तापयतिमाह ॥ आपतयोरीति ॥ आपतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमसरात्तरभावविकारपलम् ॥ ९२ ॥ तुच्छेससारद्विर्वेधयोग्यत्वेदोतमाह ॥ अम्येत्यादिना ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

चिदाभासं चित्काशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मया मेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदं लेपादूर्जमप्याह ॥ १२ ॥ अथैव प्रकटो बोधो यस्य तथा विधुः स न सत्यस्य तत्त्वमालोक्य ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ सुसारसुषुम्नि वसौ म्यानिर्विक्षेपादृष्टिर्यस्य तथा विधत्स्वददन्त्या परोक्षमतिविततत्रलौवासित सुशुद्धे समुपशमालम्बितस्मिन्नेव समा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्विणप्रकरणे पू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ १६ ॥ रामस्य बोधाद्विद्वांतिः पुनरुक्तार्थवित्त
 र ॥ कैलासे प्राकृतिरिवेत्येवोपदेशश्च कीर्त्यते ॥ १ ॥ इत्यसामुपहृत्प्रतिषेधेनोपदेशचमत्कारै प्रतिबोधितस्य श्रीरामस्य अन्ये प्राचश्रोतृणां तत्त्वसाक्षात्कारोदयेन मुहूर्तार्थत्वरू
 प्रबोधमेहि पश्य स्वमालामनुदितं सदा ॥ निर्विकल्पं चिदाभासं प्रातः पद्मं रं विधया ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्रबुद्धास्वपुनः पुनरयं मया ॥ प्रबो
 द्यासे महाबाहो पश्य आत्मार्कमनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिष्टेन शतितेन ज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिना रामस्य नैवा सिबोधितः ॥ १२ ॥
 बोधमासादय परं प्रबोधो धैरवराधव ॥ सत्यमालोक्यालीकृत्यक्तेर्मजागतं भ्रमम् ॥ १३ ॥ न तं जन्म न तदुःखं न दोषास्ते न ते भ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुत्सृज्य तिष्ठ आत्मनिष्ठः संस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्य मसि सुसारभुषणसौम्यहृष्टिः ॥ अतिविततमिदं सुशुद्धं य
 त्वंसमुपशमालमितिष्ठेह महामन ॥ १५ ॥ इत्यापेवावा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशो नामाष्टाविंशतितमः सर्गः ॥ २८ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयति स्वस्थसमचेतसिराधवे ॥ विश्रांते स्वात्मनि स्वैरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्र स्थे पुच सर्वे पुते पुपश
 मशालिषु ॥ राघवस्यात्मविश्रांतेः स्थित्यर्थं वचनामृतम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येवं बुधरादिव ॥ अथ याते मुहूर्तार्धराघवे प्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराहृतमेवार्थं विसिषो वदतां वरः ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धासि स्वात्मानमसि लब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा
 वलंब्यार्थं तिष्ठनेह पदं कथाः ॥ इदं संसारचक्रं हि नाभौ संकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां बहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदं संसारचक्रम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्बोधितमपि प्रवहत्येव वेगतः ॥ परंपौरुपमास्थाय बलं प्रज्ञां च युक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिं संसारचक्रस्य
 चित्तमेव निरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौ ज्ञानयुक्तेन शास्त्रसंवलितेन च ॥ ८ ॥ पौरुषेण नयत्नात्तत्कचन लभ्यते ॥ दैवैकपरतां त्यक्त्वा बालबोधो
 पकल्पितम् ॥ ९ ॥ निजं प्रयत्नमाश्रित्य चित्तमादौ निरोधयेत् ॥ आविर्वाच्यत्वेन भ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥
 पविश्रातिसमाधितानिष्कंपस्थिती श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्र स्थे पुस्वात्मनि विश्रांतेः पविश्रातिसमाधौ विरामे
 ति परेणाच्ययः ॥ २ ॥ यथा दृष्टिर्निष्ठेन सुस्थे पुं अनुधराद्वारिविरमति तद्वदो धिते समाधेर्बुध्यापि ते अर्थाद्वसिष्ठेनैवेति गम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तमेवार्थदृष्टीकाराया हेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ
 र्थपरमार्थमालम्बितत्त्वम् ॥ इह मसारेपदस्थितिमाकृताः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभितायां रागद्वेषादिना विक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुषअभ्यासे वैराग्यदाढ्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

एच्छिकममद्येय्यनयोर्नविरोधः फलतएकव्यावित्पारायेनाह ॥ ७३ ॥ रागाविरोधस्यबलेर्बक्षितमद्वयसफलनाप्यस्मिन्मित्याह ॥ कुर्वित्प्रादिना ॥ रागा
 विसृपमवपधानफलः स्तौति ॥ यत्किञ्चिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ पदस्थितिम् ॥ ७६ ॥ किनामदुःखफलमिति शेषः ॥ शास्त्ररालिनोपिभूतेति शेषः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अरण्यपसिद्धामशुका ॥ एवार्थेराष्ट्र ॥ रागद्वेषकमसुलगाह ॥ मद्धनमिति ॥ अम्यतः अन्यस्मादवस्थपासधनमभादास्थकम् ॥ ७९ ॥ इतिद्वयलब्धनदधनाविविधयेय
 त्रिनिवेशाद्द्वेणार्थधनवधनाविसम्बद्धरेदालक्षणारागद्वेषयोः कमा केनुच्छादस्य ॥ कुललुच्छादहाह ॥ धनानीत्यादिगा ॥ ८० ॥ मियविषयभावेमअपियाभावेनचत्र
 यदेकमेतयोर्नसिरम्यतद्रामसश्रय ॥ द्वाभ्यामेवाथैवैताभ्यादरानाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिस्रयम् ॥ य
 र्किंचिदुदितलोकयन्नस्ययवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिस्रयान् ॥ रागादिहृतयायुद्धायाहग्रामविषेष्टितम् ॥ ७५ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमृदुनानाविपरीतताम् ॥ द्वेषदोषोभिरुद्धासुनगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पदकुर्वतिद्वेधासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागोद्वे
 पश्चसर्पद्वौनविलीनोमनोविलो ॥ ७७ ॥ आयस्यकल्पतरोस्तस्मात्किनामागनलभ्यते ॥ येहित्राज्ञा स्वनियताविदग्धाशास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयाज्ञैर्वेजुबुक्लेधिगल्लुतान् ॥ मद्धनमुक्तमन्येनधनत्यक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोः क्रमा ॥ धना
 निधधवोमित्रपूनरायातिर्यातिव ॥ ८० ॥ किमेतपुनर प्राज्ञोऽप्येतेवाविरज्यते ॥ भावाभावमवाभोगा मायेयपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 साररचनामर्वाभिसक्तपातयत्यलम् ॥ नधनजननात्मासत्यराधववस्तुत ॥ ८२ ॥ मय्येवमित्यावसितमितीदपरिलक्ष्यते ॥ आद्य
 तयोः सवमन्मध्यस्थिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ कथमतिरितिप्राज्ञोऽत्यन्यकल्पितस्वद्वेमे ॥ एकैककल्पितालेखीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ भूतार्जवज्वीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलासेनसमविदु ॥ स्वप्न
 मकल्पपुरवदसदेदमुत्पितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसस्यमेवेदसुप्तमिवविच्युतम् ॥ परिपश्यसिसारार्धस्वप्नपुरद्वुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वप्नावालमकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसञ्जातोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेर्नाविततानिद्राधनान्नानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावातनिधान पुरुपोत्तम ॥ ८९ ॥
 त्यागोपायम्याम् ॥ ८९ ॥ ससत्तलपटम् ॥ ८९ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यापिब्येत्यवसितमित्येषपरिलक्ष्यते ॥ तौयुक्तिमाह ॥ आद्यतयोरिति ॥ आद्यतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमुत्तरात्तराभाविक्कारपत्तम् ॥ ८९ ॥ नुच्छेत्ससारवतिधधयोम्यत्वेदटीतमाह ॥ अन्येत्यादिना ॥ ८९ ॥ विदु पाहा ॥ ८९ ॥ कल्पनाया सबसमसद्विधिहा
 नचिन्मात्रावाच्यमवधसस्यम् ॥ विच्यतस्वमादिभावापन्नसुप्तमिव ॥ ८९ ॥ अच्यतमअज्ञानान्युत्तम् पूर्वव्यपि ॥ मन्वागुभवास्तएनीमिद्रास्वप्नस्युत्तराव्यपि ॥ ८९ ॥ ८९ ॥

चिदाभासंचितकाशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मयानेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदंश्लेषाद्रूर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अथैवप्रकटोबोधोयस्यतथाविद्यःसन्तत्यं स्वतत्त्वमालोक्य ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ सुसारसुषुप्तविवक्षितानिर्विशेषादृष्टिर्यस्यतथाविधस्त्वदंनित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मैवासिअतःसुशुद्धयेसमुपशमाम्नातस्मिन्नेवसमा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीव्यासिहमन्तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ १६ ॥ रामस्यबोधाद्विभ्रांतिपुनरुक्ताथर्विस्त
 र ॥ कैलासेप्राकृतिवेनेत्यव्योपदेशश्चकीर्त्यते ॥ १ ॥ इत्यसामुपहृत्प्रसिद्धेनोपदेशचमत्कारै प्रतिबोधितस्यश्रीरामस्यअन्येषांचतृणातत्त्वसाक्षात्कारोदयेनमुहूर्तार्थस्वच्छ
 प्रबोधमेहिपश्यस्वमात्मानमुदितसदा ॥ निर्विकल्पंविदाभासंप्रातःपद्मंरंविंयथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्रबुद्धास्वपुनःपुनरयंमया ॥ प्रबो
 द्यासेमहाबाहोपश्यात्माकर्मनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिदृष्टेनशतितनज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनारामद्वयनैववासिवोधितः ॥ १२ ॥
 बोधमासादयंपरंप्रबोधैवराघव ॥ सत्यमालोक्यालीकृत्यक्लेमंजातंभ्रमम् ॥ १३ ॥ नतंजन्मनतदुःखंनदोषास्तेनतंभ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुत्सृज्यतिष्ठात्मानिसुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसिसुसारसुपुप्तसौम्यहृष्टिः ॥ अतिविततमिदंसुशुद्धय
 त्वंसमुपशमालानितिष्ठेहमहात्मन् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशोनामाष्टाविंशतितमःसर्गः ॥ २८ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतिस्वस्यसमचेतसिराघवे ॥ विश्रांतेस्वात्मनिस्वैरंपरमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्यैवपुचसर्वेपुतेपुपश
 मशालिषु ॥ राघवस्यात्मविश्रांतेःस्थित्यर्थवचनामृतम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येष्वंबुधरादिव ॥ अथयातेमुहूर्ताधराघवप्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराहतमेवार्थवसिष्ठोवदतांवरः ॥ ४ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धासिस्वात्मानमसिलब्धवान् ॥ ५ ॥ एवमेवा
 वलंब्यार्थितिष्ठनेहपदंश्लेषः ॥ इदंसंसारचक्रंहिनाभौसंकल्पमानत्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां वहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदंसंसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्रोधितमपिप्रवहत्येववेगतः ॥ परंपौरुषमास्थायवलंप्रज्ञांचयुक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिसंसारचक्रस्य
 चित्तमेवनिरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौजन्ययुक्तेनशास्त्रसंवलितेनच ॥ ८ ॥ पौरुषेणनयस्यासंततत्कचनलभ्यते ॥ दैवैकपरतांत्यक्तावाल्बोधो
 पकल्पितम् ॥ ९ ॥ निजंप्रयत्नमाश्रित्यचित्तमादौनिरोधयेत् ॥ आविर्णिचास्वत्तेनभ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥
 पवित्रातिसमाधिना निष्कपस्थितिंश्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्येषुखालनिविश्रांतेविविधभक्तिविपरिणामेनयोज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतविरामे
 निपरेणान्वयः ॥ २ ॥ यथादृष्टिर्पितेषुसस्येषुअंधुराद्वारिविरमतिद्वदोधिनेसमाधेयुध्यापितेअर्थाद्वसिष्ठेनैवेतिगम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तमेवार्थेदृढीकारायाहेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ
 र्थपरमार्थमालतत्त्वम् ॥ इहतसारेपदस्थितिभिरुक्ताः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभितायारागद्वेषादिनाविषेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुषअभ्यासैवाम्यदाह्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ २९ ॥ तत्र स्थेन मिथ्याज्ञानचकस्थेन जीविन ॥ ३० ॥ देहचक्रकंदेहपरराचक्रम् ॥ ३१ ॥ प्रतीतित-सन्निपिपरमार्थत असन् ॥ असत्येन ज्ञानादिना कृतयस्माद्धेतोः ॥
 ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत्कृतनैवोच्यते येनेति शेषः ॥ चेतनवज्जडोऽपराधारोपादर्शनादित्यर्थः ॥ ३४ ॥ इच्छातोहिकर्तृत्वस्यात्मानुजडेहेनिर्विकारे आत्मनिवासमतीत्याह ॥
 निरीहदिति ॥ ३५ ॥ अकच्चात्मनि श्रयफलमाह ॥ यथेति ॥ ३६ ॥ तर्हि कथं राज्यसंस्थितिं सिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ ३७ ॥ देहसत्यतादर्शनेन तु दत्तमिमानलक्षणाहकारस्या
 यथापश्यति दिक्कं भ्रमदन्त्यतमोहितः ॥ अकस्मादंवरूढेन मिथ्याज्ञानेन वल्गता ॥ २९ ॥ तत्र स्थेन तथैवेदं दृश्यते देहचक्रकम् ॥ भ्रामितं
 च भ्रमद्रूपं पतद्रूपं प्रपातितम् ॥ ३० ॥ हतंचहन्यमानंचदृश्यते देहचक्रकम् ॥ धीरतामलमालंब्य धनभ्रममिमं त्यजेत् ॥ ३१ ॥ संकल्पेन
 कृतो देहो मिथ्याज्ञानेन सन्नसन् ॥ असत्येन कृतं यस्मान्न तत्सत्यं कदाचन ॥ ३२ ॥ असदभ्युत्थितो देहो रज्ज्वाभिवभुजंगधीः ॥ असत्या
 मेव सत्यांचकरोत्यपि जगत्क्रियाम् ॥ ३३ ॥ जडेन रामक्रियतं यन्न तत्कृतमुच्यते ॥ कुर्वन्न धितो देहो न कर्ता क्वचिदेव हि ॥ ३४ ॥ निरीहो
 हि जडो देहो नात्मनो स्याभिवांछितम् ॥ कर्तानकाश्चिदेवातो द्रष्टा केवलमस्य सः ॥ ३५ ॥ यथा दीपो निवातस्यः स्वात्मन्येवावतिष्ठते ॥ सा
 क्षिवत्सवं भावे पुतथा तिष्ठेजगत्स्थितौ ॥ ३६ ॥ यथा दिवसकर्मणि भास्करः संस्थ एव सन् ॥ करोत्येव मिमांशमकुरुपाथिवसंस्थितिम्
 ॥ ३७ ॥ अस्मिन्नसन्मये देहगृहे शून्ये समुत्थिते ॥ सत्तामुपगते मिथ्याबालकल्पितयक्षवत् ॥ ३८ ॥ कुतो व्यागत्य निःसारः सर्वसज्जनव
 र्जितः ॥ अहंकारः कुवेतालः प्रविष्टश्चित्तनामकः ॥ ३९ ॥ अस्य माभ्युत्थतां गच्छत्वमहंकारदुर्मतेः ॥ अस्य भृत्यतया रामनिरयः प्राप्यते
 फलम् ॥ ४० ॥ स्वसंकल्पविलासेन देहगृहदुराकृतिः ॥ उन्मत्तचित्तवेतालः परिवल्गतिलीलाया ॥ ४१ ॥ शून्यं देहगृहं प्राप्य चित्तयक्षेण
 तत्कृतम् ॥ भीतायेन महंतोपि समाधिनियताः स्थिताः ॥ ४२ ॥ चित्तवेतालमुद्रास्य स्वशरीरकमंदिरान् ॥ संसारशून्यनगरेन विभेतिक
 दाचन ॥ ४३ ॥ चित्तभूताभिभूते स्मिन् शरीरगृहे रताः ॥ चित्रमद्यापि ते कस्माद्धृदिता आत्मवत्स्थिताः ॥ ४४ ॥ अस्ते चित्तपिशाचेन देह
 सन्ननि ये सन्ताः ॥ पिशाचस्येव याबुद्धिर्नापि शाचस्य राघव ॥ ४५ ॥

वर्जनाच्छ्रुतयात्पादेव्याह ॥ अस्मिन्नित्यादिना ॥ ३८ ॥ प्रविष्टः स्यादिति शेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सत्यहंकारे अनर्थान्तरमप्याह ॥ स्वसंकल्पेन्यादिना ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
 देहगृहे रता आसक्तोऽपि देहे पुनरेषु अद्यापि देहेन आत्मवत्तादात्म्येन घटिताः कस्मात्स्थिताः ॥ सदैव तद्दृष्टनदुःखेऽनुभूयमानेऽपि तद्द्विष्यते यत्नं कुर्वन्ति तच्चित्रमित्यर्थः
 ॥ ४४ ॥ ये सन्तास्तेषामिति शेषः ॥ ४५ ॥

धिदधतापप्रयवद्भिरपेक्षरीरेकआस्थयाविहरयनापुरुष पिशाचएवेतिविभक्तिविपरीणामेनानुपज्यते ॥ मध्यास्थानुनोतनुफुकातभाह ॥ नत्विति ॥ ४६ ॥ नयममहकारस्यानु
 चरतामृत्युनत्यक्ताततोयोगमूत्रिकाम्यासादहकारस्यअस्मृतिआत्यक्तिकविस्तृतिशाय ॥ ४७ ॥ नमिषाणीति ॥ अहकारिणाविनयदीर्लम्यादौद्धत्यावस्थाभाषाच्चनकाश्चि
 त्मिससतीतिभाव ॥ ४८ ॥ फलफळहृजनवैरादिरूपमतएवभरणात्मकम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तस्यपरलोकेपिदु स्वमेवेत्याह ॥ अहकारेति ॥ ५१ ॥ यस्यस्वदेहपादपस्यकोटरे

अहकारश्चदृश्यदृश्यदेहधशरीरकं ॥ विहरन्नास्ययासाधोनतुवैतत्किलस्थिरम् ॥ ४६ ॥ अहकारानुचरतांत्यक्काविततयाधिया ॥ अह
 कारास्मृतिप्राप्यस्वात्मैवाश्वलव्यताम् ॥ ४७ ॥ अहकारपिशाचेनग्रस्नायेनिरयेपिण ॥ तेषामोहमटांधानानमित्राणिनर्थांधवा ॥ ४८ ॥ अहकारोपहतयायुध्यायाक्रियतेक्रियाविपवह्म्याइवफलतस्या स्यान्मरणात्मकम् ॥ ४९ ॥ विवेकधैर्यहर्निनस्वाहकारमहोत्स
 व ॥ मूर्खेणालयितोयेननष्टमवाशु विदितम् ॥ ५० ॥ अहकारपिशाचेनवराकायेवशीकृता ॥ तएतेनरकाग्रोर्नाराघर्वेधनतांगता ॥ ५१ ॥ अहकारोरोयस्यपरिस्फूजतिकोटरोस्वदेहपादपोऽधरैश्चिरेनिपात्यतो ॥ ५२ ॥ अहकारपिशाचोस्मिन्देहेतिष्ठतुयातुवात्वमेनमा
 लोकयमामनसामहतांवर ॥ ५३ ॥ अवधूतोत्यवज्ञातश्चेतसैवतिरस्कृत ॥ अहकारपिशाचस्तेनहर्किचत्करिष्यति ॥ ५४ ॥ देहालयेस्फुर
 त्यस्मिन्नामचित्तपिशाचके ॥ अस्यानंतविलासस्यकिमिवागतमात्मन ॥ ५५ ॥ चित्तयस्याभिभूतार्नायाभुंसाविततापद ॥ शक्यते
 परिसंस्त्यानुनातवर्षशैतरेपि ॥ ५६ ॥ हाहायुतोस्मिदग्धोस्मीत्येतावैदु खटत्तय ॥ अहकारपिशाचस्यशक्तयोन्यस्यनानघ ॥ ५७ ॥ स
 वगोपिययाकाश सयधोनेहकेनचित् ॥ सर्वगोपितयैवात्मानाहकारेणसंगत ॥ ५८ ॥ यत्करोतियदादत्तेदेहयत्रमिदंचलम् ॥ वातरज्जु
 युतंरामतदहकारचेष्टितम् ॥ ५९ ॥

नद्विसत्सवेहपादप ॥ बहुव्येकवचनंजातीयक्यात् ॥ अपधीरितिच्छेद्य ॥ ५२ ॥ माकालोक्य ॥ ५३ ॥ अनवलोकनमाधेयफित्यास्तथाह ॥ अभयूतइति ॥ ५४ ॥ आत्म
 नस्तरनुसणोदेवानय उपेक्षितस्तस्मिन्तोप्यकिंचित्करद्वत्याह ॥ देहालयेइति ॥ ५५ ॥ चित्तेतिपक्काहकारस्यैववर्ष्यतरेप्यनर्थाकारितात्मानायनिर्हरः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ आत्म
 अहंनित्यान्विबानुग्रयनश्चिदेयापिकादीर्नार्थतिवारयति ॥ सर्वज्ञइति ॥ सर्वज्ञइति ॥ ५८ ॥ वातरज्जुःकृतात्मानायावत् ॥ ५९ ॥

ययङ्कारएवसर्वेष्वेष्टानि भिन्नानाम्नाहिकेनेधित्तिपतितिश्रेष्ठितमनः केनप्राणमन्यत्पानं प्रत्यगस्यति मय्येवानममासीनं विभेदेवाउपासते इत्यादि
श्रुतिविरोधस्तत्राह ॥ वक्षोत्पन्नाविति ॥ आत्मस्यस्थः स्वेमाहिमिप्रतिष्ठितः कारणश्रुतिभिरुपचयत इत्यर्थः ॥ ६० ॥ उपचारे मनो आदीनामत्तास्तूर्तिप्रदत्वमेव निमित्तमित्याह ॥
आत्मेति ॥ आत्मवपुलब्धत्वात्ककल्पितस्थूलदेहं च ॥ ६१ ॥ प्रकटाधयोश्चिज्जडयोः ॥ ६२ ॥ नन्वसवधेयमनोदेः सत्तास्फूर्त्यसिद्धिः सर्वधेत्वात्मासगत्वासिद्धिरित्याशङ्क्या
ह ॥ चपलेति ॥ चपलस्य दनानीरयति प्रेरयतीति चपलस्य देहात्तथाविधाभिरात्मनः प्राणस्य शक्तिभिरादृतवशीकृतचित्ततादात्म्याप्यासलक्षणेन मौल्येणाज्ञानेन दृश्यतेन वस्तु
वक्षोत्पत्तौ यथाहेतुरकत्रपिकिलांवरम् ॥ आत्मसंस्थत्वात्तथाहात्माचित्तचेष्टासु कारणम् ॥ ६० ॥ आत्मसन्निधिमात्रेण स्फुरत्यात्तवपुम
नः ॥ दीपसन्निधिमात्रेण कुब्जरूपमिवामलम् ॥ ६१ ॥ अपि विभ्लिष्टयोरामनित्यमेवात्मचित्तयोः ॥ द्यावापृथिव्योरिव कः संबंधः प्र
कर्ताधयोः ॥ ६२ ॥ चपलस्य दनेराभिरात्मशक्तिभिरावृतम् ॥ चित्तमात्मेति मौल्येण हृत्पुनंदन ॥ ६३ ॥ आत्माप्रकाशरूपो हिनित्यः
सर्वगतो विभुः ॥ चित्तं शठमहंकारं विद्धि हार्दं हृत्तमः ॥ ६४ ॥ आत्मासि वस्तुतत्त्वं हि सर्वज्ञानमनोभूशम् ॥ दूरं कुरु मनो मोहं किमेतेना
भिसंगतः ॥ ६५ ॥ पिशाचोपिमनोरामशून्यदेहयुहस्थितः ॥ भावयत्येष दुष्टात्मा मौनमुत्तमं संस्पृशन् ॥ ६६ ॥ भवप्रदमकल्याणं धैर्यं
सर्वस्वहारिणम् ॥ मनः पिशाचमुत्तज्य योसि सत्त्वं स्थिरो भव ॥ ६७ ॥ चित्तयक्षदृढाक्रान्तं नशास्त्राणि न बांधवाः ॥ शक्रवंति परित्रातुं गुर
वो न च मानवम् ॥ ६८ ॥ संशान्तिचित्तवेतालं गुरुशास्त्रार्थबांधवाः ॥ शक्रवंति समुद्धर्तुं स्वल्पपंकान्द्वर्गं यथा ॥ ६९ ॥ अस्मि अगच्छून् यपुरे स
र्वमेव प्रदूषितम् ॥ देहगेहं प्रमत्तेन चित्तयक्षेण वल्गता ॥ ७० ॥ चित्तवेतालवलिता समस्ता देहखंडजा ॥ इयं जगदरण्या नीशून्या कस्य
न भ्रीतये ॥ ७१ ॥ जगन्मगया मस्यां तु शांतचित्तपिशाचकम् ॥ देहगेहं कतिपयैः सेव्यते सद्भिरेव यत् ॥ ७२ ॥ इह संश्रयते यायादिकसैव र
घुनंदन ॥ प्रमत्तमो हवे तालैः पूर्णदिह दमशानकैः ॥ ७३ ॥ अस्यां जगदरण्या न्यां मुह्यंतं मुग्धबालवत् ॥ स्वयमाराध्यै र्यां शमात्मनात्मा
नमुद्धरेत् ॥ ७४ ॥ जगज्जरदरण्ये स्मिंश्च रूढं नृगव्रजे ॥ धूर्तिवर्णरसैरामगच्छ नृगपातवत् ॥ ७५ ॥ अस्मिन्महोत्तलारण्ये चरन्ति नृ
गपातकाः ॥ त्वमज्ञानगजं मुक्त्वा सैर्हीवति मुपाश्रय ॥ ७६ ॥

नेनेत्यर्थः ॥ नाभिरिति पाठे चित्तविशेषणम् ॥ ६३ ॥ असगत्तोषादनाय विकृत्त्वमेव प्रपंचयति ॥ आत्मेति ॥ शठवचकम् ॥ ६४ ॥ हे उत्तम मनः पिशाच आत्मानमसे
स्पृशान् पौनतूणीमेव स्वस्वस्पृष्टभा वयतीत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सशानेति ॥ शुद्धचित्तमिति यावत् ॥ मृगसृगसदृशं वस्तुम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ देहलक्षणेन यद्वेपरिच्छि
न्नभागे जाना ॥ ७१ ॥ समस्तेत्युत्सर्गः किंचिदन्यथा त्वभाषयतो दृष्टमित्याह ॥ जगदिति ॥ यत्प्रयतः ॥ ७२ ॥ अतएवाज्ञेदेहाः कर्मशानतुल्यादिति निदति ॥ इद्वेति ॥ ७३ ॥
धैर्याशमाराध्यदृढमवलम्ब्य ॥ ७४ ॥ तृणसदृशैरभिषेकपरसैर्धीनिकुतार्थानुबुद्धिम् ॥ ७५ ॥ मृगपोतकसदृशा अन्ये मूढा विषयतृणानि चरति चेन्न तूनाम् ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ ननुवपुर्जने समानरीलत्रयासिद्धान्नस्थानसुखदुःखकोदायलभाह ॥ अत्यस्मेति ॥ विशेषणान्युभयभयोऽयानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमत्तप्यमासक्तिकमेतदतिशेष ॥ पतलमप्रापितालसणाचडीकोपनादुदाहरणाराससीस्वादीत्यर्थ ॥ ८० ॥ अन्येनकमणा ॥ यशेणाहकारेण ॥ अन्येनकमनस ॥ अन्योर्जाव ॥ मौल्यस्यचक्रिकापरिबतमानपरपरिचिपाआन्धर्पेक्षेत्यर्थ ॥ ८१ ॥ सदेकपनत्वादपिनात्मनिबु स्वतःसोमोक्तुरारीरादिकृपतरावकाशइत्याशयेनाह ॥ यथेत्यादिभिनि ॥ इतरस्यसद्वयेतररूपस्य सतिरतत्त्वस्यैव असहलीकादिष्वेवसिद्धिरितिभाष ॥ ८२ ॥ यथाउपलस्यघनताकाठिन्यनोपलात्पुयक्सतीतयामानससमष्टिभ्यष्टिमेन समूह आदिपवातसत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

अन्येनरमृगामुग्धाजंगूदीपेस्वजगले ॥ विहरंति यथारामतथामाविहरानप ॥ ७७ ॥ अत्यल्पकालशिशिरेकदमालेपदायिनि ॥ नमत्तप्यंयधुतूपेमदिपणेवपल्वले ॥ ७८ ॥ भोगाभोगाद्यहिक्कार्याआयंत्यानुसरेत्यटम् ॥ प्रविचार्यमहार्यस्वमेकमात्मानमाश्रयेत् ॥ ७९ ॥ अपवित्रस्यतुच्छस्यदुर्गस्यदुराकृते ॥ देहस्यार्थेनमत्तयचित्ताचहीसुदारुणा ॥ ८० ॥ अन्येनरचितोदेहोयशेणान्येनसश्रित ॥ दुस्वमन्यस्यभोक्तान्यश्रिन्नेयंमौल्यचक्रिका ॥ ८१ ॥ यथैकरूपाघनताहृषडास्यात्मनलया ॥ सत्तामात्रैकसामान्यादितरस्याप्यसमवात् ॥ ८२ ॥ यथोपलस्यघनतामानसादितथात्मन ॥ सत्तामात्रादभिन्नत्वाद्भावादस्यसस्थिते ॥ ८३ ॥ यथोपलस्योपलताघटस्य घटायाया ॥ सत्तामात्रादभिन्नैवमानसादितथात्मन ॥ ८४ ॥ अत्रेवामपराहृष्टिमहाभोहविनाशिनीम् ॥ शृणुयाकथिनापूर्वममकैलासकदरे ॥ ८५ ॥ संसारदुस्वशांत्यर्थेदेनाद्धेदुर्मौलिना ॥ अर्लीदुकरसंभारभासुरपारगोदिव ॥ ८६ ॥ कैलासोनामशैलेब्रोगौरीरमणमदिरम् ॥ तत्रालेभगवान्देवोहरश्चद्रकलाधर ॥ ८७ ॥ तपूजयन्महादेवंतस्मिन्नेवगिरोपुरा ॥ कदाचिदवसंगंगानटेविरचित्ताश्रम ॥ ८८ ॥ तपोर्यतापसाचारं चिरायरचितस्थिति ॥ सिद्धसंघातवलितकृतशालाभार्यसमूह ॥ ८९ ॥ पुष्पार्थस्युतपुष्टिकपुस्तकव्यूहसंग्रही ॥ एवगुणविशिष्टस्यकैलासवनकुजके ॥ ९० ॥ तप प्रचरतोरामममकालोत्यवतत ॥ अर्थेकदाकटाचिनुबहुलस्याष्टमेदिने ॥ ९१ ॥

य ॥ नकुल ॥ सत्तामात्रात्तभावाभिन्नत्वात्पुष्पममकालोत्यवततारे सस्थितेरभावावित्यर्थ ॥ ८१ ॥ अपभ्यस्याऽऽत्येकघटतन्मानसस्यस्यादिव्यपियोग्यइतिसदैहमेवमसिद्धमित्याह ॥ यथेति ॥ ८२ ॥ अप्रास्मिन्नर्थेदुर्गस्यमणमसिद्धिपूजालक्षणाहृष्टिभृणु ॥ ८३ ॥ तत्रार्थेकैलासवर्णनमुखेनकथयतीति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ बहुकराणां भाषणपक्षस्याष्टमेदिने ॥ ९१ ॥

रात्रयेरुमेवप्रदोपेपूजाजपध्यानादिनाक्षयमागतेसति ॥ प्राणिसवाशयुपरभासांशोतहपासुदिल्लुकरादिचैष्टयाप्यार्थानिवर्दनकाष्ठमौनवततत्रस्थितास्त्रिव ॥ ९२ ॥ गृहनेषुवने
पु ॥ ९३ ॥ तनुतादपद्वहिःप्रवणतामितिवाच ॥ ९४ ॥ स्मयातविस्रयात् ॥ ९५ ॥ बहिदृष्ट्याअवलोकितमताविचारितमित्यर्थः ॥ विचार्यचयावचनपरस्थितानुप्रदेशप्रस्थाभिताव
नव्यामदित्यर्थः ॥ ९६ ॥ सुसयत सावधानः ॥ ९७ ॥ सुमनास्तनुष्टमताः ॥ ९८ ॥ सम्पूजसाष्टागप्रणम्याभिवदितः स्तुत ॥ स्वभाम्यमहोदयस्वस्मिस्तदनुग्रह

गतेआवणपक्षस्यरात्र्यप्रेक्षयमागते ॥ दिसुसंशंस्तरूपासुकाष्ठमौनस्थितास्त्रिव ॥ ९२ ॥ खड्गच्छद्यांधकारेषुकुंजपुगहनेपुच ॥ एतरिम
न्तरेतन्नयामार्धेप्रथमेगते ॥ ९३ ॥ समाधितनुतांनीत्वास्थितोहंबाह्यमग्नहृक् ॥ अपश्यंकाननेतेजोझटित्येवसमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ शु
आभ्रशतसंकाशंचंद्रविंबगणोपमम् ॥ प्रकटोक्तदिक्कुंजतदालोक्यमयास्मयात् ॥ ९५ ॥ अंतःप्रकाशशालिन्याबुद्धिदृष्ट्यावलोकित
म् ॥ यावत्प्रस्थामितंसांनुप्रातश्चंद्रकलाधरः ॥ ९६ ॥ गौरीकरार्पितकरोर्नदिप्रांत्सारिताग्रगः ॥ शिष्यान्संबोध्यतत्रस्यानृहीत्वार्थ्यसु
संचतः ॥ ९७ ॥ अगमं सुमनास्तस्यदृष्टिपूतमहंपुरः ॥ तत्रपुष्पांजलिं दत्वादूरादेवत्रिलोचनः ॥ ९८ ॥ दत्तार्घ्येणमयादेवः संप्रणम्याभिव
दितः ॥ ततश्चंद्रभासाख्याम्भुज्याशीतलयातया ॥ ९९ ॥ दशासवार्तिहारिण्याचिरमस्यास्यदीकृतः ॥ पुष्पसानूपविषायतस्मैत्रैलोक्य
साक्षिणे ॥ १०० ॥ अर्घ्यपुष्पंतथापाद्यमभ्युपेत्यार्पितंमया ॥ मंदारपुष्पांजलयोविकीर्णबहवःपुरः ॥ १०१ ॥ नानाविधैर्नमस्करैः स्तो
त्रैश्चाभ्यर्चितः शिवः ॥ ततोभगवतीगौरीतादृश्यैवसपर्यया ॥ २ ॥ संपूजितासखीयुक्तागणमंडलिकतया ॥ पूजानिपूर्णशीतांशुरस्मिशी
तलयागिरा ॥ ३ ॥ तत्रोपविष्टोवाचमामदुक्कलाधरः ॥ ब्रह्मन्यशमशालिन्यः प्राप्तविश्रांतयः परे ॥ ४ ॥ कश्चिक्कल्याणकारिण्यः संवि
दस्तेस्थिताः पदे ॥ कश्चित्तपस्तेनिर्विघ्नकल्याणमनुवर्तते ॥ ५ ॥ कश्चिदप्यमनुप्राप्तं कश्चिच्छाम्यतिभीतयः ॥ एवंवादिनिदेवेशेशसर्वलो
कैककारिणि ॥ ६ ॥ गिरानुनयशालिन्यामयोर्करघुनंदन ॥ व्यक्षानुस्मृतिकल्याणवतामिहमहेश्वर ॥ ७ ॥ नाकिंचिदपिदुष्प्रापनचकाश्च
नभीतयः ॥ त्वदनुस्मरणानंदपरिघृणितचेतसाम् ॥ ८ ॥ नतेसंतिजगत्कोशप्रणमंतिनयेधुनः ॥ तेदेशास्तेजनपदास्तादिशस्तेचपर्वताः ॥ ९ ॥
दृष्टिपातवर्णयति ॥ ततदति ॥ तयास्वानुभूतालौकिकनिरतिशयानदाविर्भावचमत्कारकारिण्या ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्युपेत्यअभिमुखंसमीपेगत्वा ॥ १०१ ॥ तादृश्याशि
वपूजासदृश्यासपर्ययापूजया ॥ २ ॥ १३ ॥ तदाज्ञयातत्रसानुपविष्टमाम् ॥ तत्रकुशलप्रश्नैर्कृत्यैर्वर्ण्यैर्कौशल्यपरमकाष्ठापरभासांनचित्ताविश्रातिमेवभगवात्यथमनुजिघृक्ष
यापृच्छति ॥ ४ ॥ सविदश्चिन्तयः ॥ पदपरमात्मवस्तुनि ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुनयोविनयस्तच्छालिन्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ जगत्कोशेतिप्राणिनो नसत्येनप्रणमति ॥ सर्वे
पिप्रणमत्येवेत्यर्थः ॥ तेदेशाः प्रशस्तमादित्यर्थः ॥ अपभवावाअन्येगोअश्वेभ्यः पशवो गोअश्वान्दतिवतृप्राशस्सलाभः ॥ ९ ॥

भूतस्यपाकसंश्रितस्यपुण्यस्यदक्षस्थानीयस्यफलजनोतिजनतकोटिगुणतयावितारयति ॥ वसमानस्थितेदेहारभ्यस्यसेचनममृतसेकेनवाभिषधनतनोति ॥ ११० ॥ एष्यत
 करिष्यमाणस्यद्वयार्थीजीतनोति ॥ १११ ॥ १२ ॥ सवासोन्नतमानानाभेयतीनाच ॥ १३ ॥ पूर्णाद्विद्यार्थीरितिशेष ॥ १४ ॥ त्यक्ताउद्देगाश्विसोभहेतयोयस्मिस्तथावि
 धेरवानविधानंमूढीतिपरणाख्य ॥ ११५ ॥ १६ ॥ पूर्णमिसकलादिशद्व्युत्पत्त्यावसिष्ठस्यविषयप्रयोगाग्रिआलययुत्पत्त्यापोतनात्सर्वपापक्षयकरसकन्याणवर्धनमिति विशेष
 णाभ्यापसबानयनद्वस्युपलक्षितनिराशयानदक्षपमोक्षसाधनविषयएवायमभद्रुतिनिश्चिततास्तर्बक्ष-परमकारुणिकदर्शश्च सर्वभावेनप्रपन्नायवसिष्ठायपरमपुरुषार्थासाधन
 मप्रदानमेवमरेदेवाधनपरमरहस्यभूतमुपदेदकाम-यतिजानीते ॥ शृण्विति ॥ १७ ॥ मप्रमरहस्यमाणदेवार्चनानुरूपमलौकिकदेवत्वरूपमुपदेदुशिव्यस्यतदुमुत्सजनयपृच्छति ॥

त्यदनुस्मरणैकान्तधियोयनस्थिताजना ॥ फलंभूतस्यपुण्यस्यवर्तमानस्यसेचनम् ॥ ११० ॥ तनोतिचैष्यतीयीजत्वदनुस्मरणप्रप्तो ॥
 ज्ञानानृतैरुल्लगोपृतिव्योन्नानिशकर ॥ ११ ॥ अपवर्गपुरद्वारत्वदनुस्मरणप्रप्तो ॥ त्वदनुस्मरणोदारवितामणिमतामया ॥ १२ ॥
 सवामापावर्गमभ्रिदत्तमृतपतेपदम् ॥ इत्युक्तासुप्रसन्नतमगवतमहेश्वरम् ॥ १३ ॥ अवोचंप्रणतोभूत्वायद्रामतदिदंशृणु ॥ मगवं
 त्वव्यसानेनपूणामेसकलादिश ॥ १४ ॥ किनुरच्छामिदेवेशसदेहतन्ननिर्णयम् ॥ ब्रूहिप्रसन्नथायुध्यात्यक्तेद्वेगमनामयम् ॥ १५ ॥
 सवपापक्षयकरसर्वफल्याणवधनम् ॥ देवाचनविधानतत्कीर्तंश्रमवतिप्रप्तो ॥ १६ ॥ इश्वरउवाच ॥ शृणुब्रह्मविदांश्रेष्ठदेवार्च
 नमनुत्तमम् ॥ वदामिमुच्यतेयेनरुतेनसरुदेवहि ॥ १७ ॥ कच्चिद्देस्मिमहाबाहोदेव कस्यादितिह्रिज ॥ नदेव पुंडरीकाक्षोनचदेवस्त्रि
 लोचन ॥ १८ ॥ नदेव कमलोद्भूतो नदेवस्त्रिशरोश्वर ॥ नदेव-पवनो नार्कानलोननिशाकर ॥ १९ ॥ नब्राह्मणो नाविनिपो नाहं नत्वहि
 जोत्तम ॥ नंदवोदेह रूपो हिनंदेवश्चित्तरूपपृक् ॥ २० ॥

कचिरेति ॥ महाबाहो नितरदेवाचनसफलीकृतबाहोद्विधागुहापेक्षासाधुआमाश्रुतापोतनायसबोधनम् ॥ ननुमसिद्धाएवपुंडरीकाक्षप्रिलोचनावयोदेवा किमेतावस्यपि
 विषयेभगवाम्मानमिज्ञंसावयतीति मय्यमानस्यवसिष्ठस्यपरिच्छिन्नेपुम्रद्व्याजाद्व्यप्रथमयमेनेनुमाह ॥ नैवइत्यादिना ॥ १८ ॥ कमलोद्भूतो ब्रह्मा ॥ त्रिशरोश्वर इव ॥ नि
 शाकरपद्व्यतत्कलापीनरारीरकधर्पाश्विरास्तोदिदेवदेहोपलक्षणम् ॥ १९ ॥ पुनर्हिनंत्वमितिपिपठप्रसिद्धयोल्लसद्देहोदयं तितस्माद्गुहा ॥ यदब्रह्मसिद्धोस्तितत्त्वसिद्धोसी
 स्यादित्युक्तिपुनस्त्यसमद्विमाणतामसिद्धे कनकएकदेवद्विमाणस्यैवसर्बदेवात्यक्तमयुनेश्वमाणतावेनपामदेवतात्वनिवारणाशयम् ॥ एवमनेहबाह्याभुमन्पुर्वमरदित्यादि
 न्द्विपुत्राभ्यामिहेतुपुत्रसुराविदुरराधरर्षीनाम् त्वचेत्वाहो लोकोभ्य त्वाहाहत्यादिबलैकलगाचेष्टाभ्यामिहेतुनावागानमिप्रसक्तदेवतात्वं वारयति ॥ देहकपदिति ॥ २० ॥

आध्यात्मिकप्रस्तावत्कमलाचदेहादिशोभा ॥ मतिपटुणसर्वध्यात्मिकभावोपलक्षणार्थम् ॥ तत्तुल्यन्यायादाधिभौतिकेव्यपि सर्वभावेव्यदेवत्वमुक्तं योध्यम् ॥ कस्तुतिदेवत्वा
माह ॥ अरुचिर्मिति ॥ दुःखोद्भूतः किं कर्मभित्त्यमिति मू ॥ कृत्रिमिकया साध्यतद्विलक्षणपरमार्थदेवनिरतिशयप्रमोदश्चल्यकाशो देव इत्यर्थः ॥ पुढरीकाक्षादिमत्यता
हि चित्रकाशराधीनसत्तास्फूर्तिकत्वान्त्स्मिन्मध्यस्तालेपाचिलकाशाः गृह्यकुण्डलेष्वरूपसिद्धिरेव दुर्लभा दूरेव त्वमितेव्यपि सत्ताप्रकाश एव नानादृतः स्फुरत्सर्वैको देवत्वादेभिर्न्य
न्मतिशयादेव पुढरीकाक्षादयोपि अभिभूतजाड्यत्वाद्दृशश्चेन्नज्वलदगारादेव वा उच्यते नितश्रुतिस्त्वयादिवादेविरोधोपीति भावः ॥ २१ ॥ आकाशादिनादेशतो वस्तुतश्चपरि
च्छिन्ने मितकालतः परिच्छिन्ने तत्वेन कुतः ॥ अयं भावः ॥ दिवुकीडाविजिर्गाणव्यवहारयुतिस्तुतिमोदमदस्त्वमकतिगतिव्यतिदेशस्वर्थे पुनसिद्धादीव्यते पचाथचिदेवशब्दव्यु

नदेवः कमलारूपीनापि देवो भवेन्मिति ॥ अरुचिममनाद्यंतदेव न देव उच्यते ॥ १३ ॥ आकारादिपरिच्छिन्ने मितेवस्तुनिरकृतः ॥ अरु
चिममनाद्यंतदेवनंचिच्छिर्वविदुः ॥ २२ ॥ तंदेवदेवशब्देन कथ्यतस्त्वपूजयेत् ॥ तदेवास्मियतः सर्वसत्तासत्तात्मरूपवृक् ॥ २३ ॥ अज्ञा
तशिवतत्त्वानामाकाराद्यर्चनं कृतम् ॥ योजनाध्वन्यशक्तस्य कोशाध्यापरिकल्प्यते ॥ २४ ॥ इयत्तादिपरिच्छिन्नं रुद्रादेः प्राप्यते फलम् ॥
अरुचिममनाद्यंतफलमानंद आत्मनः ॥ २५ ॥ अरुचिमफलं त्यक्त्वा यः कृत्रिमफलं व्रजेत् ॥ त्यक्त्वा समं दारं वनं कारं जं याति काननम्
॥ १२६ ॥ बोधः साम्यं शम इति पुष्पाण्यग्राणि तत्र च ॥ शिवंचिन्मात्रममलं पूज्यं पूज्यं विदो विदुः ॥ २७ ॥ शमचोधादिभिः पुष्पैर्देव आ
स्मादर्थ्यते ॥ तत्तुदेवार्चनं विद्विनाकारार्चनमर्चनम् ॥ २८ ॥ आत्मसंवित्तिरूपं तुल्यत्वादेवार्चनं जनाः ॥ कृत्रिमाचारं सुये सत्ताश्चिरं
क्लेशं भजंति ते ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयादिये संतां त्रालकीडोपमं चत ॥ आत्मध्यानादृतं व्रत्सं कुर्वतां देवपूजनम् ॥ ३० ॥ आत्मैव देवो भग
वाच्छिवः परमकारणम् ॥ ज्ञानार्चनेनाविरतं पूजनीयः स सर्वदा ॥ ३१ ॥

त्यादनात्सकोचेमानाभावाभ्यापिक निरुक्ष्यं स्वच्छदकीडाविजिर्गाणव्यवहारस्तुतीनामाविषयकमदस्त्वमेच्छागतीनांच निर्वहकत्वाद्दशस्वर्थे पुयुतिमोदावेवमुख्यावर्धोती
च नित्यनिरतिशयानंदस्वप्रकाशे त्रल्लाप्येव सत्तागतो न परिच्छिन्ने पुण्डरीक इति ॥ अतः अरुचिमचिच्छिवमेव देवं तत्त्वतो विदुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ यतः सर्वजगज्जीवतत्संसाररूपं तत्सत्त्वे
वसत्तात्मरूपधृक्स्वतः तदेवास्ति नान्यदित्यर्थः ॥ २३ ॥ तर्हि कपुढरीकाक्षायाकारार्चनविधिव्यर्थ एव नेत्याह ॥ अज्ञातेति ॥ कृतं विदितम् ॥ २४ ॥ आत्मनस्त्वतः सा
क्षात्कारात् पूजनेन प्रसन्न इत्यर्थः ॥ २५ ॥ कृत्रिमकाममोगानात्मपूजनं तस्ति ज्ञातं तितदर्थं कृत्रिमपूजं वकार्यातत्राह ॥ अरुचिमेति ॥ २६ ॥ अरुचिगपूजनेतर्हि कासमयी
तामाह ॥ बोध इति ॥ साम्यं सर्वत्रालीपम्येन दर्शनम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयायेकदाचिदात्मध्यानाद्गुस्थिताः संतः साकारदेवपूजनं कुर्वन्त्येते तत्रालकीडोपम
कुर्वन्ति न कृत्रिमभोगाशयेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

तत्र श्रीवत्सभावनरुचिमध्ययवेतनाकागविद्याकाशत्रस्तविद्धिनत्वन्व्य अनात्मापुण्योपयोगोभानलक्षणमात्मापुण्यजगत्त्रयेषुभुक्त्यपूजाजान्येत्यर्थ ॥ यथाहुः ॥ देहोदेवालयः प्रोक्तो
जीवारवदराशिवः ॥ त्याजेदस्मान्निगम्यसोऽहं प्राप्तेनपूजयेदिति ॥ ३२ ॥ तदेकास्ति यतः सर्वसत्तास्तत्तल्लक्ष्यं प्रतिब्रह्मण एव जगज्जीवितत्संरक्षणसत्तात्मनापस्थानमुक्तान्ने
पराभिजिज्ञासुर्वसिष्ठ पृच्छति ॥ चेत्तेनेति ॥ ३२ ॥ तत्र अचित्ततायाच्चेत्यानधीनत्वतावत्सर्ववैश्यामलयेप्यनपायात्प्रसिद्धिभित्तिवधीनज्ञानस्यचेत्यस्यानोतरमिवनससोतरम्
पिपुक्तद्विपुनपनिभाह ॥ चिदोमिति ॥ सर्वपतिपूजाभाष्यमि ॥ यथास्मादेतौ ॥ अथावाचिद्वोभसवधसर्गकालेपिअसत्रागश्चेत्यपराशरिपरिच्छेदद्वयत्वात्कालवक्षित्य
मानतद्विज्ञायापयपरतिर्दिशतावोप्या ॥ ३४ ॥ कथयतिजगत्पुण्यमितिज्ञासलभाह ॥ यथारिति ॥ तस्यापरिच्छिन्नस्वारेषाभावावर्णान् अर्हमानान्मायिकवासनादिवर्माणाम्
त्वदिमंस्वद्विगमवद्विद्धतेनजगदितिअलभाति ॥ तथाहि ॥ यथस्वर्गेष्वशरीरैर्द्वियमनआवित्वयत्कचनिबद्धलीभूतपकाशशब्दजित्तत्पत्स्वकचनस्यत्वदिदेअसमानास्त्वय

त्वमेतच्चेतनाकाशमात्मानजीवमन्यथम् ॥ स्वभावंविद्धिनत्वन्व्यपूज्यपूजात्मपूजनम् ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीवत्सिउवाच ॥ ॥ चेतनाकाश
मात्रात्मयथाजगदिदंममो ॥ ययातच्चेतनस्यैवजीवादित्वेनदुष्यताम् ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीहंश्वरउवाच ॥ ॥ चिद्वोमेवकिलाल्स्तिह्यपारा
वारविवर्जितम् ॥ सर्वत्रासप्रवक्ष्येयत्कल्मातेवशिष्यते ॥ ३४ ॥ यद्यत्स्वयंप्रकचनितस्यस्वकचनस्यतु ॥ स्वयंपरस्परद्वितनामतेनेद
जगदित्यलम् ॥ ३५ ॥ इत्येवंस्वप्नपुरवज्जगत्त्रातिचिदात्मकम् ॥ एवचिद्वोभमाद्यात्मजगद्वन्द्वनमितिमत् ॥ ३६ ॥ अत्यन्तासंभवान्ने
स्यद्वयचिद्वोभमात्रकम् ॥ चित्त्वात्कचतिसर्गादीयत्तज्जगदितिस्मृतम् ॥ ३७ ॥ तस्मात्स्वप्नपुराकारयदिदंभासतेजगत् ॥ तत्रचिद्वोभ
मात्रात्मन्यन्यानामकाकुत ॥ ३८ ॥ चिन्मात्रमेवगिरयश्चिन्मात्रंजगद्वरम् ॥ चिन्मात्रमात्माजीवश्चिन्मात्रभूतसतति ॥ ३९ ॥
चिद्वोभमात्रादितरस्सर्गादौसवेवने ॥ मित्रस्वर्गेपुरेवापिर्कसंभवतिकथ्यताम् ॥ ४० ॥

सद्विहाद्विहाकाशेयस्परिदत्तर्कनानाममर्कितर्कितेवनीरपीतादितिद्विपयद्रूपकगवित्यलभस्यतप्रसिद्धमित्यर्थ ॥ ३५ ॥ इतिउत्तरीत्याएवविषयद्रूपअगच्छित्वात्मकमेवसत्स्व
प्रपुरवत्विदिविज्ञातिभान्या ॥ एवमदुत्तरीत्यापरमार्थोविद्युत्तुजगन्व्यमित्तमनुसृतमच्छचिद्वोभमाभातीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तर्हिअचिदेवचेत्याकारेणपरिणतत्वरपयतिने
त्याह ॥ अत्यन्तमिति ॥ अपरिणानित्वाद्वयत्वाद्यात्यन्तासप्रवाचेत्यमव्याकृतचित्तत्वाभावादस्ययाकचमिधोतेदेवदृश्यअगदित्यर्थ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अनपराशरोत्तितद्रूपवाधे
नपिगम्यसत्पददृष्टम्यनित्याह ॥ चिन्मात्रमयेत्यादिना ॥ ३९ ॥ स्वर्गेऽप्यलोकेपुरेस्वगरेवाअपिगम्यात्तालेषुबाषिद्वन्द्वनकिर्कसंभवतितत्कथ्यतानित्पुण्यजगत्सहे अचि
मभूत सत्तास्तुनित्यते अचिस्वरम्यापातात्तद्वोकेअलीकत्वात्कीकस्यचित्ताप्युक्तीकताद्वर्नामितोऽर्कमेतैमाचित्सबाधयोग्यास्यापकारस्पर्शमिषेदितिभाव ॥ ४० ॥

१ वापयवकासुभवादितिकचित्ताह

ननु यजति देवानि जुहोतीत्यादि शब्दान्तरात्कर्मभेदवच्चिदं आकाशजगदित्यादिना मातराद्देवोऽस्ति चेन्न त्राह ॥ आकाशमिति ॥ भूताकाशाव्याकृताकाशार्थत्रयपरत्वेनाभि-
प्रेतानात्रयाणामप्याकाशशब्दानां काश्वदीमाविधात्थानुगमेन चिन्मात्रवचनस्य भवाद्भमेरपियेग्यत्वात् स्तेजानायादित्यनुशान्तमाने पृषन्महद्दृज्जगच्छवच्चेति किंपि-
द्वित्वादिनिपातने पिदानार्थत्वात्प्रायाश्चित्प्रायानमतोपपत्तेरिति भावः ॥ ४१ ॥ तदेति दर्शनाद्येत्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्याद्वैतस्वप्नादिभिः समवदानुभूयतेतत्त्वदशान्तेत्यर्थः
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ द्वितीय एव शब्दोऽपिशब्दार्थः ॥ ४४ ॥ अखिलचित्तस्येत्यमपि जगत् अचेत्यसन्मात्रमेव स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशस्य ब्रह्मणः कलनवद्बुधस्याप्रजायेयेति
श्रुतिवर्धित आत्मसकल्यत्र चिजगद्बुद्ध्या स्वयमुत्थितवद्देवतैव त्रिजगत्स्य वस्तुवदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ जगत्सामान्ये उक्तन्यायघटपटादिविशेषेऽपि दर्शयति ॥ यथेत्यादिना ॥ स
आकाशं परमाकाशं ब्रह्माकाशं जगच्चितिः ॥ इति पर्यायनामानि तत्र पादपटक्षवत् ॥ १४१ ॥ एवं द्वौ स्वप्नसंकल्पमायाभिः स्वनुभूयते ॥ त
दा किल चिदाकाशमेव भाति जगत्तथा ॥ ४२ ॥ यथैतत्संविदाकाशं स्वप्ने भाति जगद्बुधः ॥ तथेदं जाग्रदाख्येऽपि स्वप्ने भाति तदेवनः ॥ ४३ ॥
यथा स्वप्नपुरे चित्खं वर्जयित्वेतरत्वाच्चित् ॥ न किंचित्संभवत्येवं जाग्रदख्येऽपि महाचितः ॥ ४४ ॥ यतो न संभवत्यन्यच्चैत्यं किंचित्ततोऽखिलम् ॥
चित्संवेत्यमप्येतदचेत्यं सज्जगत्स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशकलनं त्रिजगत्स्य मुत्थितम् ॥ स्वप्नवद्विचित्रोऽभिनवेतैव तव स्थितम्
॥ ४६ ॥ यथा चिद्भोममात्रात्मस्वप्ने घटपटादिकम् ॥ सर्गादेव वसर्गोऽयं यथा चिद्भोममात्रकम् ॥ ४७ ॥ शुद्धसंविदिति मात्रात्वाद्देवत्वस्य
पत्तने ॥ यथानविद्येतो किंचित्तथा स्मिन् भुवनत्रये ॥ ४८ ॥ याः काश्च न ह शोये भावाभावाखिकालगाः ॥ संदेशकालचित्तास्तस्यैव चि-
द्भोममात्रकम् ॥ ४९ ॥ स एष देवः कथितो यः परमार्थतः ॥ यत्स्वं सोऽहं शेषं वा जगदेव च योऽखिलः ॥ ५० ॥ सर्वस्य वस्तुजातस्य जग-
तोऽन्यस्य ते मम ॥ देहो हि चेतनाकाशं परमात्मैव नेतरत् ॥ ५१ ॥ संकल्पने स्वप्नपुरेशरीरं चिद्भोमतोऽन्यन्न यथास्ति किंचित् ॥ तथेह सर्गं प्रय-
मैकसर्गान्मुने प्रभृत्यस्तिरूपमम्यत् ॥ ५२ ॥ इत्यर्थे वा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० जगतः परमात्ममयत्ववर्णनं नाम एकोनत्रिंशत्तमः
सर्गः ॥ २९ ॥ ५३ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ एवं सर्वाभिदं विश्वं परमात्मैव केवलम् ॥ ब्रह्मैव परमाकाशमेव देवः परः स्मृतः ॥ १ ॥
गोघटपटादिः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ स ज्ञानेन पूज्यो देवः प्रथमप्रश्नोत्तरत्वेन कथितः ॥ ५० ॥ देहः पारमार्थिकस्वरूपम् ॥ ५१ ॥ उक्तमनुधोपसहरति ॥ संकल्पनदति ॥
प्रथमादेकस्य हिरण्यगर्भस्य सर्गाव्युत्पत्तिप्रवृत्तेर्देहास्मिन्सर्गे तथा संकल्पनस्वप्नशरीरादिवदेवान्यद्वृणोऽपनास्ति ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वणि प्र ० पू ०
एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ५३ ॥ चित्तसर्वात्मता सर्वभोक्तृभावेन सत्स्थितिः ॥ यथा जीवदशाप्राप्ता चित्तच्चाप्यत्र वर्ण्यते ॥ १ ॥ चेतनाकाशमात्रात्मयथा स
वैमिदप्रभोऽदित्यस्वयापृथतस्येदमुत्तरवर्णितमित्याह ॥ एवमिति ॥ कश्चिद्वैतसिद्धान्तो देवः कः स्यादिति द्विजेति मया त्वत्पृष्टे वार्चनविधानमूलरहस्यं यत्प्रतिपुटतदप्येतदेव
त्याह ॥ एष देवदति ॥ १ ॥

[illegible]

व्यवहारे सर्वानुगमास्तप्तासामान्यरूपेण ॥ सर्वबाधे तु महासत्तात्मना ॥ १६ ॥ तस्यैव सर्वैश्वदेवतादीनामाल्वाद्द्विमुख्यैरेवत्वमित्याह ॥ यदित्यादिना ॥ १७ ॥ तस्यैव विभक्त्यैरेवत्वमित्याह ॥ १८ ॥ तस्यैव विभक्त्यैरेवत्वमित्याह ॥ १९ ॥ ससर्वः पूर्णो देव एवाह नपरिच्छिन्न इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स एव सर्वकर्ता सर्वभोक्ता चेत्याह ॥ २२ ॥ शरीरमावसयो महागृह्यस्यास्तथाविधायाम् गृहनाद्विवेका अन्वयया सकरोतीत्यादिना ॥ २३ ॥ पुर्यां लो ॥ स एष इह प्रविष्ट आनखाप्येति श्रुतेरिति भावः ॥ २४ ॥

स्थितं सर्वत्र सर्वतुलतास्वंतर्यारसः ॥ सत्तासामान्यरूपेण महासत्तात्मनापि च ॥ ३६ ॥ यच्चित्तत्वरुंधत्या यच्चित्तत्वंतवानघ ॥ यच्चित्तत्वंचपावर्त्या यच्चित्तत्वंगणेषु च ॥ ३७ ॥ चित्तत्वंयन्ममेदंचित्तत्वंयज्जगत्रये ॥ तदेवइतितत्त्वज्ञाविदुरुत्तमबुद्ध्यः ॥ ३८ ॥ पादपाण्यादिमानन्योवादेवः प्रकल्प्यते ॥ संविन्मात्रादृतेब्रह्मन्किंसारः किलकथ्यताम् ॥ ३९ ॥ चिन्मात्रमेवसंसारसारः सकलसारताम् ॥ गतः सदेवः सर्वो हतस्मात्सर्वमवाप्यते ॥ २० ॥ नसदूरेस्थितोब्रह्मदुःप्रापः सकस्यचित् ॥ संस्थितः ससदादेहसर्वत्रैवचखेतथा ॥ २३ ॥ सकरोतिसचाश्रमातिसविभर्त्तिप्रयाति च ॥ सनिःस्थसित्संवेत्तासौगान्यंगानिवसि च ॥ २१ ॥ सोस्यांविचित्रवेष्टायांप्रकाशिन्यांचतदृशात् ॥ तत्स्वरूपनिबद्धायांपुर्यामालेमुनीश्वर ॥ २३ ॥ शरीरावसथायांचलायांतत्सदादतः ॥ सोस्यांगहनकोशायांहृद्गुहायांगुहेश्वरः ॥ २४ ॥ मनःषष्ठैर्ब्रियाचारसत्तातीतामलात्मनः ॥ तस्यसंय्यवहारार्थंसंज्ञाचिदितिकल्पिता ॥ २५ ॥ सएपचिन्मयः सूक्ष्मः सर्वव्यापी निरंजनः ॥ इमंभास्वरमाभासंकरोतिनकरोति च ॥ २६ ॥ साचिदत्यंतविमलाजगदर्थजगत्क्रियाम् ॥ इमारंजयतिप्राज्ञारसेनेवमधुलताम् ॥ २७ ॥ चारवोयेचमल्काराश्रितश्चित्तयथास्थितम् ॥ चमत्कुर्वतिलतेतेनकंचिन्नभोभिधाः ॥ २८ ॥ केचिज्जीवाभिधानाश्च केचिच्चित्ताभिधानकाः ॥ केचिक्कलाभिधानाश्चकेचिद्देशाभिधानकाः ॥ २९ ॥ केचिक्क्रियाभिधानाश्चकेचिद्ब्रह्म्याभिधानकाः ॥ केचिद्भावविकारादिजात्यौचित्याभिधानकाः ॥ ३० ॥ प्रकाशाभिधानाः केचिक्केचिच्छैलतमोभिधाः ॥ अकेंद्राद्यभिधाः केचिक्केचिद्यद्वाभिधानकाः ॥ ३१ ॥

दिवहिः कोशाथस्यास्तथा विधायाम् तदुद्धिः सैव गूहनीतिगुहातस्याम् आनन्दमयकोशगुहेश्वरः ॥ २४ ॥ उपदेशसंख्यवद्गारार्थम् ॥ २५ ॥ भास्यारोपेकोतीव तदपवदेनकरोति ॥ नित्यभावनस्यस्कृतत्वाभावादित्यर्थः ॥ २६ ॥ रजयतिशोभयति ॥ मधुर्वसतः ॥ २७ ॥ चमत्कारा आरोप्येत्तास्मृतिप्रदानरूपाः ॥ चितिमायाशब्दलेयस्थितपूर्वकामकमं वातानुसारेण नियतचक्रं र्भ्याविभाविष्यति ॥ नाश्विच्चमत्कारानेव नामकल्पनव्याख्यापदिसति ॥ केचिदित्यादिना ॥ सर्गभेदेननभोबहुत्वोक्तिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ जावविकाराजायतेऽस्तिवर्धतेविपरिणमतेऽपक्षयिनेनश्यतीति यास्कोक्ताः ॥ आक्षिपदादुण्णभेदोलेपांजास्यावैचित्र्येण औचित्येनच विचित्राभिधानकाः ॥ ३० ॥ तानेवप्रपचयति ॥ प्रकाशेति ॥ ३१ ॥

चित् किंत्वोच्छयाजगत्स्थितिर्नैत्याह ॥ निरिच्छेति ॥ तथाचोक्तश्रीमद्वैष्णवाचार्यैः ॥ भोगार्थं हृदि स्थिते केकी बायमिति चापरे ॥ देवस्यैष त्वभाषो यमात्मकामस्य कास्तु
हेति ॥ न वैवसो कामयन बहुत्पानजायेत्यादिभ्युतिविरोध आस्यमङ्गलभूतस्य निश्चितमेतत्पटुमेवोद्युर्बुद्ध्यादिभ्यस्तरेदृच्छाप्रपन्नायनपेक्षनिश्चितप्रापयत्याकेतैर्देवैश्च
तद्बुद्ध्याप्रजायेति समानास्यकम्पुत्तरानुगण्यायाकाभयतेत्युत्तरैवेतन्प्रधाना विकटुकताशोकावारणमाश्रयात्पक्त्वात् ॥ तथा च भगवतो बाह्यायनस्पृश्यम् ॥ कामा
द्यनानुमानापेक्षेति ॥ ३२ ॥ प्रैलोक्यलक्षणानामभोधीनां संस्थासु तादृशस्यित्युविचार्यमाणानुचितैव शरीरवासात्तत्त्वतः पूजालजालसमूहस्थानीयानामप्यवि
स्यम् ॥ ३३ ॥ इत्यामनसकम्पकृतभोक्ता विधिपुढीप्रकाशकत्वैव भोक्ता विवेकाद्रोक्तत्वमित्यत इत्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ इन्द्रशरीरोपितसवाधभासनसमर्थो
निरिच्छस्वस्वभावेन वसेतेन ययां कुर ॥ तन्यते तद्देवयजगत्क्ष्मीश्चिदात्मना ॥ ३२ ॥ चिदेवासुसमग्रासु सर्ववैकिके वहि ॥ त्रैलोक्या
भोधि सस्यासु शरीरजलजालिका ॥ ३३ ॥ शरीरपक्वजआतमनोऽभ्रमरसंभूताम् ॥ आत्वादयतिसकल्पमधुसंस्तं चिदीश्वरी ॥ ३४ ॥
ससुरासुरगर्भवसरीलार्णवजगत् ॥ चित्तिस्थितप्रवहति जलावर्तजलयया ॥ ३५ ॥ दधचित्तमयाचारवारुचचक्रिकम् ॥ संसार
चक्रचिक्चेन्म्रान्नवपरीतांश्चिद्वया ॥ गौरीकमलिनीवरुपपदपदतां गता ॥ ३६ ॥ विष्णो पद्मालितामेत्यविद्यानाधीनमानसा ॥
त्रयीनलिन्या सरसीधत्तेतामहीत्यिति ॥ ३७ ॥ पितो ब्रह्मन् विचित्राणि शरीराणीह भूरिश ॥ पञ्चाणीवतरो हं विकेयूरादिक्रियेव च
॥ ४० ॥ चित्समलसुरानीकपरिवर्तितपादया ॥ त्रैलोक्यबूढाभणितां धत्ते वासवलीलया ॥ ४१ ॥ चित्सुभासुरतामेत्यत्रैलोक्योदरद्व
दरे ॥ पतत्युदेतिसंयाति स्वात्मन्येवाव्यविरिवत् ॥ ४२ ॥ चिच्छ्रद्धिकाषट्पुर्दिसु अवभासवितम्बती ॥ विक्रसयति निशेषभूतसत्ताकुमुद्व
तीम् ॥ ४३ ॥ विहपणमहालक्ष्मीस्त्रिजगत्त्रिधिवितम् ॥ गृह्णात्यनुग्रहणानस्वगर्भमिव गर्भिणी ॥ ४४ ॥

॥ ३३ ॥ पूर्वकनूतमपितस्या स्वाप्यारोपितकारकपरिग्रहप्रधानिमित्तमवेत्याशयेनाह ॥ सधुरादुरेति ॥ प्रवहन्ति परिवर्तन्ते ॥ ३५ ॥ पञ्चाणीति बहुलतथाविधोयश्चित्त
मय कपूतभोक्तृत्वरूपआचारलेनारवश्चक्षुराभ्यपलाभ्यदृष्टिजीवसंरक्षणकिकायसिलयाविधीवसमद्विससारस्वकमायाशब्दे चिच्छ्रद्धिकेभ्याम्यति ॥ ३६ ॥ कर्णितल
सप्तपितृवमर्षकानोक्तविशिष्यप्रणयति ॥ चित्तिव्याधिना ॥ कालोक्षयतु सायुर्धैर्यधनुर्वज्रयुतेन जलस्वहवेयेणातपयिष ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विष्णोर्नामिपये अलितान् च
मत्त्वमिव पत्युष्य ॥ प्रययैवात्सलसुखायानलिन्या सरसीमहासरोभूतास्थितिर्गूतम् ॥ ३९ ॥ केयूरादीनां कियानिर्मितिरिव ॥ ४० ॥ चूडामणितां वपतामिति यावत्
॥ ४१ ॥ सुभामुरतां पृथुपतितजो रूपताम् ॥ ४२ ॥ साक्षादपितस्या आकाशपयानिभ्यतामाह ॥ चिच्छ्रद्धिकेति ॥ ४३ ॥ महतीलक्ष्मी स्वच्छास्वस्तालक्षणारोभायैष्णवी
मायाया ॥ ४४ ॥

चतुर्दशभुवनस्थानां भूतानाम् ॥ मनीकरोति सत्तो संपादयति ॥ यथा वारिश्चरि रसशक्तिः अंबुधिर्जलसमूहरूपासती समुद्रत्वं समुद्रस्वरूपसत्तां संपादयति तद्वत् ॥ ४५ ॥ इदानीं ता
मेव चित्तलतात्वेन रूपयति ॥ व्योमेत्यादिना ॥ व्योमात्रमायाकाशास्तल्लक्षणाया केदारिकाया क्षेत्राभक्तौ हृद्याहिरण्यगजालिना अकुरिता ॥ सत्तोधा सर्वपदार्थसित्यात्तल्लक्ष
णफलदायिनी ॥ ४६ ॥ संवेदनानिसविकल्पज्ञानानि ॥ चित्तेहाश्चित्तद्वयः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जडाः शैलादय एव गुल्मकामूलप्रोहायस्याः ॥ विमहाश्चतुर्विधशरीराण्येव प्र
थयन्तैर्वलिता ॥ आमूलाग्रप्रदन्ति प्रतनै रपरिवर्तिता ॥ ४९ ॥ पेलवमित्यादिविशेषणविशिष्टदृश्यकुसुमअनयाजन्यतदतिपरेणान्वयः ॥ सदसद्वपुरित्यस्य परामर्शासि
हमित्युपपत्तिः ॥ ५० ॥ छायाचद्रादिकातिरिवाच्छरफुटदृश्यकुसुमम् ॥ मन्यते अभिमानविक्रियते ॥ तन्यते विस्तार्यते ॥ ५१ ॥ तस्याश्रितः सत्सत्यं चित्चेतनम् ॥ ज
विचित्रतुंशभूतानां मंडलानि महानि च ॥ भूतीकरोति वारिश्चरिः समुद्रस्वमिवांबुधिः ॥ ४५ ॥ विचित्रालोककुसुमाग्रधानसंकल्पपल्लवा ॥ व्यो
मं केदारिकाहृदासत्तौ पल्लवशालिनी ॥ ४६ ॥ जीवजालरजःपुंजवासनारसरंजिता ॥ संवेदनत्वग्वलिता चित्तेहा कलिकाकुला ॥ ४७ ॥
अतीता संख्यत्रिजगत्केसरोज्ज्वलरूपिणी ॥ अनारतस्पंदमहाविलासो ह्यसहासिनी ॥ ४८ ॥ सर्वतुं पर्वपरुषाजडशैलादिगुल्मका ॥
वियग्रग्रंथिवलिता मूलाग्रपरिवर्तिता ॥ ४९ ॥ चिह्नते यं विकसिता पेलवं सदसद्वपुः ॥ विचित्रं हृद्यकुसुमं परामर्शासहबहु ॥ ५० ॥ अन
येह हि सर्वत्र च्छाया च्छमिव जन्यते ॥ मन्यते तन्यते वस्तुगीयते क्रियते पित्तम् ॥ ५१ ॥ महाचित्तानयानित्यं भासंते भास्करादयः ॥ देहाः स्वदं
ते च मिथस्तस्त्विज्जडविभ्रमैः ॥ ५२ ॥ चित्ताचावर्त्तवन्नित्यासिद्धान्येव प्रवृत्त्यति ॥ जगज्जालरजोलेखा तस्मादस्य देहिनी ॥ ५३ ॥ वि
त्सर्वजगदारंभमिमं प्रकटयत्यलम् ॥ त्रैलोक्यदीपकशिखादीपो वर्णाश्रयं तथा ॥ ५४ ॥ विचित्रं विंबे विमलं शशवत्साप्यसंगमम् ॥ सर्व
त्रलक्ष्यतामेति पदार्थश्रीर्जगद्रता ॥ ५५ ॥ चिद्रसायनसेकेन पदार्थपटलावली ॥ रूपमेति फलं चैव प्रावृट्सिक्तेव सल्लता ॥ ५६ ॥ चिच्छा
ययैव सर्वस्य जाल्वसंन्यगुदेति च ॥ सर्वस्यास्य शरीरस्य गृहस्येव तमस्विह ॥ ५७ ॥

इदं स्वविवेकप्रयुक्तैर्भौतुं योग्या विभर्त्तुं पदार्थैर्देहावस्तुतोऽभगलरूपा अपि विधत्ते प्रीतिविषया भवति ॥ ५२ ॥ आबर्त्तौ वात्यावर्त्तस्तद्वन्नित्याचितैव सिद्धातस्तत्तयैव दृ
श्यदेहिनी दर्शनयाग्याकारवती जगज्जालरजोलेखा अन्याचिह्नानि रिकेव भूत्वा प्रवृत्त्यति ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यप्रकाशनदीपकशिखा भूता चित् ॥ दीपप्रसिद्धो वर्णाश्रय रूपावद्रूप
यथा प्रकटयति तद्वत् ॥ ५४ ॥ चिद्धीनप्रकाशनाभेव जगतः प्रपचयति ॥ विचित्रं विंबे दल्यदिना ॥ ५५ ॥ ननु चिद्यक्षिरसायनमिव पदार्थपटलावली सर्वतो व्याप्य स्फुर
ति तर्हितत्र जाल्वनस्यात् ॥ न हि सर्वतो रसाद्रंशुष्कनायाः प्रसक्तिरस्तीति तत्राह ॥ चिच्छायायैवेति ॥ यथापचीकरणेन गृहस्यापि सर्वतले जोज्यामिसत्वात् सदनस्तमः प्रसक्त्यभावे
पित्तजसा स्वरथा भूतातरगाैरिभजवाद्द्विरिभ्यक्तसौ रालोक्यभूतौ तद्युक्तच्छायाया अतस्तम उदेति ॥ तथा घटाद्यधिष्ठानचिह्नानचिह्नस्वरताया अप्यध्यलेनार्तिभवाद्द्वि
श्चाधुपदय्याद्यभिव्यक्तचिह्नाभ्यास्फुरणेन च्छायाया अतर्जाल्वभूतेतीत्यर्थः ॥ ५७ ॥

तथाचपयासीरायासाकभः। इवयुद्धमासादायाकृतिर्विचित्र्यसिद्धिलथावहतिरभिप्यक्तप्रयाशुचिचमस्तुतिषशोदेवगवाश्चपटपटाभाकृतिर्विचित्र्यसिद्धिर्नोभ्ययेत्याह ॥ चि
द्वामादयदिति ॥ श्लोकस्यद्वयसिद्धिर्नोभ्ययेत्याह ॥ साकारवयाः-एतेकायाआद्येभ्यःकायाकारुतिमाकारयपिनस्तरोषु साधकांतराभावादित्यथ ॥ ५८ ॥ क्रियाविहितनिमित्ति
पुनरिति सैबकुत्सवधू ॥ ५९ ॥ उक्तपर्ययमुभाषयितुमिच्छतिरकमुत्सेनापिपसिद्धोबाहुरणेपुसमर्थयति ॥ चिवालो कमिनिह्याभ्याम् ॥ स्फुरन्मसवल्लभ्यामुच्चपिप्रकटनोएतिय
मृदट ॥ किदन्मयजमकारालदेशानो निरासः ॥ ६० ॥ स्वागानिशास्त्रा यत्स्य ॥ कुलालि केरासपुडोलतायस्मिन् ॥ विम्वज्जनविद्याभित्तिना ॥ ६१ ॥ एवञ्चविदधी
नजम्बद्धादिसप्तभावत्वाज्जगज्जलाधीनसर्वभावत्वाज्जगज्जलाधिमिबषिदवपरमार्थतइतिसिद्धमित्यपसहरति ॥ वद्वतइति ॥ ६२ ॥ यथाकाशिवेवास्ति तर्त्तइतद्वाल्मिक अ
येद्वानिद्रामुखा मरणपुत्रकारादुत्पत्तरश्चअबनित्स्फारमयीभूतपुत्रभूतविकारगूताअधानेपादिह्याभाभित्तिरिवनचतितत्कथमित्यथ ॥ ६३ ॥ तदेवस्यटपुनराह ॥ अयमिति।
चिच्चमत्कृतयोदेहनसवेयुरिमायदि ॥ नैलोव्यदेहास्यकैनेनस्तरोषु किलाकृतिम् ॥ ५८ ॥ चिदाकाशप्रकाशोस्मिन्संकल्पशिशुधारि
णी ॥ क्रियाकुलवधूर्देहगृहसुरतिचंचला ॥ ५९ ॥ चिदालोकविनाकस्थरसनोभ्रस्फुरन्नापि ॥ कयकदाप्रकटतामेतिदृष्टक्ववारस ॥ ६० ॥
शृण्वंगत्वांगशाखपिकुतलालिलतोप्यलम् ॥ विम्वज्जनविनादेहवक्ष फइवराजते ॥ ६१ ॥ वद्वतेत्रिलुठत्यत्तिचिच्चराचरकारिणी ॥
चिदवास्तीतरत्रालिचिन्मात्रमिदमुत्पितम् ॥ ६२ ॥ ॥ इत्युक्त्वास्तदाभ्यक्ष सुधांशु स्वच्छयागिरा ॥ पुनरुष्टो
मयारामसुधांशुस्वच्छयागिरा ॥ ६३ ॥ यदिसवगतादेवचिदस्येकातदालम्क ॥ तदयचावनिस्फारमयाधेवनचेतति ॥ ६४ ॥ अयचि
त्वान्पुराभूत्वाचिद्दीनभप्रतिस्थित ॥ इतीर्यकल्पनालोकैप्रत्यक्षानुभवाकथम् ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ ॥ शृण्वेतदखिलवक्ष
न्यदापृष्टवदामिते ॥ महानयत्वयाप्रश्न कृतोवक्षविदां वरा ॥ ६६ ॥ चिदस्ति हि शरीरहसर्वभूतमयात्मिका ॥ बलोल्लुस्वात्मिकैकानुनिर्विक
त्वापरास्तृता ॥ ६७ ॥ संकल्पशुद्धासैवांत स्वयमन्येवसास्थिता ॥ संकल्पितेतरवरादौ शील्यन्मीययागता ॥ ६८ ॥ सएवहिपुमान्कोपाय
येहान्यद्ववक्षणात् ॥ भवत्येवचिकल्पाकाचित्स्वरूपान्यतांगता ॥ ६९ ॥

यद्वाभ्यन्तरेव स्थेयान् ॥ भवत्येवैव कल्पकोचित्स्वरूपान्यतांगता ॥ ६९ ॥
तसीमत्तयद्विजलज्जम्बुभाब ॥ गुत्वात्सप्ततिदश्यमरणादिदशायां चिद्विभस्थितइतीयकल्पनाकथयितोऽविनाशित्वावत्वादपरिणामित्वाच्चकथयमपिआख्यायागादिति
दभार्यं ॥ ६९ ॥ यथातद्येतनस्यैवजीवावित्तनुष्यतामिमाकनप्रभासरममूलिबयश्चातिरेवसिष्ठेनकृतेद्वयोऽरम्पुनारंरैवसजुकायईश्वरउवाच ॥ भृग्विनि ॥ अस्विल
प्राक्तनप्रभोत्तरादित्तर्तवम् ॥ ६९ ॥ इत्यमगोपाक्षातनपथर्थावैषपतिविकारिवैविष्यदेवैर्यायति ॥ चिदिति ॥ इकिल चलायाव्यष्टिसुमटिबुद्धौउन्मुत्वात्मिकाआसक्तस्य
प्राबा ॥ विज्ञानमयराब्दवाध्यक्तदुर्गोक्तत्वाभेत्स्य ॥ पराकूटस्थचिन्मिर्दिकस्या ॥ ६७ ॥ तस्याम्बुलत्वावत्त्वमिवभेदोप्युपाधिष्ठनयेत्याभायेनाह ॥ सकल्पेति ॥ इ
नाह्मिनाशिसादेवताअनेनजीवेनात्वनानुपविरथमयमक्षयेव्याकृतबाणीतिमुतिर्दशितसकलज्जम्बुभाबमेवजीवात्मनाबुद्धाबुद्धवती ॥ आदिकर्ममित्तकनरितः ॥
यथातुर्ध्रुविवर्षात्प्राक्तं कल्पितइतरेवउपपत्तिर्यथातथाविधावतीदौशीन्येनतासर्गाद्विगीयेवसपम्यातहन् ॥ ६८ ॥ गुणाभ्यनुष्यःअम्योराकृतत्रयकूरोजभवतितहन् ॥ ६९ ॥

एवरीत्यास्वरूपारिच्युता चित्क्रमाज्जाह्व्य जडतादात्म्यभावयतीसतीकारुणायाः सविकल्पबुद्धेः पदं विषयतां प्रयति त्विकल्पनयैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ आकाशसहिता निपरमाणुनि सु-
क्ष्मगुणानि तद्रावरुपाशब्दस्य शरू परसमग्ररूपमो ग्यानावां जात्मिका चेत्यता मायोपलक्षिता चिद्विषयता एति पश्चाद्वा तन्मात्रसमाष्टिप्राणाभा वस्तद्वा मिनी भवति ॥ ७१ ॥ तथा भू-
तायास्तस्याः पचीकरणप्रयुक्तस्थूलसूक्ष्मसमष्टिस्थूलदेहं भावं दत्तं लिङ्गदेहं जीवभावं तत्र बुध्यादिभावं च दर्शयति ॥ देशेति ॥ तन्मात्रैः सुक्ष्मभूतैः पचीकरणेन वलिता संव-
लिता सती स मर्द्दीपचतुर्दशलोकात्म्यदेशविज्ञाया तानि भेषादि द्विपरार्धाविकालविभागा ता चक्रमाद्भवति ततस्तत्र प्राणाधारणाज्जीवो भूत्वा बुद्धिरहंकारो मनः अर्थाच्चित्तचक्रव-
तीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ब्रह्मचिद्वैद्यप्रबोयेनाज्ञानेन शबलरूपमासाद्य देहजीवाकारेण सकल्पिता सती तद्युक्तज्ज्ञेन अविश्वप्रबोधिनी असर्वज्ञा भूत्वा पुनः पुनर्भोगसकल्यादनारत-

विकल्पकल्पिता ब्रह्मश्चिद्वैद्यरूपपरिच्युता ॥ जाह्वं क्रमाद्भावयती प्रयति कलनापदम् ॥ ७० ॥ चित्स्वरूपं चेत्यता मे तिसाकाशपरमाणुता
म् ॥ शब्दवीजालिकां पश्चाद्वा तन्मात्रवलिता क्रमात् ॥ जीवो भूत्वा भवत्या शुभुद्धिः पश्चा-
दहं मनः ॥ ७२ ॥ मनस्त्वं समुपाया ता संसारमवलंबते ॥ चंडालोऽस्मीति मननं चंडालत्वमिव द्विजः ॥ ७३ ॥ संकल्पिता प्रबोधेन जाह्व्या वि-
श्वप्रबोधिनी ॥ शबलं रूपमासाद्य संकल्पाद्यात्यनारतम् ॥ ७४ ॥ अनंतसंकल्पमयी जाह्व्य संकल्पपीवरा ॥ चिज्जाह्व्या मोहमायातिपयः
पापाणतामिव ॥ ७५ ॥ ततश्चित्तं मनो मोहो मायेति विविहिता प्रिया ॥ जाह्व्यं निपुणमाश्रित्य संसारे जायते मुने ॥ ७६ ॥ मोहमांघ्रमुपायाता
तृण्या निगडपीडिता ॥ कामक्रोधभयोपेता भावाभावातिपातिनी ॥ ७७ ॥ त्यक्तानंत निजा भोगाव्यवच्छेदविकारिणी ॥ दुःखदावान-
ला तसा शोकाशिवरुशशया ॥ ७८ ॥ इयमस्मीति भावेन शून्येन विकलीकृता ॥ देहमात्रगृहीता स्थापरेन्द्रे न्यमुपागता ॥ ७९ ॥ मन्नामो-
हमहापके जीर्णं वनदंतिनी ॥ भावाभावलतादोलापरिलोलशरीरका ॥ ८० ॥ असारपारसंसारविकारव्यवहारिणी ॥ तापोपतसह-
चारगते जो नुरंजिता ॥ ८१ ॥ निजयूथपरिश्रष्टा गृहीता वशतांगता ॥ आविर्भावोदितकारातिरोभावे स्तमागता ॥ ८२ ॥ स्वसंकल्पोप-
याता सुभीता संभ्रमहृष्टिपु ॥ पलायते वाप्यन्यासु वेतालेश्विव बालिका ॥ ८३ ॥ उर्वीमधुरं बिंदुं वांछते भावितं सुखम् ॥ अवांतरपरिश्र-
ष्टा दोषादोपपतत्यधः ॥ ८४ ॥

यानि सरति ॥ ७४ ॥ पयोजलपाषाणताकरकात्त्वमिव मोहजीवतामयमायाति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावो विप्रवः ॥ अभावो दा-
रिच्यत दनुपातिनी ॥ ७७ ॥ व्यवच्छेदेषु भार्यापुत्रादिवियोगेषु शोकादिविकारिणी ॥ शोकेरिशिवैश्वर्यशशया रुपणा ॥ ७८ ॥ इयमत्यक्षुद्रः खमोहादिस्वभावविवाहमस्मीति
भावेन धमेण ॥ ७९ ॥ ८० ॥ रागेण तेजसा क्रोधेन चानुरजिता ॥ ८१ ॥ विभवानां भूतमात्राणां वा आविर्भावोदितकाराहृष्टा अभिव्यक्ता वा ॥ अस्ते दैव्यं तिरोभाववा ॥ ८२ ॥
८३ ॥ यथा उष्ट्रकटकनिव पत्रादिषु च व्यभिचारेषु स्वभासनाभावितविडुमत्परमधुरं संकाशे ततद्दुःखबहुलं विषयेषु सुखकांक्षत इत्यर्थः ॥ अथ वा यथा उष्ट्री विषमभ्रांशुवप्र-
मत्तदृक्षा भ्रंसं वद्धं मधुपलप्रसृतं मधुबिहुलं देहं न बाळ्यादृक्ष्यमाकरुण्यं गुणपत्सुरः पादोन्नयनमात्रात्स्वेदं भारेणावांतरपरिश्रष्टा वशाधो विषमदेशे पतित इत्यतः तीत्यर्थः ॥ ८४ ॥

॥ ८ ॥ नरकादिभूमिपुष्पकशालाकृष्णपद्मशालाभ्यासादिद्विगर्भ्याङ्गकाष्पनाटककर्त्तापञ्चसमुपागताः ॥ ८ ॥
 समीविचित्रस्य स्वभस्य धनदुःखेषु परितरावेर्निर्माणेयः पराक्रमस्तत्त्वबेगतानमोक्षोपयोगिविवेकपदमित्यर्थः ॥ ८ ॥ एकमेकमयः पारश्राम्यमाणस्यमुपागतासनीसिष
 तोभीतासंक्ते ॥ विवर्त्तनभूलीलठनतरारायणा ॥ ८ ॥ संक्षेपोक्तप्रपञ्चयति ॥ बाल्ये इति ॥ विबराः पराधीनाः सर्वे अर्थाभोगायस्याः ॥ चित्तयाचित्तविषयादिचित्तयाञ्छा
 दनापिहितविवेकाः ॥ ८ ॥ कर्मगतरीरेवप्रपञ्चयति ॥ आयतद्वयविना ॥ ९ ॥ कुलपर्वतेद्विषयवादी ॥ ९ ॥ देवगिरीमेरी ॥ वीर्यगुल्मिनी ॥ ९ ॥ नारायणादीनाम
 पिजीवगतिपुत्रपञ्चनः पदमेकहितचित्तमनित्यापविनः स्मृता इत्यादिशिवपुराणानुरोधतः ॥ भारायणादिसाङ्गपञ्चमुक्तजीविषयमेवायोज्यम् ॥ अथवा इत आरम्भनजीवगतयः
 परवैपम्यमायातिसकनात्मकदृगता ॥ दुःखादुःखनिपतिताविपदोविपदिस्थिता ॥ ८ ॥ नानातथगणोपेताचेष्टापरवशाशयाः ॥ क
 शालकृष्णमनुभ्रासापरितापानुतापिनी ॥ ८ ॥ क्रमादाद्यदेवदग्भ्याद्देवदग्भ्याङ्गमुपागताः ॥ विचित्रयधनिर्माणपरान्कमपदगताः ॥ ८ ॥
 सवतः शक्तेभीताप्राणात्ययमुपागताः ॥ क्षीणतोयेवशफरीविवर्त्तनतरारायणाः ॥ ८ ॥ बाल्येविवशसर्वायायीवनेष्वितयावृताः ॥ वा
 धकेप्यतिदुःखात्तान्मृताकर्मवशीकृताः ॥ ८ ॥ जायतेस्वर्गनगरेनारीपातालकोटरे ॥ आसुरीदित्यविवरेनरस्त्रीवसुधातले ॥ ९ ॥ राक्ष
 सोराजसाधारेवानरीवनकोटरे ॥ सिद्धीगिरीर्ब्रह्मस्वरेकिन्नरीकुलपर्वते ॥ ९ ॥ विद्याधरीदेवगिरीव्यालीचवनगर्तके ॥ लतातरीस्व
 गीनीदेवीरुत्सानौवनेष्टगी ॥ ९ ॥ शैतेनारायणोमोक्षीध्यानीवामपुरेनज ॥ कान्तागतोहरः शैलेस्वर्गसुरवरोहरि ॥ ९ ॥ दिनकरोति
 तीक्ष्णांशुर्वर्पत्यधुरजोलम् ॥ करोतिश्वसनसवित्सर्वतमहोदधिम् ॥ ९ ॥ ऋतुचक्रप्रवहति सहस्रकालमहलम् ॥ दिनरात्रितयोपै
 तितेजस्निमिरतारुमात् ॥ ९ ॥ क्वचिद्दीजरसोच्छासाक्कथित्यापाणमौनिनी ॥ क्वचिन्नदीरसवतीक्वचित्कुमुदवित्स्ति ॥ ९ ॥ क्वचित्फ
 लावलीपाकैः क्वचित्काष्ठानलाविभिः ॥ क्वचिच्छेद्यदिमहारिः क्वचित्त्वादिनकिंचन ॥ ९ ॥ क्वचिदुज्ज्वलिताकाराक्वचित्कष्टाशिलाक्
 चित् ॥ क्वचिन्नीलायहरिताक्वचिदग्निः क्वचिन्मही ॥ ९ ॥ सवामत्वात्सर्वगत्वात्सर्वशक्तिवयोगतः ॥ सर्वात्वादेव रूपैव वादप्यच्छेद
 सापरा ॥ ९ ॥ चिच्चिनोतिययात्मानं येन यत्र यदायदा ॥ तत्तयानुभवत्युत्पटाद्दीप्यादितायया ॥ ९ ॥

प्रपञ्चोर्भूतचित्त सर्वव्यापारकर्तृत्वस्योषः ॥ कर्मयोगतः आर्धमर्सेत ॥ ९ ॥ श्वसनाविपैवैवाध्यादिब्यापारालक्ष्यते ॥ ९ ॥ ऋतुघटितसंस्तरचक्रम् ॥ कालमहल
 युगमन्वतरादि ॥ ९ ॥ क्वचिदुसुखादीबीभालकलकलकुरतादेरुत्सालकथोच्छासोयस्याः ॥ पापाणीमौनिनीनिम्बलाः ॥ ९ ॥ दृतीयतपवद्वयानतरमुपलक्षितेत्यप्याहार्यं
 मः ॥ शैतेनदिवमिवाचरद्विमृत्वारिजल्यस्याः ॥ स्वआकाशाद्विषयवाद्यापुत्र्यभ्यन्तर्नाकिंचन ॥ ९ ॥ कष्टाकुराकर्तृकादिगुणाः ॥ ९ ॥ सर्वशक्तिवभायातयोगतः ॥
 सर्वात्वादेव सापरायणैः ॥ सर्वनामोत्तरिमात्रपुण्यवाक्यैव सत्यान्वयतः ॥ परमाद्यैतलुत्वाद्यप्यच्छेदवसाविदित्यर्थः ॥ ९ ॥ चित् आत्मानस्येनभावनप्रपञ्चयाचिनोति
 विवर्त्तनापञ्चपनपतितयातभावमनुभवतीत्यर्थः ॥ ९ ॥

तान्भावान्पुनः प्रपचयति ॥ इतीत्यादिना ॥ पुनर्वकीयहणमतिदीर्घपादचचुजाल्यतरसप्रदार्थम् ॥ एवंबलाकापहणमप्यतिधवलतलकठजालियहणाय ॥ १०१ ॥ वटीकादि
 य पक्षिजातिभेदाः ॥ शालीशारिका ॥ श्रीरीतिरितिद्वलोपेदीर्घ ॥ शवरीमाया ॥ २ ॥ योनिषुद्वेभेदेषु ॥ ३ ॥ अवलाद्वेदेषु ॥ ४ ॥ ॥ कर्मात्मकमनुसारस्वभावा ॥ तथा
 चयूतिः ॥ यथाकारीयथाचारीतथाभवतिसाधुकारिसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवतिपुण्यविपुण्येनकर्माणांभवितापप पापेनेति ॥ ६ ॥ अनन्ययास्वातिरिक्तसत्तास्कारिशून्यया
 अविद्ययाअव्यवस्थितमनितम् ॥ ७ ॥ भवेद्दीनानाधिकेवानाथस्थितेशेषः ॥ १०८ ॥ हेरामत्वजहतेरविथाया शक्ततासामर्थ्यमवलोकययस्मादेतोर्यापूणांमूलस्यभावा
 विचित्तरघटस्यघटीयस्यघटीपुत्रविघटनपीठमाकाशत्वेनतुल्यतद्द्व ॥ निजम्यनिरतिशयानदपूर्णभावस्यघनसमुद्रादिसकलजलोपलक्षितसर्वजगदभविनसामर्थ्यस्यच
 हंसकौचवीचकीकाकोसारसीतुरगीवकी ॥ वकीवलाकाहारिणीवानरीकिन्नरीशुनी ॥ १०३ ॥ वटीकापिंगलीशालीमक्षिकाअमरीशु
 की ॥ धीःश्रीर्ज्ञीःप्रीतीरतिश्रेशंवरशर्वरीशशी ॥ २ ॥ एतास्वन्यासुचास्यासुपरिश्रमतियोनिसु ॥ विवर्त्तमानसंसारंजलावर्त्तणंयथा
 ॥ ३ ॥ विभेत्यथस्वसंकल्पास्वशब्दादिवर्गर्भो ॥ नानयासहगन्यास्मिमुधावालाचलाऽबला ॥ ४ ॥ एपासाकथितातुभ्यंजीवशक्तिर्म
 हामुने ॥ प्राकृताचारविवशावराकीपशुधर्मिणी ॥ ५ ॥ कर्मात्मेत्यभिधांप्राप्तशोव्यास्यपरमात्मनः ॥ अनंतदुःखबहुलंस्वयंविभ्रममा
 श्रिता ॥ ६ ॥ असदेवानयाक्रांतंविनाशिसहजंमलम् ॥ तंदुलेनेवकंचूकमनन्ययाऽव्यवस्थितम् ॥ ७ ॥ अनंतविभवभ्रष्टादौभाग्यपरि
 तापिनी ॥ शोचंतीप्राप्यजीवत्वंभर्तृहीनेवनायिका ॥ ८ ॥ जहतेरवलाकयशकतांनिजपदस्मरणेनविनेहचित् ॥ ब्रजतिकष्टमधःपत
 नाययायदरघटघटीघनपीठवत् ॥ १०९ ॥ ॥ इत्यार्षेपावा०वा०दे०मो०नि०पू०शिवपूजांपाख्यानेचेत्योन्मुखचिह्नचिचरोनामत्रिंशः
 सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ श्रीहृथरुवाच ॥ चिनोत्यलीकमेवैवंसदुःखास्मीतिभावनात् ॥ चिन्स्वप्नस्वीवतामाहपतितसंभ्रमेयथा ॥ १ ॥
 अमृतापिदृतास्मीतिविपर्यस्तमतिर्वधूःयथारोदित्यनपैवनप्रास्मीतितयैवचित् ॥ २ ॥ अकारणविपर्यस्तामतिभ्रान्तिमपिस्थिरम् ॥ यथा
 जगत्स्थतीदंतथाहंताभ्रमाच्चिति ॥ ३ ॥ चित्तंहिकारणत्वस्याःसंसारानुभवेचितेः ॥ नचतत्कारणंकिंचिच्चित्त्वान्यत्वात्यसंभवान् ॥ ४ ॥
 स्मरणेनविनोदहमात्रपरिच्छिन्नाहघटीमात्रपरिच्छिन्नमहभोगनिमित्तपुण्यव्ययेअस्यजलक्षरणेचमरिक्तैवसपनेतिमन्यमानापुनःपुनःस्वपतनायअधोधोब्रजतितत्कटमि
 त्यर्थः ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू०त्रिशतम०सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ जीवतादिनिषेधेनसाशुद्राचिखदर्थते ॥ मनःप्राणेंद्रियद्वा
 रावहितप्रथायथा ॥ १ ॥ एववर्णितप्रकारजीवजगद्भावमलीकमसदेवाज्ञानाच्चिनोतिआरोपेणसंचिनोति ॥ स्वमेक्षीवतामदिरामदस्लाकृतेसमोहेपतिता ॥ १ ॥ वधूमृग ॥
 भ्रातकुलालचक्रादियथास्थिरनिश्चलपश्यतिताजगदपिस्थिरपश्यति ॥ ३ ॥ तच्चित्तकिंचिद्वस्तुन ॥ कुतः ॥ चित्स्यतदन्धत्वस्यचअत्यंतमसंभवाद् ॥ अचित्त्वेजगदंतःपा
 तेनतत्कल्पनाहेतुत्वायोगादित्यर्थः ॥ ४ ॥

यथादीपः प्रदाय प्रकाशनाय स्वरूपस्थित्यैव प्रभवति न तु कर्तृचक्रां क्रियां करोति न ह्यद्विदधीत्यर्थः ॥ १९ ॥ एषा एव प्रभावापि सा चित् अमुना देहादिभावेनैवामलिनापिमलिनासंप
 न्ना एवमविकल्पाठ्यापि विकल्पिनीति सर्वत्रयोज्यम् ॥ २० ॥ ददानीं सर्वयथायाः सुखमतयायाश्चित्तैकैकस्मिन्नेह एव आनन्वायविशेषव्यामिलक्षणे उपचये युक्तिमाह ॥ निर्वि
 कल्पेति ॥ निर्विकल्पाविशेषाभिमानादिविकल्पास्यांशीनरीपरासर्वगतासुस्माच्चित्तवैतप्रान्प्रधानेऽल्लेगदेहे आवाताप्रतिविम्भावेनानुगतसती अगानिहस्तपादादीनि मर्माणि हृद
 यादिस्थानानि आदिपदाद्द्विसप्ततिसहस्रनाडीभेदचव्याप्यसर्वगतास्वसविदतावन्मात्रे आकृत्येव चिनोति उपचयं नयति ॥ यथादीर्घसूक्ष्मकौशेयादिनास्तु कुंयं वादिसूत्रे विष्टेमे अ
 तिदीर्घमपि स्वतावन्मात्रे उपसत्सत्यदराकारमुपचयनयति न ह्यदित्यर्थः ॥ २१ ॥ अतएव जायते पुरुषस्याचिद्वहीरूपायालोकोनैरतर्भनस्करैश्च वलितान्तर्निबो धतो बोधो धामित्यु
 ति ॥ निद्रायतो गच्छतस्तु स्वमेवासनामयहृपालोकमनस्कारवलितान्तर्निबो धतो बोधो धामित्युति ॥ सुषुप्तीत्यज्ञानमात्रसाक्षित्वान्मात्रं किंचिदेवेदियमित्यु
 साक्षिवत्तिष्ठति सतीत्यदनेन च कुत्रचित् ॥ दीपः प्रकाशनायैव करोति न पुनः क्रियाम् ॥ १९ ॥ मलिनाप्यमुनैषा सा विकल्पादया विकल्पि
 नी ॥ जडेवाप्यजडाभासानसर्वा सर्वैव च ॥ २० ॥ निर्विकल्पापरामुष्माच्चिच्चिनोति स्वसंविदम् ॥ वातावातांगममर्मादियथायंत्रादिवे
 पुने ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारावलितान् विदबोधतः ॥ बोधतश्चैव भवति निद्रासंसदसतीत्यतः ॥ २२ ॥ सापरैव चिदस्य च्छांचितामाया
 तिचेतनात् ॥ साधुरेव यथासाधुर्भाविते दुर्जनैपणाः ॥ २३ ॥ मलेन स्वर्णमायातिताघतां मलमार्जनात् ॥ पुनः कनकतामेति यथाचित्य
 रमातथा ॥ २४ ॥ स्वारोपशांत्या स्वादर्शोयैति प्रतिमास्थितिम् ॥ तथा सर्गमिवागम्य बोधास्त्वं याति तत्पदम् ॥ २५ ॥ अभाववेदनाद
 स्याः संसारः संप्रवर्तते ॥ स्वभाववेदनादेषत्वसदेवोपशाम्यति ॥ २६ ॥ यदाचित्वाच्चिनोत्यंतरन्यतामसतीतदा ॥ अहंतामिव संप्राप्य
 नस्यतीवाप्यनाशिनी ॥ २७ ॥ ईपत्संपदादधोयाति भृगुप्रांतात्तरोः फलम् ॥ यथा तथैव संवित्तेरधःपातो महानिव ॥ २८ ॥ रूपादीनां तु सै
 पाचित् एवामलैव चित् ॥ द्वित्वैकत्वे त्वबोधोत्थे बोधेन विलयं गते ॥ २९ ॥ सत्तामात्रेण चित्तस्य बोधोऽश्रिते द्वियादिषु ॥ आलोकसत्तामा
 त्रेण व्यवहारः क्रियास्विव ॥ ३० ॥ तस्य परामर्शाच्च सत्सतीत्यस्य सत्ताया अबोधपक्षे एव भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ सा अत्यच्छाब्रह्मचिदेदेहाद्यात्मताचेतनातदनकू
 लप्रतिकूलप्राप्तिपरिहारचिंतामायाति यथासाधुरेव दुर्जनसंगत्या चिरचित्ते भाविते संस्कृते सति दुर्जनैपणाः प्राप्य असाधुर्भवति तद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ अतएव पुनर्ब्रह्मात्मताभाविते
 चित्ते स ब्रह्मैव भवतीत्याशयेन दृष्टांतमाह ॥ मलेनेति ॥ २४ ॥ यथा शोभन आदर्शोदपणः स्वारोपितमलस्य भाजनेन शात्याप्रतिमास्थितपुनः पुनः प्रतिविंबाभिव्यक्तियोग्यां स्थितिस्व
 च्छतामेति तद्वच्चिदप्यज्ञानाज्जडजीवभावादिलक्षणमिवागम्य ॥ बाल्यपीत्यनुनासिकलोपविकल्पः ॥ आगत्य स्थिता तत्त्वबोधात्तत्कैवल्यपदयतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अभावः असद
 ज्ञानं वेदनात् ॥ २६ ॥ अन्यताभेदम् ॥ उदरमतर्कलेने अथ तस्य भाग्यमवतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २७ ॥ ईपत्संपदादुत वियोजकप्रच्युतिमात्रात् ॥ भृगुर्गिरितदतस्मात्तात् ॥ एष जीव
 भावः ॥ २८ ॥ चित्त एवेति ॥ अध्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तसत्ताभावादि प्रतिभावः ॥ द्वित्वैकत्वे भेदाभेदाध्यासौ ॥ २९ ॥ चित्तस्य चित्तसाक्षिणः ॥ ३० ॥

[illegible]

मनसस्तुराग्रान्दिति ह्रुं कंतत्रवक्ष्यमाणार्थोपयुक्तविशेषवक्तुमुपपत्तिमाह ॥ रथदति ॥ कल्पनायामानसकल्पनायानिमित्तत्वादिति शेषः ॥ तदेव दर्शयति ॥ यत्रेत्यादिना ॥ ४३ ॥ बलीसूत्ररूपत्वात्सर्वधारणचालनसमर्थः ॥ ४४ ॥ एवमनसोपि प्राणक्रिया निमित्तत्वमस्तीति व्यतिरेकमुखेनाह ॥ आकाशो हार्दोकाशे संलनिसति ॥ ४५ ॥ रूपयथानराजतेतद्वदित्यर्थः ॥ एवप्राणनिरोधादिपि मनो निरुध्यत इत्याह ॥ प्राणेदति ॥ ४६ ॥ अतएव तस्य तद्रथत्वमुक्तमित्याह ॥ यत्रेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षेपणयत्र विशेषः ॥ अन्यथा प्राणनिरोधे मनश्चक्षिणीयत इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ प्राणसमष्टिर्ब्रह्मरूपः ॥ द्रुग्ब्रह्मद्रसद्रशभूतमनश्च ॥ छविश्चादिकामनोदत्तयश्च ॥ अतएव चाक्षुषादि

रथस्त्वत्रस्मृतः प्राणः कल्पनायामुनीश्वरः ॥ यत्र प्राणमरुत्तत्र मननं परितिष्ठति ॥ ४३ ॥ आलोकश्रीः स्थिताय त्ररूपं तत्रैव राजते ॥ प्राणो बलीस्थितो यत्र तदेव परिवेपति ॥ ४४ ॥ यस्यातिवनं वात्या तदेव परिघूर्णति ॥ मनस्याकाशसंलनेन प्राणः परिवेपति ॥ ४५ ॥ तेजस्य सत्तामायातेन रूपमिव राजते ॥ प्राणे प्रशान्तिमरुति मनोतनमनामपि ॥ ४६ ॥ वात्यायामुपशान्तायारजोनपरिक्रंषते ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति मनस्तत्रैव तिष्ठति ॥ ४७ ॥ यत्र यत्रानुसरति रथस्तत्रैव सारथिः ॥ प्राणसंप्रेरितं चित्तं याति देशान्तरेक्षणान् ॥ ४८ ॥ क्षेपणोन्मुक्तप्राण इव तत्रान्यथाक्षयि ॥ यत्र पुष्पंतत्र गंधो यत्राग्निस्तत्र सोऽण्णता ॥ ४९ ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति यत्रैतुस्तत्र तच्छ्रविः ॥ संवित्तिः पवनस्य दान्नाडी संस्पर्शनश्च सः ॥ ५० ॥ संवित्तिस्फारता चित्तं मनस्तत्राणकोटरे ॥ सर्वत्र विद्यते संविद्यो मस्वच्छाजडाजडे ॥ ५१ ॥ क्षुभ्यतीव तु सा प्राणस्य दान्दित्यनुभूयते ॥ सत्तामात्रस्वरूपेण जडे पुंसमवस्थिता ॥ ५२ ॥ प्राणसंबोधिता वेत्ति वेदनात्मतया जडे ॥ नानास्फारसमुच्छासैर्यः पूर्वं परिवल्गति ॥ ५३ ॥ प्राणेतीते त्वमननः स एवाशुन वेपति ॥ पुण्यं केचित्परमस्वे मुने प्रतिविंबति ॥ ५४ ॥ आदर्श एव प्रतिमादृश्यते नोपलादिषु ॥ मनः पुच्छं कं विद्धि सर्वकार्यैः कथितमन्यैः स्वाशयकल्पितैः ॥ ५५ ॥

संविच्छिन्नप्रत्येकवायोरपि निमित्तताग्राह्योपदेशितित्याशयनाह ॥ संवित्तिरिति ॥ सर्वांगेष्वन्यत्र प्रवेशार्थं सर्वनाडीसंस्पर्शनश्च संपवनः ॥ ५० ॥ चित्तमनो घट्टितलिङ्गशरीरात्मकेतस्मिन् प्राणकोटरे चित्तो विवर्तते विवभावेन द्विगुणीकरणेन स्फारतापित्तत्वादेवोपपत्त्येत्याह ॥ संवित्तिरिति ॥ ५१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ क्षुभ्यतीति ॥ स्फुटान् भिद्यमस्यासंवलतीव यतो लिंगे चिदनुभूयते इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ जडे पि देहे प्राणसंबोधिता सती सार्गादि वेदनात्मतया आध्यात्मिकचित्तादात्म्यबलेन वेत्ति ॥ यो देहः पूर्वजीवनदशायावद्विबल्यति व्यवहरति ॥ ५३ ॥ स एव न वेपति न कपते ॥ ज्ञातताः करणप्राणज्ञानकर्मादिभ्यर्थयुतम् ॥ अविद्याकामकर्माद्व्यालिंगपुण्यं एकविद्धुः ॥ तस्मिन् पुण्यं टके ॥ ५४ ॥ ननु प्राणनिमित्तो मनसि चिद्विनिर्विवर्तक इदानीं दुर्गण्यं टके स उच्यते तत्कथं विरोधस्तत्राह ॥ मन इति ॥ अन्यैराचार्यैः स्वाशयकल्पितैः शिष्यबोधनोपायैः ॥ ५५ ॥

१ पुलकान्तरे प्राणसंबोधितो वेत्ति वेदनात्मतया जड इति मूलपाठसद्वन्तु रूपाजडो पि देहः प्राणसंबोधितः स न दत्तादिटीकापाठश्चोपलभ्यते

[illegible]

यस्मादुदेतिकलनाकुलदृश्यजालयत्तत्रचस्थितवदित्यनुभूतमुच्चै ॥ यस्मान्मनोविपरिवत्ततिदृष्ट्यासर्वनुतत्परभवस्त्विति विद्वि
थम् ॥ ५६ ॥ इत्यपेवा० वा० दे० मो० नि० पु० मन प्राणैक्यप्रतिपादननामैकत्रिंश सर्ग ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीईश्वर
उवाच ॥ ॥ मुनेश्वणुक्यकार्यकारिणीस्पृष्टशालिनी ॥ चरतीचतनुपुसापुतिपरमाग्निधाम् ॥ १ ॥ प्राक्तनैर्त्तिनिह्येवस्वमनोमननेहि
तै ॥ कर्मव्रतिर्विचित्रैःपरिपीवर्तागतै ॥ २ ॥ मनस्त्रयागतागक्ति सज्जदेवागताचिते ॥ सास्फुरत्यनयाब्रह्मचितागक्तिभूतया
॥ ३ ॥ अस्या प्रसादादिदृसाधिकलकवतीमुने ॥ जगद्भ्रवर्नगरकरंतिनकरोतिच ॥ ४ ॥ चित्तायसत्तयोद्देहोमुक्लृप्तिपुद्भवत् ॥
तत्सत्तयाप्रस्फुरतिनम्र संप्रेरिताश्मवत् ॥ ५ ॥ ययास्फुरतिजहमयोर्यस्कांतसन्निधौ ॥ तथास्फुरतिजीवोयंसतिसवगतेपर ॥ ६ ॥

क्त्वा स्वाभयप्रभानि हृत्प्रेमनास्तिनभातौ निप्रतीतियोग्यतांतीत्याभासकनैरनादिकाऽहाराभ्यसधयात्यारिषरतामतिपुटतागतविधिप्रहर्षदुर्विधकायवासनान्वितैर्मनैस्तैर्मानसैरी
 हितैः ॥ कायवाक्यकृदाख्यैश्च विद्विन्ननिपुणकमज्ञानैर्मिभिर्मैर्मनस्तथापुण्यफलकमनोभावेनगतापरिणतासतीक्ष्णैः स्वाधिष्ठानचित्तसाततिक्ष्णैर्विबलस्त्वभावबलाज्जोडैर्बन्धित्वा
 यभायतामूत्वाज्ञानकमप्यवहारोचिततासतीत्स्वराकिभूतया अभयाज्ञानकर्मैर्द्वयादिपण्ड्याभासाभायाशक्तिरेवदृष्टशनदृष्टयादिनवविधसमारूढेण स्फुरतिमृद्व्यतिनाम्यात्सकृपि
 दिनिद्वयोरर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्याभायाशक्तेऽभिव्यारलक्षणद्विषारलक्षणाद्यप्रसादाकमात्सरोत्तिनकरोतिषेतिसवधः ॥ ४ ॥ भर्हिअस्मत्पित्सन्निधानोद्देशपुवसर्वकरोमुक्ति
 चित्तादिकल्पनयातमाह ॥ चित्तादीति ॥ आदिपदाम्बुनोपुद्गाहकारपरिपह ॥ ५ ॥ अविष्यवाणकर्मैर्द्वयव्यापारपुत्राससन्निधियात्रेणसाधारणनिमित्तमित्याह ॥ यथेति ॥ ६ ॥

१ पञ्चमाध्यायद्वितीयेष्टासुधे

१ पञ्चम्यायादित्येवमप्यने १ तत्तद्विषयवशात्स्थायामेकान्तस्थित्याकर्महेयाअर्थपुन पुन कार्यकारणोपादानहेतुमूषनु ॥ न केवलमूषनुरयपितुकाळेअपरा
परपुण्यमेतुयसीप्रवरंरंरंरुःकर्मदेवतवशांसंनुरिति १ यद्वाभाणजिह्वावाक्पण्डु आभमनोहेतुत्वत्तः ॥ अतिपहाअपानरसनामरूपशब्दकनस्पदसंसा

पुञ्जविप्रयायाज्ञानेन्द्रियप्रयोजनेषु कप्रतिनिर्भाषणेनासाधारणनिमित्तमित्याशयेनाह ॥ सर्वस्थयेति ॥ आलरूपयाचिच्छस्यैव स्फुरति स्वरप्रथासमर्थो भवति ॥ ननु नौति
 कत्वा द्वयस्वभावे स्थितजीवोपाधिभूतलिंगमद्रव्यस्वभाववृक्षणसकाशात्कथप्रतिविम्बमादत्तेद्रव्यस्यैव प्रतिविम्बननियमदर्शनादिति चेत्तत्राह ॥ मुकुरदति ॥ मुकुरेण द्वय
 स्वभावे अस्थितादपि गुणक्रियाज्जात्यादेः प्रतिविम्बादानदर्शनाद्भद्रव्यादेव प्रतीतिर्बोधासृदतिनियमइत्यर्थः ॥ ७ ॥ यद्विज्ञप्तप्रतिविम्बोजीवस्तार्हिकथतस्य अज्ञाननिद्रालस्यादिजा
 दयानुभवः नदिसृयप्रतिविम्बे आत्स्वरतासम्भवइत्याशयक्याह ॥ प्रतिस्थेतेति ॥ ८ ॥ चित्तत्वचित्तधर्मजाज्वालिन्यादि ॥ सुमहावगाधिलवणहरिश्चद्रादिरिव ॥ ९ ॥ चित्ततादा
 र्म्याध्यासाच्चित्तधर्मैव्यादिप्रतिविम्बानतादात्म्याध्यासाच्चद्रमदेहसचलनेहेतुत्वमप्यस्याः सिद्धमित्याह ॥ जडयेति ॥ वातशक्तिः आणस्तत्तादात्म्यापच्यतस्मानतया ॥ १० ॥
 कर्मालनाउत्तरीत्याक्रियात्वभावत्वमाप्येनमनसमनशक्तिमता ॥ उपाधिपारश्वश्याद्वारोकेणात्यन्तदीनेनाथानौकालप्रतिबद्धदीर्घपटाधुपाधिपरवशेन वायुनानौकास्थाः
 सर्वस्य याम्भशस्यैव जीवोपस्फुरत्यलम् ॥ मुकुरो विम्बमादत्तेद्रव्यात्मन्यस्थितादपि ॥ ७ ॥ प्रविस्मृतस्वभावत्वाज्जीवोयं जडतांगतः ॥
 मोहाद्विस्मृतभावत्वाच्छुद्रतामिव सद्भिजः ॥ ८ ॥ प्रविस्मृतस्वभावो हि चिच्चित्तत्वमुपागता ॥ मोहापहतचित्तत्वास्तु महानिबदीनताम्
 ॥ ९ ॥ जडयावशयादेहावातशक्तिसमानया ॥ संचाल्यते तदनया वारीव वीचिमालया ॥ १० ॥ कर्मालनावरोकेण जीवेन मनसामु
 ना ॥ चाल्यते देहयन्त्राणि पाषाणा इव वायुना ॥ ११ ॥ शरीरशकटानां हि कर्षणे परमात्मना ॥ मनः प्राणो द्यौर्ब्रह्मरुतौ कर्मरुतौ हृदौ ॥ १२ ॥
 चिज्जटूररीकृत्यरूपं जीवत्वमेत्यच्च ॥ मनोरथमुपारुह्य बह्याणतुरंगमम् ॥ १३ ॥ क्वचिज्जातपदार्थत्वं क्वचिन्नष्टपदार्थताम् ॥ क्वचिद्द
 दुपदार्थत्वं क्वचिदेकपदार्थताम् ॥ १४ ॥ गतेव भिन्ने वास्येव मयजंती निजपंदम् ॥ जलतेव तं गत्वं सैवात्सदसदोदिता ॥ १५ ॥ उपजी
 व्यात्मनो रूपं परं स्फुरति वृत्तिषु ॥ आलोकमुपजीव्ये मरूपश्रीदृश्यगायथा ॥ १६ ॥ परमात्मनि चित्तत्वे स्थिते सति निरामये ॥ जीवो जी
 वतिसालोक्ये सति गृहं यथा ॥ १७ ॥ आधयो व्याधयश्चैव प्रप्राप्यत्यस्य प्रप्रीनताम् ॥ अपांमिव तं गत्वं वीचित्तस्येव फेनता ॥ १८ ॥
 पाषाणा अभिमते देशं प्रति चाल्यते तद्वत् ॥ १९ ॥ मनः प्राणो द्यौर्मनः प्राणशक्तिकर्मरुतौ भृत्यौ बलीवद्भौवा ॥ २० ॥ त्वामव्यवहारसाधारण्याय मनस एव रथत्वकल्प्यमुख्याम्
 ल्यप्राणानां तुरंगमत्वमित्याशयेनाह ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ क्वचिज्जातपदार्थत्वमिव भूतपदार्थत्वबहुपदार्थत्वच ॥ क्वचिन्नुभूमेनष्टपदार्थतां तिरोभूतसर्वपदार्थ
 तौ अविद्यैकपदार्थता वगते वेति परेणान्वयः ॥ १४ ॥ किंसादुर्ध्वधितावेनेव जीवजगद्भावेन परिणामान्तरानेत्याह ॥ अस्तीति ॥ एवं परिणतापि निजपारमार्थिकवपुः स्वरूप
 मत्यजंती सती तत्त्वदृशा असजायदिव्यव्यवहारदृश्याव्यसंख्यमद्वच आउदिता र्पद्विकसितेत्यर्थः ॥ १५ ॥ आत्मन्यध्यस्तत्वादेवात्मसामेवोपजीव्यमनोवृत्तिप्रतिफलितम्
 चिद्देनैव मनोरूपजीवजगत्पदत्वाह ॥ उपजीव्येति ॥ १६ ॥ चिदेव तत्त्वं पारमार्थिकरूपं यस्य तथाविधे ॥ १७ ॥ एवदेहेष्टाहेतुताचित्त उपपदितादानीतस्यादेहां
 तरप्राप्तिप्रकारवर्तुवैराग्याय च देहनिमित्तदुःखानि प्रपचयति ॥ आधयइत्यादिना ॥ १८ ॥

१ अत्र टीकानुरोधेन (वपुः) इति पाठोपेक्षितद्विभाति

वैपय्येद्व्ययु त्वादि ॥ १० ॥ अथदे ॥ यथासुयोकीमे स्वप्रकारितिर्यावदेर्भेधिलिरोधानम्लानिस्वस्थितत्वादिष्वथपददृष्ट्याएतितद्वत् ॥ २० ॥ ध्यवतीज्ञानानधिकृतयोनि
 प्यनतती ॥ स्मरप्यनोरितिनुमोभावंछावत् ॥ यथापनेनमविराविषवजाब्जेनपराभूतपुरुष स्वङ्गाविनास्वागावदलननविदतिनानुसधसतद्वत् ॥ २१ ॥ कक्षतहिंक्षितोमोहो
 नश्यतिदश ॥ प्राप्येति ॥ ययामवाविपनमोहरतोऽनु कालेनस्वकर्मस्मरणप्राप्यनिर्गोहोभयतिद्वत् ॥ २२ ॥ इदानीविहृत्यागप्रकारधत्तुमुपक्रमते ॥ यदेति ॥ यथावातस्य
 प्राणस्यस्पर्शान्ति अगतविदाआनखायाक्षिगोपाधिद्वाराविष्टजीवसविबोद्धदिलगस्योपसहारेणप्रमोषतोविभित्ताद्वलपदादेरनुसधाननकरोति ॥ यथाकुष्ठोगलितानामगु
 स्यादीनांस्वेरणनकरोतिद्वत् ॥ तदाह देस्थितशुशुबापास्थानेर्बाणितपत्यप्रमाणसचारानुकूलतयानस्फुरतिनकपतेद्वतिपरेणाख्य ॥ २३ ॥ यथायथेभ्रस्विगुभिरपरमृष्ट
 आधियाधिमिराकीर्णशरीराभोजपदपद ॥ जीवोवैपस्यमायातितरगत्वेयथापय ॥ १९ ॥ विच्छक्ति सर्वशक्तित्वान्नाहचिदितिज्ञा
 वनात् ॥ अत्रमवेतिवैवक्ष्यमूयादीभिरिवाद्युदे ॥ २० ॥ वैवक्ष्याध्यवतीमौढ्याब्जविदत्यात्मसविदम् ॥ घनजाह्वपराभूत स्वांगावदलन
 यया ॥ २१ ॥ प्राप्यचाप्यनुसधानमस्यामाहोविनश्यति ॥ घनमोहरतोर्जनु स्वकार्यस्मरणयथा ॥ २२ ॥ यदागसविदांवातस्यदशक्ति
 प्रमोपत ॥ नकरोत्यनुसंधानकुप्रीस्पर्दिपणयया ॥ २३ ॥ असवितस्पर्दतोदेपद्यपत्रच्छटिस्थितम् ॥ नस्फुरत्यपरमृष्टदारुपात्रयथाव
 द्वि ॥ २४ ॥ नि स्पदपद्यपत्रेत प्राणाशान्तिप्रयात्यमी ॥ तालवतेययाऽस्पदेयहिपवनशक्य ॥ २५ ॥ प्राणशान्तिरस्पर्शजीवोनिष्पू
 मूरुनाम् ॥ यानिगांतेनमावायोनहसत्वययारज ॥ २६ ॥ विरजविगताधारमनोहिशिष्यतेमुने ॥ तिष्ठत्यात्मपदलब्धजालादितरुबी
 जवत् ॥ २७ ॥ इतिवैकल्यमायाते कारणौघे समत ॥ पुर्यष्टकेशमयातेदेह पततिनिश्चल ॥ २८ ॥ चिच्छेत्त्यचेतनान्मोहाहस्पर्दमायाति
 वामना ॥ तदोरितास्मरत्यंतरन्यद्विस्मरतिस्वयम् ॥ २९ ॥ हृत्यद्यपत्रस्फुरणात्स्फुरत्पुर्यष्टकभवेत् ॥ हृत्यद्ययत्रेवहनाहुदेपुर्यष्टकक्षयि
 ॥ ३० ॥ देहपुर्यष्टकयावदस्तितावत्सजीवति ॥ शान्तिपुर्यष्टकेहोहृत्तइत्युच्यतेद्विज ॥ ३१ ॥

परस्परविरुद्धानां वातपित्तकफाभ्यानां मलानोरागद्वेषादिवासनामलानां च संवो वातप्रकोपात् शब्दादिकतेदच्छेदोद्देशादिवाशाच्च ॥ ३२ ॥ वातयन्त्रे व्यञ्जनादौ ॥ ३३ ॥ स्वस्वसंविन्ति सत्त्वल्सद्वशात् ॥ वैवश्यमरणादिदुःखसहस्रम् ॥ ३४ ॥ अतएव भोगवासानां शून्येषु तत्सत्त्वमात्रान्धस्युपयतेत्याह ॥ वासनेति ॥ विमलारागादिमलरहिता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ व्योममरुतिहृद्योमवायीप्राणे ॥ ३७ ॥ एवलीनस्य मनसपुनः स्वर्गनरकादिजोकादृष्टप्रबोधितस्य हार्दकाशेषवक्षुष्टोवाभून्निवा अन्येभ्यो वा शरीरेभ्यो निर्गमनयमलोकादिगमनस्वर्गनरकोगादिकस्वकल्पनं तत्र तद्वाह स्वर्गादयो नानान्यसतीत्याशयेनाह ॥ मुचिरेति ॥ मुचिरमनादिकालादभ्यस्तसत्त्वोद्योग्यशरीरादिज्ञावोयेन ॥ यत्र तत्रेति स्वर्गादिर्नियतदेशसत्त्वनिराकरणार्थम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तस्यादेहातरग्र विरुद्धमलसंवोधाच्छुद्धभेददशावशात् ॥ न प्रस्फुरति तत्त्वस्यायं न भयं तरेयदा ॥ ३२ ॥ तदा पुन्यपृष्ठकं शांतिमुपनिगमने शनः ॥ संरोधिते वातयन्त्रे यथापवनसततिः ॥ ३३ ॥ स्वसंविन्तिवशाज्जोवो वैवश्यमुपगच्छति ॥ पदयन्त्रं शरीरस्य प्रवाहं यतिनित्यदा ॥ ३४ ॥ वासानां विमलायेषां तदयान्नापसर्पति ॥ स्थिरैकरूपजीवास्ते जीवन्मुक्ताश्चरायुपः ॥ ३५ ॥ संरुद्धे पद्मयन्त्रे हि प्राणेशांतिमुपागते ॥ दहः पतत्यधैर्यो यं काष्ठलोष्टसमः क्षितौ ॥ ३६ ॥ यथैव व्योममरुतिजो न पुन्यपृष्ठकं भवेत् ॥ तथैव तत्रैव तदालयं मेति मनो मुने ॥ ३७ ॥ मुचिराभ्यस्तभा वंतु वासानां खचित्तमनः ॥ यत्र तत्राश्रमस्वर्गनरकादिप्रपश्यति ॥ ३८ ॥ शरीरं शवता मेति मनो मारुतवर्जितम् ॥ गंत्युहजने दूरं गृहं संशून्यतामिव ॥ ३९ ॥ सर्वगाचिच्चेतनतो जीवीभूय मनःस्थिता ॥ पुन्यपृष्ठकवपुर्भूत्वा सातिवाक्त्रिकंदहिनी ॥ ४० ॥ तस्मात्त्रयं च कंचिच्च संक्राडौ कृत्य व्यवस्थिता ॥ स्वप्नश्चमवदाकारं भावात्स्थूलं प्रपश्यति ॥ ४१ ॥ इदं भावनयापथात्तत्रैव रसशालिनी ॥ आतिवाहिकं दहं च विस्मरत्यखिलं क्षणात् ॥ ४२ ॥ असत्येव शरीरे स्मिन्कृतकं त्रिभावनम् ॥ नयत्यस्यं सत्यत्वं सत्यं चासत्यतामपि ॥ ४३ ॥ सर्वगाहिचिदंशेन जीवीभूया भवन्नमनः ॥ मनः पुन्यपृष्ठकं यथाक्रामति ततो जगत् ॥ ४४ ॥ पुन्यपृष्ठकवातमर्चदहं मुथापयत्यलम् ॥ तदस्मदिवेतालं इव जीवीत्युच्यते तदा ॥ ४५ ॥ क्षीणे पुन्यपृष्ठके चित्तं यदा व्योमनिर्लीयते ॥ तदा स्फुरति देहो यं मृत इत्युच्यते पित्तं च ॥ ४६ ॥ स्वभावशतो जीवा विस्मृत्या शक्तिरुच्छति ॥ वैवश्वाकालवशतः पर्णजर्जरतामिव ॥ ४७ ॥

इहणकममाह ॥ सर्वगेति ॥ सर्वगब्रह्मचिदेव ॥ अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपेभ्यो व्याकरणं तिष्ठत्युक्तचेत्याकारानुप्रवेशचेतनत ॥ ४० ॥ तन्मात्राणि मुहमभूतानि ते पापचानां सधातात्मकचित्तमातिवाहिकदेहस्थपुन्यपृष्ठकम् ॥ ज्ञावात्सक्यनात् ॥ ४१ ॥ रसशालिनी अहंता रक्तिमती ॥ ४२ ॥ अस्मिन् उक्तलक्षणे स्थूलदेहे ॥ असत्यजगत्सत्यत्वनयति आरोपे प्रापयति ॥ सत्यं स्वीयब्रह्मभाव असत्यतानां स्तिनभातीति स्वप्रतीतिद्योम्यताम् ॥ ४३ ॥ चित्तसंशरणेकममाह ॥ सर्वगेति ॥ अशेनवृद्धिप्रतिद्विधितो शेन ॥ ४४ ॥ वातमयसूत्रभूतप्राणप्रचुरम् ॥ यदा उत्थापयति तदा हृदि प्रविश्य स्पंदी स्पन्दनशीले वेतालो यस्य तथा विधिशब्दवर्जितो ल्युच्यते अनेनैत्यर्थः ॥ ४५ ॥ व्योमनिर्हादां कारो ब्रह्मणि ॥ स्फुरति काष्ठलोटादिव दचेतनः स्फुटो भवति ॥ ४६ ॥ स्वास्याजामरब्रह्मरूपता विस्तृत्य जटदेहतामशंकस्वयं कच्छति प्राप्नोति ॥ ४७ ॥

तत पूबवन्धियतदस्याह ॥ जीवरासयेति ॥ जीवसकपिण्याप्राप्तुफलस्तुतिरात्तया अपराभ्युदयफलमाप्तिरुदेति ॥ ४८ ॥ पुनः पुननानाशरीरपङ्कजं तप्तससरजराभरणानां
मेढ्राभ्यामित्यायेनाह ॥ ययेति ॥ मृणाञ्जीवानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ उक्तमेवोपसङ्गमुनवदति ॥ सवेति ॥ ५२ ॥ परितोदितेपूर्णेचिदमलनप्रसिद्धमयनरूपा पूयतन
स्वीयगुणप्रयत्नपरितिक्षया अतएवस्तुल्य स्वफलमोगेदास्यरोहनादिकलकलैः कोलाहलीमुखरा तदन्वयाधिबन्धियुरजीबजगदूपा कल्पना स्फुटाभिराभाआया
तरमणीयाविधिरे शरीरजननभण्णादिष्विस्त्याआत्मबिनाहनापनापयस्वरूपमिति भासत इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थः ॥ प्रक० पू० ह्यभिप्रा सर्ग ॥ ३२ ॥
ययाजीबजगद्वशोभयमलकल्पिता ॥ विचारैवसत्ताभ्यास्तथात्मैरिहोच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वगापिचिदस्मिन्निबिबतीति यदुक्तयद्युक्तभावययापश्चात्सचैवसरालिनी
त्यापुक्तप्रोक्तप्रमाणानुपनिबसिष्ठ शक्ते ॥ चद्रार्थेतिह्याभ्याम् ॥ धर्मीतिधरचन्द्रार्थस्यरोहरेधरचन्द्रार्थोस्वरश्चर ॥ अर्थशब्दस्यपोहारात्मभागादिदत्तेनसमाशवाचित्वा
भावनानुसक्तत्वाद्दर्शनपक्षक म्यस्याप्रवृत्तेः पक्षेतिरुक्तम् ॥ अतस्तद्विष्णुलब्धलुक्तपरिच्छेदयूपस्य एककूपस्यसजानीयजिगीयस्वगतभेरूपस्यस्यचिह्नक्षणस्यतत्त्वस्य

जीवरास्यपराभ्युदयेनिरुद्धेपक्षयनके ॥ प्राणसरोधभायातेभियतेमानवोमुने ॥ ४८ ॥ ययाजातानिजातानिचान्यान्यानि कालत ॥ वृ
त्वात्पणानि शरीरानि शरीरानितयानृणां ॥ ४९ ॥ जायतेचभियतेचशरीराणि शरीरिणाम् ॥ पादपानांचपणानि कालतत्रपरिदेवना ॥ ५० ॥
चिदुधौसुरस्येतीदृशुदुपक्षय ॥ इतश्चान्याइतश्चान्याएतास्वास्यानधीमत ॥ ५१ ॥ सर्वगापिचिदस्मिन्निबिबतीतिप्रतिनियति ॥ पदा
यमंतरादन्तान्योहिमुद्राहते ॥ ५२ ॥ चिदमलनप्रसिद्धमयनरूपापरिवितेततदन्वया सुरति ॥ कलकलमुखरा स्फुटाभिरामविवि
धशरीरविमोहनापनाय ॥ ५३ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० देहपातविचारानामह्यभिप्रासर्ग ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवा
च ॥ चंद्रार्थोस्वरधरचित्तत्वस्यमहात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्यद्वित्वैक्यमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचनतन्महादेवस्तदपर्यायसकुलम् ॥ प्र
वेदुः स्वोपातायप्रज्ञयाविनिवारितम् ॥ २ ॥

मजानीयजीबकूपविजानीयजगद्वशोभयचिह्नैक्यमुपागतम् ॥ किंस्वतउतपरतः ॥ नाय ॥ अधिकारत्वा
दनवयवत्वाच्च नापिद्वितीय द्वितीयस्यैवाप्रसिद्धेरितिभावः ॥ १ ॥ यदिदुर्निमित्तमेवतदागतमित्युक्तैरिहसकोषेमानाभावादनंतकोटिस्मिन्नस्यादीर्घधने सकुलध्यामन्धिरा
नृवस्याकृततत्त्वज्ञातस्वर्धेनिकत्वात्तुक्ताभ्यां दुर्बलतमनकपिनिवारिततन्मात्यतिक्रुत्वोपातायभावेत् ॥ निर्मितस्यैकस्याप्युच्छेदाप्रसिद्धे ॥ अथचिदेकस्योच्छे
देप्ययैवामनतानादृशार्थधानांपरिरापासुमपुनरप्याप्यनिर्मितनकधोत्पन्नद्वारत्वाच्च ॥ भगवत्तत्त्वज्ञातकिंभायानिमित्तमिध्यागुतयेवतदिति नकश्च होपदतिपुनम् ॥ सा
ह्यमनुकीयास्यात्सङ्काशा ॥ आयेपित्वातउत्तन्माउतपरसर्वाधयेतिनिर्बरोअनिर्बोभानवस्यादिरोपापते ॥ सङ्काशाअग्नीध्याशक्तिवन्तितत्त्वज्ञापयेतुमरात्तयाअनिर्बो
सतादवस्थान् ॥ ऐकारस्यभुतिरेत्यप्रसंगाच्च ॥ किंवायाशक्तैर्मिध्यात्वेअत्यन्तासत्तादृशतः कार्योत्पादकत्वायोगात्सबुद्धिगतो निर्देहोत्पादकारः ॥ सत्यत्वेत्वादेननि
वस्यपोषादिर्बोद्धोचनिर्बोद्धोचमयतत्त्वासारम् ॥ नचनिष्कर्षैतत्त्वावस्थादिरिकावृत्तीयाविशोकेननिषिद्धस्याप्यिमुशक्या ॥ तदेवविधयाज्ञानोक्तमपिद्वित्तस्यानिर्बो
ज्जाह ॥ नचिद्विनीयावाक्येनयथाहितीयावाक्यमनुशक्या ज्ञानस्याकारकत्वात्तत्त्वाभ्याम्भानायोगात्तत्त्वज्ञपरिचिन्त्यवर्तीनामकृतत्वन श्वरत्वात्तत्त्वे पुनर्बोधाविचारणादिभिः २ ॥

नवयजीवजगदादित्प्रमाणे रूपायदधितुप्रदत्ताः किन्तुमोहादनादिकालादारभ्य शीत्याप्रसक्तं दध्यारोषाव्वादन्यायमाश्रित्वा एव दितुम् तत्राध्यारोपेसर्गादीयत्कामकर्मवासनादिनिमित्तकारणानां ब्रह्माविद्यायुपादानकारणानां विषयदादिकमय्यव्यटिसमष्टिस्थूलसूक्ष्मादिविभागकोशेददीनां कल्पनंतत्सर्वस्वयमसत्यमपिसत्यवस्तुपरिचयोपायतयाश्रित्या कल्पितपरमार्थसम्यप्रयोजनां विषयवद्विधाद्वैतवादिकल्पनापेक्षया उल्टटमिति श्रोतुणा विश्वासजननायलो कटरोषोपपत्तिभिः शास्त्रेषु समर्थते ॥ परिचितुसर्वत्विके सर्वप्रतीचितस्याद्विदीयताबोधनाय परमार्थदृष्टिमेवावलब्ध्या पोष्यते तिसिन्ने कत्वमभ्युपेत्य तद्विरुद्धं द्वित्वासंभवोद्भवतत्त्वमभ्युपगतं विरुद्धं सिद्धात विरुद्धचेतिकथनपरस्य सीत्याशयेन श्रीतत्त्वमाप्समाधत्ते ॥ सर्वशक्तीत्यादिना ॥ यदा ब्रह्मव्यवहारदशासर्वशक्तिपरमार्थदृष्टिं शानु एकसदेव विद्यत इति व्यत्यस्यितं दृष्टिद्वयमगीकृतं तदा द्वित्वैकत्वलक्षणायाः कलायाः सर्वशक्त्येकदेशादुद्योयस्य तथा विधत्सदाक्षेपो निर्मूल एव ॥ ह्यिस्माद्यवहारदशा अध्यारोपः परमाल्पदृष्ट्या ॥ यत्सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य ज्ञानमयतनं दत्तिश्रुत्योपपादिता सर्वज्ञात्सर्वशक्तिमतो जीवजगद्देवाद्यभोगोपपन्नः ॥ यमिहाहकमानेन तत्सत्यतत्त्वभावस्यैव निर्णयान् ॥ तदेतद्वृत्तापूर्वमनपरमनतरमवाहम् ॥ यत्र मानस्यस्यतिनाम्यच्छृणोतिनाम्यद्विजानातिभूमेति श्रुतिर्दाशैतपरमार्थदृष्टिगम्येतुन कदाचिदपि हित्वत द्विरोध्ये कत्ववाप्रसक्तमिति तदनुपपत्त्युद्भावननिर्मूलमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ सर्वशक्तिहितद्वसदेकं विद्यते यदा ॥ तदानीमूल एवायं द्वित्वैकत्वकलादयः ॥ ३ ॥ सति द्वित्वे किलैकस्यास्तस्यैकत्वे द्विरूपता ॥ कले ह्ये अपि चिद्रूपे चिद्रूपत्वात्तदप्यसत् ॥ ४ ॥ एकाभावादभावोत्राएकत्वद्वित्वयोर्द्वयोः ॥ एकं विनानद्वितीयं न द्वितीयं विनैकता ॥ ५ ॥ कार्यकारणयोरेकसारत्वादेकरूपता ॥ फलांतस्यापि बीजादेर्विकारादिह कल्पना ॥ ६ ॥ चित्त्वं चेत्यविकल्पेन स्वयं स्फुरति तन्मयम् ॥ विकारादितदेवांतस्तस्मारत्वान्नभिद्यते ॥ ७ ॥

ननु नेहानास्ति किञ्चन ननु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तम् विभुचिदानंदमरूपमद्भुतमित्यादिश्रुतिभिर्द्वित्वमेव निषिध्यते नैकत्वमित्यविरुद्धमेकत्वं कथं द्वित्वतुल्यकक्षतया निविज्यते तत्राह ॥ सतीति ॥ सति प्रसिद्धे द्वित्वे तद्व्याप्तये एकत्वकल्प्यते सति चैकत्वे तदेकत्वात्तरसहितद्वित्वमितिकल्प्यत इति परस्परसापेक्षकल्पनत्वानुसृत्य कक्षे एवते ॥ तत्रैकत्वलक्षण धर्मस्यापि तदतिरिक्तस्य कल्पने चिदेकारस्य व्याघातप्रसंगात्तदप्यसत्वेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ द्वादीन्यवहारपरमार्थदृष्ट्योरुपदेशादिव्यवहाराय मिश्रणे पिसिद्धे द्विध्यकल्पना न परमार्थसति व्यावहारिकसत्तया जीवजगद्देवविरोध इत्याह ॥ कार्येति ॥ बीजादेः पुनः फलांतस्य यथासुवायमिति प्रत्यभिज्ञायमानैकस्य भावे अनुगतद्वये विकारा नानात्वकल्पनात्तद्वदुपपत्तेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ यदितुसर्वविकाराणां परमार्थसत्ताव्यतिरिक्ताभ्यावहारिकसत्तानामभ्युपेत्य तदा सुतराद्वैतचिद्विकल्प एव फलित इति राशिराशेन विरोधोद्भावनतुल्यस्तदाक्षेपद्वयाराधेनाह ॥ चित्त्वमिति ॥ अतस्त्वैव सारः परमार्थो यस्य तत्त्वात् ॥ एवं च माया तत्कार्याणां पृथक्सत्त्वपक्षः अपृथक्सत्त्वपक्षः असत्त्वपक्षस्तृतीयविधा पक्षो वानावादिकल्पितप्रधान परमाणुक्षणाक्षिपिक विज्ञानमय्यतादिपक्षो वायः कश्चिच्चयाभ्युपगम्यता तथाप्यसगद्ध्यचिन्माभास्पर्शासर्वोपि चिदधीनसिद्धिकश्चिद्विकल्पमात्रमिति चित्त्वापि बहुधप्रसक्तिरेव यत्र दुर्लभातना निगमोद्भावनदूरनिरस्तमेवेति भावः ॥ ७ ॥

नमस्तत्त्वबोधपरयत्न ॥ विफारादीति ॥ यतोययद्भाविफिकारलक्षणसदाश्रयपटाविलक्षणध्याविकल्पस्ततः सद्बलुन सकाशादेवोपधायाध्याविभूयजलाहरणापर्यक्रियाका
 एताविभि सार्पकन्रीभोगपयवगानयति ॥ भोगध्वचिदबसानेदेवेतिताभाप्रसारतेत्यय ॥ ८ ॥ एवअगतोविकल्पनामाप्रत्वेकेचिआरुतरगादयोम्यावहारिका मरुमरी
 बिनामरगा यातिनासिका संध्यापुप्रशाराग्राहयस्तत्पतासतदत्वातरेवैलक्षण्यविकल्पोप्यक्षस्यैवेत्याहु ॥ तरगादिति ॥ यस्त्यनन्तरविद्व शशाबुद्धिजोद्रीहियथाप्यकुरोपि
 प्रववतिमत्यस्त्ययेतिलसन्निदिताल्लरगास्तेरौलस्यमूर्ध्रिकस्मिनेतयेतरगास्ते सभा सरीलोपिशाराश्रयसम स्वतोसत्यस्यब्रह्मसतयासत्त्वकल्पनस्यच प्रिष्वपिसाम्यादित्यय-
 ॥ ९ ॥ यत्प्रअगत्यबोधेयकृत सबपदायानपरस्परम्यावन्तिलभणोभ्यबन्धेबलबलुबोधोभस्तस्वसाक्षात्कारएवसधनेस्फुटितशकलानिसधनेनैवकलामयति ॥ तद्वद्वेदोविषय
 देशादिवर्त्यभिनयपुष्पम्यासं अलसाध्यनास्ति ॥ यत अनणगतेअज्ञानबोधोवाभ्यापृक्तिसहसावपिअपरोक्षमसिद्धम्वबन्धेद्विद्वदुच्छेयमित्यर्थ ॥ १० ॥ तत्त्वदशाद
 विफारादिविकल्पोयंततउत्थायवस्तुपु ॥ यातिसायकतानानाकायकारणतादिभि ॥ ८ ॥ तरंगा सलिलेयेपितोयेरीलस्यतेसमा ॥ श
 शरंममम मोपियस्यसत्य शशांकुर ॥ ९ ॥ वस्तुबोधोत्रसंधेतेनत्रालवागविकल्पनै ॥ व्यवच्छेदादिदुभेदवचोवाच्यात्किलद्विज
 ॥ १० ॥ ब्रह्मण मर्वशक्तिव्यतत्त्वतानविभियते ॥ तरगाकणकडोलजलोपहववारिण ॥ ११ ॥ पुष्पपल्लवपत्रादिलतायानेतरयथा ॥
 द्वित्वैकव्यजगत्त्वादित्वंत्वाहत्वतयाचिते ॥ १२ ॥ देशकालविकारादि कृतोभेदद्वित्युय ॥ तच्चिदंतदमव्योक्तनप्रक्षोन्नतवोचित
 ॥ १३ ॥ देशकालक्रियासत्तानियत्यायाशक्तय ॥ चिदात्मिकाएवचित सत्वात्सपतिता स्वत ॥ १४ ॥ चित्तत्त्वचित्तचेत्येहचिद्विद्वद्भाय
 भिधास्मृता ॥ ययावीध्यायमिधार्हस्थितमनुतरगकम् ॥ १५ ॥ असंभवत्तरंगस्यचिद्विलासमहांबुधे ॥ तरगितत्वमिवयत्तत्तावच्चैत्य
 सगिता ॥ १६ ॥ तदेतत्परमब्रह्मसत्येश्वरशिवादिभि ॥ शून्ये रूपरमात्मादिनामभिपरिगीयते ॥ १७ ॥ एवंपुपपदातीतयद्रूपपरमात्म
 न ॥ यजुनामाहममलविषयोनगिरांचतत् ॥ १८ ॥

शानुब्रह्मण सर्वशक्तिमत्तमर्बजगदाकारमारयिकरूपसम्प्राप्तनस्वगतोविप्रियेतर्धवतिरोभाबतीत्यर्थ ॥ ११ ॥ तथाच अपागादपरित्वबाधारेभणविकारोनामधेयभीजित्क
 यार्थीत्येवसत्यमितिप्रतिदिशितगप्यायेनलनार्थक्यदर्शनरीयपुष्पपल्लवादिप्रीशानाविवतेश्वरनिजगद्भेदानामप्यकृतत्वेत्यव्याश्रोनिरालबनदत्याहु ॥ पुष्पेत्यादिना ॥ १२ ॥ यो
 भए स्तनस्तचित्तचेदेवच दूतवेदनास्तितप्रद्वित्ययमुपागतमित्येतस्ययाअसद्योक्तम् ॥ अयअसद्विपयेतवयमभानोस्थिमदित्यर्थ ॥ १३ ॥ यतश्चित्तसस्वादेवसपतितासप
 यसत्ताकाअनधिदात्मिकाएव ॥ १४ ॥ चित्तचत्यतदीहाभ्येतेपातसाहासकरूपमपवधिसस्त्वमेव ॥ एवंब्रह्मादिलबपर्यताअभिधानामपवधोपिचिदेवस्तना ॥ अनुतरगक
 अनुतरगानुतरसत्तामप्येययावीध्यायमिधार्हस्थितमद्वत् ॥ १५ ॥ तर्जितत्वमिवयद्विवतर्जनेदेवेत्याह ॥ १६ ॥ यत्पुपदेनअसहासवमपआसीदितिभुतिस्थमस
 स्मरलस्यदे ॥ १७ ॥ मत्तस्वरमार्थनलेदेवेत्याहु ॥ एवमिति ॥ रूपान्पिपदानिनामानिचरदतीतयत् आहम् ॥ नृशाब्धपुरोदस्यनामसाकाररूपम्याहच्यर्थ ॥ तद्वगिराबाबा
 बाम्बनसांचनविषय ॥ १८ ॥

यद्विदश्यते जगत्तत्तत्स्य स्थितेऽश्रितृक्षणायालताया फलपल्लवपुष्पादीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ यदेतु अदृष्टमेव जीवजगद्भावविवेकायपृच्छसितदारुणुसाचितमहतीअविद्याउप
नयनविचित्रवर्णरजितोपेनेत्रयस्यास्तथाविधायदाभावतितदाजीवत्वेनअभिधीयतदत्यभिधीयतस्वभावस्त्वभास्वजीवजगद्भावपश्यतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अन्या
अब्रह्माचिद्रूपमि ॥ २१ ॥ अकलंकैव रूपेण स्थितापि सकलकवयस्युष्टक रूपकलिमतेन सारसरितप्राप्य औषाधिकचेतनैवचेतननिष्कलकेचेतनेनेत्यर्थः ॥ २२ ॥
एतेनपुष्टकेन एकतातादाम्याप्यासलक्षणाजीवनारुति ॥ नम्यथायितद्वचुः सत्जीवतिशयणादिक्रियालभते ॥ २३ ॥ इत्यस्यगगपिचिदेनस्मिन्मतेनसिप्रतिविबतीत्येतदाक्षेपा
शसमायायदृढावयन्यापयथासत्त्वैवसरशालिनीत्येतदाक्षेपाशसमाधानुनम्यस्थूलेदेहप्राप्तिकममाह ॥ अतिवाहिकति ॥ भावनापक्वक्रमाचमौक्तिकस्थूलदेहसत्स्कारात्मक ॥
भूत्वादेहलाभायमोहियत्रिलभापादिदृश्यमहत्सपन्नमस्मोतिवेत्ति ॥ तद्देहकाहियवालिलमाषादिजिज्ञास्यतदतिशयेनस्थित्यर्थः ॥ श्रुतौदतिशब्दोभाविदेहानुकूलद्रव्यमात्रोपलक्ष

यदिदं दृश्यतेनस्यास्तुतायामहाचितेः ॥ फलपल्लवपुष्पादिनभिन्नेतन्मयंयतः ॥ १९ ॥ महाविद्योपनयनाच्चिद्रवत्यभिधासती ॥ साजी
वत्वेनबाह्यावंतदार्होद्विषस्यति ॥ २० ॥ स्वयमन्यैवमस्मिन्निभावयित्वास्वभावतः ॥ अन्यतामिवसंयातिस्वविकल्पात्मिकास्वतः ॥ २१ ॥
॥ २१ ॥ अकलंकैव रूपेण रूपंयत्सकलं कवत् ॥ संसारसरितं प्राप्यचेतनेनैवचेतति ॥ २२ ॥ चिद्रूपः स्वयमेतेनत्येकतामेतिजीवताम् ॥
चित्तत्वस्यावभासेनजीवो जीवतितन्मयः ॥ २३ ॥ अतिवाहिकदेहेपिजीवतांसमुपागतः ॥ भावनापक्वक्रमभूत्वाद्रव्यमस्मीतिवेच्यलम्
॥ २४ ॥ तद्व्यप्राणिनाभुक्तमाशुगच्छतिवीर्यताम् ॥ ततोहंप्राणवान्जानोवेत्सीत्यनुभवत्सकम् ॥ २५ ॥ अहंतादिकमेणस्तुपंचका
नुभवश्चमात् ॥ स्यावरंजंगमंसर्ववेत्तितत्तद्रवत्यलम् ॥ २६ ॥ काकतालीययोगेनदृढाभ्यासक्षयेणच ॥ वासनानंतरसंश्लेषात्तसूक्ष्ममा
कारमुद्भवति ॥ २७ ॥ हित्वस्वसंविदाहित्वमेकस्यैवप्रवर्तते ॥ पुंसोवेतालसंकल्पदेतालइवभासुरः ॥ २८ ॥

णार्थः ॥ तेनस्थावरत्वेदजदिदेहमिस्थलेतत्तद्वीजानुकूलजलादिद्रव्यभावोप्यस्यभवतीतिद्योतनाद्यद्व्यवस्मीतिवेत्तीति सामान्योक्तिः ॥ २४ ॥ वीर्यतांरं तत्स्वरक्षादौ
तुवीजभावम् ॥ तत्र स्त्रियानिवेकक्रमेणहाणवायुस्थूलदेहोजातोस्मी तवेत्सत्यर्थः ॥ २५ ॥ अनुभवात्मकब्रह्मैवउक्तेनाहतादिक्रयेणपञ्चानासद्यपंचकस्थूलदेहस्तदनुभव
भमाच्छुरादिद्वारावासाव्यवजगमचेत्तेनस्तद्विषयत्वात्स्वयमपितत्तद्रवतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननुपूर्वमशकारादिस्त्वयोगेदेहकास्वासनात्मनासुदमनयास्थितस्यपुष्टकस्य
दृढाभ्यस्तमशकाराकारस्यसौक्ष्मस्यचकथनिवृत्तिर्ह्येसाकारस्यसौख्यस्यचानभ्यस्तस्यकथलाभलाभाह ॥ काकतालीयेति ॥ यथाअसक्तसिक्केकाकतालसबधेकाक्रमण
प्रयोजककर्मैवमिन्ननान्यत्तथादृढाभ्यस्तवासानाभिभवेचिरव्यवहितहस्यायथाववासनोद्भवेचकर्मैवमिन्नम् ॥ उद्भवद्विवासानंतरसंश्लेषात्तुचिराभ्यस्तमपिपुष्ट्यम
शकारामुद्भवीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विरोधिवासनोद्भवेनपूर्ववासनोपमर्देत्तरस्याभ्यासेनदाल्भ्यैवदृष्टानानाह ॥ द्वित्वेयादिना ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ अनेकस्यजगतोपि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ असकल्वान्तुयस्यतथाविधम् ॥ द्विप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ किञ्चित्यर्थोयथाशब्द ॥ सकल्पनेमानसमयमेनरचनेछेरा श्रमालि
नमकल्पस्यविनाराने ॥ औदासीन्यमाधेणस्वतएवतस्तिद्धे ॥ प्रसिद्धभाषमर्थइत्याह ॥ सकल्पयस्यदति ॥ गद्यवर्धमनस्तनपुर्णानोरधारविनपुर्णा छटीसकस्यएवासभा
वितरननासमर्थत्वापसोदिव्यशिप्रसिद्धोननुतरक्षयइत्यर्थ ॥ ३३ ॥ कथ्यमाछेरा ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उर्ध्व सर्वगुणाकूटेनदोनोचानेस्तिनोपीतिशेष ॥ नपरिक्षिणीछेरो

अद्वित्ववेदनादित्वमात्मनोपिनिवर्त्तते ॥ नफरोमीतिसकल्यात्युरुपस्येवकर्तृता ॥ २९ ॥ द्वित्वसकल्पतोद्वित्वमेकस्यैवप्रवर्त्तते ॥ अद्वित्व
सुविदाद्वित्वमनकस्यापिनस्यति ॥ ३० ॥ परमात्मतयाद्वित्वनकिलात्मनिविद्यते ॥ अविकारादिमत्त्वेनमवगत्वेनसर्वदा ॥ ३१ ॥ यस्त्व
सरूपपरचितमसकल्यक्षयहितम् ॥ यथामुनेमनोरान्यगधर्वनगरयया ॥ ३२ ॥ तथासकलनेच्छेनसकल्पविनाशने ॥ सकल्ययक्षो
गधर्वपुर्णो हृद्यैतनुक्षये ॥ ३३ ॥ पुष्टमकल्पमात्रेणयदिददु स्वमागतम् ॥ तदसंकल्पमात्रेणक्षयिकात्रकटयना ॥ ३४ ॥ यत्किञ्चिदपि
मकल्यनरोदु खानिमज्जति ॥ नाकिञ्चिदपिसकल्यसुखमन्ययमन्युते ॥ ३५ ॥ मकल्पव्यालनिमुक्तानयदातवंचेतना ॥ नतदानदनाया
नेत्यमुर्चै परिराजसे ॥ ३६ ॥ स्वविवेकानिलै रुत्वाभकल्पजलदक्षयम् ॥ परानिर्मलतामेदिशरदीवनभोतरम् ॥ ३७ ॥ सकल्पसरित
मत्तानिमेनत्रेणशोपय ॥ तत्रोत्थमानमात्मानंसमाश्वास्यभवानना ॥ ३८ ॥ सकल्पानिलनिधूतंभ्रांतपणवृणाशवन् ॥ भूताकाशो
चिदात्मानमवलंब्यविलाकय ॥ ३९ ॥ स्वसकल्पनकालुष्यविनिवार्यात्मनात्मन ॥ परप्रसादमासापपरमानदवान्भव ॥ ४० ॥ सर्वश
क्तिमयोत्यामाययथाभावयत्यलम् ॥ तत्तयापस्याततदाम्बसकल्पविजृम्भितम् ॥ ४१ ॥ संकल्पमात्रमेवेदजगन्मिथ्यात्वमुत्पितम् ॥ अ
मंकल्पनमात्रेणब्रह्मनकापिविलीयते ॥ ४२ ॥ संकल्पवातवलितजन्मजालकटवक्रम् ॥ असकल्पानिलस्पर्शगहिआम्यतिपरपेदा ॥ ४३ ॥ ह
ण्याकरजलतिकामिभारुद्रिमुपागताम् ॥ सकल्पमूलोद्धरणत्परिशोषवर्तीकुरु ॥ ४४ ॥ प्रतिभाससमुत्थानंप्रतिभासपरिक्षयम् ॥ यथाग
धर्वनगरतयासंस्थतिविभ्रम ॥ ४५ ॥ प्रभुरस्मीतिविस्मृततावच्छाद्यतिभूमिप ॥ भूमिपोस्मीतिसंजातायावन्नास्यदृढिस्मृति ॥ ४६ ॥
राजसे ॥ ४७ ॥ संकल्पनारानेति कलशायलाह ॥ स्वावधेकति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ पूर्णक्षणेनस्यक्षरा खडास्तद्वत्प्रभातम् ॥ गुताकाशोसर्वभूतवृषाकारो ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ य
दनुब्रह्माकारजभोग्यावोरेणबायथाभावयतिनद्यापश्यति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सकल्पक्षणेनपुरोवातमचलितमचलितजगत्प्रभातं ज्ञानानाजलधराणाकरवक्रअसकल
क्षमत्स्यपाश्चात्यानिलस्यस्पर्शात्परपदब्रह्माकाराविभ्राम्यतिविलीयतइतिपाद्यत् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अविद्याकामयसंकल्पनारोपियद्विजगद्भासेततद्विषयविभासमाप्रमितिजीव
न्मुक्तामुच्यतेसिद्धादृष्टपिष्यपरिशिष्यमर्थस्यारायेमाह ॥ प्रतिभासेति ॥ ५७ ॥ यावदज्ञानतावदेवजगद्व्यभिजातशोकहेतुर्नतदुत्तरकालवित्याशयेनाह ॥ प्रभुरिति ॥ ५८ ॥

ज्योतिर्भ सूर्यचंद्राग्निवाक्क्लृणरूपैलमोभिरधकाराद्भानतत्कार्यैश्चमुक्ता ॥ १३ ॥ तस्याऽधुवपिक्षयाये विशेषास्तानाह ॥ घनेति ॥ सर्वेषांपरापरिणतिमित्युत्तरचोपमानतयास
बधः ॥ १४ ॥ यदापूर्वभूमिकेवाभ्यासवशाद्भनसौषुमाद्वित्परापरिणतियातितदाआकाशेविद्यमानाधूर्यशक्तिः परमाकाशचिद्वेकघनब्रह्माकाशभावमागतेवभूत्वाचेत्याशो
न्युवतात्यजतीतिपरेणान्वयः ॥ स्वतोऽधुत्यानशून्यताश्रवतीत्यथपूर्वपिक्षयाफलतोपिविशेषदतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कियहिकालस्यकला परिच्छिन्नमदकाशसापेक्ष
वस्त्वाकाशस्यकलाताभ्यासकलेकालनाकाशतेतत्परित्यागादेवत्युक्त्वा सकलदृश्यमात्रनकलेयतीतिसकलाकला व्यावर्त्तनीयजडाभावान्नाजडा अनामिकाशब्दागिला
पाद्योग्यावक्ष्यमाणविशेषणासत्ताधत्ते ॥ १७ ॥ जाग्रत्स्वमशुभुमिभ्यस्तुर्योयोविराट्द्विरण्यगर्भाव्याक्तेभ्यस्तुर्यशलेनकलितप्रथमानाम् ॥ १८ ॥ अतएवसर्वनिमित्तक

एषैवमनसोन्मुक्ताविच्छक्तिः शांतिशालिनी ॥ सर्वज्योतिस्लभोमुक्तावितताकाशसुंदरी ॥ १३ ॥ घनसौषुप्तलेखावच्छिलांतःसन्निवे
शवत् ॥ सैधर्वांतस्यरसवद्वातांतःस्पंदशक्तिवत् ॥ १४ ॥ कालेनयत्रतत्रैवपरंपरिणतियदा ॥ शून्यशक्तिरिवाकाशेपरमाकाशागतदा
॥ १५ ॥ चेत्यांशोन्मुखतानूनत्यजत्यंब्विवचापलम् ॥ वातलेखेवचलनंपुष्पलेखेवसौरभम् ॥ १६ ॥ कालताकाशेत्येत्थक्तसकलेस
कलाकला ॥ नजडानाजडास्फाराधत्तेसत्तामनामिकाम् ॥ १७ ॥ दिक्कालाघनवच्छिन्नमहासत्तापदंगताम् ॥ तुर्यतुर्यशकलितामक
लंकामनामयाम् ॥ १८ ॥ कांचिदेवविशालाक्षसाक्षिवत्समवस्थिताम् ॥ सर्वतःसर्वदासर्वप्रकाशस्वादुतत्पराम् ॥ १९ ॥ एषाहितीया
पदताकथितातवसुव्रत ॥ तृतीयंशृणुवक्ष्यामिपदंपदविदांवर ॥ २० ॥ एषाहृकेत्यवलनादनार्थापदंगता ॥ ब्रह्मालेत्यादिशब्दार्थाद
तीतोदतिकेवला ॥ २१ ॥ स्वैर्येणकालतःसस्यानिकलंकापरात्मना ॥ तुर्यातीतादिनामत्वादपियातिपंपदम् ॥ २२ ॥ सापरापरमा
काष्ठाप्रधानंशिवभावतः ॥ चित्येकानिरवच्छेदादृतीयापावनीस्थितिः ॥ २३ ॥

सार्वाकलिकसर्ववस्तुगोचरेभ्यःप्रकाशेभ्यःप्रथम्याःस्वादुभ्यश्चानदेभ्यश्चतत्परांतादृशोत्कर्षवतीस्पृहणीयतरांच ॥ १९ ॥ उक्तांतुर्याख्याद्वितीयभूमिकामुपसहृत्यतृतीयानव
तारयति ॥ एवेति ॥ पदभूमिकाम् ॥ २० ॥ तस्यापूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ एषेत्यादिना ॥ दृक्ब्रह्माकाराअखडवत्स्थित्यतद्ब्रामब्रह्मतयोर्वलनातृक्षीरोदकवेदकीभा
वान्नमयतिगोचरयतीतिनामपाहकाशःअर्थातिगम्यतेइत्यर्थोवाक्षास्तदुभयशून्यतापदंगता ॥ अतएवब्रह्मालेत्यादिपदवाक्यार्थादतीता ॥ तथाचसंप्रज्ञातसमाधिगम्येवपू
र्वभूमिकादृश्यत्वसंप्रज्ञातसमाधिप्रतिष्ठागम्येतिविशेषदतिभावः ॥ २१ ॥ स्वैर्येणपदभावाविकारादित्येनकालतोपिस्वस्थस्थिरा तमसोपिपरेणआत्मनात्येनवनिस्तकल
का ॥ याआतिशयितपरंपदपरमपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वेषांपराणांपरापरमाकाष्ठाअवधिः ॥ शिवभावातःपरममंगलत्वात्सर्वेभ्योमंगलेभ्यःप्रधानम् ॥ एकामुख्यानिरव
च्छेदाविच्छित्तिरहिताचित्स्थितिस्तृतीयेत्यर्थः ॥ २३ ॥

अकलकस्थितिमाह ॥ शुद्धति ॥ सत्यावाक्यसत्यावाक्येवमादिभिर्विकल्पनामशब्दार्थैः सर्वैर्विमुक्ताभ्यवहारे सत्त्वनामरूपात्मिकापि र्वशून्यस्वभावावसेत्यर्थः ॥ ५ ॥ उक्तं निष्कलकस्थितिप्रतिष्ठार्थं सुपुम्यादिभूमिकाभेदादश्रयितुमुपकथते ॥ सर्वमिति ॥ सर्वपूर्णितरुपममल्लिखत्वाकाशविषयमविकलसतीत्याकाशविकासात्तथाविधयास्वभावाश्रयमात्रावत्त्वमयपुमिलक्षणैर्दृष्टिस्थितिर्द्वारलक्षणैरप्याख्याधिश्रुताधैबलक्षणैर्बाष्पिभिर्योगैः प्रयत्तजगन्मनसैवर्जभितम् ॥ १ ॥ अतोमनश्छेदनेवास्यच्छेदइत्याह ॥ म नसेति ॥ सत्यस्यालोकाव्याप्ताकाराह ॥ एतत्त्वबोधेनकल्पनाभि सङ्गमनसिच्छिन्नेप्रथमयस्याभूमिकायाजीवन्मुक्तस्यस्थितिर्भवति तालक्षणैनाम्राचवर्शयति ॥ श्रुष्टी जापमेत्यादिना ॥ इतिनामिका जुष्टयदापरत्यम्यमीशमस्यमद्विमानमितिबीजशोकइतिश्वेतोऽच्छांरोम्येस्वपितनामनिर्बचनेस्व अपिद्वीतिविश्रान्नेषदिति वेनम्यवक्तृत्वशितिनानिकेल्पयं ॥ यथप्यहपुमावपिस्वपितनामालितापितत्वबाधेनाज्ञानलिगादिबाधायस्योपधेयस्यामविद्यालयालयारभावावप्ययवोधक

शुद्धानिरासत्यावासेत्येवमादिभि ॥ विमुक्तानामशब्दार्थैः सर्वैः सर्वात्मिकापिस्वम् ॥ ५ ॥ सर्वनिरुपमंशान्तमनसेतच्चिभागं म् ॥ द्रष्टेदं द्वितं ब्रह्मशक्त्याकाशविकासया ॥ ६ ॥ मनसामनसिच्छिन्नेस्वेन्द्रियावयवामनि ॥ सत्यालोकाजगज्जालेप्रच्छन्नैविल यगते ॥ ७ ॥ छिद्यतेरीणससारकलनाकल्पनात्मिका ॥ श्रुष्टीजोपमासत्ताजीवस्यइतिनामिका ॥ ८ ॥ पश्यतीनामकलितोत्सृजती वेत्यचर्वणम् ॥ मनोमोहाद्वानिर्मुक्ताशरदाकाशकोशवत् ॥ ९ ॥ शुद्धाचिद्भावमात्रस्याचेत्यचिच्चापलगता ॥ समस्तसामान्यवती भवतीर्णभ्रवार्णवा ॥ १० ॥ अपुनर्भवसौपुमपदपांढित्यपीवरी ॥ परमासाधविश्रान्ताविततपदे ॥ ११ ॥ एतत्तेमनसिस्तीणे प्रथमकथितपदम् ॥ द्वितीयं शृणुवित्रैत्रशंकरस्या सुपावनम् ॥ १२ ॥

स्यापिराह सत्यनित्यतौत्वरूपम्यर्थकइतिशब्दएवावशिष्टलन्नामसप्तपद्यतइतिभावः ॥ ८ ॥ एवमसर्वदृश्यबाधेनापरोक्षदृष्ट्याप्रपरिशेषात्परयतीदृश्वपितस्यानामतरमित्याह ॥ परयतीति ॥ वेत्यस्याचिन्मविषयस्यचर्णपुनः पुनः प्रीत्यानुस्मरणउत्पन्नतीत्यजती ॥ ९ ॥ प्राप्तेत्यचिच्चापलगतापिसापतचित्स्वभावमात्रस्यासमस्तस्यसामान्यसत्ताहृती तन्मायेणपरिशिष्टेतिायम् ॥ श्रुष्टीवहारायाभेदतीर्णोऽप्रकार्यणोयस्याम् ॥ १० ॥ सौपुममितिपदस्यशृणुनिरतिशयानवात्मकमुपमंस्वलाभरूपमितिच्छादोम्यकृतधृत्यनु रूपयत्पांढित्यपहासजल्पज्ञानादितन्मात्रमपहितसत्यभाव पांढित्यम्यभोषियोऽब्जिनोऽकाभद्वतइतिश्रुत्युपवर्शितलक्षणविह्वनुमपसिद्धसयोनपुण्याणाराद्धइत्यादि नामागुणानश्रदिदैरूप्यमार्गानदोतरातशमगुणोऽसरोजोऽल्लुटविषयामदसीकरमहार्णवायितत्वेनश्रुतिर्दृशितनिरतिशयानवरूपयतनपीबरीश्रुतिमहती ॥ अथवासौपुमपदस्यसौपुम स्थानस्ययत्पांढित्यमिरलत्वाविधामौ ल्पविदेकपनपूर्वार्नदस्यपकाशस्वरूपतेनपीबरी ॥ अतएवमात्रस्यागलक्षणयावहाशुमपदनामिकापिसेतिभावः ॥ ११ ॥ एतत्तेमनसिस्तीणे बभयप्यम्यचित्तमयमस्यानपुमपदइति ॥ एतदिति ॥ शंकेन्मिच्छन्नेर्दडीकाराह ॥ १२ ॥

ब्रह्मविष्णुहारादीनामत्रयः प्रथमः पितॄः ॥ महादेवः परात्मा सौ पूज्यसी मातर्दयते ॥ १ ॥ भक्तवात्सल्यातिशयान्मविकामेवोपधेने उन्मुखो मद्रग्धोदयेन प्रेतः सन् बहिर्विकामनेनो
 न्मीलन आदेस्त्वचकार ॥ १ ॥ हरस्य मुखलक्षणनिर्मलत्वाच्चिपुङ्गुशरदभरेखाकितत्वाच्चाकाशतले उदितो हृशाचन्द्रस्यार्धिलक्षणनेत्राणां च यो बोधसमाधेः प्रबुद्धतो यो तया मा
 स ॥ यथा समुद्रकाण्डे यथा समुद्रात्प्राप्तमिमुं पुटं ह्य उन्नतः अशुनाराशिरकौऽहयौ तथ तित द्विव्यर्थः ॥ अर्क अशुराशिरित्युत्पत्त्यविषये यत्नोच्छादसम् ॥ २ ॥ तत्र भगवत्सत्त्वबोधो
 पयोगितया उपायोपेयसौ प्रथममाह ॥ मुने इति ॥ हे मुने त्वया यथा यथा मनुष्यसन्निधाय स्वस्थप्रतीच सत्तापारमार्थिकरूपमेवाशुभीयता प्रमाणैर्निर्धार्यताम् ॥ तत्र
 प्रतीचिजनार्थवर्हिर्मुत्पत्त्यापादनेन सर्वानर्थमूलत्वमर्थयुष्यत्वात्पथयोग्यमविचरमाकाह ॥ यथा अचलमेवाकाशपवनः स्पृशतानयस्तापराजो जाड्यादिभाजकरोति तादृशमि
 तित्वमर्थोपमा ॥ ३ ॥ ननु त्वमर्थेऽपि द्विदृश्यहेयमुपादेयचवद्विस्तारत्वनोनादत्तव्यत आह ॥ द्रष्टव्यमिति ॥ येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यतः स विज्ञात विज्ञातं भवतीत्यादिश्रुतेरास्मद
 शनैवैव सर्वदृष्टव्यानां स्वतो दृष्टत्वाद्वैदृष्टैर्वाभैः समसह क्रियोजनम् ॥ तद्विदस्त्वविदः ॥ इह भवति विषये ॥ ४ ॥ उपात्तादृष्टार्था प्रहीणा अनिष्टाश्च चित्ताश्वासने हे
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ ततो मुहूर्त्तं न हरो गौरीकमलिनीसरः ॥ मद्विकासोन्मुखः स्वरं विकसं व हिराददे ॥ १ ॥ दृक्प्रयोद्योतयामास मुखं
 काशतलोदितः ॥ बोधं समुद्रकादं अशुराशिरिवोदतः ॥ २ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ ॥ मुने मननमादूय स्वसत्तैवाशुनीयताम् ॥ त्वमर्थ
 माहरनर्थपवनः स्पृशतमिव ॥ ३ ॥ द्रष्टव्यमिह यत्किंचित् तद्वृत्तिं समं भ्रमैः ॥ न हि हेयमुपादयं चेह पश्चात्तद्विदः ॥ ४ ॥ शांत्यशान्तिमया
 नेताविकल्पादल्यत्नसिः ॥ धीरो सिनान्यथा स्थित्वा त्वमेव भवचात्मदृक् ॥ ५ ॥ इमां दृश्यदशमाशुवाद्यबोधा यवापुनः ॥ समाश्रि
 त्यमदुक्तं वं शृणु तूष्णीं स्थितेन किम् ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वा बाल्यबोधस्त्वमा भवेति त्रिशूलधृक् ॥ प्राणेनेदं देहगं परिरुक्तरति यंत्रवत् ॥ ७ ॥ प्राण
 हीनं परिरुपं दं त्यक्त्वा तिष्ठति मुक्त्वत् ॥ चालनीपावनी शक्तिः शक्तिः संवेदनी चितिः ॥ ८ ॥

तुलाच्छतिमया एव विपरीता विक्षेपे तुला दशातिमया लानेताविकल्पान्दलयत्स्वमेव धीरः असि सति अन्वयातुन धीरोति ॥ अतः आस्थित्वा आस्थाविधाय आत्मदृक्चाङ्गी
 रश्च भव ॥ तथा च दृश्याकारानां स्फुटितचिदात्मत्वावस्थितिरेव मुख्यः कल्प इति भावः ॥ ५ ॥ तत्र चैव स्वमसर्थस्तर्हितत्वाप्रयेकचित्कालश्रवणाय नुक्कलाकतिपया भववा
 सृष्टिर्मबलव्य निरतरतस्व प्राप्तयेयत् स्वनकदाचिदपि प्रमादादुपरमस्वेत्याह ॥ इममिति ॥ वासवो धाय सख्यो ध्याता सर्वलोकस्य च क्षुभं लिप्यते चाक्षुषे वांसोदयैः ॥ एकस्तथा
 सर्वभूतारत्मानलिप्यते लोकः खेन बासद निश्रुतौ अलेपकत्वसमर्थनाय सर्वप्रपचबासत्वेन दर्शितस्यात्मनो बोधाय तूष्णीमा ललाभप्रयत्नविना स्थितेनावस्थितेन किकः पुरुषा
 र्थद्वयार्थः ॥ ६ ॥ वासाकारदर्शनानामप्येदेहालतादर्शनमेव महान्नर्थः सर्वानर्थबीजचितीदेव ममत्याजयितुं भगवान् प्रवृत्तदतिवसिष्ठ आह ॥ इत्युक्तेति ॥ त्रिशूलधृक् इति
 प्रागुक्तकल्पात्पुरुषात्वात् बासदेहात्वात् बोधो यस्य तथा विधोभावेत्याशयेन वदयमाणे देहालताभमनिरसोपायमाहेति पुराथित्वा न्यास्येयम् ॥ त्रुटितो वायं योत्रान्वेय्यः ॥
 तत्र देहस्य क्रियाशक्तिरिव चेत्तन शक्तिरपि परायतेति नात्मप्रसक्तिरित्याशयेन प्राणाधीना देहचेष्टेत्याह ॥ प्राणेनेति ॥ ७ ॥ देहस्य चालनीचलनानुक्लाक्रियाशक्तिः पावनीपवन
 प्रयुक्ता ॥ संवेदनी शक्तिस्तु आत्मचितीरेवेत्यर्थः ॥ ८ ॥

अस्यां प्रागुपायाभिन्नाकार्यास्थितिः सा सर्वस्य शीघ्रशास्त्रसिद्धयवस्थस्य श्रुतिप्रसिद्धधर्माधारायभ्यस्तद्व्येग्यैरभ्यग्निरुपास्तिकलमूष्यलोकभेदप्रामेय्यश्च दूरगा अतो हे
अगममापि बयसागरविपयानां समायाति किन्तु स्वयमेवानुभूयत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ धिभ्यो जायदादिमार्गेभ्य कलनायास्तत्तापेक्षतुपत्यस (प्याया) श्वातीत इति एष्वरूपेदेव
सनातनो नित्यो नाय ॥ अतो ग्यदाप्तमिति श्रुतेरिति भावः ॥ २५ ॥ मय्ययवेदनाच्छुपावानकत्वदर्शनात् एतन्मयम् ॥ उपावानीता द्वितीयसत्यसंवेदनाच्छुदेनवच ॥ द्विविध
विक्रम्यातीतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ तदवस्यष्टमाह ॥ नेवमिति ॥ स्वस्य कोशोऽवतरत इत्यर्थः ॥ २७ ॥ कुलस्तमेभ्यो पितृमाभासतश्चेतुमाह ॥ अद्वैतकयादिनिष्ठाभ्याम् ॥ प्रलयाभिव
र्धनक्याभावेपि स्वात्मनि संक्षोभ स्यान्नेत्याह ॥ असंक्षोभादिति ॥ कुतो न संक्षोभस्तत्राह ॥ घनचेतनयेति ॥ घनेपि संधवखड्गवत्यादिविकारस्तत्र स एषदृष्टस्तद्वत्किं न स्यात्त
प्राह ॥ अविकारादिमत्त्वादिति ॥ आदिपदाद्विषयपरिग्रहः ॥ चिरनिश्वा अपि कालाकारादयो नित्यायस्मात्तादृशतया ॥ २८ ॥ सनातमसनामपिशिशुकास्मिन्तनज्ञ शिलाको

चिरमस्याप्रतिष्ठायां सर्वाध्याख्यगदुरगा ॥ साममाप्यगवचसानसमायाति गोचरम् ॥ २४ ॥ त्रिमार्गकलनातीतमितिते कथितमुने ॥
तिष्ठतस्मिन्पदे नित्यमिति देवभानतन ॥ २५ ॥ एतन्मयमिदं विश्वं मनेतन्मयवेदनात् ॥ सत्यसंवेदनाद्भेदनचनेदं मुनीश्वर ॥ २६ ॥ नेदं
प्रवर्तते किंचिन्नदं किंचिन्नवर्तते ॥ शांतसमसमाभासप्रयंतस्वस्य कोशवत् ॥ २७ ॥ अद्वैतक्यादं संक्षोभाह्नचेतनयातया ॥ अविकारा
दिमत्त्वाच्च नित्या नित्यतया चिरम् ॥ २८ ॥ चिह्ननत्वाच्छिशुशिलाकोशानां जगतामपि ॥ मनागपि न मे दोस्तिसतामप्यसतामपि ॥ २९ ॥
समस्तं मुनिवंशांतमतीतं वाग्विलासत ॥ ओमित्यस्य च तन्मात्रानुयांसा परमागति ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवा
नमलहृदयपरिणामतोऽस्मिन्परेपदे ममुपशतरवाग्निधाने ॥ तूष्णीमतिष्ठदुना मुनिना च सार्धं विश्रांतवत्तिरयतन्मुहूर्तमीश ॥ ३१ ॥
इ० वा० वा० ० मो० नि० पू० श्रीपरमेश्वरोपदेशो नाम चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ६३ ॥

शानां जगतामपि चिह्ननत्वाच्च मनागपि न मे दोस्तीति समसमाभासमिति स्थूलमिति भावः ॥ २९ ॥ उक्तमेव नुयतीत त्वमुपपादयन्नुपसहरति ॥ समस्तमिति ॥ ओमित्यस्याक्षर
स्य विराडादिभिरकारादिमाद्योभेदेन कस्ति नैव नृभिः पदिः यविभक्तस्य यानादिभिर्दुराक्षिशांताख्यास्तस्या अर्धमात्रायाभास्तामुपर्युपाशानाख्यासापरमागति ॥ तस्याद्विओ
तानुसायनमुक्ता विकस्याप्यामुस्त्यतिपु अविकस्याप्यानुरीयनरीयातापनीयश्रुतीपरमागतिभ्यस्त्यादितेति भावः ॥ ३० ॥ ईश शिव इति विष्णुनिष्ठाप्रकारोक्तवानुप विटवानुसृज
य अमनावसिष्ठनमुनिनाचावश्यं स्कंदनादिभिः स्वसादृश्यमुपपशतोत्पन्नवार्धमात्रपरमागतिभ्यो तस्य शांतीरवाग्निधाने अस्मिन् सप्तसंसारपारदुरीयतुरीयपरे अ
लापादुपभूमानदधिपतेरिदं स्वेन परिणामतो विश्रांतावत्तिरयत्यतया विधिसमप्रवसि साधने मुहूर्ततूष्णीं निष्येष्ट एवातिष्ठत ॥ मम सपरमपदविश्रांतीत बधीन सर्वं विषयवैयानां कु
डीभावादिभिर्भावा ॥ ३१ ॥ ॥ इति कासिष्ठस्य तात्पर्यपरकारो नि पू० चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ६४ ॥

वेदवेदार्था सर्गादिमक्रमा सागोपांगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनत्त्वव्युत्पादनोपाधोदाश्रितविकारिणीजीवालोपांगमक्रमाक्रमजनमरणायार्थमष्टाश्वेत्येतेषामा
वलीपत्तिरूपाविद्योतिपूर्वब्रह्मव्य ॥ अविद्याविलासेदास्त्वानत्याहुकुरुशक्याइत्याह ॥ तत इति ॥ २० ॥ वर्णनास्तु क पुरुषः कृतमदतिक्रमः समर्थः स्यात्तन्मक्रश्चिदित्यर्थः ॥
अथवाक्रम्यत इति क्रमः प्रयोजनमः किमप्रयोजनस्यान्वयः किंचिदित्यर्थः ॥ यतो ब्रह्मविष्णुशिवोपितदीनशरीरोपाधिपरिष्ठात अत आर्थाचदात्तामहोदेवलोपामपिपितेत्यर्थः ॥ तद्या
चार्यवर्गिर श्रुतिः ॥ ध्यायति शानप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदं ब्रह्मविष्णुरुदेदोलेसप्रसूयते सर्वाणि ये द्वियाणिसहभूतै नकाराणां नानावाताध्याताकारणनुध्यैयः सर्वैश्वर्येण सप
न् सर्वैश्वर्यशमुराकाशमध्यो इति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयलोकारणत्मानो जाताः आक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषोयित्वा तपितस्परमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायेते परस्परजयैषि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनन्तायाः प्रस्तुतायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहारादीनामतोयं परमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पञ्चवानामिव द्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वः सर्वसर्वेदतैककृत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वद्योभ्यर्थश्च तद्दिदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव सदोदितः ॥ २३ ॥ सर्वेदनात्मकतयागतयासर्वगोचरम् ॥ न तस्या
ह्वानमन्त्रादिकिंचिदेवोपपुन्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः सर्वस्योत्थते सर्वतः स्वचित् ॥ आयां वस्तुदशां यातित एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपसमवाप्नोति रूपालोकमनोदृशम् ॥ आद्यं पूज्यं नमस्कार्यं स्तुत्यमर्थ्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एतन्तं विद्विद्वेद्यानां सीमातं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संशुद्धबीजवर्जं तुर्न भूचः परिराहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्यत्तमयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्ततः ॥ त्वमजमात्मगतं परमं पदं भवसि किंपरिमुत्थसि हृदि पु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्वं
कथनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥

ण इति ॥ १ ॥ महत्त्वपरिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयोपेज्यते सर्वोत्कर्षेण वर्तत इति महादेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यः सर्वाभावात्परित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यं महति मर्हति यतस्तस्मा
दुच्यते महादेव इति ॥ सर्वैषासत्त्वानावलागिभिधाश्रयस्य ॥ २२ ॥ तद्विदलपरिचिन्तवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीक्षिप्रतिवस्तुचक्षुःद्रुपत्वात्स एव विषयो नान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाह्वानप्रकारार्थचमत्राउपपुन्यते ॥ सर्वगते सदास्फूर्तिरूपे तु तस्मिन्नाह्वानमत्रयो प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात् तद्व्यापनावगुणानां वरो वनादिपरिग्रहः ॥ २४ ॥ तत
एव लभ्यते ॥ २५ ॥ रूपणागतदालोकनानात्मनलक्षणानामनसा तस्माद्विदशश्च स्व रूपस्त्वयमेव आमोति धेतो नान्यदित्यर्थः ॥ अतस्ते मेव सर्वपूजाविष्यवहारानामाद्यः २६
स्फूर्तिकदेवपूजादियोग्यो विद्धि ॥ २६ ॥ एवमेवानामय्यमेव सीमेत्याह ॥ एतमिति ॥ २७ ॥ यतः सकलजंतुषु विदितस्तत्त्वः सदाश्रयः अयत्तत उपास्यत इजपदत्वं
मेव भावसि अतः किंवा सदृष्टिषु परिमुससीत्यर्थः ॥ २८ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥

तर्कयागाम् मूलमाश्रयभविनश्यत विच्छिन्निस्तुनविनश्यतीत्याह ॥ विनश्यतमृति ॥ १ ॥ कुनो न विनश्यति तत्रोपपत्तिमाह ॥ मन प्राणमयेदृति ॥ स्निग्धवेहसवस्तिनेदृति या
 ११ ॥ १८ ॥ आयेनिरागणमभिप्यज्यते ॥ १० ॥ स्थूलदेहमायस्यनुनचिद्विष्यन्नि समर्थतामलिनत्वादिनिदृष्टिनोपपादयति ॥ सवर्गीत्यादिशार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ अत
 एवमर्गताविधिग्यापाकलकाहृततास्निग्धदेहादयप्रभासक्रियासुतत्त्वबोधे चासमयाहिंगवेहानादृतत्वात्तद्वृत्तिद्वारातदुभयसमर्थेत्याह ॥ सवर्गेति ॥ बाह्याकारेणोच्छ्रूना
 द्वाधादुद्विष्टनेमिनितादेष्टस्यरादिकमनिसमर्था ॥ ब्रह्माकारबोधानुभायाकलकविमलास्वयमेवपरमशिवपरमकल्याणकैबल्यात्म्यवतिष्ठतमर्थः ॥ १३ ॥ अतएवा
 अभिप्यक्ताविशेषसततात्कूनिमित्तत्वादीव्यनिष्पाततद्विष्युल्लस्यदस्याह ॥ विदुरिति ॥ तस्याआभासमभिप्यकलपम् ॥ नवभिप्यन्त्युक्तप्रविबहरिहरा

मामृताखादपिस्वच्छासत्सत्तैवानकारणम् ॥ विनश्यत प्राणदेहौवियोगान्मरुदेवच ॥ १ ॥ चिदात्माखादपिस्वच्छोनविनश्यतिकिं
 अग्ने ॥ मन प्राणमयेदेहेचित्तत्वपरिजायते ॥ १० ॥ मुकुरेत्यमलाभासंप्रतिधिप्रवर्त्तते ॥ सदस्यग्रगतवस्तुप्रतिधियक्रियाविना
 ॥ ११ ॥ ययानास्तिमलोपेतमुकुरेमुनिनायक ॥ तयानास्तिगतप्राणेवियमानेपिदेहेके ॥ १२ ॥ सर्वगापिचिदुच्छ्रूयनयोधात्स्यंदादिक
 मृति ॥ योधात्कलकविमलाचिदेवपरमंशिवम् ॥ १३ ॥ विदुर्दर्वतदाभासंसर्वसत्तार्यदतया ॥ सहरि सशिव साज सन्नसससुरेश्वर
 ॥ १४ ॥ अनिलानलचक्राकवपुस्तपरमेश्वर ॥ सणसवगोत्यामाचित्वनिश्चेतन स्मृत ॥ १५ ॥ देवेशोदेवमृदातादेवदेवोदिव पति ॥
 कणालभायसइववारिधेरिविद्यिव ॥ परस्मात्परिनिर्घाताब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १६ ॥ येनामतेजगरेतेब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १७ ॥
 शतशान्वेयमवियादेतिपीवरी ॥ १८ ॥ स्थितेपुद्गमवीजेषुकल्पनाजालकटपु ॥ सहस्र

रिरेवानामप्युदरेरुत्वनित्यारायेनाह ॥ सहरिरिति ॥ अजोहिरण्यगभ ॥ ब्रह्माश्वतुमुख ॥ १८ ॥ चित्सत्त्वि सर्वधित्त्याकर ॥ १९ ॥ येनामकेचनमहाचितः समुल्लासनि
 रतिशयमभिप्यन्तिनाप्यनमूर्तनीवमिप्यायोहपरब्रह्मानभवेतिरेतेजगतिब्रह्मविष्णुहरादय परमेश्वरा प्रसिद्धादित्यर्थः ॥ १९ ॥ यस्तुपरब्रह्मदेवस्तदुद्यागुणिकेश्वराभिमानिन
 एतेयद्यदरिकारायमाविर्भूताविष्कूलिगयायालस्यतद्व्याशयेनाह ॥ परस्मादिति ॥ १७ ॥ उपाप्युपहितभाषाभ्याभ्याकमादृष्टौ ॥ इदं चारात्रीपप्याब्रह्महरादरोक्तोक्तिम
 र्भेदगानुब्रजानीनामप्याविभाषसागरिवेदानुपद्भोपदेशब्रह्मवाशिपस्यतिरोभावाताविष्यब्रह्माराजविष्णुकृतमौनिरत्नबालनीत्याह ॥ तेष्विषेस्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥

वेदवेदार्थाः सर्गादिपदकथा सागोपांगकियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनस्वव्युत्पादनोपायतोदाश्रितदिविकारिणोर्जीवात्सोपाकाभकर्मत्रासनाजननमरणायनदीजटाध्वेत्येतेषामा
वलीपक्षिरूपाअवियेतिपूर्वान्वयः ॥ अविद्याविलासभेदास्वान्त्याहुकुमशक्याइत्याह ॥ ततदिति ॥ २० ॥ वर्णनामुक्त पुरुषः कृततद्विक्रमः समर्थः स्यात्तत्कश्चिदित्यर्थः ॥
अथवाकम्प्यनद्वितिकम प्रयोजनम् किमप्रयोजनस्यान्वकिचिदित्यर्थः ॥ यतोब्रह्मविष्णवाद्येपितदधीनशरीरोपाविपरिफहाअतः अर्थाचदात्तामहोदेवसेषामपिपितेत्यर्थः ॥ तथा
चाथर्वशिर श्रुति ॥ ध्यायतिशानप्रध्यायितव्यम् सर्वविदब्रह्मविष्णुरुद्रेद्रासेसप्रसृतसेवाणिचेदियाणिसहस्रैः नकारणकारणानावाताध्याताकारणतुध्येध सर्वेध्वेणसप
नः सर्वेश्वरश्चभूताकारामध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ अथसेकारणालानोजाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसालोषयित्वातपित्सपरमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायतेपरस्परजैद्यैवि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः अस्तनायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुक्तः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनामतोयंपरमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानमिवहुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधिः सर्वः सर्वसर्वेदेनैककृत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदोभास्वान्वंदोऽर्थश्चतुर्द्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैवसंदर्शितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतयासर्वगोचरम् ॥ नतस्या
द्वानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः स सर्वस्योल्बभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यांयां वस्तुदर्शयति तत् एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपं समवाप्नोति रूपालोकमनोदशम् ॥ आद्यं पूज्यं नमस्कार्यं सुत्यमर्थं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एनंतं विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संश्लेषधीजवज्जंतुर्न भूयः परिरोगिहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वमयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमात्मगतं परमं पदं तव सिकिंपरिमुत्थसिद्धिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्व
कथनं तामपंच त्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति ॥ १ ॥ महत्त्वपरिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगेश्वर्यमहीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण व्रतंतदतिमहादेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यः सर्वांश्चावाप्स्यति त्वज्यात्मज्ञानयोगेश्वर्यमहीयते तस्मा
दुच्यते महादेवइति ॥ सर्वेषां सत्त्वाबलानि अग्निधाश्रयस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्त्वापरिचितवतः पुनः प्रत्यक्षप्रतीक्षित्यप्रतिवस्तुचक्षुःदूषत्वात्स एव विपयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाद्वानप्रकाशार्थवमत्राउपयुज्यते ॥ संगते सदास्फूर्तिरूपेण तस्मिन्नाद्वानमत्रयोः प्रयोक्तृमस्तोतिभावः ॥ आदिपदालं तेषां पानावगुटनावरोधनादिपरिग्रहः ॥ २४ ॥ तत
एव लभ्यते ॥ २५ ॥ रूपजातदालोकनानातन्मनलक्षणायामनसातस्ताक्षिदृशाश्च स्वरूपस्वयमेव आभोगिधनेनान्यदित्यर्थः ॥ अतस्त्वेव सर्वपूजादिष्ववहाराणामाद्यनुर
स्फूर्तिकेदेव पूजादिगोच्यं विद्धि ॥ २६ ॥ एवेवेद्यानामप्यथमेव सेतयेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितमनुग्रहप्रदं त्वत्सदाद्ययत्नं अयत्नतः उपास्य तद्वत्पदं त्व
मेव तव सति अतः किंवा सदादिषु परिमुत्तसीत्यर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० म० ना० नि० पू० पंच त्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

मयं ये भ्याद्रात्तस्य सवाकाणश्च स्थिते ॥ सवास्पशादिशुद्धेश्वरैर्भयप्रपद्यते ॥ १ ॥ यत एतमात्मानमा लोक्यनभूय परिरोहते तोहोतुदृष्टमाय ससाररुजद्रावयतीति रु
 द मचासीददेतस्य सप्रगदनीश्वर स्वामी तद्विद्वज्जलविद्व ॥ तथा च भूतिः ॥ सट्टो भूद्वयानि ॥ धृवा आस्मिन् गोपतीत्येति ॥ १ ॥ विद्वानुचितारम् ॥ २ ॥ क्रियारात्म्या
 यारणम् ॥ स्वसत्तासर्गभाधानां भावनसमाप्रभम् ॥ परमार्थतत्त्वोत्तराकारणभाष्यमभावात्कथम् ॥ ३ ॥ चेतनोपात्तसबुद्धिरुत्तरीनां चेतनप्रकाशक चेतनात्मनि जीयेष्यत
 सात्तत्त्वधनविषये ॥ स्वप्रत्यक्षभूतव्यवहारभाष्ये चेतनमपि चेतनं बुद्धिरुत्तरीनां चेतनप्रकाशक चेतनात्मनि जीयेष्यत ॥ अनालोक्ष्यबहुसुखाय प्रकाशम् ॥ अलोक
 प्रबलशक्तिम् ॥ आलोकप्रकाशम् ॥ ४ ॥ अलोकप्रकाशम् ॥ ५ ॥ न विद्येते सत्पृथिव्यमजस्रसद्वाक्याकाराश्च यम् ॥ सत्यनव्यावृत्तिकणासत्येन भ्रातिभ्राति
 ॥ श्रीइश्वर उवाच ॥ ततश्चिद्रूपमेवैकमर्च्यमन्तारास्थितम् ॥ स्वानुभूतिमयं शुद्धैर्वरुणैश्चरविदुः ॥ १ ॥ दीर्घसमस्तधीजानां सार
 मसारमस्तन् ॥ कमणां परमकमचिद्वानुविद्विनिमलम् ॥ २ ॥ कारणकारणोपात्ता मकारणमनाविलम् ॥ भावनभावनीधानामभा
 व्यमभावानुरम् ॥ ३ ॥ चेतनचेतनोपात्ता चेतनात्मनि चेतनम् ॥ स्वचेत्यचेतनं चेत्यपरमभूरिभावनम् ॥ ४ ॥ आलां कालां फलममलम्
 नात्तास्यमलोरुजम् ॥ आलोकं योजयोजीयं चिद्वनविमलविदुः ॥ ५ ॥ असत्यसन्मयशतं सत्यासत्यविवर्जितम् ॥ महासत्तादिमत्तां
 ते चिन्मात्रं विद्विनिमलम् ॥ ६ ॥ स्वयसवतिरागात्मारजकारजं रज ॥ स्वयमाकाशमप्याशु कुल्लभवति महितम् ॥ ७ ॥ अस्मिन् श्रुत्वेत
 मिस्फारं जगन्मरुमरीचय ॥ स्फुरिता प्रस्फुरिष्यति प्रस्फुरति च कोटय ॥ ८ ॥ स्वसत्तामात्रसप्तपदमस्मिन्स्वतेजसि ॥ न किंचन च स
 पन्नमन्यदोऽप्ययदिवानले ॥ ९ ॥ गर्भाकृतमहामेरुपरमाणुसमविदुः ॥ आच्छादितमहामेरुपरमाणुसमविदुः ॥ १० ॥ गर्भाकृतमहा
 रस्योनिमपोमाबुदाहृत ॥ आक्रान्तकल्पेनानेन नमत्यकानि मे पता ॥ ११ ॥ वालाग्रकादप्यणुनाभ्यामनेनाखिलामही ॥ सताब्धि
 वमेनाप्युर्वीनास्यातमभिगच्छति ॥ १२ ॥ अकुर्वन्नेव महाकर्मन करोत्येव किंचन ॥ १३ ॥

केन वा ब्रह्मण्यप्यविर्ब्रजितम् ॥ महासत्ताजगत्सत्ता आदिसत्ताकारणाप्याकृतसत्तायोरुत्तराधेतत्सत्तास्त्रिष्विष्णुमात्रदेवविद्धीत्यर्थः ॥ १ ॥ रजनवीजावस्यायोरागात्मा वि
 दयन्मरीचिस्तभोभक्त्याद्रजक विषयसंबन्धेरेजम् ॥ तद्वियोगचित्तमालिष्येद्देगुलाद्रज आकाशमयूरेषोपि कुल्लभम् ॥ विधादिरजितमवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्मिन्स्वतेज
 सिन्यकोत्तमत्तायेन जगत्सत्तासप्तपदमभिर्षिकचनमपचमत्तताभावाद्यथा अनले ज्वालागारविष्कूलिगणभाविष्ये चिन्मयसप्तपदमभिर्षिकस्वभावाद्देवस्य न तद्विष्य
 येन द्राष्टव्यम् ॥ ९ ॥ कालोप्यस्मिन् देवस्य विद्वद्विषया ॥ गर्भाकृतेति ॥ गर्भाकृतेति गणनिर्देशाकारणायाच्छादितस्य
 ॥ ११ ॥ उक्तमन्ययमि ॥ बालायेत्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥

महाकायोब्रह्मांडशरीरः ॥ १४ ॥ अथशब्दवाच्यशब्दिकात्यकोपिभ्रातःआद्यत्रिभुहूर्तमात्राया ॥ परमार्थतस्तनुवाआयंभुहूर्तानवाअथनापिप्रातः ॥ अथप्रातरादिश
ब्दानांयदितत्तदधिष्ठानचिदिलक्षणतदासेद्वसततच्छब्दयोग्यइत्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमुन्मत्तबालादिप्रलपितनिर्यकापशब्दजालमपिसेवेतिभुकांश्विदुस्तत्पदोदरयति ॥
भिबिभिति ॥ १६ ॥ तथासत्यशक्तदेशादिशब्दजालमपिसेव ॥ उक्तसर्वपिह्रीकृत्यव्यतिरेकमुखेनाप्याहानतदस्तीति ॥ १७ ॥ अथमेवप्रकृदेनापिश्रुद्धाप्रणतइति
स्मारयन्नुपसहरति ॥ यस्मिन्निति ॥ १८ ॥ यत्रारोपदसतोपिस्तत्ताभवतीतिरुक्तस्तत्तावनायथायथानर्थकापिश्लोकासार्यकाभवतीतिट्टातप्रदर्शनमभिप्रेत्यानयं
कश्लोकमुदाहरति ॥ यद्येति ॥ यत्रइत्यादिकानाशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणीतिउत्तरसर्गाधेनान्वयस्तत्रैतद्व्याख्यामः ॥ १९ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि
वर्णनं पू० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ सयोगादसतोपिस्तत्तावनायथायथानर्थकापिश्लोकासार्यकाभवतीतिट्टातप्रदर्शनमभिप्रेत्यानयं
तोदाहृतश्लोकप्रकृत्युतीनाशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणीसत्यश्रयाभवतितस्मिन्सर्वजगत्सत्तालक्षणस्यमणेःसमुद्रकेसपुटप्रधेमायाशबलेसर्वेश्वरेकविमलाभासाःशक्त्योनक
वतीतिपेरान्वयः ॥ तस्यश्लोकव्यलोकतःपरमार्थतथ्यथासत्यार्थतातथावर्ण्यते ॥ तत्रलोकतस्तावत्कश्चिद्विश्वेनैवैतद्वैर्हरितपैश्यामलैरम्ला
वतीतिपेरान्वयः ॥ तस्यश्लोकव्यलोकतःपरमार्थतथ्यथासत्यार्थतातथावर्ण्यते ॥ तत्रलोकतस्तावत्कश्चिद्विश्वेनैवैतद्वैर्हरितपैश्यामलैरम्ला
द्रव्यमप्येषनिर्द्रव्योनिर्द्रव्योपिहिद्रव्यवान् ॥ अकार्योपिमहाकार्योप्यकायवान् ॥ १४ ॥ अथाप्येषसदाप्रातःप्रातरप्यद्यतां
गतः ॥ नवाद्यमद्यनप्रातस्त्वद्यप्रातश्चवासदा ॥ १५ ॥ भिदिभिदिखिलेमत्तापुरुषिच्छिलिसालघम् ॥ विविचलित्सदालोकात्तासोग
लुगुलुःशिली ॥ १६ ॥ इत्याद्यनर्थकंवाक्यं तथास्यसएवच ॥ नतदस्तिनयस्सत्यंनतदस्तिनयस्त्वसौ ॥ १७ ॥ यस्मिन्सर्वयतःसर्वयःसर्व
सर्वतश्चयः ॥ यश्चसर्वमयोनित्यंतस्मैसर्वमनेनमः ॥ १८ ॥ यत्रांतरालगहनेनविलासवत्याहेलविलोलघनसजितयामलेन ॥ महेन
पहवदलामलमलितानालंस्मीलताविरलितवलितेवमुष्टिः ॥ १९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमेश्वरवर्णनंनानामषट्त्रिंशः
सर्गः ॥ २० ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ ॥ इत्यादिकानांशब्दानामर्थश्रीःसत्यरूपिणी ॥ तस्मिन्सर्वेश्वरेसर्वसत्तामणिसमुद्रके ॥ १ ॥
नैर्मलितानालनानामहेनकातेन सर्वतोलाताभिरालिमितेनेतिपावत् ॥ अतएवांतरालेषुक्कधकोदरशाखांतरालेषुगहनेनदुष्कवेशेनदुरोहेनेतिपावत् ॥ त्वयचांमलेनअम्ला
नेनानेनतरुणापुष्पफलपल्लवश्चमखगादिसमुद्रादिसवत्याहेलयाअवहेलेनविलोनितरालितानिघनानामेधानिबिद्युत्सवलनसिग्धशिशिरस्थामतासौदयातिशयविभ
मसजितानिधया ॥ गजितयेतिपाठेसौदयातिशयाभिमानप्रयुक्तगर्जनानिधयेतिप्राप्यम् ॥ तथाविधयास्वलक्ष्म्यावक्षतरेषुवनातरेषुसर्वजगतिवाप्रसिद्धालक्ष्मीलतात्वात्मन्ये
वोपसपहल्लिततासकोचिनामुष्टिरिवऽविरलितार्पनरुत्वेत्यर्थः ॥ अथवाभगवान्विष्णुरत्रवर्ण्यते ॥ पहल्लैर्देवैश्चामलघनमालयामलितानांपुरुषाणामप्येमहेनप्रेष्ठेनाम
लेनपरमार्थतोवसनभूषणादिनाचनिर्मलेन अतरालेजठरेचतुर्दशभुवनभरितत्वाद्गहनेनविष्णुनाजगन्मोहनसौंदर्यविलासवत्याप्रागवदेवहेलाविलोलघनगजितयास्वदेहलक्ष्म्या
त्यमालिगतीलक्ष्मीलक्षणालनपिविरलितामुष्टिरिवविरलितआपृथक्कृतेत्यर्थः ॥ परमार्थतोप्यतरालेविचित्रकामकर्मवासनागहनेनाज्ञानलक्षणेनमलेनपल्लवप्रायेःसूक्ष्म
भूतैस्तात्कार्यैर्दिलप्रायेःस्थूलभूतैर्भुवनमदैश्वर्यमलितानाजगतायालक्ष्मीलतासाहेलयालीलयानभसिविलोलाधनानांघनानांघनगजितयस्यास्तथाविधयामहावाक्यश्रुत्या

विलसनविठासलद्वयाम्बिपाकरिण्यामहेनप्रतिममुनाडनायत्रलितामुटिरिवअविरलिताचिदेकघनीकृता ॥ एवमर्थतिराण्यप्यस्यश्लोकस्यसुधीभिरूमानि ॥ इत्यादि
 कानानित्यप्रथमदिपवादनर्थकत्वेनप्रसिद्धतमानिअरद्वयदशादिमादिवाक्यानिग्रह्यते ॥ अरद्वय कबलपादुकाभ्यामिन्द्रकाणि ॥ मन्नास्राणीपृच्छतिपुत्रकामा
 राजरुठमायातलथुनस्यकाप ॥ अस्यापिलौकिक पारमार्थिकोद्योऽब्रह्मसत्तयैवकल्पयितुराक्यते ॥ तथाहि ॥ लौकिकलावत् ॥ कश्चि मन्वेराज कबलपादुकाभ्यामुपल
 क्षितोअरद्वयसादृश्याज्जद्वयोबाहीक स्वयद्वद्वारिस्थित सम्प्रकाणिमद्वेदप्रसिद्धीतिनागियतिनकाचिछुनचिद्विस्स्योगुक्तेनपुत्रेणसहलवणाकरप्रतिकेनचिदावरथक
 नकार्येणगमिष्यतीतधपुत्रजीवनकामाभ्यास्यलवणाकरावयमागतदतिलोकेष्य भुत्वाहेराजन्चिनिस्ववहुमानसथाप्यठमार्यालवणाकरेऽरद्वयसदृशोजीवोवैपयिकाण्येवमद्वका
 इपमितिपृच्छतीत्यथ ॥ पारमार्थिकोपि ॥ कबलसदृश्याअविषयापादुकाभ्यामोयेलिगदेहेनचबहुराविद्वारिविषयभोगार्थस्थितोअरद्वयसदृशोजीवोवैपयिकाण्येवमद्वका
 णित्तीपुत्रादियलगीतानिबद्धिमुखागायतिनमनगपित्वतस्वविद्वसेतेतमतादृशमुपलभ्यपुनाअ ससारनरकाबायतदतिपुत्रोब्रह्मात्मनोबोधस्तत्कामाभ्यासणीवब्राह्मणीभृतिपू
 च्छति हेराजस्वयज्योतिस्तेनविराजमानस्वयैतन्येनसर्वजगद्रज्यश्चैतत्त्वात्पराभोगार्थविधाकायकर्मबीजविनाशकत्वास्तुषणाकारापरप्रायेत्स्वत्त्वूपेपरमशुद्धेअत्याप
 विप्रत्वाद्वाभ्यामोयल्लुगुनन्यस्वभोम्यस्यकोऽर्थोभौम्यविचारलाभ ॥ तस्मात्परित्यज्यबाह्यदृष्टिस्वात्माराभोगत्वात्पराभोगार्थविधायकत्वमप्यस्महे क्वर सआत्माकिंका
 रणब्रह्मकुल स्मजानादत्यादिपृच्छतीत्यर्थ ॥ एवमद्वयद्विमादिवाक्येवप्यर्थसत्ताजसा ॥ भिर्दिभिर्द्विमितिश्लोकस्यतुलनातथाप्यक्तजल्पितानुरणस्यानुकार्येरेवार्थे
 कानामविमलाभ्यासास्तस्मिन्परमचिन्मणौ ॥ नकंचतिविचिन्वतिविचित्राणिजगति ॥ २ ॥ एवाबीजकणान्तस्याचित्सत्तास्ववपुर्म
 यम् ॥ लब्ध्वाऽल्लालवार्यादिकरोत्यकुरमोदनम् ॥ ३ ॥ फेनावर्तविवर्ततवर्त्तनैनीरसरूपिणी ॥ कठिनैर्द्वियसयधेकरोतिस्यदमभमाम्
 ॥ ४ ॥ एपाकुसुमगुच्छपुरसरूपेणसस्थिता ॥ कचतिघ्राणरंध्रेपुकरोतिपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगस्याशिलांगामसतीसत्यतापदम् ॥
 सगाधारदशार्धतैगिरीत्र स्थितिलया ॥ ६ ॥ पवनस्पदकोशाल्मरूपिणीवत्त्वर्गिद्वियम् ॥ ससाधयत्यत्मसुतपितेवात्मतयातया ॥ ७ ॥
 बत्ता ॥ अनुकायस्यत्वत्त्वत्तादेवनवाक्यतेति ॥ १ ॥ याबीजशक्त्योजगतिविचिन्वतिआरोपयतिता शक्तय कानामविमलाभ्यासास्तुताभुत्वा नकचतिनविभबति ॥ २ ॥
 ता राक्तीरवयुक्त्योदाहरति ॥ इत्यादिना ॥ मीसादिबीजकणान्तस्याएवाएश्वरीचित्सत्तासेधेपरिफुल्लतमुत्कलवायादिसहकारिकारणानिलद्व्याप्रथमभुक्करोतिकेमेतद्व
 लीभ्रयसाक्षात्पुरुषभोज्यमोदनकरोतीत्यर्थ ॥ ३ ॥ फना-आवत्ता विभत्ताश्चअतवर्त्तनोयस्या तैर्व्यवधिनैऽनुगतावारससाम्बद्धपिणीऐश्वरीशक्ति कठिनशिलातलादि
 संवेधिनैऽदोषपणलक्षणजिह्वैद्वियसयोगेदूरोपसर्पणरूपस्यवकरोति ॥ ४ ॥ रसरूपेणमकरवसवलिगतगधरूपेण ॥ नासापुटयोपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगामप्रतिमात
 रादिकामाशिष्याव्यतिरेकेणपृथगस्तीमा भ्यावद्धारिकसत्यतापदम् ॥ सत्यतश्चित्सर्ग कार्यतद्वापार शिलेतिभबिभक्त्यद्वयमिद्वयैवधत्ते ॥ यथाअधिकृतो गिरीत्र स्तुणक्षल
 रादिकामाणिधत्तेतद्वद्वियर्थ ॥ ६ ॥ एवपवनलक्षणोय स्ववानोसर्वक्रियाणांकोशस्तत्वात्मस्वरूपात्वमिद्विर्यस्पर्शपहणायससाधयत्यनुकूलयति ॥ यथापिताआत्मस्तुतस्व
 कार्यमिबर्त्तयतिहृत् ॥ अनपारीत्याद्वियतिरेवविमद्वन्तिशक्तयोषोप्याद्वत्यर्थ ॥ ७ ॥

यथाप्रवृत्तिश्च स्यात्स रतितथानिर्वृत्तिश्चाप्यशेषस्य जगतः साराणां सत्त्वानां संपिडकधनमात्मनमधिकृत्य श्रवणमननाद्युपायै स्वसिद्धये मोक्षाय भावविवर्तनेति नेतीति स
यथा प्रवृत्तिश्च शून्यत्वापि व सर्वस्य करोति ॥ ८ ॥ ९ ॥ सर्वशक्तिभेदो नोक्तस्तत्कार्थं यत्तामवधारयति ॥ आभवेति ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदशिब इत्युक्त
वर्ष प्रतिपेदेन न किंचित्त्वशून्यत्वापि व सर्वस्य करोति ॥ ८ ॥ १० ॥ कथं तन्नियति स्वरूपं भवतीति चेन्नियमेन तस्याहेतुत्वादित्याह ॥ साक्षिणीति ॥
वर्षपरयापचमभीरानसदाशिवमभिख्याप्य नियति सर्वकार्यव्यवस्थापिका मूलशक्तिः ॥ १० ॥ कादिति सामान्यविषयभागप्रश्नः ॥ कथमिति प्राति
स्नोरे उपरिच्छन्ते ॥ आभासे ज्योतिषि ॥ ११ ॥ आकाश नगरगर्वपुरत्रत्य नाट्यमंडपभूमि प्रायजाय द्राष्टु ॥ १२ ॥

अशेषसारसर्पिण्डमध्यात्मानं स्वसिद्धये ॥ प्रावयित्वा न किंचित्त्वमिव खल्वं करोत्यलम् ॥ ८ ॥ स्वसत्ताप्रतिबिंबाभमाकाशमुकुरोदरे ॥ ध-
ने कल्पनिर्मेषकंकलाख्यमलंबपुः ॥ ९ ॥ आमहापंचमेशानं परिणाममयाइमे ॥ इदमित्यभिर्दनेति नियतिर्भवति स्वयम् ॥ १० ॥
साक्षिणि स्फारआभासे गृहे दीप इव क्रियाः ॥ सत्ये तस्मिन् प्रकाशं तेजगच्चित्रं परंपराः ॥ ११ ॥ परमाकाशं नगरनाट्यमंडपभूमिषु ॥ स्वश-
क्तिवत्तंसंसारं पश्यंती साक्षि वस्त्यता ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ शिवस्यास्य जगन्नाथशक्तयः काः कथं स्थिताः ॥ साक्षिताकाच-
किं तासां वत्तंस्यं कियदेव तत् ॥ १३ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ अप्रमेयस्य शांतस्य शिवस्य परमात्मनः ॥ सौम्यचिन्मात्ररूपस्य सर्वस्याना-
कुरेतरपि ॥ १४ ॥ इच्छासत्ताभ्यो मसत्ताकालसत्तातयैव च ॥ तथानियति सत्ताच महासत्ताच मुव्रत ॥ १५ ॥ ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिः कर्त-
ताकर्तृतापि च ॥ इत्यादिकानां शक्तीनां मतोनास्ति शिवात्मनः ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ शक्तयः कुत एवैतावदुत्पद्यं कथमासुच ॥
उदयश्च कथं देवोद्भासे दश्वकीदृशः ॥ १७ ॥

नियतसस्यानभूतौ तिकाप्रविनियतिसत्ताग्रिव्यज्यतेताभुसर्वस्वगुतामहासत्तेतिभावः ॥ १५ ॥ ऐश्वरानसाधारणशक्तिभेदानुक्ताजीवसाधारणास्तानाह ॥ ज्ञानशक्तिपरिरिति ॥ कर्तुताप्रदानशक्तिरकर्तुतानिवृत्तशक्तिश्चक्रियाशक्तेरवातरभेदौ ॥ यद्यपीच्छाशक्तिरपिजीवेस्ति तथापिज्ञानेश्वरवत्क्रियाविनस्यविषयसाध्यतीति क्रियाशक्तिपरवशात्तत्रैवावतर्तेति जाव ॥ इति सामान्येनपरिगणिता अपि प्रातिस्विकरूपेणगणयितुमशक्या इत्याह ॥ इत्यादिकानामिति ॥ एतेनचतुर्थप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तमेव ॥ १६ ॥ अद्वितीयोऽपि शक्तिमत्त्वभेदेण निमित्तदुर्वचदूरे शक्त्यवतारभेदैव चित्यादीति मन्यमानो वसिष्ठ आक्षिपति ॥ शक्तितद्गतो भेदो भेदश्च विरुद्धः कीदृशः किमुपपत्तिरिति ॥ १७ ॥

मायिकविकल्पकम्पनामपुष्कविद्वेदाएवराकपदसुष्यतेतेवस्तुत शिवावभिन्नाएवेतिमकविविद्विरोधइत्याशयेनश्वरसमाधत्ते ॥ शिवस्येति ॥ अनतरूपस्येति ॥ मायावृत्तिरूपतान्तर्निर्गुणत शक्तिःक्रांततश्चानंतकुलजातस्यामत्यवर्धयतीधनमुद्दितीतिभाव ॥ मनामपिविकल्पनास्त्रिभानवस्तुतदत्यर्थ ॥ १९ ॥ विभावनाद्विकल्पनान् ॥ तरगादिभेदविकल्पीषुउदकमिवबहुदकम् ॥ १९ ॥ अमुमासाविकालनियतिक्रमेणपरिशिक्षितानटाद्वय ॥ २० ॥ पराभिधानापार्यद्वयकाला ॥ अपराभिधानाअवतारकस्य तदवयववस्तुता ॥ सार्दश्वरस्यक्रियेतिकृतिर्यमद्वितीयकामवादिनकस्ययनुअस्मात्रिःअलनामाभवात्कालकल्पनात्कल्पद्वितिविकल्पपर्यायनामभिरवकृताभिधेत्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्याकालशक्तौनियमिपदधुत्वादयति ॥ आमेहेति ॥ द्विविधोद्विनिग्रहः ॥ इवमित्यस्यनमित्याकारनियमयोगविकारनियमश्च ॥ तच्चापआतुणआमहाह

श्रीहृन्धर उवाच ॥ शिवस्यानन्तरूपस्य एपाधिन्मात्रतात्मन ॥ एपाधिशक्तिरित्युक्तस्माद्विभ्रामनागपि ॥ १८ ॥ इत्थं कर्तृत्वभोक्तृत्व
साक्षित्वादिविभावनात् ॥ शक्तयो विविधरूपधारयति बहुदम् ॥ १९ ॥ एवं जगति नृत्यति ब्रह्माद्विनृत्यमहये ॥ कालेन नक्तकेनैव क्रमेण
परिशिक्षिता ॥ २० ॥ यै पापरापाभासासैः पानियतिरुच्यते ॥ क्रियायकृतिरिच्छावाकालेत्यादिकृताभिधा ॥ २१ ॥ आमहारूपपर्यंत
मिदमित्यमिति स्थिते ॥ आढणापद्मजस्य वंदनियमान्नियति स्मृता ॥ २२ ॥ नियतिरित्यमुद्देगवर्जिता परिमाजिता ॥ एपादृत्यति वै नृत्य
जगज्जालकनाटकम् ॥ २३ ॥ नानारसविलासाढ्यं विवर्तामिनयान्वितम् ॥ कल्पक्षणे हतानेकपुष्करावर्त्तघर्षरम् ॥ २४ ॥ सर्वतु कुसु
मार्कणीधारागोलकमदिरम् ॥ भूयोभूय पतद्दपभूरिखेदजलोत्करम् ॥ २५ ॥ पयोदपल्लवालोलीलां वरकृतम् ॥ पूर्णसंश्रुदस
माब्धिरत्नौघवलयाकुलम् ॥ २६ ॥ यामपक्षदिने प्रेक्षाकटाक्षोद्भासितां वरम् ॥ मज्जनोन्मज्जनव्यग्रकुलाद्रिकुलशेखरम् ॥ २७ ॥ अम
च्छाशिमणिप्रोतगंगामुकाफलत्रयम् ॥ सहशहस्रं ध्याम्य विविलोलकरपल्लवम् ॥ २८ ॥ अनारतरणछोलोलकालंकारकोमलम् ॥ सु
रिसुतलपातालनभस्तलपदकमम् ॥ २९ ॥

प्रपयति ॥ द्वितीयास्तु भगवदस्यैवं सित्युभययानियमनाभ्यामिशिष्यवाप्येत्यर्थः ॥ २२ ॥ यावत्तत्त्वबोधेनापरिभाषितातावन्मुस्यतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ तन्मृत्येनाटकलक्षणानि
 रसयति ॥ नानेत्यादिना ॥ कल्पः प्रलयस्तुल्येनाद्योपरमश्रुणेद्विषुपापातवाविताअनेकेषु प्रकारवर्ताण्यामेधाण्येषपराबाधमेवायय ॥ २४ ॥ धारावपधारास्तपुक्त
 ब्रह्माद्येनात्क्रमेण बह्वानाद्वयमिरियस्य ॥ २५ ॥ पयोबागेपाण्यपसुखादसामानासिरालोकेयनीलमबरमकाशतेयश्लेषान्नीलबद्धनेनरुतानिदिराभ्यादिमानावेक्यमायय
 सृष्टिर्द्विर्निर्गतेः सताम्बिलश्रुणे रमीपसचित्तबलधिराकुलम् ॥ २६ ॥ मज्जनबल्यस्तिरोधानं उभयजानमुद्गाढमताभ्याभ्यप्याणिकुलत्रिकुलान्येकरोत्वरानि शिरोपाभिययय
 ॥ २७ ॥ भुक्ताकलत्रपदेनहारमयंलक्ष्यते ॥ २८ ॥ लोकाजानाभुवनानिनातासुशरीरलक्ष्मीकोबलेर्मज्जुलम् ॥ वहीकम्यतइतिपदकमानदीपावबिम्बासत्त्वाननेवा ॥ २९ ॥

मम आत्मनि उन्ममा उदिताश्च महत्यो भास्वरा एव धर्मकणोत्कराः खेदविदुसमूहा यत्र ॥ चंद्रार्ककुंडलयोऽस्यैः स्मितैरीपदास्यैः स्फुटं व्यक्तीकृतं जालक्षणं नटीमुखव
त्र ॥ ३० ॥ ब्रह्मादपदेन तद्विचयो लक्ष्यते ॥ ता एव कपादकानीव वितानकानि तिरस्करिष्ये यत्र ॥ लुप्त-असुरव्याकुलीकता ऊर्ध्वधोलोकात् व्यूहा एव ध्वनतः मुक्तागुफितद
शा उत्तरीयात्तरीयपटल्लवा यत्र ॥ सुबहु-खयोरा विभ्रावादिदशास्तन्त्रिमिच्छोषाश्च भावाः स्याधिभावा अत्रावास्तद्विन्नावित्रावा संचारिभावा रसां तराणि श्च गारादिरसजोदा
श्च ये च ॥ स्याधिभावानामेव विभावादिशिव्यज्यमाना नारसत्वाभित्यालकारिकसिद्धातादिनिभावः ॥ ३१ ॥ एवनाटकवर्णयित्वा तद्वट्टारविमर्शैस्वमात्रपरिशेषपरमात्मनदर्श
यति ॥ अस्मिन्निति ॥ विकारैः प्रसिद्धैर्नाट्यशास्त्रप्रसिद्धैरुत्तमभोमाचादिविकारैश्च बलितेनियतेन व्याअस्मिन्मसारनाभिचिन्नाटकनाट्यासारो विलासे साक्षी साक्षाद्वाष्टाप्रभु

मग्नेन्मग्नेमहानेकताराचर्मकणोल्लरम् ॥ चंद्रार्ककुंडलस्यंदस्मितरफुटनभोमुखम् ॥ ३० ॥ कल्पितानेकब्रह्मांडकपाटकवितानकम् ॥
लुटल्लोकांतरव्यूहध्वनन्मुक्तांकपल्लवम् ॥ सुखदुःखदशादोषभावाभावरसांतरम् ॥ ३१ ॥ अस्मिन्विकारवर्तितेनियतेर्विलासेसंसारना
क्षिचिरनाटकनाट्यसारे ॥ साक्षीसदोदितवपुःपरमेश्वरोयमेकः स्थितो न च तयान च तेन भिन्नः ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०
पू० नियतिवृत्त्यं नाम सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ एष देवः स परमः पूज्य एष सदा सताम् ॥ विन्मात्रमनु
भूत्यात्मा सर्वगः सर्वसंश्रयः ॥ १ ॥ घटे पटे वटे कुब्जेश कटे वानरे स्थितः ॥ शिवो हरो हरिर्ब्रह्माशक्रवैश्रवणो यमः ॥ २ ॥ बहिरंतश्च सर्वा
त्मा सदा स्वात्मा सुबुद्धिभिः ॥ विविधेन क्रमेणैष भगवान्परिपूज्यते ॥ ३ ॥ बहिस्तावन्महाबुद्धं क्रमेण परिपूज्यते ॥ येन तच्छृणुत त्वद्वाश्रो
व्यस्यंतः क्रमंततः ॥ ४ ॥ पूजाक्रमेषु सर्वेषु देहेषु गृहेषु विप्रकम् ॥ त्याज्यं देहावबोध्यात्स परं यत्नात्पवित्रकम् ॥ ५ ॥ पूजनं ध्यानमेवांतर्ना
न्यदस्स्यस्य पूजनम् ॥ तस्मात्त्रिभुवनधारं नित्यं ध्यानेन पूजयेत् ॥ ६ ॥

स्थानीयाः अयमस्यापः परमेश्वर ए ए क ए व स्थितः स च तयानद्यातेनानाद्येनचनपरमार्थतोभिन्न इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ इति श्रीवासिष्ठः ० नात्यर्थप्रकाशो निर्वाण ० पू ० समाप्तिशः सर्गः ॥ ३७ ॥ शिवस्यानंतचिन्मूर्त्तैर्हि ध्यानिनपूजनम् ॥ ज्ञानेनचमहापुण्यविमुक्तिफलभीयते ॥ १॥ स एष नियतिनाटकसाक्षीचिदात्मैव परमो देवः ॥ १॥ तस्य वक्ष्यमाणप्रकारेण पूजने सर्ववपूजनमर्तव्यतीत्याशयेन तस्य सर्वात्मतामाह ॥ घटे द्दति ॥ २ ॥ विविधेन वक्ष्यमाणबाह्याभ्यन्तरेभेदेन केमेण ॥ ३ ॥ ४ ॥ शास्त्रोक्तसंस्कारैः स्नानाचमनादिभिश्च पवित्रकर्मपि देहगंह्यलाभ्या ल्यम् ॥ देहस्यावबोधः साक्षिचिदात्मकाशस्तदुपपरपवित्रकं यत्नात्यशोध्ययासाभिमितिशेषः ॥ ५ ॥ पूजनसाधनक्रियाचर्या नमेव ॥ ६ ॥

१ विशिष्टादर्शभाष्यचिदम्बकलितम् ॥

समस्तानामासानां युयुयानि जसु द्विदन्तीनां धासानम् ॥ अहताया सारंगी धितमंतस्य चिब्यकाशम् ॥ ७ ॥ आकाशावपि विपुलाभोगाकधराकटादूर्ध्वभागो यस्य ॥ अनतोयः अधस्तनाकाशकोशः सपावसरोरुधेयस्य ॥ ८ ॥ नानाविधेषु पारितोषादिषु युयुयस्याद्यो गृहीतो लोकास्तद्विगुजगृहीतानि परमाधुनियस्य ॥ ९ ॥ तर्हि ते किमस्माद्वादासानेत्याह ॥ तत्काराति ॥ प्रकाशरूपः परमाकाशात्तमसः पारगः स्वयमपारो विग्रहः स्वरूपयस्य ॥ १० ॥ इदमप्यधस्तनाविभ्रम्भात् भवेन प्रल्लेद्धा विभेदादुपपाद्यम् ॥ ११ ॥ भूतमिदं चतुर्भिर्भूतशोभाय ॥ पिजगद्वृत्तसर्वपदार्थेषु एतानां यथा शक्तयस्तस्य शरीरगान्ध्या धितनीया ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रूपप्रैरितनानां पद्मा

चिद्रूपसूयलक्ष्मासमस्तानां सभासनम् ॥ अतस्य चिब्यकाशस्वमहंतासारमाश्रयेत् ॥ ७ ॥ अपारपरमाकाशविपुलाभोगकंधरम् ॥ अनंताधस्तनाकाशकोशपादसरोरुहम् ॥ ८ ॥ अनंतदिकृताभोगभुजमंडलमद्वितम् ॥ नानाविधमहालोकगृहीतपरमाधुमम् ॥ ९ ॥ त्त्वलोशकोणविश्रांतब्रह्मादौ धपरं परम् ॥ प्रकाशपरमाकाशपारगापारविग्रहम् ॥ १० ॥ अधोर्ध्वचतुर्दिक्षु विविक्षुचनिरंतरम् ॥ ब्रह्मैन्द्रहरिरुद्रेश्वरभुक्तामरमद्वितम् ॥ ११ ॥ इमां भूतां श्रितस्य रोमालिप्रविचिंतयेत् ॥ विविधारभकारिण्यभिजगत्प्रज्जव ॥ १२ ॥ इच्छाया शक्तयस्तस्य चितनीया शरीरगा ॥ एतदेव त्परम पूज्य एतदासताम् ॥ १३ ॥ चिन्मात्रमनुभूत्यात्मा सर्वग सर्वसंश्रय ॥ घटपटवदेकुब्जे शकेतवानरे स्थित ॥ १४ ॥ शिवो हरो हरिश्चक्षुःशक्रो वैश्रवणो यम ॥ अनंतैकपटाधारसत्तामात्रैकविग्रहः ॥ १५ ॥ विवर्तितजगज्जालः फालोत्सहारपालकः ॥ सशैलभुवनभोगनिदब्रह्माद्वमद्वलम् ॥ १६ ॥ देहकाणोत्पत्तिकम्भिश्चि त्स्वांगवयववर्तंगतम् ॥ विचिंतयेन्महादेवं स हस्तश्रवणेक्षणम् ॥ १७ ॥ सहस्रशिरसः शतसहस्रभुजभूषणम् ॥ सर्वत्रेक्षणशक्त्या द्युतं सर्वतो घ्राणशक्तिकम् ॥ १८ ॥ सर्वतः स्पर्शनमयं सर्वतोरसनां न्वितम् ॥ सर्वत्र श्रवणाकीर्णं सर्वत्र मननान्वितम् ॥ १९ ॥ सर्वतो मननातीत सर्वतः परमं शिवम् ॥ सर्वदा सर्वकर्तारं सर्वसकल्पितार्यं दम् ॥ २० ॥ सर्वभूतारवाचस्य सर्वसर्वकसाधनम् ॥ इति संधित्येते वैश्वमन्थयेद्विधिवत्ततः ॥ २१ ॥ विधानमचनस्यैवं शृणु वक्ष्यामि दां वर ॥ स्वसविदाम्मादेवो यनोपहारेण पूज्यते ॥ २२ ॥

नामाधरो वाष्पस्त्रेदपरित्यागे एकपदस्याधारोलक्ष्याया सत्तात्म्या भिक्विपदः ॥ १५ ॥ हारपालकः अविष्टुद्धि फालेयनसोतः यवशनिरोधको विष्टुद्धौ तु भेषगानुवृत्त इति ॥ १६ ॥ स्वगिमाया शबलरूपे अवयवतामेकदेशात्तम् ॥ अथवा सर्वपाणिनां श्रवणेक्षणशिरः पाण्यार्थवयवात्मस्यैवेति विश्वरूपं धितनीयमित्याह ॥ विधितयेदित्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ तथा धितनेप्यसंगादुपपादवस्तुलस्य भाविस्पर्शेभ्येत्याह ॥ सर्वत इति ॥ २० ॥ सर्वस्य एकसाधनं सत्तास्थूलैत्यदम् ॥ इति तत्कप्रकरणे ॥ २१ ॥ उपविश्य तद्

त्युपहारो मधुप्यादिभ्येन ॥ २२ ॥

तदेवप्रपंचयति ॥ नेति ॥ २३ ॥ इति श्लोत्रचार्यदण्डपणैः ॥ २४ ॥ अखडसाक्षात्कारदण्डनिधाराहूतलेनस्वात्मकेनबोधेन ॥ पूर्वोक्तचितनमप्येतदग्रमितिद्यमेवसर्वपूजा
भ्यप्रदानेत्याशयेनाह ॥ एतदेवेति ॥ २५ ॥ अस्याः कालनियमोपिनास्तीतितदेवकार्येत्याह ॥ पश्यमिति ॥ २६ ॥ उक्तज्ञानधाराल्पनाध्यानाद्युत्तेन ॥ २७ ॥ परमास्वाद
युक्तेनेति ॥ अयमाव ॥ २८ ॥ पृथ्वादिविषयार्पणहिदेवस्यनसाक्षादविच्छिन्नसुखार्पणिकतुपरयात्म्यतदीयसुखातिव्यजनक्षुधितस्यस्त्रीहिमुष्ट्यर्पणमिवततथाप्रीतयेभवति ॥
ददन्नुत्तरीचः स्वयमेवशोधनेनतिरतिशयानरूपपनाभाविर्गोब्यतस्थानित्यतिशयस्यात्यैकरस्येनशिवायार्पणरूपजनपस्यात्वादनुक्तमितितदेवतादुरादेवस्थानरूपजन

नदीपेनधूपेननपुष्पविभवापणैः ॥ नास्मदानादिदानेनचंदनविलेपनैः ॥ २३ ॥ नचकुंकुमकर्पूरभोगैश्चित्रैर्नचेतैः ॥ नित्यमच्छेशल
भ्येनशीतलेनाविनाशिना ॥ २४ ॥ एकैनाद्युत्तेनैषवोधेनस्वेनपूज्यते ॥ एतदेवपरं ध्यानं पूजैवपरास्मृता ॥ २५ ॥ यदनारतमंतस्यसुद
चिन्मात्रवेदनम् ॥ पश्यतृष्टुष्वस्पर्शान्जिघ्रस्नग्च्छस्वपनश्चसन् ॥ २६ ॥ प्रलपन्विस्तृजन्मृदून्शुद्धसंविन्मयोभवेत् ॥ ध्यानासुते
नसंपूज्यस्वयमात्मानमीश्वरम् ॥ २७ ॥ परमास्वादयुक्तेनमुक्तेनकुसुमेहितैः ॥ ध्यानोपहारएवात्मध्यानंत्यस्यसमीहितम् ॥ २८ ॥ ध्यान
मर्थ्यंचपाद्यंचशुद्धसंवेदनात्मकम् ॥ ध्यानसंवेदनपुष्पसर्वध्यानपरंविदुः ॥ २९ ॥ विनातेनेतरेणायमात्मा लभ्यतएवने ॥ ध्यानात्मसाद
मायातिसर्वभोगसुखाश्रयः ॥ ३० ॥ अयमात्मानुनेभुंक्तंदेहरूपोऽगृहयथा ॥ ध्यानेनानेनसुमतेनिमेपांस्तुत्रयोदश ॥ ३१ ॥ मूढोपिपूजयि
त्वेशंगोप्रदानफलंलभेत् ॥ पूजयित्वा निमेपाणांशतमेकमितिप्रभुम् ॥ ३२ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ पूजयित्वास्व
मात्मानंघटिकार्धमितिप्रभुम् ॥ ३३ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ध्यानबल्युपहारेणस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३४ ॥

समीहितनपुष्पादीत्यर्थः ॥ २८ ॥ अतएवांक्तलक्षणध्यानेनैवसर्वोपचारसिद्धिरित्याह ॥ ध्यानमितिध्यानाभिष्यक्तसंवेदनचैतन्यपुष्पप्रयोजनरूपतात्पल्यम् ॥ एवसर्वमुपचा
रसंवेदनमेवविदुः ॥ असविदितोपचारभोगाप्रसिद्धेरिति ॥ २९ ॥ प्रसादस्वरूपमिष्यक्तिम् ॥ किंततस्तस्माह ॥ सर्वेति ॥ सर्वेषामनुभूयादिहिरण्यगर्भानानांभोगसुखाश्रयः ॥
अयमसन्नआत्मभुंक्तंदेतिपरणाव्ययः ॥ योवेदनिहितगुहायापरमेष्ठ्योमयः ॥ सोऽश्रुतसर्वान्कामान्स्सहेतिश्रुते ॥ ३० ॥ यथादेहहृपोदेहाभिमानीस्वरुहेभोगान्भुंक्तेतद्वत् ॥ ते
नापिविषयस्पर्शजन्यदृश्यमिष्यकाल्यसुखस्यैवानुभवात् ॥ ब्रह्मात्मसुखेसर्वसुखानामतर्भावादितिभावः ॥ इदानींतत्त्वसाक्षात्काराभावेपिपयथोक्तध्यानमात्रेणापितदुत्क
र्षानुसारिफलोत्कर्षमाह ॥ ध्यानेनेत्यादिना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

ननु चटिकाध्यानेनैव धसहस्रफलं वेदटिकाध्यानेन तोष्यधिकफलं लब्धायम् ॥ तत्कथमेकराजसूयफलकीर्तनम् ॥ न सन्ध्वमेधाश्चाजसूयस्यफलमधिकम् ॥ बृहदारण्यके भु
गपुत्रश्रुत्यन्धमथयाजिनो गच्छन्तीति द्वाभिमतं देवश्रयाऽप्यलोकादित्यादिना पृथिवीसमुद्रादिपरिमाणमुक्तात परतस्तथावतीसुरस्य धारायावद्वा माक्षिकाया पप्रताषा
नैरणाकारादिति ब्रह्मास्वपरद्वयसिधुमुक्ताता निह सुपर्णो भूत्वा वायव्यायच्छसांश्चायुरालनि स्थित्वा तभागमयथाश्वमेधयाजिनो भवन्ति स्वमेधयाजिनश्चिह्नो ब्रह्मपरस
विद्वाराणां युनावर्हिर्नि सायसकमलोत्तरस्थानप्रापणप्रवणविरोधात् ॥ ब्रह्माहृत्याश्वमेधाभ्यां न परपुण्यपापयोरिति प्रसिद्धे ॥ पूर्वरामाणेदलोपाख्याने नाश्वमेधात्यरोय
श्चन्द्रियमहत्त्वं नदन्ति श्रीरामयचनविरोधाच्छरीरकक्षतरकर्मिणां धूमाविमर्गणश्च ब्रह्मलप्राप्तिरेवाश्वमेधयाजिन एकस्य त्वर्चिरादि मार्गेण ब्रह्मलोकावाप्तिरिति सिद्धाता ॥ ध
करणाच्चाश्वमेधस्य राजमूयोक्षयाफलधिष्यस्य सिद्धत्वाविति चेत् ॥ नैष दोषः ॥ परस्य पथाविरोधेनावाधकत्वादेवोपपत्तेः ॥ यथयटिकाऽपूजेनेनाश्वमेधसहस्रफलतत्प्रचटि
कामात्रपूजनतत्स्यैगुण्यप्राप्तमेव तत्र राजसूयफलत्वाज्यलक्षणभूयमाणमितरपामश्वमेधयाजिनोत्तराज्येपयस्यतीति राजास्योद्भवमहामोगोत्कर्षोपटिकापूज

चटिकापूजयेद्यलुराजसूयलभेनम् ॥ मध्याह्नपूजनादित्यं राजसूयैकलक्षभाक् ॥ ३५ ॥ दिवसपूजयित्वैव परेधाश्विवसेन्नर ॥ एषां
सौपरमो योग एपासापरमाक्रिया ॥ आत्यसपूजनोक्तमेतदुत्तममात्मन ॥ ३६ ॥ एतस्य विन्नमखिलापविघाते हेतुयस्त्वाचरिष्यति न
रक्षणमप्यस्ति ॥ तंवदयिष्यति सुरासुरलोकापूग प्राणास्पदं जगति माभिवमुक्तमात्मन ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
वात्यपूजननामाऽष्टात्रिंश सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ पावनपावनानां यत्सर्वं तमसां क्षय ॥ तदिदानीं प्र
वक्ष्ये ह मत्पूजनमात्मन ॥ १ ॥ गच्छतस्मिन्नुत श्रैव जाग्रत स्वपतोपि च ॥ सर्वाचारगता पूजानित्यं ध्यानात्मिका त्वियम् ॥ २ ॥ नित्यमेव
शरीरस्य मिमध्यायेत्परशिवम् ॥ सर्वप्रत्ययकर्तारस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३ ॥
कस्य सिद्ध्यति ॥ न चाश्रयकर्तृविष्यन्त्यायाश्रयणपुनक्त ॥ वाक्यवैयर्थ्यमसंगत् ॥ तथा चेदुरोविषये महाभाष्ये उक्तम् ॥ असति स्वत्वविषये भवेत्तथा न भवति अस्ति च स भवो
यदुभयस्यासिद्धिः ॥ नाप्यभाष्ये अतिधिकरणम्यायामसरः ॥ अवक्षिप्तत्वसर्ववदक्षिणत्वयोरिव ब्रह्मलोकात् त्वाराज्यफलया विरोधाभाषादिति विशेष्योत्तनायतु शब्द ॥ ३५ ॥
विशस्यति ॥ चिरं काप्यज्ञानोदयादयथाभावादिनिभावः ॥ ३६ ॥ उक्तायासपूजामासापुनस्तद्वि ॥ एतदिति ॥ हे आत्मन दत्तिये मातिशयेन प्रसिद्धसर्वोपधनम् ॥ एतदुत्तल
क्षणपूजनयस्तु नर-अस्ति यो विषे परवेरस्य सन्क्षणमप्याचरिष्यति कमास्त्वर्थमुक्तमत एषा भासास्पदसुरासुरलोकापूगोक्तगतिमा विषयवदियप्यति अश्रिवावनस्तुत्यादिना पूज
यिष्यतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम तात्पर्ययकाशे नि० पू० अट्टाधिरा सग ॥ ३८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ राक्ष्यादिष्वियदैः नैरैरमप्रत्यगभासितु ॥ प्रत्यगात्मशि
वस्यायसंत-पूजोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्वे पातमसामज्ञानानोक्षयहेतुत्वात् ॥ ३ ॥ सर्वे व्यापारोप्यहारे पुनता अनुगता ॥ २ ॥ सर्वे पापप्रत्ययानां कर्तारस्य विधिमाशेषजनयि
तारकापयितारं ॥ ३ ॥

सूर्यस्पर्शविषयस्पर्शभुजानम् ॥ अथवाउद्देश्यजन्तम् ॥ ४ ॥ तदेवस्पष्टमाह ॥ भुजानमिति ॥ वास्तार्थानांजाग्रदविषयाणांपरिकर्तारस्वाध्यारोपेणनिर्मातरम् ॥ सर्वथाकार्याणांस्वरूपस्वसत्ताप्रदम् ॥ ५ ॥ त्वेदेहलक्षणेषुल्लिखे ॥ तथाहि ॥ पञ्चाभासनस्थपुरःप्रसारितपाणिर्वद्वाजलिर्देहःशिर्वाल्लिङ्गाकारोऽजवतीतिप्रसिद्धम् ॥ अतएव त्यक्तमृदाकशिलादिल्लिङ्गागतआदिपदात्मनिमात्रचय ॥ शान्तेनिर्विक्षेपस्वभावेस्थितवोवाल्लिङ्गम् ॥ ६ ॥ प्रारब्धप्रवाहपतितेष्वर्थेषुभोगेषुस्थितः ॥ प्रसक्ताशुद्धिरपिपुनःपुनरसगविशुद्ध्यात्मबोधलक्षणेनस्नानेनसदाशुद्धिमान् ॥ ७ ॥ तादृशपूजनेयदिमनस्तमसिथज्जितितदातवहिश्चसर्वज्जगत्परिपूर्णमखंडितमद्वयमादित्यमहलस्यभावयेद्यदितुपरितापे निमज्जितितदातादृशचद्रमबलतयाउदितस्वभावयेदित्याह ॥ आदित्येति ॥ आदित्यात्मनाभावनात्कल्पितेनाभोगेनविस्वतस्वस्थानेनभावितेपूर्णेहादेवाश्वावरेभास्वरम् ॥ ८ ॥

शयानमुत्थितचैवव्रजन्तमथवास्थितम् ॥ स्पृशन्तमभितःस्पृश्यन्तमथवाभितः ॥ ९ ॥ भुजानंसत्यजन्तंचभोगानाभोगपवित्रान् ॥ बाल्यार्थपरिकर्तारंसर्वकार्यस्वरूपदम् ॥ ५ ॥ देहल्लिङ्गेपुशांतस्यत्यक्तल्लिङ्गांतरादिकम् ॥ यथाप्राप्तार्थसंवित्त्यावोधल्लिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ प्रवाहपतितार्थस्यःस्वबोधस्नानशुद्धिमान् ॥ नित्यावबोधार्हणयावोधल्लिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ७ ॥ आदित्यभावनाभोगभावितांवरभास्वरम् ॥ शशांकभावनाभोगभावितेदुतयोदितम् ॥ ८ ॥ प्रतिभासपदार्थौघनित्यावगतसंविदम् ॥ द्वारैर्वहंतंशरीरैर्मुखेप्राणस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रसीकृत्यरसंप्राणस्वातेदात्ततुरंगमम् ॥ प्राणापानरयारुढंगुहमंतर्गुहाशयम् ॥ १० ॥ ज्ञातारंज्ञेयदृष्टीनांकर्तारंसर्वकर्मणाम् ॥ भोक्तारंसर्वभोज्यानांस्मर्तारंसर्वसंविदाम् ॥ ११ ॥ सम्यग्भसंविदितांगौघंभावाभावनभावितम् ॥ आभासभास्वरंभूरिसर्वगंचितयेच्छिवम् ॥ १२ ॥ निकलंसकलंचैवदेहस्थव्योमचारिणम् ॥ अरंजितरंजितंचनित्यमंगंगसंविदम् ॥ १३ ॥ मनोमननशक्तिस्यंप्राणापानांतरोदितम् ॥ तत्कंठतालुमध्यस्थंभ्रूनासापटुप्रीठगम् ॥ १४ ॥

वासांतरबुद्धित्तिप्रतिभासेपुनर्दासितपदार्थौघेषुचानुस्यूतायानित्यावगतरूपसंचिह्नपम् ॥ बहंतंस्वाभासान्वहिविषयदेशेप्रापयतम् ॥ ९ ॥ रस्यतदतिरसःशब्दादिविषयस्तस्यानदरसेनैवरसीकृत्यमधुरीकृत्यआस्वादयतमिवेतिशेषः ॥ प्राणस्यांतलक्षणीउदात्तौउत्कटौतुरगमौयस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकमिमरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीत्याकृत्स्नप्रकाशयतीतिभगवदुक्तीत्यासम्यक्संविदितसर्वगौघम् ॥ भाविविषयभावैर्भावैश्चभावितलक्षितम् ॥ आभासेभ्यः सर्वप्रकाशेभ्योपिभूरिभास्वरम् ॥ विशेष्यस्वसापेक्षेवैसाध्याविधातात्समासः ॥ १२ ॥ निष्कर्वेनिकलमन्यथासकलम् ॥ व्योमिहृदयाकाशेचरणशीलम् ॥ अगांगसंवित्प्रत्यंगव्यापिवोधरूपम् ॥ १३ ॥ तदेव विवर्णेति ॥ मनोमनेनेति ॥ १४ ॥

पट्टप्रिसमनशनिगोशरागयसिद्धपट्टपरासत्यानितेवाभरयस्यायस्यम् ॥ कालीरीदीकलविकरणीत्यादिशक्तिभिर्भागेऽग्न्यामनोऽग्न्याभतवशामप्यतिगतम् ॥ शिवयोगम
निष्ठावाऽग्न्यपदशामरीजसमाधिरूपातदनिगतम् ॥ १५ ॥ म्यबहारविकस्मिनिर्वाजसमाधिभोक्षयोरविकल्पेववाप्यलक्षरूपेवाक्यये ॥ १६ ॥ कला
गौभद्रभाषाभि ॥ स्थूलदहात्मनापरिणते कटिनमूर्त्ति ॥ १७ ॥ कलाकलनानामप्यासविकल्पानोक्तमनमधिष्ठानम् ॥ अधिकरणेन्मुद् ॥ १८ ॥ पुनस्त्वत्स्वरूपवित्तर

पट्टनिगलपट्टकोऽग्निम्यमुन्मयंततशातिगम् ॥ कुर्वतमतशब्दादींश्चोदयतमनखगम् ॥ १५ ॥ विकल्पिन्यविकल्पेचद्विविधेवाक्ययोस्त्य
तम् ॥ निलतेलमिवांगुमर्बख्ववातरस्थितम् ॥ १६ ॥ कलाकलकरहितकठिनचकलागणी ॥ एकदेशेऽसुहृत्त्ययेसर्वदेहचसंस्थितम्
॥ १७ ॥ चिन्मात्रमलानामकलाकलनकल्पनम् ॥ प्रत्यक्षदृश्यसर्वस्वानुभूतिमयात्मकम् ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षतनमालीयमर्थित्वेनपुन
स्थितम् ॥ पनयानामुपेत्याशुद्वगाहित्वमिवागतम् ॥ १९ ॥ सहस्रपादावयवसंश्लेषकशतखटतक ॥ स्वदेहसंविदाभासोदवोयमिति
भावयंत ॥ २० ॥ विचित्राशक्त्याश्चोन्नानाचारामनोहराम् ॥ उपासतेभामनिशपठयकातमिवोत्तमम् ॥ २१ ॥ मनोमेद्वारपालो
यनिर्देहितजगद्य ॥ धितयमेतरीहाराद्वारस्याशुद्ररूपिणी ॥ २२ ॥ शक्तिमंमालिकाशुद्धिः क्रियाचिववरागना ॥ ज्ञानानिचविविचित्रा
णिभूषणान्यगगानिमे ॥ २३ ॥ कर्मेन्द्रियाणिहाराणिशुद्धिद्वियगणी मह ॥ अयसोहमनतात्माव्यवच्छेदोज्झितारुति ॥ २४ ॥ निष्ठाभि
प्रतिनकालापूणमवावपृक् ॥ इतिदेवीमुपाश्रित्यस्वच्छामात्मचमत्कृतिम् ॥ २५ ॥ देवत्वपरिपूर्णैतरदीनात्मावतिष्ठते ॥ नालमेति
नचानिननुष्यतिनयुष्यति ॥ २६ ॥ नवार्त्तिनक्षुधयानिनाभिवाछतिनोज्झति ॥ समसमसमाचारसमाप्तासमभारुति ॥ २७ ॥ भौ
म्यनामलमायातममंताम्बुदरागय ॥ ओदहमेरुएवामावय्युच्छिन्नमहामति ॥ २८ ॥ देवाचनकरोत्येवदीर्घदीर्घमहर्निशम् ॥ वि
सत्त्वचलिताद्रहादयोस्त्यममुदाहृत ॥ २९ ॥

नाडागादित्यनस्थितम् ॥ स्यातिरित्पराधानिपस्यमेवोपेत्य आशुशृणास्वसक्त्यावेष्टित्वमागत्रपिस्थितम् ॥ १९ ॥ स्वदेहसविदआभासापरिषाथिकायस्य ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ मन्त्रापरापरत्याशुद्ररूपिणी ॥ २२ ॥ आत्मिका आत्मकस्वरदीतिविषयीष्टतुद्विज्ञानरान्ति ॥ क्रियापाणशक्ति ॥ विविधाणिशालीपाणिनीक्रिकानिषज्ञा
नादिभयनादि ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तादृशपूजापरिषाककलाप्याह ॥ पालमेतीत्यादिना ॥ २६ ॥ अंतसम ॥ २७
दिश्वनवेर्जीप्रम्यर्कममआचारोपस्य ॥ २८ ॥ २९ ॥ कोम्यदेव कथमादेहमर्षयतीतितथाह ॥ चित्तस्त्वेत्यादिना ॥ २९ ॥

वस्तुनात्रिपुटीरूपेण ॥ देवचिद्वैश्वदेव्यकृत्प्रतिविचिच्छ परंतिद्विभूतम् ॥ ३० ॥ सर्वगार्थैर्नवाभ्याम्यतरवस्तुना ॥ अपूर्ववस्तुनिर्गंधपुष्पाद्युपचारवस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्त
 देहताप्राप्तमहाप्राणक्षत्रियादिस्वरीरोचितयायथाशास्त्रमर्थकिययाव्यवहारेण ॥ काम्यतदितिकाभादेहधारणमात्रमिति तान्नापानादयस्तेषां संसेवनेन ॥ ३२ ॥ तदेव स्पष्टमा
 ह ॥ अक्षयेति ॥ ३३ ॥ सर्वभूतस्त्वजोज्ञात्वा ॥ तथाचयाव्रतज्ञानतावद्विषयसुखोपभोगेन प्रसजितव्यमिति ज्ञाव ॥ ३४ ॥ एवमयथाप्राप्तदुःखभोगेपि पूजावृद्धिरेव कार्या

यथाप्राप्तेन सर्वगतमर्चयति वस्तुना ॥ समयासर्वयाबुद्ध्याचिन्मात्रदेवचित्परम् ॥ ३० ॥ यथाप्राप्तकर्मोत्थेन सर्वार्थेन समर्चयेत् ॥ म
 नागपिन कर्त्तव्यो यत्नोत्रापूर्ववस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्तदेहतायानित्यंतथार्थक्रिययानया ॥ कामसंसेवनेनायपूजयेच्छोभनं विभुम् ॥ ३२ ॥
 भक्ष्यभोज्यान्नापानेनानाविभवशालिना ॥ शयनासनयानेनयामेनार्चयेच्छिवम् ॥ ३३ ॥ कान्तान्नपानसंभोगसंभारादिविल्ला
 सिना ॥ सुखेन सर्वरूपेण संशुद्ध्यात्मानमर्चयेत् ॥ ३४ ॥ आधिव्याधिपरीतेन मोहसंश्रंशशालिना ॥ सर्वोपद्रवदुःखेन प्राप्तेनात्मानमर्च
 येत् ॥ ३५ ॥ समस्तैश्च समस्तानां वेशानां जगतः स्थितेः ॥ मृतिर्जावितस्वप्नाद्यैः प्राप्तेरात्मानमर्चयेत् ॥ ३६ ॥ दारिच्येणाथराज्येन प्रवाहप
 तितात्मना ॥ विचित्रचेष्टाशुभशुद्धात्मानं समर्चयेत् ॥ ३७ ॥ नानाकलहक्षोलललनोच्छासशालिना ॥ रागद्वेषविलासेन सौम्यमात्मा
 नमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ सताहदयगामिन्यारूढयाशिशितया ॥ मैत्र्यामाधुर्यमिष्यादृत्यमात्मानमर्चयेत् ॥ ३९ ॥ उपेक्षया करुण
 यासदामुदितयाहृदि ॥ शुद्धयाशक्तिपद्धत्याबोधेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४० ॥ आकस्मिकोपयातेन स्थितेनानियतेन च ॥ भोगाभोगैकभो
 गेन प्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४१ ॥ भोगानामनिषिद्धानां निषिद्धानां च सर्वदा ॥ त्यागेन वातिरागेण स्वात्मानं शुद्धमर्चयेत् ॥ ४२ ॥ इहिता
 नीहितौघेन युक्तमयात्मना ॥ त्यक्तेनात्तेन चार्थेन तथार्थानां भीशमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ नष्टं नष्टमुपेक्षेत प्राप्तं प्राप्तमुपाहरेत् ॥ निर्विकारतये
 तद्विपरमार्चनमात्मनः ॥ ४४ ॥ सर्वदेवसमभ्यासुचेष्टानिष्टासुदृष्टिषु ॥ परमं साम्यमाधाय नित्यात्मा चार्चयन्तं चरेत् ॥ ४५ ॥

नोद्वेग इत्याह ॥ आधीति ॥ ३५ ॥ जगतः स्थितेः सर्वधिनसमस्तानां चेष्टानां फलैरिति शेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तर्हि किंकलहादिपरेणापि भाव्यनेत्याह ॥ सतामिति ॥ ३९ ॥
 कलहाद्यप्रसक्तबुधायमाह ॥ उपेक्षयेति ॥ शक्तिः क्रोधादिनिषहसामर्थ्यतत्पद्व्या ॥ ४० ॥ एवमभोगं लपटेनापिन भाव्यमित्याशयेनाह ॥ आकस्मिकेति ॥ भोगाभोगेषु भोग
 समूहेष्वेकस्य कस्यचित्कदाचिद्भोगेन ॥ ४१ ॥ अनिषिद्धानां निषिद्धानां च सर्वदा त्यागेनेति मुख्यः कल्पः ॥ अथवा कचिदनिषिद्धानारागेणेति भौषणः ॥ ४२ ॥ अयुक्तमयात्मना
 त्यक्तेन युक्तमयात्मना आत्तेनेति व्युत्क्रमेणाव्ययः ॥ अर्थानां भीशमोक्तारम् ॥ ४३ ॥ इदानीं मुख्यार्चनसाराह ॥ नष्टमित्यादिना ॥ उपेक्षेत नानुशोचेत् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ब्रह्मविदित्त्या सर्वशुभमवर्तिवदेतदुच्यते ॥ ब्रह्मसंवलितभाषाभयत्वं दृष्ट्यानुसर्वाशुभप्रसन्नमिच्छा ॥ उभयथापि साम्येन विषयश्राननिमित्ताभावाद्वात्मात्म-
 यमिति वा आत्मनश्चरत्वात्समयमिति वा कुप्यात् ॥ ४९ ॥ उत्तरीत्यासुसमस्तुत्या ॥ ४७ ॥ इति विभागोऽयम् ॥ ४८ ॥ सर्ववाप्राप्तेन सर्वाकारविकारिणा सर्वप्रकरणसर्वरू-
 पेण नाशान्न सर्वसत्त्वकमालानमर्थयेत् ॥ ४९ ॥ मिथ्यात्यदुष्टापरित्यज्य स्वात्मभाषनादुभयोरश्रयणेन लीकोरेणापि ॥ ५० ॥ भोगभूमयस्तुल्यत्वेन बोधिवया
 ॥ ५१ ॥ तुच्छाश्च अपमाना विदुः पितुः अनुच्छासुषधपसर्वस्वनाशादिदृष्टिपुपतित आपतितमसत्तद्वहेगो नानुगतस्य ॥ पतितेष्विति पाठे आपतितेषु चिरमातेष्वनुहतेषु संजु

सर्वविदेतसु शुभमसर्वविद्याच्छुभाशुभम् ॥ सर्वमात्ममयं कुयात्रित्यात्माचाव्रितचरेत् ॥ ४६ ॥ आपातरमणीययद्यच्चापातस्तु दुःसहम् ॥
 तत्सर्वसुसमनुध्वानित्यात्माचाव्रितचरेत् ॥ ४७ ॥ अयसो ह मयनाहविभागमिति संत्यजेत् ॥ सर्वब्रह्मेति निश्चित्य नित्यात्माचाव्रितचरेत्
 ॥ ४८ ॥ सवदामवरूपेण सवकारविकारिणा ॥ सर्वसर्वप्रकरणप्राप्तेनात्मानमर्थयेत् ॥ ४९ ॥ अनीहितपरित्यज्य परित्यज्यते ये हित
 म् ॥ उभयाश्रयणेनापि नित्यमात्मानमर्थयेत् ॥ ५० ॥ नवांछतानत्यजतावैव प्राप्ता स्वप्नावत ॥ सरित सागरेणैव मोक्तव्या भोगभूम-
 य ॥ ५१ ॥ उद्देगो नानुगतस्य लुच्छातुच्छासुदृष्टिषु ॥ यो माचिन्नपदार्थेषु पतितो त्याते तेष्विव ॥ ५२ ॥ देशकालक्रियायोगाद्यद्वैतिशु-
 भाशुभम् ॥ अविकारं गृहीतेन तेनैवात्मानमर्थयेत् ॥ ५३ ॥ आत्मा च न विधानं स्मिन् प्रोक्तब्रह्मव्यश्रियस्तु या ॥ एकेनैव समेनैतारसेन प-
 रिभाषिता ॥ ५४ ॥ नाम्नानकद्रव्यो नोक्तिकानकपायाश्च काश्चन ॥ चित्रैरपिरसैर्दिग्धामधुरा एव ता किल ॥ ५५ ॥ समतामधुरारस्या
 रसशक्तिरतींद्रिया ॥ तथा यद्वावितचेत्यममृततत्त्वणा द्रवेत् ॥ ५६ ॥ समतामृतं रूपेण यद्यन्नामविभाष्यते ॥ तत्तदायातिमाधुर्यपरमि-
 दोरिवच्युतम् ॥ ५७ ॥

ब्रह्मविदित्त्या सर्वशुभमवर्तिवदेतदुच्यते ॥ ५१ ॥ ननु विषयसु स्वरागद्वेषादिविकारहेतवस्तुल्यशुद्धिकदुक्तिकादिविषयमरसाभोग्यब्रह्ममिच्छा कथमवि-
 कारपदं निर्वाक्यादिति चेदेकनसमरसमसर्वविषयमनिरासेन मधुरीकरणवित्याशयेनाह ॥ आत्मा च नैति ॥ परिभाषिता आश्रयिता सत्यो न अमृतानकद्रव्यं किन्तु मधुरकरसाज-
 वतीति परेणाश्रय ॥ ५२ ॥ ५५ ॥ आनन्दैकसर्वविषयत्वेन समतावर्तनाद्वातासामविकारेण पश्यणसिद्धिरित्याशयेनाह ॥ समेति ॥ रसप्राप्तिरसोवै स इति श्रुतिवर्शित आत्मा ॥
 ॥ ५६ ॥ दृश्यामृतममृतमिव ॥ ५७ ॥

त्रैलोक्यपदार्थानलक्षणधासमतयास्यमाकाशवद्व्यालीनमानसंयथास्यात्तथायदवस्थानंतदेवमुख्यमर्चनमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ उपलब्धपिणास्तुटिकशिलावन्निर्मलदृढेन ॥ ५९ ॥
 ईदृशोक्तस्वविदेवउपासकोमुख्योभारूपजकदृत्यर्थः ॥ ६० ॥ नदृष्टोक्तद्वयंलिखतीतिद्वेष्टेयत्वाभागेवियुदादिद्वयस्मिन् ॥ ६१ ॥ आनदाभ्युत्पत्तिरिपूर्णात्वा
 लोभएवमन्त्रिच्छलकरप्रकाशाशानिशयादकस्तथाविध अस्माभिर्मानसमनोवृत्तिभाताभेयचयत्रयथागतं सबभसुतस्यशिशोर्वेदनवद्वितानंविगतविकल्पविस्तारचेतनस्य
 चिदाभासस्यचित्तस्यचर्वाजमूलभूतस्वात्मशिवशशातमनियथास्यात्तथापश्यवसूत्यभनुत्मेजीवमुक्तपदेस्थितस्तद्भावेनैवतिष्ठसैवपरापूजेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ विस्तारोक्तसिष्यो
 पसहति ॥ देशेति ॥ शातासकलार्द्धहानोरेथायस्यास्तथाविधयाधियात्वालमितिष्ठ ॥ सैवमुख्याशिवपूजेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रास्यप्रकाशेनोप० ९

समताकाशवद्भूतायतुल्याहीनमानसम् ॥ अविकारमनायासतदेवार्चनमुच्यते ॥ ५८ ॥ पूर्णोदुनेवपूर्णनभ्राव्यंसमसमत्विषा ॥ स्वच्छेनचिद्वनैकेनज्ञेनाप्युपलरूपिणा ॥ ५९ ॥ अंतराकाशविशदोबहिःप्रकृतकार्यकृत् ॥ रंजनामिहिकामुक्तःसंपूर्णोद्वाउपासकः ॥ ६० ॥ स्वप्नेप्यदृष्टदृष्टेखमज्ञानअपरिक्षये ॥ शांताहंतादिमिहिकंज्ञःशरद्व्योमराजते ॥ ६१ ॥ सोमार्कमस्तमितमानसमाहमेयंसद्यःप्रसूतशिशुवेदनवद्वितानम् ॥ पश्यन्प्रशांतमतिचेतनचित्तबीजंजीवन्मनुत्तमपदस्थितएवतिष्ठ ॥ ६२ ॥ देशकालकरणक्रमोदितैःसर्ववस्तुसुखदुःखविभ्रमैः ॥ नित्यमर्चयशरीरनायकंतिष्ठशांतसकलेहयाधिया ॥ ६३ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० देवार्चनविधिर्नामएकोनचत्वारिंशःसर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ यथाकालंयथारंजनकरोषिकरोषियत् ॥ विन्मात्रस्यशिवस्यांतस्तेदेवार्चनमात्मनः ॥ १ ॥ तेनैवाह्वादमायातिप्रकटांतथा ॥ तथास्थितेनरूपेणस्वेनैवस्वयमीश्वरः ॥ २ ॥ रागेद्वेषादिशब्दार्थानात्मन्यन्यतयामले ॥ संभवंतिपृथग्भूपावक्त्रौवाक्किंक्रणाइव ॥ ३ ॥ यद्यद्राजत्वदीनत्वसुखदुःखादिवेदनम् ॥ आत्मीयंपरकीयंचतत्तद्वर्चनमात्मनः ॥ ४ ॥

कोनञ्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ७३ ॥ पूज्यपूजकपूजादिविकल्परहितः शिवः ॥ परिशुद्धविदासैवेवतातत्त्वधीयते ॥ १ ॥ आत्मविदं कृताकृतं सर्वमपि कर्म शिवाचनं
मेवेत्याहुः ॥ यथाकालमिति ॥ यद्यारभ्यथाशक्तिः ॥ १ ॥ तत्कृतं स्तत्राह ॥ तेनैवेति ॥ तेन तादाशपूजनैवेतथास्थितेन पारमार्थिकेन स्वस्वरूपेण आहुदं निरतिशयानन्दस्वरूपं
भिव्यक्तिम् ॥ प्रकटतामावरणभ्रगमायाति ॥ २ ॥ ननु स्वाभाविकचेष्टासर्वपिराग्रेषु मूलतयानर्थहेतुः साकथ्यपूजनस्यादिति चेत् स्वात्मव्यतिरेकेण रागद्वेषविकल्पादर्शनदेवेत्या
हुः ॥ रागेति ॥ ३ ॥ राजत्वसम्पत् ॥ दीनत्वदरिद्र्यम् ॥ आदिपदाशनायापि साध्यो गृह्यते ॥ तेन विदमनमध्यारोपणम् ॥ देवेषु ष्यञ्चाद्यारोपणस्यैव पूजात्वमसिद्धेरिति भावः ॥ ४ ॥

१ पुस्तकातरेजीविमितिमूलपाठोजीवजीवभूतिनिर्णयकापाठोपलभ्यते ॥

नयाचनित्यस्य शिवस्य आत्मनः प्रतीकश्च विद्यया विलक्षणस्य आपदादिलक्षणस्य च विश्वस्य सवित्तिरोप एवावा ॥ यथा विद्यया विक्रमेण ब्रह्मपदायात्मतया लंक्रियते स्वयमत्य
मालाचतयैव जापदाविक्रमणपदायात्मतयैवालंक्रियते इत्यर्थः ॥ ५॥ एवमेकेशिवरूपप्रत्यगात्मरूपश्चाजगदत्ययवशागतमिव सर्वतद्वासाभास्वरतरित्यस्यास्त्यनमित्यर्थः ॥ ६॥
एव विमर्शेन त्वगतौ लैव स्वतः विस्मृतिमायिकभूत्वा जीवादिस्वभावाः अत्यद्वादिजगद्वृषस्थितान्मायिकीचिदित्यर्थः ॥ ७॥ एवतस्वात्तारो न पूज्यभूजकादिभिपुटीसवापि बाधि
ताप्रवतीत्याह ॥ सर्वस्मिन्कस्येति ॥ अतः परिच्छेदरूपलिपुटीविभक्तं भूतं असनेवेत्यर्थः ॥ ८॥ यद्यस्य नित्यताकारतायाः पूज्यपूजाविषयः क्रमः सकल्यतसानित्यताकारता

विश्वसवित्तिरेवाचानित्यस्यात्मन एव च ॥ ५॥ शिवशान्तमना प्राप्तमेकभास्वरमागतम् ॥ ज
गदत्ययवत्सर्वभालरूपमिदं स्थितम् ॥ ६॥ अहो नुविचित्रमालमेव यदाप्यन्यथा स्थितम् ॥ जीवादिस्वस्वभावोत्तर्ननविस्मृतिमानिव ॥ ७॥
सवात्मकस्यानतस्य शिवस्यातः फिलात्मनः ॥ पूज्यपूजकपूजास्त्वोविभक्तं ॥ ८॥ नित्यताकारताशान्तिनचसप्रवतीश्वरे ॥
यत्र सकल्यते त्रसन्नूयपूजामयः क्रमः ॥ ९॥ पूज्यपूजायवच्छिन्नो देवो नित्यामलामनः ॥ सर्वशक्तेरनन्तस्य नेश्वरत्वस्य प्राप्तनम् ॥
॥ १०॥ त्रिजगद्व्यस्तं तादृगच्छसं विद्वत्स्य चालमनः ॥ नेश्वरस्याकृते त्रसन्नूयपदेशो हि युज्यते ॥ ११॥ देशकालपरिच्छिन्नोऽयं पास्यात्परमे
श्वरः ॥ अस्माकमुपदेशात्सो न विपश्चिद्विपश्चिताम् ॥ १२॥ तदीयादृष्टिमुत्सृज्य ते यमामवलब्धच ॥ समस्वच्छमना शान्तीवीतरागो
निरामयः ॥ १३॥ कामोपहारैरभितो यथा प्राप्तैरस्मिन्नाधी ॥ आत्मानमर्चयस्मिन्सुखदुःखशुभाशुभैः ॥ १४॥ अधिगतवतिसाधौ चै
कमेवानुरूपत्वायितरलितजीवेजन्मदुःखादिकिंचिन् ॥ नलगतिपरिशून्ये सर्वतः स्फाटिकागेन वसदनं इवाकिं कलकलक ॥ १५॥
इत्यार्षे वा ० वा ० दे ० मोक्षोपायं पुनिवाणप्रकरणे पू ० देवतातत्त्वविचारो नाम चत्वारिंशः सर्गः ॥ १६॥ ॥ ७३॥

परिच्छिन्नस्य स्यात्तानसप्रवर्ति ॥ ९॥ नित्यामलामन इति हेतुर्गर्भमीश्वरत्वविशेषणम् ॥ १०॥ ईश्वरस्य आहतेरित्यधिकरणे पट्टद्वौ ॥ ध्यपदेशो वाचाभिलाषोऽपि न युज्यते
॥ ११॥ इति पश्चिद्विदितस बोधमम् ॥ विपश्चिन्नोऽपि विपश्चित्तामिति वा ॥ १२॥ इमां बहुक्तामपरिच्छिन्नदृष्टिमवलब्धकामोपदेशो गैरचयस्ति द्वेति परेणास्वयः ॥ १३॥ १३॥ १३॥
तरलितः शोभनेन देहाप्युपकृतो जीवो येन तया विधेसाधौ अमानित्वादिगणवत्यत एवानुरूपयेककृतस्वमुक्तपूज्यपूजकादितस्वविमर्शो न अधिगतवति ॥ अत एव निरस्तमायाकलके
परितस्तत्कोपापपचगुर्येषत्तयिजन्मदुःखादिकिंचिन् नलगति ॥ यथा स्फाटिकाशिलासर्वाख्यवके अके समीपे पतिता नीलरत्नादिवत्स्तररप्युन्येन वसने लेपतः प्रतीतिविवतो वा न
न्यादिरजनकलं को नलगति इत्यर्थः ॥ १५॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमः ० पु ० चत्वारिंशः सर्गः ॥ १६॥ ॥ ७३॥

१ प्रकृत्या लच्छेति कश्चित्पाठः

शास्त्राचार्यादि साफल्यनामभेदप्रकल्पनम् ॥ अथारोपकर्म पश्चादपवादः प्रदश्यते ॥ १ ॥ यदुक्तं नैश्वर्यस्य स्फूर्तौ ब्रह्मन्म्यपदेशो हि युज्यते इत्यादिनाप्युक्तत्वं मरूपकमव्यपदे
भ्यनस्य शिवादिशब्देरपिकथं व्यपदेश इत्याशयेन पृच्छति ॥ शिव इति ॥ अदिशिवादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तककचिदपि धर्मनस्य शक्तिर्हि शिव इति किं निमित्तमुच्यते ॥ एवपर
ब्रह्मेत्याद्यपि किं निमित्तमुच्यते इत्यर्थः ॥ १ ॥ ओतस्तदिति वैशेषिकस्य विधेः स्फूर्त इत्यादिव्यपदेशो भ्रान्तोति भेद परस्परव्यावर्तकप्रवृत्तिनिमित्तकनामविशेष किं निमित्त
तमुच्यते इत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रष्टुमानमुसदिति नाम्नास्तावत्प्रवृत्तिनिमित्तमन्यनवाच्यम् तदर्थव्यावर्त्यस्याप्रसिद्धे व्यावर्त्यन्यनपेक्षणात् स्तएवासाद्धादुत्तत्वेन प्रवृत्तिनिमित्तता
कृततादृशत्तिकत्वाभावाच्च ॥ अन्यथा तत्प्रवृत्तिनिमित्तस्याप्यसतः सद्भावोक्तत्वाद्योगात्स्त्वेव स्ववत्त्वेन तत्रापि सच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमन्यदेव वाच्यमेव तत्र तत्रा
पीत्यनवस्थापनात् ॥ एवमिदं किंचिच्छब्दयोरपि इन्द्रियावयवत्वेन तद्वैयर्थ्येनैर्नैर्दृष्टमशक्यत्वाद्वाहृत्तिनिमित्तपेक्षानेयवत्प्रवृत्तिप्रवृत्तिप्रवृत्तिनिमित्तकशक्य
शब्दानवगो धयत्येव तिरास्यवक्तुम् अव्याहृतत्तिर्द्धर्मकादिशब्दानावोक्तत्वं सत्यसर्वानुभवसिद्धत्वात् ॥ नहि निर्द्धर्मकत्ववर्गं अव्याहृतत्वव्याहृतं भ्योव्याहृतमिति वक्तुं शक्य
तः ॥ स्वमातावध्यतिवद्वाहृतत्वात् ॥ एवमिदं किंचिच्छब्दयोरपि इन्द्रियावयवत्वेन तद्वैयर्थ्येनैर्नैर्दृष्टमशक्यत्वाद्वाहृत्तिनिमित्तपेक्षानेयवत्प्रवृत्तिप्रवृत्तिप्रवृत्तिनिमित्तकशक्य

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ शिवः किमुच्यते देव परब्रह्मा किमुच्यते ॥ १ ॥ तत्सर्ल्लिचिन्न किंचिच्च
शून्यं विज्ञानमेव च ॥ इत्यादि सद्भासं विलोक्य किमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ अनाद्यं तमनाभासं सर्ल्लिचिदिह विद्यते ॥
इंद्रियाणामगम्यत्वाद्यन्न किंचिदवस्थितम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यद्विद्याणांबुद्ध्यादियुक्तानामध्यहस्यताम् ॥ गतंतल
यभीशानत्वं शंकेनोपगम्यते ॥ ४ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ यामुमुक्षुरविद्यां शः केवलानामसर्ल्लिकः ॥ सार्त्तिकैरेव सोविद्याभागेः
शास्त्रादिनामभिः ॥ ५ ॥ अविद्यां श्रेष्ठया श्रेष्ठां क्षालयन्निहत्य तिष्ठति ॥ मलं मतेनापहरन् युक्तिशोरजको यथा ॥ ६ ॥

स्वादिवाहसिप्रीतिननाभेदानुपपन्निरित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अनाद्यतमिति ॥ अनाद्यतमाद्यतपरिच्छेदः श्वास्तोव्यादत्तम् ॥ अनाभासमाभासातरनिरपेक्षस्त्वय्योति ॥ ईदृशसद्वस्तु इह स्वमहिम्निस्त्वत्तु एव विद्यते न देशकालधर्मज्योतिरादिपरापेक्षसत्त्वापराधीनव्यादत्तत्वावेत्यर्थः ॥ ३ ॥ मनोबुद्धाहकारचित्तानाभिद्रियगृहीतार्थमात्रगोचरमकल्पविकल्पाध्यवसायाभिमानस्मरणहेतुत्वादिद्विभागम्यत्वोक्त्याबुद्धाद्यगम्यत्वमप्यथादुक्तमेव ॥ नचबुद्धाप्यगम्यस्यवोयेकात्थिदुपायसम्भवतीति सतोपितस्यवोयोपायासम्भावत्वात् अशकेन उपायासम्भवशकारहितेनाधिकारिणातद्ब्रह्मकथमुपगम्यते अधिकम्यते साक्षात्क्रियत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रमाणजन्ययशुद्रसात्विकभागपरिणामरूपयाब्रह्माकारद्वयाविद्यावरणभणनीयते आवरणापगमेन ब्रह्मस्वप्रकारात्मादेव तत्त्वतो भाति स एवास्य साक्षात्कारो न वुद्धिदृश्यजिव्यकचिद्विभिरूपो मुमुक्षुर्मौक्षेच्छुर्मनोलक्षणः शमदमादिसाधनपरिशुद्धत्वात्केवलसात्विकोऽविद्याशससच्छाससदुरुसत्सगादिनामभि सात्विकैरेवाविद्याभौः संपादितया श्रेष्ठया श्रवणमननिदिध्यासनसाक्षात्कारात् स्वदन्निपरपर्यावहुरजन्मसंचितयज्ञदानादिमुक्तसंभूतत्वाच्छेदासकायाविद्यांशालयत्वेव चिन्तिष्यति ॥ ५ ॥ ६ ॥

किंनतस्तत्राह ॥ काकेति ॥ तन्निद्राभ्यास्तात्काकनालीयम्यायेनभाम्यपरिणकाहुत्थितयापूणअह्लाकाररुस्याअविषायाक्षयनिशेषोच्छेदआगतेसतिअनावरणआत्माआत्मेनवात्मानमपरयतिवास्तवस्वमथास्वभानएवावतिष्ठतइत्यथ ॥ आत्मस्वभावस्यपपउत्तस्वमकाशास्वरूपपरिशेषोपबन्निधय ॥ असद्विधाविषयस्तसाक्षात्कारोनान्यादृगइत्यथ ॥ अथवाअविद्यास्वभावस्येपउत्तमकारणएवस्ययन्दिद्योगान्यादृशइत्यथ ॥ ७ ॥ अविद्याशैवेनविद्यास्यैवात्मनैवम्यसिद्धीषट्पातमाह ॥ येयेति ॥ शिशुबलिदेअंगारेणहृत्वापरस्परनभयणक्रीडाम्यसनीअगारयोःअथाव्यक्षालितेपिहृत्तेपुनपुनस्तन्निघणेनकार्निर्वन्यनामोति निघणोपजनित्रेणुपरपगलक्षणकाण्येनीगारयोःस्येनुक्षालयन्पुनरगारालाभात्करस्यस्वात सिद्धमेवैनमव्यसीद्व्यस्वातएवनामोतिथयातयासात्त्विकस्तामसश्चविद्याभागःशामाये स्वभागर्तिरसहायपथाक्यंचि

काकतालोयवत्यश्वादविषाक्षस्य आगते ॥ प्रपश्यत्यात्मनेवात्मास्वावस्यैपनिश्चय ॥ ७ ॥ यथाकथंचिदगारनिष्यद्दालयच्छिगु ॥
करनैर्मल्यमाप्नोति कार्यगारह्ययथा ॥ ८ ॥ यथाकथंचिच्छास्त्रार्थेभगवत्प्राग्विचारयेत् ॥ सात्त्विकस्तामसोभगोद्वयोरारभोदयस्त
या ॥ ९ ॥ पश्यत्यात्मानं मानैर्विविचारयति चात्मना ॥ आरभेवैवास्तिनाविद्याइत्यविद्याक्षयविदुः ॥ १० ॥ यावत्किंचिद्विदवस्तुनानाना
त्मावगम्यताम् ॥ क्रमागुरुपदेशाधानात्मज्ञानस्य कारणम् ॥ ११ ॥ गुरुर्हीद्वियदत्तात्मावक्षसर्वद्विदक्षयात् ॥ यहस्तुयत्स्येप्राप्यतत्त
न्मिन्सतिनाप्यते ॥ १२ ॥ अकारणान्यपि प्राप्ताभशं कारणतोद्भिज्ज ॥ क्रमागुरुपदेशाद्या आत्मज्ञानस्य मिद्वये ॥ १३ ॥ रुमेगुरुपदेशा
नाप्रवृत्ते शिष्यबोधत ॥ अनिर्देशोऽप्यहंसापि स्वयमात्मा प्रसीदति ॥ १४ ॥ शास्त्रार्थे बुध्यते नारमागुरोर्वचनो न च ॥ बुध्यते स्वयमेवैव
स्वयमेव वशतस्तत ॥ १५ ॥ गुरुपदेशाशास्त्रार्थे विना चात्मानं बुध्यते ॥ एतत्स योगसत्तव स्वात्मज्ञानप्रकाशिनी ॥ १६ ॥ गुरुशास्त्रार्थ
शिष्याणां विरसयागसत्तया ॥ अहर्निवजनाचार आत्मज्ञानं प्रवर्त्तते ॥ १७ ॥

शाल्मानविचारयेच्छेयोरपिभागयोगोर्नामिमलालोक्ष्यम्यसिध्यतीत्यथ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननुमुद्या आल्माविषयानिधायेततत्कृतोनपुष्टिदृश्यतात्मनदनिचेत्युद्धेअद्याविचारोरीस्वातन्त्र्यकित्वात्तैषमुद्यापुण्यैर्विचारविना विचार्याधिस्वात्यप्रथयतइत्याह ॥ परयतीति ॥ १ ॥ अतएवगुरुशाखाविनानोभवानआत्मानाप्यात्मज्ञानहेतव आत्मस्वरूपस्यतज्ज्ञानस्यसाधनानपेक्षत्वादित्यारोयेनाह ॥ यात्रविति ॥ ११ ॥ तत्रोपपश्यतरयाह ॥ गुरुरिति ॥ इतिप्रैर्वृत्तपटितयस्युपपत्तकश्रमा ॥ १२ ॥ तद्विकृत्यवावयोम्ययनित्याह ॥ अकारणानीति ॥ सिद्धयविस्मृतकठभाभीकरवस्तुभाय ॥ १३ ॥ प्रसीदतिअभिष्यप्तोभवति ॥ १४ ॥ एवमावश्यकृत्वेकथमकारणत्वोक्तितयाह ॥ राशादीरेरिति ॥ १५ ॥ शकतिरिनीअभिष्मयिका ॥ १६ ॥ १७ ॥

अतएवयोऽनिरस्तसर्वांगलः परमानन्दत्वात्तएवशिवशब्दाहोऽनप्रवृत्तिनिमित्तसपेक्षद्वयुक्तमित्याह ॥ कमेति ॥ १८ ॥ इदंजगतवाधेनास्ति आरोपेयास्ति ॥ तदधिष्ठान
तत्त्वअस्तिहिअस्सेव ॥ व्यावहारिकसिद्धैलक्षणयात्मादिव ॥ १९ ॥ शिवब्रह्मसदादिनामकल्पनापिजीवन्मुक्तानामधिकांरिप्रबोधनायैवेत्याह ॥ अविश्रांतेत्यादिना ॥ मुमुक्षुभि
रधिकारिमोचनेच्छुभिर्निचित्रस्यजगतः शुद्धस्यतत्त्वस्यचमननल्लक्षणोयः शुद्धालनिकलकलस्युक्तआत्मानोयेषाम् ॥ २० ॥ परमार्थस्यअद्वैतसिद्धेर्जीवन्मुक्तस्यदृक्प
थेतिद्विद्विः ॥ मोक्षायस्योपासकायेभक्तालेपावोभ्रायशास्त्रार्थस्यतत्त्वज्ञानतदुपायानरचनायसम्यगुपपादनाय ॥ २१ ॥ पुराणानावेदानासिद्धातानावादरायणसूत्रादीना

कर्मबुद्धीन्द्रियाद्यंतमुखदुःखादिसंक्षये ॥ शिवआत्मेतिकथितस्तत्सदित्यादिनामभिः ॥ १८ ॥ यत्रेदमखिलंनस्ति तद्रूपेणैवचास्तिवा ॥
तदाकाशादच्छतरमनंतं सदिवास्तिहि ॥ १९ ॥ अविश्रांततयायत्रतनुविद्यैर्मुमुक्षुभिः ॥ विचित्रशुद्धमननकलंकलितारमभिः ॥ २० ॥
अद्वैतवतिष्ठिर्जीवन्मुक्तस्यदृक्पथे ॥ मोक्षोपासकबोधायाशास्त्रार्थरचनायच ॥ २१ ॥ ब्रह्मेद्रुद्रप्रमुखैर्लोकापालैः सुपंडितैः ॥ पुराण
वेदसिद्धान्तसिद्धयेभावितात्मभिः ॥ २२ ॥ चिद्ब्रह्मशिवआत्मेपरमात्मेऽश्वरादिका ॥ एतस्मिन्कल्पितासंज्ञानिः संज्ञेपृथगीश्वरे ॥ २३ ॥
एवमेतज्जागतत्वंस्वतत्त्वंशिवनामकम् ॥ सर्वथासर्वदासर्वसर्वयत्सुखमास्वभो ॥ २४ ॥ शिवआत्मापत्रब्रह्मेत्यादिशब्दैस्तुभिन्नता ॥
पुरातनैर्विशचिततस्यभेदोनवस्तुतः ॥ २५ ॥ एवंपदार्थचर्चनंनित्यंज्ञः कुर्वन्मुनिनायक ॥ यत्रास्मदादयोऽध्यास्तस्यार्थातिपरंपदम् ॥ २६ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अविद्यमानमेवंपदंविद्यमानमिवस्थितम् ॥ यथातन्मेसमासेनभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥
योसौब्रह्मादिशब्दार्थः संपदंविद्विद्विकेवलम् ॥ स्वच्छमाकाशमप्यस्यस्थूलं मेरुणोरिव ॥ २८ ॥ सावेद्यमिहगच्छंतीयातिचिन्नामयो
न्यताम् ॥ अप्यवेद्यवतीनूनमुन्मन्यंतपदस्थिता ॥ २९ ॥

सिद्धयेसार्थव्याय ॥ २२ ॥ पृथक्संज्ञाकल्पिता ॥ २३ ॥ भोवसिद्धयिदयादिजगदरोपाधिष्ठानत्वाज्जागतत्त्वम् ॥ अवस्थात्रयारोपाधिष्ठानत्वात्स्वतत्त्वं च दत्तसर्वदासर्वप्रका
रः सर्ववस्तुनासर्वभावनिर्वाहकत्वेकत्वेवलब्रह्मसुखमेवनाणुभात्रमप्यन्यदस्तीतिनिश्चित्यत्वमास्व ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्थितिरूपदेवार्चनम् ॥ यत्रयस्मिन्परमशिवपदेअस्म
दादयैकैकगुणाभिमानीमृत्यादवस्तुद्वयादिकर्मनियताः ॥ २६ ॥ इदानीं वसिष्ठः शुद्धचित्तिजीवावतत्तसरणारोपकमजिज्ञासुः पृच्छति ॥ अविद्यमानमिति ॥ २७ ॥ उत्त
रोनारोपेऽर्थोऽप्येवचयंयत्तुपरमसुखमूलदर्शयति ॥ योसाविति ॥ मेरुणोरिवेति ॥ चित्तौक्ष्मस्यजडसौंदर्यस्यचस्पष्टमेवातरमितिभावः ॥ २८ ॥ साचिद्वेद्योचरस
स्फुरोद्बोधाद्वेद्यकल्पनोन्मुखीयदाभवतितदाचेतनाच्चिदितिकियानामयोभ्याभवेतीत्यर्थः ॥ उन्मन्यतपदेर्निर्विकल्पसमाधिप्रसिद्धिचिदानंदैकरसस्वभावस्थितापि ॥ २९ ॥

जलपीठस्य जलाधारस्य समुद्रस्येत्यावत् ॥ ४४ ॥ कथमिदं विज्ञातं तत्राह ॥ सविदिति ॥ यतोदरस्य जातं सविदेव तिसवेदेनेकैकात्मकं सविदं पृथक्कृतं तु अचेतनं भासकं शून्यमित्यु-
भयथापिन जीवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ किंचेदज्ञानसद्वास्तवस्यादज्ञानवानो भ्रमयथापीत्याह ॥ सवेदनादिति ॥ सवेदनादित्यस्य व्याख्यापरिज्ञानादिति ॥ ४६ ॥ अथ यद्विकल्पितं तद्व्याख्य-
तं त्रिभ्यन्मात्रमभावापि न द्वलंबद्वुस्य प्रजायेयेतिसकल्यत्वात् तरेवदस्या रात विदेदेति तद्विदितसकल्यत्वात् तस्याणोः परमसूक्ष्मस्यात्मनस्तन्मात्रस्वभावेन सत्ता प्र-
थमकल्पिते देहे केसूक्ष्मदेहे एवाचराभ्यासात् स्थूलता पश्यति ॥ ४७ ॥ स्थूले देहमवधाच्च सर्वमानरकोशचतुष्टयवांश्च विषयजातचस्थूलत्वमापन्नतद्भूतैव त्वकल्पनया पश्यति ॥ वा

परंपरे प्रस्फुरितं केवलं केवलं सत् ॥ जलपीठस्य जठरे जलद्रवविलासवत् ॥ ४४ ॥ संविदं वेदनैकात्म्यं यथेतेतदचेतनम् ॥ संपद्यते प-
रिज्ञातं संकल्पनगरोपमम् ॥ ४५ ॥ संवेदनात्परिज्ञानाच्छिवतामेव गच्छति ॥ अज्ञातमेव वा यत्तत्कथं गच्छति वस्तुताम् ॥ ४६ ॥ अथै-
तद्विदेते स्वातः संकल्प्यादंशतां स्वतः ॥ तन्मात्रसत्ता तस्याणोरेतां पश्यति देहके ॥ ४७ ॥ सर्वस्थूलत्वमापन्नं तदेवायुप्रपश्यति ॥ तस्य तन्मा-
त्रं ध्राणि यथादेशं प्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततः पुरुषरूपैकभावनायु रूपाकृतिम् ॥ काकनालीयवद्वृक्षा तु घुंघुं भवत्यलम् ॥ ४९ ॥ जीवे देत-
दवस्थां कस्थितं पश्यति देहकम् ॥ असंतमेव गंधर्वपुरं स्वप्न न रं यथा ॥ ५० ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ गंधर्वनगराकारमपि स्वप्नरोप-
मम् ॥ जगद्दुःखाय दुःखस्य कात्रयुक्तिः परिक्षये ॥ ५१ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ वासना वशतो दुःखं विद्यमाने च सा भवेत् ॥ अविद्य-
मानं च जगद्वृणोषां बुभुंगवत् ॥ ५२ ॥ अतः किं वास्यते केन कस्य वा वासना कुतः ॥ कथं स्वप्न नरेणां गच्छ गच्छां वृणीयते ॥ ५३ ॥ स-
द्रष्टु रितुसां हते समनो मननादिके ॥ अविद्यमाने जगति यत्स तत्परिहृष्यते ॥ ५४ ॥ यत्र नो वासनानैव वासकौ नैव वास्यता ॥ केवलं केव-
लीभावः संशान्तकलनभ्रमः ॥ ५५ ॥ यस्य सत्योप्यसत्यो वा शून्य एव हि यक्षकः ॥ विलीनस्तस्य कैवल्यत्वात् किमन्यदवशिष्यते ॥ ५६ ॥

सहृपादिदर्शने च तत्स्वेदं स्वचक्षुरादिलक्षणानि तन्मात्रद्वाराणि यथाविषयव्यवस्थितानि प्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततो ह तस्पादाद्यवधवसथाये आंतरकोशेषु च पुरुषाकारेणैकत्वभाव-
नात् पुरुषाकृतिं पश्यति तेन चाकस्माद्वावहारक्षमता दृष्टान्तुष्टपुष्टच त्रयति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मय्येति ज्ञातमपि जगद्दुःखजनयत्येव अतो दुःखं किं किं मिथ्यात्वज्ञानादन्यैव वाच्ये-
ति मन्यमानो वसिष्ठ पृच्छति ॥ गंधर्वेति ॥ ५१ ॥ वासनाक्षयपर्यंतं दृढतरमिथ्यात्वं निश्चय एव दुःखं निश्चयपायोनापातत इत्याशयेनोत्तरमाह ॥ वासनेति ॥ ५२ ॥ अत्यन्ता स-
स्वदृढनिश्चये आश्रयविषयाय भावादेव वासनानुदयसिद्धिरित्याह ॥ अत इति ॥ ५३ ॥ द्रष्टृदिसहिते जगदविद्यमाने सति यद्दृष्ट्वा त्रसत्तदेव वाशिष्यते ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सत्यो-
व्यावहारिकः असत्यः प्रातिभासिको वा यक्षको यस्य यौदस्य दृशा शून्यत्वात् नित्यविलीनः ॥ ५६ ॥

॥ १७ ॥ ५८ ॥ मुनो नोपेक्ष्य लप्राह ॥ जीवमिति ॥ तस्या स्वना सपथोताश्चाहताया सस्यदस्युलोका ॥ १७ ॥ तानिदेशकालकल्पनाभि सवलितासा अहतास्पवगोचरस
तमसद्वाप्य भिमानित्वादतन्यबालय अक्षप्रशालितियदिरा मुनीजीवाभिधानिकाभवति ॥ अविषाणधारणे इति धात्वर्थानुगमादित्यर्थ ॥ १८ ॥ एवमिच्छयसत्कारोद्बोधा
तात्पर्यप्रकारो निर्वाणप्रकरणेषु एकचत्वारिंश सर्ग ॥ १९ ॥ चिककायिकभयानसिकष्यध्वारसत्कारोद्बोधाच्छब्दाविशत्स्या अहतानुगम्यते नपदाशितमत्यतपिहिततात्त्विक
वेदववस्याकस्थितपश्यतिदेहकमित्येतयोप्यारोपउक्तलच्छेपविश्रुतमन्त्रादीवपर्यन्तितुल्यमथभाना इति ॥ भाष्यप्रमाण ॥ १७ ॥ तेजसत्तायाभ्यकाशिनीचक्षु सत्ता ॥ १८ ॥ रसयतीतिरसोरस
धजीव स्वमनोरूपयासस्तमनादीवुविस्मृततमन्त्रादीवपर्यन्तितुल्यमथभाना इति ॥ भाष्यप्रमाण ॥ १७ ॥ तेजसत्तायाभ्यकाशिनीचक्षु सत्ता ॥ १८ ॥ रसयतीतिरसोरस
शून्यएवद्विवेताल्लेख्येति चित्तवासना ॥ उदितेयज पुमान्स्वप्नेनवारणतामिव ॥ ३० ॥ अस्याहंतादिरूपायादेशताकालतांगता ॥ स
स्यस्तधिग्यतनरोपेक्ष्यस्त्वसाविति ॥ ५८ ॥ जीवोऽसवलितसैवसत्ताजीवाभिधानिका ॥ भवतिस्यदविज्ञानापवनस्येवलेखिका
फिलय कनकावदातासत्त्वब्रह्मपुरुषायसुताददाति ॥ इति तामनुयातासाभवत्यज्ञपदे स्थिता ॥ ३३ ॥ शब्दशक्त्याक्रियाशक्त्याज्ञानश
रिंश सर्ग ॥ ४१ ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ १४ ॥ मिलित्वैपगण क्षिप्रस्मृतिं स मनूकलयन् ॥ मनोऽभवति भूतात्मवीजसकल्य
मुपैति हि ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवृष उवाच ॥ परस्मात्परमेष्ठ्या ॥ अतस्य यावद्विशक्त्या शरूपस्वात्मनात्मदृक् ॥ ३६ ॥ संपद्यमाना एवास्मि श्रे
चिह्ननस्य कार्यस्वन्नरोपि हि ॥ यथाकरोत्याश्रुतया जीयते ॥ ३७ ॥ आवातसत्तास्पदसत्तास्पर्शसत्तातथैव च ॥ त्वक्सत्तातेजसांसत्ता तथा
नितेनाश्रुतयमप्रयित पुमान् ॥ ४१ ॥ एवमसर्गकस्मिंश्चिदेव च ॥ तथैव रससत्ता चर्गधसत्तातथैव च ॥ ३९ ॥ भूसत्ताहेमसत्ताचर्पिद्वस
तामह सकस्मिंश्चित्कस्मिंश्चिदपि चेत ॥ ४० ॥ सर्वसत्तागणचेतत्कोटीकृत्यस्वरूपवत् ॥ स्फुरत्याश्रित्यपञ्चादिवीजं
ययथाकल्ययत्याश्रुततयानुभवत्यलम् ॥ ७१ ॥ तत्त्वसंयु
प्रवेगेपिसवराक्तिमत सत्तादिति भाव ॥ कार्यब्रह्मावयवाकारो नितयावयव ॥ ३॥

मुपुषनामभेदमपिकथयतीत्याह ॥ सनातन इति ॥ ४० ॥ तत्त्वैव सात्विकरा अतिमहती ब्रह्मापि ब्रह्मसत्ता ॥ ४० ॥ स्वरूपवत्तावात्येनकोटीकृत्यसयस ॥ यथाबीजमुत्तरोत्त
शमप्रभो ब्रह्मनिपूर्वराभायणोक्तेनाभ्युत्पत्तिनियम पितामहस्यनास्तीत्याशरोपी आदौ आदितामिति पाठे बीजानि उत्तरोत्तरपी जानियेभ्यस्तादृशानामकुराको बादिपरराणामावि
दिशारोगमुद्रायापुद्गवदुत्पलसिद्धे ॥ स उक्त सदाशिवारविपुरुष सकल्यमय ॥ विदेहभयात्मकम् ॥ अयमेव वासनात्मना आतिवाहिको वेदः ॥ अपारोपरिच्छिन्नो बोधिश्च त्वत्क
प्रभुस्तत्कालसमपि च्यष्टिमनोरूपमास्थितो हिरण्यगर्भादिरूप सगुणदुर्बलन ॥ भारोपकमप्रपञ्चापवावर्शयति ॥ एवमादीति ॥ सपन्यमदृशा तत्त्वदृशानुन किंचन संपन्नम् ॥
नुसर्पसत्यमिव भाति ॥ ८ ॥

एवमुक्तरीत्याय आविपुरुषः स्वसदस्यद्रष्टासंपद्यते स निभेऽप्रतिनिभेऽलक्ष्यकालेऽपि स्वरूपपर्यालोचनमात्रेण व्योमचिदाकाशमात्रसमुदेति ॥ अथ स्वरूपवत्परमार्थः ॥ १० ॥ व्योमस्य चोच्छिदाद्याकाशोऽपि ॥ ११ ॥ ते च सर्गाभेदायावता अतस्तमपारं च संसारप्रतिनीयते ॥ १२ ॥ कल्प कल्पनासमर्थः ॥ प्रतिभासस्य विपर्ययाः पराकृष्यवर्णतातन्यात्रेण ॥ १० ॥ व्योमस्य चोच्छिदाद्याकाशोऽपि ॥ ११ ॥ ते च सर्गाभेदायावता जीवानां तु स्य कालोऽप्यगोचरत्वात्सोऽनन्तवत्तावता मिथो दर्शनादिव्यवहारसमादिनः अन्येषां तच्छून्या इत्येवोपाख्यानन्यायमाश्रित्याह ॥ १२ ॥ अथ तदिति ॥ अदर्शनचकल्पितरूपां शे अधिष्ठानां शेषैर्वा नित्यैर्वा नित्यापरोक्षैवेत्याह ॥ दृष्टेनेति ॥ १२ ॥ तत्र युक्तिमाह ॥ सर्गादिति ॥ यतः सर्गेण सर्गालिना स्थितेन जीवेन स भाव्यमानाः सत एव सर्गाः संभवन्ति न तु ते शिवे परमार्थस्वभावे परमेव्योऽस्मि ॥ तत्र ते पाव्यो महत्त्वस्यैव पर्यवसानादित्यर्थः ॥ १३ ॥ ननु सर्गाब्रह्मसत्ता निरपेक्षाः स्वसत्ताया देशकालसबधवलक्ष्यसत्ताया वा सत्तु तत्राह ॥ स्वयमेवेति ॥ सत्सद्रूपानैकतयत्तत्त्वभावाः एव देशकालादसंश्लेषादुन्नाक्रातः तयो रपि सर्गात्तत्त्वात्सर्गासपेक्षरूपत्वेन सर्गाधीनकल्पनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ तर्हि सर्ग एव स्वस्य कालाद्रष्टादिपुरुषस्त्वेवं स्वयं संपद्यते हि यः ॥ स निभेऽप्रतिनिभोऽसमुदेत्यनीयते ॥ १० ॥ निभेऽप्येव कल्पो यो महाकल्पपरंपराम् ॥ प्रतिभासविपर्ययाः समात्रेणानुभवत्यलम् ॥ १० ॥ परमाणौ परमाणौ व्योमस्योऽपि क्षणे क्षणे ॥ सर्गकल्पमहाकल्पभावाभावाभवंति ते ॥ ११ ॥ दृश्यं ते केचिदव्योन्यं साधर्म्याद्वा सनागतेः ॥ मिथः केचिन्न हस्यं ते हरेणाथ सदात्मना ॥ १२ ॥ सर्गाः सर्गेण सर्वत्र संभवन्ति न ते शिवे ॥ भवंति परमेव्योऽपि पुरुषा इति स्वयम् ॥ १३ ॥ स्वयं च सदसद्रूपालीयं ते स्वप्नशैलवत् ॥ सर्गे न देशाकां तो न च कालो न कर्तृता ॥ १४ ॥ न चैते सत्स्वरूपा वानकल्प्यं नापि चक्षणः ॥ न चेदं जायते किंचिन्न किंचिन्न सति ॥ १५ ॥ सर्वसंकल्परूपेण चिच्च मल्लुरुते चिति ॥ स्वप्नपत्तननिर्माणपातोऽथातनवज्जगत् ॥ १६ ॥ न देशकालक्रमणं करोति चमनागपि ॥ यथा संकल्पशैले न देशकालाद्यनंतकम् ॥ १७ ॥ आकांतमपि नाक्रांतं तथैव जगता सता ॥ अथ नाक्रांतमक्रांतमिव संकल्पमेरुणा ॥ १८ ॥

द्विसवधरूपमन्यादृशं वासलकरोत्तुतत्राह ॥ नकर्ततेति ॥ सर्गर्णामिति विपरिणामेनानुपगः ॥ १४ ॥ तर्हि सर्गाख्यमेव यावज्जल्यंतस्वरूपास्तुतत्राह ॥ नचैतदिति ॥ सर्गसं
सद्वयोऽपर्यायत्वापत्तेर्नाशानापत्तेः ॥ नात्रावोच्यते तदतिभगवत्सिद्धतादिति भावः ॥ तर्हि सर्वसंस्वमभ्यस्तमेवास्तुतत्राह ॥ नकल्प्यमिति ॥ असतः सत्त्वाध्यासाधिष्ठान
त्वास्तत्रादिति भावः ॥ तर्हि वैनाशिकमतवत्तत्क्षणरूपमेव सत्त्वाध्यायानुगतमस्तुतत्राह ॥ नापीति ॥ क्षणरूपस्य सत्त्वाध्यायप्रतीतिकालपर्यंतमनवस्थिते रस्यताप्रतीतस्य सत्त्वे अ
लीकस्यापि तदापत्तेरिति भावः ॥ एतेन आश्रयतक्षणसवधलक्षणौ जन्मनाशावपि सर्गास्तिरस्तावित्याशयेनाह ॥ १५ ॥ एवं चास्मत्सिद्धातएव शरणमित्याशयेन प्रा
गुक्तस्मारयति ॥ सर्वमिति ॥ १६ ॥ कथं तर्हि देशकालाक्रान्ताप्रत्ययस्तत्राह ॥ यथेयादिना ॥ १७ ॥ यथा उच्चैः स्थितेन सत्कल्पभेरुणानाक्रान्ते मेव अथापि सत्कल्पकाले आ
क्रान्तिमिव प्रतिभासते तद्वदिति परेणान्वयः ॥ १८ ॥

१ अप्यनाक्रान्तमित्यपि पाठः

॥ ५ ॥ कुनोनोपदेश्यल्लाह ॥ जीवमिति ॥ तद्गोआत्मज्ञाविधिकनश्राप्ताधिकारिविरोपणमुपबिशरितिनित्वश्राप्ताधिकारत्वाद्बुद्धमनइतरथातिशालिनमार्गेमुक्तमुपेक्ष
 तमसद्दशयभिमनितावसन्मयबालय अक्षयशालिउपविगनिसकनकवद्वानासुवरीस्वद्वानास्वमदृष्टपुरुषायद्वानितोपिमुखएवेतिपावत् ॥ ५१ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम
 तालयप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणे ० एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ५२ ॥ समष्टिप्यटिसारकुमिरिशाविपूर्विका ॥ मायेवैत्युपविश्याधराभु स्वनिलयययौ ॥ १ ॥ जी
 वदेनइवस्याकस्थितं परमिदं देहकमित्येतेयोप्यारोपउक्तस्येयसिद्धिस्तुषसिष्ठं पुच्छति ॥ ततइति ॥ आदिसर्गेकस्यायप्यासकमे ॥ उक्तानुवादपूर्वानुसधानार्थं ॥ १ ॥ स
 वजीक स्वमनरोपयसुसक्तमनादीयुचित्सुतप्रभक्षावपरमितद्वलरमसुसमेखिबाकारोविपरयतीत्यर्थं ॥ २ ॥ उक्तयेवदृष्टातरायविद्वणेति ॥ सर्वगत्वादिति ॥ नाडीछिन्नोत
 शून्यएवहिंवेतालइवेत्यंचित्तवासना ॥ उदितेयजगन्नाभीतच्छांतौशांतिरक्षता ॥ ५७ ॥ अहतायाजगतिचमृगवृण्णजलेचय ॥ सा
 स्यत्तधिग्यतनरनोपदेशस्त्वसाविति ॥ ५८ ॥ जीवविवेकिनमिहोपदिशगतिज्ज्ञानोवालमुद्धममसमयमार्थमुक्तम् ॥ अन्नप्रशालि
 फिलय कनकावदार्तासस्वमदृष्टपुरुषायसुताददति ॥ ५९ ॥ ॥ इ० वा० वा० टे० मो० नि० पू० जगन्मिथ्यात्वप्रतिपादननामैकचत्वा
 रिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ तत सजीवोभगवन्दृष्टवान्देहसंभ्रमम् ॥ आठिसर्गेनत संस्य कामवस्था
 मुपैतिहि ॥ १ ॥ ॥ श्रीइश्वरउवाच ॥ परस्मात्परमेव्योषिपूर्वांकरुमतोवपु ॥ जीवपश्यतिसपन्नसचस्वन्नरोयथा ॥ २ ॥ सर्वगत्वा
 विद्वनस्यकार्यस्वन्नरोपिहि ॥ ययाकरोत्याश्रुतयाजीवोपापिशरीरधृक् ॥ ३ ॥ सनातनोहमम्यक्त पुमानित्यभिधातत ॥ करोत्यात्म
 नितेनाशुप्रथमप्रयित पुमान् ॥ ४ ॥ एवससर्गेकस्मिश्चिद्वयमोयसदाशिव ॥ कस्मिश्चिद्विष्णुरित्युक्तानाम्युत्पन्न पितामह ॥ ५ ॥ वि
 तामहः सकस्मिश्चिद्विष्णुपिक्वेतर ॥ सचसंकल्पपुरुष सकल्यान्मूर्तिमास्थित ॥ ६ ॥ पुष्ट प्रथमसंकल्प स्तांमनोमूर्तिमास्थित ॥
 यथायत्स्यत्याश्रुततयानुभवत्यलम् ॥ ७ ॥ तत्त्वसद्रूपमखिलशून्यवेतालकोयथा ॥ अमदृष्टानुसद्रूपमित्यहताजगदिति ॥ ८ ॥
 देवरोपितसंभ्रान्तिवत् सत्त्वावितिभाव ॥ कार्यप्रभोदययाकरोतिनयाअथापिसर्वेयमसिद्धमित्यर्थं ॥ १ ॥ सएवाविसर्गेसमस्युपाधिकोहिरण्यगर्भाख्य स्वात्मनिवासव
 अनुपबन्धनाभेदमपिकथयतीत्याह ॥ सनातनइति ॥ ३ ॥ तस्यैवसात्विकराजसगामसकल्येपुसवाशिवविभूर्तिग्राथम्येनेतरकल्पकलनियमितित्याह ॥ एवमिति ॥ ५ ॥ आका
 शप्रभवोब्रह्मनिर्पूर्वराभायजोकेनाभ्युत्पन्नित्येकपिनामनियमः पितामहइति ॥ इतरोदुगाजेरवविनायकावि ॥ तेयामपितत्तन्महात्माप्रतिपादकपुराणा
 विभागेपुब्रह्माण्डमदृष्टमिति ॥ सउक्तः सवाशिवविपुरुष सकल्पमय सोकामयतवहुस्तोप्रजायेतिश्रुत्यक्तमाधिकसकल्येच्छ ॥ ६ ॥ प्रथमसंकल्पएवसुसंभ्रतसगद्दारापु
 त्र सस्तकालसमष्टिप्यटिमनोऽरूपमास्थितोहिरण्यगर्भादिरूप सद्रूपकुनप्रजासर्गादियथाकल्पयिततथाप्यवहारसममनुभाषतीत्यर्थ ॥ ७ ॥ तत्सदृष्टयाअसद्रूपमदृष्टया
 नुसद्रूपसत्यविद्वानिति ॥ ८ ॥

नतारपुष्टे ॥ ३ ॥ पूर्वमेवमवतमयातस्थश्रीगुरोरीश्वरस्यानुसृष्टनिर्वकमेवतदुपदिष्टमित्यापरोक्षदेवार्चननवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानेष्टयेत्वेनगीकृत
 तत्वाकनजहदेवार्चनजिहासितंचेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ॥ इतिश्रीविसिष्टमन्तार्यप्रकाशोनि० पू० द्विचलारिश सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ इहश्रुत्वासैराम्यरामः स्वात्मशिवाच
 नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यत्वतदतिष्ठमवर्णयत् ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यवसितस्वात्मशिवाचनश्रीरामस्यश्रद्धानिशयसिद्धयेप्रशस्त्यमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
 त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १ ॥ यत्रभायायाअलीकभमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकनजंविनअलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २ ॥ तत्रकविकल्पितेनमे
 रतेनराजदेवर्णनेतयानुभवोदृष्टानदित्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पेनयनकविनायस्मिराजादौभेदादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पलेनकाव्यरचनयायथाय
 श्रीवसिष्ठुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वानालकठोसौत्यकपुष्पांजलीमयि ॥ ततारपरिवारेणसमभंवरकोटरम् ॥ ३ ॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनाधि
 पतात्रुमेशस्थित्वाक्षणंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्राधियामयात्मदेवार्चनंशमवतवजिहासितंन ॥ ३ ॥ ॥ इ०वा०
 वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाण० पू० परमात्माभिधानंनमद्विचलारिशःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठुवाच ॥ ॥ एतदुक्तंपरंतेनस्वयमे
 वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदंसमवस्थितम् ॥ १ ॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालोकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
 त्यंकिमसन्मयम् ॥ २ ॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथातनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथाद्रवत्वंपयसियथास्पं
 दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमालनि ॥ ४ ॥ ततःप्रभृतितैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावदृतव्यत्रःकुर्वन्नाहमव
 स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाद्यंतैव्यवहारपराअपि ॥ ६ ॥ यथाप्राप्तेःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
 र्वनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिबुद्धिर्भ्रान्तकदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येसर्वदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्व
 नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्टानयारघुपतेसंगमुकेनचतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नाखिद्यसे ॥ ९ ॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तधनबंधुवियो
 गजे ॥ एतादृष्टिमवष्टुअविचारंकरुसुव्रत ॥ १० ॥

याकथ्यतेतथातश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकस्योराजालिलेनस्वस्मिन्गताभेकनाकल्पदक्षनावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारात्वाइस्तस्यबहुवित्त
 लाज्जमानादिकचक्रवःस्यादितिभावः ॥ ३ ॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनस्वभावाएवेत्याशयेनदृष्टान्तराग्राह ॥ यथेति ॥ ४ ॥ एवत्वाजाविकस्यैविकल्पाध्यारोपस्थाचे
 नत्वचितनतदाप्रभृत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततदिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदापिसुखमहमत्सामनाकिंचिदेवेदियमिदुःस्थतप्रति
 संधानहेत्वविधादृत्तिपुष्पत्रयाचनसद्भावादितीभावः ॥ ७ ॥ तर्हज्ञानमपितादृशिशिवाचनसैवालीतिकसवतैव्योविशेषस्तत्राह ॥ यास्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८ ॥
 साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्चनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनरामपवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९ ॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुभवेविचारदार्ढ्यहेतुरित्याह ॥ १० ॥

अतएव सक्रमानुसारं विषयवृत्तपक्षीटस्थावराविज्जम्बैविष्यमित्याह ॥ संपद्यत इति ॥ सर्वकारक ऐहिकामुष्मिकसवक्रियासमय ॥ ११ ॥ तस्युपास्थावराणां योनिरपि संपद्यते ॥ एवमेव अजविषतुर्धिषजातय संपद्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ क्षणमतिमायाधिष्ठानु सकल्पक्षणे एव ॥ वासनासौष्म्यात्परमाणूपमार्द्रपक्षिकासेधसरेणूपमा सगाः संप्रतसति ॥ ११ ॥ वर्तमानसर्गवेदशतितानागतानामपि क्रमो बोध्य इत्याह ॥ एवमेवेति ॥ तेषां कृष्णविद्वृणानाम् ॥ अस्या इति ॥ एवभूतस्य परमार्थतत्त्वस्य भावनात्वात्कारात् ॥ २२ ॥ क्षणलेखमात्रमपि विषयात्मनो बहिर्मुखत्वे कल्पकोटि विस्तृतानयो विषय इत्याह ॥ निमेयेति ॥ २३ ॥ लुठिना प्रच्युता ॥ चित् स्वरूपप्रतिक्षिब्रसतेत्याह ॥ सेति ॥ सलच्चविषेन द्रव्येते अनुभूयत इति कृपा ॥ २४ ॥ अग्निमानवद्व्यापयापयासगर्भौ द्विगच्छति तया भाविबालविद्योतनकासपरिच्छेदविषययुक्ता आत्मनः शुद्धता चेत्याह ॥ अस्मिन्निति ॥ २५ ॥ सगतेरसत्यैर्दिशराकालक्षैरौ परिच्छेदपरमावकाशपुत्तिकाघाता अनुताक्षुद्रता च आत्मन इति शेषः ॥ परमाणुनेति पाठो ययोर्च्चर्दशकालादितयैव जगता सत्ता ॥ संपद्यते यथा यो सौ पुरुष सर्वकारक ॥ ३१ ॥ अनेनैव क्रमेण हकीट संपद्यते क्षणान् ॥ तस्युपा मेवमेवेह ज्ञातयो हि चतुर्विधा ॥ २० ॥ कद्राया ज्ञानपर्यता संपद्यते क्षणप्रति ॥ परमाणूपमा सतितया केचिदणूपमा ॥ २३ ॥ एवमेव क्रमजेर्पासनिवासतिसर्गके ॥ अस्याः ससारमाया एवं भूतार्थभावनान् ॥ २२ ॥ भेदोपशान्तावभ्यासाद्भवत्युपगत शिवः ॥ निमेषरातमागार्थमात्रमेव पराचिति ॥ २३ ॥ स्वरूपतश्चेदुठिता सेषोदत्यनवम्यति ॥ साक्षरूपा शिलाकाशहवचित्वात्मनि स्थिता ॥ २४ ॥ तदनापवभासात्मब्रह्मशब्देन गीयते ॥ अस्मिन्नौ द्विगते सर्गे महाविद्योतनं न च ॥ २५ ॥ सगता सत्यदिदेशकालांशपरमाणुता ॥ जीवतामागताभूततन्मात्रावलनाक्रमान् ॥ २६ ॥ भवत्यगम्यगीवीरुत्कर्तव्ये वासुरादिकम् ॥ यस्मिन्नित्येतेन तेन हरेस्तु गिवतिष्ठति ॥ २७ ॥ सदसद्व्यतिर्गोविश्वे गोविश्वे कर्मणि ॥ नतदूरेन निकटनोर्ध्वनाधोनेतेन मे ॥ न पूर्वनापनभ्रातनं सन्नासम्भय्यमम् ॥ २८ ॥ अनुभवकलनाद्वृत्तेः स्यमाता भवति न सर्वविकल्पनेष्वसत्सु ॥ फलदुरुविभवा प्रमाणमालास्थितिमुपयाति न वारिणीव वद्वि ॥ २९ ॥ यथा पृष्टं मुने प्रोक्तव्यिकल्याणमसृते ॥ दिशप्रयामो भिमतमागच्छोत्तिष्ठपार्वति ॥ ३० ॥

परमेष्ठापुनाष्टिगोपाधिना प्रसन्नचित्तीवतामागतासतीभूतगम्याभराधितवैर्द्वियादिवलनाकमार्गरे अगम्यगीवीरुक्तावाकीटदेशासुरादिकवाप्तवतीति परेणाश्रयः ॥ २६ ॥ अतएव ददस्यैसगिबिभ्वसदसद्व्यतिर्गोविश्वे गोविश्वे कर्मणि ॥ यस्मिन्निति ॥ २७ ॥ अतएव स्वानुग्रहमाशेषेव तथयाननमुलौ किकमाश्रयमानादितभक्तमय इत्याह ॥ अनुभवति ॥ एव सर्वविकल्पनेष्वसत्सु अस्यानुग्रहकलनां स्वपकारांशे तत्पश्यन्ते विना अन्यो माता अनुभितानभवति ॥ यातुलौ किंकीफल्स्युरोप्येष्वारविभयायस्याः सकारात्तथाविधप्रमाणमालासाकारिणिवक्रिबतप्रस्थितिनोपयाति ॥ तत्रापि पुटीभात्रस्य बाधा इत्यर्थः ॥ २९ ॥ उपरेण पारपरितोषरार्थमागच्छोत्तिष्ठपार्वति ॥ ३० ॥

ततापुष्टवे ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवशमयामयातस्थश्रीगुरोरीश्वरस्यानुसृष्टनिपूर्वकमेवतदुपदिष्टमित्यापरोक्षदेवार्चनवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृत
तत्कारकनजदेवार्चनजिहसितचेत्यर्थ ॥ ३२ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम् ० तत्पर्यप्रकाशोनि ० पू० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इहश्रुत्वसैवैराभ्यराम स्वात्मशिवाच
नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकत्वस्वतन्त्रतिष्ठमवर्णयत ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यवसितस्वात्मशिवाचनश्रीरामस्थश्रद्धातिशयसिद्धयेप्रशस्तस्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
त्यादिना ॥ परसर्वीकष्टम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १ ॥ यत्रमाथायाअलीकभमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकेनजीविनअलीकमसदेवजगदिलोक्यते ॥ २ ॥ तत्रकविकल्पितेनमे
हत्वेनराजादेवर्णनेतथानुभवोदघातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पयेनकविनायस्मिन्नराजादौमेवदिविविधभावनकल्पनयद्विकल्पलेनकाव्यरचनयाथथाय
श्रीवसिष्ठुवाच ॥ इत्युक्त्वा नालंकोसौत्यक्तपुष्पांजलौभयि ॥ ततारपरिवारेणसमभंवरकोटरम् ॥ ३३ ॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनाधि
पतावुमेशोस्थित्वाक्षगंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मदेवार्चनंशमवतैवजिहसितंत ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा०
वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाण ० पू० परमात्माभिधानंनमद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठुवाच ॥ ॥ एतदुक्तंपरंतेनस्वयमे
वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीष्यथेदंसमवस्थितम् ॥ १ ॥ यन्नालीकमलोकनाकिलालीकेविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
त्यंकिमसम्भयम् ॥ २ ॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथेतेनात्मकल्पेनगताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथाद्रवत्वंपयसिथास्पं
दोनभस्वति ॥ यथानभसिश्चूयत्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४ ॥ ततःप्रभृतिनैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेशमवासरः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपराअपि ॥ ६ ॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरालमनो
र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिप्युच्छिन्नंनकदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येवदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तद्वर्च
नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नास्तिद्विसे ॥ ९ ॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तेधनबंधुवियो
गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारंकरुसुव्रत ॥ १० ॥

याकथ्यतेतथातथाश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकयोगोराजादिलेनेत्यस्मिन्गतामेतानाकल्पवक्ष्यतावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुवित्त
लाभमानादिकचकवे स्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनस्वभावएवेत्याशयेनदृष्टानांतराणयाह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवंस्वाभाविकस्यैवविग्रह्याध्यारोपस्थाचं
नत्वचितनतदाप्रश्रुत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकाळेभ्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदापिमुखमहमस्याप्सनाकिचिदेदिषमिष्यु स्थितप्रति
संधानहेत्वविद्यावृत्तिपुष्पत्रयाचनसद्भावादिमिभावः ॥ ७॥ तसंज्ञानामपितादृशशिवाचनसदैवास्तीतिकस्तवतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ ग्राह्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
साचसावधानताआसागत्यएवेतिदर्शयन्नेनदृष्टफलबाहुल्यकीर्तिनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासमस्तपुनस्तुत्यादेविचारदाढ्यहेतुरित्याह ॥ दुःखेदिति ॥ १० ॥

मृत्युश्च खेदवर्धयिष्यादौ ॥ एवमप्रापार्द्रशालम्बराणव ॥ १ ॥ ग्रथयमायातिततोयाति ॥ स्वभ्यसनासीगनपुरुषपरिभवतिष ॥ २ ॥ अविचारितरतकिंने ॥ १३ ॥ हेनिमल ताजग
 किम्यास्तर्वातर्नातासांत्वमतर्नकिंचित्पुच्छमेव ॥ १४ ॥ यद्विन्नअगतस्तुच्छतनिच्छसितस्मात्मेवअद्वितियथ तथादरनिपितवभधादिवियोगेस्वाययपरिवत्तनम्वनहर्षरोकप्रस
 त्किरीत्याह ॥ त्वयिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिउक्तरीत्यापिपूषेभगश्चकषिष्ये ॥ १७ ॥ उक्तार्चनस्यपरमकाद्यायांरायस्यापयति ॥ चिदेकतानामिति ॥ १८ ॥ स्वयंसम

सुखदुःखेन कर्तव्ये धनदधूदयक्षये ॥ एवं प्राया एव सर्वा नित्यं ससारदृष्टय ॥ ११ ॥ जानास्येव गतिं चित्रां विपयाणां प्रमाथिनीम् ॥ यथायां तियायां तियायां परिभ्रवति च ॥ १२ ॥ एवमेव प्रवर्तते प्रमाणिच धनानि च ॥ एवमेवावहीयत निमित्तैरविचारितं ॥ १३ ॥ न ताल वनतासां त्वनिर्मलांतजगत्क्रिया ॥ इदमित्यजगत्क्रिचिक्लिमुधापरितप्यसे ॥ १४ ॥ त्वमिहासिजगद्रूपचिन्मात्रविततारुते ॥ निजावय वकाहत्तौक क्रमाहर्षशोकयो ॥ १५ ॥ तातचिन्मात्ररूपोसिनेतेमिन्नमिदजगत् ॥ अतस्तव कथकुत्रहयोपादेयकल्पना ॥ १६ ॥ इतिचिच्चरुर्थाचल्येधिन्मयेजगदुधौ ॥ तरगजालेचांमोघौक क्रमोहर्षशोकयो ॥ १७ ॥ चिदेकतानतामेत्यसौ पुनर्भागत स्थितिम् ॥ अयप्रमृतिरामत्वतुयावस्थात्मकोभव ॥ १८ ॥ सम समसमाभासोभास्वद्वपुरुदारुणी ॥ तिस्राल्माचारतो नित्यपरिपूर्णइवार्णव ॥ १९ ॥ एतत्वंश्रुतवान्सर्वस्थितस्त्वपरिपूर्णधी ॥ यदिच्छसीतरव्यधुंतत्पृच्छरघुनदन ॥ २० ॥ यत्पृष्टप्रथमे कल्पेन तदपरिचादय ॥ श्रीरामउवाच ॥ इदानीं संशयो न ह्यन्विनित्वा निवृत्तौ विशेषत ॥ २१ ॥ ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलजातादृगिरऋत्रिमा ॥ नमुनेल्लिमलं हित्व न चेत्यनचकल्पनम् ॥ २२ ॥ तठाममाभूदज्ञानप्रगातमधुना तु तत् ॥ कलक आत्मनोस्तीति तदज्ञानवशेन या ॥ २३ ॥ आतिरासादिदार्नीसानिवृत्ता त्ववसादत ॥ न जायते न भियते न चैवात्मा कलकित ॥ २४ ॥ सर्वेष्वखल्विदं ब्रह्म मयमित्युदितोरम्यलम् ॥ प्रश्नेभ्य सशयेभ्यश्च वांछितेभ्यश्च सर्वत ॥ २५ ॥ शुद्धं मे निर्मलं चेतस्त्वष्ट्रायत्राभ्यामादिव ॥ सवाचारोपदेशे तु प्राप्नोते पुसाधुभि ॥ २६ ॥ निराकाक्षीस्थितोरम्यत सुमेरुः कनकेष्विव ॥ न तदस्य स्मियत्राशानतटस्मियदीप्सितम् ॥ २७ ॥

सर्वेष्वप्यनिर्मुक्तः ॥ समेन ब्रह्मणा समारोकारस्यापञ्चाङ्गबाधभासायस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ ग्रथमेकमेव विचारारम्भे विराम्य प्रकरणे त्वया यः पृथगेयमाकृतस्तोऽपु अर्थाक्षिद्वि
शिष्टवेदस्तिर्हितस्य रेषोदयपृष्ठ ॥ २१ ॥ मलयज्ञानम् ॥ द्वित्वजीवब्रह्मज्ञोत् ॥ कल्प्यते येन तत्कल्पनमन ॥ २२ ॥ २३ ॥ ब्रह्मैव ब्रह्म मय ब्रह्म विद्यते वा ॥ वोल्लि
तेभ्यश्च निवृत्तिरित्येव ॥ २४ ॥ तद्व्याप्यमेकरोप्य भयमन भयसङ्घसिततस्य तस्मात्सूर्यादिव भिषुः कृत्वा स्वयम् ॥ साधुभिर्मात्रेभ्य उच्यते भ्यः शिष्येभ्यः श्रोते पुत्रेभ्यः यामाचा
राणां साधनानामुपदेशोऽपि निर्गुणोऽसि ॥ २५ ॥ विरलभ्येकाराणां अनुपलभ्येदुप्येति शेषः ॥ २६ ॥

मध्यमेयं ॥ २८ ॥ रौरवरकरविशेषचापिनद्वेष्टि ॥ २९ ॥ कणशःपरमाणुशोविमज्जकीर्णानि विक्षिप्मानि विनाशितानीति यावत् ॥ त्रिजगति येन तथा विधस्य क्षीरसागरस्य तु सर्वतो व्याप्तिरिव व्याप्तिर्यस्य ॥ औद्योक्षिकमेतत् ॥ अथ वाकणशः प्रष्टुनैयशः क्षीरलवैः कीर्णानि सिकानि त्रिजगति यथा तथा विधामनुवशक्षीरसागरे सृष्टिर्ध्ववहा रोयन्यतया विद्यश्चरसाभ्यां तोरामलक्षणो भद्राचलो बोधाभ्युतोत्पत्त्यारुतार्थः साप्रत विव्रात उपरत भोदत्त इति परेणान्वयः ॥ ३० ॥ इदज्जगत् इत्थं यथा दृष्टप्रकारमेव नान्यत्तत्र मन्त्रीति येन मूढेन ज्ञातं स्पष्टद्विकुसदेहजालेन ज्वलितेन अपि कसतापि नोद्भवस्तु इति कलनालमस्ति हेमनीश्वरत्वमिति मनुकार्यं सानुभवसादाय परमैति परेणा

नतदस्ति यदादयं ह्यंमध्यं चराचरे ॥ इदं हेयमुपादेयमिदं सदिसदमप्यसत् ॥ २८ ॥ इति चिन्ता भ्रमः शान्तो निपुणं परमो मुने ॥ न स्वर्गमभि
वांछामि द्विषामि वापि न रौं रवम् ॥ २९ ॥ आत्मन्येव हि तिष्ठामि मं दरादिरिवा भ्रमः ॥ कणशः कर्णत्रिजगत्क्षीरसागरसंस्तुतिः ॥ ३० ॥ वि
श्रान्तश्चिरसंश्रान्तो निभ्रमो राममन्दरः ॥ अवस्तिदमिदं वस्तु पश्येति कलनास्यलम् ॥ ३१ ॥ तदिति स्म्यकुसुदं हजालेन ज्वलितवाधिकम् ॥
इदमित्यंजगदिति ज्ञातयेन मुनीश्वर ॥ ३२ ॥ स यत्र याति कार्पण्यं जगत्स्तन्नलभ्यते ॥ विचित्रा कुलकहोलाज्जडादृत्तिविवर्जितात् ॥
॥ ३३ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवं स्तीर्णाः स्मो भवसागरात् ॥ संपदामवधिज्ञातो दृष्टः सीमांत आपदाम् ॥ ३४ ॥ सर्वसारेऽप्यदीनाः स्मः पूर्णाः स्मः
परमेश्वर ॥ यथा बोधायामपरैर्दलिताशामंतं गजम् ॥ संसारसागरे सम्यग्वीरतामागतं मनः ॥ ३५ ॥ परिगलितविकल्पतामुपेतं प्रग
लितवांछमदीनसारसत्त्वम् ॥ त्रिजगति यदतिप्रसन्नरूपं प्रमुदितं तन्तरुत्तमं मनो मे ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वि० श्रां
तिवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

न्ययः ॥ ३ ॥ ३२ ॥ सतादृशमूढपुरुषोयत्रयस्मिन्धनादिविषयेकार्पण्ययातिजगतःसबधितद्वस्तत्त्वदृशानलभ्यतेऽस्माभिरितिशेषः ॥ यतोवयविविचित्राअशनायादिलक्षणा
आकुलाकडोलाःषडूर्भोयस्तिस्तथाविधाच्छुद्धचिदाकारवर्त्मविवर्जिताब्जदाद्रवसागरास्त्वत्ससादेनतीर्णाःस्मदतिरेणान्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सर्वसारेभूमानंदविषयेपि
नित्यलब्धत्वाददीनाःस्मः ॥ अस्मन्मनःससारलक्षणेसमेदलितःआशामंतंगजोयेनथाविधंसतपरैरभेयांसम्यग्वीरतांयद्यौ ॥ ३५ ॥ पूर्णाभिनःस्थितिमेववर्णयन्नुपसहरति ॥
परिगलितेति ॥ अदीनसारमकार्पण्यदृढस्त्वस्यैर्यस्य ॥ त्रिजगतिप्रसिद्धानिपूर्णचंद्रक्षीरसागरशरदाकाशादीन्यानिप्रसन्नरूपाणिताम्यतिक्रान्तमतिप्रसन्नरूपम् ॥ सापेक्ष
समासश्छादसः ॥ अंतःप्रमुदितभतएवानुसमभेमनःस्थितमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीव्रासिष्ठ्य०तात्पर्यप्रकाशेन०यु०त्रिचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥ ॥७॥

दशसगक्षयोपायाबांछात्यागादयः पुन ॥ मन क्षयान्तगुलणाज्ञानदाढ्यार्थधीरिता ॥ १ ॥ रायेणस्वस्यतत्त्वबोधविश्रुतीवर्णितायामपितत्परिपाकात्प्रकृप्प्युत्तिर्भाभूदिति
 शिल्पिनास्मात्तत्पुणादाढ्यार्थस्यधिकीलपरपरामिषकीवन्मुक्तलक्षणभूताभानुक्तसाधनपरपरामेधप्रतिष्ठापयिष्यप्रभ्रीवसिष्ठः भगुलकेयमाप्राप्तप्यवधारोपभोगाविलक्षणेशिमा
 बनेपि सर्वाभ्राह्मिदोयेणधूयनाग्निरिवावतादित्थ्यायेनप्रभावादितापरानिष्टाद्विषयकेरवर्जनामोगस्यानर्थहेतुत्वाच्चस्यादेवपुनजननाशनर्थद्व्याराकारयन्नाह ॥ केवलेने
 ति ॥ केवलेनरानाविरहितमकारतृबअसगमेनकवत्वाभिमानलक्षणक्रियासगमरूपेण ॥ १ ॥ ननुविषयाणांनुटिजनकत्वनियमात्कथेतपुरागस्त्यनुक्तस्यद्व्याराक्याह
 ययेति ॥ प्राप्तिक्षणातिरिक्तपूर्वात्तरकालयोलेपुतुष्टिहेतुत्वव्यभिचारान्वायनियमइतिभावः ॥ २ ॥ अतएवचिरानर्थेक्षणिकसुखेकासगोपिनयुक्तद्व्याह ॥ बांछेति ॥ व

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ केवलेनेन्द्रियै सार्द्धवर्तमानार्थवर्तिना ॥ असगमेनमनसायत्करोपिनतत्कृतम् ॥ १ ॥ यथाप्राप्तिक्षणेवस्तुप्रय
 मेतुष्टयेतया ॥ नप्राप्त्येकक्षणादूर्ध्वमितिकोनानुभूतवान् ॥ २ ॥ बांछाकालेयथावस्तुनुष्टयेनान्यदातया ॥ तस्मात्क्षणसुखेसत्किंवालो
 धम्रान्तिनेतर ॥ ३ ॥ बांछाकालेनुष्टयेयत्तत्रवांछवकारणम् ॥ तुष्टिस्त्वतुष्टिपर्यन्तातस्माद्वांछांपरित्यज ॥ ४ ॥ यदितत्त्वदमामोसिकदा
 चिकालपर्ययात् ॥ तदहभावानारूपेनमकथ्यंत्वयापुन ॥ ५ ॥ आत्मज्ञानाचलस्याग्रेसामविश्रांतवानसि ॥ अहभावमहाव्यञ्जनपुन
 पातमहसि ॥ ६ ॥ यस्मृतानतसदृष्टेस्तत्त्वमेरुशिर स्थिते ॥ पुनर्गर्भानुकारात् पातालेपतनकुत ॥ ७ ॥ दृश्यतेतेस्वभावावोयममतासत्य
 तामय ॥ मन्येक्षणीविकल्पोसिजातोसिहतकालिक ॥ ८ ॥ स्वभावसस्यितोरामइत्यावेदयतीवमे ॥ सौव्यपूर्णविवप्रस्थ्यासमतानि
 मलातव ॥ ९ ॥ आशायातुनिराशत्वमभावावयातुभावनम् ॥ अभनस्त्वमनोयातुतवासगेनजीवत ॥ १० ॥ यांयां वस्तुदृशयासितस्यां
 तस्याभवास्थितम् ॥ सत्तासामान्यरूपेणब्रह्मब्रुहितविहनम् ॥ ११ ॥

छापेनलाभोलक्ष्यते ॥ १ ॥ यदावस्तुलाभकृतः क्षणिकोपिबांछानिरोधः सुखहेतुत्वादात्त्यतिकर्वाच्छेद्योविराशियानदेहेतुरित्यर्थाशङ्कतम् तथाचबांछेवानर्थद्व्यारायेना
 ह ॥ बांछाकालेइति ॥ तुष्टिरानन्दः अनुष्टितुष्टिविरोधिबांछेवपर्यन्तोविच्छेदोयस्यालायाविधा ॥ २ ॥ ननुपुणानवपदप्रामोदतत्त्वैवसंपुनर्विषयबांछात्यागोपदेशोकिमयस्त
 बाह ॥ यदीति ॥ पुनः कालांतरेप्यहंभावपकेनिकज्जनंमातृद्वितित्वद्वस्यिदिवाढ्यार्थः पुनरुपदराह्वयः ॥ ५ ॥ सत्यपिदाढ्यार्थपुनर्मज्जनंकिनाराक्ष्यतेतद्बाह ॥ यदिति ॥ यय
 स्मादेतोः ॥ गर्भोमातृकुलगतः पित्रस्तामनुष्ठप्यकरोतिअभ्याषनार्थमितिगर्भानुकारोद्भावावस्तुक्षणैतन्माताले ॥ दृढीभूतज्ञानस्यावयवविषयानर्थवीजोच्छेदित्वादितिभाव
 ॥ ७ ॥ अय्येपायुपकारावयवमेदमुक्तंनबलज्ञाननष्टमितिप्रयासयत्तादिकिमैर्लक्ष्यतेमेवेत्याशयेकाह ॥ दृश्यतइति ॥ कातलिकाअद्विया ॥ ८ ॥ नतजननसगलेमजीव

बलात्तमननादिदाह्यात् ॥ १२ ॥ इदानीं निर्वासनस्य स्वानुभवगम्यलक्षणमाह ॥ यत्रेति ॥ वस्तुभोगमुखम् ॥ यथागतं भारब्धोपनीतं दुःखमपि ॥ १३ ॥ स्ववत्त आकाशवत् ॥ १४ ॥ अभ्यंदुःखाद्यपि त्रिपुच्छेकीकारेणालतया अनुभव ॥ तेन तस्य प्रतिकूलनाशाम्यतीति भावः ॥ १५ ॥ इह स्वादी प्रातिकूल्यविकल्पनमनःकृतमिति देववाञ्छुशुद्धोक्तयुक्त्या निरोद्धव्यमित्याशयेनाह ॥ चित्तेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ अज्ञानमेव वा प्रवृत्तिद्वारानर्थनिदानमिति ते देवज्ञानदाह्येन निरसनीयमित्याह ॥ मौल्येति ॥ १८ ॥ चित्तोन्मेषनिषेधाभ्यामिति युक्ततद्वृत्तेन स्फुटयति ॥ यथेत्यादिना ॥ यथा स्वभावाशरावातस्य जराचक्षणात्स्पदाच्च यत्नचलनादि स्वावेदनसम्पन्नतया चित्तश्चलक्षणारम्भदाह्येत्यत आदमनर्थजानमुपस्थितमित्यर्थः ॥ १९ ॥ उक्तैर्नान्यव्यतिरेकी दर्शयति ॥ दृश्येति द्वाभ्याम् ॥ नानाच्छिद्रमपि दृष्टसौ रालोक्तकुड्यसव वजाचित्रवर्णाधीरिव ॥ २० ॥

अज्ञातात्मानिव द्योसि विज्ञातात्मानवध्यसे ॥ रामत्वं स्वात्मनात्मानं बोधयस्व बलादतः ॥ १२ ॥ यत्र न स्वदते वस्तु स्वदते च यथागतम् ॥ अवासनत्वं तद्विद्विषाम्यमाकाशकोमलम् ॥ १३ ॥ वासनारहितैरतिरिद्रियैरहरक्रियाः ॥ नविक्रियामवाप्नोषि स्ववत्सो भशतैरपि ॥ १४ ॥ ज्ञाताज्ञानं तज्ज्ञेयं त्रयमेकतयात्मनि ॥ शांतात्मानुभवाभ्यन्तर्भूयो भवभागसि ॥ १५ ॥ चित्तोन्मेषनिषेधाभ्यां संसारप्रलयोदयौ ॥ वासनान्मेषनिषेधाभ्यां संस्तुतेः प्रलयोदयौ ॥ तमभ्यासप्रयोगाभ्यामुन्मेषरहितं कुरु ॥ १७ ॥ मौल्योन्मेषनिषेधाभ्यां कर्मणां प्रलयोदयौ ॥ तद्विलीनं कुरु बलादुरुशास्त्रार्थसंयमैः ॥ १८ ॥ यथावातरजःसंगस्पंदारवं भाववेदनम् ॥ तथा चित्तश्चेत्यत आस्पदादिदमुपस्थितम् ॥ १९ ॥ दृश्यदर्शनसंबन्धस्य देवेयं जगद्भूतिः ॥ स्फुरत्यालोककुड्यादिसंगजा वर्णधीरिव ॥ २० ॥ दृश्यदर्शनसंबन्धस्पदाभावेन जायते ॥ वेदनाभावदाभासाचित्रपुंसां मिवाशये ॥ २१ ॥ चित्तस्य द्योस्य ता माया तदभावे विलीयते ॥ पयःस्पंदोऽस्थिता वीचिस्तदभावे विनश्यति ॥ २२ ॥ त्यागेन वासनां शस्यबोधाद्वा प्राणरोधनात् ॥ चित्ते निस्पंदतां याते कुतः स्पंदस्य संभवः ॥ २३ ॥ असं वित्स्पंदमात्रेण याति चित्तमचित्तताम् ॥ प्राणानां वा निरोधेन तदेव च परंपरम् ॥ २४ ॥ दृश्यदर्शनसंबन्धे यत्सुखं पारमार्थिकम् ॥ तदतैकांतसंविन्याब्रह्मदृष्ट्या मनःक्षयः ॥ २५ ॥ यत्र नाभ्युदितं चित्तं तत्तत्सुखमरुन्निमम् ॥ न स्वर्गादौ संभवति मरौ हि मयुहं यथा ॥ २६ ॥

भवतीति भावज्जगत्तदाभासा ॥ यथा चित्रलिखितपुसामाशये हृदि भावैव न जायेत तद्वत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्पंदस्य कौटस्थ्यच्युतिरूपस्य ॥ २३ ॥ अर्थचराब्जः ॥ २४ ॥ बोधाद्वा इति मध्यमोपायमुक्तविषणोति ॥ दृश्येति ॥ विषये द्वियसंबन्धे यत्सुखं प्रसिद्धतत्परमार्थतो ब्रह्मसुखमेव ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवतीति श्रुतेः ॥ अतस्तस्यातः परमावधिर्मानुषानन्दमारभ्योत्तरोत्तरशरणुणोत्कर्षेण श्रुत्यादर्शितो यतो वाचो निर्वर्तते ॥ अत्राप्यमनसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान् विभेति कदाचनेति ॥ तदेकांततन्मात्रपूर्णता तत्संविच्छिन्नरूपया ब्रह्मदृष्ट्या मनःक्षयः सिद्ध्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्तत्सुखं ब्रह्मसुखं तच्च स्वर्गादिभोगभूमौ न संभवति ॥ तत्र चित्तस्य कामाभ्यामादिकलुषत्वादित्यर्थः ॥ हिमशिशिरजलतस्य गृहसरः ॥ २६ ॥

[illegible]

सन्नमदादिभिर्भावेण त्विन्द्रियसंवात्सल्यप्रवृत्तिरिति भावः ॥ ३१ ॥ तत्तु र्यातीतब्रह्मयावन्ब्रह्मार्तनामश्चि
 त्त्वं दृक्कवल्यादिभूतगुणानामपि विवरद्वन्द्वरमलीति ज्ञानभाषेणान्वाश्रयभाषपरिपोषि सादुर्गुक्तपुत्रेत्याशयेनाह ॥ ब्रह्मेति ॥ यथा
 नृदेवभारपरिकल्पितवामोपवनथाव्यादिसन्निवेशाभासमयोदेवनास्ति तद्वत्परमसुखमस्ति त्रिदेवकसपनेन अलङ्घ्यपि अगदसमयोरादेवनालीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ इ
 दिर्यशामिष्टमन्त्रमयभारोनिर्वाणमृदुभृन्मन्त्रादिरासग ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५

भुवनव्यूहमभ्यगतमहामेरुपरिवेदीभूतम् ॥ मंदराद्रिवाचलदृढम् ॥ ४ ॥ प्रागुक्तेषहस्रपदसंख्यपरमिति व्याचष्टे ॥ योजनेति ॥ जगतःस्थितेर्विधारणस्य नियमनस्य च मूलम् ॥ ५ ॥ हरतिवहति ॥ राजिकासूक्ष्मसर्पयास्तत्कणानापद्धतेः पक्तेः ॥ ६ ॥ षड्रसः षडिन्द्रियभोग्यब्रह्मलोकांतस्तुल्यवः प्रसिद्धोवा ॥ ७ ॥ तेन तादृशरसयुक्तेनापि पाकेन यत्पातपतनस्येति ॥ तर्हिकस्य स्थानएव जीर्विति नेत्याह ॥ सदैवेति ॥ ८ ॥ जरठाश्चिरायुषः ॥ ९ ॥ १० ॥ विततमतिविस्तीर्णयस्यौल्यबृहत्तातच्छालिनः ॥ ११ ॥ समस्तेषु फलेषु पुरुषार्थेषु च सारस्य श्रेष्ठम् ॥ अष्टिधीजवास्ति ॥ १२ ॥ शिलाया अतः प्रदेशद्वनीरघोचनः ॥ विज्ञानघन एवेति श्रुतेः ॥ त्वदभानेदुर्विववत्स्वसंविदासु नमिवास्वाद्यनिरतिशयानन्द

व्यूहमभ्यमहामेरुमंदराद्रिवाचलम् ॥ महाफल्यंतवात्याया अपिवैरैरचालितम् ॥ ४ ॥ योजनायुतकोटीनां कोटिलक्षशतैरपि ॥ वैपुल्येनापरिच्छेद्यं मूलमाद्यं जगत्स्थितेः ॥ ५ ॥ यस्य बिल्वफलस्योच्चैर्ब्रह्मांडानि समीपतः ॥ हरति लीलां शैलाधाराजिका कणपद्भतेः ॥ ६ ॥ स्यंदमानरसापूर्णां सार्द्धं रसचमत्कृतिम् ॥ यस्यातिशेतेनोक्थिदपिराघवपडसः ॥ ७ ॥ न कदाचन पाकेन पानेन स मेति यत् ॥ सदैव पक्कमप्यंगजरसायन्नवाप्यते ॥ ८ ॥ ब्रह्मविष्णिं ब्रह्मद्राघाजरठाः केचिदेव न ॥ यस्याप्यंति विजानंति मूलं वाहंतमेव च ॥ ९ ॥ अहंशं कुरवक्षस्य त्वहंशुमाकृतेः ॥ अस्तं भूमूलशावस्य फलस्य मयाकृतः ॥ १० ॥ एकपि हयनाकारविततस्यौल्यशालिनः ॥ यस्योत्पत्तिविकारादिपरिणामो न हस्यते ॥ ११ ॥ समस्तफलसारस्य फलस्य मयाकृतः ॥ न मज्जानाष्ठिविततो निर्विकारो निरंजनः ॥ १२ ॥ शिलांतरिवनीरंघ्रः स्यंदमानेदुर्विववत् ॥ रसं स्वसंविदास्वाद्यं स्यंदमान इवावृत्तम् ॥ १३ ॥ कोशस्तकलसौख्यानां शीतलालोककारकः ॥ शैलाभोद्धतपिंडाभो मज्जा आत्मफलस्थितेः ॥ १४ ॥ तस्मात्परममज्जा तु यासौ स्वात्मचमत्कृतिः ॥ अनंतरक्षितो नित्यमनन्यः श्रीफलंगतः ॥ १५ ॥ स्वसंनिवेशवैचित्र्यमन्यत्वफलतांगताम् ॥ अत्यजं त्यातया तन्व्यास्थूलयाप्यतिबालया ॥ १६ ॥

रसं स्यंदमानः ॥ १३ ॥ कोश इति ॥ एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्राभुज्यंतीति श्रुतेः ॥ आत्मनो भानुषान्दं दिहैरण्यगर्भानि दातुं कर्मफलस्थितेर्मज्जासारः ॥ १४ ॥ तस्माद्वैरण्यगर्भानि दत्तफलदापि परमस्याव्यक्तमज्जा ॥ अनेतेनानि विधपरिच्छेदशून्यस्वभावेनैरक्षितः ॥ स्वात्मकमेव श्रीफलवित्त्वगतः स चानन्यः अद्वय एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अतन्मत्वमेवोपायितुं च मूलं तिपदस्वारस्य प्रकटयति ॥ स्वसंनिवेशोत्पादिना ॥ यतस्तया स्वात्मचमत्कृत्या स्वाप्यस्वस्थान्मत्वस्थभेदजातस्य फलतापरमप्रयोजनतांगतचिदेक रसमज्जाहृत्पारमार्थिकस्य संनिवेशवैलक्षण्यमत्यजत्वैव इदं भेदादित्वमधुमत्सुखाभावितमिति परेणान्वयः ॥ प्रकारांतरैरपि तस्याश्वमत्कृतित्वोपपादनाय तन्म्वेत्यादिविकृद्विशेषणानि ॥ अणो रणीयत्वात्तन्व्या महतो महतीयत्वात्स्थूलया चिरतनत्वेऽपि षड्वादि विकाराभावादि बालया ॥ १६ ॥

असतोपिभेदस्योत्पादेनकोहेतुलमाह ॥ इयमिति ॥ इयमहमस्मीतिअनिदमिहहताप्याप्तसप्ततद्धेतुरित्यर्थः ॥ अग्यतापृथक्कतहापादकमलमविषाभेवभूतशुवनभेदादिविरूपेणोत्पादेत्यर्थः ॥ असप्रबदित्यनेनत्वप्रकाराविचेदकसेमलस्यैवप्रबोनालिसुतरातत्कार्यभेदस्येतिष्योत्येते ॥ १७ ॥ त्वोत्पादित्तिशून्यबुभावविभेदस्तत्त्वादनद्वाराआतिथान्निकसबलनसालभतइत्याह ॥ अहमिति ॥ अहकलाअहकारस्तस्या समुदयोव्यापितसमष्टिरूपेणोद्वयस्तत्समनतरम् ॥ आकाशालादूणःशब्दश्चन्द्रिद्वम्भुगौकरौयोयानयाविधेखलोव्योपलक्षितव्यष्टिसमष्टिरारिपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ त्वत्स्वरूपापरित्यागैववृत्तपापचिरेवास्यायइतीआत्मव्यक्तत्रित्यमयावर्णितेत्युपसहरति ॥ इतीति ॥ शक्तिर्मयइहस्तमयतातत्स्वरूपताम् ॥ १९ ॥ सवेर्निर्दिशेकोरेनिजेछयेएवमर्थजगदाकारादृक्तप्रसारिता ॥ २० ॥ इत्यथविषयवदिसिर्भनियमेवनाप्यदस्या किंचिदितिइष्टव्यमित्याह ॥ इदमित्याहमस्मीतिकलनादसदप्यन्यतामलम् ॥ भेदापसंसंवदिदस्वयमुत्पायभाविताम् ॥ १७ ॥ अहकलासमुदयसमनतरमेवसा ॥ बलित्ताकाशशब्दांगत्रैलोक्यपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ इत्यनुरुमतोयातासविच्छक्तिस्वरूपताम् ॥ मज्जाप्राक्सन्निवेशस्वतमेवाप्यसमुज्ज्वती ॥ १९ ॥ संविच्छक्त्यातयातन्नतत्सरलरूपया ॥ निजएवसमेरूपेदृगित्यसंप्रसारिता ॥ २० ॥ इदव्योममहानंतमियंकालमयीकला ॥ इयंनियतिरित्युक्ताक्रियेयसंदरूपिणी ॥ २१ ॥ अयंसकल्यवित्कारस्त्वयमाशांतरश्रम ॥ रागद्वेषस्यितिरियेहयोपादेयधीरियम् ॥ २२ ॥ इयत्त्वत्तावियमत्ताततेयसंस्थितास्वयम् ॥ ब्रह्मादौपोयमूर्ध्वस्य स्वयमंगोर्ध्वमप्यध ॥ २३ ॥ अयंपुरःपार्श्वतोयंपश्चादारादवीयसी ॥ इदंभूतंवतमानमविव्यत्त्विदमित्यपि ॥ २४ ॥ इदमंत स्थितानत्यक्त्सर्नाभोरुहालयम् ॥ ब्रह्मादंमहपापीदृक्कीहामहपमहलम् ॥ २५ ॥ अनतकलनातत्त्वरिपह्वविताहरे ॥ त्वदन्तकर्णिकाचंचलोकपद्माक्षमालिका ॥ २६ ॥ इयंकर्णमहारुद्रगणापूरितकोटरम् ॥ दीर्घाभ्रसरणिर्ग्रीतिध्वसनेभ्य प्रभाविनी ॥ २७ ॥ इयंमेरु ककुभ्रत्रजगत्यंकजकर्णिका ॥ सुरविदुमधुह्लासलंपटामरपरद्रुपदा ॥ २८ ॥ इयमुद्दामसौगध्यस्वर्गश्रीपुष्पमजरी ॥ जगज्जरठलक्षस्वरजोनरकमूलिन ॥ २९ ॥

दिता ॥ ११ ॥ आप्यात्मिकार्थाअपीपमेवेत्याह ॥ अयमिति ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ लिंगत्रय-आत्माब्रह्मेत्यादिविशेषोपपदमध्यावत्ययोज्य ॥ द्वयीयसीदूरतरा ॥ २५ ॥ अत
स्तियाधर्नता कस्मर्नभोष्ठानामालयाजीवायस्मिस्तथास्मिधम् ॥ २५ ॥ अतै कलनातत्त्वै रचनरहस्यैपरित-पस्रुविता ॥ २६ ॥ कीर्णै-सर्वतोप्यात्मेमद्वलद्रगणै-पूरितको
टरा भ्रमसरणिराकाशपद्वती ॥ अस्मिभ्यह्यणत्रिंशेरशेजभाअधि ॥ नीलपीवा शितिकठा-राबावितिश्रुतेरितिभाष ॥ भाताविपयलपटा स्वर्णिगलेषोष्वसेनेम्य अध-पतने
म्यानिमित्तैम्य-प्रभाविनीप्रतापवतीप्रकाशवतीवा ॥ नक्षत्रपानेनभ-पथेप्रभानुदन्तिवर्नारहितार्थ ॥ २७ ॥ अषअस्याभुतरस्यान्ककुभिर्विशि इदुलक्षणत्वमधुनउल्लासेअ
द्यामकरेलेषटा अमरलक्षणं यदुपदायस्याम् ॥ २८ ॥ रसोगुणकार्यारागदिनानरैकेषु सिधयुलिनोमूलगतोअगारठरहस्यउद्यामसीगम्यास्वर्गभीलक्षणापुष्पमजरीद्वयेने
वेत्यर्थः ॥ २९ ॥

ऊर्जमपरापरितथा व्योमलीलाव्योमाकारासरोजिनीकमलिनीसस्तीवाद्यमेवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ क्रिया कर्मण्येवपरितोषाहायस्याम् ॥ तरंगाद्वतरलामासत्वोव
लीयस्याम् ॥ सर्ग प्रजोत्पादनतद्वृक्षेण आवर्तनाविधानेकार्येतिष्ठतीतिस्तथागूरिस्तपरपराकस्याम् ॥ ३१ ॥ इयत्तव्याप्राण्यायु परिमाणेनप्रसरिणीविस्तृता तेजोतिरभ्या
दित्यचद्रादिभि केसरिणी ॥ व्योमैवपञ्चमंस्थानाविधाकालनलिनीद्वयेव ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिवर्णितप्रकाराः सर्वसंनिजमजाचमल्लितेव ॥ एवप्रकारैरेव्यष्टिसमष्टि
सकल्यसन्निवेशास्यातःकृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ बिल्वारव्यायिकासमाप्यस्वरूपेणैवचित्तवर्णयन्नुपसहरति ॥ एकेति ॥ एकलसंख्याया अपिद्वैतापादकत्वान्नैकालिका

इयंचताराकिंजल्कावस्मार्णवतटास्थिता ॥ अपारापारपर्यन्ताव्योमलीलासरोजिनी ॥ ३० ॥ इयंक्रियापरिश्राहातरंगतरलावली ॥ स
र्गावतंविधानस्यभूरिभूतपरंपरा ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्रसरिणीक्षणकल्पादिपृष्ठवा ॥ तेजःकेसरिणीकालनलिनीव्योमपंजजा ॥ ३२ ॥
इमाभावाविकाराद्व्याजराद्वृक्षविपूचिकाः ॥ विधाविद्याविलासाढ्याइमःशास्त्रार्थदृष्टयः ॥ ३३ ॥ इतिस्मात्तस्यबिल्वस्यनिजमजाच
मल्लुतिः ॥ संकल्यसन्निवेशांतेवैवकृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ शांतास्वस्थानिरावाधासौम्याभावनयोजिता ॥ कर्तृत्वमप्यकर्तृत्वकृत्वा
कृत्वेवसंस्थिता ॥ ३५ ॥ एषैकैकैवविधेवविभाव्यमानार्नेकालिकानविधानानुसैवसैव ॥ सत्यास्थितासकलशोत्तिसमैकरूपा
सर्वात्मिकातिमहतीचितिरूपशक्तिः ॥ ३६ ॥ इत्यार्षेवावादेऽमोक्षोपायेषुनि ० पू० बिल्वोपाख्यानैपंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥
श्रीरामउवाच ॥ भगवन्सर्वसारज्ञत्वयैषाविल्वरूपिणी ॥ महाविह्वनसत्तेहकथितेतिमतिर्मम ॥ १ ॥ चिन्मजारूपमखिलमहंतादी
दमानतम् ॥ नमनागपिमोदोस्तिहृतैक्यकलनात्मकः ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथाब्रह्मांडकूटमांडमजामेवाविशंस्थितिः ॥
तथाचिद्विल्वमज्यंब्रह्मांडादिजगस्थितिः ॥ ३ ॥

नार्पिविधार्थिकुतैवएकत्वसैवैका ॥ वीषयासजातीयविजातीयनिश्चिर्वा ॥ सकलस्यद्वैतविकल्पस्यशास्त्रात्मैकरूपा ॥ अनेनस्वगतभेदस्यापिव्यावृत्तिः ॥ अतिमहती
ब्रह्मशब्दलक्ष्याचितिरूपाशक्तिरेवेत्युक्त्यादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठमन्तात्ययप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० पंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ इह
शित्पिमनोदृष्टयिनीखड्मदितम् ॥ शिलोद्वरमिवब्रह्मपञ्चभासाभिर्यते ॥ १ ॥ श्रीरामःस्वयंविल्वारव्यानतात्पर्यबोधंदर्शयति ॥ अग्नवन्निनिद्राभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ नाहता
दिमात्रचिद्विल्वमज्जिक्तुब्रह्मांडादिसर्वमपीतिनिस्सकोचबोध्यमित्याशयेनवसिष्ठउवाच ॥ यथेत्यादिना ॥ ३ ॥

चिद्विलस्यमजोयुक्तेऽतः परेशास्यावयवानां रसघन परिणामविरोपद्वैतकस्याचिद्वृत्तिवारयति ॥ स्रष्टिरिति ॥ यथाबिल्वत्वपरमआयाआधारस्तथास्रष्टिलक्षणमआयाआ
धयाया स्वाधारस्वरपरस्थानीयस्याभ्यस्तस्रभवेतदन्तःपरिणामरूपमआस्यात् तत्प्रसर्गस्यास्यचिदालनःकारणैकेशोऽन्येषापरिणामित्वेविनाशोदुर्भारः ॥ नचैतन्निरवयवे
मर्त्योऽनः परेशापरिणामोवासाश्रवतीति नमज्जाशब्दः परिणामपरद्वैतः ॥ ४ ॥ तद्विद्विपरद्वैतयोद्विबलक्षणमत्कारपरद्वैत्याशयेनाह ॥ चितेरिति ॥ शिलाति शिल्पिमनःक
ल्पनपद्मवनसन्निवेशवदित्यर्थः ॥ ५ ॥ दृष्टान्तविधितुं ब्रह्मशिलाभ्यायिकामसौति ॥ अयेति ॥ ६ ॥ ७ ॥ मनःकल्पनानामानत्यावर्तनानि ॥ ८ ॥ उपनिगूढानि स्रष्टिस्थानि ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ दृष्टव्यं परीत्येनापि मनः कल्पनमभवादाह ॥ कर्णिकेति ॥ कर्णिकाजालेषु मूलावियेषाम् ॥ इतराणि कानिचिद्बभूवुः कानिचिद्बभूवुः ॥ ११ ॥ शस्त्रा पद्ममुकुटवत्सन्निवेशान् ॥

तद्विचिद्वित्वमजास्यास्वाधारान्यत्वसंभवे ॥ विनाश सर्वगस्यास्यनचैतत्संभवत्यलम् ॥ ४ ॥ चित्तेर्मरीचवीजस्यजगदाख्याषमल
ति ॥ स्थितासौ पुनसौम्यांत शिलात सन्निवेशवत् ॥ ५ ॥ अत्रेभामिदुवदनचित्राविस्मयकारिणीम् ॥ वर्ण्यमानामयारन्यामन्यामा
स्यायिकं शृणु ॥ ६ ॥ स्निग्धास्पृष्टाकृदुत्पशं महाविस्मयशालिनी ॥ निविडानित्यमसुब्याक्काचिदस्तिमहाशिला ॥ ७ ॥ तस्यामतप्र
फुल्लानिपद्मानिसुयदून्यपि ॥ सरस्यामिवरम्याणितान्यनंतानिसतिवै ॥ ८ ॥ अन्योन्यप्रोतपत्राणिमियोविघटितानिच ॥ मियश्चोपनि
गुद्वानिगुद्वानिप्रकटानिच ॥ ९ ॥ अधोमुखान्यूर्ध्वमुखान्यपितिर्यङ्मुखानिच ॥ मियोमिलितमूलानिमिय प्रोतमुखान्यपि ॥ १० ॥ क
र्णिकाजालमूलानिमूलांत कर्णिकानिच ॥ ऊर्ध्वमूलान्यधोमूलान्यमूलानीतराणिच ॥ ११ ॥ तपांचनिकेत्संतिशखा शतसहस्रश ॥
चक्रोपाश्चमहाकारा पद्मवत्सनिवेशिन ॥ १२ ॥ श्रीरामउवाच ॥ सत्यमेतन्मयाहृष्टातादृशीसामहाशिला ॥ शालग्रामेहरेर्धा
क्षिप्यतेपरिवारिणी ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवमेतद्विजानासिहृद्वानसिताशिलाम् ॥ योयश्चतत्रवैप्राण समस्नाहृगन
तर ॥ १४ ॥ मयात्वियमपूर्वैवशिलेहकथिताव ॥ यस्यामतमहकुक्षौसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ १५ ॥

३२ ॥ स्वयतीर्थयाथाशालयामक्षेत्रेष्टांशिलागुल्फाक्यास्परश्राम सीवाभगवताजगत्कल्पनासहितममदृष्टा
मतेनोरादतेतिमप्यमानआइ ॥ सत्यमेतदिति ॥ परिवारिणीपद्यावन्तांछनपरिहता ॥ ३३ ॥ दृष्टाद्वार्ष्टिकसप्तपत्न्यासम्यङ्मुद्रित्यनुमोदमानोषसिष्ठआइ ॥ एवमेतद्वि
पलममस्मिन्निषिष्येष्टदृष्टानसीनिविजानासिच्यभ्रतादृष्टार्ष्टिकभूतश्विबालायादृष्टास्वभाष ॥ अनतरोनिरवकाशश्चिह्न समभाणस्यापिमाणोनिरतिशयानवकू
विषबादेविनोपेयैविषवारदत्यागयेनाइ ॥ मयात्विति ॥ ३५ ॥

चिदात्मनिगीण्याशिलाशब्दयोगनिमित्तावगुणाद्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादजेधत्वैकरसत्वकूटस्थत्वादिपरिमहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्त्रिचिंतोविरोधोभाययापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ १८ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोपेक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्च जगदप्यदिव्यमात्रमपिबलुतो नान्यत्तुद्विदालकचवानाकिनुमायेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषां च निःकटेमतिश्रवाः शतसहस्रशदित्यदुक्तञ्चात्पर्यमाह ॥ शस्वेति ॥ लोकायतद्विलोकिकचित्रिलिख्येति शिविभन कल्पनयायाथाभातप्रतप्यसर्वजगतः तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिप्रेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेलीकरोति तथा एषाचिदपिघनाएकिकाएकपिडतास्वीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिबुधमय परिच्छिन्नाकारद्वज्ज्वातीत्यर्थः ॥ सुपुत्रावस्थयाटकच्छेदाद्यगनजिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलाभरिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितयेत्यर्थः ॥ पुरंध्यास्तुचित्रायास्त्रि

चिद्विलैषामयोक्तयेस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशदेवाशिलैवचित् ॥ ३६ ॥ अप्यत्यंतघनंगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यनंतर्जंगद्व्योम्नोवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशं पर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांतामजगत्यद्यंविजृम्भते ॥ एतस्मादस्तुतो नान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकं पाषाणेलिल्यतेयथा ॥ भूतंभवद्भविष्यच्चशिलायांशालभजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलान्तःसन्निवेशोनानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तदुपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चित्तरूपादभिन्नोपिबुधमयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चित्तेरंतस्तयेयंजगदावली ॥ शिलांतःपद्मलेखालीमरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गसंलयाचितौ ॥ यथापुरंध्यामस्यौतर्मज्जावावित्त्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराद्व्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तां समुपयात्पाशुजलंविंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरतद्विकारादिचितेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रपद्येत्यच्चतत्त्वयेनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनावर्जनेर्थस्यब्रह्मवानंततावशात् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंकमान् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिजोदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानिष्फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्थशून्यतात्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआधुब्रह्माहानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणएवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमव्यवशिष्यतइतिहेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णितांघर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतुंचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहृतं भुवमस्तजत एतद्वितैवप्रजापतिदेवानस्तजत अस्त्यपिनिमनुष्यानिदवदतिपिदृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्थानामपूर्वकलोत्तेरेवनामलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्ततरमित्याह ॥ वर्जनेनेति ॥ २९ ॥

पुण्यफलपतिस्वकार्यो जीवसर्वप्रपञ्चितानुदासिदशभावापसर्गविचोदेवेत्याह ॥ १० ॥ अङ्कुरादिपूषधूषणिकारोपुभवतीविषयमनिवाधउत्तरकालकोटशरावा
 पशुश्रादिपति ॥ ११ ॥ द्रुतस्त्वैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाव्यक्तकल्पितविन्याधेतस्त्वमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्बाह्यतत्कार्ययो ॥ अम्यभवद्विद्यतिरिक्तजात्यकल्पना
 नवधीनादिति ॥ नञ्द्विभक्त्याविदपिर्दशजात्यात्मत्वभावनसंभवतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवसुदृढप्रयत्नकृतोऽप्यपि ॥ विचिन्ति ॥ १३ ॥ भज्यादिविल्वेइतिरोप ॥ १४ ॥ एक
 प्रत्यक्षप्रतिपक्षद्वयगुणैरुपपत्ते ॥ सुपुमकविस्मिन्वासनाभाज्यम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कटुजीवेभ्यरूपतदीयकटुत्वाविजगच्छविचिन्तिद्विदेव ॥ भवाभवाभाविभावितीरोभावा
 अन्धान्यार्थमिदंविद्विद्वद्गुणैर्वाभिसासमम् ॥ यीजुप्यफलतत्स्यंजीजातान्यदालकम् ॥ १७ ॥ याहरीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्तरम् ॥ विद्वन्नेविद्वन्नत्वयत्सएवजिजगत्कम् ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकमावेदयोऽस्ति ॥ जगद्वन्यभवोद्धर्तनकदाचित्दीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चिद्विन्नकदाचिद्विद्वच्चयर्मनमिदोहयम् ॥ महाशिलातरेभेदोत्खात्मास्तिर्यथायद् ॥ २० ॥ तदन्यानन्यभज्यादिविद्वन्नेत्रजगत्त
 या ॥ रेखोपरेखावलितार्यैकापीवरीशिला ॥ २१ ॥ तथात्रैलोभयवलितन्नक्षैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिलतरजादियथानित्यसुपुनकम्
 ॥ २२ ॥ नास्तिमेतन्नचोदेतितयाहताजगद्गति ॥ यथाशिलातरेखादिभिद्येनशिलातरान् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कटुत्वत्वादिजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलातरानानांस्पदास्पदमवाप्तवा ॥ २४ ॥ विषयत्वनगच्छतिकर्तारोजगतस्तथा ॥ नेदं कटाविक्रियतेनकदाचननस्यति
 ॥ २५ ॥ अद्विवत्तमवोछासविलासावेदनालकम् ॥ यथायत्रयदाकारतयातत्रतदेवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तालकंसर्वसुपुनस्यमिवस्यति
 म् ॥ भुरिभावविकाराद्व्योयैर्यजगदुरुभ्रम् ॥ सुपुनमेवतद्विशिशिलातपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुपुनपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तममविद्वन्नत्वात्मकत्वात् ॥ पद्मा शिलातरिवसंगदशास्त्वसाराहृष्टानदेहमुपयतिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायंपुनि पू शिलाकोशोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥

॥ १० ॥ शिलायथातत्त्वद्विषयत्वंगच्छति तथा आत्मतत्त्वदर्शनपिक्कारइत्यर्थ ॥ १८ ॥ अक्षिषद्विरिक्तवदधिकारित्वादित्यर्थ ॥ अतएवशिलानानाशित्विनोविह
 द्रमानसकल्पनाभेदद्वयब्रह्मापिनानाजीवविरिक्तकल्पनाभेदपितत्तद्रूपयेवाभिप्रेतइत्याह ॥ यथेति ॥ यथाकारकल्यत्यतइतिरोप ॥ १९ ॥ सुपुनस्ययथाप्रतिजीवविचिन्तत्वा
 मायकल्पनाभेदवविरोधेनसहेतइत्यर्थ ॥ सुपुनमनुष्मिन्पितृषासनाभाभमेव ॥ २० ॥ आत्मापिकातात्पर्यसंक्षिप्योपसहरति ॥ नित्यमिति ॥ विद्वन्नेयद्वल्लसत्तदालक
 त्वात् ॥ असारालुच्छा शिलातपद्मादभसगादिदशाआत्मनिद्रुताआपिकदाचिद्विदेहस्वरूपस्थितिनापर्यायेत्यर्थ ॥ २१ ॥ इतिप्रीयासिष्ठय० नात्ययनकारोनि० पू०
 पट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥

दहिविल्वशिलाख्यानात्तस्यैवमुपवर्णयेत् ॥ मयूरादरेषेर्वर्णसंस्थानभेदवत् ॥ १ ॥ विल्वदृष्टतिवशादचिद्रूपमेवतदंतर्वीजमज्जादीनामिवस्वगतभेदेनतत्रतत्समसत्ताकसर्गाद्वयथा
त्रोक्तद्वितीयात्यर्थमोमाभूदिति तात्पर्यवर्णयति ॥ चित्तस्त्वस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावत्स्वस्वरूपप्रतिबंधानशून्यतावेदवसर्गमग्नमिति योतनायाचनफलदृष्टतः ॥ सर्गश्च
न प्रसिद्धत्वापादपरः स्वापः स्वमएवयुगवत्सरादिकमात्रस्वसत्ताकस्मितसन्निवेशेनप्रवृत्तोनचित्समसत्ताकः स्वगतभेदस्यर्थः ॥ १ ॥ तर्हि किंचित्तत्त्वादप्येवसर्ग एतदपिदुर्वच
मित्याह ॥ देशेति ॥ २ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गावितदपिदुर्वचमित्याह ॥ समसेति ॥ समस्तानाशब्दानातद्व्यासनाततद्व्याससंस्कृत्युक्तसंस्कृत्यविकल्पादिकलनानाचेवेदितुवस्था
व्येयेकात्मत्वात्सत्येअत्यतसतलोनेवेदनादर्शनादित्यर्थः ॥ तस्माच्चिद्वीनप्रातिभासिकानुक्रमवैचित्र्याशयेनफलत्वेनोत्प्रेक्षणमित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनानातथाना

श्रीवसिष्ठवाच ॥ चित्तस्त्वस्यफलस्येवचितः स्वापापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेनयःससर्गइतिस्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनाम
पितन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंवाच्यदिनात्रोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकाल्मत्वादसच्चिदमितिसंकथ्यते
कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशोनामानुक्रमतोयथा ॥ चितःस्वसत्ताधनतानानानास्थितातथा ॥ ४ ॥ अननैवापिननैवक्षुब्धेवाक्षु
भितैवच ॥ यथाफलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नागरमादर्शचितःस्वंप्रतिविंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतःसंनि
वेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौसंतिजगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावनंतानिफलांनीवापितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएवेदंतदंगो
त्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभातितदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रंविकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यःस्थितोभास्वाश्च
गद्व्याणिदर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूत्वास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वायंशएवप्राथम्याद्वास्तवत्वाह ॥ अननैवेति ॥ क्षुब्धविकृतेष्व ॥ सिद्धय सन्निवेशेनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यात्तात्पर्यदर्शय
ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदित्ययदुक्तस्याप्याद्यादेशप्रतिविंबितनगरमिवचित् स्वरूपमेवअकचदपिकचतीत्यर्थोतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतशक्तिम
त्वाद्वाचितामणौचितकमनोरथफलांनीवचितिसर्वजगदस्तीतितत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीतिश्रुतिपुअस्नाभिनिदर्शनोपन्यासादितिभावः ॥ ७ ॥ क
स्मितविकाराशशिभावेनमुक्ताशुक्लसुषुप्तकेभक्तानामिववाचिजगत्स्थितोतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकदितिजगत्तदंगोत्कीर्णमित्वतदंगोत्कीर्णम् ॥ तदशमय
मिति ॥ ८ ॥ आदित्यःस्वस्वरूपाविर्भावतिरोभावात्मकमहोरात्रविभागमिवचिन्मणिशिलापिस्ववेदनावेदनात्मकजगद्व्यपकाराशनेस्यात्मनिकरोतीत्येवैवातत्तात्प
र्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्निधायवत् ॥ ९ ॥

समुद्रस्यकोटरेर्गे आचक्षतरगाविस्पद्भेदानांसमद्रमापत्त्वज्जगद्देवानां भिष्मामरूपत्वेनात्मास्वर्यमित्याह ॥ समुद्रेति ॥ १० ॥ वृत्तमानसगस्यातीतानागतसगस्यचतुस्त्यतयाचिन्म्यापम्यरूपताप्रदर्शनेनालयायमित्याह ॥ यद्वतीति ॥ शालभंजिकाजल्कीणां अनुत्कीर्णावाप्रतिभा ॥ ११ ॥ विलथाख्यानास्यापिजगत्तद्विस्तारत्वेतात्पर्यमिस्म्यशयेनाह ॥ भावेति ॥ यस्तत्पतत्त्वतश्चिद्रूपमज्जाकल्पमेव ॥ यदार्थश्रीद्विधाद्विफुलपदार्थश्रीर्मज्जिषसरोयस्यास्तथाविधार्थसिद्धेत्यर्थः ॥ १२ ॥ शिलोद्वाराशयकूपेणोपमनानादिभाष्यायासस्वस्वचित् पृथक्करणेजगदस्त्वेवात्मास्वर्यमित्याह ॥ पठ्यति ॥ १३ ॥ तदेतन्मयमहयमित्यश्वर्यशुद्रयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचिंतो नपृथक्क्रियतेतर्हि नानाविजगच्चिदात्मिकतया अननित्वप्रवर्तियथातादृशशिलेदरमित्यर्थः ॥ १४ ॥ ययामरुमरीभ्याद्विकृष्टराजमल-य कोशोजलराशि स्थलधियास्थलमेवेदमिति मुद्धिमयतीर्षिदुर्वादद्वयानुमाना मयातपएव ॥ अथसत्यव आनपादिरसजलादिशिवेति सप्तद्वयपुण्याभाति एव चित्स्वभावस्तमपिभासि ॥ बलुतलुत्वेनैव सप्तद्वयपुरित्यय ॥ १५ ॥ यथापयोसमुद्रकोटरावर्तपय स्पंदविलासवत् ॥ अनानेवचनानाचिच्छिन्नात सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यदस्मिन्तच्चित्तिशिलाशरीरे शालभजिका ॥ यन्नास्मिन्तच्चित्तिशिलाशरीरे शालभंजिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुयस्तस्य चिन्मज्जाकल्पमेवतत् ॥ मज्जासारपदार्थश्रीस्तिन्मयस्यातदेवहि ॥ १२ ॥ पद्मनानादिशब्दार्थस्तज्जायहच्छिलोदरम् ॥ नानातद्वदिवानातदेतन्मयमहयम् ॥ १३ ॥ नानाप्येकतयानानापथ्ययशिलोदरम् ॥ यथातद्विभागालमतयेदं चिद्भूतान्तरम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोरा स्थलधियानुमाना ॥ सन्नेवासन्निवैवचिन्नैवत्वसदमहपु ॥ १५ ॥ यथासम्यक्पयोराशि कोटरेकलनोन्मुखम् ॥ ब्रवत्वात्सपदेऽस्मदतयेदं चिद्भूतान्तरम् ॥ १६ ॥ चिच्छिलाशखपथीयस्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विषपद्मादिपदार्थचिच्छिलोदरम् ॥ १७ ॥ महाशिलायनोप्येयचिद्भूतान्तरम् ॥ अरधोनिर्द्वयोच्छोज सगानं सन्निवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीर्दजगद्भूतशरत्कालइवामलम् ॥ स्फुरतीर्दजगद्भूतसौम्य सोमइवबहुत ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीर्दसुपुमाभनास्त्यनाशशिलान्तवत् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणिगयातयेवेदजगत्स्थितम् ॥ २० ॥

राशि कोटरमध्यवृत्तात्स्पन्देतात्संक्षिप्तनस्य आंतरस्य दूरे बलार्थं ॥ १९ ॥ तद्वैतप्रपञ्चादे शिला मयत्वाभिजगत्तरास्वपथवेधिवन्मयताकुञ्जो न विभाव्यते तत्रा
ह ॥ बिच्छिरेतेति ॥ अतस्म्यपलदबोधादिनिरोधः ॥ अतएव त्वत्तथा बुध्यतेत्याह ॥ जगद्विति ॥ १७ ॥ दृष्टानीकृतशिलाधनोपि परमार्यदृष्ट्या बिच्छिलो वर्मेधसपन्नमित्या
ह ॥ मङ्गशिस्तेति ॥ अतएव तत्र शिखिपि सङ्कषणापिरद्यादिसमावभाषिनासीत्याशयेन विशिनष्टि ॥ अरघद्विति ॥ सन्निवेशवन्निध्यासन्निवेशेन भासत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ य
थापत्त्वालालस्यपि अश्वत्थुः सोम स्फुरतीति कालालकयारेष्वर्धसोमयोरौत्तरौत्तरेदकल्पनया क्रियाकारकभावेन ध्वपदेशात्तथा ब्रह्मजगद्व्यकाशघृतिजगत्वात्मना स्फुरतीति च
म्यपदेश इत्याह ॥ नपतीति ॥ सौम्योनयनामद् ॥ १९ ॥ पूर्षपब्रह्मात्मना अगभित्यनष्टमित्यास्थितमिनिवाउलेक्षितुशक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासुनामा भद्ररूपत्वात्सु
पमाप्तम् ॥ यथा शिला भज्ज्वात्मनानित्यमसच्छिडालानानित्यमसत्त्वद्वित्यर्थः ॥ २० ॥

चिदात्मसत्त्वे जागद्गुणशब्दाद्यर्थो भेदो नास्तीत्याह ॥ नानयोरिति ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ तस्याधिदाकृतेरिव ॥ २२ ॥ मेवमिदं स्थूलतमोपि पदार्थस्तत्त्वदृशा आलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैव भवति यथा करकायुक्तेष्वलपयो भवति तद्वत् ॥ अतो वैदित्वा गुणगुल्मादेर्ब्रह्मादातस्य अतश्चिदावोद्दिश्य मन्तितस्यापि च जगतः परमयदं विवोचत रोत्तरसुक्ष्मतममूत सुक्ष्मा व्याकृता क्षरागतं द्विभागेनातेयद्रूपं परिशिष्यते तदेव परविर्बुद्धं विद्वदिति परेणाव्ययः ॥ २३ ॥ स्थूलस्य विमर्शे सुक्ष्ममात्रलेयुक्तिमाह ॥ तत्समूह इति ॥ पचीकृतस्य पचीकृतसमूहः अपच्यं कृतभूतानि तु चित्तमेवेत्येकमेव बोध्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्ये सत्सारत्वादेव तत्तत्स्थौल्येऽपि सत्यतत्त्वलक्षणसारतरताप्रपञ्चे पामरेऽनुभूयत इत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अत एवाप्परमाणुगतरसरसोक्तः स्थूलजले इन्द्रियगोचरो वषट्पादौ ब्रह्मसत्तायास्तद्वोचतेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसी स्थूलजलनिष्ठा सती यो

नानयोर्विद्यते ते तद्वत्तरुपदपचोरिव ॥ यानीमानि जगतीह नान्यत्तानि चिदाकृतेः ॥ २३ ॥ भावाभावादिनास्य षण्णतस्याद्भवकदाचन ॥ ब्रह्मैव जगदाभासं मरुतापो यथा जलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालो कनाच्छुद्धं भवत्वं युयातपः ॥ मेवमिदं स्थूलगुल्मादेः श्वित्तादेर्जगतोपि च ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेन यद्रूपं तत्परं विदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तमेकं रुढादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्यं पितृसारात्मस्यौल्ये सारतरं हितम् ॥ यथारसालिकाशक्तिः परमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिता जगत्पदार्थेषु पायसी ब्रह्मता तथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातुणगुल्मलतां प्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेति सैवासेव ब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेति मेवमिदं तदभिव्यंजनमिति ॥ २८ ॥ पिच्छपक्षौघकाठिन्यं मयूरान्दरसे यथा ॥ चित्तितत्त्वेति नानातता तदभिव्यंजनमिति ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजो मयूरान्दरसे यथा ॥ यथानानात्मिके त्वेव बर्त्यन्दरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्या दृष्टेतेन यात्राज्ञगत्स्थितम् ॥ सनानातोऽप्यनानातो यान्दरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

ग्येति शेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येण सत्तावन्तरसामान्यात्मनसत्तावैचित्र्येऽप्येतादृशादृताः कल्पा इत्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुता सुक्ष्मतमरूपसामान्यं यथा तथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मता ब्रह्मसत्तापि आसां पठ्यादिव्यक्तीनां गुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणी भवतीति शेषः ॥ आविर्भावदशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीति वासित्तो भावदशायाभयिकारणत्वनकार्यमप्यस्येवेत्येतदपि दृष्टानेनोपादयति ॥ चित्तीति ॥ सर्वथा तिरोभावे माया रावल् चित्तिर्अर्थतिरोभावे चित्ते मेवमिदं स्थूलकार्यं जातमस्ति यथा पिच्छानि पक्षौघाकाठिन्यचमयूरौपादानभूतेन तदंशरसे संतितं द्विदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्या ते ददृष्ट्या ॥ तथा च तत्र कल्पिते गोदो यथानवात्सवाग्दविरोधी तद्वद्भाषीत्याह ॥ सनानात इति ॥ अङ्गेरसरूपो बर्हिणो मयूरः ॥ ३१ ॥

न । अद्वैतात्मकेष्वब्रह्म अस्तु यथा ब्रह्म तथा स्त्वङ्गविति च यमस्तथा द्वितो द्वितात्मकम् ॥ यथा सदगतो सत्तासमतायामवस्थितिस्तथा तन्निरूप
णारेत्यय ॥ ३२ ॥ मनुष्येभ्यः परिहाराय सत्तासमतायामेवावस्थानमिति कुतः आभासमाभतापत्तिलक्षणशुभ्यत्वविशेषपथपरिहारादित्याशङ्क्याह ॥ यत इति ॥ रूपतत्त्व
भासस्थमद्वैतमुपवसन्ननयून्य निदम् ॥ आभासस्यापि सत्त्वधीन निरूपणत्वात् ॥ तत्रावयवपरमश्लेशविद्धि ॥ तस्य बाह्यत्वात् नाना आनात्मकमिनाभिन्नस्वभाविमद्वजगद्वैतस
मरोपस्थानत्वं भवमनुपपन्नम् ॥ नञ्पर्यन्तनाश्वस्य बह्वर्थादि ॥ ३३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापि बह्वर्थादिसदृशनिर्विकारस्य नैयमित्याशयेनाह ॥ विज्जगदिति ॥ यथा जगदिति चि
दात्मकेन च मनुगततथापि दिगिरसो नुगत यथा चित्तत्वे अणवत्तलानितथा सत्त्वैर्वाति परेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ उपभोक्तव्यं रूपकेणेकी कृत्यदर्शयत्तुमेव निरस्यति ॥ नानेति ॥ नाना
विषयार्थमलसङ्गे पिच्छे पूर्णा आया ब्रह्मविशेषजगत्क्षणमयूररूपं ननु अमयूररूपसत्ताक्षणपदपरमार्थवस्तुविद्धि तत्र च भेद कृतो ली
त्यय ॥ ३५ ॥ इति श्रीचासिधमन्तास्यप्रकाशे निःपूः समप्रवर्तिरा सः ॥ ४० ॥ ॥ यत्तत्तास्तु ततोऽस्मिन्निमित्तविषयकस्मिते ॥ तत्सिद्धि

जैह्वैततत्तात्मा तया त्रस्रजगद्धम ॥ यया सदसतोऽसत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्तदसतोरूपभासव्यविद्धितपरम् ॥ नाना
नाना आत्मकमिदं त्वनुभूतनसंसवम् ॥ ३३ ॥ विज्जगद्ब्रह्म लनपश्यत्यद्वैतरसवर्दिणम् ॥ यथा जगदिति चित्तत्त्वचित्तस्वेयज्जगत्तथा ॥ नाना
नाना आत्मकमयूररूढरसो यया ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूररूढरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापदं विद्धि
कुतोऽस्ति भेदः ॥ ३५ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशो नानासत्तत्त्वारिंश सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
यत्रानुदितरूपालमसर्वभूमीदमाततम् ॥ मयूरद्वयधीर्जैतस्तद्वहतादिगादिषः ॥ १ ॥ यत्र नानाम्युदित किञ्चित्तत्र सर्वच विद्यते ॥ तदत्राप्य
गिरा स्वगस्तु खसारेण धियति ॥ २ ॥ तथा च मुनयो देवा गणा सिद्धामहपयः ॥ आस्वादयन् स्वरूपं सदा तु यं पदे स्थिता ॥ ३ ॥ एते येस्तब्ध
नयन इव यो निर्निमेषिणः ॥ ते हृस्वदर्शनासगस्पदव्यागेभ्यवस्थिता ॥ ४ ॥

शतशतब्रह्म तन्निच्छप्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ मयूरसदृशानि भूतानि भूतजगद्वैविध्यगर्भित्विषयसंभलितवीजराकिमवस्थाकृतमेव तत्त्वगततः परशुद्धमस्तीति ब्रह्मोद्गोयाभूविति तदधिष्ठा
ननिर्दिशयन् भूमानरूपं निच्छप्यपरिचायिगुम्भीयसिष्ठ उवाच ॥ यथेति ॥ बीजे अहं अतमयूरद्वयवर्णितमतरद्वताविषद्विर्गाविविययविषयसर्वजमयमयुद्धे कालप्रयेव्यनुवि
मरूपालमनुत्तमस्वरूपमेवास्ति तदेवोक्तदृष्टान्तात्सयविषयो नारायणत्वमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्र परमार्थतः किञ्चिन्नानाम्युदितस्यैव सर्वजगदविषया विद्यते तेषां प्राप्तिर्येदेहै पि अगि
रा अगानोरमभूत भाणः सद्गंगादिवैषयिकस्तु खसारेण चित्तवृत्तिभेदेन विविधप्रयोगाकारतया स्फटिकमुक्तरीशचन्द्रवर्धिवति ॥ तथा च विषयसुखानुभवबलान्ताद्विषयान्निरति
शयानरसद्वाराभो नैवेयदन्ययः ॥ २ ॥ सर्वसाधारणेन तस्माद्वाचेऽनुमानमभाणमुक्ता विदुषामनुभवप्रमाणमप्याह ॥ तथा चेति ॥ स्वरूपत्वात् भूतभूतानदम् ॥ ३ ॥ सर्वैरपि कुनो
नानुपपन्नमिति चेदप्युपदेशनासमाद्याणस्वरूपास्त्विति गृह्णान् ॥ अत एव ब्रह्म यपरिहाराय नासाय निच्छददृष्टयः प्रण निरोधपराभ्ययोगिनो दृश्यत इत्याह ॥ एते इति ॥ स्तब्धे
नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्तेरिव च येनाम् ॥ ४ ॥

इदं त्वनाहूय पञ्चादिभूमिकाना आहूय पञ्चसमभूमिकानास्तुल्यवदंतोपि समहिते पूर्वभूमिकागतेस्तुल्यमालमुत्तमैवैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिता इति ॥ कर्मसुब्यवहारैः पुंस्थि-
 तानामपि येषां पञ्चादिभूमिकागतानां वासार्थस्य तया भावानां आस्थिता ईषदपि स्थिता ये च पूर्वभूमिकागताः सविस्तारवशात् यत्यागलक्षणसमाधौ स्थिता येषां प्राणो मनश्च न स्पृ-
 ने ते च चित्तं चेत्यसमासयोगोऽयस्मिन्मायाविधेर्भूमानदपेक्ष्यतया स्थिता इति सार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागता अतर्जलाकारा खड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेन निर-
 तिशयानदास्वादनलक्षणपरमपुरुषार्थयथासमाधयति तथैव बहिःश्वत्सेत्यादिस्पदाद्यावहारसंस्थितिमपि कुर्वति यथाजगदीश्वरौ तस्यैव स्वरूपानदप्रतिष्ठोपि बहिर्मायायाजग-
 द्भावस्थापालयति तद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषां ब्यवहारैः पुंस्थितानां बुद्धिदत्तानां संगमे विपुल्यामप्यभिगच्छते निरतिशयानदात्मा तद्वदयत्वे वेतिसर्वोपि ब्यवहारसुख-
 रूप एव ॥ यथा ऐश्वर्योऽस्मिन्मात्रपञ्चमत्तः प्रविश्य हृदयति तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वपुरुषवतुतेषां सुतरानिर्विशेषमित्यत्रापि दृष्टान्ताह ॥ विबनित्यातरजिल-
 नास्थिताभावनायेषां स्थितानामपि कर्मसु ॥ सविस्तारं संधस्यं दत्यगे च ये स्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणो न स्पृन्दते ये पांचित्रस्य वपुषामिव ॥
 मनो न स्पृन्दते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तं चेत्यसमासंगत्यागे ते स्वपदे स्थिताः ॥ स्पृदात्संसाधयं त्यर्धतेनां शोनेभ्यरो यथा ॥ ७ ॥
 तथैव चित्तं चेत्यादिस्पंदाकुर्वंति संस्थितिमा यथा हृदयति स्वच्छः पृष्ठवंशः भ्रैरैदवः ॥ ८ ॥ तथात्मा हृदादयत्वं तदृश्यदर्शनसंगमे ॥ विबाहु-
 रंप्रयानस्य भित्तावपति तस्य च ॥ ९ ॥ यदि दोले जसो रूपं तद्रूपं शुद्धं संविदः ॥ न हस्यं नोपदेशार्हनात्यासन्नं न दूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
 वप्राप्यं चिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ न देहो नैन्द्रियप्राणौ न चित्तं न च वासन ॥ ११ ॥ न जीवो न पिचस्पंदो न संवित्ति न वै जगत् ॥ न सत्त्वा सत्त्वम-
 ध्यं च शून्या शून्यं न वै हि ॥ १२ ॥ न देशकालवस्त्वादितदेवास्मिन् चेत रत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं दृढकोशशतेन च ॥ १३ ॥ यच्चैतत्स्पंदते
 हस्यं तत्तदात्मपदं भवेत् ॥ यच्च नार्थन कल्पांतं न वस्त्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इह चाभुत्र सद्रूपादन्यथा भवति क्वचित् ॥ जायंते च भियंते
 चेदं हं कुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्य शुद्धनः स्य स्येदोले जसश्च विक्रियाय हूतदेव परमात्मनो निर्विशेषाहूतैरनुभूयत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेव देहादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ न देह-
 इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तु निरूप्यत्रिविधपरिच्छेदादिना ब्रह्मैवास्ति ॥ एतैर्देहादिभिः ॥ शतशब्दा आत्मपरः ॥ भूतशब्दविदेहकोशानाहृदि वासनालनास्थिता
 नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेन दृढचित्तं यत्र यस्मिन्सति एतद्वृथमाविर्भावो विनिर्मुक्तस्य तत्त्वमात्रमेवात्मपदमेतत्समाविदमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण
 तत्त्वाभावनीयमित्याह ॥ यच्चैतत् ॥ यद्रूपमात्रमहाकल्यादिकाले जगत्प्रवर्तमानाकारणम् ॥ तथा कल्पात्प्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकालेऽपि दृष्टं एतस्मिन्लोके अमुत्र
 परलोके वा अनिलादिभिः शोषणदहनच्छेदनभेदनदिविकारैः क्वचित्सद्रूपादन्यथा न भवतीति तसि विकारवस्तु आदिपदान्नादिकारशब्दशब्दभावनीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननु देहादिविकारैस्तद-
 नुगतसद्रूपस्यापि विकारं किं न स्यात्तत्राह ॥ जायंते चेति ॥ १५ ॥

तर्हि करहरिपुण्यागतिनेत्याह ॥ तद्येति ॥ १९ ॥ विष्णुसूक्तं न मुसिदद्यान्मृगणायुगायपरिच्छतया ॥ १७ ॥ अतएव व्यवहरन्मृगविधिकारात्मरानान्मित्यमुक्तात्मस्वरूप
 लित्तयाह ॥ मन्त्रलपयति ॥ प्रज्वलद्गिराज्ययोग्यम्यबहोरपुष्यमान ॥ १८ ॥ १९ ॥ हृअगकालागिसिर्जगद्ब्रह्मात्मदृष्टादृष्टतत्त्वार्किसूयोपि चमणसंभवति न
 बभूवनीत्यर्थः ॥ यतस्त्वत्सुत सममपि यमस्वरूपगच्छसिद्धैवामवानसीतिसमगएव ॥ अस्मैयसग्राह्याप्येतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २० ॥ इति श्रीषासिष्ठमन्तात्ययप्रकारानिर्वा
 णप्रकरणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ब्रह्मणि जातस्तु परेशोऽपि द्विवर्त्तत्वेन सिद्धमिति तल्लक्षणैर्न दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ सश्रमविवर्तनम् ॥ तथाचाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शवैयम्यप्रतिभासो विवर्त्तनं इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथञ्चाद्यतयोरित्येदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेवालिङ्गादित्याह ॥ यादृशिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकृतास्वाभाव्येन सभूतासर्वानुभवसिद्धा अनालभावाव्यवस्थित्यात्मासाम्यादित्याह ॥ आत्मविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्तकोशैकरसे ब्रह्मणि तद्वि

समस्याद्यंतयोर्वैयर्थ्यते विरुद्धिः क्षणान् ॥ संविदः संश्रमं विद्धि नाविकारे स्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेधं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्वत्तद्वत्त्वकथितंतिः संबंधचिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृशाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तद्वोधाद्विजृम्भितम् ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमव्यवस्थमायाति नारमतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भावविकाराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विद्यमाने सदैकस्मिन् ब्रह्मण्येकं तन्निर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः क आगमः ॥ १० ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्यवाचकयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपेष्टुं क्रमोऽसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्रयौ भूश्रव्यनलदिवा ॥ ब्रह्मात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नामैवेदमविद्येति श्रममात्रमसहिदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवेत्किल ॥ १४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणेऽस्य स्तने तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैव च विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तावं तमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिः किलैताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यदि कलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्विदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव श्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा कोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथप्रसक्तियन्तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारागशक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावं द्रमः कित्वबुद्धव्युत्पादनाय कल्पनयेत्यारायेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानास्तेष्वनृत्यपरा मप्रकरणे यथाभातिरविद्येयतथैव च विचार्यत इति त्वयैवाविद्यासद्भावं गीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवावो धदशाया त्वद्विदुः अनुसारिकल्पनयोः कभिदानीं तु त्वप्रबुद्ध इति तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावन्मिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

पुर्तानाममप्रावनादिगुणपदापनिरासकत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ सत्तुमुद्योयेयुतत्त्वोपदेशोऽप्यथद्वयाशयेनाह ॥ सर्वमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावबोध्यमेतद्य
 ज्वित्तिरेपः ॥ २२ ॥ तमेवाह ॥ अस्तेति ॥ यथेच्छसीमितेच्छिकेनप्यवद्वारेणनवास्तब्रह्मत्वहानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटिः स्वभातिबाधाधिसल्लभ्याम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकामाहः शाकएकत्वमपुनरप्यद्वयत्वादिभ्युत्पत्तिरिति भावः ॥ २४ ॥ इरायवत्वमिदं दृग्च्छन्मयसत्त्वपञ्च अत आह भावरूपआलेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदनविदेकरसब्रह्मव
 ॥ २६ ॥ सवरीकालयुद्धसवियम्यालकः सत्वमेव ॥ तच्छ्रुतिप्रसिद्धमनापतरपरदशस्थितोसि ॥ २७ ॥ यद्वलेति ॥ आत्मेतिनुर्यद्व्यापिषयसिद्धययाचविषयाप्रकृतित्व
 युत्पन्नवयोधयित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ ययुक्त्यासाधेतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ ११ ॥ सर्ववक्ष्येतियोज्यादप्रभुद्वस्यकुर्मते ॥ सकरो
 निसुदृहस्यास्याणोऽं खनिवेदनमा ॥ २० ॥ युक्त्याप्रयोध्यतेभूद्वःआज्ञासत्त्वेनवोध्यते ॥ भूदः प्राज्ञत्वमायातिनयुन्यावोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावतमभुदृहत्वकालं युक्त्याप्रयोधित ॥ इदानीं सप्रभुदृहत्वमयायेनावोध्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माहत्रिजगद्ब्रह्मत्वं ब्रह्मत्वबुद्धस्यम् ॥ द्विती
 याकलनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेपमहासंविताकोटिमात्रजगद्यम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्निपिनलप्यसे ॥ २४ ॥
 भारूपभ्रेतनोऽध्यापीपरमालाहमित्यम् ॥ राघवानुभवावतस्त्वतिसुगच्छच्छुद्धसस्त्वपन् ॥ २५ ॥ निर्ममोनिरहकारोऽबुद्धिमानसिसा
 शुचेत् ॥ तद्वद्भावंदशनशतमवभूतस्यितमेव ॥ २६ ॥ तदनायतमाभाससत्त्वमेवपरपदम् ॥ स्थितोसिसर्वगैकालमशुद्धमविन्मयात्मक
 ॥ २७ ॥ यद्ब्रह्मात्मापितुयश्चयाविषाप्रकृतिश्चया ॥ तदभिन्नसंकेकालमयाकुंभशतेपुच्छम् ॥ २८ ॥ नालनः प्रकृतिर्भिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ नन्मन्मात्रययाचांतरालमवप्रकृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्तः सलिलस्येवय संदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्तः प्रकृतिशब्दनतेनैवैहसाए
 वदि ॥ ३० ॥ ययैकः स्यदपवनोनास्मान्मो नसत्तया ॥ तयैकमालमप्रकृतीनास्मान्मो नसत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्मेदोयोधेनैववि
 लीयते ॥ अयोधासन्मयोयातिरज्ज्वासर्पश्चमोयया ॥ ३२ ॥ चित्तस्त्रेकलनार्थीर्जयेदतत्पततिस्फुरन् ॥ चित्ताकुर्वतेतस्माद्भाविसंसा
 रमदृक् ॥ ३३ ॥

अगाग्रमेतेष्वपि मिद्वान्मयमभिन्नसन्मादिकालकमित्यथ ॥ २८ ॥ यथापटस्यभूम्यतासहासलक्ष्म्यापतथापकृतिरित्यथ ॥ २९ ॥ स्वदेशोविबर्तेनम् ॥ तेनसम्भाष
 मप्रावनादप्यवर्तेनैवमयात्तैवमिनाणुभाषमप्यभ्यहित्यथ ॥ ३० ॥ सत्तयावस्तुद्वेतेन ॥ ३१ ॥ सत्ययः सम्भाष ॥ यातिरज्ज्वातद्विजिरोष ॥ ३२ ॥ तदेवचित्ताकुर्वतेतस्मा
 १ ब्रह्मत्वब्रह्मस्यभूतित्वविषाकः

एतत्कलनाबीजमेव ॥ ३४ ॥ नेपतनिचेवुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेप्यलथाविधाश्रित्तांकुरानजायते ॥ ३५ ॥ उपकर्तन्नुपदेशदृश्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम-
जगतिअसत्भांत्युपात्तद्वित्वजद्विहित्यज ॥ आचहौद्वित्चकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधनुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणनिरतिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःख-
तुकालत्रयेपिनास्तेवेतिनःपरमार्थसारउपदेशद्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशेन० पू० एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इहकल्प-
नयाजीलिंगपुर्यटकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैलयातस्यबासार्थपद्वणक्रमः ॥ १ ॥ भिषतेहृदयपथिश्छिद्यतेसर्वसशयादतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्व्यंशसद्भासनाजलैः ॥ संसृक्तमपियत्नेननभ्रवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यतचित्चित्क्षेत्रेकलनाबीजकंततः ॥ चित्तां-
कुरानजार्थेतेसुखदुःखलवद्भुमः ॥ ३५ ॥ द्वित्वंजगत्यसदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजद्विबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनअ-
वाभयात्मानास्येवदुःखमितिनःपरमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० संसृतिविचारयोगोनामएकोनप-
चाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ज्ञातंज्ञातव्यमखिलंदृष्टदृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेणपरिपूर्णाःस्मोब्रह्मज्ञानान्द-
तेनते ॥ १ ॥ पूर्णापूर्णमिदंपूर्णपूर्णपूर्णप्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितंपूर्णस्थितापूर्णचपूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिदृश्ये ॥
बालस्येवपितामसन्नकोपंकुतुमहसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकाभःप्रथमंत्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयतेतत्त्वसंवाधिनाब्रह्मज्ञानाभ्युत्पन्नपरिपूर्णाः स्मः ॥ १ ॥ त्वानुभवेन पूर्णमदःपूर्ण-
मिदंपूर्णान्मुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवाविरच्यतद्विभ्रुतिसवाद्यति ॥ पूर्णाविति ॥ पूर्णाद्विलक्षणःसकाशादुपाधीप्रविययअनस्वाभात्यूर्णमिदजीवरूपंपरमार्थतःपूर्ण-
ब्रह्मेव यतःपूर्णाद्याद्विदादिकेभेणप्रसूयतेत्यष्टिसमद्वयपाधिरूपतवपिपूर्णमेवप्रसूयते ॥ तद्वदमहाव्याख्योथेनाद्वब्रह्मास्मीतिज्ञानेनसमूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्यूर्णेनब्रह्मणा
पूर्णमेवजीवतत्त्वमस्वैक्येनापूरितंदाकल्पितापूर्णताभ्यमस्यापगमभ्यान्पूर्णस्यपूर्णतिवश्रचित्स्थितैवावस्थितेस्वर्थः ॥ २ ॥ भूयसाजनानाबोधाभिदृश्येबालस्यलीलाप्रभेपितेवको-
पंकुतुमहसि ॥ ३ ॥

सर्वपापप्रणिर्नादं देवायानुभवो ह्युत्तरशानतप्रियाप्रियदर्शनजन्यसुखं स्वयोद्धयनुभवश्चिरानुभूतानामपि बासायानां तदपेक्षस्यति वरानां श्रद्धापेक्षवासाधानामप्यनुभवो वा
प्य ॥ तत्र प्रथमप्रश्नसुरार्द्रद्विपाणां बासायानां पदयानेन मराक्तेरचेतत्वेन च स्वयं बहिर्गत्वानुभूयागस्याननुशक्तेऽश्रोत्राविगोलकातिरिक्तद्विषाम्बुपगमोभ्यर्थ ॥ नवति
करणावच्छिन्नजीवचैतन्यमवेन्द्रिययणाद्व्यानिर्गम्य बासापठद्विष्याप्यतद्वनुभवतीति कल्पनापियुक्ता ॥ तथा सति बहिरेवानुभवो ह्येवापत्ते ॥ प्रियाप्रियदर्शनमयुक्तसुखं
स्वानामपि बहिर्द्वयापत्तेः कालांतरेण स्मृत्यनापत्तेः अतर्विषयप्रवेशमर्तरेणानुभवायोगात् ॥ न च बहिर्गतकरणवृत्तिविषयालिङ्गनेन बाकाराच्छनसस्काराभ्यामुद्दीर्घा
तद्विरयनदम्बतत्वाकारविबुधपतीतदनुभावयति स्मारयति वेत्युच्यते इति कल्पनापियुक्ता ॥ घटायाकारानुभवानतिह्युच्छिनविषयत्वकल्पने प्रथममयोरविशेषापत्तेः सर्वधर्माना
न्वातनसगात् घटादेव सित्वानुभवानापत्तश्च ॥ इत्थं चानुभवानतिरोधटाविश्वबासादत्यनयोस्तं ध्यान्वकथं सिद्धिप्राप्त्या साधस्यानुभवादेहानुपपादयितुं शक्यम् ॥ अतएव नैया
यिकादयोनुभवस्याविषयं सह विषयविषयिभावत्वात्क्षणं स्वरूपसवधपुवनसंश्लेषादिलक्षण इत्याचक्षते ॥ न च सोपियुक्त ॥ असंखद्वस्वरूपस्य सर्वानुविषयान्मत्स्यविरहितत्वेन
विषयव्यवस्थायोगात् ॥ न चालामनसासज्युज्येते मन इन्द्रियेणैन्द्रियमर्थेनितिकमेणस्वाश्रयस्य युक्तसुक्तसंयोगाद्विरपरतासवध्यावस्थायाम्यवस्था ॥ अननुगतस्य परपरसवध
स्य स्मृत्यनुमित्यापनुगततत्सिद्धिपम्यवस्थापकत्वायोगात् ॥ परपरतासवधेन बासायानां तत्स्यैव व्यवस्थापकत्वे स्वरूपसवधकल्पनैव यथार्थात् ॥ एतनसन्निकपद्वारा यो
श्रोत्रचक्षुस्पर्शनचरसनं घ्राणमेव च ॥ विषयमानमपि नृसन्दृश्यमानमपि सुदृग् ॥ ४ ॥ कथं नृतस्य वैजतो विषयस्वनपश्यति ॥ जीवत
श्रृङ्गयमर्बविषयस्वप्नपश्यति ॥ ५ ॥ कथं घटादिवात्यत्वमिन्द्रियाणि जहान्यपि ॥ शरीरेनुभवत्यतः पुनर्नानुभवत्यपि ॥ ६ ॥ अयं शला
कोपमयो घनार्द्रो द्रिययोः क्लिप्त ॥ अस्ति प्रयोरंतरसौ कथं तन्नोदितमिय ॥ ७ ॥ जानन्नपि यदतन्विशेषाच्छतधा पुन ॥ पृच्छामित
दग्गेपेण कथयस्वानु कपया ॥ ८ ॥

[illegible]

अत्यल्पमिव मुच्यते यद्गोलकानि रिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सस्य विमर्शो चिद्विनिर्माणप्रभेदविभागाः केऽपि न निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठप्रथमतस्तथा ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया हृष्टुं स्थस्य चोपपत्तिमन्यसेत हि इन्द्रियादिघटितपुण्यकलेनापि पूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्नाकिंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गतनादपीति ॥ तथा चिन्ता आत्मना भायाशबलस्य भावेन पुण्यकलेन स्वरूपभावरूपानुसारेण भावितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैरेभ्यां तु प्रकृतिविद्याभ्यामयिनतु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्याभसवैषिदजगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एवचेदियद्वारा बहिर्निर्गतेन पुण्यकघटकेन चित्तेन घटादिव्याप्त्या स्ववृत्तिप्रतिधितघटादेर्वां सत्त्वाकारेणैव हृदये नीत्वा प्रदर्शनं तैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव वासलेनानुभवश्चेत्तिसर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुण्यककल्पमि

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियादिचित्तादिघटाद्यपि नाकिंचन ॥ पुण्यकसंभवतो हांगनिर्मलाच्चेतनादृते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तयारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वापुण्यकत्वेन भावरूप्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव प्रकृतितांगतं जगदवस्थितैः ॥ तस्या अवयवज्जातैर्भिद्रियादिघटादिच ॥ ११ ॥ पुण्यकत्वभायातं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वभाववयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबयति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिम्नाददर्पणस्य च ॥ पुण्यकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं तं तर्जि विद्विस्मृतः ॥ स जीवः खलु देहैस्मिंश्चिनोति स्पंदतस्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं दीत्यापुण्यकत्वभायातं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुण्यकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव स्वः चित्तस्थस्यैव यवो भवति तस्मिन् न वयवे घटादिवा संवासाकारेणैव प्रतिबिंबयति ॥ स्फुटं देहेतुपुण्यकघटितस्यार्त्तलगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनाभ्यदर्शनादिसामर्थ्याभितिसर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तद्विपचीकृतभूतभागेन जगद्वाकारेण परिणमतोऽप्यचीकृतभूतकार्यार्त्तलगाभागेन तत्प्रतिबिंबयद्दोषपूर्णभूतस्य च पुण्यकस्यैव किरूपतदेव कथयेति रामः पृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्स्वरूपवक्तुं वसिष्ठस्तन्मूलमज्ञातं ब्रह्मतत्त्वमिति दर्शयति ॥ अनाद्यंतमिति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म विद्ययादिभूतं शुद्धब्रह्मतत्त्वतां पंचचीकृतेन लिङ्गपचीकृतेन ब्रह्मां च सद्वातदंतः प्रतिबिंबय लक्षणाकलनोन्मुखतां यातं तत्सूत्रप्रमाणानामभिभावेन धारणाज्जिविद्विस्मृतोऽभूदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन गोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च वासांतं व्यर्प्य पारात्मना स्पंदतचेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाभिमानदिभ्यापारभेदेनमभेदानाह ॥ अहंभावादित्यादिना ॥ ११ ॥ सर्वम्यापारसाधारणस्वभावात्मापुन्यटकमितिनाकास्त ॥ १७ ॥ हानैर्द्वियम्यापारोणस्वत्व
कर्मद्वियम्यापारोणकृतत्वं तत्फलमुत्पद्यु स्वाश्रयत्वेनभोक्तृत्वं सर्वस्यैवासीत्येनमकारानेसाक्षित्वम् ॥ आविपदाद्भोगकरणत्वायतनत्वादिपरिपह ॥ एतदभिप्रातिनीआ
प्यासेतद्दार्भिकायासवित्तेवचिद्व्याधाम्येनजीवद्वयुक्ता अहंभायाधाम्येनतवेषपुन्यटकविवक्षित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभाविनबुद्ध्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाज्जीवो
विकामकोथद्वयविपाराधनुरजितोनानेवप्रवर्तनीत्याह ॥ कालेकालेदति ॥ अनन्तवासनाकणिकोदयभाकारमृच्छन्तीतिपरेणाम्य ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यबीज
स्माकृत्कर्तृपक्षभादीवसर्वजगदाकारद्वयारायेनाह ॥ ययेति ॥ २० ॥ अतएवापचिद्विदात्मानाहकिंनुरारिवाकारएवाहमितिभिध्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहंभावादहंकारोमेननाम्ननउच्यते ॥ बोधनिश्चयतोमुच्चिरिद्वदृष्टस्यैत्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनायादेहोपटभावनयाघट ॥ एवमेवस्व
भावात्माजैर्पुन्यटकस्मृत ॥ १७ ॥ हत्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वापमिप्रातिनी ॥ यासविज्जीवइत्युक्ततद्विपुन्यटकविवक्षित ॥ १८ ॥ का
लेकालेतजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वत ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यटकस्वभावेनकालेनाकारमृच्छति ॥
यथावासनत सेकाहीजपह्रवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिवरादिव ॥ नाहमापचिद्विदात्माभेतिभिध्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहतंयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्भवदधाद
नंतरम् ॥ दुरध्वान्मानंमभ्येतिपदभापयंतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनाभुक्तयोनिरगणातुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयात गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटादयतयथावेत्तितयाभृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनांतस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पट्टेद्वियभ्रामोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यक्षरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्पर्शाज्जीवा
त्मेकत्वमृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्सनकाशितुल्यकस्मादोषेयभाक्कुरीयभवबोधानंतरमाद्येनान्येवेत्यर्थ ॥ अयंयसर्बोविभागसात्त्विकराजसात्त्विकीषोदवर्णनित्यसमिप्रकरणेत्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कथं पटादिबासत्वमिद्वियाणिज्जाबाम्यपीतियापुष्टतासाभ्याम्यत समाहितमपिबिरोधेणसमाधत्ते ॥ एवमप्यद्वयसाक्षिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनांतस्यपुन्यटकेप्रतिबिंबत
पापरिच्छेपस्यनवापेय्योभ्यामौपरिमादयवतिष्ठते ॥ तेनसदाजीवचैतन्यत्वेद्विपरिमितदेहांतर्गतेमेवमुत्पद्युत्वाचित्संबंधादुभयभवनतामासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
मृष्टम्योभाभनितरातवागुदिकजलंकुन्याहारेणैवसर्वदेहेभ्यउदितकषसुरायाश्चकृपिणाहारेणबासेपटारिपयतिस्वेवासाकारोपततिनिर्गच्छमीत्यर्थ ॥ किन्तस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातद्वदतिनपवादित्वादिनिर्गन्तमीयेनत्वाकारादिचिद्व्याप्तिहारासस्पर्शाभापनास्तीत्येतन्मेवसहैकत्वभाष्यास्तिकचित्तादात्म्यलक्षणविषय्यमृच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चिन्तेनसमच्चित्तस्यजीवितएववासायवेदेनकारकोभवतिनयतस्यमुक्तस्यवैत्यर्थः ॥ २८ ॥ अमुबह्विरेवतथापिकथमन्तस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यद्यदित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवात्त्वंच्छतरवस्तुतस्मिन्वाक्षनभस्थघटादिप्रतिबिम्बितसिचप्रतिबिंबोत्पद्यततेनजीविनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबह्विष्टएवाहघटमनुभवामी निकुतोनानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबह्विर्जीवोस्लितथाप्यसौबहिर्अजीवतिप्राणान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्लादसः ॥ अनुव्यक्तलदितिवत्तिङ्गतोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणज्यामिस्तत्रैवाहतावमशोर्नबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्तेवतर्हिघटेप्रयाफलोपपत्तिसथापिकथमतर्हद्विघटाकारानुपवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोयराहित्याच्छाणनिघृष्टतूतनेदनीलाग्रेभवतस्तदातयोत्तारकयोर्घटप्रतिबिम्बसहितचित्तवृत्तिःप्रविशतीतिवाक्यतोघटादिपदार्थप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टपदार्थोद्दोर्देनाहमभिमानवताजीवनत्तद्विप्रतिबिम्बतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयारीत्याघटादिवाक्षस्तबुहिरवभासमानमेवातर्हद्विअहंकारसं

याह्यार्थवेदेनित्यसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्यंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोवर्हिजीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वात्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिवात्सवंस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिर्विंदति ॥ पशुवर्स्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्स्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभम्योजीववेष्टिताः ॥ क्रीडीकुर्वत्यलंष्टृश्वंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचक्रयितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्वाकाशनिष्ठत्वात्कर्णाकाशगतःक्षणम् ॥ जीवाकाशविशत्यंतरित्यभिद्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ इत्येतेमानसादर्शेपंचदावौदरेपुनत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेद्बुद्धिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

स्लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थसंस्पर्शविदननियमोवाल्पश्चाद्विष्यपिप्रसिद्धइत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपंचसंपुटीकरणदर्शनात्तद्देदनसर्वानुशीयतदतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसंस्पर्शद्विपामरशकामाकुर्वन्त्याह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकप्रतिरिक्तस्यस्वच्छतमस्थेद्रियस्थरश्मयः प्रागुक्तरीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयकोडीकुर्वन्त्यालिमंति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तमस्पर्शादिवप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिम्बनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःअवेशोपिप्तवतीतिभावः ॥ दृश्यगंधस्यापिपवनद्वारातःअवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयथासंभवमुक्तव्यायमुपसहरति ॥ इत्यभिंति ॥ ३५ ॥ इदानीरामप्रसंगात्सर्वेषाप्रातिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतदिति ॥ दृश्यमानसमिचआदर्शोऽश्वत्थमाहारे काचकास्थमणिजटादियंत्रदालूणा मौदेषुउदराभिरिगुणेषुनवपल्लवादिषुयत्यतिबिम्बितघटमुखप्रभाविपुनर्किमालकतन्मेद्बुद्धीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

यस्यैवैवस्यसत्यत्वेविधिदतिविषभूतयोर्व्यटिसमष्टिजीवयोविधानिरिकरूपप्राप्तिमाप्रसिद्धेनमिर्वकुशक्य तद्वात्यजह्वयोर्मुखवर्पणयोर्घटचिन्मद्योर्वापरस्वरसापेक्षप्रति
विषम्वरूपदुर्बमिमिकिफाम्पमित्याशयोनेत्तरमाह ॥ अस्येतेति ॥ दुराभैतभ्यालनोभातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलप्रतिविषमाप्रभातिरपितुजगत्पीत्याह ॥ नावदिति ॥ अप्य
येनुराह ॥ तावम्याप्रभातिमाप्रद ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमालु ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चस्तरगस्थानीयभिवजालारपृथगसन्तित्यर्थ ॥ वर्तमानतुसदाचिकालमेवेत्य
य ॥ ३८ ॥ हेरायलनित्यमसक्तमिति सप्रशानाम्प्राप्तसुखदुःखवेत्तीतिभ्यामुत्सुख रवबिद्विदिर्यस्यतथाविधमभूत्वाअस्तासमलाभवलक्षणमयद्रूपामायायस्यत
याविषःसद्वसुभतायाब्रह्मत्वावेतिविष्टमनिसिष्टेत्यर्थ ॥ ३९ ॥ इतिश्रीबासिष्ठः० तात्पर्य० दृक्कारोनिर्वाण० पू० र्वचारात्तम० सुग० ॥ ५० ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिषिद्धशोभ्वातिविश्वेद्यविदांवर ॥ ३५ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्धि
श्रासोमातवात्स्विह ॥ अहमित्यादिस्तरंगोवत्तर्मानसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोधीतुनास्येवंदशकालक्रियादिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसक्तमतिमुदितात्माशांतसृष्टासुखदू खविदत ॥ तिष्ठनिविष्टमति समतायामस्तसमस्तमवाम
यमाय ॥ ४० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामर्पणाशक्तमसर्ग ॥ ५० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चक्षुरादय ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावर्थसंवि
प्रयोदिता ॥ पुण्यष्टकस्य सर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विश्विपुण्यष्टकजीवयोगमस्यैन्द्रियोदय ॥ यथाप्रावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
ति ॥ ३ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थस्मविद्विंसंवेदनस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमापमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्वानिमोदेह-पुण्डकमितिभ्यम् ॥ अथोथावेवबोधेभुम्रद्वैकमितीयते ॥ १ ॥ कलनोन्मुक्तनीयातमित्यादिनावर्णितमहकारवेद्वेद्वियावीनीप्रागसत्ताकल्पनजीवसमवे-पञ्चज
स्येवम्यटेस्तवार्पित्युन्मितितात्पर्यत्वयाज्ञातमेवेतिब्रह्ममाणोपोद्घाताप्रथममुबवति ॥ नपुनरिति ॥ अव्यर्थेपुन राख ॥ कमलजस्येवभबतोविष्टे पूर्ववनापतमित्यावि
वर्णितब्रह्मत्वावेत्यितस्यबहुराख्योनसंपन्नाइत्येतत्तर्कमेवत्वयागतुबनतात्पर्यश्रुतमकारितमित्यर्थः ॥ १ ॥ एवंपुण्डककल्पनोत्तरम्यवद्वायार्थकल्पनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
टीनामित्याह ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्ग-समष्टिपुण्डकजस्यथासागरीभ्यब्रह्मव्याप्यसिद्धिरिनातथासर्वस्यप्यष्टिपुण्डकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवमर्गस्थितिमारभ्यरारय
ति ॥ विद्मतीति ॥ योष्यष्टिमीवोगर्गस्यएवबहुराखीद्वियोदयविशिष्ट-पुण्डककालावष्टेमासिसंपत्तयेतत्तद्वारम्ययथाभ्यब्रह्मव्यवस्तुभाषयतितात्त्विकासमयापरिपस्पती
स्यः ॥ २ ॥ एवंब्रह्मायनन स्थितीहिरण्यगर्गर्गमोष्यापोरेयपालकतवेवर्नहृद्वियाभिहृद्वियाप्यवर्तवन्तयातमेतद्विविधे-संपद्यभित्तियावोक्तकलनीत्यर्थः ॥ ३ ॥

सर्गात्पर्वसंभवतीव्यटिसमष्ट्यारेकैश्वरुद्धासंवितातस्तदन्तरंअहंवदनालक्षणानतजीवपुर्यष्टकांवितासास्तुतथापिसेवनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्योपास्तवेदनंतद्
नास्तित्वेचआभावत्वादयल्लयो
कुनोनियतेइतिचेद्वैश्यस्परमार्यातोऽस्त्यादिव्याह ॥ नत्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामयेसेवेदेनेपरस्यतदग्न्यस्यास्तिनासत्यतानत्वित्यन्वयः ॥ नास्तित्वेचआभावत्वादयल्लयो
कुनोनियतेइतिचेद्वैश्यस्परमार्यातोऽस्त्यादिव्याह ॥ नत्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामयेसेवेदेनेपरस्यतदग्न्यस्यास्तिनासत्यतानत्वित्यन्वयः ॥ नास्तित्वेचआभावत्वादयल्लयो
कुनोनियतेइतिचेद्वैश्यस्परमार्यातोऽस्त्यादिव्याह ॥ नत्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामयेसेवेदेनेपरस्यतदग्न्यस्यास्तिनासत्यतानत्वित्यन्वयः ॥ नास्तित्वेचआभावत्वादयल्लयो

शुद्धासं वित्सं भवतीं संवेदनमनिंदितम् ॥ ततो हं वेदनानंतजीवपुण्यकान्विता ॥ ५ ॥ न त्वेकत्वादन्तत्वादवेद्यत्वादनामये ॥ अभावत्वा
दनेकत्वादशून्यत्वापरास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तल्लिचिन्मनस्सचगच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिनचपुण्यकालिका ॥ ७ ॥ न वि
द्यादिविलासोऽस्ति सोऽस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेति कथितो मनः षष्ठुर्द्वियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्ये जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥
अमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आभये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचारणात् ॥ १० ॥
प्रशान्तसकलकारं ज्ञानंतन्नावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥
जगज्जान् विपर्यास्य क्काकायेत्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेवाहि ॥ यद्वाक्षितासतीनूनं नश्यत्येव न दृश्यते
॥ १३ ॥ आलोकितं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं गृह्णाद्बुक्कैरिव ॥ १४ ॥

पदार्थपूर्वतदप्यसंस्किनस्यासत्त्वाह ॥ नेति ॥ आपिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ योभूदैनस्तिवैतिकल्पनेतपरमात्मासदास्ति ॥ ८ ॥ अथद्वितीयएवसःनर्हितस्मात्सर्वए
तआत्मानोब्युच्चरतीतिश्रुत्याअग्निर्विस्फुलिंगन्यायेनजीवसपत्तिःकथमुक्तेतिचेदुपदेशायकल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्यनमूलंचित्यंकिंतुचिकित्से
वचितनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिकित्सोपायएवनवास्तवइत्याह ॥ यतइति ॥ प्रविलीनेसतिस्वरूपज्ञानमेवाविशेष्यतइतिप्रेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उच्यदाचारंनिष्यद्य
मानव्यवहाराधिक्रियाशालीतिसद्भावहारिकसत्यमप्यसंच्छून्यभिवयत्रस्थिततत्रत्वजगज्जावृषिषयासूत्राक्रानिर्मलेजीवनमुक्तःकायेसत्यइवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः
स्वरूपमाह ॥ असंन्ययमिति ॥ १३ ॥ स्यतृष्णाबुक्कैरिवसंप्राप्तदृष्टोप्यप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १४ ॥

असदेवसद्गतिपत-असदज्ञानदेवास्यसत्येतत्त्वम् ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्याया-अप्यविद्याया-कल्पनाकल्पितेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्या-अविद्यायादेतोर्जीवाविकल्पमाह ता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायर्थरानोस्तुकासतीयषयाभाषयतीतिपरेणान्यय ॥ १८ ॥ बालेनसप्तावितोयक्षकद्वयसत्वाःअ
 सत्योवाभानु अपनुपचतम्याप्रत्ययषीकरणात्मिकादिहकलनासत्तयासत्यतयासभाषयतीत्युत्तरेणान्ययः ॥ १९ ॥ तन्मात्मनिदेहात्मनिराधाद्द्वित्रयद्वाराणि ॥ छांदिसपुस्तकम्
 ॥ २ ॥ एभ्य-पचतम्याभ्ये-परमार्थतोऽन्यदेवाभ्यार्भाभिधियद्वारै-परम्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्भाभिधियमन-आणारिअंत ॥ इदघटाविभासम् ॥ भाषवासानाम् ॥ २२ ॥ तद्यपि
 पर्येत्यययोगाभिध्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुत्पन्नतयासभाषयतीत्याह ॥ रश्मिआलमिति ॥ २३ ॥ एषस्वाभाविकस्वदेवनैवविषयसन्निकषयाज्जातमहकारात्मनोधमदति
 असदेवसदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानाथयास्थितवस्तुहृत्स्थतेन-स्थतिअम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यंष्टकादिका ॥
 अप्यत्यंतमसत्याया-कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशयसेयंजीवादिफलपना ॥ रुताशास्त्रे प्रयोधायतांत्वमेकमना-ष्ट
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्रामापुण्यंष्टकपदस्थिता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्ययाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वत्यलम् ॥ सत्याभवत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तन्नात्मनितयारध्नाम्प्रस्थिततयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयद्वि-स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवांकुर ॥ २१ ॥ इदमतर्हिदवात्यमितिनित्तिश्च
 यवांसित ॥ जीवाभावयथादत्तेतत्तथाब्रह्मत्यय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवेदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ दाल्यस्पर्शतयातेनतदेवाश्रु
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयतैक्षण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यदिवस्थितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवत्वंहितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवतिस्र
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैदमहयम् ॥ स्वहोमधुरसेनेवष्टदेवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंभवान् ॥ संभवत्यन्नन्वीशेदेशकालादिसंभवान् ॥ २८ ॥

संभावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अभर्मासारिकविषयभोगेवेवपुरुषार्थपर्यवसाननिश्चयवत्त्वाऐहलीकिकपालीकिककथाघरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ अक्षरवहितनम्बरसुखमुद्विष्टेत्यर्थः ॥ २५ ॥ तथैक-प्रवृत्तिनियम-स्वाभाविकरागाविरुद्धतरलुशाखकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयो-कराधिकारिदेवस्वाभाविकपुरुषयनेनैतर्जित्वाभाषितान्येत्यर्थः ॥ २६ ॥ तथोभयभाष्यज्ञात्मैवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बन्तदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्व-अधुसारारकराविरोध ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वदेवदौर्घ्वतमद्वयपिबाबस्ययोर्दिनाराष्ट्रिकारीतथापिभाष्युदन्तस्वरूपाविनारासनक्षेत्रेविबन्तद
 दाती महिमद्वल्लग्निकार-सम्प्रवृत्तिर्हिपन्थीदित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अभमधुमदारी ॥ ईशेभल्लग्न ॥ २८ ॥

अथवा स्वप्ने मेने वेति वाक्ये खंडो वनखंडः मधुरसे नवसंतद्रवेणे वेत्यर्थस्तथा चाविकार एव दृक्श्रवि कार हेतुर्जलभागो टटांतदत्ता शयेनाह ॥ इतदिति ॥ यथा दृक्षप्रविष्टोर से ज
लमिति पत्रमितपुष्पमइमि त्वै विचित्रेणोदित सन् अद्वित्वे पि द्वितां वहट्टस्तथानः स्वात्मनि प्रसिद्धस्तत्तारूपब्रह्मापि दूत षडृत कुब्ज महामित्यादि लोभेदात् सर्वजा दात्मना आत्मनि
द्वित्वमाहरद्विच्छीति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथा वा असौ दोमेघः अयोध्यामे अकर्तुंगवा ह मिति ताद्रूप्येण तिष्ठति तत आद्यवपर भवारिदानावसेवारी दोह मि ति ठति ततो जु
मिपवेशेना कुरुगंत जलात्मना प्रवेशे अथा कुरुह मि ति तिष्ठति तथा आलापिका लजे देवभावा भावाकारो भूत्वानिठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयच्च जग्मद्विवर्त्तन नियमक्रम कल्पितोपिन केन
चिदस्थया कुरुशुक्य इत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरे ब्राह्मणि तत प्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एवमुक्तस्वभाव नियतिरपि वस्तु भेदभिन्नानान्यथा कर्तुं शक्येत्याशयेनाकाशादित्सुभावस्याज्ञात
ब्रह्मत्वभावस्य च वैलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेति द्वाभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छे आकाशे स्वरूपार्थाभागे कार्यवानेव प्रतिबिंबति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेका संभवतः आकाशे आकाशक्रादे
इतः पुष्पमितः पत्रमहमिम्युदितो यथा ॥ खंडे स्वात्मनि नः सत्तारसोऽद्वित्वे द्वितांवहन ॥ २९ ॥ इतः षडृतः कुब्जमहमिम्यादितस्तथा ॥ सर्वा
त्मनात्मनि ब्रह्म विदित्वं हि रवमा हरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यां कर्तुंह त्वद्यचारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मा सदसद्गुः ॥ ३१ ॥ इति
भाव्यमाने नेदमित्थं सर्वेश्वरे ततम् ॥ क्रमं खंडयितुं लोकैके यस्य नामास्ति शकता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छ आकाशे नैव स्वः प्रतिबिंबति ॥ व्य
तिरेका संभवतः कचत्येव हि केवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणि त्वात्मना समेष्वस्थितः कचिति बिंबति ॥ द्वितीयो भवत्येते होपि चिन्मयत्वात् सभावतः ॥ ३४ ॥
यद्यथैवात्मकचनं वेत्ति तं भवतात्मना ॥ असत्यमपि तन्नेह व्यवभिचारी कदाचन ॥ ३५ ॥ हमत्व कटकले द्वे सत्यासत्य स्वरूपिणी ॥ हे क्षिभां
लगते यद्वच्चि त्वाचित्चेतयात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वा चित्तेश्चि त्वं नित्यं मनसि विद्यते ॥ हमत्वं कटकस्येव जडभावः स्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चि
त्त्वजात्वात्मकं चित्तं हंभावयति स्वयम् ॥ यथा यदैव यद्बावं तथा भवति तत्तदा ॥ ३८ ॥ काले काले चित्ताजीवस्त्वन्योन्यो भवति स्वय
म् ॥ भाविताकारवानंतर्वसाना कलि कोदयात् ॥ ३९ ॥

भूतानरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किनुकेवलमाकाशनिष्प्रतिविम्बपणोदरवत्स्वच्छतयाकचनिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यं ब्रह्मनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचतिसर्व
वस्तुशक्त्यादिहूपणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वैतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वैकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादियद्रस्तुस्वभावेनाल्पकचनयतंतत्स
भावमस्यमपिभ्रतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचविद्यभोनकदाचनव्याभिचारानिसर्वापिनिधतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यानृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिर्दातन्यायेनदृटा
तमाह ॥ हेमत्विति ॥ ३६ ॥ अतएवमध्यमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्येतत्रयन्वित्यतस्तस्यमित्याह ॥ सर्वगत्यादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तज्ज्ञो
तिपाठचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदालकचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्यावर्दिनायेनप्रकोरणयदायद्रावभवतितदातयैवतद्रावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥
अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवदुस्याह ॥ कालइति ॥ चिन्ताअतर्वसिनाकालिकानामुदयादिकामाद्वैचित्र्येणभाविताकारवात्सन्नृत्त्योग्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वमदोषाभोबनारिसत्ताप्यनेक्षणान्नविभावयान्तिथोदेहभूतोयजीवोपिदेहाद्दोहान्तरभावयान्ति ॥ १० ॥ यथास्वमेप्रतिभासत
इतिप्रतिभासोदरपमानोरोऽतितिकृच्छ्रमूत्वापदोऽब्रवेत्तथाभरणमूर्च्छायाभिप्रतिभासमानमिदेहान्तरभवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ नम्यवेदेह प्रत्यक्षमियतेवसतेचसकथेदेहान्तरमेवेत्त
ग्राहाऽसत्यमेवेति ॥ भरणजननाविक्रमपिमर्तुभातिभासिकमेव जीवमानुदेहस्यबाह्यदिवर्शनस्वाध्याकल्पितस्यैवतद्वासनामयस्येतिभावः ॥ स्वस्याप्यरूपवेदेहान्तरस्यदि
त्यय ॥ १२ ॥ तर्हिकपीवनवार्थक्यवेदेहान्तरमप्येतेदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशमेतेदेहरूपकालेनअप्यत्वेदेहान्तरभावएनीतिन यतःपरुतमिवदृश
रीरान्यायवस्थायोरेपितेदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानिध्ययाच्छ्रया ॥ एतेभूतभाविदेहास्तुन प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनाप्येसंतिनसतीत्यादिप्रातिगच्छन्तिआतलोपास्वतोजीवतएवभवो
वासनयासमद्वयत्यय ॥ १३ ॥ ननुकशपिभागदृष्टेर्बाधिरारभावेकास्यवासनानायाह ॥स्त्विति॥ इदनुजगद्वृषजीवत्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयश्चावसथाखय त्वमाइतिभूते

स्वप्नेदृशेयथाग्राभोयातिसत्तान्यतेक्षणात् ॥ देहदेहतयायातिदेहोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनरकुण्डपटोभवेत् ॥ भवत्यसत्यमेवेददेहांतरमिदस्वत् ॥ ४१ ॥ असत्यमेवधियतेत्वसत्यंजायेतेपुनः ॥ जीवस्वप्नप्रतिभासेनस्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ कालेनैतादृशरूपमिदनाम्यत्वमेतैव ॥ प्रकृतंनिश्चयारूढभ्रमत्येतेभवस्वत् ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टवत्स्वप्नेसमनुभूयते ॥ जीवस्वप्नेजगद्रूपविद्विवेयविटांवरः ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशेयस्वाभिधानादिनेरितः ॥ नस्वप्नोविद्येततस्माददृष्टात्माचितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अद्यापूर्वोभिधस्वप्नेयपश्यतिनान्यथा ॥ अग्रदृष्टतयैवार्थचेतनवित्पश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापिपौरुषेणावजीयते ॥ त्वक्कुर्मयि यत्नेनप्रयतिहिंसुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षार्हेनशान्म्यतिजीवतांचक्षुरादयः ॥ उन्मज्जतिनिमज्जतिरेकवलेदशकालतः ॥ ४८ ॥

रित्यय ॥ इदं त्वमेननुभूतस्यापि दशनिहृज्जगन्मन्यननुभूताभिप्रायण ॥ इष्टादृष्टश्च श्रुतं चाश्रुतं चानुभूतं चानुभूतं च सर्वपरमतीति श्रुतिमवलम्ब्योक्तम् ॥ वस्तुतस्त्वनावीस
सारेनानुभूतं (कश्चिदस्तीति मरणकाले भाविदेहारभक्तकर्मोद्धोषितवासनानुसारेणैव देहोत्तरोद्भवद्विबोध्यम् ॥ ४ ॥ तद्विवाक्यजगन्मन्त्रसाक्षात्कारलभ्यब्रह्मभावोपि देहोत्तरव
द्वासनामय स्वमण्डलकनस्यात्तत्राह ॥ अजायदिति ॥ य शिवमूर्तैश्चतुर्थं गम्यत इति त्याग्धिना विनाशित अजायदुस्यातुरीयादृष्ट-परमात्मतत्स्य उत्कलक्षणस्त्रिविध स्वप्न-ए
व न विद्येते जायन्ति कदापि तदनुभवाभावेन तद्वासनाऽप्रसिद्धे तस्य वासनारमयत्वायोगात् साक्षात्तत्वाच्चैतान्यभाषमित्यर्थः ॥ ४ ॥ स एव विद्यात्वाचेतनजीबोभूत्वा अथ अपू
र्याभिपमभिन्नवैषम्यमनमर्थयथा धितस्वभावादेव परमपतिना गम्ययात यथा ये दृष्टमप्यर्थं प्रपश्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ अत एवादृष्टविषये पि भावनामभयेन दृढीकृतवासना पूर्ववदृष्टविष
योभासनी मयतीति पुरुषनयनमावर्त्त्य परदशितमित्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४ ॥ एवजीवस्य वासनानाशेन तिलक्षणो देहादिव धोषणित-इवानीक दशतच्छब्दतिरिक्ता जायामाह ॥
नोक्षादिति ॥ ४ ॥

मोक्षं विवदेहानिबृत्तिः किं न स्यात्तत्राह ॥ चित इति ॥ यतश्चित्तो यावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येवास्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽपेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशोर्भाविनो महायक्षो येतिष्ठति तद्वदुर्विचारदस्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहं निवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपूर्यष्टकं दुर्विचारमित्याशयेन तद्वर्णयति ॥ मन इति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकाशकर्मणि पूर्यष्टकमित्युक्तं तत्पुष्पीकृताकाशवाच्यादिलिगघटितस्थूलांतमूर्तरूपमपि स्यात्तत्कथममूर्तमनोबुद्ध्या घटकेष्वपूर्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त एवेति ॥ त्वदुक्तमूर्तपूर्यष्टकलदास्याद्यदि पुष्पीकरणेनामूर्तानां तन्मात्राणां स्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त एव अस्य स्वत्पुष्पीकृताकाशत्वमिति दीनतानिरवधिकस्यौल्यतश्च न संभवति न स मूर्तवासनाकोटीनामपि मेलेनेत्यौल्यदृष्ट्यदास्य स्वत्वमेव दुर्लभं तदा स्थूलवातता महात्मा गुल्मी रुक्ष इवात्मतमभाविता ॥ एवमस्थूलने जो जलपुष्पीनापि ॥ एवमस्थूलभूतानामेवात्मनो अस्त्यपरमाणुरेव्यतिस्समस्य देहतामुपेते वात्यात्मा सभाविनेति न भौतिके देहांतपूर्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रह इति श्रुतिः ॥ पंचात्मा भावितो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रं पंचकम् ॥ इति पूर्यष्टकं त्रिकं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त एव चित्तात्मा स्वत्वमस्यतिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मी देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्थस्तुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यया ॥ ५२ ॥ स्वप्ननामीतथा वस्यो देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्थावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विषुप्तस्यः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिके देहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्यो भाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

र्ण्यत इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ भुक्त्यनुपयोगादिपिनमोक्षशास्त्रे स्थूलतद्वाधकत्वनयुक्त्या शयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोभावमेव देहादिप्रपंचश्चेत्यनसं विरग्याद्याभ्यासेन विरजस्त्वेगमादिसाधनतपनौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनःकम्पितस्वभावाय प्रपंचस्य तन्मूलज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणावस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरुपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तद्वशाज्ज्ञानोदयक्रमेण भुक्तिरुपपद्यत इत्यर्थः ॥ एवंचानिष्कषं स्वमधुषुभीद्विषावस्थेन जायन्नास्तीस्थूलविषया अन्या अवस्थया केन चिदुपपादयितुं शक्येत्याशयेन ते विमल्यदर्शयति ॥ सुषुप्तेति साधेन ॥ यया जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासात्मानोपसत्त्वत्क्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परितुल्यमानमकरणस्थावरजंगमैराकारैरतिवाहिकदेह एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वासनात्मानं तदभाविदेवैधितो विद्धद्वगतस्तदतिरत एवानुदिताकृतिश्चित्यति विबलचित्तत्वादुपसं दृतजगत्वाचकालानलतमो दीपति स्मिष्ठति ॥ अनेन तज्ज्ञानमय्यनैयायिका विषुप्तिः अत्युक्ता ॥ ५५ ॥

नप्रस्थावारातिनिरुटावस्थासुजात्याधिकास्तुमुमिमाषुयमित्याह ॥ स्थावरापास्विति ॥ अप्यर्थेवशाच्च ॥ तथाचकस्पष्टशार्णापुण्याधिस्याकृमिकीटस्तुयाविदु स्वाभा
वारानदाधिस्येपिनमुप्याविषयबोधोलीनितमस्वितैवेत्यर्थ ॥ १६ ॥ तथाचचित्तजाअप्रकपएवधुमिभ्यन्तमणमेवसञ्चतिभित्त्यतस्त्वबोधएववपथमुक्तिस्तुयैवास्य
जापनिपयवसन्मित्याह ॥ सुपुन्रतेत्याविना ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रबोध उरुटाधिस्याप्रसन्नरूपोभवति ॥ सचबोधोषुखे पुरुषप्रयत्नत ॥ १० ॥ तत्त्वतोवावान्यथेति
ज्ञातप्रमाणोजीव सर्वतयैर्ज्ञानातिभासयतिसाक्षीतन्मयएवभवतीत्यर्थ ॥ यस्तुज्ञातप्रमाणसोपिपरमार्थत स्वस्यएवाज्ञानाच्छिलावद्वीकृतेस्वद्वयेमुवीर्यस्वमविचमती
यप्रत्यपस्पर्तनिपेणान्पण ॥ ११ ॥ तर्हिजीवानाददयेवालावप्रमस्तिनेत्याह ॥ जीवानामित्याविना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अस्यजीवाणो सीपुमीस्थितिर्वा
स्थावरापास्वस्यासु कल्पवृक्षदशासुच ॥ भवत्येवसुपुसस्योघनमोहशिलाघन ॥ १५ ॥ सुपुन्रतास्यजहतास्वप्नोत्येयंहिसृष्टति ॥ य
प्रबोधोस्यसामुक्तिरुज्जाप्रयानुत्तयता ॥ १७ ॥ जीवप्रबोधानुक्तिर्हिप्रबोधात्परमात्मताम् ॥ सोभ्येतिक्षालितमलनाङ्कनकनकनामिव
॥ १८ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासाचद्विधिविद्योत्ये ॥ एकाजीवन्मुक्तेतिद्वितीयादेहमुक्ता ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तिर्हितुर्यत्वतुयातीतपटत
त ॥ बोधोजीव प्रयोधावयसचयुद्विप्रयत्नत ॥ २० ॥ ज्ञातप्रमाणजीवोतयैर्ज्ञानातीहन्मय ॥ पश्यतीमभयचैवसुदीयस्वप्नविभ्रम
म् ॥ २१ ॥ मिथ्यादित स्वद्वयेस्वस्यएवशिलीकृते ॥ जीवानामतरेत्वन्यन्नकिचिच्चित्कलाविना ॥ २२ ॥ तामेवान्यतयापश्यन्मुधैवप
रिशोचति ॥ जीवाणोरतरेत्वन्यन्नकिचित्परमाहते ॥ २३ ॥ यत्रतत्रजगदृष्टमहोमायाविजृम्भितम् ॥ स्यात्यतःकथदबुनाययानाना
भ्रमोदय ॥ २४ ॥ जीवाणूनांतयैवांतमिथ्यासरणोदय ॥ बधोस्यवासनाबधोमोक्ष स्याद्वासनालय ॥ २५ ॥ वासनानांतस्यसौपु
मीस्वप्नेविस्फुरतिस्त्विति ॥ घनवासनमोहोयजीव स्यावरतादिमाक् ॥ २६ ॥ मध्यस्यवासनस्तियंकपुरुषस्तनुवासन ॥ यदांतर्जिर्वि
तेनानांनहिजातापटादय ॥ २७ ॥ जीविक्यादुभयो सत्ताभ्राव्यग्राहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढोबहिरंतयदाचित्ता ॥ २८ ॥
सनानामोक्षधि ॥ तुर्यतयातीतयोर्निर्वासनत्वात् ॥ सचस्वमेस्फुरतिविष्येणस्फुटीभवतीत्यर्थ ॥ कथस्फुटीभवतिताह ॥ घनेति ॥ २९ ॥ तस्यवासनासुधोक्तयानु
रोभशुभयोनिप्रामिभिरित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोमनुष्यगंधर्वदेवगंधर्वादि ॥ वासनानांसाधनारतम्येनैविष्यस्फुटीभावमुक्तायासपहणादिविष्येणापितमाह ॥ यदेत्या
रिता ॥ यथायस्मिन्सुपुमिष्युनिकालेदेहान् आनस्याप्यप्राप्रणाहभावलक्षणनजीवितेनएतावाग्बुधैरिमितएवाहमित्यतःपरिच्छेदोभवतितवापटादय पवाधविहिता
सपन्ना ॥ ३० ॥ संतुष्टिः किन्तल्लभाह ॥ जीविक्यादिति ॥ तदासुखविद्वारनिर्गतान् करणद्वारानिर्गतान् जीवेमपटादीनाभ्यामीघटमहजानामीतिपासपाहक
योर्वासनान्मिफासत्तातर्द्धिच्येणस्फुटीभवतीत्यर्थ ॥ एतदेवस्पष्टमाह ॥ क्षालेति ॥ अत स्थितआत्माजीवोयबाहिरनात्मसमालीढोभवतितदाचित्तापासपाहकवासना
नदृष्ट्येवाप्यल्लभागेनसोदयाउदेरीत्यर्थ ॥ ३१ ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६९ ॥ शोभितास्तस्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाशाभ्यतरङ्गविह्वलिरिति तं विद्येत कालत्रयीत्यर्थः ॥
॥ ७० ॥ यथा अक्षि समुद्रस्तत्त्वतो विरुष्ट अपास्तसमस्ततरङ्गबुद्बुदादिभेद स्वादाकाशादप्यच्छसकलभेकशुद्धजलमेवानथाऽदसर्व जगत्तत्त्वतो बुद्धस्तत्त्वोऽस्ति निरस्तवास ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्म्यप्रकारोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

नात्रस्थात्राचिद्व्यभेदज्ञातयस्यतथाविधमनामयपरमवत्यथ ॥ ७५ ॥
 ॥ इतिआशासतठयशास्त्रमन्त्रकान्त ॥ ७६ ॥ जाप्रयपचलसवैषासाधारणसर्वस्वमैषध

जीवस्त्वमोजगन्तव्रससम्यातस्यरिक्षय ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानवसिष्ठेनावतायते ॥ १ ॥ ननुस्वप्नसंशयोजीवानाप्रत्यक्षगम्य ॥ आप्तव्यचलुतनानाकारान्तराणि ॥ १ ॥ किमथमिभक

येषां न भयमानं कथं स्वप्नं स्यात्तत्राह ॥ यदुति ॥ आदिन प्रथम जीवस्य सर्व जीवसममध्यात्मनोय त्वमस्तमवेममस्माकजाप्रादितकाल्यतससारघाद ॥ १ ॥ किमयमवक

॥ ननु गुरुवर्णनं कथं विना ॥ अहं ॥ मेधां नालावै किञ्चिद्विना गन्तव्यं ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मकः प्रकाशते ॥ नि

तदाग्राह्यग्रहणधामृगहृण्यवसाद्या ॥ नहसत्यज्यताकचब्रह्मकाचनगृध्यत ॥ ६५ ॥ बाह्यावरकण्डावगराश्वदालाकनकरागिरा

जगद्विज्ञसत्कारस्वर्णभेदविकल्पनः॥ शोषिताः स्मश्चित्चिरान्तसर्वास्त्याधनविद्यते॥ ७० ॥ आभ्यथजलमपास्तसमस्तभद्रःखा

अ॥ इति नक्षत्राणां वक्राणां चतुर्विंशतिः ॥ ११ ॥

दच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथ्यदमपहास्ततभटजातमाद्यपरपदमनामयभवबुद्धम् ॥ ७५ ॥ ॥ इ० वा ० वा ० द० ना ० न ०

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नानाकलन

पु० इन्द्रयाथापलमावचरानामकपचारः ॥ ५३ ॥ ॥ अवाप्तोवा ॥ वाग्ननराकुत्तपा ॥ १४२ ॥

कोमलः॥ तमिमंविद्धिसंसारंनसत्यंनाप्यसन्मयम्॥ १॥ नपुंसद्वर्जोवस्यस्वप्नःसंभवतिक्वचत्॥ तनतजाग्रताभावाजाम्रस्वप्नरुक्ता

॥ ३ ॥ स्वप्राख्यप्रांतगमिष्यगन्धर्वजीव
विदिनेगविदांवर ॥ ३ ॥ अमयमयसम्बलादिदिनेगविदांवर ॥ ३ ॥

नाह ॥ २ ॥ जावल्बत्रानमदायाक्षप्रताप्रातभासितः ॥ असत्यमप्यवसुत्वाद्वाद्रुथावदावर ॥ ३ ॥ स्वत्रास्वत्रातानवगच्छताजाव

जीवकाः ॥ असत्यमेवपथ्यंतिघनमसत्यतयानघ ॥ ४ ॥ अजद्वेजद्वताततजद्वेचाजद्वतोद्विता ॥ असत्येसस्यताजीवजीवानुभवमो

आवकाः ॥ असौस्मिन्वपस्व्यातयन्सस्वित्तवान् ॥ ६ ॥ अजडगड्वापागच्छ वागड्वापुम् ॥ अत्रोत्तरागाम आचतुम् ॥ ७ ॥ मर्त्यमात्ममन्त्रं ज्ञातुमासीत् ॥ ८ ॥

हृतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यन्तरखिलं पश्यन्त खिजगद्गमम् ॥ अमन्ति स्वप्नसञ्जाता इव जावभाङ्गालाभः ॥ ६ ॥ सवगत्यादन्ततत्वात्स्वस्य जाव

म्याजीवतः॥ यदावयंतिस्तेनंतिनमेवाश्रितिमन्यन्त॥७॥

स्मृतवतः॥ अह्मवशात्तत्तत्तद्वा॥ श्वातस्यवत्॥ ७॥

यत्तद्विनिषेधधीनानिवसमष्टे स्वभातराप्रसिद्धेरित्याह॥नेति॥तेनास्माकजायसिद्धाभूतभवनादिभावास्तस्यजायस्वमौम्यस्थानकृतोदयानत्यभूतोभियंतइत्यर्थ॥२॥

सत्यत्वात्सत्त्वाः श्याम विनय्य का पुनः सा ध्यायति ॥ ज्वरकायमिति ॥ अस्मदीयकामवन्निप्रवाज्यानाया अप्रतिशान्तो धाम ॥ तथा ज्वरैर्यमैव

सप्तयत्नवस्तुत्वाभ्यामापनस्यत्वमत्रसाधयन्ववभ्यानुभवानामस्तदशयान् ॥ जावत्समाधानं ॥ अस्तदायस्यमवाक्षप्रवाप्यतयाअप्रातमास्ताहताधम् ॥ नद्यावदप्यभव

गम्य भ्रमहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ वस्तुस्वभाववैपरित्यर्शनादप्यस्य स्वप्नतयाह ॥ अजहेइति ॥ अजहेब्रह्मणि भूतभवनादिजडतया जडे चार्द्धकारादिद्वान् आत्मत्वाभि

मादज्जहाउदिता ॥ जीवस्यसमरेकदेशात्ताद्येव्यष्टिजीवात्तदनववलक्षणान्यद्वनोद्योने ॥ ५ ॥ जीवादिनालिङ्गप्रदकल्पनपरपराभिर्भमति ॥ ६ ॥ कल्पितैरेवसम्य

[illegible]

॥ सविगल्तादितां ॥ व्याहृत्यादिवजावतप्यथ्यतज्जावशूतस्यस्वस्थपरमाथनःसुवगत्यादननत्वाद्परिच्छेदरसात्यलाच्चयथावयाततदनआशुतस्तसक्त्यास्वस
परिकारणमाहे

रूपिणस्यवच्चेति ॥ तथा चतस्रसिक्त्यागात्तस्यताभमनदुनैबुद्धतस्त्वस्यजीवन्मुक्तिं सिद्धीर्नातिभावः ॥ ७ ॥

१ सवाशान्तन्यपिकाच्यारः

१ सनातनागमस्य प्रकृत्यस्य ठः

अपदेवार्थोभगवद्गीतायाभगवत्पञ्चजुनायोपदिष्टत्वाह ॥ पुढरीकासेति ॥ शुभाशुभित्तोष ॥ ८ ॥ तदर्थमजुनास्यायिकामवतारयति ॥ पांढोरिति ॥ मुखजीवन्मुक्ति
 मुखविराटम् ॥ जीवितमाशुक्षिपिप्यतिहोष्यति ॥ स्वार्थेणिविगुणाभावश्छादित ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारेकारणकृतसर्वमूलमनुकामति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वैर्हिभिप्यतिष्ठतदतिथ्यते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन्महत्सुभानेसंसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तपतासुभूतजातिपुमप्येशसित-मुनिस्रत्यादिवर्णित कम
 मरिमयेयम् ॥ भूतपंचकपरपीडततम्याप्रचक्रक्षणेसारेलोकपालत्तनस्रोकाधिपयम् ॥ १४ ॥ इक्षुतिस्त्रिसमाचारविहितपुण्यमुपादेय इदन्निपिद्विपायहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिशामससक्तिर्गतिशुभाम् ॥ यामालिङ्ग्यमहाबाहोजीवन्मुक्तेमहामुनि ॥ ८ ॥ पांढो पुत्रोजुनोनामसुखंजीवितमाल्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यतिनिदु खंतयाक्षेपयजीवितम् ॥ १९ ॥ श्रीरामउवाच ॥ भविष्यतिकदाधनसोजुन-पांढुर्नदन ॥ कीदृशीचहरि
 लस्यकथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अस्तिसन्मात्रमालेतिपरिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमाल्मन्यनापतेनभसी
 वमहानभः ॥ ११ ॥ हस्यतेविलेतस्मिन्नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियहोद्विस्तरगादियथांभसि ॥ १२ ॥ चतुर्दशविधामूतजातय
 प्रसुरंत्यलम् ॥ तस्मिन्संसारजालेस्मिज्जालेशकुनयोयया ॥ १३ ॥ तत्रैतेयमचक्रार्कशकाया शंसितक्रमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालवमागता ॥ १४ ॥ इदपुण्यमुपादेयहेयपापमिदविति ॥ तै स्वसकल्यघटितादेदनात्स्यापितास्यति ॥ १५ ॥ तस्याययावदनपप्र
 वाहपतितेजिजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्थिरचित्तमवस्थितम् ॥ १६ ॥ भगवान्सयम किंचिद्भूतेप्रतिचतुर्गुणे ॥ तप-प्रकुरुतेभूतदलनात्पा
 पशंकया ॥ १७ ॥ कदाचिदशौचपाणिदशदशवापिच ॥ कदाचित्यंचसमादिकदाचित्तपोदशापिच ॥ १८ ॥ उदासीनवदासीनतस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ नहिनस्मिजज्जालेच्छत्युर्भूतानिकानिचित् ॥ १९ ॥ तेननीरध्रभूतौघनि संचारमहीतलम् ॥ भवतिप्रावपिस्वेदीकुजरो
 मशर्करिव ॥ २० ॥ अयैतानिविचित्राणिभूतानिबहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयतिसुरारामभुवोभारनिवृत्तये ॥ २१ ॥ एवयुगसहस्राणिव्यव
 हारशतानिच ॥ समतीतान्यनंतानिभूतानिचजगतिच ॥ २२ ॥

यमितिस्वापिकारुद्रपसकम्पपट्टिदेदनास्थितिर्यथाशस्थापिता ॥ १५ ॥ अस्तेर्वाकितस्तथाह ॥ तस्येति ॥ तस्यबन्धभाणयमस्यअपयावेताबन्कालंस्त्रीयेअधि
 कारकर्मणिअचलबलस्थिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १६ ॥ प्रतिचतुर्गुणम् ॥ बीप्सायायव्ययीभाव ॥ कदाचित्किंचित्तपःप्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्गुणकिंचिद्भूतेद्वापरतिइतिवा ॥
 १७ ॥ तथकालनियमोनालीत्याह ॥ कदाचिदिति ॥ १८ ॥ तस्मिन्मयेनियमसंस्थितौतपसिउदासीनतपसिउदासीनतपसिउदासीनतपसिउदासीनतपसि ॥
 मायहीतलेनीधिबहुजिर्भूतौघनि-संचारसंचारयोम्यजगति ॥ स्वेदीस्वेदवाग् ॥ २० ॥ दुराविष्यवादिदेवा युक्तिभिःअंशवतारभारतपुत्रापुत्रादे स्त्रिययतिर्हिस्तेनैवविरलीकु
 ईतीतिपाठम् ॥ २१ ॥ अयमभारतभारतारविष्यवद्वारेचक्रुतोदकहत्याह ॥ दृक्चिति ॥ २२ ॥

॥ ३ ॥ अधर्मानपापानां विधाताय कर्मव्याप्तिविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्लंजनां कर्षणपीडनं यस्य ॥ अस्मादिदं शेषाणां द्वयं च यथा हिंसा विघटितनिर्विकल्पसमाधिखूपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपञ्चगुल्मावनगुल्मसंकीर्णैरिति यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचणैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरिति यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभ्योधिमेखलायान्ते भूपोराजा अभ्योधिमेखला गुणवर्तिनिवा ॥ आनोनुपसर्गेकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोधाता भविष्यति तस्य द्वद्व प्रतिघोद्धाभीभो भविष्यतीति धोष्यम् ॥ वसुर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्युतुयमां य एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपरिक्षिणेपुकेपुचित् ॥ २३ ॥ युगेष्वयविधाता यवर्षाणि द्वादशालम्बना ॥ वतवर्षे हर्कतव्यादूरास्तजनकर्षणा ॥ २४ ॥ तेन यमुर्वीनरं धाभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भारपरिभूतांगीहरिशरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः साईनरनारायणैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्त्वेको वासुदेव इति श्रुतः ॥ देहो भविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति स्थिता योर्मपुत्रो भविष्यति ॥ अभ्योधिमेखलाभूयः पांडोः पुत्रः स धर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति स्थिता तस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढद्वंद्वो भीमो बभ्रुरे हरिव ॥ ३० ॥ अन्योन्यहरतोरुर्वीतयोः संग्रामलोचयोः ॥ अष्टादशात्राक्षौ हि ण्यो घटिष्यत्यत्र भीमपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भुवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवाजुनदेहेन बृहद्वाडी वधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामादौ प्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षमर्षान्वितो देहो न रधर्मा भविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनात्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधेर्देहं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेर्देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते धियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतो यं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतौ नायं हं तिनहन्यते ॥ ३७ ॥

आसमात्तनायतदति आसेनातदक्षीहि ण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्वाडी वधन्यस्य ॥ तथा विधेनाजुनदेहेन विभारत्वं भारवतरण करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ न रधर्मा अज्ञाया इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्वधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेर्न स्वतः सिद्धात्मबोधेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विलसद्दर्शयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यत विकारयोर्निषेधे मध्यतन विकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिभ्रतिषेधोवा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्वभावात्मानयोर्हतावेति स्य श्रुतं मन्यते तत्त्वमौनात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव हतव्यताया इति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किदन्तैर्नायनारायकाराहेतूनामिति होय ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमथ एवालम्ब्यदोपसंविह्वपुर्भैतम्यस्वरूपयेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरलाक्षानतत्कार्यक
 छाकाजनमासीतिनबंधुसंस्मिन्नमरणारिसिभाबानामयुक्तेषु स्वतबोधितमिति भावः ॥ ३९ ॥ इति श्रीबासिष्ठयः तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० द्विपञ्चमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥
 गये इच्छेत्सागः सगत्यामादितमप्यय ॥ उपास्यक्षेयक्षये च वराभेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथा वीस्वबधुं हतान् हित्यादिरूपोद्भूताभिमान एते मदीया बाधषा इत्यादि समताभिमान
 भ्रतबसर्वदुःखनिशानमिति स एव त्याज्य इत्याह ॥ अर्जुनिति ॥ हे अर्जुन त्वजराभरणादिपद्भिर्निर्मुक्त-अतएव शाश्वत स्वव्यादीनां सर्वभूतानां स्वयसाक्षात्मासि अतस्त्वक
 स्मापिन इता ॥ अहं हेत्यभिमानमलभ्यंत्य जेत्येवार्थः ॥ १ ॥ अभिमानत्यागफलमाह ॥ यत्स्येति ॥ यत्स्य बाधविपक्षसि काले अहंमुधातया मीत्य हृकृतोभावो नास्ति उ
 त्तरकालचपत्य दुःखलाप्लव्य विपादादिना न लिप्यते स पुण्ड्रमासः षड्विंशत्येव तिलोकाश्चतुर्भिर्भूतजातयलाहृत्वा प्राणैर्धियोऽप्यपि कर्मपिन इति ॥ सर्वप्रशाश्वतैका

अनंतस्यैक रूपस्य सतः सूक्ष्मस्य स्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्य किं कयं केन न स्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमव्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
 य संविदारमन् ॥ संविह्वपु स्फारमलम्ब्यदोपमजोसि नित्योसि निरामयोसि ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानने
 रनारायणावतारकथननाम द्विपञ्चमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अर्जुन त्वं न हंता त्वमभिमानमलं त्य
 ज ॥ जराभरणनिर्मुक्त स्वयमात्मासि शाश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहं कृतोभावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स इमं छोकां न हंति न निबध्यते
 ॥ २ ॥ यैव स जायते संविदंत सैवानुभूयते ॥ अयं सोऽहमिदं तन्मइत्यंत स विदं त्यज ॥ ३ ॥ अनयैव च युक्तोऽस्मि नष्टोऽस्मीति च भारत ॥ अ
 भित सुखदुःखाभ्यामवशं परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शौ क्यमाणा निगुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमुदात्मा कर्त्ता हि भिति मन्यते ॥ ५ ॥

लतत्तत्स्य बाधो विकारास्तेन लभैव सत्त्वान् ॥ देहादीनां बायाभाय तेन नित्यजसत्त्वादेव बध्वापुष्येव बाधप्राप्तसंकेति भावः ॥ अतस्तद्युक्तपापफलेनापि न निबध्यते यथे
 भ्यदस्य ॥ १ ॥ ईदृतादिपरमं केदेहादितादात्म्यमिति संवेदनबशादेव तद्वर्गहृत्त्वोदेरात्मनि प्रतिज्ञासोन स्यात् ॥ अतस्तदेव प्रथमस्य जेत्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्हृदि आत्मनियेव स
 विदुश्चिदन्ति देहापि भावरूपपाअप्यादरीका ॥ अयं कार्यकारणसंघातः सर्वथा ग्रहं इदमेतदेहादिसंबंधितदृष्ट्यादियेवम इत्येव सर्वविद्यातिर्वात्म्य जेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
 उत्तमज्ञायास विराईत्वादिभिर्युक्तोऽस्मि तदयुक्तपथि च नष्टः ॥ धनुशारादिहिकामर्षैर्नैव कथयानाया नुष्पिकानर्थे च युक्तोऽस्तीति च मन्योऽस्या हृत्त्वदुःखाभ्यामवशं परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 त्मनः अंशवत्परिच्छेदकत्वेनोपलब्धत्वादिगुणविकारे ईदृशियादिभिः कियमाणा भिर्कर्माणि ॥ ५ ॥

प्रभिः । किन्तु तर्नां रयनरायकानाराधेनान्प्रतिषेध ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमथपृथग्व्यवधौपसविदुष्यैतन्मत्स्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
 लकाजनभासीनिनवपुंसवर्तिनमपरागादिसाधनामयुक्तं स्वतदोचितमिति ज्ञात ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य भागवतप्रकरणे निरुपस्थितं ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥
 पयतिहेतुस्तथाः सप्तम्यागतिस्तथा ॥ अपास्तप्रेषकप्रेषराजोदभयस्थिति ॥ १ ॥ तथवीत्सवंपुत्रताद्विषयादिद्वेषोद्भाभिमान एतेमदीयाधीषथाइत्यादिममताभिमान
 भूतवर्षदुस्वनिदामितिषट्पदव्याप्यदस्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हेअर्जुनत्वकाराभाजविषयैर्भिर्निर्मुक्त अतएवयाभूत स्वव्यादीनांसर्वभूतानास्वयसाश्चान्तासि अतस्त्वक
 स्यापिनइता ॥ अहंहेतुस्यभिमानमलमत्यंतस्योत्तर्य ॥ १ ॥ अभिमानस्यागणलभाह ॥ यत्स्येति ॥ यत्सवधादिप्रवृत्तिकालेअहंमभुषातयामीत्यहंकोभावोनास्तिउ
 षाकाळव्यपस्यद्विजलस्तद्वर्षविचारानिनानिचिप्यतेषुषट्पदभास्यार्णलोत्पन्नदंतिलोकाभ्युर्धिषभूतजातयस्ताइत्यायाणीर्षयोव्याधिकमपिनइति ॥ सर्वभराभूतैका

अतंतस्यैककपस्यसतसूक्ष्मस्यसादपि ॥ आत्मनपरमेशस्यैकैकयंकेननस्यति ॥ ३८ ॥ अनतमव्यक्तमनादिमध्यमात्मनमात्रोक्त
 यसविदात्मन् ॥ सविदुपस्फारमलव्यदोपमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेन
 रनारायणावतारकयननामाद्विपचारात्तम सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अर्जुनत्वंनहतत्त्वमभिमानमल्लय
 ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्ययमात्मासिराभूत ॥ १ ॥ यस्मिन्नाहततोभावोबुद्धिर्धर्मस्यनल्लिप्यते ॥ इत्वापिसहर्माष्टोकावहंतिननिबध्यते
 ॥ २ ॥ यैवसजायतेसविदत सैवानुभूयते ॥ अयंसोहमिदत्तन्मद्वत्तत सविद्वत्तज ॥ ३ ॥ अनयैववयुकोस्मिन्शेस्मीतिवभारत ॥ अ
 भितसुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्माशौ कियमाणानिगुणैर्कर्माणिभागश ॥ अहंकारविमूढात्माकर्ताहंमितिमन्यते ॥ ५ ॥

अतस्त्वस्यधाराविकारास्यधीमत्तस्यैववत्तात् ॥ वेदादीनां यमायाभाप्रलेननित्यमसत्तादेवव्याप्यस्येववधामसकेरितिभाह ॥ अतस्तत्पुनक्तपापकलेनापिननिबध्यतेयये
 भूतस्यर्प ॥ १ ॥ ॥ इत्युक्त्वादिधर्मकेदेहिनादास्त्ययातिविद्वदनवशादेवतद्वर्षदुःखदेहात्मनिप्रतिभासोनस्वत ॥ अतस्तदेवमयमत्योत्तर्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहिआत्मनिदेवस
 विदुर्देहतिर्देहाभिमानकयाआभ्यादसीत् ॥ अयकार्यकारणसपात सर्वेताकाहं इदमेतदेहादिसर्वधितद्व्याहिरिभेनय इत्येवसविद्वर्षानिर्वाप्तत्योत्तर्य ॥ ३ ॥ अनया
 उक्तलक्षणयासविदाहेतुत्वादितिमुक्तोस्मि तस्यपुनक्तपापमन्यत यधुनरागादधिकानर्धैर्नरकपातायानुष्यिकानर्धैर्ययुक्तोस्मीतिचान्ताशुखदुःखाभ्यापरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 त्माभ्यामवशपरितप्यसेकलेनापि ॥ स्वादिगुणविकारीर्देहिद्विधादिभिः कियमाणाभ्यानिर्कर्माणि ॥ ५ ॥

विमर्शेषु च सूर्यादीनामेव ह्यादिव प्रयेष्य दर्शितानि नन्दनिनल्लतैरस्वकर्तृत्वप्रसक्तिरित्यापायेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघाते अहकः न कश्चिदिति अहमिति स्थितिः कानयुक्तेत्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकत्वादित्यल्लक्षणे स्वकर्माणिरते प्रसक्ते सत्यपि अत्रास्मिन्मन आद्यतः करणसंघातेऽप्यहं कश्चिदिति प्रथमतः कः पदार्थः हे शभागे प्रविष्टो यदर्थशोचसितनास्तेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्र स घातकते कार्यात्तद्वर्तमानस्याप्येकैकस्य घाताभिमानदुःखेन शोके उपह्रास्यता तत्र किं वा व्यातद्विभूर्तस्य तदनुशोचने इत्याशा येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ यद्व्यते चेत्तदासायैव भवतीत्यर्थः ॥ तथा च कुः ॥ नसा भवयिक कदुःखभेकः शोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंच निरहकारस्य फलाभागरहितकार्याधिकारि विधशालीयकर्मचिन्तशुद्धिद्वारा ज्ञानोद्दीपकत्वात्परमपुरुषायायैव भवतीति नेते स्वधर्मा युद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनो ज्ञातुं शक्यः ॥ ९ ॥ नभारितो मरणाय व्यापारितः पुनः पुनर्दुःखेन भोगलापय्येन प्रवर्त्तित इत्यर्थः ॥ निर्बभूचिकाः निरस्ताराणां यामयाः ॥ लौकिकशालीयकर्म कुर्वतोऽप्यानुषंगिकतः फलहरत उपभुजाना अपि न चते चक्षुः पञ्चतु कर्णाश्च शृणोतु त्वत्स्पर्शान्विदम् ॥ रसना च रसं यातु काञ्चकोहमिति स्थितिः ॥ ६ ॥ कलना कर्मणि रते मनस्यपि महत्तमनः ॥ ८ ॥ कायेन कश्चिद्व्याहमिति हे शभागे कएवते ॥ ७ ॥ बहुभिः समवायेन यत्कृतं तत्र भारत ॥ एकोभिमानदुःखेन हासायैव हि यत्कृतं ॥ ८ ॥ कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनः कर्म कुर्वतिसंगत्य क्वात्पशुदये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णनं यथांकार्यो नभारितः ॥ कुर्वतोपि हरतो विन च तं निर्बभूचिकाः ॥ १० ॥ न कश्चिद्राजते कायो ममता मे व्यदूषितः ॥ प्राज्ञोऽप्यति बहुज्ञोऽपि दुःशील इव मानवः ॥ ११ ॥ निर्ममो निरहंकारः समदुःखसुरवः स्वमी ॥ यः स कार्यमकार्यं वा कुर्वन् अपि न लिप्यते ॥ १२ ॥ इदं च ते पांडुस्तु तत्स्वकर्म क्षान्नमुत्तमम् ॥ अपि कुरुमति श्रेयः सुखाद्यैवोदयाय च ॥ १३ ॥ अपि कुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयकमम् ॥ श्रेष्ठं ते स्वं याकर्म तथेहाभ्युत्तवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापि स्वकर्मैव श्रेयसे किमु सन्तते ॥ मतिर्गलदहंकारापातितापि न लिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोऽहं रतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कश्चिद्धौ किकेशालीये वा लब्धवहो न राजते ॥ अन्तर्धानास्तस्मादितपुरुषार्थाय न कल्पत इति यावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशालीयकर्म अकार्यमनवश्यकं लौकिकम् न तु निर्बद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षान्नश्चन्द्रियाणां विहितसामेव्यपलपनवधुवधरूपत्वात् कुरुमपि चित्तशुद्धिद्वारा बलज्ञानादिसुखाद्यैव तथा धर्मयशोराज्यस्वर्गाय भ्युदयाय चेत्यति श्रेय एवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हि यद्वधुवधादन्यद्द्रोणभीष्मकपादिगुरुवधरूपं कुत्सितकर्म तन्मया कथकार्यमप्यर्जुनस्य तथा धर्मत्वशकासत्यशपथादिषां निवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषु तद्विपरीतशोचमनप्रहरणार्थधर्मैर्बहुलकममपि ते स्वं युद्धकर्म यथायेन सत्येन शास्त्रप्रापायेन श्रेष्ठतया तेन सत्येन इह ॥ स्मिन्पुत्रे अस्तवान् अमरणधर्मा विजयी भवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्र अज्ञस्यापि स्वधर्मः श्रेयसे तत्र तच्च ज्ञास्यतस्मान्नकारादिप्रसक्तिर्दूरापास्तेव पातित्याहैर्महापातकादिकोऽपि भिरपि निरहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

रिवराभ्यन्तर्भादिताभयमुकमुद्धेलोभमूलानिपाणिरसमूलालयाऽभयादतिप्रायेनकदाचिदधममसकिं स्यात्फलगतगत्यागेनसिद्धिसिद्धिसमगलक्षणयोगस्यत्युत
 यक्षकिरिनालीतित्रयोणस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथबाधस्यमाणलक्षणप्रक्षार्पणबुद्ध्याकृतशारीयविकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 राप्रप्रलतत्त्वज्ञाननरदसामर्थ्यसुगुणभूरापणबुद्ध्याधक्यमुककृतोपिनकमधपदस्याह ॥ दृश्वरेति ॥ १८ ॥ अथबाधसर्वसकयसत्यागलक्षणसत्यासयोगयुक्त्यापिनतेकमधधम
 सतिरित्याह ॥ सत्यतेति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुसंगत्यागार्दीनांछुण्णैर्निर्भागजिघासुयुच्छति ॥ संगत्यागस्येतिद्विभ्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यतिकसंगत्यागस्यतत्त्वपरि
 ज्ञाननरणायागाद्ब्रह्मास्तदस्यवभगान्प्रयमलक्षणेनतिदिराति ॥ सर्वेति ॥ तयाचनिर्धिकस्यसमाधिपरिपाकसाक्षात्कारानुभावसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगालक्षप्रमेयभ्रमेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणि सगस्यस्वकाधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मवात्यनिवध्यसे ॥ १६ ॥ शान्तदक्षवपुर्भूत्वाकर्मब्रह्ममयकुरु ॥ ब्रह्मा
 पणसमाचारोद्यक्षवभवसिस्तणान् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्ह्यश्वरात्मानिरामय ॥ इश्वर सर्वभूतात्माभवभूतिभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यस्तसवसकस्य सम शान्तमनामुनि ॥ सत्यासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ संगत्यागस्यभगव
 स्तयावक्ष्यापणस्यच ॥ इत्यरापणरूपस्यसन्ध्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 मद्दामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकस्यसशान्तीप्रशान्तवनवासनम् ॥ तर्किचिद्रावनाकारयत्तद्वक्ष्यपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुद्योगविदुर्ज्ञानयोगचकृतमुद्ध्य ॥ ब्रह्मसर्वजगदहचेतिब्रह्मार्पणविदु ॥ २३ ॥ अतश्चून्यबहिश्चून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शान्तमाकाशकोशाद्धन्तदहस्वनदशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपुर्दुत्थानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोयमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमिति कोप्येवप्रत्येकमुदितश्चित् ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २३ ॥ तदुद्योगनराकाराबहिर्निषत्तदन्तिमज्ञाननिवृत्तिप्रकटोपदिशानमाहुस्तदनुकूलधाराभाश्रयानुयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभसम्यस्यजगत्तदविभोगुहकारस्यचवा
 पापुण्यवशाप्यप्रमित्याह ॥ ब्रह्मति ॥ २४ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्बाधोपपत्तयेतथाभ्यस्तत्त्वक्तुब्रह्मवत्कथमाह ॥ अतश्चून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधे
 शोषितृयत्वात्त्रिपथ किन्तस्यादिस्याराक्याहान्तदशपरमिति ॥ दशोदृश्यगानिपयोबाधशस्यार्थविदुशभगवन्तस्याननुतदस्तीत्यर्थ ॥ २४ ॥ ततस्तादृशत्वाभावादीपदन्यत
 यादितयसमस्यानघादयजगद्विभास सगपद्वनगराकाशमिषयान्यतेत्यर्थ ॥ २५ ॥ सभासोपपणनोपपत्त्यर्थब्रह्मणिजगद्वारोपबद्धतद्वदरोपुजीबुपत्येकमहभावाभ्यासदति
 नवभापदृष्टयुक्तदित्याह ॥ भावदन्तिद्विभ्याम् ॥ २६ ॥

एष अहमिति नाव रथाधिष्ठानादपृथग्भूतएव ॥ हियसाद्धेतोः पृथक्कपर्वतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणि न असंभवा इमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथा चावागन्तुनेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्केन चावागन्तुलोपपत्तिरित्यवयवमन्यतरस्मिन्नेवेति रूपवत्तकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तोऽप्यायोषट्दिग्ममतेहायामपियोज्यदतिदर्शयस्तन्मू
पृथक्केन चावागन्तुलोपपत्तिरित्यवयवमन्यतरस्मिन्नेवेति रूपवत्तकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तोऽप्यायोषट्दिग्ममतेहायामपियोज्यदतिदर्शयस्तन्मू
लाहनापहत्यागमेव द्रव्येति ॥ यथेति ॥ यथा अहमहीना अहमागनेन पृथगास्ति तथा इह प्रतीचिषटादिभ्यमनेहालक्षणेन कर्मदोषे पृथङ्नास्तीति नानुपगोणयोज्यम् ॥ तथा च हि
विधापीडा अत्रोपेधिव पूर्णत्वात् सैवेति नाहतापहोयुक्तद्वयार्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पितृत्वात्ता स्फूर्तिनिमित्ते अवस्थात्र
यानुगते सवितारमात्रस्य भावे सर्वविकल्पानामापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवमेतित्वाप्यापहोयुक्तः सकृतो नोन कियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उत्तरीत्या

अपृथग्भूतएवैष पृथग्भूत इव स्थितः ॥ पृथक्कं हि न पर्वतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतयेहास्तिषटादीहापिमर्कटः ॥ स्वर्माहै
वंतथाभोधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदस्फुरिते संवित्सारमयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेपि किमेकत्वोपिनोग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिक्षयः ॥ कर्मणां यः फलत्यागस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य भ्रूतलैकभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव भ्रूतपुणम् ॥ अबोधवशतो भेदो नास्त्वैवैषां चिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थाजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहं कर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं च हामहं जगत् ॥ मन्मना
भवमद्वैतमेवाजिमानं नमस्कृतम् ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ द्वैरूपेन वदेव शपरं चापरमे
वच ॥ कथं शतकदरुपं तिष्ठाम्याश्रित्य सिद्धये ॥ ३५ ॥

विशुद्धज्ञानसारासारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतापहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलैष्यस्य हालक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंसं
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्यागइति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचारगणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने भ्रूतमात्रत्वभावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अबोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वैतकाराय भावाग्रस्य सप्तार्वात्म्यलक्षणविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्स्वरूपम् ॥ स्वकर्म
प्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपररूपतन्मियम्यं जगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एव द्वैतमेव यि आधिकारतारतम्येन मनोयस्य स मन्मनाः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तियोगः ॥ तादृशस्य ज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयिचित्तिनिवेश्यमात्रेवात्मनस्तत्त्वभूतमेव्यसि साक्षात्सरपर
याचमाप्यसौत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनलोहोद्वेहप्रत्ययिकयोऽप्यमधिकारकालविभागचिन्नासमानः पृच्छति ॥ द्वे इति ॥ ३५ ॥

साधन्यसवनसमाधायसुधापमित्यय ॥ १६ ॥ परअशुद्धिर्चैर्दुर्धृतिभिरगम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ ततश्चिसशुद्धिकमात् ॥ १९ ॥ नृशब्दाधैशाख ॥ इद्वचसगुणभजनमयातु
भ्याश्चतशुद्धभाषसाध्याकपरितुतभाषभ्यसवधेदनाईषिज्ञात् ॥ भाषेक ॥ विद्वानैकत्वभाषप्रक्षमस्यतयाधिपशुद्धदतिमप्यसतताईमर्मईश्वरस्यआत्मानपारभा
षधसत्प्रभृतशाभिततत्सार्धआत्मनस्त्वस्यआत्मानयोधितत्वपार्धधैर्यधैकरसीकृत्याख्यपरिपुणाल्मानसअप्यपुरव्यातभिषोभावेत्यर्थ ॥ २० ॥ अहमाराकगद्वहिसि
रिषिभ्युपरेपस्यापिततरपिष्ठानस्वतस्वपरिशोधनरूपतत्पमित्याह ॥ इदवाहमिति ॥ २१ ॥ यदुपरेशाधधेनतवसपरस्वत्वेधैर्मर्माति सेत्सतीसुसाहजननायसिद्धव
स्त्याह ॥ भव्येदंति ॥ २२ ॥ आत्मानपिष्ठानत्वेनागुणम् ॥ आत्मप्यध्यातानि ॥ २३ ॥ सर्वथासर्वधकारणसमाधिधेत्याध्यधहारदयाभावतमानोपि ॥ २४ ॥ सर्व

श्रीभागवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमवैदहरेपेविदिमेनय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनापतंय
न्मनेकमनामयम् ॥ वक्षारमपरमारमादिशब्देनैतदुदीयते ॥ ३७ ॥ यावदयतिशुद्धस्त्वमतारमज्ञतयास्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
जापराभव ॥ ३८ ॥ तत्कृमात्समप्रशुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितपरम् ॥ ममरूपमनापतंयेनभूयोनजायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातोभावा
स्तदरिमदन ॥ तन्मभात्मानमात्मानमरत्नआशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदंचाहनिदंचाहमितिचयवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतुभ्यदुप
दिशाम्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्येसाधुविदुद्वासिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवमुक्तोसिसत्यैकारममयोभव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्यमारमानंस
वभूतानिचात्मनि ॥ परस्त्वंयागयुक्तारमासवन्नसमदशन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्यमारमानंभजत्येकत्वमारत्नन ॥ सर्वयावत्तंमानोपिनस
भूयामिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसवशब्दाप्येकशब्दायआत्मन ॥ आत्मापिचनसआसद्रतोयस्याशुतस्यतत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यचेतसा
मतराष्ट्रकोषन्नकशक ॥ अनुभूतिमुपाकृदसोहमारमेतिनिश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसामंतयोरसानुभवस्थित ॥ गव्यानामन्वि
जानाचसोपमाग्मेतिभारत ॥ ४७ ॥

भूतस्यभात्मानमिन्द्रिभ्योक्तस्यतत्सर्वस्वयमेववर्णयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वपिष्ठानतयास्थितभात्मानपयस्यलितरावसर्वशब्दस्याप्योधिष्ठानप्यनिरिकस्यालाभावेकत्वम
जतस्यएकआत्माधर्मआत्मन्यर्थायस्वभावेपदेवचनसआत्मापिचनसभूतभूतपयस्यभाषोनाप्यस्रतस्रसभूतद्वयत्वभाषकिनुभूमानद्विकत्वभाषोयस्यानुभवगततत्त्वा
शुतरक्षणमसमकालवदतज्जन्मादिसर्वविक्रियारहितभूतानदात्मकैकत्वपयस्यस्पर्शान्तरात्पयमित्यर्थ ॥ ४५ ॥ तस्यकेनाप्यननुभवार्हत्वंनपरोक्षतामसकोषारयति ॥ त्रैलो
कोपमात्सेवेतिनयापदयवसक्तिरित्यर्थ ॥ ४७ ॥

अनुभावनीयेन विषयजातेन मुक्तो रहितः अत एव दुर्लक्ष्यत्वात्संशयः ॥ ४८ ॥ सर्वप्रदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकारकतया चासंस्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतस्थितिदृष्टा
तेन विशदयति ॥ सर्वेति ॥ यथा सर्वज्ञानात्मगतमंतरोबाहिरपि प्रकाशयति तद्विद्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थितदेवेत्युक्तितात्पर्याविषयबले प्रकल्पदृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वन्तस्थित्वादयमित्यादिधारकत्वे व्यलक्ष्यते दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफलेति ॥ ५२ ॥ तथा धिष्ठानात्मना निर्वािकारस्थितिर्भ्रूता सैवात्मनी यानुमुक्तस्तु ननु ब्र-
ह्मनिर्वासित इति चेन्न तत्रापि स्थितिर्वाच्येत्यत आह ॥ न च स्थितिर्वाच्येत्यत आह ॥ न च स्थितिर्वाच्येत्यत आह ॥ न च स्थितिर्वाच्येत्यत आह ॥ न च स्थितिर्वाच्येत्यत आह ॥

अतः सर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो न भवः स्थितः ॥ मुक्तो न भव नीयेन सो यमात्मस्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपृथुसाभतयथा धृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां संस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वा भोति धिर ज्ञानां स बाह्याभ्यन्तरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मि देहानामसंस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां स बाह्याभ्यन्तरे न भः ॥ जगच्च यशरंशो न तथारमाहमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ता फलशतौ घानांतनुः प्रोतवपुर्ध
या ॥ तथा यदेहलक्षणां स्थित आत्मा स्थलस्थितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लक्षणपर्वते पदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमर्जावि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्स्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिक्रमेण ज्ञमकारिणा ॥ ५४ ॥ आरभैव देजगद्रूपं हन्यते हंति वा न
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्गुणैः किमस्यार्जुन लिप्यते ॥ ५५ ॥ प्रतिर्वोष्विवादर्शमसंसाक्षिवदा स्थितम् ॥ न श्वत्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति इतीदं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मि सर्वारंभामाभेर्वाविदिपांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तते सर्गप्र
लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थाः पृथः स्मंदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलब्धं शैलानां दारुत्वं च महीरहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथारमता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति तथ्यात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
भूतरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिपुवा हेमभूतेष्व्वात्मा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ सैर्वधादिबोरेखेपेदृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिर्ववेष्यति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमान्निश्चिदंश एवाहं जहद
हे द्विष विषयारोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिर्विवितेष्वनेकदर्पणान्तरेषु घटादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्वरूपरिचया यदर्पणदर्पणविभागोक्तिवदेवेत्याह ॥ इदंचाहमिति ॥ इति
शब्दार्थाद्ये विभागप्रकारपरोक्षिनीयस्तु त्किं विभागप्रकाररूप इत्यपौनरुचयम् ॥ एवदर्पणवदेवालोपकोऽद्वय एवात्मा सन् हंसवर्त्मास्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्म
ति चित्तेति श्रुतिरिति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारम्भा र्थकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकृता र्पतिर्विवचेष्टासु दर्पणवदेवाव्यापृतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ इत्यप्यद्वितीयवदेकमेव ॥ ६३ ॥ यद्विनिर्दिष्टकारणैर्देकनवाञ्ज्यादिभाषविकाराणांभ्यमात्मन्यभ्युपगच्छति ॥ भेषधुषधादिभाषविकाराणाकसति ॥ अगद
 विर्किवाभ्युपगच्छति ॥ किञ्चिदित्यर्थः ॥ ६४ ॥ अतः अभ्युपगच्छाभाषविकाराणांभ्यमात्मन्यभ्युपगच्छति ॥ ६५ ॥ नेपायबोक्तलक्षणविशिष्टानांविदेहकैवल्यन्याभाभिरधीत्याशयेनाह ॥ निमानमोहा
 दिति ॥ ६६ ॥ ॥ इति श्रीवाचितव्यं तारायपकाशेतिर्वाणपकरणेपू० पिपषाशास्त्रमर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ सुखदुःखरादिवधधेहेतुर्हान्तकमलया ॥ यदाल
 प्यधत्तवान्मार्गैर्देहकीर्त्येति ॥ १ ॥ इद्वैर्विमुक्ता सुखदुःखसहितलक्षणच्छरीरमुक्तनपह्नसत्त्वधेकेहेतुः कृम्यतद्विभोषोपायः किवात्मन्यप्येत्याशकापरिहारद्वारेणात्मन्येवमुपदे
 द्युक्तमोहागवानुपायः ॥ मूयरेवेति ॥ धीययाणापर्याप्त्याभ्युक्तमभाप्यउपविश्यमानार्थपह्णोनसमुप्यतेच ॥ १ ॥ तमादीविषयापृथगुखदुःखसत्त्वधेत्यभेदभवारयन्नाह ॥ भा

नानातरंगवद्वानिययालोडानिवारिणि ॥ कटकादीनिवाहोक्षिभूतान्येव परात्मनि ॥ ६२ ॥ पदायजातभूतानिपुहद्वद्वक्ष्यचभारत ॥ एकमे
 वास्त्वित्वेद्विषयकनमनगपि ॥ ६३ ॥ किं तद्वाविकाराणांभ्यमात्मनिजगत्तये ॥ कृतेवापिजगत्किञ्चापिमुखापरिमुखासि ॥ ६४ ॥
 इतिश्रुत्वाभ्युपगच्छतभावयित्वास्तुनिश्चितम् ॥ ज्ञावन्मुक्ताभ्यरतीहमतः समरसाशया ॥ ६५ ॥ निर्मानमोहाजितसगदापाअध्यात्मनि
 त्याविनिश्चितकामा ॥ इद्वैर्विमुक्ता सुखदुःखसहितलक्षणमूढापदमव्ययतत् ॥ ६६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० अर्जु
 नोपास्थानेअर्जुनोपदेशानामभिपवागर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीमगवानुवाच ॥ ॥ मूयएवमहाबाहोशृणुमेपरमवच ॥ यत्तेहप्रोचमा
 णायवक्ष्यामिहितकाम्यया ॥ १ ॥ भान्नास्मर्गाहिकोतयशीतोष्णसुखदुःखदा ॥ आगमापायिनोतित्यास्तांस्तिक्ष्णस्वभारत ॥ २ ॥ ते
 तुनैकात्मनश्चान्येकातोहो लक्षकासुखम् ॥ अनापतेनवयवेकुल पूरणखडने ॥ ३ ॥

भास्वगादिति ॥ धीयदीविषयापरिभारितभाषाद्विषयाणिनेषांविषयसम्पत्तिरतीतोष्णापनुभावनमयुक्तसुखदुःखहेतवः ॥ अथवास्वरयतइतिस्यशा शब्दादयः ॥ शीतोष्णपह
 णमुहाइत्यापयः ॥ यथाशितधीत्येसुखदुःखहेतुः स्वरहेतुः शिशिरोविषयतीक्ष्णनिविषया सुखदुःखलक्ष्यादित्यर्थः ॥ एषु सुखहेतुभ्यस्वर्यतन्मिथारणोपायमाह ॥ तस्तिक्ष्णस्वेति ॥
 इतिशेषोक्तिर्भाष्यस्याप्युपलक्षणम् ॥ तयाचविदेहयुगेनमयस्वअभियेषुनिक्षिप्तस्वयः ॥ ५ ॥ यथाभुङ्क्ष्वातद्विरागतेतिक्षिप्त्वात्मन्येनाह ॥ तेत्स्विति ॥ नेमाभा स्वर्याभ्यतेसुख
 दुःखेवाचकारादित्यर्थः ॥ एकान्तन अहमपुणानदसआत्मात्मन्येनोन्मत्त एषोपायवित्यर्थः ॥ किञ्चमिमतमयननुभाविषयपशूणैर्हमितिभोत्याआत्मन्यनिकटस्वतद्वि
 यथापविषयस्यरसास्त्वितिहमितिदुःखस्यासमापितिरवधेपूरणखडनसमाधिरनेतिक्षित्याह ॥ अनापतेइति ॥ ३ ॥

यस्यस्पर्शानां विप्राणां मानाणां भिद्यथा चाख्यानामाख्यासत्ताप्रतीतिः संस्थिता उपशान्ता भवति स भावात्सर्वमालम्बको जीवो धीरस्यास्तीति धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखस्तु
 खो भूत्वा अमृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ नन्वपि यादुःखादयः कथं यत्र तिकूलवेदनीयता स्वभावज सुयुक्ते सखाः स्तुता आह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्यात्मन ए
 व सर्वत्वादेते दुःखादिभेदाः शोभनाभेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव स स्थितान् प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तेन तु प्रातिकूल्यस्य भावेनासद्वादित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी
 कृत्यसमर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ नन्वसदपि दुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत एव स्वकारणसमवाय स्वसत्तासंबन्ध आद्यक्षणसंबन्धो वा उल्लिखितिरितिकण आक्षेपणायुक्तिरिति
 क्षिपति ॥ नासत इति ॥ असतो दुःखादेर्भावः सत्तान् विद्यते सतः अभावाः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाच्यारभाणादिश्रुत्या विकारभावात् स्यात्सत्त्वनिश्चयात् ॥ न
 संस्थिता स्पर्शमात्राख्यामात्रास्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखस्तु खो धीरः सोमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते शुभेदाः संस्थिता इ
 व ॥ असद्दूपास्त्वसद्द्रूपं कथं सोदुनं शक्यते ॥ ५ ॥ मनानां निविद्यते सुखदुःखेतु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनस्तत्त्वस्य सत्ता कथमनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्त्येव सुखदुःखादिपरमात्मनि सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वात्मनो तीत्यक्काचैतयोर्जगद्वारमनोः ॥
 त्यक्त्वा न किंचिन्मध्येशेषे वद्भूदो भव ॥ ८ ॥ न हृष्यति सुखैरगमादुःखैर्लायति नोर्जुन ॥ हृष्यद्वेकतनुरमापिशरीरं तर्गतोऽपि सन्
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहागतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेव आत्मनः स्तवम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादयं दिदं भोक्तु
 संस्थितम् ॥ तन्मायाभ्रममेवांगविद्धावधेशोऽप्यतम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादिन च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किंच
 नातो न भूयते ॥ १२ ॥

ननु सर्वविकाराणामसत्त्वे विषयान्धमविकाराणां लिङ्गितप्रकृतिमुदाहरणं तत्स्याप्यसत्त्वेऽन्यतापरिशेषः किन्तु स्यादिति चेन्न ॥ विकारोऽप्यनुगतसदुद्धेर्निर्विषयत्वाद्योगेन विकारा
 सत्त्वेऽपि सूच्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदं व्यसदेव स्यात्तादृषदः असत्पदः असन्निवेवाव्यवर्त्यत्वं सत्सदित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सद्विदमित्यभि
 मानः सोऽपि धनसत्तानुबन्धो देवसत्तानुबन्धोऽस्ति सुखदुःखादिनास्त्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगतः सत्त्वमतिनिरतिशयान्दात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्कातयोर्जगदात्मनोर्भेदोऽन्तरालेऽभयसंपद
 नानि भिन्नमनस्तमश्वातिरुच्छ्रभित्यक्काशोऽप्यनदतिशेषश्च द्वालातस्मिन् वद्भूदपदः प्रतिष्ठितो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षमलान्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यालो
 दृश्याभ्यां भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किन्तु हिंदुः स्वहर्षादिभाजनत्वाद् ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिषु दित जीव हृष्यत् ॥ ११ ॥ १२ ॥

परिरु२ स्तनदवापोऽप्यभितरस्तनसम्पन्नोर्ध्ववधिनरयति ॥ अयदृष्टांतकथयाभीत्यन्वय ॥ १३ ॥ १४ ॥ कीदृशं सवोधतमाह ॥ विष्यति ॥ विष्वविष्यकूपूर्वप्रक्षेप
 ॥ १५ ॥ अथराधादयकाटे ॥ १६ ॥ कालवधायावच्छेद ॥ कालार्दीनाद्वदमास ॥ सदसद्भूताभावाभावविकल्पो ॥ १७ ॥ १८ ॥ त्वत्करिष्यमाणपुरुषासौहिणिश्रया
 लनापमर्त्यवृद्धिर्गत अनुभवात्तनाशुद्धप्रक्षेपवत्प्रयुक्तार्थ ॥ १९ ॥ २० ॥ नूनं त्वन्निष्येनोक्तिकथनजागतेष्वदिष्टयभूत्वा ॥ त्वद्वान्नोऽनुहापरिच्छिन्नोवायुर्
 यदितदयथाभ्यनतेनैवातोविनश्यति ॥ आतिर्दुःखमवोषोऽप्यसम्यवोधेनभारत ॥ १३ ॥ यथारज्ज्वामहिभयवोधान्नस्यत्ववोधज
 न् ॥ तथादेहादिदूखादिबोधान्नस्यत्ववोधजम् ॥ १४ ॥ विष्वविष्वमजवक्षननस्यतिनजायते ॥ इति सत्यपरविद्विदोष परमणुस ॥
 ॥ १५ ॥ वक्षानुधातरगत्वकिंचिद्वत्वावर्त्तयते ॥ वक्षवर्त्तसुरस्यप्रवक्षेवासिनिरामयम् ॥ १६ ॥ यावत्कालक्रियादेशास्त्वमहसैन
 यद्व ॥ वक्षणावपरिस्पदनाजस्त सदसद्भूतो ॥ १७ ॥ जहिमानमदशोकभयभीहासुखासुखे ॥ द्वैतेतदसद्भूपमेक सद्भूपवान्भव ॥
 ॥ १८ ॥ पुरुषास्तोहिणिनाचक्षयेणानुभवानना ॥ वक्षणावृहितशुद्धवक्षवक्षमयकुरु ॥ १९ ॥ असंविदनुसुखदुःखंलाभालाभौजया
 जयो ॥ शुद्धवक्षरनांगच्छवक्षान्वित्वहिभारत ॥ २० ॥ लाभालाभसमोभूत्वाभूत्वा नूननकिंचन ॥ खद्वान्नहवात्सदीप्रकृतकार्यमा
 चर ॥ २१ ॥ यत्करोपियदश्यासियज्जुहोपिदश्यासियत् ॥ यत्करिष्यसि कौतेयतदत्मेति स्थिरोभव ॥ २२ ॥ यन्मयायोभवत्यत सतदा
 नात्यसशयम् ॥ वक्षसत्यमवामुत्ववक्षमत्यमयोभव ॥ २३ ॥ अन्तर्पक्षफलवक्षभूत्वावक्षेतिभावितम् ॥ क्रियतेकेवलकर्मवक्षजेनय
 योगतम् ॥ २४ ॥ कर्मणयकर्मयपभ्यत्यकर्मणिचकर्मय ॥ सद्युदिमान्मनुष्येऽनुसंधाक दत्त्वकर्मकुरु ॥ २५ ॥ माकर्मफलहेतुर्मुनीति स
 गास्त्यकर्मणि ॥ योगस्य फलकर्मणि सगत्यक्काधनजय ॥ २६ ॥

व ॥ २१ ॥ सधर्कियाणां प्रत्ययनिष्यत्यर्थेऽप्यवर्धणमित्याशयेनाह ॥ यदिनि ॥ २२ ॥ यम्यय पराकारचित्त ॥ २३ ॥ अयेक्षयाया अभाव अन्येष्वम् ॥ अर्थाभावेऽप्य
 योभाप ॥ सधर्कामोपरमस्तद्वपुष लपरमपुरुषाय स्वयभूत्वात्केवददधायेदद्वयप्रभातिभावनायाधितकर्मक्रियते ॥ २४ ॥ ययुमाकर्मण्युक्तरीत्या अकर्मनिष्क्रियप्रसपरय
 त्ययमधिप्रदक्षिणाधिष्यत्यनतिशयकमअवर्धकं नभ्यपरयतिशुद्धिभाविनेकीत्यपुष यत्सद्वयत कर्त्तव्यकृत्यपूर्णकर्मकरोति किन्तु कर्मकुरुकोषिद्विरित्यर्थ ॥ २५ ॥
 कर्मकुरुति न भोर्धा निहृतवन्दति निति नित्यस्य धाविभोभाभू ॥ अकर्मणि यामकमाकर्णयित्वेव आसक्तिभाश्रययोगस्य भगुक्तिसिद्धि स मरद्विपतिवित ॥ २६ ॥
 १ पुरुषात्पतकलान्दप्रलापित्यस्वरभारतनिपादनादय

मूढान्तच्छददृष्टप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मूर्खैः उक्तप्रमादस्थिते सत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेव ततो न्यर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनप्रमादं तु निरासक्तेः स्वतएवाकर्तृतां सिद्धिर्ना
 स्यात् ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेन च भूमिका कर्माद्विदेहकैवल्यप्राप्तं सिद्धीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निमित्तं च कुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्ययसक्तिर्योपि
 स अव्ययतामक्रियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्य लाभायोगे लब्धस्य पालने भवेत्स दुर्भग्यार्चनाश्च ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणि मानसविषयासंगसत्वेदांगिकएव ससन्धासइ

कर्मासक्तिमनाश्रित्य तथानाश्रित्य मूढताम् ॥ नैकर्म्यमप्यनाश्रित्य समस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्ता कर्मफलासंगं नित्यततो नि
 राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रेद्य ततोपि नैव किंचित्करोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुः कर्तृत्वमकर्तृरपि तद्भवेत् ॥ मूर्खैः स्थिते हि मनसितस्मान्मौ
 र्ख्यपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासक्तेर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापि कर्तृत्वं देति न क्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वाद्भोक्तृत्वम
 भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वं ततो ब्रह्मत्वमातं तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्य परमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यं च नैव
 कर्ता वनर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पण्डितं बुधाः ॥ ३३ ॥ समः सौम्यः स्थि
 रः स्वस्थः शांतः सर्वार्थनिस्पृहः ॥ यस्तिष्ठति ससव्यप्रोप्य लभ्य प्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ यथा
 प्राप्नोति वर्तमानं भवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्भियाणि संयम्य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थात् विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ३६ ॥
 यस्त्विन्द्रियाणि मनसानीयान्धारभूतैर्जुन ॥ कर्मोद्भयैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रवि
 शंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामाद्यं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये पु० नि० पू० अर्जुनोपा
 ख्याने आत्मज्ञानोपदेशो नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

स्याह ॥ कर्मोद्भियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहको यथाशास्त्रव्यवहरोपि फलासंगस्यागातस्य फलमस्येवेत्याशयेन तं प्रशंसन्त्याह ॥ यस्तिष्ठति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्रह
 हीनसर्वेन्द्रियस्य सन्ध्यासिन एव सर्वकाभोपरमात्परमपुरुषार्थानान्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत्तथापो न यथापूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्भावमापन्नो विहर्षितो
 द्रवचले ब्रह्मणि प्रविशत्यस्य सन्ध्यासिन सर्वकाभामिष्यत्यवबुद्धिर्भावेन विषया सतः प्रविशत्यात्मन्येव विहर्षितात्म्या व्रतामापद्यते स एव सर्वानर्थराति लक्षणभोक्षमाप्नोति न तु का
 म्यनर्तिका मा विषयास्तत्कामनाशील इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठस्य मतस्य प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ५४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

इहानोरप्यनाशान्मृदस्वप्नोऽस्य ॥ मूढोऽन्यादिभाग्यात्साक्षलुतेत्यप्रवच्यते ॥ १ ॥ शुल्यतदिति शोभादेहात्प्राणहेतवोऽन्यपानादयत्तेपांसस्यागनकृपात् ॥ हितमितमेधा
शानुपायदत्तित्यर्थ ॥ भोगानां भावार्थानां तत्त्वसाधनव्यसनिनाशनकृपात् ॥ तस्याभावात्प्राणेषु स्वप्नमेव स्यात्प्रमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवमेवात्मभावनानां चित्तकार्यत्वाद्वा
अनात्मनीति ॥ भवाम्बुजिन्मादिविक्रियास्तभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उक्तार्थे अर्थोऽर्थो न हि शीयते इति श्रुतिप्रमाणपञ्चाभिमानिकपरिपदपृथग्शीर्णतादेहेधर्माणां भावनिवृत्तक
स्तस्यागनुपशान्ताद्विप्रवृत्तिरित्याह ॥ नहीति ॥ अचिन्तात्वादेहादिपरिपदनिमित्ताच्चित्ताद्विष्यदृष्टस्य ॥ कर्मणि युद्धादी ॥ ४ ॥ मौर्ध्यस्थितेऽवज्ञतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न कुप्यं द्रोणस्त्यागं न कुप्यं द्रोणभावन्म् ॥ स्यात्तव्यस्तु स मेनेव यथा प्राप्तानुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
दहेनाभावमवाप्सि ॥ आत्मन्येवात्मतां सत्येभावयाप्तवरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशे महवाहो न किंचिदपि न स्यति ॥ आत्मनाशो हि ना
शः स्यात्तच्चात्मानम्यतिषुव ॥ ३ ॥ न हि शीर्यत्यधिताभ्यात्सकसर्वपरिमह ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति स ॥ ४ ॥ आस
ति मादु कर्तृत्वमकतुरपितद्वेत् ॥ मौर्ध्यस्थिते हि मनसितस्मान्मौर्ध्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासके महत्तमन ॥ सर्व
कमरतस्यापि कर्तृत्वात्तद्विचिन्तित ॥ ६ ॥ अविनाशमनायातमात्मनमजरविदुः ॥ न स्यत्यात्मोतिदुर्व्योधो मातवास्त्विह दुःखद ॥ ७ ॥
न तथापरिपश्यति विदितान्न उतमा ॥ पश्यत्यनात्मनात्मनस्वमात्मन्यात्मनानि ॥ ८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो न किंचित्प्रत्यक्ष
यमृदानामपि मानद ॥ देहनाशसमुत्पन्ने ह्येन एन किंचन ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो न किंचित्प्रत्यक्ष
चित् ॥ आत्मैवास्त्यविनाशोऽर्कितस्य क्व विनश्यति ॥ १० ॥ इदं नष्टमिदं युक्तमिति मोहोऽभ्यमाहृत ॥ अन्यत्तयानपश्यामिदं ध्याश्रीत न य
यथा ॥ ११ ॥

तत्रोपायमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ तथा आत्मानम्यतीत्येवमकोणेन परिपश्यति ॥ कुतो न पश्यति यत्तत्ते आत्मन्येव आत्मनानि स्वमात्मानमनात्मवेदादिक्रयनपरमरीत्य
पर ॥ ८ ॥ न च सर्वमिदं देहात्मा लब्धुम्याप्यनुनामनया चित्तोत्पत्त्या रोऽन्त्यात्मनो नास्तेनेति मरणान्नानिर्वा स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवमेविति ॥ इदमिति मम वस्तुन किंचन
नष्टम् ॥ इदमिति पाठयथा पाठयिष्यम् ॥ ९ ॥ इदं नष्टमप्यनुनामनया चित्तोत्पत्त्या रोऽन्त्यात्मनो नास्तेनेति मरणान्नानिर्वा स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ १० ॥ इदं नष्टमिदं युक्तमिति मोहोऽभ्यमाहृत ॥ अन्यत्तयानपश्यामिदं ध्याश्रीत न य
यथा ॥ ११ ॥

१ तथास्तमिदं नष्टमपि पाठ

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेःसरमितिगणुकमिल्याह ॥ नासतइति ॥ उभायोऽसदसतोः ॥ सत्सदेवअसदसदेवनसत्भावविपर्ययइतिअंतोनिर्णयस्तत्त्वदर्शानिर्दण्डेनभूदैरित्यर्थः ॥ १२ ॥ एवमस्तत्सद्विनाशिरयद्विवाहितसदेवेतिनासतोबुधेदेहादेर्युद्धेनारोकश्चिदनर्थइत्याशयेनाह ॥ अविनारशीतिद्विभाषाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ अद्वयत्वादिनाशकाप्रसिद्धेऽपिनाशनाशप्रसक्तिरित्याह ॥ आत्मेति ॥ १५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दाव्याप्यद्वित्यकार्यमसदद्वतयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसम्भावम् ॥ १६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनोमरणादिवरिच्छेदइत्यादिभमेकोहेतुरित्यर्जुनपृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकतकेनेहेतुनायामा ॥ स्थितिर्निर्ययति ॥ तस्यांचस्थितौत्यर्गःपुननरकोटुःखर्चाककतौ

नासतोविद्यतेभावोनाभावोविद्यतेसतः ॥ उभायोरपिदृष्टोतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शोभिः ॥ १२ ॥ अविनाशितुतद्विद्विधेनसर्वमिदंततम् ॥ विनाशमव्ययस्यासनकश्चिक्तुर्महति ॥ १३ ॥ अंतवतदमेदेहानित्यस्योक्तःशरीरिणः ॥ अनाशिनोऽप्रमेयस्यतस्माद्युज्यस्वभारत ॥ १४ ॥ आत्मैकोक्तिनिद्वित्वमसतःसंभवःकुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोसौसतोनशोनविद्यते ॥ १५ ॥ द्वित्वकत्वपरित्यगेशेषंपत्यरिशिष्यते ॥ शांतंसदसतोर्मध्यंतदस्तीहपरंपदम् ॥ १६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ तन्मृतोस्मीतिभगवन्किंकृतानुवृणोस्थितिः ॥ कथंस्थितौचलोकानांतौस्वर्गनरकौप्रभो ॥ १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूमिरापोनलंवायुःस्वमनोबुद्धिरवच ॥ एतत्तन्मात्रजालात्माजीवोदेहेषुतिष्ठति ॥ १८ ॥ सकृद्यतेवासनायारज्जवेवपशुपातकः ॥ सतिष्ठतिशरीरंतःपुंजरेविहगोयथा ॥ १९ ॥ सकालदेशतोदेहाज्जर्जरत्वमुपागतान् ॥ वासनावशतोयातिप्लक्ष्मणोद्रिसोयथा ॥ २० ॥ श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंघ्राणमेवच ॥ गृहीत्वानिंसंधातिवायुर्गंधानिवाशयान् ॥ २१ ॥ वासनावरवमेवास्यदेहेनेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयतेवासनास्यानेक्षीणेभावतितत्पदम् ॥ २२ ॥

॥ १७ ॥ एतेभ्योऽज्ञेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यतीतिश्रुतिमास्यर्थेणभगवान्समाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानिर्भूतमनोबुद्ध्यादिवदितव्यदिसमदिस्यूलसूक्ष्मदेहतादात्म्यापत्तिरपरस्त्यजीवभावःसएवजन्ममरणसुखदुःखादिभगमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १८ ॥ तस्यविधिप्रदेहपरिपहेतत्तदनुरूपचेष्टावैचित्र्येचनिमित्तमाह ॥ सइति ॥ १९ ॥ पूर्वदेहादेहेतुरगमनेपिवास्तनैवनिमित्तमित्याह ॥ सइति ॥ २० ॥ आशेतैअस्मिन्नित्याशयःपूर्वशरीरपुण्यादिवृत्तस्मान् ॥ २१ ॥ अतएवास्यस्यूलदेहोपिवातनात्मकएवचिरानुदत्तस्यास्त्यलभमइत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणोलोगतपरम्पदस्यमेवभवति ॥ २२ ॥

पराणसंज्ञेनेवाभ्यपगतानिनाडागुष्ट अथवाभासभाषार्थिणेहरेपरेणपरमात्मनाअवच्छेदयतिवशभाषाभ्यार्हेणुयेनप्रवेशागुष्टअभिप्यक्तोभूतत्यय ॥ मायपार्ष्टजा
 ठिकुरुपायपालेभाम्यतिवद ॥ मयभरथाभिभर्तीतिकमथयण् ॥ २९ ॥ ओषधस्तु सरानथेतिपयुक्तमिहिलोति ॥ अक्षसभाषानिति ॥ त्वभावादेश्वाविषहणशार्की
 ॥ २८ ॥ तद्वलोकमरणमसिद्धमित्याह ॥ हेहरेति ॥ २७ ॥ २६ ॥ तद्विवाकोभूताकारोपायमथमयस्मिन्यस्मिन्नेहरेशकालभोग्यापाकोअवतिष्ठतेभोजकट्टेभ
 नितासनाप्रयत्नितभाकारपरयति ॥ २७ ॥ अस्त्येहस्त्यनारोप्यमसमपरय ॥ अथवाधुपुमवहेतन्मारातदसत्त्वचनापरय ॥ पयाधुपुमोनकिचित्परयतिवदित्यय ॥ २८ ॥
 यतिपोगिनासासनाकश्चित्लेतभापानाभितारहास्यवेधादिसर्गाधारभ्यक्तमित्याह ॥ यथैवेति ॥ आदिसर्गेहियुर्भूतेनएणुसर्गेणुभाषापाकारेणुभाषनयापूर्वसर्गानुभवभा
 वासनावान्तराणुधुभूत्वाभाम्यतियोनिषु ॥ जीवोभमभराभारोभायागुरुपकोयथा ॥ २३ ॥ अक्षस्वभावानरिवलाठछरीरादासना
 वश ॥ जीवोयदीत्वासयातिपुष्पाद्गन्धमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदतामेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवामांगश्रातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अत्रेष्टुष्टमेडादिदोषेरायात्यहस्यताम् ॥ स्तइत्युच्यतेतददेशेविगतजीवित ॥ २६ ॥ सर्जीव प्राणमूर्तिं खेयजयजावति
 ष्ट ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्स्थस्वत्कारमाततम् ॥ २७ ॥ अयददेशेहिजीवेनत्वसत्तेवावलोकित ॥ अस्त्यनाशेत्वमप्येवपश्यमावाप्तु
 पुनवत् ॥ २८ ॥ यदैवपस्थत्पाकारांशेपानारांशयैवस ॥ आदिसर्गेभावनयाकिलेव्वेवविभावावत ॥ २९ ॥ स्नादित्युद्रवकालेहियय
 याहभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसिदिद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनानूत्पुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्नेनाद्यतनेनाशुल्लसनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयवभिभावतोभिभावनायावशादेवतदपकस्मिन्ननुग्रहायाद्यकुलालयस्किंचिन्निर्मितम् ॥ किलेतिप्रतिपुराणयसिद्धौ ॥ २९ ॥ ननुत्ससिकालेकमादासनामयमिथ्या
 भूतमनुस्थितिकालत्वर्यकिपासमर्पत्तात्वर्यनीनसभ्यतानुभाषाद्यस्तवमेवेत्याशक्याह ॥ स्नादिति ॥ उत्ससिकालेस्नादितिप्रथमक्षणेयययादेहपटादिद्वयमिथ्याभूतसत्यवा
 पुरात्स्थितआविनारातदेवतपास्तभावमेवअभ्यतिनस्यभाषांतराभक्तौ ॥ अस्त्यास्तदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभाविसिन्नेशेययोत्सम्यकपस्थिनिहेतुत्वत्सविद्विनाभावेनेप्राप्तताया
 अक्षरानाद्यतिभाष ॥ ३० ॥ देशपाकाराणांभासनामयत्वमनुकिंमतलाभाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अणुभाषासनाकस्मिन्नेहरेषाकारस्यधुभाषासनाभ्यासमसूतप्रत्याकारहत्यास
 मूलनारातसकलवितिभाष ॥ पुरुषार्थेनअपणममनानिपुरुषययमकनितेनासवशाकाराभेनेकीयतेवाच्यते ॥ अद्यतनेनप्राप्यचित्तादियत्नेनसत्तनमपयतनमधर्मानुष्ठानयया
 कीयतेतदह ॥ अद्यतनेनहाहयत्नेनसत्तनमायतनपुण्यद्वयपानास्येतद्वदितिवा ॥ ३१ ॥

ननुयद्गोत्रानापयतमानानांप्रयत्नं प्रयत्नाभि पूर्वतन्मकमकोधादिवासनाभिर्विनश्यमानोदस्थतदिति नोत्तरत्वप्राबल्येहेतुरिति चेत्तथाह ॥ यएवेति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषुमध्य
ननुयद्गोत्रानापयतमानानांप्रयत्नं प्रयत्नाभि पूर्वतन्मकमकोधादिवासनाभिर्विनश्यमानोदस्थतदिति नोत्तरत्वप्राबल्येहेतुरिति चेत्तथाह ॥ यएवेति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषुमध्य
ननुयद्गोत्रानापयतमानानांप्रयत्नं प्रयत्नाभि पूर्वतन्मकमकोधादिवासनाभिर्विनश्यमानोदस्थतदिति नोत्तरत्वप्राबल्येहेतुरिति चेत्तथाह ॥ यएवेति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषुमध्य
ननुयद्गोत्रानापयतमानानांप्रयत्नं प्रयत्नाभि पूर्वतन्मकमकोधादिवासनाभिर्विनश्यमानोदस्थतदिति नोत्तरत्वप्राबल्येहेतुरिति चेत्तथाह ॥ यएवेति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषुमध्य

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणीचिराभ्यासतिरुद्धासत्यतिहेतुरितिवत्क्षयएवपरमपुरुषार्थाधीनसर्वप्रयत्नैः कार्यइत्याशयस्फुटीकुर्वन्प्रगवताह ॥ त्वमेति ॥ शास्त्रोपपद्यतन्निना
चिराभ्यासवशात्तद्व्युत्पत्तिस्तत्रोपमानत्वासनैवयमेहेतुनासंसारभ्रमदायिनीतेनेहेतुनातत्त्वज्ञानाभ्यासेनसमूलवासनाक्षयः श्रेयसइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलज्ञानुकाभोजुर्नपृ
च्छति ॥ किमुत्येति ॥ अज्ञानमेवतन्मूलज्ञानत्रेवसमूलतन्माशइतिप्रगवताह ॥ भौत्थ्येति ॥ ३७ ॥ तत्रविचारादात्मस्यरूपपरिचयसेटस्तत्तद्वाढ्यैर्नदेहतत्सर्वविषयादिष्वह
ममेतिवासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यतइत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननुवासनामयमेवावलिगतत्वातिविबोजीवस्तदुत्पत्तस्तस्यवासनाक्षयक्षयएवस्य ॥ दिव्यनर्थाद्यैवतत्त्वज्ञान
वासनाक्षयश्चेत्याशयेनाजुर्न शक्नोते ॥ वासनाविलयेइति ॥ विलीयतेतिनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानवाधिभासलक्षणपरमपुरुषायत्यमरणस्य आत्यंतिकानधनास्य च को भाजनतो येति न कश्चिद्वितिलक्षणयाभ्यास्येयम् ॥ प्रसिद्धजन्ममरणेनूनापासे तत्त्वज्ञस्य
समूलधासनानागतत्वस्यैव भावात्सुखापरस्य धानुगताया ॥ ४ ॥ भवेत्यस्योयोयस्मिन्निर्दिष्टभाषसगरीजीव सधर्षिवाद्यन्तोभूतभाषाधीनजन्माद्वेशकालभेदभिन्नइत्य
भ्युपगतस्यात् भवेत्कर्तृवैश्वरपरमायत्त एतद्वद्वनयात्ताविषयापि विहितत्वात् इत्यमजानात्सात्येव जीवजगद्देवकल्पनया ससरतीव्रतदेवशाब्दीयप्रवणान्दिपयत्वेन स्तन्यदुल्या
सवासानादिर्थादिपुष्यत्वस्य भावेन निवर्तसैवाप्तस्य मुक्तिरिष्यति यीत सिद्धात् अभ्युनक्तश्चित्तदुष्कावितो दोषद्वयत्वाशयेन भगवान्माधसे ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४९ ॥ अनापयस्मन
व्याधीनम् ॥ ४९ ॥ साधसमूलधासनानुक्तिपाधद्वयधाराणाञ्चोदन्मुक्तिरिति प्रसिद्धाद्वैद्व्यत्वाप्यनुप्रविशुभक्येति न मुक्तिफलभाजिदशय कायदत्ताशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४९ ॥ स्वयमोक्षानकभस्मिन्नासति यथाशरवाहित्येवालभ्य ईकत्वात्मानोनेवेत्याशयेनाह ॥ यदिति ॥ ४९ ॥ उत्तमा दानसंक्षिप्यापसहरति ॥ इदं नित्येति ॥ स्वभा
जीवेवित्यनायातेश्च कोला न्यया कृता ॥ कोसौ भाजनतामेति जन्मनो मरणस्य च ॥ ५० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमात्मरूपयदाविलम् ॥ तदेव वाभना कारजीवविद्विभहामते ॥ ५१ ॥ अनायतमसंरूपस्य मात्मरूपयदव्ययम् ॥ प्रबोधाद्भासना
मुक्तं तन्मोक्षविद्विभारत ॥ ५२ ॥ जीवत्वेव महत्वाद्वा होतत्वेमेत्यथास्थितम् ॥ वासनावागुरेन्मुक्तो मुक्त इत्यभिधीयते ॥ ५३ ॥ यो न नि
वासनो नूनसवधमपरोपिस ॥ सर्वज्ञोऽप्यभितोषद्वयजरस्योऽयथास्वग ॥ ५४ ॥ इदं नित्यगर्भे शिखिपिच्छिकेव सूक्ष्मापरिस्फुरति
यस्य तु वासनांत ॥ मुक्तः स एव भवतीह हि वासनेव वधो न यस्य स्तननुतत्स्य एव मोक्ष ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० वा० दे० मा० सोपाये पुनि०
पु० अजुनोपास्थाने जीवतत्त्वनिर्णयानामपप्रचारात्तम सर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इति निर्वासनत्वेन जीवन्मुक्त
याजुन ॥ अत शीतलतामेत्यवपुदु खमलत्वं ॥ १ ॥ जगामरणानि शक आकाशविशदाशय ॥ त्यक्तेष्टानि प्रसक्त्योर्वीतरागो भवा
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिदं किंचिदयथागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्मणि न किंचिदिह न भवति ॥ ३ ॥
यासिंहितत्वाद्दर्शनस्य अनापयस्य अनापयस्य परमात्मनो गनेऽर्द्धकालिक विविचिच्छिकेवनानाभ्यभवापि नीयुः प्रभासना अत परिस्फुरति कीदृजजगदाकोणप्रय
तेऽप्यनुप्रविशति रीतिरेव दर्शनयमाप्योत्स्य भासनात् समूलधासनादध्यामुक्तो भवति ॥ इहासिभ्यारभास्यभिन्नपुण्य समूलाभासनेष्वथ स्तरास्तय एव मोक्ष भवेत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इति श्रीपाणिनिप्रवक्त० वा प्र० नि पु० पप्रचारात्तमः सर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इति निर्वासनत्वेन जीवन्मुक्त
यत् ॥ १ ॥ अपुदु स्तराश्च अपुदु स्तरम् ॥ १ ॥ २ ॥ प्रवाहपतित शिष्टव्यवहारपरत्वात्तकार्यमवश्यं कर्तव्यं निरपुदु दमनयानि च परत्वात्तानि पागदानादीनि कर्मणि गुरुनका विसेतत
वर्गोपस्य संतिरित्यर्थ ॥ १ ॥

ननु क्षणभावितामोहेन कथमनाशनकल्पविस्तीर्णससारलक्षणं मनोराज्यकृतं तत्राह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्ततायाः क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्समर्थमित्यर्थः ॥ २ ॥ क्षणकल्पीकरणस्येतत्तत्तत् असदुत्सादयतीत्येताच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मान्तोपि बहुआश्रयवदसदपि जगत्सत्कृते ईतीदृशमनःसामर्थ्यादेवेयं जगद्भूतिरुचि तेत्यन्यच्च ॥ २ ३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २ ४ ॥ एवमिवापि नित्यमुक्ते आत्मन्यप्यतत्त्वाद्यतिभामात्रतो जातत्वात्तुच्छनिमेषप्रपञ्चार्णिकमप्युत्थितजगदजानिद्रिअचर्ददृश एवसर्गाभ्यर्तैर्जसारतादुरक्तेदत्ताकल्पिता ॥ २ ५ ॥ सात्त्विकमुक्त्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदितकते अज्ञाततत्त्वस्थान्मन इदं जगद्यतिभासविपर्यासोन्यथाप्रतिभासस्तावन्मात्रम् ॥ इदं शब्दास्त्यप्रवृत्तावप्यारोपे निदृशौवाधेवाकावजसारात्मकाश्चिदित्यर्थः ॥ २ ६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं न कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्ताच्चक्रत इति

क्षणभावितामोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असेद्वमनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २ २ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वात्संक्रुते बहु ॥ २ ३ ॥ असत्सत्क्रुते क्षिप्रमितीयं भातिरुच्यता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावातः ॥ २ ४ ॥ यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वाच्चिमेवमयमुरियतम् ॥ २ ५ ॥ प्रतिभामात्रतो वैवकस्यितावजसारात् ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं त्वद्विदितकते ॥ २ ६ ॥ प्रवृत्तौ वानिदृशतौ वा कैवसावजसारात् ॥ चित्तचित्तव्रतश्चित्तस्य जगच्चित्रं कदा तदृष्टिबिलोभनम् ॥ नानातमोमथोलस्वनानातेजोऽहुरंजनम् ॥ २ ९ ॥ नानाकल्पागावयवं नानारगानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासादहं नानानुभवलोचनम् ॥ ३ ॥ नानाग्रहोयकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लताराचन्द्रार्कपंकजम् ॥ ३ १ ॥ विचित्ररचनोयुक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवदुच्चिकम् ॥ परमालोकमंकोलसुवताकाशफुल्लकम् ॥ ३ २ ॥

॥ २ ७ ॥ विनासकारणसाम्प्रतीतः स्वतश्चासदप्ययत्नं स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंभाश्चित्रलेखनसाधननीलधीतादिरगद्व्यपणि ॥ ३ ८ ॥ कथं पुरस्थितवत्ता ह ॥ सुहृजन्मिल्यादिना ॥ सुहृजयस्य सजयतीति सुहृजन्म ॥ दृष्टिपदहणिभिर्द्वयमनआद्यपलक्षणम् ॥ ३ ९ ॥ कल्पास्तदगयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३ ० ॥ सूर्योदयास्तादिकालेषु नानाकारेण पराश्रमेभास्वीपतीव्योयस्मिन् ॥ तत्रचित्रपदमवनादि वर्णयति ॥ व्योमं यथादिना ॥ ३ १ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभिः उल्लङ्घ्यैर्युक्तामेवालीलक्षणाः पराणि मज्ज्यश्रयस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभिलिखितैः सुरासुरमनुष्यलक्षणाभिरुचिकायस्मिन् ॥ परमउल्लङ्घेयश्चद्रसूर्याद्यालोकस्तल्लक्षणेन मकोलेन सुधालेपेन युक्तेन विराजमानतायस्य तया विधमकाशलक्षणकुड्यमिति र्थस्मिन् ॥ ३ २ ॥

जायते वययादृष्ट्यासयोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यामशेषश्चादृष्टिरपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्राग्रादृष्टीतां जगत्याश्रयतादृष्टिरेव प्रथमं वासनाशीथिल्योपयोगितायावर्णयति ॥ इदं
मिति ॥ अभित्तौ निराश्रय एव मनसा जगदाकारकलनात्पूर्वजगच्चित्रजायते एवास्तद्वर्तता भूतभुवनालकविराड्विस्तितदाधारतया कल्पमाना उदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्य समष्टौ वि
राजो व्यष्टयधीनकल्पनत्वाद्वा एव अश्रुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमाविततत्त्वपलादिद्यमया असमावितत्वचविरुद्धत्वादित्याशयेन प्रसिद्धतादृशमायामुदाहरति ॥ भग्नमिति ॥ नु
व्याकलनुबम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किल जले भग्नमित्यनुगतिव्याख्ये भेदे जालादावेवापपद्यते तद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चित्रस्याश्रयता तस्मिन् शून्यात्मनि चिद्व्योमा
त्मन स्तवाद्दत्ते दयस्ततो व्याश्रयं भूत इत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यद्विजगत्पथि चिद्व्योमनामेव पश्यसि तर्हि सादृष्टिरेव पर्यायसन्नेत्याश्रयभवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसंस्तुति
श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इदं विद्विमहाश्रयं भर्जुने हृदि यत्किल ॥ पूर्वसंजायते चित्रं पश्चाद्भित्तिरुदेति हि ॥ १ ॥ अभित्तानुस्थितो चित्रेदृश्य
ते भित्तिरातता ॥ अहो विचित्रा मायेयं मंत्रतुं वं शिलापुता ॥ २ ॥ चित्तस्य चित्रसदृशव्योमात्मनि जगच्चये ॥ व्योमात्मनस्ते किमियमहं
तावद्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमकृतं व्योमाप्योमिष्योमविलीयते ॥ भुज्यते व्योमनि व्योमव्योमव्योमनि चाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितं वासना
रज्ज्वा दीर्घसंस्तुति दामवत् ॥ वासनोद्देशेनेव तदिहोद्देश्यते भर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिविं वं यथा दर्शतयेदं वस्त्राणि स्वयम् ॥ अगन्धच्छेदभेदादेशाधा
रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेदभेदादि वस्त्राणि वस्त्राणां वरम् ॥ किंकथं कस्य केनैव चिद्व्ययते वा क्वसि दते ॥ ७ ॥ तेनैव वासनाभावो
धास्तपन्नपुवते ॥ योननिर्वासनो नूनं सर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोऽप्यतिवद्वालापं जरस्यो यथा हरिः ॥ यस्यास्ति वासना बीजमत्य
ल्पं चित्तिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायते तस्य पुनः संस्तुति काननम् ॥ अभ्यासाद्बृदिरुद्वनसत्यसंवेधवद्दिना ॥ निर्द्वंधं वासनाबीजनं भूयः
परिरोहति ॥ १० ॥

अमण्यप्रतथाविधंतजगच्चिन्नाभावतत्प्रसूतधावासनारज्ज्वविष्टिततच्चिह्नोभापीहजगन्निवासनोद्वेष्टनादेवोद्वेष्टयतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिक्तोपायदुरन्ध्रेयताप्यधिष्ठा
नवाकर्ण्यकलादेवनस्ततइत्याह ॥ प्रतिविधमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्धनादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेदभेदादिव्यवहाराद्योभ्यतादर्शनेनसर्वधासनाःसमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
ह ॥ अनन्धमिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातछेदभेदादिव्यवहाराजातद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मणाअनन्धसिद्धिद्वयमेवतदाकेनकर्त्राकरणवकिेनप्रकरणकस्यफलस्यार्थैर्कदेशेका
लवार्कच्छिद्यतेप्रधानेवा ॥ छेदादिव्यवहारावधानाब्रह्मानिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेननेनोपायेनवोधास्तेवासनानामपिब्रह्मानिरिक्तेकणाभावःसंपन्नएव ॥ ईदृज्ज्ञाना
भावेतुवासनावधोदुरन्ध्रेयनिपागुक्तस्मारयति ॥ यदिति ॥ ८ ॥ हरिःसहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्थाप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदधम् ॥ १० ॥

ददर्श। मिलेको मेवे देवनटी छप। चि मनुषिक। चरि कल्पमर्थ यति ॥ आकाश एवेत्यादि पद्य ॥ अपलेन कानु केन चित्त कलक्षणेन चित्त कभास्य। धिष्ठान ब्रह्माकारोऽवद्वयवर्ध
 माना जगद्वयलक्षण मनोहरानटीपुषिकार चिता ॥ यदि भावन मनो मये या छित्रीनु द्विरेष एक मुस्यो रगेष्टस्य शालायस्य ॥ ह्यस्य शाला प्रदीपस्थानी यस्य साक्षि धैतप्यस्य च के
 रिष सुख प्रमर्दिष्य पद्मिनि मुद्रिह्य रस्य भरणो चरितर किता म्भकारि ता छेका यया ॥ ह्यस्य ह्य भाव चित्ता सा विनीछा भिरानुत्ता ॥ ११ ॥ पुनस्तो मेव चि शिनति ॥ हे मेति ॥ तत्र
 ह्यभास ह्यस्य कर्म मय भाषि निपुण यो ते ह्ये मय मय भाषा देव बा चित्ता ह्येता अगल तिका यस्या ॥ यना ये पा एष के रा या राय स्या ॥ धर्मार्थ कामाद्या निबि निया भिना निभ्या वलनानि
 ययो लयाधि धेय दक्षिनि ह्यतिशो ब्रह्मेष्टे यस्या ॥ पाताल बाला विषम पातालानि कलजानु जं पागुल पद पाध्य र्थ युटि ह्यसममय की चरणो यस्य ॥ उन्मत्ता भूति ततो य
 स्या ॥ १२ ॥ भ्रमादि भाषा दुषणुदयेन उपासयार्थ ॥ सत्य गुण लक्षण कशुका हताभ्या मनुजनाभ्या विषे कै रैराभ्य कथाभ्या स्फुली अगय टिर्दं स्यात् ॥ सुभ्या लै रोषादि भिर्द्वेति तमही

आकाश एव चिता प्रतिभै करणा मुग्धा जगत्पय मनोहर पुत्रिकेय ॥ चित्मात्र चक्र परिरजित सर्व लोका लीला कुलाचपल चित्त कचिन्न क
 ज्ञा ॥ ३३ ॥ इमाचल गल तिका पन केश याशा वद्रा कंला भन विचालन दृष्टोका ॥ धर्मार्थ कामा विनियजिन शोख वखा पाताल जाल च
 रणोत्पन्न भूति तथा ॥ ३४ ॥ द्रस्ते रुद्र हरि यादु चतुष्टयो भ्रासत्वा दतोत्पन्न कुच स्फुरद गय हि ॥ सुध्याल वेष्टित मही तल पद्म पीठा पवीकता
 चल महा भुवनोदरो च ॥ ३५ ॥ राक्षस्य चकार चपल त्वहासि चेशा तारा कराल पुलका पविठत पति ॥ चचच्चतुर्दश विधा तुल्य भूत जातरो
 मां चना प्रलप वाद कद्वयुष्मा ॥ ३६ ॥ जीवा न्वि ताग नग न एव कता विचित्रा ध्यो मालिका चिर विलस्य पाचिन्न कर्मा ॥ चित्तेन चिन्न परिक
 म विद्वां ब्रह्म को नाना विलास वलिता वर पुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये पुनिर्वाण पकरणे पू० अर्जु० चित्त वर्णन
 नाम पद चारा सता ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥

तल मय चकार पीठा सप्तम स्या ॥ गोरोचना कलया विना नाशेण परश्चरणा स्थानीया कता अथ लानेर्बजन्त हिमवरादिना मावर्णय वर्तता यस्मिन्ता पाधि भमहा भुवन मध्य लोके प
 वड रं यस्या ॥ १५ ॥ राभ्य पकार स्य मे रुद्र भ्रिणी कार काल भ्रम्य यथा चपल सन द्भरति अनुहर स्य पन यति चर्च द्रा कल क्षणा क्षिप टाय स्या ॥ पविर्धि पुत्रे वत पति यस्या ॥ भुवन भे
 राक्षस्य राक्षि भयनुल परस्पर क्षिप टा भूत जाति मेवा भिर्वाग्दो भां चन यस्या ॥ भपु भूते पुम सिद्धा भूत भुक्ता द्विपल पद्म भाषा एव सर्वत जस्य भित्त वद्वि के स रत्ना च्छेनु गुणैराभ्यसना
 सीन प्याथाय यस्त्या बारा रल दि कन्द माला पुष्पाणि यस्या ॥ १६ ॥ कविनेय टिस मस्यात्मना अन्विता ॥ चिपस्य परिकर्षा णि लब्ध करण भूतानि विविध भासना नाम कर्मणि
 र्बद्विभिभासित पाधि भन अत एवा चिरादेव हि कलक्षणार्थ निष्पाणिका धि निर्वाण सप्त र्धन चित्तेन ह्यतिपुष्टवर्तिन ह्यपाधिलोकी लक्षण चर पुत्रिका स्या धिष्ठान भिष्म जन एव कते रपुत्र स
 हार ॥ १७ ॥ ॥ दक्षिर्वाहा सिद्धम० ताल पद्म को रो निर्वाण पकरणे पु० चर्च चारा सप्त सर्व ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥

यत्र पटादिस्थूलानामपि बाधस्तत्र परमसूक्ष्मासन्नानि स्थितिरसंभातिरेवेत्याह ॥ यन्प्रमाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिव तुच्छास्तुदा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि खोदरे अखिलं
पूरयति प्रसन्नितया विधे ॥ ११ ॥ समभाकारः पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन लभतः पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानाकामानापरिहारो निदृष्टिस्तद्वि
क्षणयामत्र युक्त्या विषयविषययुक्तविपुचिकारुपासदाप्रदस्ति हेतुं प्रदृष्टिप्रतिमतः करणस्थावाप्तनानि पुण्यमपस्त्य विभावः विगतससारबधोऽपि यासर्वानि र्थानामभूतिरभयस्य भावो
भागवानहमेव भवेति सर्वभागवद्गोनि र्थान्मार्ते स प्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य पुरस्तात् स्थितो सति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गार्हवी धनुर्यस्तसोऽर्जुनः ॥ गांढ्यज्गात्सङ्गायामिति
यस्यासौ सर्वपूर्वे मेक्षाणापटपटादयः ॥ वराकीवाप्तनातार्किकरोजुपरेपदे ॥ ७ ॥ ययानलगिरिं प्राप्य हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वरारकोरजस्तुच्छावाप्तनाभागबंधनम् ॥ कपूरितजगज्जालश्चैतत्त्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
त्स्फुरत्यविधेयं नानाकारविकारिणः ॥ यावन्नसंपरिज्ञातः शुद्धः स्वात्मा यमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदृशः क्षीणः स्वच्छतैवोदितानया ॥
नभसीव पदे तस्मिन् स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समभाकाररूपं तत्समभाकारवर्जितम् ॥ वागतीतपरे वस्तुके न नामोपमीयते ॥ १२ ॥
विषयविषयविपुचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवाप्तनामपस्त्य ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्या भवविभवो भगवान् भियामभूमिः ॥ १३ ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवास्मिताक्षरं देवचनमुपैष्यति तत्र
पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्द्विपति
नापरिवो धितां जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वोत्थाय गांढीवधन्वासहसि सारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहेरणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
तगजवाजि सारथि हुतक्षरद्विधिरमहानदीधुवम् ॥ शरोकरप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितद्युमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनो पास्थाने अर्जुनकृतार्थतानामापृचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ अर्जुनो पास्थानं समाप्तम् ॥ ५९ ॥
॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतादृष्टिमेव दृश्यराधवाधविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवहापूर्णमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्वर्थः ॥ धनुषश्चैत्यनद्धः ॥ १६ ॥ सौर्जुनो भुवक्षताः गजवाजि सारथयोद्गताः श्रीमप्रवाहितायास्तुतया विधाः क्षरद्विधिरमहानयोपस्थानया विधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
रप्रसरेर्महारजो निर्मितस्थल्याचतिरोहितद्युमणिः स्यात्सल्लक्षणविलोचनयस्यास्तथा विधा करिष्यति सार्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवागसिष्ठमन्तास्यार्पणकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
शः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ जीवन्मुक्तपदैः स्पृश्याचैत्यमुक्तचित्तः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायथा दृष्ट्या दृष्टिरीह वर्यते ॥ १ ॥ अयं विनाशिनी तसर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसंगता
लक्षणे यः सन्धास सर्वस्यास्त्यपदायशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि बाधलक्षणयद्ब्रह्मर्षणतस्त्यस्यार्थोपस्तुभयपरिशिष्टा रावडमहावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

निरुपानिवासानमीजानियस्यपात्रिधमन ॥ ११ ॥ उत्तोपदेशकममुपसहरन्मजुनिर्वासनस्थितोप्रतिष्ठापयति ॥ शालासेने ॥ हेअजुनत्वउच्छिता अभिताआराधेनत
 याविधः सप्रापनतत्प्रसिद्धमगवद्दीतारूपमनुपदेशसम्प्रापनमगलितमहामनोविमोहेऽसम्प्रापह्निरपगतमपुत्रधामिच्छेरोभूत्सानिवासनामनिशातास्मागलितधिसुरक
 शातप्रद्वष्ट अतएवविगतभयानिवाज्ज्वरनिदहतितेस्यार्थ ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीषासिद्धमन्त्रात्म्यप्रकाशेनि० पू० समप्रचारसमसंग ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ तत्त्वबो
 धेनसाक्षिप्राधानक्षपसमयः ॥ इदोपापगतनेनाप्यजुनस्यकतायता ॥ १ ॥ हेअजुनत्वत्वसावातजनपदमपुक्तलुपदेशान्मोहे सवासनाज्ञाननष्ट ॥ विस्मयकठशमीकर
 स्वस्वत विद्वत्सतस्वस्वतिरिहस्यमि साक्षात्कारोक्ष्यातापापसर्वदेहीअनाशाद्वतवधुधधादिकगुणसदेह स्थितोस्तिअतस्तत्सावस्थितिप्रिययययात्रासम्प्राहारकर्त्त
 दग्धतुवासानाधीजननिमज्जतिवस्तुपु ॥ सुखदुःखादिपुस्वच्छपप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शातात्माविगतमयोऽक्षितामिताशोनिर्वाणो
 गलितमहाभनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठालस्यपदतिरेकशालिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रांतिवर्णनंनामसमप्रचारा सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नष्टोभोह स्मृतिर्लब्धात्वस्यसादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसंदेह करिष्येवचनवव ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ वृत्तयोपदिबोधेनसशांताद्धदयस्तुष्टम् ॥ तच्चित्तशान्तमेवां
 तर्विद्विसत्वमुपागतम् ॥ २ ॥ अत्रतच्चैत्यरहितंप्रत्यक्षेननामकम् ॥ यत्तरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्प
 दजानादय ॥ भूतलाद्गगनोर्हीनविहगमभिवोज्ञतम् ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षेनमाभासशुद्धसकलवर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शाभिव ॥ ५ ॥ सवातीतपदत्वच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदंद्रुज्जनदहिरणुनिव ॥ ६ ॥

सताविषयवतवचनकरिष्यपालिपिध्माभिर्य ॥ १ ॥ एवमर्जुनेनकृतार्थत्वैर्वातेपित्वोपदिष्टतत्त्वबोधेनसमूलसर्ववासनासाधनुपपत्तिभिद्वयिष्यपश्रीभगवानुवाच ॥
 वसपदत्वादिना ॥ तत्त्वबोधेनद्वयोपगमिहसपोपरिसर्वाभनार्शांतास्तार्हिषवासनासकचिचरातसरासर्वनिर्वासनत्वमुपगतमितिचिद्वि ॥ तथाचभुति ॥ यदासर्वेममुष्य
 तेकायापत्यद्विभिरा अयमनोऽयमोभवत्समप्रप्राप्तमभ्युदायि ॥ २ ॥ आप्रअस्यासत्प्राप्तप्राप्तयोपस्येकेनान्तकयथावद्वारोसर्वीतस्वतन्त्रशोपविनिर्मुक्ततद्वच्येत्यरहितमजती
 तिरोप ॥ ३ ॥ जागताम्यसुराहयोर्देवानाम्यकेचनतत्सदनविद्वि ॥ वृत्तमपूर्वैरागतम् ॥ ४ ॥ आभासमहाभूतादिष्वपोद्गाविषयेप्राप्तमासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दरां
 दुरमर्षान्छिददिवि ॥ ५ ॥ तद्वरनिषमप्रपापघघृणमप्राधान्यव्यक्तानिद्विष्यादनास्याआशयकीत्याह ॥ सर्वहीनमिति ॥ पितृत्वाभावादस्यच्छम् ॥ असगत्साप्युद्धम् ॥ ६ ॥

यवपट्टाद्विशूलानामपि वायस्यनपरमसुखवासनानां स्थितिरसमावितैवेत्याह ॥ यत्प्रभाविमि ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिवतुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनिस्वोदरेऽविल-
 पूयति यस्य तितथाविधे ॥ ११ ॥ समयाकार पूर्णतादृक् ॥ समलैर्जागदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमत पूर्णालिङ्गदर्शनादेवाभिमतानां कामानां परिहारो निवृत्तिस्तद्व-
 क्षणयामवयुस्तथा विषयविषयकविषयचिकारूपसदप्रवृत्तिहेतुमहत्स्थितिमतःकरणस्थायी सानानिपुणमपास्त्यविभवः विगतससारवधोभियः सर्वानर्थानामभूभिरप्रयस्तभावा-
 भगवानहमेव तत्सर्वं भगवद्गीतायां न्यते स पदेणोपदेशः ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य पुरस्तात् स्थिते सति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीव धनुर्ग्रस्य स्पन्दोर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सहायामिति
 यथा सौ सर्वार्थमेहीणाघटपटादयः ॥ वराकीवासानां तत्रार्थिकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरिं प्राप्य हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा-
 द्यचित्तस्त्वमविधालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावासानां भागवंधनम् ॥ क्वूरितजगज्जालश्चित्तव विपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव-
 रसुरत्यविधेयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्तसंपरिज्ञानशुद्धः स्वात्मयमालम्बना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्वच्छतैर्वोदितानथा ॥
 नभसीवपदेतस्मिन्स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समयाकाररूपतत्त्वमभ्याकारवर्जितम् ॥ वागतीतंपरं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपुचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवासानामपास्त्य ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्याभावविभवो भगवान्भियां भूमिः ॥ १३ ॥
 श्रावसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथमधुपइव ॥ सिताब्जवदं वचनमुपैष्यति तत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ मम तव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति-
 नापरिवो धिता किनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वोत्थाय गार्हावीधन्वा सह रिसारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदं होरणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष-
 तगजवाजिसारथिभृतक्षरदुधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोकरप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० भो० नि० पू० अर्जुनो पास्थाने अर्जुनकृतार्थतानां भाष्यं चाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनो पास्थानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिम्रिनिःसंगसंन्यासवस्त्रां पूर्णमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्वर्थेव ॥ धनुषश्चेत्यन्वह ॥ १६ ॥ सौर्जुनो भुवक्षता गजवाजिसारथयोदुताः शीघ्रप्रवाहिता यामुतथाविधाः क्षरदुधिरमहानयोयस्यातथाविधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क-
 रप्रसरेर्महाराजो निर्भितस्थलयाचतिरोहितधुमणिः सूर्यसंलक्षणा विलोचनयस्यास्तथाविधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा-
 ऽसर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७९ ॥ जीवन्मुक्तपदं स्पष्टाचेयमुक्ताचित्स्थितिः ॥ सुस्थिरास्याध्याप्यादृष्ट्या सादृष्टिर्हवर्णयते ॥ १ ॥ अघविनाशिनो सर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसंगता-
 ऽक्षणेभ्यः संन्यासः सर्वत्यागस्तपदायार्थो धः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्पदार्थो धस्तदुभयपरिरिष्टावद्वह्मवाक्यार्थसंज्ञिदानदैकरसभूमात्मनि द्वेत्यर्थः ॥ १ ॥

पक्षिभूषर्वस्थितो यत सर्वधर्मा य सर्वधर्माः सवतभयः कालभयेऽपि एवसर्वाः नित्यप्रयत्नमाध्यायिष्यान्त्य परस्तभवासानांश्चिद्वन्तपाराश्चिन्त्यस्तमावः भवत्य ॥ १॥ सवतभयः प्रभवे
 भावाद्भूतमपि सर्वानरत्नान्वर्धत्वाद्भूतस्य ॥ एषमाकारावस्तथमपि तत्समातिवस्तद्वलुपयाममेव ॥ इत्यथप्रकारेणापितवेकमस्तिनान्यवर्तिस्तिद्वैत्यपरिच्छिन्नरूपेणा
 पितस्मिन्तिद्वैतस्तस्यस्तत्सर्वप्रसक्तमाश्रितसत्त्वभ्ये ॥ एवमतिश्चित्तपरिच्छिन्नसत्त्वमाश्रितमपि सितपरिच्छेदशयोभावेत्यर्थः ॥ १ ॥ द्वि
 त्यपरिचराल्लनारूपविद्वान्किमिदुभूयत एकचित्ततद्वृत्तिमतिर्विद्यतेत्याप्यप्याख्याचित्तनिर्भर अपरचित्ततद्वृत्तिरपिप्राणाभगमायादिसवायस्यासाक्षिसर्विदुषम
 तिर्निरनित्यसिद्ध तदुभयमपिचत्वेनसर्वधर्मिपुटप्राचविनिमुक्तेतत्परमपदब्रह्मेवस्यन्ममितिचिद्वैत्यार्थः ॥ ४ ॥ साध्येयसवयवविनिर्मुक्तसविस्थितिः ॥ यतोवाचानिधर्तन

यस्मिन्सर्वं यत् सर्वं य सर्वसर्वं तत्तत् ॥ यश्च सर्वं यो नित्यमात्मनो विदितपरम् ॥ २ ॥ दूरस्थमप्यदूरस्थसर्वं तत्सर्वमेव च ॥ तत्स्य सत्तामवाप्नोषितं देवात्सत्तस्य ॥ ३ ॥ यत्सर्वं यो विनिर्मुक्तसर्वेदनमनिर्मितम् ॥ चेत्यमुक्तं चिदाभासतद्दिद्विपरमपदम् ॥ ४ ॥ सा परा परमाकाशासादृशादगुत्तमा ॥ सामहिषां वमहिमागुक्तां सा तया गुरु ॥ ५ ॥ स आत्मा तच्च विज्ञानं स शून्यवक्षतत्परम् ॥ तद्धेयं स शिवभात सा विद्या सा परा स्थिति ॥ ६ ॥ यो यमन्तश्चित्तरात्मा सवानुभव रूपक ॥ यत्र सत्त्वं सर्वानि स्वात्मद्रव्याणि स तया ॥ ७ ॥ स जगत्तिलोत्प्लासजगद्द्रव्योपक ॥ स जगत्पादपरस स जगत्सृष्टपालक ॥ ८ ॥ सर्वतुर्भूतमुक्तानां परिभोतदधर ॥ समुत्तमरिचौघा नापरमार्ताक्षतातया ॥ ९ ॥ स पदार्थपदार्थत्वं स तत्त्वं यदगुत्तमम् ॥ स सतो वस्तुन सत्त्वमसत्त्ववा स तत् स्वत ॥ १० ॥ य स्वचित्तिविवि न्णस्य यमात्मैव लभ्यते ॥ सर्वैव जगद्वाचा अविचारेण चारव ॥ ११ ॥ अविद्यमाना सद्भावा विचारविशारव ॥ अहमादौ जग ज्जालं मिथ्या भ्रमभारलति ॥ १२ ॥ को नु शूलवानुयमानिदं तिकथमवापधी ॥ आद्यमध्यातमानानि सकल्पकलनान्यद् ॥ १३ ॥

ल्यारिभुतिप्रोक्ता आनन्दोत्कण्ठराया परमाकाशा ॥ भट्टिन्नामहस्वानाम् ॥ गुरुणामाभ्यानां परमाणु ॥ नात-भरमस्तीत्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सैवसबन्तगत्कारइत्याह ॥
 सद्रसादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ सप्रसवपरार्थानामशाधारणस्तत्रयमित्याह ॥ सद्रति ॥ सत्त्वसम्पत्काम् ॥ १० ॥ सक-य स्वस्मयितित्वात्त्रिककद्वेषणयोस्तद्वेषणविषियेणाटो
 त्रिकनोपायसर्वस्यमार्थवनाभ्यर्तितेऽलभ्यतइत्यर्थ ॥ ११ ॥ सत परमात्मनोऽभावाधिकस्याविचारविशरारइत्युक्तनभकर्तुरेनविचारेणजगन्नावाविधीयतेतद्वरायति ॥ अ
 दृष्टिभ्यारिना ॥ १२ ॥ वृत्तिभारयाम् ॥ ननुभोषेयुद्धस्यापितवथास्याद्येनिमित्तभाविप्यतिशयाह ॥ कथमिति ॥ धीर्बुद्धिरप्यसगाह्यमार्ककथमभावा ॥ मध्यामीनास्तिहेतुरि
 त्यय ॥ प्रायेणुशास्त्राध्यापितवत्वाआदिमप्यातद्विरिच्छेदा सकम्पकलनानिवाहनेनयमव्यतिरेकेणसतीतिविचारप्रसङ्गोभेदेयसामसक्तित्पारायेनाह ॥ आद्येति ॥ १२ ॥

एव विचारवतो लोकगामा विरुद्धव्यवहारकाले पिशास्थितिर्नापैतीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्य मनःसमेभ्योपि स मेबलणि स्थितं समहात्मा सर्वदा अंतरुदयात्म
 योऽमुक्तस्थितिरिति परेणान्वयः ॥ १५ ॥ व्यवहारकाले तादृशस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ जावेति ॥ यतो यभावनेयैवाह्वयपवाहूढो नव्यवहारत इत्यर्थः ॥ तथा चाहु ॥ भा
 वाद्वैतसदकुप्याक्किपाह्वेन कर्हि चित् ॥ अद्वैतचिपुलोकेषु न द्वैतगुरुणा सहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लब्धयो ह्येवोपानापमानादिद्वयम् ॥ कथतस्मिंश्चिन्मणौ जीवन्मुक्तेऽप्यवहारः प्रसर
 तितयादर्शएव दृष्टात इत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथा आदर्शदृश्यमानो जलव्यवहार अविभागमादर्शस्य वैचित्र्यविभागविकारमकलैव प्रतिबिंबतितद्व
 च्छिन्मणावपीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशेष्यतदीहागुरुताद्व्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्मम आदेशस्तदुपदेशोपितन्यधिन्न्ययएव ॥ २० ॥ चमत्करोति विवर्तते ॥ प्र

ब्रह्माकाशमनाद्यंतकेवेयताममात्मनः ॥ इति निश्चयवानंतःसम्यग्व्यवहृतिर्वाहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोऽमुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेति न चोदेति मनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्य स्वस्येव शून्यत्वं समहात्मे ह तदपुः ॥ भावाद्वैतपदारूढः शुभमपरयाधिया ॥ १६ ॥ व्य
 वहार्यपिसंक्षेपेनैयादर्शनरोयथा ॥ आदर्शगुरुष्वस्येव व्यवहारवतोपि च ॥ १७ ॥ न यस्य लब्धयो ह्येवोपानापमानादिद्वयम् ॥ अविभा
 गमिवादार्शोचिन्मणौ प्रतिबिंबवति ॥ १८ ॥ चित्तेः परमनैर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्करोति रेवेयं जगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्यै
 व्यं न च द्वित्वं समादेशोपितन्ययः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्करोतः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनि शतैव चिच्चमत्करोति चितिः ॥ चित्सत्त्वं
 दोहिसंसारस्तदस्यदः परंपदम् ॥ २१ ॥ चित्स्यदशमनेनेयं यशिराभ्यतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनेतर्थोऽशभावार्थो भावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपि सभावतत्संविद्यस्य दंडाद्वत्तम् ॥ शून्यत्वमजडं यत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेन भावनायत्ता संस्तुतिः सानुभूयते ॥ अभावा
 नामात्रलयात्साचनिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलं केवलीभावात्तदूपासैव शिष्यते ॥ चित्स्यदमेव संसारचक्रप्रवहणविदुः ॥ २५ ॥

स्पदो विवर्तएव ॥ २१ ॥ तेन च महति अपरिच्छिन्ने ब्रह्माकारे चित्तेनेपरिणते सति यः अशभावस्य जीवजगद्दृष्टौ केदेशभावस्यायोऽप्यगमः सोऽर्थः परमगुरुवार्थः स एव भावनाक्ष
 यो वासनाक्षयश्चेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यथस्माद्धेतो असत्यपिसवित्स्यदंडाद्वत्तजडस्वभावभायादयतिततस्माद्धेतोः स्पदस्य स्वत्वमेव अजडतत्परमचितेर्वपुः स्वत्वमिदं त्वनुभवनिष्ठा
 आहुः ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपाया सति सा अनात्मजगदाकारस्य तत्त्वेन याथावर्थाभावनतदायत्ता तथैवानुभूयते ॥ तदभावनाभावेण भावनालयात्सा जीवन्मुक्तस
 त्तिर्देषपदवाचि साररूपिणी नवधक्षमेत्यर्थः ॥ २४ ॥ कथतर्हि जीवन्मुक्तो सा शिष्यते तदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावाच्चिन्मणौ भावात्सा सति तदूपाचिद्वैव शि
 ष्यते अतश्चित्स्यदमेव भावनादिह पसंसारमाहु रित्यर्थः ॥ २५ ॥

सवनधितृपृथगस्तीत्यथोपपदस्रस्ति पृथगस्यति ॥ २६ ॥ २७ ॥ स्वभाव स्वात्मतत्त्वतद्वोधभावेण ॥ २८ ॥ भोगवासनासंयासद्व्यभिहितभोगानामभिधानमेवकालस्यभी
 यम्भुक्ततायालक्षणम् ॥ मुक्तोसोभोगान्भाषयतितादाह ॥ इतदिति ॥ २९ ॥ प्रवर्तीतिपूर्वाभ्यां ॥ कोनुगृहेत्यादिनावर्णितेभ्योविवेकादिलक्षणेभ्यः अपरलक्षणम् ॥ ३० ॥
 इतरालक्षणतामाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्मविशेषकतेनभोक्तृभाष्यभोगकोरणस्यद्वेदमित्यस्यावृत्त्यासंयत्तद्व्यभिहितभोगानामभिधानमेवकालस्यभी
 यत्स्य ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनवद्वेधाराण्यनिमित्तेभोगेपद्यति-सावयाचेद्वेधेत्याह ॥ यदिति ॥ योलोकानुरोधसिद्ध्यर्थमुभयमानानपिभोगानुपपन्नार्थतेनमुक्तेसुद्विभास्त
 त्वविध्वान्भावोद्वेगमयसमल्लोकांनुरोधासिद्ध्यर्थव्ययमपिदृग्दर्शनोभोद्वेधितवत्तत्स्यवयाचेद्वेधेत्यर्थ ॥ ३२ ॥ मनुसायद्विद्वयाचेद्वेधेत्यर्थ ॥ ३३ ॥
 माहमानप्रमथादिफटकादीवहेमति ॥ पृथगस्तिनवस्यदंश्रितेर्यांसंस्थतिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचित्तिस्मदत्तद्वोधोहिंसंस्थति ॥ अथो
 धमात्रेचिरस्मद फटकव्यभिर्वास्थितम् ॥ २७ ॥ बोधभाषाविलीनेस्मिच्छाचिद्रामरिष्यते ॥ स्वभावबोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना
 छति ॥ एतद्वपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावोनेवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्यद्वैवसर्वान्तरूपिण्यस्तीति
 निश्चय ॥ ३१ ॥ योत प्रकट स्वभासाज्ञत्वशब्देनसंस्तुत ॥ योनमुक्तेमुच्यमानानपिभोगानसुद्विमान् ॥ ३२ ॥ लोकांनुरोधसिद्ध्य
 र्थसद्वितिलुहेनम ॥ विनादन्निमयायुद्धानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ कश्चिदात्मवल्लोकेवस्वांगावदलनैरपि ॥ चिच्चैत्यचेत्यकोटिस्था
 तावत्पश्यतिविभ्रमम् ॥ ३४ ॥

तन्निषरसर्वात्मद्वेषनिप्रगुक्तमुद्विष्टविषयजननभोलगुहजननमधीयमेतिष-द्वीतिगुद्विज्वाल्क्यप्रवैतिसाक्यलक्षणत्वेनोक्तात्तादाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानद्व्यात्मतत्त्व
 म् ॥ तथाचद्विप्रमविषयवर्त्मभावदर्शनपरिच्छिन्नात्मद्वितिरासद्वारातत्त्वावगमोपयुक्तमितितल्लक्षणमुक्तमित्यर्थ ॥ ३३ ॥ ताद्विद्वेहात्मगुद्विद्वितिरासद्वारातत्त्वदर्शनोपयोगित्वा
 दलयादादिसोपानामवदलनादिसाद्वैतिकापितल्लक्षणार्थेनस्यात्तादाह ॥ कश्चिदिति ॥ यत्किंचिच्छब्देविद्वदनुभावेवास्तीगानामयवदलनाविसाहसैरपिसर्वात्मतादर्शनवराखा
 सावधारेकेत्ययोग्यमिदं स्यात्तदातदपिलक्षणस्यान्वयतदस्तीत्यर्थ ॥ अथवाअकश्चिन्मयेतिभ्येव ॥ आत्मावल्लोकेवल्लयादिभिर्द्वैतकश्चिन्मयाप्यदिच्छिन्नाकारयन्पयाअ
 रतललाकारयुद्धानिनास्तीगावदलनै स्वभावावदलनसदृशसाद्वैतकोटिभिरपिद्विद्वद्वययोगोनावगम्यतद्व्यर्थ ॥ तत्तुल्यतामाह ॥ चिद्विनिश्चिन्मि ॥ इयच्चित्तयावदवधोभासा
 अज्ञानच्छन्नाप्रवर्तितवद्व्यक्तकोटिस्थास्वप्रकारयुद्धानिरेकैत्यनुपविद्यासदीत्ययमपिरस्यद्वैतपिणीषगुत्वाच्चैत्यवासद्विषयपदमित्यद्वेतेनचिद्व्ययपश्यति ॥ ३४ ॥

यदाअनमम्यभोधोदय स्यात्तदास्यदस्यदंताक्रम साभिधानक स्तनाक्षासहक्रापियातिबाध्यतइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यंतिकाणचेटोपरमोपिसएवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यमनिर्वचनीयमपिहपयन् ॥ ३७ ॥ नविद्यतेअसवित्तिरज्ञानस्यदृश्यस्याश्रिते प्रशममोक्षाव्यावुद्विगिरित्यर्थः ॥ यदाचित्तात्माचित स्यदृष्टुद्विचितस्फाररूपब्रह्माकारस्त मध्यममनिर्वचनीयमपिहपयन् ॥ ३८ ॥ चित्तिरनिरर्थव्यर्थसवित्तिश्चित्ताकारोनिर्वाणतदुपरमश्रितेद्वेदशेनाविद्वेचेत् ॥ ३९ ॥ तत्तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षोभास्तुसमानिर्वक्षे स्थपुर्भावतितदानववायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिरनिरर्थव्यर्थसवित्तिश्चित्ताकारोनिर्वाणतदुपरमश्रितेद्वेदशेनाविद्वेचेत् ॥ ३९ ॥ तत्तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षोभास्तुसमानिर्वक्षे

इदंयावद्वोधात्मास्यंदतेस्यंदरूपिणी ॥ सन्यभोधोदयोतःस्यात्स्यंदास्यंदंशाक्रमः ॥ ३५ ॥ क्वापियातिचसंशंतातदीपवत्साभिधानकः ॥ चितःप्रशंतिरूपायादीपिकायाःस्यभावतः ॥ ३६ ॥ स्यंदास्यंदमयोनेहकथंवास्तिमनागपि ॥ यदस्यंदस्यमरुतोनसन्नासन्नमल्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपंतदेवांसवित्तिस्मंदायाःप्रशमंचिते ॥ अभिज्ञाःस्याच्चितःस्यंदःशुद्धचित्स्फाररूपयुक्तः ॥ ३८ ॥ नवंवायनमोक्षायस्थितआत्मनिकेवलम् ॥ चित्रेक्षिरर्थसंवित्तिनिर्वाणनचविंदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षादर्नामापीहनविद्यते ॥ मोक्षोस्त्वित्येववोर्धोतःपूर्णताक्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपिवंधस्तेश्रयोऽस्यंदनंपरम् ॥ यदनाभासमजडंतद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितःस्वरूपंसंस्थानमचेत्यन्मुखतात्मकम् ॥ यःसंकल्पनशब्दार्थरूपःस्यंदोमहाचितः ॥ ४२ ॥ वंधमोक्षादिकहोसौपेक्ष्यमाणःप्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेवसंशंतेत्वहंभावेनिरास्यंदे ॥ ४३ ॥ नविद्यतेकनैकिकस्यवध्यतेवाधमुच्यते ॥ संकल्पएवचितेबुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्यंदं सर्वजातमवारितम् ॥ स्यंदेस्यंदमयेवततन्मयत्वात्सदाचिता ॥ ४५ ॥ संक्षंणनचसंसारोनिस्स्यंदेच्चिह्ननेस्थिते ॥ चित्तेजएवचित्स्मंदइतिबुद्धेनिरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तिश्रितःस्यंदोनैकंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन्दृश्यमयेदीर्घस्वप्नेस्वप्नांतरंजन् ॥ नज्ञोमोहमुपादत्तेसवर्गवात्स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदल्लितिवद्व्यापवधः ॥ किंतर्हिश्रेयस्तदाह ॥ श्रेयइतिसपादेनावद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हिबंधमोक्षादिकव्यवहारार्हपदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हिचित्तसंकल्पस्यदस्योडपायस्तमाह ॥ संकल्पएवेति ॥ बुधोविवेकीस्वरचित्तसंकल्पएवचेदिदमयासकल्पितमिदनेतिपूर्वापरविमर्शो नविभागजहातितत्तर्हिजातोपिसकल्योवर्हिःस्यदजननाक्षमोवधानशर्यात्यर्थादेवसर्वमवारितमसकल्पमस्यदचज्जातमेवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एवचित्ताप्रबुद्धचैतन्येनस्यदेसक्षीणेस्यंदमयेवतंचसक्षीणेसतितन्मूलःससारोपिक्षीणएवेत्याह ॥ स्यंदइति ॥ ४५ ॥ अथवाचित्प्रकाशव्यतिरेकेणस्यंदोन्यानास्तीतिदर्शनादपिनन्दिनिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४६ ॥ मोहकाचन्नाद्वधम् ॥ ४७ ॥

अत्रिशपस्मिन्नसमवायमात्राप्रविषत्तानसुखजगदाकारोपलभा स्वइनतयपुक्तानवात्वादस्मिन्सुभ्रमयथास्मत्तथाउपगतस्तथ नपाउक्तसप्तषत्तानासत्तास्थ ॥ १५५ ॥
यानि वनउक्तसिद्धिदया सकलकृष्णकारकपायस्मिन्नलतिट्ठायीयेषतप्रत्यगत्तानमेवमुक्तप्रकारेणभ्यानेनविषारेणमयमपश्येत्सर्व ॥ ४८ ॥ ॥ इतिश्रीपासि

धमन्तासयनकाराग्नि पू वकानयदतम सुग ॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ अद्वितीयस्मृष्टस्यपरस्थनिजमायया ॥ सर्वांकारे स्थितिर्दिद्विषिभूतिरुपदिभ्य

त ॥ १ ॥ बाणतत्रद्वयविभूती प्रपचयिष्यस्तप्रमुष्यान्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तन्निष्ठा ॥ तथाचतदततोक्तपदिस्रषभूतिपूक्तयोमानुपादिहरेतिष्यतिभा

स ॥ १ ॥ यथामनुपातद्विभक्तपूणाद्वेर्नित्तिरीयभूतिर्दशतानवोक्तर्कप्रमयमभूमिकादिहरे ॥ तदुक्तभूमिकासुखसोक्तयमाह ॥ आकाशेति ॥ कर्त्तव्यतेतस्येवैवज

नतेरलगाप्य ॥ २ ॥ तस्मिन्नस्तनिष्ठानदस्तुतिषिरोपिमादित्यशयगातम्येनतिष्ठतीतितस्योभनुष्यमधर्मादिर्जनसेन ॥ सर्गीकसाययेतिननुत्तराधर्मापुत्तरभूमिकोवा

यनादतिनसप्तमनिष्ठानगमवित्तिसत्तायस्मिन्नेतसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतस्तदननुभगयन्नसर्वोपलभाभ्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यागत्तानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०टे०सोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावधोनामैकोनपष्टितम सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ६४ ॥

श्रीवन्निष्ठवाच ॥ ॥ एवमाद्यपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनास्तु

यान्पादव ॥ आपाशगमनायामि कर्द्धासि र्नाद्धतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येनेवजनेनेहस्वर्गोस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनभियतेतद्याप्या

गनशाब्धेन ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जायतेनागततद्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सत्तासामान्यरूपचेम्ननाग

पिविभाष्यते ॥ तत्त्वनिर्भयमानेणजनुर्मुक्तमनामुति ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणितभूयपरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहृकारश्रित्तत्त्वन्नक्षयगतम् ॥ सत्तासामान्यमाभातमनसासक्तिसुष्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवन्निष्ठवाच ॥ ॥ चद्रहससर्वदेहस्यमुक्तेपिवतिव

त्ताति ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्याधम् ॥ तत्त्वज्ञानरोक्तपादधिभूतब्रह्मन्त्वबोधेनपप्य ॥ अनेतिस्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणपाराणिनिर्दिशेरानायाविभिन्नधीक्यते ॥ नरुभ्यतेकुड्याविभि ॥ ४ ॥

सत्तज्जु साधारणजगदुरारोपेयद्विस्त्रासयाधिनपरितप्यसेकपुनरुक्तमभाररमृजुत्तरेणाप्य ॥ ५ ॥ यद्विभावाज्जुनपरितप्यतेतत्तत्तासामान्यरूपार्कनिर्दिशेषपुनसवि

शयम् ॥ आपेतस्त्वभिनिवप्यनमसगतम् ॥ द्वितीयेनव्याप्यभुननपरितप्यतेनत्यामतिकपरितापोच्छेदवपनमयुक्तमित्यारायेनराय पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसर्वदेह

यप्रसपातदन्विदेशेपमाभानपूणविभाममक्षत्तासावात्यभिहित्वयाप्यतेदहनमनस्तीमनश्चादिसर्वविशेषवाग्दृषदात्माश्चरइत्यप्य ॥ ६ ॥ नाभमपचवाधोत्तरपरिशोदनि

शिरायेमिधितयस्रकारित्सर्वविशयमितिवाचितमयस्रसासावात्यभुक्तैर्कनुसर्गजीवभावेव्यीभ्यरभावेभुक्तैश्चयदनुत्पन्नमसहृदयदानसम्प्राप्तदेवोक्तनेवैवजगतस्तत्त्वम् ॥

तपनुत्तरश्रितनानकसिद्धाध्याशयनवतिष्ठ वमापस ॥ यदिति ॥ आदत्तकापायस्रमसर्वकाष्ठे ॥ विनिहृतिसुषुप्तिप्रलपयो ॥ क्षवित्सवेद्यवर्जितनुरीयमायाम ॥ ७ ॥

स्थितमेवकञ्चामीकरवद्वोधेनाजितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयविकार्यानुस्यूतं द्विभूतितयोपवर्णयतीत्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तदित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्गेद्रियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिन्द्रिये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्या अहंकारतया ॥ सविद्विबुद्धौ ॥ सविख्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेत्नेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तच्चविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यकमेयुगसवसराद्यादिभेदे ॥ क्रताविख्यादितत्त्वपञ्च ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तस्यवर्गतमाद्यन्तरहितंस्थितमर्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलं वस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ ८ ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्योषिशब्देश्चदतयास्थितम् ॥
 स्पृशंस्थितंस्पृशतयात्वचितत्वकयास्थितम् ॥ ९ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टंनेत्रेजीनंचदकया ॥ १० ॥ घ्राण
 घ्राणतयादृष्टंघंघेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ ११ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौबायुतयास्थितम् ॥ तंजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ १२ ॥ मनस्तयामनस्यन्तरहंकृत्याप्यहंकर्तौ ॥ रूढंसंविदिसंविख्याचितेचित्ततयोस्थितम् ॥ १३ ॥ दृक्षे
 दृक्षतयालक्ष्मणंपटपटतयोदितम् ॥ घटंघटतयारूढंघटंघटतयोस्थितम् ॥ १४ ॥ स्यावरस्यावरस्त्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ १५ ॥ अमरेष्वमरत्वेनरत्वेनरेषुच ॥ तिर्यकेनचतिर्यक्षुकिमिवंनकिमिस्थितौ ॥ १६ ॥ कालक्रमेकालतयाक्र
 तावृत्तयातया ॥ ज्ञाद्विज्ञाननिषेधादौसंस्थितस्तत्तयाविभुः ॥ १७ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंक्रणोक्रणतयास्थितम् ॥ क्रियास्तुस्पंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ १८ ॥ संस्थितःसंस्थितौस्थिरयानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ १९ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाच्चजराहृपमरणमरणेनच ॥ २० ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिधःपरमेश्वरः ॥ कछोलसीकरोर्मीणाम
 द्याविवपयोभरः ॥ २१ ॥ नानातैषांत्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्सभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ २२ ॥ सर्वत्रसंस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तमयेदमखिलंविविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपैवकलनाकलितात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वगुरुमहात्मन् ॥ २३ ॥ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधेयस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 देशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेत्स्याज्ञानाथान्तिकल्पनयैववनवस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्म्यसर्वत्र
 सस्थितिमताच्चिद्रूपणमयाआत्मनात्वेनैवेदजगत्कलनाकलिनाकल्पिता इदमखिलमयैवविविधैर्विलासैर्ब्याप्तमयैवविभूतिर्नमहातिरिक्तोकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमति
 र्यस्ततयाभूतआत्यमहत्किञ्चित्तेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्सर्पपकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० षाष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥

दशपञ्चानेन पुनः सप्तमायाः सप्तमः अङ्गः ॥ सर्वप्रकाशितेन ध्यात्वा सर्वस्य भवः ॥ १ ॥ यदिसर्वजगत्समात्मन स्वमसदृशिवीतिकस्थितिविपुलिस्तीर्हिषस्याहिंशास्त्वमवद्वीति
 तिस्रधाभासत असद्विदितशानुतस्त्वमनुत्तम किनुद्वेकतमत्यस्येव भासत इति वैषम्ये को हेतुः न च दीर्घकालानुदृश्यासाकम्पयाभागीतितसमाधानयुक्तम् ॥ ब्रह्मादीनां पदार्थै
 यापुपातोऽपि विष्णोः काटसवराणुदृश्यास्यतायाः कथाधिक्यापत्तेरित्याशयेन राम-पूज्यः ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माकअस्माकमेव प्रपञ्चेद्वेकतः सत्यतत्त्वत्यय-कथमुत्ति
 तानपयजानातित्यर्थः ॥ २ ॥ अथाधिपतिराणुदृशितरेष्वस्यतायाः प्रमद्वेदितुर्नराधिपतिराणुदृशितिरित्याशयेन बसिष्ठ-समाधत्ते ॥ अस्मद्वेति ॥ यद्यप्यप्यज-पूषमुपासकाव
 स्योभासतास्तद्वानाभावादस्य आपत्तेस्तानीतन-पूर्वसर्गद्वयानीमस्यदुष्प्रामानसर्गवेद्यआसनाच्चतुर्धियभूतपामलसृणजीवयति भासात्मासत्यएवाभासितयापि संप्रवत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथा म्माकमुनेस्त्वभूपुरपत्तनमद्वलम् ॥ तथैव प्रयजानीनां यदि देहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैवेदं च संजातयदिसर्वमस
 न्नयम् ॥ तदस्माकद्वेकतर-भस्य कथमुत्थित ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभातिपूर्वसर्गं प्रजापते ॥ आज्ञीवन्नति
 भासाब्जाविपत्तेन तु वाक् ॥ ३ ॥ सर्वगतवाचिते सर्वजीव सर्वत्र सस्ति ॥ साचासम्यग्दर्शनोत्थासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वभा
 स प्रतिभासोऽस्य एव प्रसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्ययैकाभासएवातिदृश्यते ॥ ५ ॥ स्वप्नेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंसानहस्यते ॥ सर्वस्वमे
 तथैव तद्वक्षणाभिहृक्ष्यते ॥ ६ ॥ स्वभोयपुरुषस्यास्य प्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृशएव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
 रुषाज्जाततत्त्वभपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतैरियद्वीजतत्फलवया ॥ ८ ॥

एतत्त्वज्ञानवाधितत्वादास्तद्वान्निघते ॥ १ ॥ यथा ब्रह्मजानतावस्थिते सर्वगतत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वप्रवृत्तयसि सत्येव भवति साचासम्यग्दर्शनविरोध्याज्ञानोत्थासम्यग्दर्शनेन मट्ट
 शीलमस्यास्तथा विधेस्य ॥ २ ॥ अतएवास्याप्रकाशतत्त्वज्ञानवाधित स्वभास-प्रेक-प्रपञ्चमिति भासोऽय-समुपस्थितः सः अस्मात्सवराणुदृश्यामास्यदेनैकात्म्याएकीभूतः प्रकृति
 दृश्यते ॥ १ ॥ तर्हि प्रजापतिना त्वकचित्प्रपञ्चमन्यद्वेकधेनेन विप्रविनाशितानुभूतय इति वैद्वेककादृष्टेन प्रविधयान्वित्याशयेनाह ॥ त्वमेदं ॥ यथा सुप्तपुरुषास्त्वा
 सभपुरुषस्य प्रतिभासस्य मदीतरेव यद्विदुः स्वमः अस्मादादिसर्वजीवकालाभावादादृशाभासपत्तनमवाहकपदस्येव प्रपञ्चापत्तेरपि भासादृशएव भवेदित्यर्थः ॥ २ ॥ अस्तु तादृश-ईकत
 तत्त्वभाह ॥ यद्वेति ॥ यथा तादृशत्वादेर्जीवमेव त्वज्जगत्कालाभावादादृशप्रपञ्चस्येव तद्विप्रवर्धः ॥ ८ ॥

[illegible]

असत्यमेव तद्विद्विषदसत्येन साध्यते ॥ असत्येयं समर्थं पितृकुंभावनं च नम् ॥ ९ ॥ येन तेन परित्याज्यमसद्भावनभावनम् ॥ इदं प्रत्य
चित्तं स्वप्नपुरुषाय तस्मिन् स्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनि सर्गादिदृढप्रत्ययमेव तत् ॥ निर्मेयमात्रः परैरयं सर्गस्वप्नः पुरःस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्नि
मेष एवास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नसंज्ञोऽयं यथोदतिप्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यकमुदितस्तथा ॥ चित्तव
स्यैव भावेन सर्गवर्णपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यभोद्वलत्वेन यथावत्तं विवर्तितैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैव यंसर्गलक्ष्मीर्नृवालावर्षा ॥ १४ ॥ तदासं
भवतीदं वै तत्प्रलयं गतम् ॥ यद्यथायादृशं दृष्टं तादृशं विद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदस्ति जगत्स्य
स्मिन् न्यूनसंभावति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासि पुलोके पुद्गलैव लुहृदयः ॥ जलमभ्यञ्जयत्यग्निर्ध्याव्यौ वद्वानलः ॥ १७ ॥ तनरापचं व
रे संति यथा वैमानिकाश्च याः ॥ शिलास्वप्नानि जायन्ते हेमाद्रा विवपादपाः ॥ १८ ॥ एकते सर्वपुण्यानि संति कल्पतरौ यथा ॥ शिलाः फलं
ति कलिव यथा रत्नगुच्छकाः ॥ १९ ॥ शिलाः तः प्राणिनः संति भेका इव शिलां तरे ॥ हृदयाविरिनिर्याति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमे
षण्यद्योयाति पटं तां स्वापसं विदि ॥ असत्यमपि दृश्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पट्टरथत्विमथालेपयोजनरत्नोभयभाषिसमानिमलाशयेनाह ॥ चित्तस्वस्थेति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तथा आपस्यपदस्यगदिसहितप्रलयगतमस्यतसदेवेतिनिरोधो न चोत्पत्तिन
वक्रो न च साधक नमुमस्तुर्नैमुक्तिरित्येपापरमायतेतिद्वयसिद्धयुतिवचनसभावतीत्यर्थ ॥ नन्वत्यंतासदेवेदचेत्कथम्यवहारार्हमिति चेत्थाट्टत्वादेवनप्रपर्यनुयोऽयमस्तीत्या
ह ॥ यथयेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपिनपर्यनुयोऽप्येत्याह ॥ नतदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानावहूनाजगतिदर्शनमुदाहरति ॥ विविचद्रादित्यादिना
॥ १७ ॥ हेमाद्रौनिर्मात्तिके ॥ १८ ॥ एकतेरएकदेशेसर्वाणिपुण्यानिपुण्यफलभूतान्यभिलषितवस्तूनि ॥ पण्यानीतिपाठपणनव्यवहारस्योपपन्नस्तूनि ॥ पुण्याणीतिपाठेनस्व
दम् ॥ यथाशब्दासर्वबोदाहरणार्थाः ॥ फलिवृद्धक्षवत् ॥ रत्नगुलच्छुकाश्रिताभिणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसर्वदित्समे ॥ २१ ॥

स्वर्णमशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाभोक्ष्यत्यपरां प्रलभस्यनु वपव सत्योस्तु भोगा शान्तता सनु नियतेभ्यप्यती वेदाअप्रमाणीभवतु दत्तादीनी

वपयसत्यसकम्पनां विनितान्यपिनफलतीत्यर्थ ॥ १४ ॥ अतः प्रभा अतः भाषिषाअभ्येवविचिप्रारभविभया शवरग भर्वादिसमायाधिलासैर्दादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेदूर

नाराचद्वयदशिकात्वादय कालअंत्सतिकमभ कवथरयोमभययोगादिक्रियपार्थापथादिद्व्यर्थेभगणिभि सप्रवर्णीये पिराचमवायानुभवेरीश्वजातालेनेविचिप्रारमविभ

नराददय ॥ २६ ॥ सत्यप्रदवायक्रियासंभषेयप्यजपाधिपादरादितिपूर्वेणान्वय ॥ दशानीमसभयोप्यप्रवर्त्तानाराधादि भाषीसभवतीनिसप्रभउपपद्यते ॥ २७ ॥ एव

अक्रस्मिकजलंश्रोत्रिप्रियतेभूतगयय॥वितानमिवसेवारितियुतिस्रणदीयया॥२२॥उडीयतेरिला स्फुला पक्षवतोययाद्वय ॥ शि

लांतभाप्यतेसर्वननुर्वितामणेविव ॥ २३ ॥ चितितानिफलत्याशुदेवोपानांतरेष्विव ॥ तान्मेवनफलत्याशुमक्षादीनाचरायव ॥ २४ ॥

अचंतनोपिपुर्तकमयवपुमानिव ॥ एवमायाजयान्येवविचिप्रारंभविभमा ॥ २५ ॥ इहा शमरगधववित्तसैरप्यसमवा ॥ देश

कालक्रियाद्व्यप्रलसवरणीयजा ॥ २६ ॥ अयांघवजंजिताअनता सत्यसमवा ॥ असमव सप्तवोयमपिभाष्युपपद्यते ॥ २७ ॥

सप्तवोऽसप्तव मन्यकृसिद्धयेत्यप्रविभम ॥ नतदक्लिनयस्त्यनतदक्लिनयन्यया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वप्रसन्नसर्गाभिधानके ॥ स्व

ननिमप्रधीर्जतु पश्यतिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्रममनुद्धि पश्यतिस्थिरतायया ॥ अमाद्भुमांतरेगच्छन्वभारत्सज्जांतरेवजन् ॥ अ

तिस्थिरप्रत्यभातिहजोविमुद्यति ॥ ३० ॥ अत्रांतराश्वजनिपातदोपात्सप्राशुवन्मुषधग प्रयाति ॥ मोहययापातमयैकरूपजिव

जयासद्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ इ वा०वा०दं०भो०नि०पु० जगत्सप्तकयननामएकपठितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ द्राविसिष्ठवच ॥ ॥ अत्ररापववहस्येहमितिहासमिमप्रणु ॥ यद्वत्कस्यचिदिक्षो किंचिन्मनरागलिन ॥ १ ॥ आसीत्कश्चिन्म

हासिस्तु समाप्यभ्यासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्यवहारेणक्षिपयत्यस्वित्तादिनम् ॥ २ ॥

धिरलीप्तिकलितमित्ता ॥ नतदिति ॥ ३८ ॥ २९ ॥ १० ॥ यथागुणयोग्यभ्यनुनिपातपरीक्षिभ्यअनिपातलयाविधास्योहरोषाभ्युषाच्छुभान्तरप्रयातितयासद्यती

याययीक्षित्यतिपातागारमप्यारुहोशीष धातमयनयाएककथनमयन्यथेतिर्मनमसि यप्रतयाविभयोहोहारादिगमयेशमयप्रयातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीधारासि

धम०तत्प्रयप्रकाशानि०पु०एकपठितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ विप्रिप्रवासानायोगान्नानोद्देशमिभिभमम् ॥ वषट्पतेशीषदाख्यानेभिस्तुमानसचेष्टितम्

॥ १ ॥ अथअस्मिन्प्रमाणयोगारगच्छन्मिषर्कितेर्देवद्वारणभूतिहसपुरादसम् ॥ यद्वत्सत्यन्यम् ॥ १ ॥ नद्वारादिविद्वत्तिद्वैतान्यद्विसंपन्नोक्तिस्तु परिक्राट् ॥ स्वप्यवहा

एवत्वाप्यवशिष्टप्रवचननाराद्विषयवहारेण ॥ २ ॥

॥ १ ॥

समाधिश्च तस्य ध्येयाकारदाट्येन पूर्वस्वरूपान्वत्पादनांतदेवार्थमात्रनिर्भासस्वरूपधृन्व्यमिव समाधिरिति पतजलिष्यन्ननाम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपुष्पासनान्ध्याक २ ॥ अनु
जलवीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाभचित्त ॥ ४ ॥ साध्याभ्यजनाभास्वसस्कारहीनास्तद्विचिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरपतिधर्मानियचित्तपामरपुरुषातररूपं
यथाअनुभावर्त्तनेकतेन प्रवाहस्पदस्य समस्य स्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्त्तयित्वा ध्यातरेण तिष्ठति तद्वत् ॥ ६ ॥ तत्रानां तीर्थकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ हृदये मत्तः ॥ ९ ॥ पार्थैरभ्ययै सत्कर्मनिष्ठानैश्च तदिदमत्सलुटनपृथक्जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहम्यापि रनिष्ठयाश्रातदतिशेषः ॥ अतः सस्कारात्मनालीनव्यवहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तक्षणेन यत् ॥ चित्तयत्नाशुतद्भावं गच्छत्यं विवर्त्तयतीति ३ ॥ कदाचित्ससमाधानविरतोतिष्ठेदकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्थः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति स्वतः ॥ भावयाम्याशुलीलायं सामान्यजनवृ
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्तयत्वेतोस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंस्थगमात्रेणावर्त्तने विवर्त्तय ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथ कर्तनामा
लवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराथ सस्वप्नपुरुषश्चिरम् ॥ स्वप्ननिर्माणनगरेकस्मिंश्चि
त्पुरुषाधिषु ॥ ८ ॥ तत्रपानपपीमत्तोभृंगः पद्मरसंयथा ॥ लीलयेव दृढदृष्टः सुष्यापधननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्नदर्शविप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम
त् ॥ प्रतिमानात्रसंपन्नांचित्ते देशांतरातिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्स हि जश्रेष्ठस्त्वहर्वापरनिष्ठया ॥ सुष्यापांतव्यवहृतिर्वीजतायामिव दृ
ष्टः ॥ ११ ॥ हिजोपस्थत्स्वयं स्वप्ने सांभंतत्वमथालमिति ॥ ससांभंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपस्थद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य
पालिनीम् ॥ लालितां भोगपूनेन पुष्पायेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्थः सुष्यापास्तमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य
निवकारणे ॥ १४ ॥ अपस्थत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरशीत्वमर्निदितम् ॥ वक्षकोशरसो ह्यसोमं जरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरखोरतिश्रां
तानि द्वांगाढा मुपगता ॥ मृगीत्वमरमनिस्वैरभावर्त्तत्वमिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथावीजतायाद्भूमौ गर्तविटपादिसस्कारास्तोतद्वत् ॥ ११ ॥ सांभंतत्वमाहलिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारोभुक्तवान्सन्नुसोघननिद्रयाराजतासाध्याज्य ककुम्भा
दिशावलपानिपालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानायोपस्थितो निजः स्वीयः कृपासक्तिरूपआचारायस्य ॥ स्वकार्यदक्षिणादि ॥ कारणोर्वीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंभोगोर्नर्निदितसुरशीत्वमप्यस्तम् ॥ रसो ह्यसोमं जरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिप्रायवासानयामृगीत्वमपश्यद्विच्यनुकृप्य
ते ॥ अबुताअंबुताभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ त्रिरश्वीसमशरं नमस्ति न भेति स विद्वानाग्रपत्याह ॥ त्रिपक्षरति ॥ पितास्य दृष्टश्रुतस्कारपाह्वितासत्तिसस्कारोत्सृतिवत्समस्याप्यवर्जनादित्याशय ॥ १८ ॥ लना
पक्षराशिकराष्ट्रावभूष ॥ वनदेवीनामनेमसिद्धलतापृष्टमिषलिवसनरीडा ॥ १९ ॥ साहताकषिकाळमग सविद्याशास्त्रिधैतभेन निद्राजडतां ह्युमिमनुभूयवीजातस्था
याभाभ्यङ्गराकारायाधियोदयमिषलक्षपस्यासयाविधयासमोनुख्याधियाभमराकारोदुद्धसस्कारपाआत्मानभमरमपयदित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौस्तुभ
मधुमकरदंष्ट्रयोदितोय ॥ २३ ॥ अशनीअत्यासक सर्गविसयनाल्लोलसल्लभ ॥ २४ ॥ पदभ्यधितम् ॥ जूषाभेधते ॥ २५ ॥ तेन गजेन साभमराधितानि लिनीमर्दिने

सायगालोलनयनाकदाधिनिद्रयाहता ॥ स्वनेददरं वल्लीत्वसाभ्यासाहदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्जोपिप्रपस्यतिस्वप्नचित्तस्वभावत ॥
दृष्टानांचश्रुतानांचचतस्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपल्लवशालिनी ॥ वनदेवीवनांपानलतागृहविलासिनी ॥ १९ ॥
वीजातस्यांकुराकाररूपयेहाधिकदया ॥ सापस्यदत्तसवित्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कक्षिकालं सुपुमस्य कलयाजहतांपना
म् ॥ अनुभूयददर्शयस्वात्मानं अभरं स्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदो विजहाराय वने वनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुष्पकुल्लासुतकणां ध्रुववह्नम
॥ २२ ॥ त्रिधा विधा परस्वादुरसवल्कौ सुममहु ॥ अमत्कुसुमसपासुमुकावल्ली विलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याप्यसनीधिसना
लता ॥ क्वचिद्वरतित्येतित्येतो जडभतरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयिगुणज ॥ रम्यवस्तुस्रयायेवमूढानां भूतेपदम्
॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासैव समन्तेन सपदपद ॥ गतोद्वतर्दधीद्विरिव चूर्णत्वमाचर्यौ ॥ २६ ॥ अमरोवारणालांकाद्वारणालो कभावना
त् ॥ ददर्शात्मानमामोदमत्तहस्तितायोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्लसागरगभीरगजस्वतेपपातह ॥ तमोपनयने शून्ये संसारहवजीवक ॥ २८ ॥
धम्रुववह्नमोराशोभहापरवलंतक ॥ सुदामदयलसीषोपूर्णोतीवनिशाचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्क्रिशच्छिन्नसोस्तमुपाचर्यौ ॥
विवेकानिलनिर्लूनरूपोजिवद्वात्मनि ॥ ३० ॥

धनेनालनसमवपदपक्षेगअस्यदंतगतं सस्यसकप्रकण्णमीहिरिषध्यापाणभ्यूजत्वयापर्यो ॥ २६ ॥ धारकस्यालोकादयलो कनाद्वारणस्यालोक्यतद्वत्यालो कआकारस्त
यादनाशालानपत्तद्विस्तिपायद्विषयनंदर्या ॥ २७ ॥ सगजस्वताहस्तिपकनिर्धितगर्हं यनेभ्यः भूत्सलादिवधेभ्योपि यनेकठोरससारकीषकद्वपारधरयद् स्वान्यननुभनप्र
क्षमसलक्ष्ममुपाचर्यो ॥ २९ ॥ एककाचिरुपस्थितो निराशपुच्छे चरतीति निराश चर सन्निधिभिर्हीनपक्ष्मर्द्धिर्निरतास्त्रिगन्धोग्निभ्यानिर्दिशत कपायिकासाभिभ्यच्छिन्न
॥ ३० ॥

गजघटानाहस्तिमूढानां कुम्भस्थलाप्रेभ्य उच्चलितानुर्ङ्गिनाम् ॥ अभ्यासाच्चिरपरिशीलनसंस्कारात् ॥ अन्त्युद्धयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्याशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनये
त्यर्थः ॥ अर्धोपेन अज्ञस्य ॥ शेषपक्षेन ननु कर्तारि नलोकेति निषेवात् ॥ ३२ ॥ सविख्यादरनिनतदुद्धोषितवासनयेति यावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कृष्टनित्युत्तया हस
पक्षवनेभूत्वा विषयकच्छेदवारण. हरिणो देहपत्रादावित्यादिवक्ष्यमाणदिशा अतरालेष्वारोतिजन्मानि जातानीति गम्यते ॥ तथा चार्थोक्तहंसजन्मद्वयानतरं रुद्रतागतः ससार
शतपयैतं रुद्रः सोऽहं पृथक् स्थित इति वक्ष्यति ॥ सकदा चित्सुनर्हसजन्मप्राप्तोऽहं सै सगतो विजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्र हंससंदिग्धसहस्रगुणकारादिवर्णनश्रवणात् सशब्दान्नाम
सहिततद्वाकारार्थवती चेति द्वेधा परिभाषाह सात्त्विकासाविद् आहमर्पादशोभासहस्र स्यामिति वासनानातत्र त्स्मिन् जन्मनि तस्य हंसभूतस्यास्य भिद्युमनसः प्राग्वर्णिना हरसंस्थवर्हिंवत्

पश्यन् गजघटाकुम्भस्थलाप्रोच्चलितानलीनम् ॥ गंडस्थभ्रमराभ्यासाद्गोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानो वनलतापुनरायात्सपदि
नीम् ॥ दुस्त्यजो हि दुरभ्यासो वासनानामर्धो धिनः ॥ ३२ ॥ तत्र हस्तिखुराकांतः पुनः संचूर्णतां ययौ ॥ पार्श्वस्थहंससंविख्यावभूवकलहंस
कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरं योनिष्वन्यासुसङ्कृष्टम् ॥ कदाचिद्दुग्धभर्हंसैः संगतो विजहारह ॥ ३४ ॥ बाह्वहंसातिनकासं वित्सशब्दार्थवती
मनाक् ॥ तत्र पुष्टस्य तस्यांनः प्रागंडरसवर्हिंवत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतां चरन् द्यतो हृदं व्याधिपुणाहतः ॥ तस्मिं विरयन्नुसंधानाज्जातः पद्मजसार
सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतो विलासैः संबोधितो विगतलोकि कवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तः स्थितो ननु युगांतविधौ विदेहमुक्तेन तेना किमुभा
विविभाष्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यर्धवांवा० द० मोक्षोपायेषु नि० पू० जीवटोपाख्यानैस्वप्नशतरुद्रायं भिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
तमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सकदाचिद्दृशार्थरुद्रं रुद्रपुरंगमः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेन लीलया ॥ १ ॥

पुष्टाघनीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताबाह्वहसचित्तोभेवदृढचरन् व्याधिपुणाभिहतो यतः पद्मजस्य सारसोलक्षणयाह सोबाह्वहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्र तस्मिन् जन्मनि बा
ह्वलोके च अतिशयेन सततविवेकवतः प्रजापतेर्विवेकवैराभ्यतच्छब्दानाद्युपदेशविलोमैः सभ्यभ्यो धितः अतएव विपगतलोकि कवस्तु भूयोप्यवर्गभूतारतादृष्टिर्न स्थितयार्थः सत्सु
सत्ते जीवन्मुक्तो भूत्वा स्थितः ॥ एवजीवतैव निरतिशयानन्दमोक्षसुखे लब्धे सति ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेति सचरे परस्य ते कतन्मात्मानः प्रविशति परपदमिति श्रुते युगांतविधौ द्विपरा
धर्वासान् ब्रह्मणा सह विदेहमुक्तेन तेन हसेन किमधिकं भावि साध्य एतत्सु धर्माभिर्वासाध्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्कं ॥ ज्ञानेनैवैवमूलनयनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावाप्तेश्च सपादित
त्वत्तदतिरिक्तपुरुषार्थार्मावाच्यास्य कतल्लयत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रालयं नि० पू० द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ रुद्रभूतेन तेनात्र पूर्व
देहप्रबोधनम् ॥ तेषां च शतरुद्रत्वमैकात्म्यचेद्वच्यते ॥ १ ॥ सहमोलीलया अनायासेनैव वैरिचासनं लिलीलाः कीडास्तस्याभेन पद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिवलेनेति
यावत् ॥ कदाचित्तस्य जनेन सह रुद्रपुरंगतो रुद्र इत्यर्थः ॥ १ ॥

नयच्छस्यज्ञानयोगेभ्यःप्रादिषद्वर्णोक्तयस्तेनस्तस्यैवसत्याहमपिछद्राहभावनयाछद्रस्याभिनिविष्टतावुद्धिरभूत् ॥ ननुजीवन्मुक्तस्यानिर्वाहनस्यैवसत्यकथच्छ्रुत्यसहान
द्राहनाभ्यासनैर्दत्त्यागवचनाच्छ्रुतरीरपरात्मव ॥ यदितुभारतस्यप्रिअभ्याभिरित्थिप्रायेततस्यनानादेहोभ्यप्यपररूपशेषाहर्हरभारण्यतीर्हच्छ्राहभावधारण्यवर्णनस्यानुपयोग
प्रसङ्गात् छद्रस्यभूतपातद्वारादस्यकर्मकलत्वायागाच्चेतिचेतमाह ॥ यन्निर्दिष्टवदिति ॥ भायमुत्पन्नोछद्रभावःकृन्नुपनिर्दिष्टवदन्तसाहृष्यमुक्तिःसावकभोपातिकलभवत्येव ॥ दे
वोत्पत्त्यादानप्येवोद्दिष्टुतेर्दिष्टमाह ॥ २ ॥ आप्येतज्जन्मोतीर्कृन्नुपाख्यारोपोपनीतयेच्छयायोगिबन्धानसेर्हर्तारकल्पनेनपूर्वदेहस्यागमाभित्याशयेनाह ॥ छद्रभूतवपुरिति
॥ १ ॥ गणकोटिपुनरिष्टप्राप्तेद्वपागणयत्यवस्थितिप्राप्तम् ॥ ४ ॥ साहृष्यमुक्तौअगत्सहृतादिभ्यापाराधिकाभावेपिज्ञानैभ्यःप्रादिनामसिद्धच्छद्रसाम्यमस्येवेत्याशयेनाह ॥ छ
द्रस्तिभि ॥ अनुसप्तसर्वोत्तरेभ्यर्वाविलासंभवदसिद्धच्छद्रकनयासाम्येन ॥ ५ ॥ स्वयमेवतिसप्तमस्येवेवाह ॥ ६ ॥ ७ ॥ आदित्स्मागयातकोनिपात ॥ अहद्वयमभाक्तनपार

[illegible]

जतिशुष्यतीत्यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैवसिद्धस्याप्यशानीयमानसखेलनप्रवृत्तावनधर्मापरोदयोभूदित्याह ॥ सदित्यादिना ॥ तेषुदेहेषुयोनिषु ॥ जरठवासनइत्यनेनशास्त्रीयवा
 सनादौयिष्येअनायनर्थासतोद्भवोऽवश्यभावीनिष्पद्यते ॥ १३ ॥ तानेवसन्निषित्तपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ गावस्योद्गस्यअभावस्थानुद्गतस्यचविपर्यासैवपरीत्ये
 साध्येअभ्यासपाटादिवलवानेववासनचयोधनेउद्भवतिअन्यस्तिरोभावनीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितयाकामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेनमृगलोचनसौ
 चमल्लुतिश्वेतसियाल्लुटासैवविजृम्भते ॥ वल्लीत्यजतिनैदाधीपातमप्यंबुमाधवम् ॥ १७ ॥ सभिष्टुर्जीवटोभूत्वाजंतुर्जरठवासनः ॥ तेषु
 देहेषुवधामरंध्रेष्विविपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनिद्विजभक्तवात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्यासैवलवानेववर्धते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौविप्रःसंतर्चितिताम् ॥ सातत्वेनरसःपीतःफलतामेतिपादये ॥ २० ॥ रात्र्यार्थधर्मकार्याणांकर्तृत्वात्सोभवच्युपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेनसान्ध्यागिरसशालिनी ॥ वभूववात्सनामोहश्चाहोदुःखायजंतुषु ॥ २२ ॥
 ऋगीसावतचित्तस्यावभूवविपिनैलता ॥ अवश्यंभाविलवनलंतिकनूवभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाचिराभ्यसंभ्रमरत्वमथात्मनि ॥ सा
 पश्यत्सावमर्हैतसदातद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथभावितम् ॥ भूयोभूयःप्रवभ्राममहासंस्तुतिसंभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैरुद्रःसोहमहंस्थितः ॥ अस्मिन्संसारसंभेसमनामानसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचित्रासुसंसारारण्यभूमिषु ॥ वल्ली
 प्वहमतिभ्रांतस्त्वशून्यास्विवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवंसर्गत्वहंजीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यगणश्रेष्ठःकस्मिंश्चिद्वस्तुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसःपद्मवनेभूवाविध्यकन्दोचवारणः ॥ हरिणिदेहयजादौदशामहमिमांगतः ॥ २९ ॥ अत्रवर्षहस्त्राणिचतुर्गुणशतानिच ॥
 समतीतान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ ३० ॥ ममप्रथममेवप्राकलितस्यपरत्पदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयाल्लुटोभिष्टुत्वेयोग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयोभूयोप्यतिक्रम्यगतश्चब्रह्महंसताम् ॥ सएवप्राक्तनोभ्यासःफलितःसंगमोदयात् ॥ ३२ ॥

वयलक्ष्यतेतद्भोभेनलोला रसशालिनीरजिता ॥ १७ ॥ लवनलेदमप ॥ १८ ॥ सावमर्हैतलेदनावमर्हसहितलतादेहेन ॥ १९ ॥ भूयोभूयइत्यनेनंतरात्तिकानिवारणात्लिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानिस्तान्पुच्यते ॥ २० ॥ सभिष्टुरहस्येवकरोहभिनिस्थितः ॥ २१ ॥ अशून्यासुसस्यास्विवज्जातासु ॥ २२ ॥ २३ ॥ विध्यकन्दोचवारणोहरिणश्चाभवम् ॥
 इत्यदेहयजेआदिपदान्मनोपेनेचाहमिमावर्णितकषादशागतः ॥ २४ ॥ ममप्रथमसर्गकालादारभ्यपरत्पदाच्चदेकरसलपाच्चलितस्यप्रच्युतस्यात्रास्मिन्संसारवर्षहस्त्राणिच
 तुर्गुणशतानिचअनंतानिसमतीतानान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ २५ ॥ ममभिष्टुत्वेतच्चज्ञानितयाभाविर्तुंयोयोयताक्रमःश्रवणमननाद्यभ्यासल्लुटोपममादादतिक्रम्य
 भूयोभूयश्चजन्मपरयाब्रह्महंसतागतः सएवप्राक्तनोभ्यासकरोद्गसंगमोदयादुद्भूतेतच्चज्ञानफलनेफलितइतिद्वयोत्पत्त्यः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

अतएवावापसाधनाभ्यासोभ्यासाद्ययानि कर्तुं नेकअभ्यासिर्भवति तोपि पुनरुपपुनरुपायसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यन्तमरसेन जन्मसद्वेण भवति तोपी
 निरोध ॥ २८ ॥ तस्य शुभोपि भावनाभ्यासस्तु न्यमुत्तयाशुभाभ्यासं भवति तोपि पुनरुपपुनरुपायसाधयत्येवेत्याह ॥ काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्य शुभवासनाभावश्च्युत्तमावासनाभ्यासोपि तस्य मे
 वधात्मनसंस्कारादुद्भवित्तद्वल्लोभायपुरुष आशुभावासनाहस्यति चेति पुरुषयथाविधानं भवति तस्य भावसाधनाभ्यासोपि तस्य मे
 वधात्मनस्य कलांतरं सोदयवति सपुरुषयथाविधानं भवति तोपि पुनरुपपुनरुपायसाधयत्येवेत्याह ॥ ३० ॥ सधयन्तोनेकअभ्यास्यस्तपससाधनादादर्शनं दुर्वासनास्य तस्य भवति तस्य
 सधयत्तायेनाह ॥ यद्वति ॥ असदधीत्यनभिध्यायि यदेवतोयास्यादियमनोपियथायातस्य त्रकालस्य तानुभवयोभ्यदेवताभावादिफलसमर्थो भवति तर्थाभ्यापरमार्थ
 दृढाभ्यासोपवात्सर्जावस्योदित्यविप्रत ॥ सोत्पत्तमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ ३८ ॥ काकनालीययोगेन कदाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासो जावस्य विनिवर्त्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचेष्टकेवलसोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासनाभ्यासो हानु रुधममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यदेवाभ्यस्यते जलपद्मे देहांतरेषु ॥ जाग्रत्स्वमेव सदापितस्य दित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ ततर्था कियकारिषु स्वायचसुरायाच ॥
 उदतिभावनात्स्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवलसमात्मानं दिशेयमिति पश्यति ॥ असत्तामात्रविस्तारं गुल्मकत्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रत्यक्षभाषणपानां कंचिद्विशेष्यते ॥ नच विद्यत एवेति तद्वृत्तेनात्मसु ॥ ३४ ॥ अमस्य जागतस्यास्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनं भाविकं नार्जनायालमकुन ॥ ३५ ॥ असन्मयी स्वरूपपापं सतैवलालनी ॥ वर्त्तते चेद्दिनोदयकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्त्विकं ससारानुत्थायालाकयाम्यहम् ॥ सभ्यगालो कदानेन तेभ्य एकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इति सच्चित्यरुद्रोसौ तसर्गो प्र
 जगानह ॥ यन्मिसुविहारस्य सुमश्वद्ववस्थित ॥ ३८ ॥

शृणुगवराभ्यवर्णयन् प्रमाणमप्यपराधस्य तस्य भाषलाभाय भवतीति सूच्यते ॥ ३१ ॥ अतएवावापसाधयत्येवेत्याह ॥ यन्मिश्नतस्तु तदेवेति सर्वभाष
 नाच्छेदश्चास्त्यति कानयमयो न तादिलक्ष्यत्वादिप्राप्तिरसाधयनाह ॥ तच्च वेति ॥ तादिलक्षणाशरीरतद्वाशेषार्थं किं याकरोति तच्छीलभावनमनात्मचित्तनम् ॥ ३२ ॥
 किं चानात्मभावनं कृतपुण्यमनर्घं सकथयतीति भाषोभ्यहस्याराधनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वदर्शनं भाषणं सूच्येवेत्याह ॥ भावनेति ॥ नधातुच्छेदं साभ्योस्तिमित्यो
 छिप्यन्तारसदस्याह ॥ नच वेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अयथायातस्य सदावदन्तस्य भाषाधितस्य सवेदेति विधाद्विषयमयजननासाधयन्तार्थत्वाभावात्पस्युतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ अवस्यतीति ॥ भाषितत्वात्सम्यक्प्रतिपक्षानुसन्नास्य तर्थायाजनादकारभाषालोकात्कीर्त्तयितुं कुरुते तस्यैव निमित्तादिकस्य साधनं सतीत्येताद्विषयो दिति किंचिदशुभाचन
 यनार्थं भाषकरीष्यतीत्यय ॥ ३६ ॥ तस्य स्यात्कीर्त्तयितुं कुरुते तस्यैव निमित्तादिकस्य साधनं सतीत्येताद्विषयो दिति किंचिदशुभाचन

वो धयित्वा जागरुः कृत्या चेतसा स्थितो न चित्तेन चेतनेन स्वांराचिदाभासलक्षणमतत्त्वज्ञजीवेन च योजया मास ॥ अतएव भिक्षुजागरणानामस्मिदाद ॥ १५५ ॥
 दादिरुद्रतशरीराणातत्पचानाच तिरनुदत्तिबाधप्रसगोनिरस्तः ॥ सर्वत्र रुद्राश जीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्प्रकल्पवलेन विचित्रभोजकादृशेषवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पानामनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ वोधातत्तददर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालानेकजन्मानुभावलक्षणस्य स्वामरुद्रशरीरायानुदत्तिलक्षणस्य चार्थस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 र्गो ॥ ४० ॥ जीवदससारब्रह्मादातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोकोपाख्यानार्थं मरीत्याभविष्य भुवनत्रयेकात्वात् नापित जीवदास्यदद्वीपम् विषयमवलगतं तद्देशम् तच्च ग्रहम्
 वो धयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजया मासस्मरन् भिक्षुरप्यात्मना अभ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 या ॥ वोधाद्विस्मयाद्दोषमिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुद्विवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदसंसारं चिदाकाशौ
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्दीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तं च पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुमंदहशतुर्नृषसंज्ञं जीवदकं श
 वम् ॥ स्यापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तत्र वो ध्यनियोज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ एकरुपाद्विरूपास्त रुद्रजीवदभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ वो धवतोष्य बुद्धाभाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ वभुस्तूष्णीं स्थिता श्रिजकतकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अयजग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्भो मनसि स्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघं पुनम् ॥ ४६ ॥ नेतत्र भुवनं गत्वा तद्दीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्रापुस्तं
 ब्राह्मणालयम् ॥ ४७ ॥ विप्रतेददृशुः सुमंकलत्रवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मणया बहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तत्र वो ध्यनियोज्या शुचे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवाप्यन्यसविस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अयजग्मुश्चिदाकाशकचित् च तितित् चितेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्दीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मातं सुतं संपर्यकपंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदाते हेमां गयानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्येवान्वितं पद्मकाशसुमं सुव्रतम् ॥ ५२ ॥ कान्तानि रभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकंचितम् ॥ ५३ ॥ तत्र वो ध्यनियोज्या शुचेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोप्येके सविस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥
 तत्र ग्रहे पाणौ अहोर्महणं पश्यत्यथा धिधंत जीवदत्तदृशतुः ॥ ४२ ॥ शवमिव द्रुमम् ॥ तत्र लज्जनानां स्वदर्शनायोग्यत्वाद्बुद्धाभिक्षुवपुषी भावो जीवदबोधनाभिभाषस्त रुद्र
 स्यात्काकोटिद्वयाभाषातदतत्सर्वस्वप्रभावस्यापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदसत्त्वतिप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपाः ॥ बहि
 र्विरूपाः ॥ ४४ ॥ चित्रकतकाराश्च ब्रह्मलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशे स्थिता मध्यस्ताः ॥ आरब्धजीवदचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सस्रुषु मसंश
 दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेयादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रगोप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव भिषयतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तोऽथि त्वाकारविद्यत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्येकलक्षणे पंकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थिताः स्तः ॥ ५४ ॥

अतएवास्मादपि यथाधनं व्यापार्यो विच्छेदेनैकजन्मनिर्वाहं विनोपि पुनरुदयपुरुषार्थसाधयत्येवेषाह ॥ दृढाभ्यासदिति ॥ स अत्यन्तमरसेन अभ्यसद्वेगव्यवहितोपी
 तिरये ॥ ३८ ॥ तस्य शुभोपि भावनाभ्यासस्तु न्ययुक्त्यापु भाव्यासम्व्यवहितोपि पुनरुदयेनैव तेषाह ॥ काकतालीयेति ॥ ३९ ॥ तस्य शुभाभासनाप्युक्त्याभासनाभ्यासोपि स्वयमे
 व काकतसंस्कारादुद्विष्यति तद्वलादेशपापपुरुषा अपु भावसमाहृतस्य स्थितेषु तिरुपययत्नविधानमर्थमिति ताराभ्याह ॥ सगतीति ॥ इतनुवासानां जालजिह्वासत-पुसपयमात्तन
 सदासनाभ्यास-कालांतरेस्तोदयपयसि सपुरुषययत्नमीक्षते मतीक्षते न तन्निनोद्वेगमीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सव्ययनोऽनेकजन्मभ्यस्तपससासनादावर्धेन दुष्वासनासयसमर्थो भवति न सह
 सेवेयाराधेनाह ॥ यश्चेति ॥ असत्यत्वेन निष्कार्यमर्थविषयमेवेतोपास्त्यादियमोपि यमआयत्समकालस्तत्तानुभावयोग्यदेवताभावादिफलसमर्थो भवति न भक्तिव्याप्यपरमार्थ

दृढाभ्यासोपायवास्यजीवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेन कटाचिस्तापुसगमाना ॥
 अशुभोभावनाभ्यासो जीवस्य विनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतत्वेपेकेवलस्वोदयमति ॥ याकनोवासानाभ्यासो हानुरुदयममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यश्चेदभ्यस्यते जलपद्मदेहांतरेपि ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयं क्रियाकारिदु-त्वायचसुखायच ॥
 उदेति भावनतस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेव स्वमात्मानं देहोयमिति पश्यति ॥ असत्तामानावित्तारुत्सुकत्वमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनान्नेक्ष्यमाणैपानं किंचिद्विद्वदित्यते ॥ न च विद्यत एवेति तद्वृत्तेनालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अभ्यस्य जागतस्य जातस्य काशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनं यालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपपापरं सत्तैवलालनी ॥ वर्तते चेद्दिनोदयाय किंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्स्वस्वसारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सन्मगालोऽकदानं न तेनैव्यर्काकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इति सच्चित्यरुद्रोसौतसर्गोऽ
 जगामह ॥ यत्र भिक्षुर्विहारस्य सुमन्त्रावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगाधरभ्यवर्णाद्विपयलभ्यनाभ्यवर्णार्थसंयत्यगावलाभाय भावनीतिरूप्यते ॥ ३१ ॥ अतएव नात्मविषय शास्त्रीयोपि भावनान्भ्यासोऽहं त्वमिप्रितसुखायैवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदश्चास्यात्यन्तिकानयकपोनारालिकदधत्वादिपारित्याराधनाह ॥ नस्तद्विति ॥ नातिवृत्तादधीरतन्मोहाद्यर्थक्रियाकरोति न च्छीलभावनामात्रावितनम् ॥ ३२ ॥
 किं भावनासमाधनाकलपयामनं य-सुकपातर्वाक्यामेव व्यापाराधेनाह ॥ भावनेष्विति ॥ ३३ ॥ सतत्पदार्थानामपेणानुच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ न वातदुच्छेद-साभ्योस्तिनिस्वो
 च्छिन्नादसतस्याह ॥ न चेत्येति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अयथायात्मसंबन्धेन तव भावनाभावितास्य सवेदोपि भाविताहं विषययजनमासायधेनानयत्ताभावाद्यस्तुतलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ असम्भदीति ॥ भाविताकाशसम्योऽभिधातव्यसात्वर्द्धपाकनादाकारमावलात्मनीकोनृकहेतुरेव यद्विपारिभासिकसप्तयावर्तते चेत्ताद्विभिन्नोदयार्थकचिरदणुमात्र
 प्यनर्थासांकारिष्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तस्य स्माकं हेतुकावराधेनोप्यारप्यनासासप्यनाकालकल्पयतो-यत्तद्वृत्तादिभ्यो विद्विर्ककाकापानेकीकरोमि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

धरासाक्षात्वाहिकशरीरेण च ॥ अथांतरादेष्टुमानां सबाधनभाषयुक्तानां गुप्तजीवनमपि बोध्यम् ॥ ५० ॥ ब्रह्महंसरूपार्द्रां चिदपरिणमिषु ॥ रुद्रचित्तचेतनार्शैरधिपन्नचेतनव
 स्वात्मनैः स्वयं संपन्नत्वाच्चात्मनः ॥ तैसर्वैर्देहा रुद्राणां शतम् ॥ ५१ ॥ नमश्वाह ॥ एकेति ॥ ५० ॥ प्रातिभासिकसर्वससारस्वसंबंधिआधारभूतम् ॥ सर्वजगदतन्मत्स्वयमंतर्पामि
 नपास्ति यथा ॥ ५८ ॥ इंद्रयेव स ह्यस्य साक्षात्सर्वसाराय रुद्रा अपि भूष्यामित्यादिभूतिवसिद्धनां रुद्राणां स्थितिरित्याशयेनाह ॥ शनोति ॥ भिसु रुद्रकर्त्तृभूतशतजगतां मध्य एत रश्मीनां च प
 तिअनुभूयमानतपासस्थितजगत् एकादशपापरुद्रसंसारवर्धि ॥ ५१ ॥ ननु भिसुत्वमसंसारं सर्वोपसर्षे कुतो ननु भूयतनमाह ॥ योयदति ॥ स उन्नतरक्षणो जीवस्य पाय स
 सार अस्मिन् समुद्रेति ॥ प्रप्लवसंसारये ॥ १ ॥ मनसा बुद्ध्या तत्त्वविद्वत्तुर्जीविषु स ह्यमित्यर्थातिशयवर्धयतीत्याशयः ॥ ६१ ॥ भेलनेषु हेतु स्थीत्यापगमदत्तारायनाह ॥ ययं
 अयतोरजससारजन्ममुक्तनाविबोध्यतम् ॥ अतस्तेवमयान्यासुभ्रमु ससारभूमिषु ॥ ५५ ॥ प्राप्यतां वक्षहं सैर्शं रुद्रतां सर्व एवते ॥ समा
 जन्ममुर्विरजुश्च रुद्राणां भुक्तमशतम् ॥ ५६ ॥ एकसविद्धि त्वतनुचिप्रचेष्टितवेषु ॥ एकरूपमनेकाभारुपतत्पारमेश्वरम् ॥ ५७ ॥ रुद्रा
 णांतच्छतमयनिरावरणचिन्मयम् ॥ सवमसारसंबंधिस्थितमर्बजगतिस्थितम् ॥ ५८ ॥ शंतरुद्रशतानां हंसतिराममहंतिहि ॥ एतदंका
 दशविद्धिससारप्रतिमस्थितम् ॥ ५९ ॥ योयोभित सजीवस्य संसार समुदतिहि ॥ तत्राप्रबुद्धा जीवौ पापभक्षतिनपरस्परम् ॥ ६० ॥
 मिलति हि मनो बुद्धास्तरंगाहववारिधौ ॥ अप्रबुद्धास्तु तन्मात्रनिष्ठालो एवदास्थिता ॥ ६१ ॥ यथाद्रवत्वाद्द्वीप्युत्पन्नान्यसमिलित्यल
 म् ॥ तथा प्रबुद्धा जीवौ पापमिथश्चिन्त्वा न्मिलंत्यलम् ॥ ६२ ॥ प्रत्येकमुदिते चैते सभारेजीवराशय ॥ चिदातोऽसर्वगत्वेन त्वसत्या सत्यव
 स्थिता ॥ ६३ ॥ यददा त्वन्यते भूमेस्तत्त्वामययानम ॥ सर्वंगायाश्चितरं यदुत्पद्यते तत्तयैव चित् ॥ ६४ ॥ सर्वप्रपञ्चभूतानि यथानुम
 वसां हि हि ॥ तय ह सर्वभूतानि चित्त्वं सर्वं न विपद्यते ॥ ६५ ॥ पच्छालभाजिका वल्लेशं लब्धभगर्ततकम् ॥ प्रद्व्यते तददंकात्मा तया चित्तिजग
 त्स्थितम् ॥ ६६ ॥ अवेदने परेशुद्धे वेदनयज्जगत्स्थितम् ॥ अकारणमर्बतन्मशून्यत्वेन ययानम ॥ ६७ ॥

ति ॥ ६१ ॥ सर्वजीवतश्च भूतप्रसक्तैः समलान्मप्यसर्वैः लक्ष्मीयकस्थितरूपात्मकर्मविर्भिलनमित्याशयेनाह ॥ प्रत्येकमिति ॥ चिदांतर्धिस्ससारस्वप्रस्रण ॥ ६१ ॥ उन्नत आवासो
 नमश्वाह निमग्नसत्त्वात्पानीयते तत्पापमोक्षवर्धनस्य रितिरिष्यते ॥ ६२ ॥ नमस्तद्वयचित्तं सर्वप्रसन्नमनुभाषयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वप्रपञ्चादिरोपधिआगातमुक्तानि यथानि यथा
 सर्वभानुभयस्थिता सर्वभूतान्मभूतसंसारं च चित्त्वमपि सर्वं धिष्यते तदनुभाषेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ तत्पसद्व्यगतत्वेन प्रपञ्चसर्वकल्पनेरुदितमाह ॥ यदिति ॥ ययथा दक्षेकोवे शीठमिच्छत
 ते शतकच्छेदेन तस्मिन्मालासंशकारप्रतिमानुक्लृप्त्येकमेकादशरूपं ह्यस्ति भूतपापाकारपरिच्छेदगोस्ति तद्वयुक्तपादविधिषष्ठपागात्तत्तत्किं कामे द्यते तद्वेकान्मास रूपं सवा
 कारवेदयते चिदुपास्मिन्मग्नसत्त्वात्पानीयते तदनुभाषेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ दक्षार्द्रादेकं प्रपञ्चकृतं परिच्छेदं हनृक्कृतं सतमाह ॥ अवेदनेदिति ॥ अवेदने अपि यदेपरेशुद्धे यदेव न चिपयता
 पादमनस्य पाद्मानतदेव जगदिति परिच्छेदं निमित्तं स्थितमिष्यते ॥ चिदकारोमेव प्रस्रणियज्जगत्संशकारमर्बतन्मशून्यत्वात्प्रपञ्चकारणनिमित्तमेव तिनमाह ययुष्यत्वेन स्थितम् ॥ ६७ ॥

तथा च नादशवेदनमेवाप्यदशयथस्तन्निवसिरेवमोक्षदतिफलितमित्याह ॥ विद्यतदिति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुपयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविसेरदर्शनमात्राप्रत्यासिन्नस्य अन
 र्थस्त्वनाशोकाकदर्शनाभायास ॥ यच्चसुखतूर्णभावेनप्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ तत्राप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगदुपवेदनमात्रात्मतत्त्वेवेदनमदर्शनमेवक्षयो
 यस्यतथाविधम् ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायायद्वेदनसाक्षिचैनन्यतत्प्राप्तमेवेत्यनुपज्जते ॥ यद्विष्टमितिपूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्षण्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्रदति ॥
 भेदोवैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगतआर्थाविबर्तोपादानेब्रह्मणिदेशायाःपूर्वमसंतःप्रथ्वादारोप्यमाणाःकार्यभूतजगत्कोटावेवेक्षिताः ॥ ७३ ॥ मास्तरस्यप्रकारं
 यस्मात्सलक्षणेनचैनन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्तरमीषतप्रकारमिवसंपन्नविजगदित्यतिकम्पसलक्षमन्यथाभाति ॥ चिंतेश्चिद्रूपस्यनस्यपारमार्थिकसलक्षणेविद्वज्ज्ञानमेव
 विद्यतेवेदंनदंश्वयंभोमोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदंवरुचिरतेस्यात्तदेवाशुदृढीकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गावंधमोक्षोवेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नो
 बोधनाच्चाभौयथेन्द्रसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविसेसुखन्यासितब्रह्माशकाकदर्शना ॥ तूर्णभावेनयत्प्राप्यंप्राप्तमेवाशुविद्वितत् ॥ ७० ॥
 यद्वैवेदनमात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनंवेदनायायदिपुंस्तस्माच्चरेत् ॥ ७१ ॥ वीचियंथांभसःस्यंदोजगच्चैवतथाचिंतौ ॥ एतावन्मा
 त्रएवात्रभेदोयद्रघुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालसलक्षणेपुसरजुवांय्यादितंभसि ॥ जगदादौतुदेशायाअसंतोजगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरविजगदित्यतिभातिमास्तरस्यवेदनंविदनमेवचितेःस्वरूपम् ॥ वाचिस्थितंभवतिचित्तदुपोहभेदद्विष्टंभ्रंशांतवचनसुहिंवःपरान्ता
 ॥ ७४ ॥ संवेदनंसर्वदृतीहशब्दादर्थान्नौनकदाचिदेतौ ॥ वीच्यंभसंद्वैतितोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायांत्विदमेवयुक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वांवा० द० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतरुद्राद्यकथनंनामत्रिपटितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ जीवद्वयात्मणादी
 नहंसादीनांमुनीश्वर ॥ भिन्नस्वप्नशरीराणांसंपन्नकिमतःपरम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रुद्रेणसहसंभूयप्रबुद्धाःसर्वएवतं ॥ मिथ
 श्रददृशंसारारुद्रांशःसुरिनिःस्थिताः ॥ ७६ ॥ तेनरुद्रेणतांमायामवलोक्ययथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामेवसंसारस्थितितेप्रेषिताःपुनः ॥ ७७ ॥
 नजहम ॥ एवमेदंछिद्रविजगत् ॥ अनेनसोम्यशुगेनापोमूलमचिच्छेत्त्यादिश्रुतिदिशितोपार्थेकरोहउपसहर ॥ तयोपसंहतंतुतद्वाचारंभणविकारोनामधेयमितिश्रुतिदर्शनादिशा
 वाचिवाक्यावेस्थिततवति ॥ प्रशातवचनवाक्यावमपियवतथाविधसुपरशिवःपरमात्मेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ एवमेवेदनात्मचैतन्यसर्वोजगदितिचशब्दादर्थान्नौनक
 दाचिदेतौद्वौलः ॥ यस्त्योकरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेवयुक्तनतुज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७९ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठप्रम० तात्पर्यप्रकारो० नि० पू० त्रिपटितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्तैर्द
 हैपुनस्तैपारोपभोगोत्रवप्यते ॥ ततो रुद्रगणनामि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ १ ॥ ॥ भिश्वादिहृदतद्वेचनारालिकाटनवनिदेहेपुत्रो जकमार्थशोपाःस तिनवे तिसदेहान्तदृत्तातरा
 म पुच्छति ॥ जीवदेति ॥ किसपन्न स्वामशरीरवद्वाध उतायेव्यवहारोपि सपन्न इत्यर्थः ॥ १ ॥ ॥ ते रुद्राशामिदथ श्रददृष्टपूर्वोत्तरससारोऽसंतःकृतकस्य त्वात्सुरिनिःस्थिताः ॥ २ ॥
 तेनकौतुकदर्शनायप्रथमप्रवृत्तेनरुद्रेण ॥ ताजीवदादिससारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयताद्विपराधासनात्भारभक्ष्येभोजकाविषालोरोत्तमः ॥ जगद्यन्तिभासस्यतोषा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कृद्गणानां दानीमत्यकृद्सारात्स्यपत्तंरूपान्दर्शनयत्ना
 क्रियेतस्यमभूतस्यभ्यर्मातरालिकानीदृशद्विषयसाराप्रत्येकमापयौत्समसाक्षात्पञ्चजागरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ आधिप्यतीत्युर्केर्बसिद्धिरामसयावकालेनेत्सत्ससारोपस्थितादनिग
 म्यते ॥ ८ ॥ प्राम्भुषापुनार्थस्थिविरोधकिंभासपापस्य स्पष्ट ॥ ९ ॥ अरोअधिष्ठानविश्वराष्ट्र अभ्यस्तशोनुसकभ्यस्यसत्तनाधिभेकेनत्यक्त ॥ तप्तसहस्रवलितां
 त्रिकाप्येकवर्तिरत्नरूपवर्णितरकालयोर्नास्तिदेवनास्तिहस्तवधिष्ठानगुणतः सवासनातोस्तेवेनितसत्तथैवभोजकादयोदोषेनतांकास्त्रिकार्थस्याप्यकिंभासामभ्यमित्यर्थं
 ॥ श्रीकृद्ववाच ॥ ॥ गच्छताशुनिजस्थानंतत्रमुक्ताकलत्रके ॥ कचिक्कालंसमभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ अविष्यमदशायं
 गणामत्पुरमुपगणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामलत्तरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तामगवान्कृद्गतेषां सौतरधीयत ॥
 अत्यससारसत्त्वनंकृद्गणामभ्यभाष्यौ ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्यदतेपिजीवदवाप्तगणादय ॥ स्वकलत्रे समदेहस्यपयित्वायकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकंसमाभाषमविप्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्भ्रांषिदस्यतेतरकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भिक्षुसंकल्परूपास्ते
 जीवदवाप्तगणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्पार्थकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सकल्पसत्यतात्त्वशेत्यजसंकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्रयन्नास्तिव्याप्तिरयत सर्वालम्बतदम् ॥ १० ॥ परस्मिन्नेदस्यतयश्चसंकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तयाविपत्यतजसर्वकारतदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मनयागत्वादेशांतरयथा ॥ देशादेशांतरयद्वन्नगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यतेतयास्वमोविनाननलभ्य
 ते ॥ सर्वमस्तिचित कोरोपययालोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तयातद्वाभ्रातिसर्वालम्बत्वदविक्षितम् ॥ सकल्प स्वप्नकस्त्वगपययाचदशया
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्याविनाल्वेतनलभ्यते ॥ येषां तु योगविद्वानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ स्वकालयत्नवधिष्ठानतश्चालकभूत्वा तद्देशकालात्मनयागतमवसाविष्यते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरयथेत्येतद्विषयणोति ॥ देशादिति ॥ यथाभयुरावेदरादेशांतरादादित्यु
 क्तादित्यवधिमानमपिगन्तिर्ममनमात्मास्वस्थमन आधिपशब्दद्वारादिपादतदमदृशदिकाललक्ष्येकोपेदपुत्रुपद्वत्यादिककारणकलापविनानलभ्यतेतयास्वमोवित्तमकापसमुपु
 स्मो स्वमोरोशनलभ्यतद्विपरेणाभ्यय ॥ १२ ॥ चित्तकोरोकोशसदरोसवशासनकोरोक्षानेययापयाआलोकयन्तिमोमकारदोदोषेनशासनापि चर्याल्लोचयन्तिनयान
 यधिपराधिपक्षतसमपराद्विषयकृष्टदृश्यतयाआभ्रमोति ॥ १३ ॥ सत्यस्यस्वसंतकमयेर्युगपद्वरनिर्दिष्टकालापयस्यमाह ॥ सकल्पयन्ति ॥ आच्यतेनतदवसाप्य चिच्छन्तिरोच ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिपाकदोषोत्पद्य ॥ तद्देशांतरादिपिनाप्यन्याखल्लययत्नयोगविद्विज्जगत्तत्त्वकर्तातिशयोक्त्यन्त ॥ १५ ॥

अभ्यासयोगो सकलितार्थलाभेनैकाग्र्यसंघादकल्पेनैवोपयोगः । ऐकाग्र्याभावेनचित्तमेकार्थव्यासकमेकमपि स्वसंक्रामिकमर्थानलभत इत्यस्य संकल्पतास्य संपन्नेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मया ऐकाग्र्यरूपेण न आप्यत्रागुरवस्य यतश्चित्तसकलिततदन्यो मया श्रयादुभयशराभोति नैकचस्थिरीभावतीत्युत्तरेणाव्ययः ॥ १६ ॥ यत इत्यवयवोपस्थासिद्धत्वात् स्थिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिभिः समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभद्विशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकृतेर्योजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथासिद्धरुद्रवेदसर्वज्ञेन सर्वलब्धम् ॥ अस्यापि तथास्थिते ॥ ते आनरात्मिकाजीवदाद्योष्टनवतिभिस्तु स कल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्चपृथक्पृथक्कृतो न्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हि ते रुद्रसन्निधौ कथमन्योन्येदृशवत्तत्त्वाह ॥ अभ्युद्धादिति ॥ जीवानामताससारभेदास्तद्वोधिनस्तस्य रुद्रस्येच्छयापजायते ॥ २२ ॥ तथा तदूपावद्गुरुपाश्च सर्वसर्वत्रपश्याति ते यतः शंकरादयः ॥ इदमग्रगतं वस्तु तथासंकल्पितं मया ॥ १६ ॥ नाप्यतो मयभ्रंशं सप्रामोत्युभयाश्रयत् ॥ सर्वं त्वभिमतं कार्यमेकनिष्ठस्य सिद्धयति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कः प्रामोत्युत्तरां दिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेव संकल्पार्थावगम्यते ॥ १८ ॥ अप्रस्थार्थपरैरेव संस्थितो र्यावगम्यते ॥ अप्रस्थे बुद्धिसंस्थेयः संकल्पप्रामोच्छति ॥ १९ ॥ तदासावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्बिस्तुजीवेन रुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्यसर्वानालभ्यंतथासर्वतयास्थिते ॥ भिस्तुसंकल्पजीवास्ते प्रत्येकं तज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्याति चैतनान्योन्यरुद्रज्ञानाद्वेततः ॥ अभ्युद्धात्प्रजायते जावजीवांतवां धिनः ॥ २२ ॥ तदिच्छयाश्रुतद्रूपावद्गुरुपाश्च ते इह ॥ इह विद्याधरो हंस्यामहंस्यामिह पंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यं दृष्टांतोऽस्य क्रियास्थितौ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च नौर्लभ्यं पण्डित्यमेव वा ॥ २४ ॥ देवत्वं मानुषत्वं च देशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलं कर्तुं धारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशक्त्यः स्वरूपत्वाज्जीवस्यास्य कशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंश्च स्वभावास्त्यस्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकाराः ससंकोचोऽहिं सस्तेन चिदात्मनः ॥ यदिच्छति तदस्यांगजंतुः संपद्यते स्वयम् ॥ २७ ॥

ते तदिच्छयैव जायत इत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनेन तेषां भवेच्छादंतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपि जीवानामस्याप्रसिद्धाया क्रियास्थितौ तत्तद्वाच्यं इव स्यात्तथा मयभिस्तु स कल्पसर्ग एव दृष्टातः ॥ अयं जीवो धारणाध्यानयत्नासारेण यद्यदि तत्तत्सर्वं कर्मोपायुगपच्च यथेच्छं कर्तुं संपद्येत्याह ॥ एकत्वं मित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवार्कतुं मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वोति ॥ यतो यजीव परमार्थतोऽनंतः अतोऽस्य सर्वशक्तयः सति यतश्चायमेकैकदेहाभिमानलक्षणेन तेन परिच्छेदेन पृक्तं अतोऽस्यैककार्यं च शक्तित्वात् ॥ शक्तित्वभावात्तु सारतश्च तत्तत्कार्यस्य व्यवास्थित इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अत एव प्राणिकमार्तुसारेण स्वर्गनरकायनर्थसहस्रसर्गात्मना नविकस सर्वप्राणिसहारेण प्रलयात्मना च ससंकोचो जागर्दीश्वरः अहिंसो हि संप्रयुक्तैषम्यनैर्पुण्यदोषभूत्यो यतोऽयं जंतुर्जीव स यः ख यद्यदिच्छति तदेव स्वेच्छानुसारादन्यच्चिदात्मन ईश्वरस्य सकलप्राप्त्यपद्यतेनोक्तं चिदस्य चिदिति टाकि यत इत्यर्थः ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सुब्रम् ॥ वैषम्यनैर्पुण्येन सापेक्षत्वादिनि ॥ २७ ॥

१ वृद्धादि ३ डाग्रशक्ति यदयो रक्ति सूनस्थ भाव्यस्यैक्यदोक्तेः २ पुस्तकांतरे मूलटीकाभ्यां युक्तं इति पाठः

॥ ४ ॥ मङ्गलपद्यतद्विप्राधावसानतःपारब्धक्षयेभोजकाविधात्तेशमसह ॥ जगद्यतिभासक्षयतोवा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कदापि नातदानीमस्तकद्रससारस्य यस्य स्थानदर्शनपला
 क्षिर्वत्तन्मभूत्तस्यभ्यगतालिकजीवटादिसंसारवत्येकमाययौलमसाशीघ्रजगत्प्रमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गच्छिष्यन्तीत्युक्तेर्षशिखरामसवाङ्कालोत्पत्तससारेष्वस्थिताद्विनि
 म्यत ॥ ८ ॥ प्राक्पुनरापृष्टायास्यैवविशेषजिज्ञासायाप्रभास्य ॥ ९ ॥ अशेषविधानविहरापृथ अष्टमतीशेनुसकष्यस्यसत्यतीविषेकेनसज ॥ तत्रसहस्रसत्त्वलिङ्गसक
 षिकार्येयसद्विनिर्लक्ष्यपूर्वोत्तरकाष्ठयोर्निहितैवेनाहितस्यदग्धविधाननुयत सर्वात्मगतोस्त्वेषेतिनसत्यैवभोजकादयोदोधिगताकल्पिकार्यस्यायं क्रियासामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्रभुक्काकलत्रकै ॥ कश्चि कालं तं समभोगान्मत्सकाशमुपैष्यथ ॥ १ ॥ अविष्यथमदंशाये
 गणान्तपुरमुपणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान् रुद्रस्तेषां सौतरधीच्यत ॥
 अत्यससारसस्थानकद्राणामध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रपद्य स्वास्यदत्तेपिजीवदबास्रणादय ॥ स्वकलत्रे समदेहस्यपयित्वायकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाभापप्रविष्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्भ्रांसिदहस्यतेतारकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसकल्यरूपास्ते
 ज्वावदबास्रणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्यार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यतात्वशैत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्रयथाहितव्याप्तिवत् सर्वोत्तमत्पदम् ॥ १० ॥ यत्समेदहस्यतेयच्चसकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तयाविवर्ततत्रसर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतयागत्वोदशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरयद्वज्जगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यतेतथास्वप्नोविनातत्रनलभ्य
 ते ॥ सवमल्लिचितकोशेषपयालोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तयातद्वाप्नोतिसर्वोत्तमत्वादविक्षतम् ॥ सकल्प स्वप्नकल्पवगयथाचदशाया
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्याविनास्त्वतलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृश्य फलितस्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालपुण्यद्विधानतस्त्वत्कमूलात्तद्देशकालात्मतयातद्भवसदाविष्यते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरयथेत्येतद्विवरणोति ॥ देशादिति ॥ यथाभयुरादिदेशांतरयादलियु
 धातिरप्रविद्यमानमविनिगमनमात्मास्वस्थमम-आदिपद्माद्विस्तृतादिषाट्पदभङ्गरादिकालस्तद्विषयोपेष्टापुरुरूपइत्यादिककारणफलायविनानलभ्यतेतथास्वमोपितप्रभापतसु
 स्मा स्वमोर्गत्वानलभ्यतद्विषयरूपप्रत्ययाभ्य ॥ १२ ॥ चित्तकोशाकोशसदशेषवयासनकोरश्रानेनयथायथायाआलोकयतिभोजकादयोदोधिगतासनाभि-पर्यालोच्यमिति यात
 यथावत्अविक्षतसमपद्विषयरूपपदपरयाभ्यमोति ॥ १३ ॥ सवस्यस्वमसकल्पादेरुपगच्छरतिनाद्विकटयायसभाह ॥ सकल्पइति ॥ आप्यतेतद्वराभ्यविष्यतिशेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिष्कारशेषस्यथ ॥ तथेवराणां विनाभ्यभ्यासस्वतएवयोगसिद्धिफलमस्तीतिविशेषभाह ॥ येषांतिविति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतसकर्मवत्समद्वजगदात्मना आभोक्षंभातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं प्रित्वा लेवतमपरिच्छिन्नं स्वरूपं स्य तथा विधोषि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकपथा ॥ ४ ॥ परापूर्णास्वरूपा तस्य हितात्मा सर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥ अहरहः प्रति दिनं स्वमेनः अनुभवसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदं जन्मादिदृष्ट्वैकचित्केनचित्स्मिन्नेपरिपश्यतीति प्रेषणाच्चयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥ वेहेति ॥ देहनाशो हि मित्यभिमान एवातीव धृत्वा तलाग एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुत्काभोराभो वर्णिता र्थवो धमाश्रय्यभिनेयेन व्यनक्ति ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य हृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ प्रवत्येव विदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्य कथमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक म् ॥ सर्व एव हृतो जंतुः पृथक् स्वप्न इति भात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चाभोक्षमाकुलः ॥ जीवयूयं जयातु भ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥ परात्स्यमदितान्तेति भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरवनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोपया ॥ परमा त्परिभ्रष्टो जीवः स्वप्नमिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नं विनिपतन् नृपैव दंढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्य ति जीवो तर्मा यथा जर्जरैः कृतः ॥ क्वचित्केनचिदेवेह कदाचिदपि वास्यं ॥ ८ ॥ देहनाशो हि मित्यतो मुच्यते स्वप्नपथतः ॥ श्रीराम उवाच ॥ अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारोप जायते ॥ ९ ॥ यथा सुप्तस्य स्तोकेन नाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानो ग्रयामि न्यामाययानिपत त्वलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भीमं निजबहुच्यते ॥ भगवन्सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीर्युक्तं यथा तच्चानु भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ क्वचिदस्ति न वा स्यंतरालोप्य कथयामु मे ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ दरात्रौ समाधिरस्य खिलोकीमठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनाख्येनापि सदृशमादिति मित्तेन सुप्तस्य भगवत्समायया यथा आलमत्यंतं भीमवैषम्यदुःखसकटनिपतति तच्च निजवत्सत्यवस्थाय वद्वा उच्यते दंढ देहो आश्रयं मिति प्रेरणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा स भवतीति च त्वया पृथुक्तं तदप्यनुभवान्मोहमाभूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टार्थं भिन्नेनेन गुरुप्रतोष्य त्वया यं भिक्षुर्म द्रोधाय कल्पयित्वा त्कृतं तर्काच्चिदस्तीति स देहेन कौतुकात् पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तदशजीवदादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्थागेन आलोक्य त्वद्वेधा य यथा विकल्पयित्वा मया भिक्षुरेकस्तथा पितृद्वारस्य स्यादृतत्वायोगात् क्वचित्संभाविता एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उत्पाने विलवः स्यादित्यारोपेन वसिष्ठस्तत्कालोचितं मुवाच अथेति ॥ १३ ॥

दर्शनापराणाप्यानपलकलनं स्थिकोभेकभागेकथावस्थितिमुदाहरणेनप्रपद्यति ॥ स्वयंसंघादीरेतित्यादिना ॥ सत्तेशशकालानुसारिमाप्यनुपदानपदकोद्यायाधकारकर
 क्रियाकर्म ॥ इहस्वरुहेअन्यप्रपद्येच्छंतेनप्रचनानादेहादिकभयनातिष्ठति ॥ २८ ॥ इहलोकेअनुप्रसंगदिपुत्रपयोनिनोपुनप्रधारभ्यभोगेनतिष्ठतीतिपूर्वेषांन्यय ॥ एतदेव
 विधयानिनाशिरम ॥ सर्वेषांशोरादीनांतमत्प्रत्ययधनेनमयश्शालाआशब्द ॥ मत्प्रभयवतोदाताप्रेत्यस्यमसाशब्दभ्ययोगसामर्थ्यात्समाकीदेयपुराणादीनसिद्धय ॥ २९ ॥
 जायतन्मादिनाप्यदाहरति ॥ सर्वलोकेयोगिनीगणमप्येतिसत्यएवभूतोनेपशुषेयापुपद्वारपद्वणार्थयामि ॥ १० ॥ अस्मिन्मायाभारतजनानाहंजनस्यानेषुतदशसहस्राससप्त
 धापसहस्रसप्तचतुरेकोभवति ॥ १ ॥ नेपाभक्तानांनेनमत्कारादिनामार्थे ॥ भक्तानांशुभांशानिअनुपद्वानुपुनमर्दुकुलेभानुप्ययानितप्रचक्रुस्तमायाधुर्धनार्थप्यामोह
 मर्दक सहस्रमयति ॥ २१ ॥ कान्तानांसहस्राणिशोरासहस्रनृपकालमयभुक्तेशिशेय ॥ ममदृष्टानेनियेषवति ॥ ययानिभीराकार्दादिद्विहतामापन्न सर्वपाणिनानिषेयुवस
 स्वयसपादितैरभिशंशकालक्रियाकमे ॥ योगिन्यायोगिनश्चेतिष्ठत्यन्यत्रयत्रय ॥ २८ ॥ इहवामुप्रभोगेनदृष्टमेतदनेकश ॥ कान्तंवी
 र्याद्वेतिष्ठन्सर्वपांमयतोभवत् ॥ २९ ॥ विष्णु स्वीरोदर्वीतिष्ठन्जायतेपुरुषोभुवि ॥ पश्यर्ययांतितिष्ठत्योयोगिन्योयोगिनीगणे ॥ ३० ॥
 शक स्वगासनसिष्ठन्यातिशयायमुर्विका ॥ सहस्रमेकंभवतितयाचास्मिस्मनार्दन ॥ ३१ ॥ तृणांशतानिभक्तानांमानुष्यंयातितन्यै ॥
 एक सहस्रंभवतितयाधियजनाहन् ॥ ३२ ॥ अशावतारलोकाभि कुरुतेजगतीस्थिति ॥ एक कान्तसहस्राणिनृत्यकालनिमपवन् ॥ ३३ ॥
 एवन्मिक्षुसकल्याजिवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविज्ञानवशत स्वसंकल्पपुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्रभुक्काचिरंमोगान्माप्यरुद्रपुरतत ॥ गणना
 नावसंतलस्यास्यतिसपरिच्छदा ॥ ३५ ॥ नित्यप्रफुल्लनवकल्पलतात्वेपुरुद्वेणसाकमुररजगुलुच्छकेषु ॥ नानाजगत्सुचतडाशिवप
 तनंपुविद्याधरीवमरमौलिधराश्वरेजु ॥ ३६ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाण० पु० गणत्वमातिर्नामचतु पठितम मर्ग ॥ ६४
 ॥ त्वनशतकद्रोपंसमानम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इपदृष्टोययातेनिसिष्णुणाचेतसिभ्यम् ॥ भूतप्रपन्नमेवैपययकृत्वासुपभ्यति ॥ १ ॥
 प्रथमार्थप्रपन्नानिकरार्जितहृत् ॥ १ ॥ वर्जितरित्यापकरोपिषोभ्यमित्याह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्वविज्ञानमभ्यनुज्ञातहरत् ॥ सत्यकन्मानुसारिणयेवरुद्रस्याभ्यनुज्ञातहृत्वावि
 स्यय ॥ १३ ॥ १५ ॥ नेपाभधितवात्सपदेसर्गमुपपुषपइहेककल्पनेनेच्छिकविहारेपुणपयदसदस्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेगणाच्छरत्सगुलुच्छकेषुषुद्वारत्सवत्येपुपपुल्लनवक
 ल्पलताएहेपुरुद्वेणसाकनयानानाविषेयुजगत्सुगुप्तनपुनयाविषेयुकेलासर्वैकृत्प्रभल्लोकादिपतन्नेपुनमरेपुषविहारेगनिवादिप्रनादयादिगुनल्लासुविद्याधरीपुनप्येकमरीर्मीलि
 पुभिधेतिसहस्रप्रपन्नमदत्तमयसीलिधरा अमरभरणनिशाकप्रभुगर्णाचदसीलीधारायतीतिवाअमरपीलिधरा सनोरेकुर्वन् ॥ २६ ॥ ॥ इ० वा० ता० नि० पु० चतु पठितम
 मर्ग ॥ ६४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ मिशुस्यायावधर्देनुजिषेपुसमउच्यते ॥ रात्रान्वयेप्यगामिक्षो सभोभ्यानवचयते ॥ १ ॥ यथावर्जितमकारत्तेनिसिष्णुणास्वचेनसिचोभमर्देपदृष्टःआ
 वातार्थवतिन एवमिक्षुसंभममर्गंमरमौलिकनमुभापुमकमल्लक्षणादयमेवककावस्यापार्पुषर्त्सालनोभ्यतिरिक्मिबकल्लासुपुसप्रपन्नमयतिनापुमाभमप्यभ्यदसीत्यर्थः ॥ १ ॥

दृक्प्राग्वागुरितेन हलादादि पूर्वदशोपस्थितिब्युत्साधम् ॥ १ ॥ तस्य गृहकुर्दीप्यानामंगमीताः प्रिया अपि भृत्या नो विधाति किल ॥ १० ॥ तस्य भिक्षोः ॥ संवेतु विवर्हकं व
 ल्यापचरमसाक्षत्कारमायुम् ॥ तत्कृतं ॥ यतो निवर्ते सदायुर्नियतुर्विधानु ॥ ११ ॥ तथा प्राग्वाग्भातप्रकरेण ॥ १२ ॥ एव एव विधम् ॥ अद्यास्मिन्कल्पे ॥ अद्य द्वितीयं ॥
 वृत्तियोनेपलभ्यतदानीमप्यर्थम् ॥ १३ ॥ जगत्प्रवे अलिना अलिबद्ध भगमाया अस्मिन्सर्वान्दानोपलभ्यत इति पूर्वपरेण वा अन्यथः ॥ १४ ॥ अद्य मया लालया अस्मा
 तस्मिन्निहारे स्वकुटीकोशो कपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदंशो नाम स्थित एव समाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रं च तस्यैव स्थितिश्चालिनः ॥ दृढा
 र्गलं गृहं ध्यानमंगभीता विशंतिना ॥ १० ॥ धन्याः प्रियाः किल तथा संतिष्ठति स भिक्षुकः ॥ अद्यैव तस्य संवेतुं निवर्ते रदंशो स्थितिः ॥ ११ ॥
 राजपथानि निशुस्य गतास्तस्यैक विशंतिः ॥ स तु वर्षसहस्राणि तथा चित्तेन भूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकने कल्पे भिक्षुरेवं पुरा भवत् ॥
 अद्य त्विह द्वितीयो स्मिन्सर्वीयो नोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मया तु पुनरन्विष्य चेन सा चतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुर्लुप्तो न्योजगत्सदादराति
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततो लब्धलुप्तो यस्तददंशाशयः ॥ अथान्यलालया सगमया संप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशान्तिनिर्गमे ॥ तनीयो विद्यते भिक्षुर्वाह्यश्च सदशकमः ॥ १६ ॥ एवं तेनैव तेनैव सन्निवेशेन भूरिशः ॥ भविष्यत्स भवन्सर्वपदार्थाः
 सर्गास्ततौ ॥ १७ ॥ अस्यां सभाया मपि ये मुनयो ब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवं सभा चरैस्ते रन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेना मुना भाव्यं
 पुनरन्येन चामुना ॥ एवं कलनकर्मभ्यां युक्तं नान्येन भूरिशः ॥ १९ ॥ एवं जन्मादिना भाव्यं व्यासेनापिशुकेन च ॥ शौनकेन पुनर्भाव्यं कतु
 नापुलहेन च ॥ २० ॥ अगस्त्येन पुलस्त्येन भृगुणा गिरसापि च ॥ एत एव तथा न्ये एव रूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंति मा
 येयं विततायतः ॥ सदृशा च राजन्मानस एवा न्ये भूरिशः ॥ २२ ॥ भूयो भूयो विवर्तते भर्गो व्यस्मिन्विवर्तते भर्गो व्यस्मिन्विवर्तते भर्गो व्यस्मिन् ॥ अस्तं तस्य दंशाः कंचिर्लोक्य
 दर्धसमकमाः ॥ २३ ॥ केचिर्दापस्तभाः केचिन्नाकदा चित्पुनस्तथा ॥ एवं मे पानि वितता महता मपि मोहिनी ॥ २४ ॥

त्सादन्त्ये सर्गां सप्रेक्षितास्तत्र तृतीयस्तादृगाशयो लब्धव्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्य ब्रह्मणा निर्मित एतत्सदृशा एव भुवनकमो विद्यते ॥ १६ ॥ एव ब्रह्मा
 ह मे देन सदृशे पदार्थकमेतददंश भिक्षोवाप्यनताः सभायतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन् धर्ममुपलब्धवद्दाराकमेवार्थापुनः प्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारै स्वसदृशसमाचारैश्च भाष्य ॥ अन्यैरपि पुनर्मुनि सभाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्च भाष्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनं ज्ञानकर्म चरित्रताभ्यां युक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवं विधस्य रूपस्य स्थानस्य क्रियाणां चास्पदमपि प्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उत्पातपापमभ्यादराधकोटिहोमोवापरोदन्त्यजिनिरितिपात्र ॥ १४ ॥ यन्मज्जिमांभमासलपुष्ट ॥ तस्यबासुदस्य ॥ १५ ॥ भाननभुता कायनापत्त्यनदप ॥ १६ ॥
सलनेनपूर्वभुजेन ॥ १७ ॥ अहम्यापारमार्किकनिजधर्मसंपादयामातु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसाधनाख्यायितयत्-अभ्यस्यत ॥ उपविष्टार्थानुसंधानसुरवेनक्षणमिषपुनाराम
पुष्टापायप्रवणैर्ह्यल्लाननिद्राभावात्कस्यमिषव ॥ १९ ॥ स्वधरपूषरभुतसधोरारिषमतिषासपयनकीप्रसन्नत्वत्वकापपररोज्जालेतिरारायसजामाभलतयापूर्वपूषवपुन
आप्यानलेकरवनेनप्याप्यानश्रवणोक्षितसमासिन्निषाकमरवनेनतस्यो ॥ २० ॥ दृतिश्रीबासिष्ठम ताल्यर्यप्रकारोनिषाण पूषपटितम-सर्व ॥ २१ ॥

मिहुरयोक्तिनास्तीतिप्रक्ष्यजातवदंभहम् ॥ श्रीबालमीकिरवाच ॥ मुनीर्चवकयपतिवहिर्मध्याङ्गिर्द्विम ॥ १४ ॥ उद्भूतलप
क्षुःपयनगजितमांसल ॥ तत्पजु-पापयोक्तस्यपुण्याजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ तृपा-पौराविटपिनपुष्पवातधुताइव॥पूजयित्वामुनिश्रेष्ठा
नुदतिष्ठन्स्वविधरात् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोत्तस्योत्सपणामपरपरा ॥ क्रमेणत्यक्तनेनैवजग्मु खेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्यदंपुययाशा
कमहभ्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मकर्मोचितम् ॥ १८ ॥ चित्तवर्तानुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयांक्षणांनिव
निन्मु वस्मन्निवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रसृतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्थानलोकरवनेनतयैवतस्याव
न्यान्पमंवदनपूजितपूज्यलोक ॥ २० ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०विद्योत्तरविस्मयवर्णननाभयचपटितम-सर्व ॥ २१ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीबालमीकिरवाच ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिजाटिसयुता ॥ स्थिता खेचरसिद्धीपाविश्रांतावृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्दवाप्यसनायजो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतावतेवयसिनी ॥ २ ॥ अनवेक्ष्यवच-प्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बांधयंतिवलदे
वसानुकपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवन्निष्ठउवाच ॥ राजनरघुकुलाकाशगशांकरधुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसमिद्धु-प्रोक्षितश्चै
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्रातस्तद्विगमिहृदिदक्षया ॥ द्वापानिससर्विपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवसिद्धुलभ्यान
तादृश ॥ ययकिलमनरान्मयंहिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ तत्किमगशपायांराभ्यापुनरर्हधिषा ॥ उत्तराशांतरेयातावेलावातइवार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतञ्जास्तिश्रीमान्जनपटमहान् ॥ वल्मीकोपरितञ्जास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अथिएस्यापयमनमिक्षोराननमुष्ण ॥ तद्वराननमिषायेपमर्नानभूतमाविर्ता ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोष्टपालतोनायका सामनादयश्चविश्रांताउपविष्टा ॥ १ ॥
पथ्यनपयमर्नसर्ग ॥ २ ॥ यथपनवेक्ष्यअपनीहस्यचउवाच ॥ भगवदभ्यहृमितिस्वयमनिष्ठातत्वादिभिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोऽभ्यष्ट चिरमक्षिप्यपेक्षितद्विषा ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ पापमन्डभ्यस्तावद्विषरथादद्विपूर्वेणाप्यय ॥ ६ ॥ उत्तरस्थाभारगाम्यारिराकांतरेशयातोपनसापयार्जोक्षितवानितियावत् ॥ ७ ॥ बलमीकाख्याज्जनपटमहान्
पतोजिननामाप्यमर्नसिद्धान्जनपटोक्षितमजनपटोर्विहाराख्योजनसप्रयोषड्जनाप्रयोहिरासि ॥ ८ ॥

दक्षः शब्दागुरिमेन हलन्तः । द्वापि दीर्घदेशे यस्येति व्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्य एहं कुर्त्ताप्यनर्गभीताः प्रिया अपि भुक्त्या नो विरतिः किल ॥ १० ॥ तस्याभिक्षाः ॥ सवन्तु । चर्द्धकव
 ल्याय चरमसाक्षात्कारशाम्भुम् ॥ तत्कुलम् ॥ यतो नि यतोऽस्तदायुर्नयतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथा प्राश्नार्थितपकरणम् ॥ १२ ॥ एव एव विधः ॥ अद्यास्मिन्कले ॥ अद्य द्वितीय ॥
 तृतीयो नोपलभ्यते तदानीमप्यत्यर्थम् ॥ १३ ॥ जगत्सद्यो अलिना अलिचङ्कमता मया आस्मिन् सर्वोत्तरीयो नोपलभ्यते इति पूर्णपरेण वा अन्यथः ॥ १४ ॥ अथ मया लीलाया अस्मा

तस्मिन् विहारे स्वकुटुम्बकोशे कोपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशो नाम स्थित एव समाधये ॥ ९ ॥ एकविंशतिरान्नं च तस्यैव स्थितिः शालिनः ॥ दृढा
 र्गलं गृहं ध्यानसंगर्भाता विशन्तिना ॥ १० ॥ श्रुत्याः प्रियाः किल तथा संतिष्ठति स भिक्षुकः ॥ अद्यैव तस्य संवेतुं निवर्तते दृशो स्थितिः ॥ ११ ॥
 राजप्रोधानि निष्ठस्य गतास्तस्यैकविंशतिः ॥ स तु वर्षसहस्राणि तथा चित्तैर्न भूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चित्सात्तने कले भिक्षुरेवं पुरा भवत् ॥
 अद्य विहृद्वितीयोऽस्मिन्सूतरीयो नोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मया तु पुनरन्विष्य चेतसा च तुरात्मना ॥ तादृशं भिक्षुस्तृतीयो न्योजगत्पद्मादरालि
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्तोलद्वयस्तृतीयस्तदृशः शयः ॥ अथान्यलीलाया मर्गमया संप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशायिनि सर्गके ॥ तृतीयो विद्यते भिक्षुर्बाह्यश्च सदृशकर्मः ॥ १६ ॥ एवं तेनैव तेनैव सन्निवेशेन भूरिशः ॥ भविष्यन्त्य भवन्त्येव पदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यां सभायामपि यमुनया ब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवं समाचारैस्तेरन्यैरप्यनकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुना भाव्यं
 पुनरन्येन चामुना ॥ एवं कलनकर्मभ्यां युक्तानान्येन भूरिशः ॥ १९ ॥ एवं जन्मादिना भाव्यं व्यासेनापिशुकेन च ॥ शौनकेन पुनर्भाष्यं क्रतु
 नापुलहेन च ॥ २० ॥ अगस्त्येन पुलस्त्येन भृशुणा गिरसापि च ॥ एत एव नथान्ये च एव रूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यति मा
 येयं विततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस एवा न्ये च भूरिशः ॥ २२ ॥ भूयो भूयो विवर्तते सर्गोऽप्यिष्ववर्वाचयः ॥ अत्यन्तसदृशः केचिन्केचि
 दर्धसमकमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तमाः केचिन्नकटाच्चिपुनस्तथा ॥ एवमेव निवितता महतामपि मोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्यसर्गां समोक्षितास्तत्र तृतीयस्तदृशायो लब्ध इत्यन्यथम् ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्य ब्राह्मणानि भिनन्तस्तदृश एव भुवनकर्मो विद्यते ॥ १६ ॥ एव ब्रह्मा
 दमन्तस्तदृश पदार्थकमेतादृशभिः श्वेदप्यनन्ताः स भवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन् धर्मगुणेषु व्यवहारोक्तमेवार्थपुनः प्रपचयन्नाह ॥ अस्यामि त्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैः स्वसदृशसमाचारैश्च ज्ञाव्यम् ॥ अन्यैरपि पुनरनुमिति समाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरिचताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एव विधस्य रूपस्य स्थानस्य क्रियाणां चास्पदं भविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरसयकालास्तनिरद्वानातसषट्पिनास्ति वहाविषेष्टालक्षणकमषपूरनिरस्तलावेधनास्ति किंनर्दिप्रतिपत्तिर्वातिराधेकबलजुभाते ॥ तदेवेहभिषुषारिषेस्पष्टमित्याह ॥
 वदति ॥ अनताजीषट्पिनास्तिनिरस्तलासायलसम्पुण्ड्रभयक ॥ १५ ॥ १६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तत्पदेयमरादीनानाकलहाजलकलहालाभययेतिपोक्यम् ॥
 अर्चानि सङ्कतमान सर्गाधिपुनर्निर्वादिक्कणादिषुष्टुलाधेवधार्देवधुद्विभजगज्जातम् ॥ १७ ॥ एवमिषुमनसीषसर्वजीषगन स्वपिपत्तेकजगदूयप्रतिभासत्बडदितस्त
 स्तस्यप्रार्जसल्लारप्यविचविषम संगसल्लडदितस्तनवर्त्यधमायादरोत्सर्प ॥ नेपायपिकल्लडा स्वपरोपिषनरगतजगतस्त्रहामिष स्वसम्पद्धारदशानमिष्यासत्पाए
 य ॥ कस्तारतस्याह ॥ सयात्सर्पानि ॥ सयात्सप्यस्तिभित्तसर्वकसेपरमात्मानिनाहास्येनस्फुरतिमार्ग ॥ तेनस्तत्त्वधाधेनतद्वाधत्यागुनर्कोषितस्यमिस्यय ॥ १८ ॥ ॥ दिति
 क्षणतहास्तिनोषमप्रतिपत्तिर्हिजुभाते ॥ केनविशत्सहेरात्राअनताकतयानय ॥ १५ ॥ एतासामुपलभालमहोर्माभानांगति ॥ प्रति
 भामानभवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकल्लजल्लेभानरिवाबुजम् ॥ जातसवदनादवधुत्वादिदमशुद्धिनत ॥ सन्मा
 रजालमविलसार्चवद्विकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुसल्ल स्वढांतरव्यपिचतस्यविचिन्तत्वंह ॥ सर्वस्वयननुचर्तपिमि
 यानमिष्यासत्वात्मनिरस्फुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० डे० मों० निवाणप्रकरणपू० जीषटो० मिक्षुसस्यतिकयनना
 मपदप्रुष्टितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दशरयडवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्सवोधयत्वमी ॥ नरामवहितार्थाप्रधानयनुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदेह प्राणवर्जित ॥ ह्नेदोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षासुर्जावासांभूत्वापमजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयेनासौसंस्थिताजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेनासपर्वतबलानिष्कासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिष्ठतिधत्वाभिक्षुदिदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठः ० तासपयकारोनिर्वाणप्रकरणपू० पदप्रुष्टितम संग ॥ ६६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मिशोरसमाधौमुक्तस्यद्वनारातोषवणयते ॥ भिक्षुर्वातिषदन्त्येपावधामोक्ष
 भवेधेत ॥ १ ॥ सङ्घोषयनुसमाधेर्भूयपयनु अभीमल्लहितामयाधेधितानरामिषणोभवहासायाभ्यानयनु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवर्तुनियतेरेपनिषयदन्तिमदुक्तविसृज्यत्वयेवपुष्ट
 निप्रपुष्यप्यसिष्ठउवाच ॥ राजान्निह ॥ ह्नेदप्रमाणपट्टमकान्नरसभाग शोधेणैवण्यमायात ॥ १ ॥ सप्तर्हिल्लीयसत्यसकल्येनमकीर्णतुभाह ॥ तत्स्येति ॥ सत्येवतदेहोभोन्म
 यारभ्यरोपमसकल्यप्रवर्ततेनाप्ययेतिभाष ॥ १ ॥ मासपयतपद्वर्णलननिष्कासनीयानिभिषुणाकाशभिरतल्लभासिभिल्लह्लैर्गुमत्लादपिलम्भमिभिल्लधपोपनकनुमय
 स्यादित्याह ॥ तद्वदिति ॥ मासस्यपयमिवपरितेषलानिष्कासितार्गलासंतोभिषुहृदिदक्षमायुत्वावर्हिद्वारतललेतिष्ठति ॥ बलानिष्कासाबलान्तिष्ठति ॥ ४ ॥

ततो मासैकया भिक्षुररीरं निष्काल्य निःसार्य जलेत्यद्वयति भज्जियेभ्यति ॥ तस्यां कुट्यामन्यतत्कायाकारशिलाप्रतिभाकरूपं भिक्षुपूजाभक्त्या दिव्यवह्निप्रवर्त्तनाय करिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्करीत्यामुक्तः ॥ विहारप्राणचेष्टादिव्यापारविषयेन दृश्यतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावबलते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भानिपरपरहेतुविशेषात्तया ॥ अतिवास्तो निरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविषयमनैव कृतजगदारा ॥ हेमः कटकदेवप्रतिभासस्य यो विपर्ययोऽन्यथा भावस्तन्मात्रकारणकोविधमभेदो यस्याः ॥ ८ ॥ वाच्यारण्यविकारो नामधेयस्यैव सत्यमित्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाच्यत्वात् ॥ ९ ॥ अतिमायापिदृश्यमनृतस्य भौववानुमीयते ॥ १० ॥ इत्परमात्मएवं अविवेकाज्जीवत्तमायाति ॥ सत्त्वविवेकालसर्वमालेति प्रश्रुतीत्यात्मादृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वो धत आलैव ॥ अबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कायं निष्काल्यते जले ॥ तदर्थं त्यज्यं करिष्यति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुमुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयी माया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन मुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रुतारं भाहेमः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्ययसमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाच्ये यमित्यं मायानुमीयते ॥ तरंगालीव प्रसिद्धे क्षमात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ इति हिदृश्यमयादीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं जन्तु ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादालैव स स्ववोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनं गुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वयपरं भोगिनिर्वाभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः प्रयजादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्त्वच्छचितो रथोरुहः सर्वजन्तु प्रति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकं मुदितस्तेन प्रह्लाडानीव कोदिशः ॥ १४ ॥ स्फुरन्त्यथा तथा वास्मिन् जीवः प्रस्यति विभ्रमम् ॥ तद्वदेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमंतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिं प्लुतमात्रतः ॥ जरा मरणदुःखानां कचिद्भाजनानां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ श्रुतं भाणि निकायं प्रमित्येकसारमंडलं भ्यां ला उदितं कृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वप्नांतरं अभसो भोग आवर्तं तरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ स भवेत् हिरेष्यमर्गस्य मनोमन्त्रिनिर्माणत्वादयस्यार्गः स्वभएव चेष्टायेरपितथैव आविर्तमर्हति अस्त्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासात इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्सत्त्वद्वौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वप्नविलासवदस्य आभाति तेन तादृशभातिनेन ह्यथोदेत्येकमयमल्लं हानीव कोदिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण स भटिप्रपञ्चरूपेण वा साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा स्फुरन् प्रस्तुतथापि तद्वदेय इति मानसमर्थादीर्घविषयमप्ययदीति सत्यमत्र निमित्त्येवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घात्समप्रशने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च तः प्रतीतिं प्लुतमाद्युतमात्रतः ॥ जरा मरणदुःखानां कचिद्भाजनानां गतः ॥ १६ ॥

प्रकनिरवयवकालालनिर्देशमानसधेयपिनानि ॥ वेदविषेयालक्षणकमचदुरनिरालावेदवर्गाणि ॥ किन्तु ईषतिपतिथीतिरेषकेवलकृममे ॥ तरेरेषाभिस्तुचरिषेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अनताकीषटादिषां किन्तु यत्नासामलसम्पुण्डभाभक्त ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 अतः प्रकनिरवयवकालालनिर्देशमानसधेयपिनानि ॥ वेदविषेयालक्षणकमचदुरनिरालावेदवर्गाणि ॥ किन्तु ईषतिपतिथीतिरेषकेवलकृममे ॥ तरेरेषाभिस्तुचरिषेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अनताकीषटादिषां किन्तु यत्नासामलसम्पुण्डभाभक्त ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

क्षणं न ह्यल्लिनो कमप्रतिपत्तिर्हि जूभते ॥ केष विरस्य होरात्रा अनता कृतयानय ॥ २५ ॥ कृतासा मुपलभो लभहो भो भाननांगति ॥ प्रति
 भानात्रमवदमित्यविकसितस्तितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकल्लजलेप्रानरिवां बुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत ॥ सभा
 रजालमखिलसाधिवद्विकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवभुदित प्रतिभासुखह स्वदातरव्यपिचतस्यविचित्रखह ॥ भवस्वयननुवर्तपिनि
 योतमिध्यासवाप्तिसुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवटो० सिद्धसुखतिकयनना
 मपद्रुपुष्टितम सर्वा ॥ २९ ॥ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिस्तुगत्यास नोययत्वमी ॥ नराभयहिता शीघ्रचानयतु कुर्त्ता
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवभिपुत्रवाच ॥ ॥ राजसस्यमहाभिक्षो सवेह प्राणवर्जित ॥ ह्रदोवेवणयमायातोनासौ जीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्य सिद्धांस्तुजीवोसोमूत्वापयजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोमूयानासौ संसृतिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वेनासापयतयलाजिकासितार्ग
 ला ॥ अंतरालवृत्तिपुतिमृत्यामिस्तुद्विद्वस्व ॥ ४ ॥
 श्रीशशिष्ठम नासयंयकारोनिर्वाणप्रकरणे पदपठितम सग ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मिश्रोस्वभायोमुक्तस्यद्वनाराशप्रपयने ॥ मिस्तुपतिवद्व्येयांयधामोक्ष
 मयधेयत ॥ १ ॥ सर्वोभयनुसमाधेर्भुत्थापयतु अमीमयाहितमयाधेपितानराशभिणोमयवद्वसयाजानयतु ॥ १ ॥ अद्वैतस्यसव नुनियतरेयनिभ्यद्वैतिमद्वैतस्यस्येवपुट
 भित्तिस्यस्यस्येवपुटवाच ॥ राजन्मिहि ॥ ह्रदं यानापटमकान्तरसमाग योयेणैषधर्ममायात ॥ २ ॥ सर्वाह्वदीयसस्यसकलभेनममीकृतमाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतद्वैभोमय
 यारथ्यरोपमसकलभभक्तितेनापयतीमाय ॥ ३ ॥ मासपयतयद्वर्गलननिकासनीयमिति मिस्तुणाभ्यासैरतरालभासिभक्तस्यैर्गुणत्ववदपत्यम्य विभिन्नस्तप्रवोपनकमुनरा
 स्यामित्याह ॥ तद्वद्वैति ॥ मासस्यपयतीचरानेनेषलान्निकासितार्गला सतोमिस्तुद्वैतिद्वैतवापुत्सायद्विद्वैतार्गमरालेतिष्ठति ॥ जलास्मिन्नाकाजलादितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासैकायमिधुशरीरं निष्काल्य निःसार्य जलेत्यह्यति भज्जयिष्यति ॥ तस्यांकुट्यामन्यतत्कायाकारशिलाप्रतिभाह्वमभिधूषुजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादधुणमानसजन्तमनःकल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुक्तरीत्यामुक्तः ॥ विहीरायाण्येष्टादिव्यापारविषयेनष्टंमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नमासिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलम्बते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्वोधेन धानिपरपराहेतुर्विक्षेपशक्त्या ॥ अतिवास्तुनिरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविद्यमानैव कृतजगदाभ्या ॥ हेम कटकतदेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसि न्यथाभावस्तन्मात्रकारणकोविद्यमोदयोपस्थाः ॥ ८ ॥ वाच्यगणविकारो नाम धेयं यत्तत्केलेव सत्यामित्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाच्यत्वादात्मिकमायापिदृश्यमदृतस्वभावमनुमीयते ॥ ९ ॥ इत्येतत्पराएव अविवेकाज्जीवस्वभायाति ॥ सत्त्वविवेकालसर्वभावेति पश्यतीत्यात्पट्कचिन्मात्रपरिभाष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मेव ॥ अबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कायं निष्काल्यते जले ॥ तत्स्थं त्यन्यं करिष्यति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं स देहनिभिक्षुमुक्तोऽप्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं तद्विहारे शरीरकम् ॥ ६ ॥ एषा गुणमयी माया दुर्वोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन मूर्खेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रतारं भाहेमः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यया समात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाच्येयमित्यं मायानुमीयते ॥ तरंगालीव पयसि प्रेक्षाभाय विनाशिनी ॥ ९ ॥ इति हि ह्यमयादीर्षस्वभास्त्वन्मां तरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकालसर्वमात्सदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मेव स स्वबोधतः ॥ स एवादेति संसारः करं जव न गुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वन्मां तर इव परां भंगिनि वां भसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्त्वच्छचितो रथो रूढः सर्वजनं प्रति ॥ १३ ॥ पिता महवदा भ्रातिसर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितलो न प्रसाङ्गानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरन्त्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ तद्वयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्षमां तरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिव्युत्तमात्रतः ॥ जरा मरणदुःखानां कचिद्भाजनानां गतः ॥ १६ ॥

एव स सारालान् उदेति ॥ ११ ॥ श्रुतभाषिणिकार्यप्रतिप्रत्येकससारमंडलं भाल्या उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वमातरे अंभसो भोगावर्तनरगादि विभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समद्वैहिरप्यगर्भस्थमनोमन्त्रनिर्माणत्वादयसर्गः स्वमएव चेष्टादरेपितथैव आविर्तुमर्हति अस्त्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धी तु पिता महस्येव पिता महवत् स्वमविलसवदस्य आभाति तेन तदृशभावेन ह्यथोदितप्रत्येकमयप्रसाङ्गानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवोऽप्यष्टिपप्रचरूपेण स मष्टिपप्रचरूपेण वा साधारणप्रपचरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपचरूपेण वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिद्वयेयति आनसमर्थदीर्घविषमपश्यतीति सत्यमत्र निम्नध्येवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घत्वमदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च तन्मतीति श्रुतमादृततावन्मात्रातिश्रितसत्तामात्रमासाद्य आश्रित्यैकचित्कस्मिंश्चिदेव नरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रत्यक्षमविशिष्टपुरुषराशिर्जीवीविधित्वचित्तांशस्वरभाषेणाध्यातारवाक्यार्थप्रसङ्गलोकवाक्यलक्षणानुजानासस्तिनेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमणिकम्पनपातदधितस्वरूपिणीभूतारम्भजीवनमकल्पगतास्तीक्ष्णानिबद्धकासत्रमहारिणीऽभ्यध्वद्विभ्रगत्वाधिपयाकारसत्रमहारिणीभूत्वावलुठति ॥ १८ ॥ अस्त्वेवमस्यर्षास्वर्गावादिनामदधेदलयागिरपरार्त्तमेव अभ्याससङ्केतप्यधेद्वानस्याभ्यत्वायोगादिनिपरमपुरुषार्थफलद्वीषवद्वैक्यपट्टीकरोति ॥ चित्तीति ॥ प्रत्यगत्माधितेत्युपाध्याकार्प्यादिमाधाराधिकापरमात्माप्रसन्नपरवामप्रार्थकात्माप्रत्यगत्मानकिमस्यप्रसङ्गणुसृत्यसङ्घर्षेणतिर्विवन्नादिबोधाधिकजीवनाभोदेवदत्तयक्षदत्तादेर्देनाभ्यक्रादिपदाद्यामार्कचतुरादिनाभ्यभार्द्दगत किनुक्तोद्देप्युपाधिवशात्सर्वैर्मगधदेव ॥ तथाचभृति ॥ सपरदहप्रविष्टआनत्यापेभ्यः पाण्येवमाणोनाममवतिषदभ्याक्पूरयच्छुभ्रपानालम्बक्षल्लेखवाचित्तत्सुदृढतराशालिनी ॥ चित्तांशस्यदमात्रेणकृत्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १९ ॥ चित्स्मदरूपिणीजीवनानामरूपगतात्मनि ॥ अन्यत्रचवलुठतिगत्वासभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनास्रोत्स्यप्रतिर्विवादिवाहता ॥ १९ ॥ प्रक्षेपयवपरब्रह्मजगद्वृत्त्येवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवाभलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्भूयुतिष्ठति ॥ विभ्रमस्यतयावाधानप्रतिर्विधाटिवाप्तक ॥ २१ ॥ स्मदिस्यर्दकतेवेहस्वतःसङ्गाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलंघ्यतेभौघूर्तयथा ॥ २२ ॥ चित्स्मदएवचित्स्मदसवात्मनिविवर्जुभित ॥ स्मदास्मदौजृम्भणादिकल्पितनात्रवाक्यवम् ॥ २३ ॥ नस्मदोत्तीहनास्मदोत्तेकतावापिनदिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्ययैवास्तितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयनाकर्तव्यमिति विपत् ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलाछनम् ॥ अभेदबोधादखिलेगलितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

[illegible]

तस्य प्रत्यक्षमविशिष्टप्रकृतशालिनीजीवविमलचित्तांशस्य द्वांशेण ध्वंशगताऽऽकांशमवलोक्य प्रकृतकलाभुजानां सन्निवेशः ॥ १७ ॥ परमात्मविशेषभागाकभवनयातद
 धीनस्वरूपविभूततादुराणजीवनामकद्रव्यगताऽतीआत्मनिदेशकारसंभवादिणीअप्यधर्माविषयकारसंभवादिणीभूताविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्य चा
 त्याज्यानां प्रकृतभेदस्यार्थपर्यायभेदः अप्याससर्वस्वरूपविधानस्याप्यत्यायोगाविधिपरमपुरुषार्थफलजीवमूलोपपत्तीकरोति ॥ चित्तमिति ॥ प्रत्यगन्ताविशेषेषु पा
 ष्याकांशानि धामपराधातिक्रमसाक्षात्प्रलनपराधाप्रदार्कभाताप्रथगात्मानकिमस्य प्रलक्षणमुल्लस्यार्थेणोपनिर्धननादौ पाधिकजीवनाक्रोदेशस्य प्रकृतस्यार्थदेहनाप्रकृति
 पदवाप्यावच्छिन्नादिना साक्षाद्भातः किमुक्रमेरेषु पाधिपरावर्धसंभवस्य ॥ मथाश्च्युति ॥ सपरमहर्षविदभानवाप्येभ्यः प्राणान्धेयभाषाणामप्रवर्तिषदस्याक्पुपरयश्चक्षुः
 पातालप्रस्रोहवाचित्तुल्यतरशालिनी ॥ चित्तांशस्य द्वांशेण कृत्वा कृत्वेव सन्निविता ॥ १ ॥ अचित्स्मंदरुपिणीजीवनामरूपगतात्मनि ॥
 अन्यन्त्रविलुठति गत्यात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेति परमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिना भोत्स्यप्रतिर्धिवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ प्रकृतपदपरमप्रजगद्द्रव्यसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवाभलम् ॥ २० ॥ लोकोद्वक्षणपुत्राव्यजगद्द्रव्येषु तिष्ठ
 ति ॥ विभक्त्यन्तया धातुप्रतिविधाटिवाभाक ॥ २१ ॥ स्विस्मदीकृते चेद्वस्वतः संज्ञाविलीयते ॥ साप्यत्परिणामेन लीयते श्रीधृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्मदगवचिस्मदिसवात्मनि विजृम्भित ॥ स्मदास्मदौ जृम्भणादिकल्पितनामवाक्यम् ॥ २३ ॥ नस्पटोक्तीह नास्मदौ नैकता
 वापि न द्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वपदवाक्यितया स्थितम् ॥ २४ ॥ सारेण तु विचारेण सर्वशब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेव ज्ञातेऽयना
 क्तोत्स्यपि न विद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्देति भेदप्रकृतिलाहनाम् ॥ अभेदबोधादखिले गतिरिति शिष्यतपरम् ॥ २६ ॥

यद्व्याप्यमन्वानो नमदतिताभ्येत्यकर्मनाभाभ्येति ॥ १ ॥ एवमैक्यदर्शितजगद्द्रव्याप्यद्वारद्वैवपरब्रह्मब्रह्मवेव सन्निविता किमुत्परमायद्द्रव्यासमूलोपाधिभाधेतद्वाप्यमि
 ति भावः ॥ २ ॥ किंचदर्शनादीनुत्सादयतामिन्मुखस्य स्थिग्राह्यम्यामिषिभाषनापित्यत् ॥ अयल्लोकलुत्सालभूतस्याभयस्य ब्रह्मण एव भूतामूर्तात्मकेषु जगद्द्रव्येषु ति
 ष्ठाति न तत्त्वभाषनापि यथापि अन्यतया आत्मयतिरिक्तमप्यभयमप्यहेतुरस्तीति बोधादिभेदीत्याभ्यर्थयितव्यः ॥ २१ ॥ अस्यानायाधेषु वृद्धिस्वदेहेतुरिति वृद्धिस्वसंभाष्य
 भ्यामेन अस्तीकृतमभ्युद्धिस्वभासं साक्षरपुत्रवृद्धाविलीयतां वा ॥ इदं व्यत्यूलप्राणाकारेण परमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनामौ भूतपुनर्निवृत्तद्विब्रह्मणि विलीयत इत्यर्थः
 ॥ २२ ॥ बाधभाषात्कथमुक्ताल्लोकादिर्भयमभ्युद्धितीयमद्वैतविशेषधामन्यचित्स्य द्वांशमालावित्याह ॥ चित्स्यदप्येति ॥ २३ ॥ कल्पितमितिकथं ज्ञातमिति येन स्वस्वरूपातद्दर्शनादि
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्य तदर्थस्य च सेषु करसेल्लभावेभाते सति चिन्मात्रमेव परमार्थसत्यं ॥ नास्तीति ब्रह्मभाषणभूतोऽप्ययपपञ्चो न विद्यते इति भाव इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवलुस्थितिनकेनचिदस्यधाकर्तृशक्येतिवसिष्ठप्रतिजानीते ॥ नानातत् ॥ एवभावाभिधानम् ॥ हिरण्यलब्ध्यापन्नमन्त्राणां शक्तिरिव
वक्ष्यमाणेष्वधोः पूर्णविषयपरमात्मिनि स्थितिर्नास्तीत्यर्थः कंच च ॥ एवमेवास्तिसपरमार्थः ॥ तस्मादेतन्मन्त्रमभ्यस्य स्वप्नराशि-शंकताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशनिःशंकता
वलादेवजाग्रदादिसर्ववस्थाद्वैतापलापमृतज्ञत्याह ॥ तदिति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेवद्रष्टृदृश्यादिविपुटाजगत् ॥ यदात्वबोधः ॥ असत्यएवतदाशुद्धात्मरूपतच्छान्तिरेव
काजगन्ताश्री ॥ यतः सा शांतिरेव गच्छति सर्वतोभया मोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्मा मयोपनया व्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनमितिका विपुटानु अभ्यता प्रसिद्धे ति नासौ तदा जगन्मा श्री
त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चेत्तथागादिस्पृश्यवोधो धमावेण कथं निवृत्तिरिति चेत्तद्देतुसकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृश्य इति ॥ ३० ॥ चित्त-अभावना दर्शनं द्वैतस्यादिह प्रसक्तकल्प उदितः
नानातैवास्य बोधेन सर्वो धस्त्वने व क्षणात् ॥ पृच्छकं वैवमस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नेन जागर्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
नवं धांसि न भोक्षो स्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शांतिके का जगन्मा श्री शांतिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः कद्रष्टृदृश्यदर्श
नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प न याचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्य विकलारूप संकल्प
श्चिदभावनात् ॥ सच्च भावन मात्रेण गते ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छंद्रावंबे संकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिन्नस्य घनं
वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सत्ता सन्स्थीयतां यत्तते पदे ॥ इत्यदोष महाबोधसार संग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छंद्रावंबा संकल्पकलंका मृतवि
ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभाव क्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादिक लनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यासविलासांतः समा
भवस्य था मुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदो स्पंदौ कल्पना कल्पना वा चित्ताधारो विद्विना मा धियनाक्षा ॥ सर्वाकारा निर्दतिः शांति सत्ता पूर्णा पूर्णत्वे
कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापूर्वावां देवं भोक्षो पायु बुनि ० पूं ब्रह्मैक्य प्रतिपादनं नाम सप्त षडितमः सर्गः ॥ ६, ७ ॥ ॥ ६४ ॥

सच्च भावन मात्रेण गत इति द्वैतैक्य रहिता चिद्वैतैव शिष्य इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तद्वर्शन प्रकारमाह ॥ चिच्छंद्रावंबे इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थो युक्तिमाह ॥ चिद्व
नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तते पदे स्वीयताम् ॥ यस्य स्यात्पूर्ण भावाभाव स्थानात्मकत्वादित्येकैकरस्य भाष्यम् ॥ पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वत्वेति अनेनैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
रस्य संपादक निर्दोषबोधसारस्य सपहणसम्यक्बलवनकुरु ॥ ३३ ॥ हे चिच्छंद्रावंब हे असक्तकल्पकलक ॥ गावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वोपि पदार्थः अद्य न विग्रहः
संपद्यते अहेति माहारम्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चित्तः समो ह्यासविलासस्य ता सम्यग्भावसविश्रांति ज्ञा ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनाक्षा आनन्दसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः सत्स्पंदोऽस्य
दैवत्वननासक्तस्य अकल्पना विकल्पो वेति यावां श्रित्ता आपा श्रित्तभाति भेद स न वर्तोपसर्वाकारा निर्दतिः सुखैकरसाराशातिसत्तैव तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेश एकमेव मे
स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्री बावसिष्ठ प्रोता पर्यप्रकाशो निर्वा ० पूं समा षडितमः सर्गः ॥ ६, ७ ॥

॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥

१ विकसद्भूतनिपुलकातरेषाः ॥ उभायविधषाठमध्देटीकानुद्भूतलपटेस्तीतिभाति २ अत्रटीकानुरोधात्कुर्वतिपाठोपेक्षितइतिभाति

भीनचतुर्धित्वा प्रलक्षणीयवचन्यते ॥ सुपुमभीनतथाधिगुयातीप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ विश्वविलासिगचित्तस्यस्वामार्गिकमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वागादीनामीनसयम् काष्ठ
 मिर्धमानकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुर्बोनेपुदरिपसमर्थोभाषतीतिभीनेरा ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठरपस्तिनानारतस्य भेदानामनालसप्ततया एककोटीर्धेतिभा
 ष ॥ १ ॥ तमवचनकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ आक्षिप्तमात्मतत्त्वपर्यालोचनतश्च्युत्थायायुष्कायातद्वनभाषरसयत्थायां कच्छुर्वादायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ पद्मद्वारे
 रतरपलितकोपमोप्यतीर्तिशयानरासारुम ॥ ५ ॥ पलस्यर्धशुल्लापप्रत्ययार्धशुल्लापयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाप्येधमिषमज्यधनुष्मकारो नमुनय आगुरि
 तय ॥ ७ ॥ तेषामत्येकरक्षणभ्याम् ॥ शार्दूलोपित्यादिना ॥ दक्षिणपिण्डोऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिषाणपर्यालोचनेभमीनमपिपचमयपिषजप्रतिताधापितराकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सुपुमभीनवान्भूत्वात्यक्वाचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुक्तसिष्टावपृथगतस्य ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ ॥ वाङ्मोनमसमानचकाष्टुर्भोनवद्वयहम् ॥ सुपुमभीनमीनेशव्यसन्बृहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिमुनिवरेरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्येतर ॥ ३ ॥ अभावितायांशुष्कायाः क्रियायां यद्वन्तिश्च ॥ हठाज्जितेद्वि
 यप्रामांनुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदगुत्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकोपमोपिदमोर्तयं समुक्तमुनिस्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्थाप्रवद्भावश्चातयोमुनितापयो ॥ चित्तनिश्चयवृत्तात्मामीनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्मकारमाहुस्समीनमानविदोजना ॥ वाङ्मो
 नमसमानचकाष्टुर्भोपुनमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मोनेवचसारेषोषलादिद्विविदिप्रह ॥ अक्षमीनेपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्गकम् ॥ ८ ॥ म
 नसमानपचमचतन्तुकाष्ठतापस ॥ भावेसुपुमभोनाल्यजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुर्मानविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुमभो
 नावस्थायां सानुयासवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मोनेनमीनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मलिनजीववधं धायतत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृशवाङ्मयमस्तृशान् ॥ अपश्यदेवपश्यद्विकारुभोनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 प्रवतिर्भोनिनलजानतज्जाकारस्यल्लयाम् ॥ १३ ॥

एषयर्धमूलाद्युत्सारवद्विनाशयेनैतर्धमिष्यतिप्रत्ययं ॥ त्वयेव ॥ भावेकात्मतत्त्वानुगमवे ॥ १ ॥ विषयः आधिक्य ॥ नुयाचनुर्धर् ॥ भुक्तेषुकीयभुक्तेषुपी
 पतद्विमुक्तपी ॥ १० ॥ यथापिषिपुर्बोनेपुर्बोमत्वसिद्धतयाभिगानिदित्यनमोदृष्टनिश्चयवृत्ताज्येधेतिजीवित्यवधायीधेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वाङ्काष्ठतापस
 मर्थकयापिद्विदितराह ॥ अस्त्यदिति ॥ कलाभोनपिपद्विगानरस्यह ॥ भावस्यसस्मरणमनुसधानमस्तृशान्बहिरपिदृश्यवृत्तपचयवाङ्मयदानमपचयवास्तृशान्ब्रह्मानादरात्मान
 चपरम्येधेषुपुमादिवनित्यास्तद्विद्विषयाभाषाद्रस्यच्छुत्थायाद्रससाक्षिभाषज्योतिषायपरयल्लिखतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ शुल्लापनाकालोत्तेजः श्रीमप्यमदगुरश्चिषस्यलनमेव तत्रप्रान्त
 नाखयोर्भानिनोभाषतिरवकाक्षिषसाध्यात्मतत्त्वनिरोधकपुत्थानादिल्लिखयानप्रभाषतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

0 11月07日： 2019年11月07日 星期四 晴

मीनघृणिष्यत्तल्लक्षणेनचमये ॥ सुपुनमीनमभाधिगुर्यामीनयतिष्ठिम ॥ १ ॥ चित्तचिह्नादिर्वाचित्तस्यस्वाभादिकप्रकृत्यनुसंहितम् ॥ १ ॥ बाधादीनामीनस्ययमकाष्ठ
 पिबभीतकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुदूरितसप्तर्ष्याणवर्त्तातिमीनेश ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ क्वद्विहानाप्रयाणाकाष्ठनवस्थितान्तरतन्मयेषानामन्तस्तत्तत्कारककोटिर्बेतिशा
 व ॥ १ ॥ तमेवप्रकटयति ॥ अभाजितायामिति ॥ भाजितभात्यनस्यपर्यालोचनतच्छ्रूय्यायांशुक्रयातान्ननुभवरसश्रूय्यायां कच्छ्रूयाद्रायाणादिक्रियायाम् ॥ ४ ॥ म्यङ्गारे
 दन्तरयस्त्रिलोकोपमोप्यतैरितिरायानदस्तादृशम् ॥ ५ ॥ प्रकृत्यर्थाभ्युत्पत्त्यायांशुक्रयातान्ननुभवरसश्रूय्यायां कच्छ्रूयाद्रायाणादिक्रियायाम् ॥ ४ ॥ म्यङ्गारे
 त्यर्थः ॥ ७ ॥ त्रेयापत्तेकलक्षणस्याह ॥ बाह्योनमित्यादिना ॥ इदियनिषेहेरसमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिमांशपर्यालोचनेमनोमीनमपिचक्ष्ममद्यपिप्रभञ्जितंभाषितकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सुपुनमीनवान्भूत्वात्यक्वाचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तलिष्टावष्टब्धतत्पद ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ ॥ बाह्योनमस्यमानवकाष्ठमोनचवद्व्यहम् ॥ सुपुनमीनमीनेशवत्सन्मूढिकिमुप्यत ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविधमो
 प्यतेराममुनिर्मुनिवरैरह ॥ एककाष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तयेतर ॥ ३ ॥ अभवितयांशुक्रयायांक्रियायांवद्वतिश्रव ॥ इठाज्जितोद्वि
 यमामोभुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाश्रुतमितदुत्थवाभावितात्मत्वनिस्थित ॥ लोकोपमोपिटर्मोतयं सन्मुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्धोभवद्बाधशान्तयोभुनिनाथयो ॥ चित्तनिश्रव्यकपालामोनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमोनमीनविदोजना ॥ बाह्यो
 नमस्यमानवकाष्ठसौपुनमवच ॥ ७ ॥ बाह्योनवचसारोपोबलादिद्वियनिग्रह ॥ अस्यमोनपरित्यागश्चेद्यानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनपञ्चमचतन्मूढोकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुनमीनाख्यंजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमोनविशेषेषुविषयकाष्ठतापस ॥ सुपुनमी
 नावस्थार्यासातुयासैवमुक्तयो ॥ १० ॥ बाह्योनमीनमित्येतस्मिन्नवचनकिल ॥ मलिनजीववर्धवायतनस्यकाष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृश्यवाह्यपमस्तदशत् ॥ अपभानोवपश्यद्विकाष्ठमोनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरचित्तकलनेनतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनकावनतज्जास्तस्यूर्धालया ॥ १३ ॥

पस्यमोमूर्च्छासुषुप्तावेवतंभवतिनाथ्येतिरसैर्मपरिणमिन्नित्यर्थः ॥ त्वर्थेच ॥ भावेकात्मनस्यानुभावे ॥ १ ॥ विषयः आधिकृत ॥ मृदाश्रुर्धो ॥ मुक्तेषुजीवन्मुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तयो ॥ १० ॥ यद्यपिप्रिपुमीनेषुमीनस्यविद्वत्तथापिगानिगालिनपनोद्वनिभ्ययक्रयापदेवेतिजीवस्यबाधोवेत्यह ॥ बाधिति ॥ ११ ॥ तर्हिगहाकाष्ठनापस स
 माधीकयतिष्ठतितादृ ॥ अस्त्यमिति ॥ इठाभ्यनोनिषदृणतित्यस्योद्विभावस्यस्यस्मरणमनुवधानमस्तदशद्विहिरपिटस्यक्रयपञ्चबाह्ययतनमपयवर्धवास्तदशान्मज्ञानावतभासान
 मपरयमेवसुषुप्तावितिस्तत्प्रलोक्येताभावात्तस्यच्छ्रूय्याश्रित्यादिमात्रप्येतद्विषयस्यविलासनीत्यर्थः ॥ १२ ॥ म्युत्पत्त्यानकाटेनेतन्मीनप्रपयमस्तद्विहिरावृत्तनेनेव तत्रपातक
 नाद्योर्धोनिनोभवतिप्रभञ्जितेनभाषितेनभाषायाभ्यनस्यनितोपम्युत्पत्त्यानाद्विलीक्यगतप्रभञ्जनीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवा तत्स्थली लयेत्यस्य पूर्णत्वं स्थिति लीलयया भञ्जानुच्छ्रमा कर्मैव प्रयेवं धरूपमेवं निरस्य भित्तुकुप्यंतु चिदानंदविलास एवेति बुद्धानां कुप्यंतु तथापि ते वामोपादेयताज्ञानमेव नास्तीत्यर्थं तात्पर्यमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानां भित्तिर्नाभवत्यत्र स्थितम् ॥ जगोर्भावमिति शेषः ॥ अतस्त्वमपि शृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनं सिद्धेऽप्यनेनैव तस्मिन् स्थितं पूर्वमोक्तं शेषेणेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोभयस्य चारोदेन विविधः ॥ विषयलाभादूर्ध्वेणोच्छस्यते निरोधेच्छेन्न मनो मलायते ॥ १६ ॥ तस्य ज्ञानवाध तच्चित्तकथमवतिष्ठते तदाह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानन्यासमन्यास निरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वात्

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनप्रयेकिल ॥ लीलया कथितेन तज्ज्ञाः कुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनं तु जीवन्मुक्तमिति स्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोऽशृणु श्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्र संयम्यते प्राणखिविधो नापि योज्यते ॥ नाहस्यते न भलायते समस्तं द्वित्रयसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलने च न वल्गातिनशाम्यति ॥ चेतो न चेतो नाचं तो न सन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासं यदनाद्यंतमा स्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदं बुद्धानां जगन्नात्वं विभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहं सौषुप्तमौ नमेव तत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैव दमात तम् ॥ इत्यास्थितमनंतं यत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशं नैव चाकाशं सर्वम स्ति च नास्ति च ॥ इति चित्तं समं शांतं यत्तन्मौनं सुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यं निरालंबं शांतिविज्ञप्तिभाजकम् ॥ न सन्नासदिति यस्यामासि तमौ नमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विगतो स्थितैः ॥ संविदो यदनाभासस्तन्मौनं परमं विदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांत श्वेतसाऽद्वितिरूपिणा ॥ यदनावर्तनं संविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न मनो न च मानसम् ॥ इति संविदसंविदं रविच्छिन्नातिमौ नित ॥ २५ ॥ अहमस्मि जगत्स्य स्मिन्स्वस्ति शब्दार्थभाजकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेति सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मा त्संविदमेव स्यात्स्थान्यादिकलनाकुतः ॥ अनंतमेव सौषुप्तं सर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगद्वितिनानात्वं विभ्रमेऽपि स्थितं तद्वद्विद्वत्तत्त्वमथास्थितं बुद्धानां ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणां भावाप्यः शिवस्तेनैवाततं पूर्णं अस्थितमवस्थानं यत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैव चाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यां जीवन्मुक्तदशायाभासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैः संविदोऽनाभासः अविवर्तः ॥ २३ ॥ वाधित त्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पमत्र इति वाधितस्य संविदोऽसंविदप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्ति अनामयशब्दार्थभाजकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः अभासवर्धाधकारचरमदत्तिनमाशून्यानां भविष्यतीव स्यात्तस्यात्स्यस्य अन्यस्य आदिपदाद्धेतस्य च ॥ २७ ॥

अथिवासाधानुर्नद्विधेनामपिषाधानुयातिव ॥ २८ ॥ प्रागतसमिधेष्वनग्निकानामप्यपथम्यादपृष्ठास्तस्माभूमिका सुमाधि ॥ २९ ॥ हेमलभ्रमलभ्रनेसाधोजापतिसमतान्ति
 त्समस्तेष्वितस्वविदिपयापणभवीत्याह ॥ और्भुमकति ॥ समाधान समधिकश्रवसमाधि एतेसमाधयोक्तापत्यपिभाति ॥ २९ ॥ हेमलभ्रमलभ्रनेसाधोजापतिसमतान्ति
 पुणम्यवहरसद्वेषितवस्त्यक्तम्यवहार समाधिस्थोपिबीवभुक्त सकलमलशान्तिवित्तिर्नित्युपस्थपवतयाविदेहपथ ॥ इपथस्थिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयाधानान्माभाव
 तीतिनाभाभ्रमप्यस्तस्यैवास्तिनाप्यस्त्यप ॥ अथधानमदत्यपिषाधोपनमेव ॥ इयस्थितिस्तयाभावतएवास्तिनाप्यस्त्येपर्य ॥ अथधाभावतस्यैवास्तीतिराममतिमिद्धवय
 काराति ॥ ३० ॥ इरामल ॥ विनिर्वाहूपोपनिषदुकीत्याधिरावापिपदमाधाप्रविद्यापनेनोवल भावधासनमेकनुयदप्रमास ॥ सर्ववधिपददगीहृकिलपथसिद्धमनअप्रते

ह्युपमनोनेवेदमनतत्वावयोधवत् ॥ तुयंमेवामलविद्विधयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौर्भुमकसमाधानस्तयातुयंसमाधिक ॥ तुयांती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवै ॥ २९ ॥ तुयंस्यावसकलामलशान्तिवित्तिर्जाप्रत्यपिभवहरनिपुणसमतान् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
 देहएवमक्षरभोभवतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अमित्युक्तमभववासनमेकमास्वनत्वनवाहमपिनाप्यदिहास्तिस्त्यम् ॥ सर्ववचि
 यतइतीहकिलातरामजस्तिपृथिद्विग्नानकोशकथैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणपू० महाभौनय
 ज्ञापदेशानामाऽप्यपठितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चतत्त्वमायातकराणामु
 निनायक ॥ योगणास्तेतुयेकद्राउतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिदृशुणादृशतशतररीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउकनतन्मया ॥ २ ॥

नास्तरनुभूयमानस्वप्नलदाभुगव्याप्तोर्जीवभुक्तस्त्विद्विग्नानकोशकथैकनिष्ठस्तिथेयम् ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० गार्ग्यप्रकारोनि० पू० अष्टपटितम संग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिद्वलभुक्तानामिच्छिकीस्तिथि ॥ योगाद्याणस्यविलस्योयतेस्तूठिठभ्यते ॥ १ ॥ माप्यमप्रकाहसदोक्ततासर्वएवने ॥ समाकयमूर्ध्विजुभ्यरुद्राणामुत्तरातमिति
 शतानामप्युत्तरमरुद्रताभागकलकुलसर्भेधकराक्षयतेपुनेपुदेहपुपराक्षयरोपमुक्तवतनियाम् समभुक्ताचिरभोगाभ्याप्यरुद्रपुरतल ॥ गणानामावसतलेस्थान्मतिवसपरिच्छेद
 सुकतप्रदं चक्षुषागतं रुद्रमूर्तिनागणत्वमेकैव रुद्रमूर्तिरिति सिद्धिर्नोराय पूच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणां शतत्वन्युक्तआगतम् किंनपी सवृषरिगणान्मुनतम्यतिरिक्तरुद्राणां भेषपरिग
 णनात् ॥ एवार्थगुराव ॥ यागान्त्वयोक्तास्तएवयेरुद्राउकालोउत्तन ॥ अप्येएव रुद्रादित्य ॥ १ ॥ तपययमकषयेभाषलप्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
 वभागावर्चिततत्त्वमादिपस्तावतत्त्वपाक्षानमेवतत्त्वमया रुद्ररागस्यप्यनेनागतरेषिप्यनेकम् ॥ १ ॥

[illegible]

य अकाराश्च ते स्वप्ने तत्तद्गणशतं रम्यतम् ॥ तदेतद्बुद्धशतकं रुद्राभिप्रेतं विधौ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ एकस्माद्गंगावाश्चत्क
यं चित्तशतं कृतम् ॥ तस्वप्नकतरुद्रगर्दीपशतं यथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ निरावरणसद्गवाययथाकल्पयंति हि ॥ तत्त
यानुभवंत्येव रसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ सर्वार्तनः सर्वगत्वाय यथा यत्र भाव्यते ॥ तयानुभूयते तत्र तथा ज्ञानयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
उवाच ॥ कपालमालाभरणो भस्मशाली दिग्भरः ॥ इमशान्निलयो वस्त्रनूकामुकश्च किर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ म
हेश्वराणां सिद्धानां जीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ न क्रियानियमोऽस्तीह सत्यज्ञस्यैव कल्पितः ॥ ८ ॥ अज्ञस्तु दिव्यसत्त्वाक्रियानियमनं विन ॥
गच्छन् यानेन मार्गस्येन परं दुःखं प्रयाति हि ॥ ९ ॥ मुञ्जास्त्रिपेक्ष निपुननिमज्जति वस्तुषु ॥ यत्तेन्द्रियत्वं बुद्धत्वाच्चैवार्सनतया तथा ॥ १० ॥

ने ॥ रसो भूमानदत्त आत्मना रसा कल्पिका रसताला भाषादणोति रसो जितधा विधायामायाप्रति विवस ॥ वेतसर्वह्यसर्वशक्तत्वाख्यातदलादिपथं ॥ १ ॥ सार्वभ्यबलादिपि
तेषा सर्वभाविता रससिद्धिरस्याह ॥ सर्वात्मन इति ॥ ६ ॥ एवं भैश्वर्ये सति हि हिंसादयः किमर्थं मानुषो न्यायवताश्मशानवासादिकदर्वानां स्वस्वकल्ययति शुभमेव कुनो न कल्प
यतीत्याशयेन रामपृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मना शालते शोभते न च्छालं ॥ ईश्वरः सर्वशक्तिसंपन्नोपि सर्वकिकिमर्थमवमास्ते इत्यर्थः ॥ ७ ॥ क्रियाः शार्त्तवा एव भगलरूपा
एव मुख्ययोगफल एवकार्यदिति नि यमस्तेषां विधिकरत्वाभावात् ॥ अब्रह्मसिद्धिभगलानां भविष्ये पातं च दशाश्रमगलतमत्वा विशेषात् ॥ अशुभकर्माभावेन हि रवसा
मभ्यापितेषां रवभोगानुदयात् सर्वस्य सुखरूपत्वा विशेषाच्चेति भावः ॥ ८ ॥ इति चत्तत्वात् रागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वात् न हस्येन मत्स्ये पुन सिद्धेन दुर्बलस्वपरा
तिपसतन्यायेन गच्छति किं यानि यमनं विना परजन्मपरपरां कादिदुःखप्रयाति ॥ हिंसा शान्तमसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अविद्यावाधान्मैत्रेयाधर्कवृत्तिनामविद्याधातुपर्याप्तम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमिधपक्षानभिप्रेतकानामभ्यप्यस्यार्थप्राप्तस्तिस्रोभूमिका समाधिर्भवद्विषयाप्राप्तकपरा-
 स्मत्संविदरेवविदित्वापणमधरीत्याह ॥ सौर्भूमिकति ॥ समाधानसमाधिकभ्यसमाधि एतेसमाधयोकापस्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमचन्द्रप्रसन्नहसाधोकापतिसमतान्नि-
 पणस्यवद्वत्सद्वेष्टिपटवस्तत्कथ्यद्वाह समाधिस्योषिकीयमुक्त सकलमलर्यातिवृत्तिर्नित्यतुल्यस्यएवतथाविदेष्टव्य ॥ नृपचस्थितिं स्पृष्टव्यस्माकारद्वयमाधान्यभाभय
 र्नीतिनभाभयद्वयलभ्येवस्तिनान्यस्यत्यय ॥ अथवानभदस्यपिषवोधनमेव ॥ नृपस्थितिस्तथाभावतएवास्तिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाभावतलवैवालीतिराममतिविद्वत्
 वराति ॥ १० ॥ इत्यामल अविनिर्वाहूप्रत्यापनिषदुक्तरीत्याविद्याविद्यादमाभापविद्यानेनेवलभाववासनमेकतुल्ययमास ॥ सर्वेषुविद्यतइतीहकिलयस्यसिद्धमअतिरो-

नुपुममौनसंवेदमनतत्वात्प्रबोधवत् ॥ तुयंमेवामलविद्वितुयांतीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौर्भूमिकसमाधानस्तयानुयंसमाधिक ॥ तुयांती
 तसमाधिवाजायस्यपिमवतिवे ॥ २९ ॥ तुयस्यएवसकलमलशान्तिवृत्तिर्जाग्रत्यपिव्यवहरभिपुणसमतान् ॥ नित्यसदेहतवापिवि-
 दंहरवदक्षत्राभोभवतएवकिलास्तिसाधा ॥ ३० ॥ अभिसुदक्षभवासनमेकमास्वनत्वनचाहमपितान्यदिहास्तिसत्यम् ॥ सर्ववि-
 द्यतइतीहविलांतराभज्ञास्तिष्ठिद्विद्वानकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यापेवा० वा० दे० मोक्षोपायंपुनिर्वाणप्रकरणंपू० महार्भानय
 ज्ञापदशानामाष्टपष्टितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातरुद्राणामु-
 नितानयक ॥ योगणास्तेतुयेरुद्राउतनेतिवदाहुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानाभिक्षुणादृष्टंशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता-
 द्वातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाद्वयानुभूयमान स्वमलरागभुरभ्याहोर्भावमुक्तस्तच्चिद्वानकोशकलेकनिष्ठस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठमन्त्रात्सर्वप्रकारेणितु० पू० आटपटितमन्त्र ॥ ६८ ॥
 गणानामपिठदत्तमुक्तानामिच्छिकीरिस्थिति ॥ योगाद्याणस्यविदित्योयुतेस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यमप्राकृष्टसदृशतत्सर्वएवने ॥ समाजगर्भधरेजुश्चरद्राणामुत्तमशान्तिमिति
 शतानामप्युत्तमठशताप्रागुक्तानुत्तरेर्गवठद्वयानतुतेपुद्गलपुमारवरोपमुक्तवर्तियाम् तममुक्ताधिरभोगाभ्याप्यठद्वयुरेतत् ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्ततिसपरिच्छेद-
 त्युक्तवद्वत् ॥ २ ॥ नृपचारातरुद्रमूर्तीनागणत्वमेकैवठद्वयमिति सविद्वानोराग पूच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतत्वमुक्तआगतम् किंणीं स्रष्टव्यमिगणानुगतमिति किं रुद्राणां भेदपरिग-
 यनात् ॥ पृथार्थेनूनाम् ॥ यमप्यास्तयोकास्तपुषयेरुद्राउकालेउतन ॥ अप्येष्टवद्वद्वत्त्यय ॥ १ ॥ तमप्यमककषयेवावच्छेदयसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश-
 मन्त्रागर्भागततत्त्वमप्यारित्येकावतस्तयाज्ञानेभवनतलमप्यारुद्रशतसंख्यानेनाभ्यतेविशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽद्वैतसिद्धौ वाङ्मिजलयो रिव सांख्ययोगयोः समुच्चययुक्तो न विकल्प इति चेत्तथाह वासनाभिनि ॥ सत्येनर्वासातः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकमन एव
 कारणतत्त्वसाध्येन यो गेनवा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः कारणप्राणयोरपिकर्मसुख्यापारोषु अकारणताभेदात्त्यैकेकेनाप्यफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादरीनपूर्वैकैव सर्वास्तत्तिलान्मूलमनस्तच्छान्तौ सर्वस्य सति शांतिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हिकथं मनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनो बाधेतत्कार्याह भ्रमनादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पना बाध्यत इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुन इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिकरणभोगक्षसाधनत्रयसर्वशालाकार्यार्थान्तर्यसंपदेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ अयोप्युपायानो नाशद्वारैर्वमोक्षहेतवो मरणे च न मनो नाशः प्राणनाशो वा किनु मूलां काले विलीनसैधववदविद्यायां वासनात्मना वस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भा
 वासनाच्चित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेह्यालोवेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयनीत्यानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनो भूयैवाभ्युदितमसं देवानवेक्षणात् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्य माणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कर्ममाहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकतत्त्ववनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुनेर्भोगक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठ उवाच ॥ निष्येतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणं न प्राणास्त्यजं तीर्दं शरीरकम् ॥ तदानुभूय तन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुतेरुपजजलायुकादृष्टतपसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहैरुपाधाराज्जाबाह्विर्निर्ग
 तानां विलयः वासाकारोऽसहोक्कताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारोऽप्येदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ निष्येते विव्यत्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरं श्रेष्ठ
 साध्यं विद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वणिनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारवमिदं शरीरकस्य जितं तद्वासनाकामकर्मोपस्थापितमाविदेहकारमनुभूय वास्थव्योमनितादृशे
 हारं भानुकलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयानि ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तथा यो प्रेशस्कारो प्रेशसो भाषाभुपादया न्यन्नवतरकल्याणत
 ररूपमनुते एवमेवायमात्मदर्शरीरनिहत्या विद्यामयित्वाऽन्यन्नवतरकल्याणतरं रूपं कुलेतेऽपि यं वागांधवैवदैववाप्राजापत्यं ब्राह्मचर्यं येषां भूतानां भित्ति च ॥ श्रुतौ प्रेशस्कारी
 ररूपं कारं प्रेशसं स्वर्णस्य भावाशकलाभ्युपादयेत्यर्थः ॥ ३० ॥

रुद्राश्चकस्याद्यादुर्भूताम् ॥ ५६ ॥ आसत ॥ ११ ॥ एवमप्यपानुप्यादिजम्भकम् ॥ १२ ॥ नहेयताकस्मच्चिरितिशेष ॥ आत्मीयत्वषणाप्रमोचिताम् ॥ परतदन्तर ॥ सा
 मित्रास्त्राभिविणानिमयभानिनिविपयस्तथाभिधनकविचितय ॥ १३ ॥ तर्हिक्कयहस्त्यसिद्धहृत्परिभनेपक्रियानियमोद्देशितश्चरिष्येयादिनियमोभक्तवादीनां चब्राह्मणोत्त
 मवधाविद्यम काकनालीपम्यायतदपदनादिसाराशक्याह ॥ अप्यादीनामिति ॥ आगतयस्तत्तज्जात्युत्तितकर्मनियम ॥ मुख्यभरेप्लुष्टापानाविनियमितेवतद्व्यवस्थाधिकेत्यय
 ॥ १४ ॥ अस्मान्निदधपानाप्र्यादिकियावन्मिता सणाश्वप्रिभ्यताकिन्तुसर्वोर्द्धिमायतेसतितत्तद्वर्णाविधिभागसकेनवशत पृथक्परेहिकयास्तौकिककुलदु खानुभूतिकत्ता

काफताल्यवद्वृत्तप्रियाधूर्वतितेसदा ॥ नकुर्वंस्यविवैकिषि नैषाकचिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयतोविष्णुरवकर्मादित पुरा ॥ एव
 यमाञ्जितयत्नवकर्मयुजाद्व ॥ १२ ॥ नर्तियमस्मिन्नामिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञाविपयकचित् ॥ १३ ॥ अद्व्या
 र्दानाचर्योप्यादिसगादोर्द्धिमागतम् ॥ इरार्दानातयाकर्मद्विजानीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्वोप्रकृष्टिमायातेसकेतवशत पृथक् ॥ अनुभू
 तिकलाश्रया फलितता फलितता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहभुक्तविपयतुयमौनमतोभया ॥ नोक्तवपरमौनसदेहस्वरयूह ॥ १६ ॥ रवाट
 व्यतितरानन्दमात्मकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिपरश्रेय साकयप्राप्यतश्चणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधोधेननित्यमकस्माधिना ॥
 सत्ययववद्वृत्तपेतरयता सात्म्ययोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायनितलसशतीचुक्यायेपदमागता ॥ अनामयमनापततेस्मृतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपादयतुसर्वेषागातपदमरुन्मिमम् ॥ तत्केचित्सत्ययाप्राप्ता कचिपोगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांस्थव्ययोगाचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांस्थं नाप्यतेस्थानपरंयोगोक्तदेहि ॥ २१ ॥ यत्रप्राणमनोदत्तिरत्यन्तोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्त्वातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शास्त्रापाशआदिस्मभरागादिवशास्तस्यक क्लितादन्निधेयम्यदित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमप्यपानुप्यादिजम्भकम्यरोपदशयति ॥ विदेहेति ॥ सदेहस्त्यमसिद्धाच्चगुर्व
 धर्मानासरावनेकनच्युतिपरेणाचय ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्वावस्ययात्रिपरम्ययोगोक्ष ॥ १७ ॥ तदात्मीयाप्ययोगाधुपापदतिवर्णपिप्यमसांस्थयोगिनोत्तस्ययति ॥
 सत्यमिति ॥ सत्ययात्रिधर्कनिधारपुनराकायागत ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति धाणेति युक्तयापारमर्षिणतद्व्यवशेन ॥ १९ ॥ उपादेयकलीभूतलस्यसाक्षात्कारेणमास
 प्यय ॥ सदेवादिद्विधातानमपिधोभिनाम् ॥ वेदनाऽनर्नैवेहेत ॥ २० ॥ फलनपुनदेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविमिश्रययास्तयो कुतएकफलतयाह ॥ यथेति ॥ या
 यमनाद्वयाऽनपारप्यात्मनिकर्तव्योपलक्षितत्वाधुपापयसनाधुनोक्तास्त्यतिरवधनस्वरमपदतदित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवज्जिजलयोरिवसाख्ययोगयोःसमुच्चयोयुक्तो न विकल्पद्वित्वेत्तत्राह वासनामिति ॥ संकृतेर्वासांतःकरणप्राणाद्विचेष्टायास्तदासनापुंजात्मकं मन एव कारणतच्चसाख्येनयोगेनवारुकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतमुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुख्यापारेषुअकारणतामतीत्येकेकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयदस्यर्थः ॥ २३ ॥ देहादनादरीनपूर्विकेवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छ्रितोसर्वसदतिशानिरुपपन्नोऽह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हि कथंमनसोनाशदितिचेतददर्शनजन्यत्वादित्यह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्याहममतादिवंधमोक्षांतःसर्वाःकल्पनावाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुलइत्यनयोऽप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुक्तमाधममध्यमाधिकारिकमेणमोक्षसाधनअयसर्वशास्त्रार्थतत्पर्यसंपहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमंरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणेसर्वेषंप्राणविलयप्रसिद्धेरितिआद्यः ॥ २८ ॥ यद्योयुष्मायामनोनाशद्वैरवमोक्षहेतवोमरणेनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्त्तकालेविलीनसैधववद्विबाधाबासनात्मनावस्थानमुक्तमणकालेपुनराविर्भा

वासनाचित्तमेवाहुःकारणंतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यतिवैदेहबालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मानं विलयंतीत्वनभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमूधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तुसंसारःकममाहंकसंततिः ॥ उपदेशोपदेशः ॥ दिवंधमोक्षौ चतकुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वपनाभ्यासःप्राणानां विलयस्तथा ॥ मनोवि निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ अतएवविमुच्यतेतन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ त्रिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदनिर्वाणनंप्राणास्त्यजंतोदंशरीरकम् ॥ तदनुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

द्यः सविज्ञानोभवतिसिद्धिज्ञानमेवान्वयकामतीतिश्रुतेस्त्वृणजलायुकाहृष्टातप्रसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुराद्विद्वारेणोक्तमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहलूपाधाराभावाद्धिर्निर्गतानाविलयः वाशाकाशेहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोऽप्यदेहकक्षयसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तधुर्धुरावाभिर्दंशरीरकस्यजंतितदावासनाकामकर्षस्थायितभाविदेहाकारमनुभूयवासाख्योभनितदृशेदहंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसिद्धिज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तथाप्येशस्कारीपेशसोभापामुपादायान्यन्नवतरकल्याणतरुणतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽन्यन्नवतरकल्याणतरुंयुक्तोपिध्वंवागांधर्ववदिववाप्राजापत्यंवासास्वान्येपावाभूतानांमितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारीस्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

एकफलत्वेऽपि न सिद्धौ वैद्विजल्यो रिव सांख्ययोगयोः समुच्चयो युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संवृतेर्वासात्करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकमन एव
 कारणतच्च सांख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपिकर्मसुखपारेषु अकारणतामर्तयेत्केन न भयफलसिद्धिर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विकेन सर्वासत्तितलन्मूलमनस्तच्छाती सर्वसत्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ इति न मनोवाधेत त्कार्यार्हममना दिवं धर्मो ज्ञानाः सर्वाः कल्पना वाप्यत इत्याह ॥ मनो भव इति ॥ ककुत्त इत्यनयोऽप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुक्तमाधम
 मध्यमाधिकारिकमेणोक्षसाधनमय सर्वशार्त्तात्स्यसंयते पदेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराभासिपति ॥ यदिति ॥ मरणसर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धिरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ अथोच्युपायामनोनाशद्वैतबोधे मरणेन मनोनाशः प्राणनाशो वा किनुमूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विधायया वासनात्मनावस्थानमुक्तमणकाले पुनराविर्भा
 वासनां चित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २९ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयनीत्यानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारप्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ चतकृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यन्ते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठ उवाच ॥ ॥ निष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यां विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शय रकम् ॥ तदानुभूय तन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुतं त्वणजलायुकादृष्टतपसिद्धौ विलीनानां प्राणानां चक्षुरादिद्वारेणोक्तमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपा धाराभावाद्द्विर्निर्ग
 तानां विलयः वासाकारोऽहो क्कताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोभ्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः संभाषते ॥ निष्वेतेति व्यत्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरं श्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वर्णनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरात्रिभिर्दशरीकस्य जंतिर्दावासाका मकर्मोपस्थायितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशे
 हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्गर्तमात्राभिः संगमयति ॥ तथान्वश्रुतिः ॥ सविज्ञानो भवति सविज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तथ्यापेशस्कारोपशसो भाषामुपादायान्यन्वतरे कल्याणत
 ररूपतनुते एव मेवायमात्मदर्शरो निदृश्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्वतरे कल्याणतरे रूपं कुतेरपि उच्यं वागांधवैव देववाप्राजापत्यं ब्राह्मवा न्येषां वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौपेशस्कारी
 स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य भावाशकलाभ्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हिनाभूतमायान्विर्भावान्तराधि-सहापिकुलोनभ्युत्पन्नितमाह ॥ वासनेति ॥ तत्तन्जीवनासनाभाषात्मकानिमानिमादराशासनाधम्मनानिबिशिटयार्थैरेवसभ्युत्पन्निर्देहति
 प्यवस्थितमिष्यम् ॥ ३१ ॥ प्राणारेहातरेहवशासनासहिताएवोत्पद्यते यत-पुनरेवमपिगाविदेवशासनासहिताएवमुच्यते ॥ देहान्तरेष्वतीत्यद्वादभ्योक्तान्तरगतवायुभिर्मिश्र
 भ्युत्पद्यति ॥ यथाकुसुममधस्तिष्ठेयुमन्तिविरास्तदन्तर्निस्तेनस्रभ्युत्पद्यतीम्रियमन्तिप्यीहनामिदु स्नायमभ्युत्पन्नितमाह ॥ ३२ ॥ अतएवमरणमाप्रयत्नमर्तनोनाशदिनिमेषाणनरोपीत्या
 ह ॥ नमद्वि ॥ यथासाधुपदःश्रमोधीमद्योवासकनैरहभयमानोपिनिराभ्युत्पन्नितमाह ॥ मनभाष्योऽभयनिपगतसम्पन्निरेकमुखेनाभ्ययमुत्सेनचरार्थति ॥ नाननस्काद्विस्त
 वासनासात्मकान्येवविहितन्मात्रकाणिवे ॥ तदात्मकैर्मनोवद्वि-प्राणे भ्युत्पन्तिनेतरै ॥ ३१ ॥ सवासनास्तूत्यप्येवप्राणामुच्यतिदेहक
 म् ॥ तद्योमवायुसंभ्येदयान्तिदु-स्वायमवत् ॥ ३२ ॥ मन साधुरिवाभोधीनशाभ्युत्पत्तिसवासनम् ॥ नाननस्का सप्तवतिप्राणा सूर्य
 इवत्विय ॥ ३३ ॥ तजहातिमन-प्राणात्विनाशाननकर्हिचित् ॥ दृणांतरणैवविनादृणागन्धितित्तिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभावस्व
 नाशान्नुपान्मन ॥ प्राणात्स्यदचनदत्तततशान्तिर्हिस्थिते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तोगवास्नानाशा
 द्वियान्-प्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततोपस्मृतिमनप्रशान्तिर्देहापुन ॥ स्वनाशेनपदप्रार्थवसनेवमनोविदु ॥ ३७ ॥ चेतोहिवासानामाध
 तदभावेपरंपदम् ॥ तत्त्वसंपदत्तज्ञानंज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या सत्त्वेतरामपर्यत-सप्रवर्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेणरज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकायाभ्यसनप्राणरोधचतपरिक्षया ॥ एकस्मिन्नेवससिद्धेसंसिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्यसंस्पंदशान्ति
 शान्तिपयानिल ॥ प्राणानिलपरिस्पंदशान्तिशान्तयामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलयेप्रयातिव्योमवायुताम् ॥ यथावासितनवेदस
 र्वपस्मृतिचवा ॥ ४२ ॥ यथाविदेह पश्यतिप्राणव्योमनिदेहकम् ॥ समनस्काक्तायाचारसर्वचानुसर्तिते ॥ ४३ ॥ शान्तिवातपरिस्प
 द्येययानंय प्रशान्प्यति ॥ तयाशान्तिमन स्पंदेशान्प्यतिप्राणवायव ॥ ४४ ॥

नैन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएवज्ञानासनाक्षयेजमपयनायाद्व्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथमनेनवासनानाशशतिचेतःक्रेतुद्वेष्टाध्यावित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तस्यप्राप्तनशासनसंवेदनाभिलाशास्तान्त्वमेवसपयनेनश्चरन्मिष्याएवप्रलयोरेभेदाद्विगतव्यास्यमप्यज्ञानमेषाधिप्यनद्वत्यनुभवमिष्टाकाहु ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मस्तुनमुपादत्ते ॥
 एकेति ॥ एकोप्योद्वयतभ्यतदभ्यसनमप्राणायामसंप्रप ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सतिशरीरेप्राणाकम्योऽकल्पपकमोयमशरीरस्थिबशापच्येष्ट्यादिनानाशस्तमक कमस्तमाह ॥ प्राणइ
 ति ॥ योवेषाधुनावासाकाशस्यवायुमिक्तनाशमाह ॥ तयथासाकारो ॥ ४२ ॥ यथायादृशकर्मज्ञावितवासनामयसुखदुःखान्तिरेकपरयानितयान्नुद्वेगवैवभाषार
 प्यवहात्कनुमद्वि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

नित्यैते सकांतकुमुभामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीदिवअन्यस्यदंतंविहरत सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् ॥ ४७ ॥ शांतवापितद्वैतासनम् ॥ प्रा
 णत्वभावस्तत्स्मिन्ननसिलीनत्वादिकोभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्नात्मतत्त्वेत्येतदात्मत्वमेवस्थिराभवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाब्रह्मकारादस्तिस्तयो
 द्वयोरेव्यस्ततोर्नित्ययोः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रे प्रमाणधारणया वा स्थिरो भवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावनाधार्यातिग्राह ॥ एकस्मिन्मिति ॥ भावतदाकार
 दस्तिधारणम् ॥ यावद्वाद्यः सादृष्टिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती आभावत्वमप्यातितावदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ गोप्यक्षयादाहाराक्षयात्स्वयदेहद्वविलोप्यते ॥ ५२ ॥ धारणां प
 चभिरेतैर्वसोवासाकारक्षयेति धारणादिति विशिष्टं ब्रह्मेकतानासपत्त्या निर्वाक्यसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्धीर्त्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुतअमनेच ध्याना

अविनाभावनिमित्तं जंतूनां प्राणचेतसा ॥ कुमुभामोदवन्मिश्रो तल्लेहवस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पृदन्तं प्राणः प्राणस्य स्पृदन्तं मनः ॥
 एतौ विहरतो नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधारधेयवच्चैतावेकाभावो विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम्
 ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वधनाभ्यासाच्छांतं शान्त्यलं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्वभावस्य तेन प्राणोपिशान्त्यति ॥ ४८ ॥ विचार्ययदन्तात्मतत्त्वं त
 न्मयतानय ॥ मनस्तत्त्वहृद्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातितरं श्रेयो नुपलंभोपलंभयोः ॥ हयोरप्यस्तोक्तत्रशेषे वापि स्थिरो
 भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदेतत्त्वे तावद्भावो विभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदावतम् ॥ ५१ ॥ प्रत्यहारवर्ताचंतः स्वयं
 भोग्यक्षयादिव ॥ विलोप्यते सहप्राणैः परमेवावशिष्यते ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्त्वहृद्यतिस्येतात् ॥ शांताशेषविशेषौ च चिराभ्यास
 स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अवियेयंतुनास्तीति बुद्ध्या युक्तियुतं धिया ॥ ज्ञानादेव परवाप्तिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शान्त्यनीचं
 संसारहृन्मद्यिका ॥ जरानुपगतमेवेति हि कान्तं न्ययया ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्स्वयम् ॥ तद्वृत्तं प्रमत्तचित्तान्ना
 भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्तमेव निर्वाणं यद्विचतः परंपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्वित्तैव तत्त्वाद्भागतम् ॥ ५७ ॥

धारणायाभ्यासायोगच्छृणुष्वणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैवसात्त्वनास्तेवतत्त्वज्ञानादेव परवाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयात् भावनादोपरितोषपर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञाना
 न्भ्यासः कार्यइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेघजरा मपक्षयशरदिदृशतेति ततो हेनोरागततन्मयी ॥ तत आगत इत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्यो न्यतरस्यमित्यनुवर्त्तमानमयद्वैतमिष्यत् ॥ ५५ ॥ ब्र
 ह्माकारपरिणतेनेति चित्तैव तस्य चित्तस्य क्षयकुरु तस्य चित्तक्षयस्य कुरु चित्त ॥ विधानमाल्लैव न शून्यता हि यस्यात्तदभावः परंपदपरमपुरुषार्थो न भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्य
 र्थः ॥ तथा चोकाशेव धर्मोत्तरे ॥ ज्ञानाच्छरत्सोयेन सकदासादिनो भवेत् ॥ विद्यायसर्वकार्याणि मनस्तनैव धावतीति ॥ ५७ ॥

नेवपल्लवयोः सांख्ययोगो रक्तफलमित्याह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्वशब्दार्थस्तयमेवाह ॥ येन हति ॥ अंतरत्त्वभावाच्चित्तेह्य ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखानाधिरालापेत्याह ॥
 यदिति ॥ अक्षरशब्दाश्रयभावनान्धुभ्योपपन्नदशातुपरज्योति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुपपन्नपुनरुहति ॥ विगतित्येति ॥ हेतुमगजउक्तप्रविधौपायाभ्यासैर्धिगलितान्भ्या
 मनोनापारत्नमधुमलक्षणातिभ्योतिर्दोषहरानपदानियस्यताधिविषयध्याविधाश्रयाद्विगलितद्वयमित्यवपदवयवप्रतिभासमाध्यासिदमनद्वर्जविषमभुक्त्यपस्यायासत्वमिति
 भ्यते ॥ तत्राभासनाथशक्तिराहृत्युनारागद्वेषाभिमानादिकलाभिर्मिलितससारपदनएति ॥ यथास्वार्थमिषागलत्कनकनामुपागतताभ्युन कलकलनामलिततत्त्वपदं
 त्वद्वित्यर्थ ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीभारविष्वक् ० तत्सर्वप्रकाशेति ० पू ० एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भाषाभ्यांस्तत्रवस्थानेचिदात्मपरिशुद्धये ॥ वे
 यदिसांख्येनविश्रान्तचेतोयोगेनवापिते ॥ क्षणतस्त्वत्तांयानंभूयइहजायते ॥ ५८ ॥ चेतोविगलितविषंस्त्वशब्देनकथ्यते ॥ दम्भ
 ससारधीजतत्वदत्तात्परतपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलितविषय सत्वस्यभ्रातृवासन ॥ परश्चान्योपमसद्योज्योति पश्यतिशान्भ्यति ॥ ६० ॥
 वेगलिततत्त्वपदंविगलन्मन सुभगमत्वमितीहैककथ्यते ॥ नपुनरेतिकलामलिनपदकनकतामिवताधमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० द० मो० ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानामेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवोभावत्प्राप्त्युयातिविषयसमचित्तान् ॥ विचारादित्यविषयान्तोक्षइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ शृण्वज्ज्वाजलमिवमनोहतादिहस्यते ॥ अस्त
 दंशमनागेवतद्विचारावलीयते ॥ २ ॥ संवृत्तिस्त्रयविश्रान्तोवेतालोदाकृतानिमान् ॥ प्रभानाकर्णयशुभान्प्रसंगास्मृतिभागान् ॥ ३ ॥
 अस्तिविषयमहादध्यावेतालोविपुलाकृति ॥ सर्किषिन्मंडलगर्वादाजगामजिषांसया ॥ ४ ॥ सवेतालोविसर्पवर्कस्मिश्चैतस्त्वज्जनास्य
 ॥ ५ ॥ बहुबलसुपहारेणनित्यत्वमतयासुखी ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोपिनरईतिसतोहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागेहो जगामनगरांतरम ॥ न्याययुक्त्याजनमोर्तुसुधासमभिचोदित ॥ ७ ॥ तत्रप्रापसमुपातराप्रिचर्याविनिर्गतम् ॥ त
 माहयनचारेणशब्देनोपनिशाचर ॥ ८ ॥

अत्रासत्वाहकयाध्यायितेयुभा ॥ १ ॥ चित्तेशिशिष्याभ्यानीयसत्तारभ्यागुणिकेसुकविषयार्थीचविचारपुत्रज्ञानाद्वयपदंउपायइत्याह ॥ अथदति ॥ इतिकेनोपायेन
 पन्मोपक्रार्थकारणाविषयोरेतोनाशः स्वभावात्प्रतिधीयते ॥ २ ॥ उक्ताध्यासभावनहेतुप्रपञ्चेद्वयमवधारयति ॥ शृणुष्येति ॥ १ ॥ अतएवमनागेवैतुकायस्त्व
 यनायाभ्यायिककामवधारयति ॥ सखीति ॥ १ ॥ गवाश्चधयोप्यप्यज्ञानेव्यनादराह ॥ ४ ॥ सखिप्योकाविलारयितुंभूयराहितआरभ्याह ॥ सदर्ति ॥ सज्जनस्यराज्ञात्तास्य
 योक्तिकारणव्यक्तकटीहराअकलेनबहुबलमनबलसुपहारेणनित्यगुणमतयानिर्क्षेपसयाधिसुखी ॥ ५ ॥ १ ॥ कालेमतप्रपञ्चकमलभाकालेन ॥ अटवीगेह्यस्य ॥ ७ ॥
 पञ्चपानिधिनगरेषुटजनयद्विज्ञानापचोरात्तस्यायवसत्तारकादौविनिर्गतम् ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यया पापेन कमेणास्ति चेद् ॥ १० ॥ सकला आशास्तं दद्यात् आशानि धितार्थाः ॥ किलेति वर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अन्नश्चेदपराधसहस्रमुलं मुञ्जश्चे
 न्पराधस्येव तत्तत्सत्यप्यपराधसहस्रेष्वालनीयदतिपरीक्षणाय प्रश्रयपूरणमेव धार्यते ॥ भूमैतामिति ॥ स भवार्थमवाधितार्थम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्रयच्छलेन परवध
 दत्तिः स्वस्थनास्तीति दर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषां प्रश्रयानामापातार्थाः स्पष्टाः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गोत्सृष्टीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरेतरस्वमेपूर्वसत्यतां त्यजन् पितृप्रकाशक
 त्वच्छतत्यासत्वरूपनलजति ॥ १४ ॥ यथारमायाः कदल्याः स्तम्भः अतरेतस्यथातद्वत्प्रपन्नमात्रवल्कलमात्रम् ॥ दृष्टान्तेतत्सदृशवल्कलतरदादौ तिकेसपुत्रेति विशेषद्विभा
 वः ॥ १५ ॥ जूतौ पयदेन दद्यात् भुवनानिलक्ष्यम् ॥ अतिमहत्वेन प्रसिद्धे योन्नत्ताकाशादयोपि यस्याणोरेष्वध्यापरमाअणव अत्यन्तक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्यैव स
 वेताल उवाच ॥ राजन् त्वयोसि भीमेन वेतालेन मया धुना ॥ वृगच्छसि विनष्टोसि भवभोजनमयम् ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेराजि च
 रनिर्व्याप्यं मां चेदस्ति बलादिह ॥ तत्ते सहस्रधामूर्धासृष्टिष्यति न संशयः ॥ १० ॥ वेताल उवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याय्यन्यायोयं हि
 मयोच्यते ॥ राजासिसकलशाश्वपूणीयास्त्वयार्थिनाम् ॥ ११ ॥ ममैतार्थिताराजन्तं भवार्थी प्रपूरय ॥ प्रशान्तिमान्मयोक्तांस्त्वं स
 न्यागच्छतु मर्हसि ॥ १२ ॥ कस्यस्यस्यस्वरभीनां ब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्सफुरति पवने महानगनरेणवः ॥ १३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरं
 गच्छच्छतशो यस्य हस्तशः ॥ त्वजन्मत्यजति स्वंच्छकः स्वरूपमास्वरम् ॥ १४ ॥ रंभास्तं भो यथापन्नमात्रममेवं पुनः पुनः ॥ अंतरंतरस्यार्थां
 तश्च तथा कोणुः स एव हि ॥ १५ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौ यस्य मंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वं कस्याणोः परमाणवः ॥ १६ ॥ कस्यानव
 यवस्यैव परमाणुमहागिरेः ॥ शिलां तर्निवडैकां तरुणमज्जाजगन्नयवी ॥ १७ ॥ इतिकथयस्मि चेन्नमदुरात्मस्तदिह निगार्थं भवंतमात्मधा
 तिन् ॥ फलमिव तव मंडलं प्रसेहं प्रसप्तमुपेत्य जगदध्याकृतांतः ॥ १८ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वर्णिप्रकरणे पू० वेताल
 प्रश्नो नाम सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्तवति वेताले वक्तुं प्रशान्विहस्य सः ॥ उवाच वचनं राजा
 दंतशुश्रुवलांबरः ॥ १ ॥

तोमहेतोर्गिरेः ॥ निविडघनतरपयत्सत्कान्तरुधनं देवमज्जासारोयस्या ॥ १७ ॥ इतिषट्पञ्चानुमेककथयसि चेदुद्योदेहादिरेव आत्मा यस्य तया विध अतएवापरिच्छिन्नमात्मानं
 परिच्छेदेन धातितवानसीत्यात्मधातिन् तत्तत्सर्वकथनपराधादेव भावतफलमिव निगार्थप्रसन्नबलात्सवमडलमडलस्य जनान् नृपसेवम् ॥ यसेहमिति पाठे विकरणपदव्यत्ययश्छा
 दसः ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठमन्त्रात्सर्वप्रकाशे नि० पू० समतितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणावधार्यते ॥ अनन्तकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
 ॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां वसरेणुत्वमित्यस्य दृष्ट्यात्वयो कवद्व्यपणकल्पनया कोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपि न वसरेणुत्वसंभावित्याशयेन विहस्य दानां मशुभिः प्रभाभिर्ध

वलान्यदराणि वलाण्याकाशचयस्यतया विधः सन् ॥ १ ॥

नपथीकस्यधरर्षीनामन्नाह। सखेणवदतिप्रथमप्रस्थोत्तरावकुम्भिभिरमस्याभिमानेनालस्यनिरकुम्भकचित्कथनाधुनकारकावरापति ॥ आलेदित्यादिना ॥ इदं
 लयामयाचार्यप्रस्तावमसदस्याअनरमुत्तरोत्तरगुणाभिभूतत्वभिभूतत्वाद्यावरीपरिधेदितम् ॥ १ ॥ इदमस्याह १ ईदृशमहासहस्रगणविषयीकनमहाभूतानि
 १ नद्वभाप्रथमस्यापा १ उत्तरोत्तरदृष्टां पिरासदितम्भाषाणि ७ तद्वर्धैरप्यर्थमेव ८ अतीतानागतानंतद्वभाभूतभाषारापय ९ तद्वर्भा कथमकाला १० तद्वर्भा
 सात्तारस्यदिनभूतप्रदविष्णुद्राण्याद्यु कालालात्मानसदृश १ अनन्तोदीनतिपासात्तार्क्यनिष्पन्नवहारापयर्तकभाषाभाषादृष्टमस्य १२ इत्येतांश्चतुर्दशवार्थानिहकमा

राजोवाच ॥ आस्तेकटाचिच्चैदद्विदक्षाहमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदशगुणभूतत्वकथरिवेदितम् ॥ २ ॥ तादृशानांसहसाणिफलानिप्र
 दसतिहि ॥ अत्युच्चैस्तादृशांशाखाविपुलावलपहवा ॥ ३ ॥ तादृशानांसहसाणिशाखानांयजसत्यय ॥ तादृशोक्तिमहादक्षोदुर्लभ्योवि
 पुलाकति ॥ ४ ॥ तादृशानांसहसाणियजसतिमहीरुहम् ॥ तादृशवनमस्तुच्चैरनततकुल्मकम् ॥ ५ ॥ तादृशानांसहसाणिवनानांयज
 संत्यय ॥ तादृशकिहृदृच्छृगमस्तुच्चैर्मरिताकति ॥ ६ ॥ तादृशानांसहसाणिशृगानांयजसत्यय ॥ तादृशोस्त्यतिविलीर्णोदेशोविपुलको
 दर ॥ ७ ॥ तादृशानांसहसाणिदेशानांयजसत्यय ॥ तादृशकिहृद्वर्षमहाक्रन्दनीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानांसहसाणिद्वीपानांयजसत्यय ॥
 तादृशकिमहीर्षांविचित्ररचनान्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानांसहसाणिपृथ्वीनांयजसत्यय ॥ तादृशकिमहास्फारंमहाभुवनदंवरम् ॥ १० ॥
 तादृशानांसहसाणिजगतांयजसत्यय ॥ तादृशकिमहर्षाद्वहमंशरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानांसहसाणियज्वाहानिकरंदका ॥ तादृशो
 किगतस्सर्वाविपुलाभ्यश्वसागर ॥ १२ ॥ तादृशसागरलक्ष्माणितरगोचयप्रवेडव ॥ तादृश स्वविलासात्मनिमल्लोक्तिमहापर्व ॥ १३ ॥
 तादृशविषसहसाणियस्योदरजलान्यय ॥ तादृशोक्तिपुमान्कथिदत्तुच्चैश्चारिताकति ॥ १४ ॥ तादृशानांलृणांलक्षैर्यस्यभालोरसिस्थिता ॥
 प्रधानसवसतानांतादृशोक्तिपरभुमान् ॥ १५ ॥ तादृशानांसहसाणिपुरुषाणांमहात्मनाम् ॥ स्फुरतिमद्वलेयस्यस्वननृहजालवत् ॥ १६ ॥

एकस्यास्तादृशधुरराकथनाभिर्निरापयति ॥ तादृशानांमस्यादिना ॥ धलानिपुष्ठाननीमभुवनानियस्याय ॥ १ ॥ २ ॥ ५ ॥ शृगपदेनप्रतप्रधानो गिरिवोच्यते ॥ विपु
 लतमत्वात्सधराभिराहति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महाक्रन्दनीयव्याविभूतानांविर्भूतप्रवृत्तप्राणादिवारुषेद्याभिपुलम् ॥ विविधाभिर्नामदिरचनाभिरभ्यतम् ॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुमान्विष्णु ॥ १४ ॥ परभुमाशुद्व ॥ १५ ॥ तनूदृशःकथलोभानितज्जालवत् ॥ तथाचमुनि ॥ तथासत पुरुषत्वेनालोभानितयाक्षरात्सम्यग्दीह
 विप्रविति ॥ १६ ॥

प्रत्यष्टरण्याधुपराष्ट्रिभ्या एता कदा दिवलांवांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ता एताः श्रवणाणि प्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्य दीप्तयो रम्यः ॥ १७ ॥ मया चिदात्मादेन एव
 मयाव सूर्यदेति त्वश्वोत्तरत्वेनोत्तरतस्तस्यैव जगदसौ तपति प्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभिगावस्ताः ॥ १९ ॥ आतिस्फूर्तलभते ॥ भवति सत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णितशबलबलक्षणास्त्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्य पारमार्थिकतत्त्वभूते मुल्याधिकमस्ति बुधिनारायणस्य एव वा कारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेण कचित्तात्मानि स्वास्तया प्रथमने
 अनधिकारिजनुमतेनुश्रविकासभाजि अस्फुटदृष्टप्रत्यगात्मनि अभिविस्फुल्लिगवच्चिजान्नोर्जावजगतेर्भवन्त्यप्यथ कसत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसंभ्रमतानां च वलेवाः
 उल्लेखाः सति ॥ प्रमाथं दृशतु भगनिर्गतिं अतस्तत्शान्तप्रश्नाद्वरमास्वेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इति श्रिया सिद्धिम् ॥ तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० एकसप्ततिनमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥
 इहावसिष्टमशाना पचानुत्तरकमत ॥ वेतालाया प्रमायाः क्षाणमभ्युदीयते ॥ १ ॥ एवमथ मप्रश्नमायायकस्मिन् स्फुरति पवने महागगनरेणव इति द्वितीयप्रश्नराजासमाध

तादृशोत्तिमहादित्यः शतमन्याः सुदृष्टिषु ॥ या एताः कलनाः सर्वास्ता एतास्तस्य दीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्य दीर्घानां ब्रह्मांशानां सरेणवः ॥
 मया चिरसूर्य इत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैव परमो भास्करो भाविताशयः ॥ इमे ये भुवनभोगास्तस्यैव त्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्य भासाभाति भवन्ति च ॥ इमा जगदहलंक्ष्म्यः कचिद्विद्वद्विषयोरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनि जंतुजाते वैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवन्संभ्रमतावलेखाः संतो हरेन हि मनगपिशोतमास्व ॥ २१ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० वेतालप्रथमप्रश्नात्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानमः सतास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताच सर्वमित्यादि पावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायौरजः स्फुरति चंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तद्वत्तद्रूपकंसतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रागतपदेन प्रसिद्धगगनस्यैव महणविवक्षितभूतमहत्प्रदविशेषितत्वाद्वा ॥ यामहाकालरूपश्चिंत्यसंवलितमायाकाशोऽतस्त्वं दशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उगततो निष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जावाकाशः अभ्योवास्तु सर्वेष्वपिकर्तृपुतस्तत्सत्ता एव स एतन्मत्वात्ते पारेण वस्त्वयो कदादित्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः किं याश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मा तस्तत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तेति निष्कटश्चिदाभासस्तत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्सावन निर्दोषरजः परमात्ममहावायौ कस्तिवतने कविकारचंचल स्फुरतीति परेणा
 न्य ॥ १ ॥ ननु परमात्मन एव सर्वानुगतसत्ता रूपा तत्र का ला दिसत्ता स्फुरतीत्याधाराधेयभावेन लप्यपदेशः कथ्यताह ॥ कुसुमांग इति ॥ यथा कुसुममेव स्वाने आभोदाख्यं भे
 दस्तत्पारिकल्प्य कुसुमं आभोद्वक्ष्यकमिव तदश्वेयया स्थितं द्रव्यमाध्यातैव का ला दिसत्ता भेदात्मा तानि परिकल्प्य स्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

[illegible]

उपस्थितो वेतालप्रश्ननिर्णयसंस्थितिः ॥ भगीरथस्य दत्तानन्दाचार्योपध्वज्यते ॥ १ ॥ तत्र तस्मिन् राजनिविचारे चितयाधिया अनुमितया भावितात्मा दानं च दत्तयानि मि
तेन ॥ वेतालप्रश्नोपास्योपध्वज्यते ॥ १ ॥ अविचलध्यानी सभाधिरुद्रादिप्रावत् ॥ २ ॥ एवमभेराजवर्णितकृपेण ॥ ३ ॥ बालभाति किमिव वेतालकस्य कायद्रविलीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसहस्योपाधः परमात्मा तदापित तत्पतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनसरीलरा मणकस्मिन् वस्तुनिशमः सर्वदत्तिलयस्तेन शांतालोपरतचित्तं अतएव
सर्ववसमं ब्रह्म परमतीति समदर्शनं ॥ ६ ॥ असमृद्धात् पूर्वाचार्यः ॥ नन्वेव स्थितस्य भवेद्वेद्याचासिद्धिस्तथाह ॥ यथेति ॥ हुः साध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यं स्थानायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुखाच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाचर्यो ॥ भावितात्मतया तत्र विचारे चितयाधिया ॥ १ ॥ उपशान्तमना भू
त्वा मत्वेकांतमर्तिदत्तम् ॥ यभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमांस्तु धाम् ॥ २ ॥ एतद्ब्राममयोक्तं वेतालप्रश्नजालकम् ॥ पूर्वकमेण चि
दर्थोत्तेन दंसंस्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगंविश्वं विचारेण विलीयते ॥ कायां वेतालकस्येव शिष्यते यत्तदुत्तत ॥ ४ ॥ संलस्य सर्वत
श्चित्तं स्तिमितेन तं रात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन् निश्चिदंतिष्ठ शान्तधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तित्थैकशमशां
तात्मा सर्ववसमदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा प्राप्ता मानवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिध्यति ॥ ७ ॥ संपूर्णशान्तम
नसः परितुल्यतेर्नित्यं समे सुखमयात्मनि तिष्ठते ॥ सिद्धांतिदुर्लभतरा अपि वांछितायां गतावतार इव सागरखातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवां दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नमो भिसमवतिमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमत्क
ल्याणज्ञां गतावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ पुत्रः समुद्रयुक्तायामंढलौ तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्तायथा भिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चितामणेरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सगराशुभदिलीपादिदुर्लभतरोपि सागराणां सगरपुत्राणां तत्त्वानां समुद्रस्य च वस्तुं जीवनमणिप्रायेण गतावतारः शान्तिद्विषसमर्द्धीत्वा दिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० विसमवतिमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्च तां चायं विचा
रजा ॥ चित्तलेन च सत्वादीजिहासातो न वषथते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णतां दिलक्षणया चमत्कल्या ॥ १ ॥ समुद्रयुक्तायामुवोरजास्वीयकोसलमदल्यास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानरीहतावर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ आर्धनोदाचका अस्माद्भगीरथायाज्जासंकल्पानंतरमेव सभोगमनवाक्यमोभादिश्रमवितैव यथा भिलषितमर्थं प्राप्तासं
तः ॥ गत्यर्थं कर्मकेतिकचरितकः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव न तस्य धनव्ययदुःखान्मलानिरिति बोध्यते ॥ ३ ॥

अथाप्रबुद्धानधरयति ॥ साधूनामिति ॥ एवम्यपारीतस्यकथपनमसितलाभाह ॥ घृणमाधमिति ॥ कश्चित्आयस्यनेस्वधर्मं प्राप्तघृणमात्रमच्युपादत्ते ॥ धौनरुतम्यघुणो
 पारातनायसिद्धमर्थिनामपिपदेनकामधनुर्लक्ष्यत ॥ ४ ॥ यथायम्वधेधनमणि अभ्य-अधोभागेअयसायन्यधेयभ्यतेदस्ययोयममममसाददभरवभ्रातारपरिचमन्यास्वकीत्या
 उज्ज्वलनीप्रकाशमानायप्रचकोनेमियस्मिष्कर्मणितायाभात्रिभयाभिस्वास्वभोततगुणयोम्यकरोतितयायोभाभीरयोषलवधसतरमपिसर्धूर्जनतखटितचतेशारस्कनेनस्वप्रभा
 पनोज्ज्वलतिरयनेम्यकिन्तानिषमबलानियस्मिष्कर्मणितायाभात्रिभयाभिस्वास्वभोततगुणयोम्यकरोतितयायोभाभीरयोषलवधसतरमपिसर्धूर्जनतखटितचतेशारस्कनेनस्वप्रभा
 रेष्य ॥ धज्जमारधमितिपठेविषयकेअपदेवतत्सयाय ॥ ५ ॥ दिशनिशमकायालनायसर्वतपरिचमणातत्त्वप्रशान्तिपिच्छणमधर्मपवन्तिहेतुमोगोर्धकादेन्यशारिन्धम
 साधूनांयोधमवस्यार्थधनान्यविरतददौ ॥ दृणमात्रमुपादत्तेकश्चिधितामणिर्यथा ॥ ४ ॥ वज्रसारमिवभ्रोतमुज्ज्वलनेमियांभिनत् ॥
 अधोमणिरयोयधमसर्वदुजनचोदितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्विदेहश्री श्रातोपिदेन्यमप्यलम् ॥ तमोहरवृणानैशधुमणिर्वेधमनामिव ॥ ६ ॥
 फिरन्ममिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याङ्गसूर्यकांतामिरिवज्वलतिचोरिषु ॥ ७ ॥ खटुशीतलसस्पर्शोयस्समाह्लादयन्मन ॥
 सुशानांद्रवतिस्त्रिधस्यंदोरिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्यतोपवीतस्यस्वर्गपातालवाहिन ॥ गगावाहस्यचेनास्यांढतीच-भूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यशोषितोमोधिर्गंगापूरणपूरित ॥ धनदुष्पूरभूतोपिमहासायार्थिनामिव ॥ १० ॥ गंगासांपानपद्मस्यायनपातालवासि
 न ॥ योजितामक्षणेालोकेकाधवालोक्षयधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्घनपम्मारधयश्चय ॥ भूयोभूयोययौस्वेदमश्रून्नाय्यवससिचि
 न् ॥ १२ ॥ यौननेवसमानस्यतस्यभूमिपतेरपि ॥ प्रविचारयतो लोकयन्त्रांपचाकुलामिमाम् ॥ १३ ॥ सुविरगावमत्कारविचारकणि
 क्कदभूत् ॥ वयस्यपिचतारुण्येदंवाहृष्टीमराविव ॥ १४ ॥

व्यहरत ॥ यथाधुमणिर्वेधमननैरातमोम्यद्वारदैन्यं चहरतिमहत् ॥ विशेषयेउभयप्रयोज्ये ॥ १ ॥ स्वस्यप्रताप पराकम-अतिप्रसताच तस्याजातमप्रिकणानामसारधा
 रीकरिदस्यप्रयोगिधुमप्याङ्गकालेचभूत स्यकनसिखालाप्रिषज्जलति ॥ अग्निपक्षेभरा-अथावयवास्तृतीतिआरिणस्तन्पादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुसाम्राज्यतन्त्रविदस्तेषांसन्निधौ ॥
 यदुमणिम्वक्रकोट ॥ ८ ॥ येनगगावाहस्यगगाप्रवाहलक्षणस्यजगपक्षोपवीतस्यधूमियोगुणस्तनु-अस्यायुध्वान्यगगाभनारणेनपूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामार्थिनमहत्प्र
 साय-सयोधनेनेव ॥ १० ॥ भूतदेहित्वाङ्गक्षरनिर्णयस्याश्चपातालवासिन अधोगर्तमाभावाधवा-सगरुणमायेनगगालक्षणयासोपानपद्मस्याप्रक्षणेालोकेयोजिताआरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयथाप्यवसापिन अभिच्छिन्दद्वानिधयदात्स्वमवध-अकारात् ॥ १२ ॥ अधिराज्यात्तदेवेतिप्रप्यते ॥ १३ ॥ यौननेविचारद्विराभ्येदयोऽतिदुर्लभार्थमिषोत
 नापयराधिपेति ॥ १४ ॥

न विवक्ष्यमाणप्रकारेण दमं जगथा आचरयाभास ॥ चित्तप्रकारमेवाह ॥ नित्यमित्यादिना ॥ १५ ॥ आभारादिः ॥ वृद्धाभुक्तविरसं च फलदस्य तत्तया विधमेव सर्वेषां
 कुर्वता कर्मलक्ष्येनेतत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ न तस्याभिधाधनस्तन्कर्मविपुचिकेवाशुद्विदुः स्वफलमेवत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ उक्तोच्यते न तस्य सत्ता
 शादेकालमस्य तज्जीत सत् ॥ १९ ॥ भगता जीवानां राणद्वेषादिसंसारद्वेषात्पुनरुत्पन्नत्वात् त्वेनासुख्यगतं कर्मानुप्यास्य राणोपच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयप्रवणमन
 नायुषोऽभिराभ्यस्तयसां न्यविशेषैवैष्यस्य सभाधिलक्षितमना अनादिसिद्धमलाकारेण च उच्यते विभूतेन तेषामप्यप्रत्यक्तत्वात् यो वीर्यमर्षद्विभूतिरेणोपेत्य
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचरैति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टाभंगारयोर्विवेकेन स्वयमेवात्मन एव मनः पर्याप्तो व्यापानां निश्चित्य तत्र विषयेष्वप्यलुल्य ॥ चित्तस्य प्रजितामलभाभनः स्वाभगात्
 एकांतचित्तयानां समदोषतिरसाविति ॥ जगत्वात्मिमां नित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनं पुनः आमादानादानशतं पुनः ॥
 तदेव भुक्तविरसं लक्ष्यते कर्मकुर्वताम् ॥ १६ ॥ येन प्राप्तो लोकोस्मिन्नप्यमवशिष्यत ॥ तत्कृतं बुद्धुस्तमन्यशपकर्मविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनः पुनः पुनः पुनः कर्मकुर्वन्नलज्जते ॥ भूदुद्विदुः शुद्धिस्तु कः कुर्यात्किल तालवत् ॥ १८ ॥ अथ कदाद्विदमनाः कदाचित् चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तं संस्तुतमितिः सममुच्छुद्धगौरयः ॥ १९ ॥ भगौरय उवाच ॥ अंतःशून्यानुचिरं भ्रमसंसारद्वेषिषु ॥ अरण्यानां पुचतां सुभृशं
 खिलावयविभो ॥ २० ॥ जरामरणमाहादिरुपाणां भवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानां कथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ ॥ चित्तल उवाच ॥
 चिरसान्माननोरथन निर्विभगावित्तासिना ॥ राजन् ज्ञेयावबोधनपूणेन भरितामना ॥ २२ ॥ त्वां यंत सर्वदुःखानि नृद्वयति प्रथमो भि
 तः ॥ संशयाः समतां चातिसर्वकर्माणि चानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयविदुरथात्मन संशुद्धं ज्ञाप्तिरुपिणम् ॥ सत्यमवर्गतां नित्यं नास्ति भवति न चोद
 यम् ॥ २४ ॥ ॥ भगौरय उवाच ॥ चिन्मात्रं निर्गुणं शांतमस्ति निर्मलमच्युतम् ॥ दृष्टादिनेतरं किंचिदिति चेद्विभुर्गोभर ॥ २५ ॥ किं
 तत्र प्रतिपत्तिर्मुक्ता नानि नंतरा ॥ एतावन्मात्रमवितिः स्याम हं भगवन्कथम् ॥ २६ ॥ ॥ चित्तर उवाच ॥ ज्ञानेन ज्ञेयनिष्ठत्वं भवति
 चेतोददं वरे ॥ ततः सर्ववपुर्भूत्वा भूयोजीवो न जायते ॥ २७ ॥

शतुरवे निवेदयत्स्फुटं भावविशेषपरमेश्वरपापुच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेन असत्त्वं परपादकोऽज्ञानाशो भेन दृष्टमिति चित्तम् ॥ देहद्विषयप्राप्तमनो वृद्धाविधानां मत
 रत्किंचिदात्मनो न्यपित्व ह्चन विश्वासात्तरेष्वप्यस्याचवेत्यर्थः ॥ २५ ॥ तथा भागनापादकोऽज्ञानाशो भेन दृष्टमिति चित्तम् ॥ अत्र अनयोः
 तत्सद्विवेकयोर्धर्मोऽनंतरा आद्यासदात्म्यबोधे प्राप्यति स्फुटतां करणलाभलक्षकवत्स्य दर्शनं तत्रार्थककारणम् ॥ अदृष्टवर्गदोषरात्म्या एतत्त्वस्यावसति श्रवकधेनेना
 येन स्यामिति यर्थः ॥ २६ ॥ तत्र भगौरयस्तराभ्यामाभिमानदेवतत्तद्विषयपुर्वाच्च तेषां वनाद्विशेषस्तथावल्यादेव न स्फुटात्मन्यपि नास्ति नित्यत्वाच्च तत्त्वत्वात् जनापदप्र
 मणीते कालमा निवृत्ता धनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञापनं अनेनेति ज्ञानमभा नित्यादिनेन ज्ञेयपदस्तत्त्वद्वयमीत्यादि भागवद्भक्तिशेषेति शब्दस्यैवार्थः ॥ सर्ववपुः पूर्णरवभावात्
 न जायते पूर्णरवभावात् न प्रपद्यत इत्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानित्वादिपुनः निर्विरहमुत्पादयाम्नाभ्यां प्रपद्यति ॥ असक्तिरित्यादिना ॥ १८ ॥ यदि चानप्ययत्नेन भक्तिरभ्यभिचारिणी स्यात्सतात्पर्यादर्शयति ॥ आत्मनः
 नि ॥ निष्कटासार्थान्नमवाप्तमगद्वक्तिनगुणवर्तिप्रपद्यणकीर्तनादिर्मगद्विधिप्रोत्सर्प ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं श्रवणमननिदिष्ट्यासनाभ्यास न च्छाने
 वाधस्य परमात्मनश्च स्वराशरुटाभिप्र्यक्तिपात्तयापुटासासर्वाधनफलीभूता सर्वधामेवसाधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमूल अङ्कारेति अमानित्वोर्दु संपादत्वादि
 स्याथयेनाह ॥ अहमावेति ॥ २१ ॥ गर्हितस्वरित्यागोपायममपश्येति पृच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेन स्फुटीभूतासंज्ञाशुद्धात्माकारांगत्वास्मि
 तस्यतिशेय ॥ २३ ॥ स्यकाराज्यं भाजानां बहुमप्यते शपथश्चोपहृतिर्याति सभाभिलषितपूजणसमर्थक्यभिप्रायमदित्यादि कर्मकद्वयानादिनाजीविष्यामीत्यादि
 असक्तिरनभिप्यग पुत्रदारपृष्टादिपु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिपु ॥ २८ ॥ आत्मनो नित्ययोगेन तद्वावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशं संवित्त्वमरतिजनसंसदि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानतदतो न्यथा ॥ ३० ॥
 रागद्वेषदयाकारसमारब्धाधिभेदजम् ॥ अहमावोपगतीं गुराज्ज्ञानमवाप्यते ॥ ३१ ॥ ॥ मगिरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिश्चिरा
 रुदोगिरौ तद्विरवत्के ॥ अहमावोमहाभागवदमेतन्मयते कथम् ॥ ३२ ॥ ॥ नितल उवाच ॥ ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन त्यक्त्वा भोगौ च भाव
 नाम् ॥ गत्वा विकसितां मत्तामहकारो विर्तायते ॥ ३३ ॥ च नृणां पञ्चरंयावद्भ्रमलज्जादिना खिलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण स्फुटातावदहं क
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विधात्यक्त्वा यदिति युसि निश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्वमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शान्तशेषविशेषणो विना तस्मीं सत्य
 कसर्वपणो गत्वानुनर्गके च नत्वमरिपुत्यक्त्वा समग्राप्रियम् ॥ शान्ताहंकारे स्तदहंकलनस्तत्त्वेव भिक्षामदन्त्यामप्युज्ज्वनवानलपदि
 भवत्सुखे स्त्वमुच्यते ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० मगिरयोपदेशोनाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७५ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतस्त्वगुरोर्विकटितया कण्ठमगीरय ॥ मनस्याहितकर्तव्यं न च व्यापारपरो भवतु ॥ १ ॥

तपपुनस्तज्जाभिमानादिना कृतपदेषु प्रवेशनियमप्यालक्षणपञ्चरायार्थकिंचनत्वशेषेण सर्वयोगेन समप्रतापवद्भक्ति स्फुटावत्यत विकसिताव्युत्पत्तिरित्यर्थ ॥ १७ ॥ तस्माद्वि
 ॥ १८ ॥ सत्यत्वापेक्षापर्यक्तत्वभ्यतया प्रपद्यति ॥ शरीरं ॥ शान्ताभ्यनतानि च्छुभ्रवाभारादीनि राका विशेषणानि यस्य साध्यादिषु स्तनूनस्य तर्माकिंचन सद्रूपमप्याप्रियमरिपु
 स्य क्त्वा क्षल्लेहमिमानस्ते परित्यजेभिज्ञा मदस्य मगद्वक्तिनगुणवर्तिप्रपद्यणकीर्तनादिर्मगद्विधिप्रोत्सर्प ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं श्रवणमननिदिष्ट्यासनाभ्यास न च्छाने
 वाधस्य परमात्मनश्च स्वराशरुटाभिप्र्यक्तिपात्तयापुटासासर्वाधनफलीभूता सर्वधामेवसाधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमूल अङ्कारेति अमानित्वोर्दु संपादत्वादि
 स्याथयेनाह ॥ अहमावेति ॥ २१ ॥ गर्हितस्वरित्यागोपायममपश्येति पृच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेन स्फुटीभूतासंज्ञाशुद्धात्माकारांगत्वास्मि
 तस्यतिशेय ॥ २३ ॥ स्यकाराज्यं भाजानां बहुमप्यते शपथश्चोपहृतिर्याति सभाभिलषितपूजणसमर्थक्यभिप्रायमदित्यादि कर्मकद्वयानादिनाजीविष्यामीत्यादि
 असक्तिरनभिप्यग पुत्रदारपृष्टादिपु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिपु ॥ २८ ॥ आत्मनो नित्ययोगेन तद्वावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशं संवित्त्वमरतिजनसंसदि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानतदतो न्यथा ॥ ३० ॥
 रागद्वेषदयाकारसमारब्धाधिभेदजम् ॥ अहमावोपगतीं गुराज्ज्ञानमवाप्यते ॥ ३१ ॥ ॥ मगिरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिश्चिरा
 रुदोगिरौ तद्विरवत्के ॥ अहमावोमहाभागवदमेतन्मयते कथम् ॥ ३२ ॥ ॥ नितल उवाच ॥ ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन त्यक्त्वा भोगौ च भाव
 नाम् ॥ गत्वा विकसितां मत्तामहकारो विर्तायते ॥ ३३ ॥ च नृणां पञ्चरंयावद्भ्रमलज्जादिना खिलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण स्फुटातावदहं क
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विधात्यक्त्वा यदिति युसि निश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्वमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शान्तशेषविशेषणो विना तस्मीं सत्य
 कसर्वपणो गत्वानुनर्गके च नत्वमरिपुत्यक्त्वा समग्राप्रियम् ॥ शान्ताहंकारे स्तदहंकलनस्तत्त्वेव भिक्षामदन्त्यामप्युज्ज्वनवानलपदि
 भवत्सुखे स्त्वमुच्यते ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० मगिरयोपदेशोनाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७५ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतस्त्वगुरोर्विकटितया कण्ठमगीरय ॥ मनस्याहितकर्तव्यं न च व्यापारपरो भवतु ॥ १ ॥
 तपपुनस्तज्जाभिमानादिना कृतपदेषु प्रवेशनियमप्यालक्षणपञ्चरायार्थकिंचनत्वशेषेण सर्वयोगेन समप्रतापवद्भक्ति स्फुटावत्यत विकसिताव्युत्पत्तिरित्यर्थ ॥ १७ ॥ तस्माद्वि
 ॥ १८ ॥ सत्यत्वापेक्षापर्यक्तत्वभ्यतया प्रपद्यति ॥ शरीरं ॥ शान्ताभ्यनतानि च्छुभ्रवाभारादीनि राका विशेषणानि यस्य साध्यादिषु स्तनूनस्य तर्माकिंचन सद्रूपमप्याप्रियमरिपु
 स्य क्त्वा क्षल्लेहमिमानस्ते परित्यजेभिज्ञा मदस्य मगद्वक्तिनगुणवर्तिप्रपद्यणकीर्तनादिर्मगद्विधिप्रोत्सर्प ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं श्रवणमननिदिष्ट्यासनाभ्यास न च्छाने
 वाधस्य परमात्मनश्च स्वराशरुटाभिप्र्यक्तिपात्तयापुटासासर्वाधनफलीभूता सर्वधामेवसाधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमूल अङ्कारेति अमानित्वोर्दु संपादत्वादि
 स्याथयेनाह ॥ अहमावेति ॥ २१ ॥ गर्हितस्वरित्यागोपायममपश्येति पृच्छति ॥ शरीरदति ॥ २२ ॥ विकसितामकामोपहृतत्वेन स्फुटीभूतासंज्ञाशुद्धात्माकारांगत्वास्मि
 तस्यतिशेय ॥ २३ ॥ स्यकाराज्यं भाजानां बहुमप्यते शपथश्चोपहृतिर्याति सभाभिलषितपूजणसमर्थक्यभिप्रायमदित्यादि कर्मकद्वयानादिनाजीविष्यामीत्यादि
 असक्तिरनभिप्यग पुत्रदारपृष्टादिपु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिपु ॥ २८ ॥ आत्मनो नित्ययोगेन तद्वावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशं संवित्त्वमरतिजनसंसदि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानतदतो न्यथा ॥ ३० ॥
 रागद्वेषदयाकारसमारब्धाधिभेदजम् ॥ अहमावोपगतीं गुराज्ज्ञानमवाप्यते ॥ ३१ ॥ ॥ मगिरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिश्चिरा
 रुदोगिरौ तद्विरवत्के ॥ अहमावोमहाभागवदमेतन्मयते कथम् ॥ ३२ ॥ ॥ नितल उवाच ॥ ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन त्यक्त्वा भोगौ च भाव
 नाम् ॥ गत्वा विकसितां मत्तामहकारो विर्तायते ॥ ३३ ॥ च नृणां पञ्चरंयावद्भ्रमलज्जादिना खिलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण स्फुटातावदहं क
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विधात्यक्त्वा यदिति युसि निश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्वमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शान्तशेषविशेषणो विना तस्मीं सत्य
 कसर्वपणो गत्वानुनर्गके च नत्वमरिपुत्यक्त्वा समग्राप्रियम् ॥ शान्ताहंकारे स्तदहंकलनस्तत्त्वेव भिक्षामदन्त्यामप्युज्ज्वनवानलपदि
 भवत्सुखे स्त्वमुच्यते ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० मगिरयोपदेशोनाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७५ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतस्त्वगुरोर्विकटितया कण्ठमगीरय ॥ मनस्याहितकर्तव्यं न च व्यापारपरो भवतु ॥ १ ॥

अत्रोद्यमग्रहणविधेजिसर्वतानासोमसंस्थानागुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताभ्ययनादिविकलमभिधिविचारयन् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवः प्राणास्तन्मात्रावश
 पः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासाः कोपीनाच्छादितदवशेषः ॥ ६ ॥ यन्नखयदटोपिजनेर्भगीरथनान्नज्ञायते यन्नचजानुसुरास्वनामापिनज्ञायते
 नश्रुयतेतत्रादशेषः ॥ ७ ॥ इति अनयारीत्याचर्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनध्वतरितानिमंडलानि ॥ अवशःस्मदृशनाधीनचिन्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतिनाम्कमदात्तान्नानगरा
 न् ॥ छादसपुस्तम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदपुर्विक्रयुः ॥ ११ ॥ अनादमरोपराल्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुर्भतिपूर्वाभ्यधि
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेपुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूयभ्वहिरण्यदिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधुभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ अलुमात्रावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तरेखितप्रकृतिपौरकम् ॥ सोमांतिनेदणभिवराज्यंस्वमरयेदौ ॥ ५ ॥ आकांतेद्विषताराज्यमुनिःसद्धानिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसौनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यन्नज्ञायतेनासायन्नज्ञायतेमुखत् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यस्येनैव
 कालेनप्रशान्तसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रान्तिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनद्वीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णकांतस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंन्त्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेनृपौरान्मन्त्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरज्यंयदुहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नाहतशेषरुणमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तन्नोत्वान्यन्नजगामसः ॥ भगीरथोयंहाकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशान्तात्मापरिविश्रान्तधीःसुखी ॥ आत्मारामकदाचित्सुमप्रापन्नितलंगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतंक्वातेनसार्धंभगीरथः ॥ कं
 चिकलालमुवासाद्वैवनेग्रामपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातौतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्योविनोददेहधारणम् ॥ १६
 किमयंधार्थतदेहःकिंवानेनोक्षितेननः ॥ यथाकमयथाचरंतिष्ठलेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाहनगामिनौ ॥ अ
 नानंदपुरानंदनासुखंनचमप्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मनातेजर्जरंरुहणम् ॥ १९ ॥
 स्वागतग्रहणवंदनायुपलक्षणम् ॥ १५ ॥ किनोदकूनहलूनदेहधारणम् ॥ १६ ॥ यथाकमयथाशाखोक्तकमम् यथाचारंदद्राचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायन्नतथाविषयानदशपतुरितिशेषः ॥ तदेवविभिनानि ॥ नास्तुखमिति ॥ असुखदुःखतद्वहितम् मप्यमसुखदुःखोऽग्रयण्यन्तारालावस्थान्निन्दम् ॥ १८ ॥ तयोमर्तिनुभोगे
 विवदिष्यभोगेष्वपिदैराभ्यदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्भक्त्यादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभिरुपाध्याजितसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनाते ॥ १९

स्थाभक्त्यादाभक्तमणवपावसत्सपावदाय वार्त्ताय न निनिभित्यतस्तु ॥ १० ॥ नीमुनीनिजेन पूर्वसमाचरणकमेण जातसुखमसीत्पदुःखमपि अभिननदतु ॥ यतस्तीस
 मभ्याविसमन्नतजिअतिशभीपुकरसीभूर्तासर्गेस्ततस्तसत्तभावावशानिर्गोपरमशीतिमतो ॥ २१ ॥ ॥ नृतिर्यावासिष्ठम० सात्यपमकारोनि० पू० पचसमतिमम सग ॥ ७५ ॥
 पुनभगीरपस्यदराज्यतामिदरीयो ॥ आराभ्यब्रह्मददार्दन्गणायाभ्याधतराणम् ॥ १ ॥ कासलनडलादगीरयास्वरभडलाधमडलानरे ॥ अहृद्वनवान ॥ अमिपसुदमतस्या
 रि ॥ १ ॥ नदराशस्तकमपातनमयार्दायपाविधा सतपातनसमयपाणुणलक्ष्यासुधुनदृषमभ्युपतिस ॥ २ ॥ सधुणलक्ष्यासमन्वितोपनिपिरिक्षापपत्यभिज्ञा
 यनपाजतसे० यमोपिप्यमदीर्घाचकु ॥ ३ ॥ सदिगिजआभिभ्ययआठोह ॥ ४ ॥ नीरधतापूणातम् ॥ ५ ॥ मस्तिन्येवकालेदेवात्कोसलराज्यद्वारणोपिमरणादयोभ्या
 स्सकमणवदद्वैयवावत्सत्वमनिच्छया ॥ धारणोयद्वतित्वेनकमणुवाथतस्तु ॥ २० ॥ अभिननदतुरागतमुतभीनिजसमाचरणाम्
 जमुना ॥ सुखमसौस्त्वमर्माप्सितवर्जितोसमसमंतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० निवाणम० पू० भगीरथनि
 वाणनामपचसतितम सग ॥ ७५ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीवसिष्ठववाच ॥ ॥ अथेकदपुरेश्वेकस्मिश्चिन्मडलानरे ॥ अनपत्यनृप
 कसुरहन्मत्स्यइवामिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्ररतय खिलानपुदंशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मससुक्तगुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
 यमसापास्त्रिसिसाचरमुनिम् ॥ परिज्ञाप्यसमानार्थसैन्येषुकुर्मदीपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणनवप्रादधीवायुनासर ॥ वलित सेन
 यागुप्याक्षदित्यारिश्रियंजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगत्वाधोजयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजग्मुर्गिरिद्राणीमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
 पालयततद्राजमराजानमाहता ॥ आजग्मुप्राक्प्रकतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ ॥ प्रकतयऊचु ॥ ॥ राजन्मस्माकमधिपोय
 स्त्वयामपुररुत ॥ मत्सुनाविनिर्गणोमोमत्सेनवामिपमदु ॥ ७ ॥ तत्तयालपितुराल्यप्रसादकतुमहसि ॥ अप्रार्थितोपयानानात्या
 गाथानांचनोचित ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठववाच ॥ ॥ इतिसंप्राधितोरजातदगीरत्यतद्वच ॥ सतसागरचिह्नया सधभुवभुवयति ॥ ९ ॥
 सम शान्तमनामोर्वातोरगाविसत्सर ॥ प्राप्तकार्यककरण सतिरोहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनधानासागराकारकारिणाम् ॥
 पितामहानागानुशुश्रुवतारणस्वमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलखगनर्दवहस्तिस्मनभूतलं ॥ पितृणाभूतविरूपाभूतेनगगाजलाजलि ॥ १२ ॥
 स्यात्प्राथम्यरुतपाभगीरयमगसपाययामाधुरित्याह ॥ मधति ॥ भगीरथसर्वपाकनयमपिपुरोहितादिप्रकृतय ॥ ६ ॥ राजपत्यजगत्तयाय सीमातवासीआरि राज्यदानेन
 पुररुत भर्ता ॥ ७ ॥ तत्तत्सद्वतास्तवाकनराज्यम् ॥ ८ ॥ ॥ नीनीमिदहितसधयाकु ॥ तिराहितस्तत्वज्ञाननवाधितोषिसयोमहत्त्वपिकेमुकेआभ्ययतगुद्विर्पस्य ॥ १० ॥
 अभ्याप्यपपायभूय त्वननात्सागराकारार्त्तकर्तुर्नोत्तयपाय ॥ कपोलकपाधिनपागतलतलेनटानाभसीप्रतानांस्वपिनामहानागानुश्रवनेनकलाजलिदानेनभगारणक्ष
 मननारुतमलमिदिताहर्षवचनभगनपरपरयाननयुमभेदस्यय ॥ ११ ॥ तदानींभूतलेगगाद्विहितवर्तव्यजलाजलि भूतेननन्दत्याशक्त्याह ॥ तदति ॥ नेनभगीरथेनैवाभ्येया
 यत्तिननुपापमाजलाजलिभूतसजगद्विख्याप्रत्ययानिपस्यतयानिपोभूतित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छ्रवणदिनत्वयुति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्नप्रादिकार्यतदर्थार्होचेष्टापस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत् अवतार्यसंयोजितवाय् ॥ १५ ॥ जगत्पते शशिबभूवुः
 रिवस्यागसिगिनीरिरसिसगता सपेक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमासश्रुतादस ॥ जगत्पतेर्ब्रह्मणोवािनयोगादितिर्येपः ॥ नमस्तलाद्राभूमिनिपतति ॥ महात्मनोस्वर्णिणावद्गीपुण्यसत
 तिरिवेत्युक्तेषा ॥ १६ ॥ भगीरथमर्हपतौसजातस्यशश्वतस्ययशसआसमुद्रप्रचार्यवीथिकादिरूपकोवेष्टा ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवागसिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति० पू० पट्टस
 मतिरतमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ चूडालाख्यानमुक्ताकार्यार्हद्विषेवावतार्यते ॥ शिखिष्वजस्यमाहृत्यविवाहकोटिनकमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि

भगीरथेनचमहीमवतारयितुंदिवागंगांयुहीतोनिचमस्ततःप्रस्थतिभूयता ॥ १३ ॥ ततोराज्यंपरित्यज्यमंत्रिणांभूपतिःशमी ॥ तपसेकार्य
 कार्योहोजगामविजनंवनम् ॥ १४ ॥ तत्रवर्षसहस्रश्वसमारोप्यपुनःपुनः ॥ ब्रह्माणशंकरंजङ्गमुविगंगांमयोजयत् ॥ १५ ॥ ततःप्रभृत्यम
 लतरंगभंगिनीजगत्पतेःशशिबिभृदंगसंगिनी ॥ नमस्तलाविपततिगंगामिभगोभगमहात्मनामिवबहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनीस्वफेनपुञ्जहासिनीप्रसन्नपुण्यमंजरीयुतेवधर्मसंततिः ॥ भगीरथमर्हपतौयशःप्रचारवीथिकतदाहिसाचिमानीगामर्हीतलेवभू
 वह ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेपू० गंगावतरणं नामपट्टसमतिरतमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीवसिष्ठउ

वाच ॥ ॥ एतामवष्टय्यदृशंभगीरथधियायुताम् ॥ समःस्वस्योयथाप्राप्तंकायमाहरशान्तर्थाः ॥ १ ॥ इदंपूर्वपरित्यज्यकोट्रीकृत्यमनःख
 गम् ॥ शान्तमात्मनितिशुलंशिविष्वजइवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कोसौशिखिष्वजानामकथंवाल्लब्धवान्यदम् ॥ एतन्मे
 कथयब्रह्मभूयोवाधिवदद्वये ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ हापरेभवतांपूर्वमिदानींचभविष्यतः ॥ तेनैवसन्निवेशेनदंपतीस्त्रिभृतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्भगवंस्तदिदानींतथैवहि ॥ भविष्यतिकमर्थवैवदंभंवदतांवर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणनियतेरस्याब्रह्मादिसंविदः ॥ इदंश्ववस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्दृशोभूत्वापुनर्भवतिभूरि
 शः ॥ अभूत्वैवभवत्यन्यःपुनश्चनभवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यत्वाकसंनिवेशाहंसादृश्येनविवल्गति ॥ सदृशाविषमाश्चैवयथासरस्मिर्वीच
 यः ॥ ८ ॥ तापवान्याश्चदृश्यंतैव्यवस्थाःसंस्ततौतथा ॥ तस्माद्राज्जेवभूयापिविदृक्षमाणकथंभरः ॥ ९ ॥

याधुनाम ॥ १ ॥ इदंनिर्भवजातपरित्यज्य ॥ मनःस्वगकोट्रीकृत्यद्विनिर्मुक्त ॥ २ ॥ ३ ॥ दंपतीजानापतीपूर्वकभेदापरेअभूताम् ॥ इदानीमटाविशेचतुर्योगेपिमद्वापरेतनैवस
 निवेशेनभविष्यतः ॥ ४ ॥ भूतभविष्यतो सादृश्यकोहेतुरितिरामप्रार्थ ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणनियतिरूपायाब्रह्मादीनासत्यसकल्पसंविदः अनिवार्यस्वभावएवतद्वेतुमित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदंशरीयुक्तप्रचयति ॥ यदिति ॥ यथाएकस्मिन्नाभतरौअन्यदन्यफलवद्दृशोभूत्वापुनःपुनस्तदादृशमेवभूरिशोभवति ॥ एकधवदस्तुअभूत्वैवभवतिसच्चिन्म-पुन
 स्तस्मिन्भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सस्रुतौशिखिष्वजादिससरोरपितयेत्यर्थः ॥ राजाअतीतशिखिष्वजइववदृक्षमाणकथंभरानेनैवभूतोनान्यकः ॥ ९ ॥

[illegible]

नदीरुक्मप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेद्याभिषरिण्याभिषमेवतस्याऽपि स्याभिषाप्रयुक्तसतापः कदास्यायेनशीघ्रघटनास्यादित्यारथेनाह ॥
 मृणालेति ॥ दृढवह्न्यै पुष्पनलनायदात्मनाददीमानावल्लवस्तदभिषाणि ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेऽवालितारुक्मधुचारमतेतिसमनीनांस
 वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारोऽदिपूजयामासवद्वृथेनेसाकषिकभूषणैरलचकेना ॥ मध्येइत्यवितर्कैः वितर्कवचनवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥

उद्यानवनदोलसुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनीमुग्धाहिमज्जमुकुलस्तीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमकेपर्यैकैकुंकुमांकिता
 म् ॥ कदाकमलवह्नीनां दोलस्वतिरिवालिनीम् ॥ २६ ॥ आलोलानां निवेद्याभिषालां भुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदुदृढदृढवह्न्य
 भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यादिदुसुंदरी ॥ इतिचितापरोभूत्वाकुसुमावचयोन्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनातेषुकुसु
 मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वह्नीवल्लयगेहेषुविविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावल्लि
 तारुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगर्भासु कथस्वरमतोन्मनाः ॥ ल्हिहारलसक्तायविलोलकवह्नीः ॥ ३१ ॥ कुमारः पूजयामाससुवर्ण
 कलशस्तीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भयान्मन्त्रिणोऽन्यनिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदिवमेवमन्त्रिपदं परम् ॥ अथतस्यविवाहायमन्त्रि
 गोंविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेः कन्याययाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपदां भार्यात्वेविधिनोत्तनाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
 मात्मसदर्शप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविख्यातानां धातुपतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातंभर्तारमासाधरेजफुल्लेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
 तांचूडालां शिखिध्वजः ॥ ३६ ॥ श्लेहादिकासया माससूर्योदयो यथाजिनीम् ॥ अवर्धततयोः प्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
 भावविलासाद्वैरर्भेनवलतेवसा ॥ सुमंभ्यर्पितसर्वार्थः समुत्तरीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाजिन्यारेमेदयितयातया ॥ अंतः
 पुरेषुदोलसुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनगुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
 लासुकदलिकदलीषुच ॥ पुरातेषुवनतेषुदिगतेषुसररसुच ॥ ४१ ॥

नदीरुक्मप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेद्याभिषरिण्याभिषमेवतस्याऽपि स्याभिषाप्रयुक्तसतापः कदास्यायेनशीघ्रघटनास्यादित्यारथेनाह ॥
 मृणालेति ॥ दृढवह्न्यै पुष्पनलनायदात्मनाददीमानावल्लवस्तदभिषाणि ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेऽवालितारुक्मधुचारमतेतिसमनीनांस
 वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारोऽदिपूजयामासवद्वृथेनेसाकषिकभूषणैरलचकेना ॥ मध्येइत्यवितर्कैः वितर्कवचनवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥

॥ ४१ ॥ पुरंदरलीदौ कट्टपुसभेपुसरमणीयवर्धद्विर्धयोत्तयाविधयोर्मेषसस्यसप्तकांतयोपुगुभ्योऽरिष ॥ ४२ ॥ मिय अभ्योभ्यस्माच्छिक्षणारन्योन्यसाभ्यार्धित्वा
 षकोविदीयाकृततीअतरवसर्गुणसाभ्याहनुरोकेत्ताहूपरअजाह्वार्थिकमणिवसपम्यमित्याह ॥ सत्त्वपयिति ॥ ४३ ॥ अभ्योभ्यत्तरयस्यत्वाहेहृदपसकांतमेकमेवजीवत्सक
 पम् ॥ विपारिशिखैराम्यमपितसच्छिष्यपुत्रालानामुत्तावाप्यसअभ्यस्य ॥ ४४ ॥ यथाशालोषदृढाशयर्षिकमलसचर्ममिगराशानियतकालाद्देवियापुष्कानितहृष्ट ॥ सा
 धृष्टाला ॥ अतीरितिव्यक्त ॥ ४५ ॥ अमाशास्यापाम्यतिशेष ॥ इहकाविधिमियोत्तरयसस्योर्ध्वतीरेष्यमुपगती ॥ ४६ ॥ मिश्रतक्षीरोत्तरकषेकरसी ॥ ४७ ॥ भुल
 जगत्पुजनातेपुजंयूजवीरजातिपु ॥ वभूवाह्लादकसर्वतयोरन्योन्यचेष्टितम् ॥ ४८ ॥ सहपयोधूरवरैर्दुर्भूभ्योरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वावियुक्तत्वादियत्वाद्योष्टितस्यच ॥ ४९ ॥ मिय कलाकलापस्यकोविदीतीयभूवतू ॥ स्वरुपमेकमवतीदधतुर्मित्रतागती ॥ ५० ॥ अ
 न्योन्यदृश्यस्यत्वादिवसंकांतमक्षतम् ॥ भवशाखायवेदभ्यश्चित्रापपिमुखावभा ॥ ५१ ॥ बाल कालाटिवायुदसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ हृत्पवापादयावच्चबूहात्तावदनादसौ ॥ ५२ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अमावास्यामिवैदृकावन्त्योन्यवि
 लभक्त्यौ ॥ ५३ ॥ मियोदृश्यसस्यतीहावप्येकमुपगती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितानुभौ ॥ ५४ ॥ पुष्पानांदाविवामि
 न्नौभूतलस्यौशिवविव ॥ वेदभ्यसुदरमार्त्तसर्वशाखायंपढितौ ॥ ५५ ॥ कायार्थेषुभुवंप्रार्त्तौकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रौसमविज्ञातवदिनौ ॥ ५६ ॥ अनुद्यत्तिपरवाकालोकरत्तांततद्द्वौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसइसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकौहाविवोदिनौ ॥ ५७ ॥ रंजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षादहवदकुहरेष्विवराजइसयुग्म
 विकसिमदनम्यमदधारि ॥ ५८ ॥ इ०वा०वा०दे०मा०नि०पू०बूहात्तापस्थानशिविव्यजविलासकयनंनामसतसमतितम
 सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमहनिवपाणिमिथुननिर्भरसहस ॥ उमेयोवतन्तीत्याधिगमटाच्छिद्विजेद्विजे

॥ १ ॥ अययातेपुषहुषवर्षवावत्तिरातिपु ॥ शनेगलितारुण्यभिनाकुंसादिवांसासि ॥ २ ॥

[illegible]

निर्णयहेतुप्रथमतस्कृत्तविचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण जगुर्गुणदेहेन व्यवहरणशीलेद्विनि ॥ मरणदेहविधाय ॥ ३ ॥ कुतोऽहोर्निवर्णतआह ॥ हिमारा
निरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्माधनदृष्णाप्रादृषिकदनुर्वीलतेवर्दीर्घागतावर्ततेति यावत् ॥ रयोववार्धकपूर ॥ ५ ॥ जीव्यतेअस्मिन्नितिकोवनेदेहादि ॥ ६ ॥ इत्युक्त्या
ध्यात्मिकादीनिदृष्ट्याचचेतनिप्रत्यनुदतोतियावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्नीकामयतेयस्यस्यकताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्य
सरोषः ॥ इहास्त्रिससारे ॥ ९ ॥ दशासुजन्ममरणादिदुरासु ॥ तदुभयमिष्यतेतिविषयतत्रअध्यात्मशास्त्रमेवसमाख्यायिषेजनिर्णीयतदेवविचारयामासेत्यन्वयः
तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातःपक्वफलस्येवमरणं दुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमशानिरिवभोजेजरा निपतनोन्मूर्त्वा ॥ आयुर्ग
लस्यविरतंजलंकरतलादिव ॥ ४ ॥ प्रादधीवलतातुर्वीदृष्णौकादीर्घागता ॥ शैलनधारयद्वसंप्रयास्येवयौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमि
वासत्यजीवनंजीर्णसंस्थिति ॥ सुखानिप्रपलायंतेशराइवधनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंतिचेतोदुःखानिलृणान्पृथङ्वाभिषम् ॥ बुद्धःप्रादधी
वात्सुशरीरक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारोविचारगः ॥ सत्वरंयुवतायातिकंतेवाप्रियकामिनः ॥ ८ ॥ यत्नादरतिराया
तावैरस्यभिषपदपम् ॥ तदिहस्यान्दुभाकारंस्त्रिंश्रिकमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयपुनश्चेतोदशासुनविदूयते ॥ इतिनिर्णीययुभं
तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरंविचारयामासशास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेणसंस्तुत्याख्याविषुचिका ॥ ११ ॥ सं
शान्त्यतीतिनिश्चित्यतावास्तांतत्परायणौ ॥ तच्चित्तौतद्गतप्राणौतन्निष्ठौतद्दिदृशयौ ॥ १२ ॥ तदातदचंनपरैतदीर्हातौविरजतुः ॥ तत्रै
वानिधनाध्यासौबोधयंतौपरस्परम् ॥ १३ ॥ तर्थातौतत्समारंभावव्योक्त्यौवभूवतुः ॥ अथसाविरतरंमरणायपदक्रमान् ॥ १४ ॥
श्रुवाध्यात्मविदां वकाच्छास्त्रार्थस्तिरणक्षमान् ॥ इत्थंविचारयामासस्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अध्यापुताव्यापुतावाधियाध
वलयेद्धया ॥ प्रदेतावरत्नमात्मानं किमहस्यामितिस्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमागतोमोहः कथमभ्युत्थितः कवा ॥ देहस्तावज्जडोमूढोना
हमित्येवनिश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धमौचैवानुभूयते ॥ कर्माद्रियगणश्चास्मादभिन्नावयवत्सकः ॥ १८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ तद्विद्वदध्यात्मशास्त्रविद्वेषाश्रयः शरणययोक्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रेवसम्पक्वित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतयबोधनमित्यादि.समारभोय
योक्तौ ॥ साच्छाला ॥ १४ ॥ इत्यवश्यमाणप्रकारेण ॥ १५ ॥ अव्यापुतायकशरीरव्यापारा ॥ प्रेक्षेविष्यप्रयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघातेअहचेतनधानुः कस्या
म् ॥ १६ ॥ अयसंसारलक्षणोमोहोभमकस्यागतः यस्यहिधातिरणतसतन्निवारणेत्वस्य.स्यात्संप्रकइत्यर्थः ॥ कथमेतिनिमित्तजिज्ञासाकेतिनन्मूलजिज्ञासा ॥ मूलेहिपरि
ज्ञानेनदुच्छेदेनोच्छेत्तुसराकम् ॥ १७ ॥ मर्तेरस्थूलोहोरोहमित्यादिबुद्धिदत्तौसत्यमेवानुभूयतेनस्वतदितिस्त्यजहत्त्वमित्यर्थः ॥ अस्माद्देहादभिन्नहस्तपादावयवयात्मकः ॥ १८ ॥

१ एवमव्याख्यानेषुवद्भावानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसपहणकामयतदेतिव्यख्यानेनतकाप्यनुपपत्तिः २ कथयैर्निमित्तैरित्यपिपाठः

भुर्द्धादिपगणोपपन्नरीराधपभासकपृष्ठ ॥ यद्यप्यप्यप्येतिस्त्रेधेद्विपगणादप्यस्यभार्तगदेहपगणपनस्युत्तरेहपयथादन्तिबादरापयोनिस्त्रातिगतप्रापितेपरिहृयपय
 नेनीपापिजपामनभयारुपयधवेद्विपयकलाहाराधयधयजाल्लयेवेत्याराय ॥ १९ ॥ मनआरेरिपिजदेहविपेकलातलसयोगयाप्यदभ्यनयापयत्पादिपज्जदवसिद्धिभि
 त्याह ॥ पर्यतद्वत्यादिना ॥ २० ॥ अहारासाआद्वलभाविभेतिनियय ॥ शेषपरज्जुयधि ॥ २१ ॥ स्वतेनयमद्वयानरात्तिकनिष्कारेशेन ॥ साधुद्विभासनेपेति ॥ २२ ॥ अ
 धेनपावावच्छिन्नविद्याभासेमजप्यतेअप्यस्यते ॥ तथाअप्यशेदेवतस्याप्यल्लावेवअहल्यवित्यर्थ ॥ अतएवनेस्वविपर्यामिषिवैतन्यनप
 रिपूर्णांजावति ॥ अस्यास्यसाधिभाधेनविपयप्रकारानेनकलकिनाद्वितयायेण ॥ २२ ॥ कर्णोन्निष्ठरतेन ॥ २३ ॥ चेत्योहेवकलकिनेतिप्रोपयपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनोनभेदोजहएवच ॥ भुर्द्धादिपगणोप्यवजहएवेतिदृश्यते ॥ १९ ॥ प्रयेतेमनसायस्माद्यष्ट्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहमन्येसकस्तात्सकशक्तिपत् ॥ २० ॥ क्षेपणीरिवपापाण प्रयेतेद्विद्विनिश्चये ॥ द्विद्विनिश्चयरूपैवजहाम्भत्तेवनिश्चय ॥ २१ ॥ एवते
 नवसरिन्नुनसाद्वराणवास्तते ॥ अहंकारोपिनिसारोजहएवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयस्योधात्तेनैवअभमात्मक ॥ जीवश्च
 धतनाकारावातात्माहृदयेस्त्वित ॥ २३ ॥ सुकुमारोत्तरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अक्षेनुहातमेतेनचेत्योहेवकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावतिर्जीर्णोच्चिद्रूपेणानरुपिणा ॥ चेत्यभभवताजीवाश्चिद्रूपेवजीवति ॥ २५ ॥ आनोदपवननेवरातेनैवसरिद्वय ॥ असत्य
 जहचत्पांशचयनाच्चिद्रुजहम् ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्प्राप्तिविरूपस्त्वमुज्झति ॥ सदासदायदाभातिचित्समाधीसतिस्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलमुत्सृज्यतदवभवतिक्षणात् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुसतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहशून्यमसत्कल्पचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस्
 चित्सबूदाह्लाकेनोपाचिद्यचतनी ॥ २९ ॥ इतिस्चित्तयामासिचिरायेल्यव्युद्भूत ॥ अहोनुच्चिरकालेनज्ञातज्ञेयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादास्यससमाध्यासाच्चिद्रूपिश्चरत्तज्जाल्लभिसवपन्नमित्यर्थ ॥ २६ ॥ महाजलमजलसामुद्रातहृतोत्प्राप्तिविरूपस्त्वमुज्झतिमुच्यते ॥ अतएवसत्तारो
 चिद्रूपस्यपरिचयलब्ध्यापदसम्पदसन्निधितिसत्तापदपदाध्यायशकारसपरसामुभूयते ॥ यदाधाकारस्मयरादीत्येयपदालासिपदानालीतिवताकारमप्युज्झतीअभाधानम
 नुकरीत्यापरमायतिश्चिद्रूपमपिअधिधावरणादप्यासपरंपरायाकाहयस्यमसत्कल्पस्यपन्नमगपुनूदाधनाहृतत्वभावेनैवतत्तत्कारादन्तप्राप्तामूलाधिधावरणभग
 हारायवोध्यतइतिपेक्षान्वय ॥ २९ ॥ तर्हिमूलाधिधावरणभगेनोपाद्रष्टचित्तेनोपायेनदरयत्समिषाधमवोपधनीत्यादीतिविहितवर्तित्याह ॥ इतीति ॥ २९ ॥ इत्यवपयं
 भानप्रकोणप्युप्यत आत्मनस्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थस्य पुरुषो न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदधिकाम्योर्ध्वो न हीयते न हानिमाप्नोति ॥ तथा सैव सर्वकामावाप्नोति ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुः-
 खसाधनमिच्छिद्धान हीयते न त्वज्यते ॥ सर्वस्याप्यनर्देकरसत्त्वपत्तरेत्यर्थः ॥ हानास भवोक्तिरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतः परिच्छेदे हेतवः ॥ ३१ ॥ द्वि-
 तीयस्तर्कमिरिकट्टिपट्टिकस्थितस्योऽग्नेस्थाने स्थिता भौतिकस्थिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसंवेदनमेव आकारस्त्वक्षयस्या ॥ शिवभूमानंदरूपत्वात्परममगलनादशस्व-
 भावात्कदाप्यप्यनृणमिच्छ्युतम् ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभेदेन विजातानपुनः केनाप्याविद्यतद्वत्सिद्धिभाता ॥ अतएव नित्योदयवती परिणीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे
 पुलक्षणाया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि विपरीतजालमस्यासकाराद्विन्वस्तुन यतएवाधिपुर्दितया साक्षिभूतया चेत्यनेन न मानानसिद्धसिद्धसाक्षिचिद्विपरीतप्रवृत्ते भगोवत्सतः सिद्ध-
 त्वाद्या ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्तसिद्धिद्वाल्मनिभातिप्रियाद्युभावापन्ने सति तत्र तस्यादिकलनापयाजगद्वृणूतभौतिकपदार्थानां सत्ता अस्ति
 यद्वैविर्देयं तं कृत्वा न कश्चिद्विच्यते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीद्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वैरेवाहो द्वितीयेंदुपदस्थिताः ॥ महा-
 चिदं कैवालीह महासत्तितियोच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलंकासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसंवेदनाकाराशिवसंभ्नाप्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥
 सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सावक्षरपरमात्मा दिनामभिः परिणीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिनास्याभिन्नमनानतः ॥
 तथैवाचेत्यते चिच्छ्रीः सैषायाचितिस्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्यदिदंचित्वंतत्सत्पारूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीद्रियादयर्धरूपैः सैव विजृम्भते
 ॥ ४२ ॥ तरंगकणकल्लोलकलनेयंचिदाल्मनि ॥ जगद्वृणूतार्थानां सत्ता स्फुरतिमातरि ॥ ४३ ॥ यदिदंतत्परं रूपंतस्याः खलु महाचिते ॥ शु-
 द्धचिन्मणिवत्स ॥ हि संयंसमसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशक्त्या जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासंभवतीह हि
 ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानाननुहेमतया यथा ॥ सातथोदेति तद्रूपमात्मानं च तत्तिसयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्वमंबुषु ॥
 महाचितौ जगच्चित्तादुदेतीवानुत्सपि ॥ ४७ ॥

तास्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्तात्पर्यं प्रसिद्धतत्सत्त्वाअधिष्ठानभूतया महाचितेरेव परं रूपं क-
 पातरम् ॥ खलु शब्दद्वैवावप्रलणोक्तमेतत्तैवाभूत्तैवेत्यादि औत्पत्तिप्रसिद्धियोतनार्थः ॥ यतस्तार्हिचिरत्फटिककमणिवज्जगत्प्रतिविम्बमसंगैव धत्ते सेयजगत्सत्ताचक्ष्वावहारिकेषु प्रा-
 तिभासिकेषु च समभासत्वाधिष्ठानानुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताप्यलनिरूपणायोगाभ्यामाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अ-
 तएव तामरूपविशेषप्रत्येजगत्सत्तामायाशब्दप्रलसत्तात्मनैव परिशिष्यते ॥ मायाबाधेन आनर्देकरससम्भावकपमात्मानस्य भग्नं भवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानाम-
 लकारजातानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति येत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सत्तायादीनां तन्मायानैव जगद्वैचित्र्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विप्रपाकारभेदे मिथ्यात्व-
 पर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचिन्मात्रता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वर्मेदं जालादौ द्रवत्वेन परिणतेन त्वचित्तेन सिद्धेपुसमुद्राद्यधुषुततरंगादिभ्य-
 थदप्युदेतीव तथा महाचितौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यप्युदेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जलसिद्धेनेन सहैति योगविभागात्समासश्रद्धां संवेत्ता ॥ ४९ ॥

तस्यास्मत्प्रतिष्ठाक्षेणान्याह ॥ नीरामेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णदिहादितरान्नसोप्यंतरग्रस्यगाम्यस्य ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक्संसारश्चांतादतिरतिशयानंदघनेज्ञानलब्ध
 पदान्तरस्यमपदेविश्रान्ता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमन्मकालिकेनवोधेनानांदमदं तमस्यचन्मस्यनित्यतिसन्नाह ॥ यथेत ॥ कश्चिदनिर्वचनोपस्यरूपः स्यद्विषयमः अविद्विषयकस्मादेवा
 मत्तस्यातत्त्वज्ञानवतिसर्वनिशेषमकस्मादेवविलीयतइत्यर्थः ॥ दोषपाठेयथाविलीयतेतथातत्त्वज्ञानवर्तव्यंवेति कथंचिच्चाएत्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलङ्कितेयत्रतथाविशेषे
 ॥ ७ ॥ यथाजरद्वर्जद्वर्गादुरोहमसेतुणोदकमथालोकनुत्पानापचद्विकोपमोगैरालापदेवाप्यप्यभनकुलसंस्थिताभावनिर्द्वलपिसमालोकजापदादिसर्वावस्थयास्वेक
 रूपप्रकाशप्रत्यगाम्यनजाम्बाद्यसवधात्मनाप्यभावेनशप्यतस्मिन्वात्मन्यनाकुलसंस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेनपूर्णनिर्द्वलपात्रिभावेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरामानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितानजहतिनचादत्तेप्रकृतचरचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भाधिशान्तसंदेहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्तपनलब्धपदांतरं ॥ सर्वोपमार्तानतयाजगामाव्यपदंश्वताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिनीतस्यचूडालावरवर्णिनी ॥ स्वत्यनैवहिकालेनययौवितिवयताम् ॥ ५ ॥ यथायमागतः कश्चिज्जागतः स्पंदविभ्रमः ॥ तथाविलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अदृष्टमकलंशान्तेपदं विश्रान्तिमेत्यसाम् ॥ रराजशरदः श्रमालेवगतसंभ्रमम् ॥ ७ ॥ अनाकुलसमालोक
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वर्जवर्जशान्तप्रसहणंप्राप्यसंस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकधनाभ्यासवशादात्मोदयनसाम् ॥ शुशुभ्रशोभनापुष्पलतवा
 मिनवोद्धता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्योगीकदाचित्सशिविष्यजः ॥ अपूर्वशोभाभालोक्यस्मयमानउवाचह ॥ १० ॥ भूयोयौवनयुक्तेवमं
 डितेवपुनःपुनः ॥ अधिकराजसेतनिवजगद्राजवतीयथा ॥ ११ ॥ प्रपत्ताहृतसारवत्त्व्यालभ्यपदं वच ॥ आनंदपूरपूरणं वराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशान्तं चकांतं च धानासुंदरं वपुः ॥ अभिभूयैदुर्मायासिधिवेकामपिकामिति ॥ १३ ॥ अज्ञानरूपणं शान्तमूर्जितं सम
 तागतम् ॥ गंभीरं च प्रशान्तं च चतःपश्चांमितीप्रियम् ॥ १४ ॥ हणीकृत्यत्रिभुवनं पताखिलजगद्रसम् ॥ अन्तर्तोडामरं सौम्यमनः पश्चांमितीप्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केनचिन्महाभागोविभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तवतुल्यमतिमरुत्सीरा ॥ अशुंदरम् ॥ १६ ॥ तैरेववालोकदर्शान्दृष्टणालां कुरकामलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्वाह्द्वयेतेवल्लस्ये ॥ १७ ॥ तथातेनैवतनवसन्निवेशेनसंस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासिलतेवक्रतुपयये ॥ १८ ॥
 यमानोविस्मयसेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमानेपुनर्महद्देहजगत्त्वदृष्टेतिशतवद्भावातिदेशादुपितथ्येतिस्वियार्द्रां प्लवदसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वर्तपूर्णचद्रव
 नीवायथाराजतेतद्वद्भाजते ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शान्तभमादिगुणवत् ॥ प्रशान्तमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मरुद्विनिर्जलजालनयाध्वीराश्वि
 रिवपूर्णतयाचक्षुदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमचापल्यमुपयाति सैवात्तर्कैर्वागैरवयवैस्तेजोनिशयेनवर्द्धयानेव ॥ १७ ॥ क्रतुपदं येतिगिरारालये ॥ १८ ॥

पयानोरथायनादिवपग आयो गोप्रभावि सिद्धिर्मुक्तयोराभयोन इदयो गोपायास्ताप्यदतिगत ॥ १९ ॥ २० ॥ एषराशपृष्टाचूढालासशो गतिशयनिमित्तपरिच्छिन्नदहा
 स्मतास्मान्भूयाद्विपप्रलात्तात्ताभ्येतिगृहोत्तमपयप्रभुतरभाह ॥ नार्कचिद्विति ॥ अहमिदसर्वभूदजनप्रसिद्धिभिदरातरालसत्यक्कानविद्यते आर्कचित्कशेषा किंचिन्ना
 मरुदापरापसिक्तपाविभप्रलात्तत्तत्तदबाधेन आगताननुभमरसायनादिसापनभाधेन किंचिद्विद्वद्वनच्छन्नतल्लिङ्गाकारतेनेत्यर्थ ॥ अथवा अहर्किंचिद्विद्वका
 रनापरासमावस्थानागतानाप्यर्कचिद्विद्वका रसुगुमरुदापर्वकनुदमरुत्स्याभयमपिसिक्तपागुपीयस्य भावभागततेन हेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा अहर्कर्माणसनादिना किंचिद्वि
 द्विराकार इदं दवादिद्विरपयगर्भातरदाभयनाहतादास्यसिद्धानागता नाप्यर्कचिद्विद्वका रमभ्यन्तरार्कचिद्वदसर्वस्यक्कास्यस्वरूपपावस्थिततेन हेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा

किंचिदवापीतममृतप्राप्तसाधान्यमेववा ॥ अमृत्युमेवसप्राप्तमाप्रयोगायोगयुक्ति ॥ १९ ॥ रान्यार्चितामणेवापि नैलोक्ताद्वात्वयाधि
 कम् ॥ अत्रार्पकमनुप्राप्तर्तोलोत्पलवित्त्वने ॥ २० ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ नार्कचिद्विद्वका रमिदस्यक्काहमागता ॥ नार्कचि
 किंचिद्वका रतेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २१ ॥ इदं सर्वपरित्यज्यसर्वमन्यन्मयाश्रितम् ॥ यत्तत्सत्यमसत्यवर्तनास्मि श्रीमती स्थिता ॥
 ॥ २२ ॥ यत्किंचिद्वद्वार्कचिद्वत्तज्जानामियथास्थितम् ॥ ययोदयययानाशतिनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २३ ॥ भोगैरमुर्केलुप्यामिभुक्ते
 रिवसुदुरगोभानद्वयामिनकुप्यामितेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २४ ॥ एकेवाकाशसकारोकेवलद्वदेरमे ॥ नरमेराजलीलासुतेनास्मि श्री
 मती स्थिता ॥ २५ ॥ आत्मन्यवद्वितीयाभित्यासनोयानसद्यसु ॥ नभोगेपुनलज्जासुतेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २६ ॥ जगतां प्रभुरेवास्मि
 नार्कचिन्मात्ररूपिणी ॥ इत्यात्मन्येवतुप्यामितेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २७ ॥ इदं चाहमिदं नाहसत्यवाहनचाप्यहम् ॥ सर्वमस्मि नार्कचि
 द्वतेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २८ ॥ नसुखप्राप्ययेनार्थनार्थनेतरां स्थितिम् ॥ यथाप्राप्तेनद्वयामितेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २९ ॥

अहमिदं लोकेप्यरिच्छिन्नजीवाकारं तज्ज्वायन्ना किंचिद्विद्वद्वत्तज्ज्वायन्ना किंचिद्विद्वका रमभ्यन्तरार्कचिद्विद्वका रमभ्यन्तरार्कचिद्विद्वका रमभ्यन्तेन हेतुनेत्यर्थ ॥ १९ ॥
 उत्कमेवार्थमभ्यन्तेरप्युनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वपरित्यज्यसर्वमपरिच्छिन्नमभ्यन्मया आश्रितम् ॥ किमम् ॥ यत्तत्सत्यमभाधितनविद्यते सभूर्तस्य भूर्तस्य पय
 कपयप्रसत्यस्य ॥ तनेति प्राप्तर ॥ २१ ॥ नार्कचिद्विद्वका रमिति सोऽपि भयवद्वेणैव पयति ॥ यद्विति ॥ यद्वत्सु उदय सगस्तमनक्ति कर्म्येति यथोदयस्य दृष्टिरादुरय मा
 नार्कचिद्विद्वका रमिति यद्वेदस्ति सत्यप्यहं पूर्णत्वं मयैव विधातुमशक्तं भूयणसम्मानादिरातिरमानसभोगेपुनलज्जाप्रयुक्तलज्जासुता ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदं दवादिद्विरा
 प्यमपि यथानदया आतोषितदशानुगह ॥ २८ ॥ भाषार्थे जिह्वासाधनिरप ॥ २९ ॥

वयस्याभिःसखीभूताभिः तनु कशीभूतोविद्वेषोरगश्वधाभिस्तथाविधाभिः स्वपद्माभिःशाखदृष्टिभिःश्वसहरभे ॥ अथवाशाखदृष्टिभिःकरणैस्तनुरत्नीभूतोविद्वेषोरगश्वधासां
तथाविधाभिर्वयस्याभिःसखीभिःसहरभे ॥ ३० ॥ अंगोहनयदृहजघतिअहनयनरद्विभगिरथैवाइद्वैथितेनवयस्यस्याभितान्किचिदतमेव ॥ तेर्नेद्रियमतोदुरयेनविरहि
तनुनकिचिन्मिथ्यपचवस्तुअतःपरधाभिः ॥ यतोहेतोरितिर्वर्णितरीत्याअतर्हद्वैश्वस्यम्यवाधितरूपंयस्याभि तेनहेतुनाचिरसततमुक्तिपरभाभ्युदयश्रीमर्ताअस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥
॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तत्स्यंप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेषु० एकोनाशीतितमःसर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अक्षेनराज्ञातद्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ खेचरत्वादिसिद्धीना
वर्जिषात्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ एवंवर्णितप्रकरणखशोभातिशयोनिभित्तानिवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअपौढवृद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणेअकुशलैतिधावत् ॥ २ ॥ अ

तनुविद्वेषरागाभिःप्रज्ञाभिःशाखदृष्टिभिः ॥ रमेसहवयस्याभिसेनाहंश्रीमतीस्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामियन्नयनरश्मिभिरिद्विवैवाचिते
नचंहितदशार्नाकंचिदेव ॥ पश्यामितदिरहितुनकिंचिदंतःपश्यामिसम्यगितिनाथचिरोदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो
क्षोपायेषुनि०पू०चूडालोपाख्यानैचूडालात्मलाभोनामैकोनाशीतितमःसर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एव
मात्मनिविश्रांतांवदतींतांवराननाम् ॥ अथुरध्वातद्विरामर्थविहस्यावाचभूषतिः ॥ १ ॥ ॥ शिरिविध्वजउवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापासि
वालासिवरवर्णिनि ॥ रंमसेरजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्स्वत्कानकिंचिद्योगतोप्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्ग
पःसकथंकिंलशोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टेहमितिभोगान्जहातियः ॥ रुषेवासनशय्यादीन्सकथंकिंलशोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगेपरि
त्यज्यरेषुभ्येरमतेतुषु ॥ एकएवाविलंत्यक्कासकथंकिंलशोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन्सर्वान्स्त्यज्यधीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनै
वैकःसकथंकिंलशोभते ॥ ६ ॥ नाहंदेहोन्यथाचाहंनकिंचित्सर्वमेवच ॥ एवंप्रलापोयस्यास्ति सकथंकिंलशोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामिनप
श्यामितपश्याम्यन्यदेवयत् ॥ प्रलापइत्यसन्त्यस्यसकथंकिंलशोभते ॥ ८ ॥

सबद्धप्रलापतामेवनाकिंचित्किंचिदित्याद्युक्तदर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ साकारस्यैवशोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यत्यक्तानिराकारतांगतःसशून्यप्रायःकथंशोभतेत्यर्थः
॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्यामीतिपचयोक्तंदप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोपेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकारोकेवलदृढयेरमेइतिपचयोक्तंदप्यसंगतमित्याह ॥ भो
गाभोगेइति ॥ स्वयसाक्षाद्भोगोमिवाभुल्यादीनाभाभोजनभाभोगश्चेत्यनयोःसमाहारपरित्यज्यतत्ताधर्माविज्ञायाखिलंचत्यक्तप्रायएकएवशून्येवेपिशाचवद्भूतेसकिंलशोभते
इतिकथंशंछन्तामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीःअतिकोधादिबर्धयभावलेनशतोष्णानुषादिदुःखानिसहमानइत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदंचाहमिदंनाहमितिपचयोक्तंदप्यसंबद्धमित्याह ॥
नाहमिति ॥ ७ ॥ परधामियन्नयनरश्मिभिरिद्विवैथितेयदुक्तंतनुस्तुराभसंगतमितिनैतेशोभाहेनवदित्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटविधि ॥ नचेरिहृदि श्रीभ्यर्त्ताभितटित्यादिभ्योतेति ज्ञान ॥ ११ ॥ अनेतिरामसरोधने ॥ १२ ॥ रोगभागभोदेवबलचारस्तद्विषयेदच्छात्राभ्य ॥ ता
 राधाराभ्यामवतरति भगव ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अयाद्रिस्तं सभुजयायद्विषिदायनप्रयासकालेन तिगम्यते ॥ अन्धपातत्तराधीनायास्तस्याएकान्तमिरतत्याधो
 गार् ॥ ऊज्यस्यपावरनस्य विरावरासिस्तानुकूलभूम्यादिरशानिरोधाभ्यासम् ॥ १५ ॥ खेचरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन ताम क्रियासामान्येनिमित्तजिज्ञासुराक्षिप
 ति ॥ परिधिति ॥ परिरस्थापरजगत्प्रशमनसर्वस्वरदुर्गक्रिययानिप्यादितदशये विनाकषादिकारकस्यदकस्याप्युत्पत्तेररर्त्तनात् ॥ तथैवसति क्रियानाभ्य स्पष्टस्यकथनि
 र्वाति विवचिन्यादुशब्दस्याह आयेष्टास्माधयोऽनवस्थाया द्वितीयेभ्याधातः अक्षिरामः कलानवस्थावैलक्यक्रियानाशोभरुजतत्परितरुभूयते अनुभवपथमारोहति तद्व
 तस्माद्दालासिमुधासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन कंठाभिभीहसुदरि ॥ १६ ॥ प्रविहस्यादृहासेन शिखिध्वजद्वितिप्रि
 याम् ॥ मध्याह्नेष्टानुमुत्थाय निजगामगानागृहार् ॥ १७ ॥ कष्टनात्मनि विश्रान्तो मद्भवांसि नमुह्वान् ॥ राजोतिखिवाचूदालास्वभ्यापा
 रपरभसवत् ॥ १८ ॥ तदातथागतत्रायताहगाशययोजयो ॥ तामि पार्थिवलीलाभि कालोषद्वुतिथोचयौ ॥ १९ ॥ एकदानित्यदमा
 यानिरिच्छया अपिस्वयम् ॥ चूदालापायभूवेच्छालीलयाखगभागमे ॥ २० ॥ खगभागमसिद्धयर्थमयसानुपकन्यका ॥ सर्वभोगान
 नाहस्यसमागम्यच निजनम् ॥ २१ ॥ एकैवैकांतनिरतास्वासानावस्थितागिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिरप्राभ्यासवकारह ॥ २२ ॥ श्री
 रामउवाच ॥ ॥ यदिददस्वतर्कचिज्जगत्स्यवावरजंगमम् ॥ स्पदभ्युर्तक्रियानास कयमित्यनुभूयते ॥ २३ ॥ कस्यस्पदविलासस्यधना
 भ्यासस्यमवद ॥ मक्षन्वगमनापेतकलपर्वकशालिन ॥ २४ ॥ आत्मज्ञोवाप्यनात्मज्ञ सिद्धार्थलीलयायवा ॥ कयससाधयत्येतद्य
 यातद्वदमेवमो ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ त्रिविधसंभवत्यगसाध्मेवस्तिहसर्वत ॥ उपदेयचहेयचतथोपेक्ष्यचरायव ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ १८ ॥ एवमाक्षिप्यमलुगच्छति ॥ कस्यति ॥ एतत्सगमनादिति द्विजानकस्यसर्वविलासस्यकलतर्पिवेत्यथ ॥ २७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्धार्थे आत्मज्ञोलीलया
 बाधुर्न तद्विजानकयमनकपण्यासाधयन्निनतर्पिवेत्यथ ॥ २८ ॥ भवेत्तथात्मन्यप्यानवस्थादिकोवोपयविक्रियास्तत्प्रपन्नायसिद्धयेकाकोपेक्षास्यात् मनुतथाकिंनुकि
 पासाप्यस्वतस्तस्य कलनिष्पत्तये ह्यिवद्वान्तिकारकाणिनीतरीयकनयार्क्रियामावदत्यते ॥ तयाहिकदस्यसाध्याकारकाणोसाधनताव्यप्यपरेदुशक्यते ॥ तथाचसाध्यासा
 धनोपयविलक्षणक्रियानासाध्यापेक्षितसाधनेभ्य साधनभिरपेक्षान्नैतत्स्योक्तिकमकूटस्यकारणमिति विवक्ष्यानिरवकाशएवेत्यारायेन बसिद्धदस्यप्रत्यक्षमाधानानुष्ठल
 गोचरः प्रत्यक्षापार्याप्तिक्रियासाध्यापिभज्यदशापदि ॥ विविधविधि ॥ उपारातनुद्विषिचयीभूतबलुज्यगोच्यपदनिविषय इतनुद्विषेयपदेयनिवर्तितविषय उपेक्षादुद्विगम्यमुपे
 स्थतर्जोसाध्याप्येति कपोपचारानेनोपेक्षयापनर्त्तयत्तद्विलोकेभ्यवर्त्तयत्तद्विलोकीयसाध्या ॥ २९ ॥

नेपुफलवैदक्षप्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्थभूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यभांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परं पर्यावासुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धमुपविधाति ॥ दुःखस्यापि स्वारथ्यमुपविधाति त्वादेवेदं व्यत्नादिति भावः ॥ २१ ॥
 त्रयपुरतसाध्यमेतद्विज्ञानमेवेत्याह ॥ सन्मतेरिति ॥ २१ ॥ विदुषस्तृतीयकल्याणमभिप्रेतकश्चिद्विषय इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यवस्था ज्ञेयमेव साध्यमेतदस्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एवसिद्ध्या र्थलीलायाश्च वादनिप्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथमेसाध्ययेतदित्यंशसमाधानं प्रावयति ॥ अण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्रसिद्धिनांतरभ्यो विचारित्यल्लोपायाच्च निमित्ताभ्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषादेशादीनाचतुर्णामभ्ये श्रीरैलाद्युत्तमदेशादिचतुष्टयमूलनेशीघ्रसिद्धिलाभायो
 गमप्रजयादिक्रियायादंतरदेशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राध्याप्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभवति ॥ फलोत्कर्षोऽपि तदनुसार्येवेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकभाअ

आत्मभूतं प्रयत्नेन उपादेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्ये ज्ञात्वा उपेक्ष्यं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सन्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपेक्ष्य मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सन्मते विदुषो ज्ञास्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रयपुरतदापक्षः संभवति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दं कदाचिच्छीलया तथा ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणुसिद्धिकमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाइव्यसाधनाः सर्वसिद्धयः ॥ जीवमाह्लादयतो हवसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादि साधने साधोतन्मयास्तेयतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकांजनरवङ्गादिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषोऽत्र विस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्रक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आत्तामेव किलैषोऽपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैले सिद्धदेशचमेवार्थैर्वा निवासातः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मयात्तादृशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्तेव किततस्तथाह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र स्वगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धत्वज्ञसिद्धपादुकादीन्यपि
 उद्गमपरतत्त्वयोगिनी कल्यादिविस्तृतवद्वयपथसिद्धानि सन्ति ॥ कथं ससाध्ययेत यथावद्वदमेव जोदितलदीपयश्च सत्यतत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तस्यैवित्तनो
 त्पयानदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तज्जगत्सु सिद्धिषु विषये अस्तमाभिज्ञास्नानभक्त्यविदांचत्वदतिरिक्तश्रोतुणादैवादिभिलाषोदयेत वैवप्रवृत्त्यामहाद्वेषः स्यात्तवापि सवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मनश्च अश्रवणार्थास्य विमलरूपत्वादिघातकं नितान्त्रिरूपणमत्रोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायार्थमणिमत्रादिसाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीरैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थैर्निराभसवोधनतासासिद्धीनात्तादृशदृष्ट्यान्त्यनेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

तद्विषयभाष्यस्य चन्द्रतिरागस्य विषयशोभाभूतिपस्तुतमानां शब्दोपयोगानुपगिकलवणमाविषिद्विसाधनं सर्वधानकधासंबद्धमवितारप्राणायामकमभाषयति ॥ तस्मा
 दिति ॥ १० ॥ तद्विषयमपि पदमार्तिशतद्विजप्रसन्ननेन ससिप्याह ॥ अतस्तदाति ॥ साध्यार्थात्ततः साधनार्थाभ्युपगमनास्तत्कालस्थानकानि सिद्धायासनानि आदिपदात्मका
 योरापरापदानि भवतानां साधयस्ये सत्प्राप्त्ययोगशास्त्रोक्तक्रियाक्रमपरिग्रह ॥ ११ ॥ तमेव क्रियाक्रममध्यस्य प्रपञ्चयति ॥ भोजनेति ॥ साधुसम्यग्योगशास्त्रस्य भा
 वनादप्यसिद्धिनाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्यादेषने आदाने प्रकृतिपेक्षेकमेकवपुरासमभ्युपगमने पुनस्तत्प्राणस्य मितस्य सपने लौकिकस्य पुनः भोगार्थत्वाद्भव
 तित्वाच्चाप्यादिपेक्षया साधीनतायास्तत्पर्य ॥ १४ ॥ प्राणानां साधीनत्वेन तत्कालस्थितिनामपि स्वाधीनतासिद्धीत्याह ॥ राज्येति ॥ सर्वस्याधिकारिण ॥ १५ ॥ इदानीं

तस्माद्विद्विष्यजकयाप्रसंगपतितानि भवान् ॥ प्राणादिपवनान्भासक्रियांसिद्धिफलशृणु ॥ ३० ॥ अतस्तत्प्राप्त्यवितारस्तत्कालसाध्या
 र्थेतरवान्मनः ॥ गुडादिहारसंकोचान्त्पानकादिक्रियाक्रमे ॥ ३१ ॥ भोजनासनाशुद्ध्याचसाधुशास्त्राद्यभावनान् ॥ स्वाचारानुजना
 संगान् सर्वस्यागारमुखवासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामधनाभ्यासाश्रामकालेन केनचित् ॥ कोपलोभादिर्संस्त्यागाद्रोगत्यागाच्च सुव्रत ॥ ३३ ॥
 त्यागादाननिरोधेषु भूश्यातिविधेयताम् ॥ प्राणाभ्युत्थान्तज्ज्ञस्य पुंसो भूत्याद्वास्विला ॥ ३४ ॥ राज्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ता एव स
 यद् ॥ देहानि लविधेयत्वात्साध्यासर्वस्य राषव ॥ ३५ ॥ परिमदलितकारामर्मस्थानं समाश्रिता ॥ आन्त्रवेष्टनिकानामनादीनां हीना
 ताश्रिता ॥ ३६ ॥ वर्णप्राभावत्संसृष्टशीसलिलावतसन्निभा ॥ लिप्यार्धौकारसस्थाना कुहलावतसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्येषु च
 गनवत्त्वगादिषु ॥ कंटादिष्वज्जतिषु सर्वेषु प्राणिपुदिता ॥ ३८ ॥

सर्वसिद्धिर्नातिरहित इति धेयत्तमुक्तमुपपत्तयिषुषवेष्टपयत्तद्वाप्तमिति सङ्गरात्तत्प्राप्त्यभावाद्वाप्त्यर्थसमयके च न्यूनपरिपयनिर्गतामूलाधारे साध
 यिष्वत्पदवर्तनात् सुमकुलानि निराकिर्नार्थिषु प्राणार्थव्यपयति ॥ यथैव दलितानां कोत्सादिना ॥ परितः प्रवृत्तशालायाभिपरिवृष्टितत्वात्परिमदलितानां आन्त्रवर्माभाषाभयिना
 द्योभिर्वेष्टनार्थवेष्टनिकानाम् ॥ ३६ ॥ नाभूलाधारे स्वादिगगनकुहलितनीसस्थानानुक्तन्येन धणयति ॥ वीथेति ॥ वीणावद्वस्यायमूलमागमसिद्धोत्सात्मकस्तवीमूलपरिवसन
 द्रव्यसहितपरिवसनद्रवाभाषाया आगतलत्तद्वरी ॥ लिप्याल्लेखनेन यद्वर्तितुं ईकारस्याधमर्धौकारस्तस्य सस्थानमिष्वत्स्थानं यस्या ॥ द्रविडाक्षरे पूर्वाधमिष्वत्तानां राक्षोऽन्तर
 यद्विष्वत्तस्य स्थानं तल्लयमित्यर्थ ॥ अर्धेन पुसकमित्येकोऽर्धेति तावमास ॥ ओमाक्षरार्थेति परद्रव्यम् ॥ ३७ ॥ इषुष्यन्तमनुष्येषु च किन्तु सर्वप्राणिपरीतिष्वस्याह ॥ वेदेति ॥ ३८ ॥

शनिनातं शीतानि निवारणाय दृढद्वन्द्वमङ्गलं निधावत् ॥ तथा विषस्य शुभस्य भोगं कायलद्वन्द्वमङ्गलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्याणिना विगलना अंतर्वलयाकारैः
रवास्फुटितेनेदुनानुत्पद्यद्वाकुडलीवलयाकानि यथा ॥ अथ वाक्यतेजराण्यसमर्थं भवतीति कल्पो मित्राभिसेनविगलप्रयोर्भूभिषोगशास्त्रप्रसिद्धश्चन्द्रः स एव विलीयमूलधागा
रेष्वहतोऽपीभूयत बबद्धकुडलाकानि स्थितेषु योषा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदनकठमूलसंघिर्गुडलक्षणयो व्यतेतत आरभ्य भूमव्यपरीतयानि रं धाणि तानि स्य शंतिं तेष्वनुस्यूता मनोव
न्ति मिश्रतश्च कुलावहिश्च पवनानि प्राणा दिनसंस्पदा ॥ ४० ॥ तस्यामूर्तेतः सार्द्धं त्रिवलयकाराकुडलिनीसङ्गाच्चिच्छक्तिदर्शयति ॥ तस्या इति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वर्णिणामूले दु
र्लक्षेण त्रयैवेनेवलसती परमसुखा परास्थ्या सर्वराष्ट्रमूलभूतानि शब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसमान्नामिदं दयकदंशेषून्तरान्तरं त्यक्तारपश्यती मध्यमा वैखरीत्यादिभेदा
दूष्यजते इति ॥ तथा चोक्तमप्रशान्ते ॥ चैतन्यसर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तथाप्यकुडलीरूपमणिना ईदृशमध्यगम् ॥ वर्णान्यनाविर्भावनिगद्यथादिजेत इति ॥ सावेनाप्यु
क्तम् ॥ यासां मित्रावरणसदनदुश्चरतीं विषादवर्णानां प्रकटकरणैः प्राणसंगत्यसूते ॥ तापयती प्रथममुदितमप्यर्भावुद्धिस्तस्यावाचवक्त्रेकराशि रादैव खरीचमपये इति ॥ ४१ ॥

शीतार्तमुत्तमभोगीन्द्रभोगवद्वन्द्वमङ्गला ॥ सिताकल्याभिविगलद्विदुवद्वन्द्वकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुभ्रूमध्यरंध्राणि स्य शंतीवृत्तिचंचला ॥ अना
रतंच सस्पदापवमानेति श्रुति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यन्तरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ यापरशक्तिः स्फुरति वर्णिणा वेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
साचोकाकुडलीनामा कुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशंतिः श्वसद्रूपकषितेव भुजंगनी ॥
संस्थितोऽधीकृतमुखीस्पदाने हेतुतां गता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानिलोयाति तद्विदु कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदस्य तर्भूततन्मात्रवर्जिभूः
॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदस्य तर्भूततन्मात्रवर्जिभूः ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं महदुना न्या न्यालिनि कालत्रयं यथा ॥
यथा संविदुदस्यैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वसाधनादिप्रयुक्तादिशक्तानामपि सत्तास्फुटितमिति निर्वाहकत्वाज्जगद्भा ॥ ४२ ॥ तत्र कथं प्राणशक्तिर्जगद्भावादाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव सत्प्राणसाधनापूर्वक्षिपति अथानन्वाध्याकर्षणस्य निशानिःस्वसहृदयार्थः ॥ ४३ ॥ कथं बुद्धिशक्तिजगद्भावादाह ॥ यदेति ॥ यदाहृदि स्थितः प्राणः कुहलिभ्या आकृतः सन् अपानद्वयान् कुहलिनीपदयान्तिदाभ्यान्मात्रापायचक्रानभूतान्येव वीजसमुपादानं यस्याथाविधेऽन्तरःकरणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्य तिसकल्पाध्यवसायाभिमानरागादिवृत्तिभेदे रतस्वेतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कथं बुद्धिशक्तिजगद्भावादाह ॥ यदेति ॥ एवमाणुबुद्धोरादिज्ञानाकियास्वशक्तिः कुहलिनीदेहेषु स्पर्शविषयसन्निकर्षोपपातेषाचक्षुरादीनां वशोदयासतीदेहयथायथा यादृशभोजककट्टदृष्टासमवैविष्येण स्फुरति तथा सत्तादिद्वैतविशेषभूतीतत्फलभोगादिलक्षणासंबिद्धेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथं हृदयस्पर्शविरशानुगादाह ॥ स्पर्शनमिति ॥ कुहलिनीजवात्तथा स्फुरति यथा हृदनाचक्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्र यत्र कर्मादिकरणवशात्तुल्यकृतियत्र यः प्रभाततत्सहृत्तिद्वारा बहिर्भोगतस्य वासविषयेण सह अन्योन्याभ्यां लिङ्गनमन्योन्यालिङ्गिका ॥ आगच्छतु ॥ वसिष्ठानि प्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तयाच यथा विषयावरणभङ्गोद्वैः स्फुटनरासंबिद्धादिप्रभा उदेति तथानेनेन प्रकरणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तत्रमूलाधारस्यापा-नुह-टित्थ्याभ्यस्तुरादिवचनेनाहोद्वारमित्याशयेनाह ॥ तस्याभिति ॥ उत्सृष्टेप्रताप्यते ॥ विलीयतेसुकुचते ॥ ४७ ॥ कथमुत्सृष्टेविलीयतेचतवाह ॥
 नित्यमिति ॥ प्राणान्नकाव्यपातोद्युक्तयाअधानात्मनाअथ-प्रवेशोभ्युत्पन्नया ॥ उक्तगुणसद्वति ॥ सेति ॥ सामान्यसाधारणी ॥ समानरात्र्यान्नावेत्पार्थक्यमित्येक-पि
 इत्यल्लिङ्गितस्यप्रियलोप ॥ ४८ ॥ अथरिच्छिन्नायाभिभवापूरुषाधोमहीमूलपरिच्छिन्नकुहलिन्यास्म्यत्सारादुद्धव कथमिदमर्थवतिराम पुच्छति ॥ आक-
 म्यादिति कालत ॥ सर्वमतिवस्तुतत्त्वापरिच्छिन्न ॥ देशकालपरिच्छेदाभावावस्थामिदमुक्तपरिच्छेदाभावेनमात्रद्वयस्यशयेनोभयोरवोपादानम् ॥ ४९ ॥ षष्ठिष्ठस्तुतर्हि काल
 कथपरिच्छेदाभावापितवर्तमानं पुनरिति प्रयुगपदानमप्यथ यद्विस्मयीकटपायतस्य प्रयुगपदानतर्हि देशकालपरिच्छेदाभावापितवत्त्वमानमिति भिन्नमानुषादप्याजो न दर्शयन्निराका-
 यवर्तित्त्वं प्रयायाभ्यधिताकीर्णाकारण्यदास्तिोत्तरतयावाभिष्यक्तमर्धतदासि विदुस्सत श्रूतन्माधवीजश्रुत्सुकार्थस्येति स्तराद्विधरिप्यतस्तूल्यसम्बन्धद्वयाकारिणत श्रूतसा-
 तस्यासमन्ता सयद्धानाहोद्वदयकोशगा ॥ उत्सृष्टेविलीयतेमहाणवद्ववापगा ॥ ४७ ॥ नित्यपातोत्सृक्तयाप्रवेशोन्मुखयातया ॥
 सासवसविदावीजत्येकासामान्युदाहृता ॥ ४८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ आकल्यादनवच्छिन्नाचित्सवित्सर्वमस्ति हि ॥ तस्मात्कुह-
 लिनीकोशात्केनार्थो नोदय स्फुट ॥ ४९ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सर्वजनसर्वदासर्वचित्सर्वविद्वतेनय ॥ किंत्वस्याभूततन्मात्रवशाद्
 भ्युदय क्वचित् ॥ ५० ॥ सर्वत्रविद्यमानाप्रिदेहेषुतरलायते ॥ सर्वगोप्यातप सीरोमिस्त्यादीवैविजुभते ॥ ५१ ॥ क्वचिन्नष्टकचिरस्पष्टक-
 चिदुच्छन्नतगतम् ॥ वस्तुवस्तुनिदृष्टतत्त्वसद्भाववैविजुभितम् ॥ ५२ ॥ एतद्व्य कमेणाहशृणुवक्ष्यामि तेनय ॥ देहेस्वचययोदतिभ्यश्च
 सुविलम्बकम् ॥ ५३ ॥ चेतनाचेतनभूतजातं व्योमतयाविलम् ॥ सर्वचिन्मात्रसन्मानशून्यमात्रं यथानम ॥ ५४ ॥

पेशेषविशेषोविशेषाभिष्यक्तिरित्याह ॥ सवन्नेत्यादिना ॥ ५० ॥ भगवेशकृतपरिच्छेदाभावेसवित्सर्वधर्मासेतेत्याशक्योपाधिवशाद्वचनस्य स्फुटीभावइतिसदृशमाचष्टे ॥
 सवन्नेति ॥ तदात्पाद्यनुद्धोअवच्छेदपरिचयनाभ्यादिगुणीकृतप्रधर्माद्वहलीभूताकालव्ययकथद्विचित्रावस्थालीप्रसूतीत्यर्थ ॥ तद्योपाधिद्वन्तवहलीभावेनस्फुटीभावे
 दृष्टान्तमाह ॥ सवन्नेति ॥ ५१ ॥ तमाप्युपाधिमालिभ्यन्तरारम्येनविदोमिष्यक्तिनारतम्यमित्याह ॥ क्वचिदिति ॥ यच्छिच्छादिवस्तुनिद्विद्वस्तुअविद्याकाहोनाभिभवात्सम-
 धारित्यशैत्यमिवमदमर्शनमतम् ॥ द्येयमनुप्यार्थिलमनुस्यदमभिष्यक्तम् ॥ क्वादिर्विच्छेदोपकृष्टाच्छन्नवर्हि सवेदनविवेकास्यवर्तगतदृष्टम् ॥ चिदंशान्नवसत्तारोतरतम्यमि-
 त्याह ॥ तदिति ॥ तेषांविशेषोपाधीनासर्वानुभवसिद्ध सद्भावेरवलीकृतसर्वधर्माजुभितमनमिभूतमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ उक्तमेवाभिष्यक्तिनारतम्यं कमावासागसमावेर्निरूपयितुं
 पतितजानीत ॥ एतदिति ॥ सेमनुप्यारित्वद्वयस्यप्रस्थापदशानारतम्यम् ॥ ५३ ॥ तदुपोहतेनसुक्ष्मसूक्ष्माभावासाधयसवाधिष्ठानसच्चिदेकरससर्वप्र-
 षतद्वन्प्रस्थापद्वयमर्थातिनिर्देशयति ॥ अनेनेति ॥ नभोनभोपदस्य पिशुसम्प्रपञ्च ॥ ५४ ॥

तस्मिन्लक्ष्ये स्थिते माया कलितैकदेशे आकाशादिसुषुम्नानां कर्मादभ्यासात्तदेव भूतमात्रात्कृपकस्थितमित्याह ॥ तद्धिति ॥ ५५ ॥ तत्रैतन्मात्रपचकप्रणानतादुल्लिख्य
 द्विपकमेद्विपमिति पचधा गतीनां शरीरमनिर्वचनयाप्यतिशयदीपादीपशतमिव संपन्नस्य स्वसिद्धमनर्गताजन्मादिविकागार्थादप्यदाजापदायवस्यानेताश्रयस्मिन्स्थायिवेद्वि
 लक्ष्यभावाविति यावत् ॥ लक्ष्ये लक्ष्यमिति ॥ लादस उपपद्यते ॥ ५६ ॥ कानिचिद्विहारपरिश्रितानि पचकानि जीवस्य देवमनप्यायाकारवासाननुसारिसकल्पलव
 कृषिणा स्वसन्नामात्रकेणैव पचकारणद्वारात्स्थूलदेहत्वव्रजति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्रेयादित्वधत्तुरादिस्यात्वरशरीरताम ॥ अथवर्तित्वादि त्वमित्यादि पदादेव स्थावरदेहपरि
 यद् ॥ हेमादित्यनित्येन संपर्जनतत्पर्येण लक्षितब्रह्मादत्यन्तदत्तानुभूतानां हि गोम्यतचित्पदार्थः ॥ ५८ ॥ अन्ते वा क्लान्तस्य आह ॥ एवमिति ॥ स्थितसिद्धम् ॥ तस्यैव ध्यानचैत
 न्यसर्वशालीति यदा यत्पिचेतनो कनस्यात्त आह ॥ चिद्विनि ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यातिव्यञ्जकप्रणानि पचकयदित्तिगोदेहयाधान्यादेवमनुष्यदेहादौ मुख्यचैतन्यानि
 तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारं स्वनामयम् ॥ कर्त्तृत्वस्थितसंविदेव भूततन्मात्रपचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पचधा गतं द्वित्वलक्ष्यं सत्त्वं स्वसंविदम्
 अतर्भूतविकारादिदीपादीपशतं यथा ॥ ५६ ॥ स्वसन्नामात्रकेणैव संकल्पलवसपिणा ॥ पचकानि व्रजन्तो देहदेहत्वं तानि कानिचित् ॥ ५७ ॥
 कानिचिन्सिध्यादित्वे हेमादित्वं च कानिचित् ॥ कानिचिद्देशतादित्वं द्रव्यादित्वं च कानिचित् ॥ ५८ ॥ एवमिदं पचकस्पर्शमात्रं जगदिति
 स्थितम् ॥ चित्संविदज्ञसर्वविविधतरेषु नन्दन ॥ ५९ ॥ कवलं पंचकवशाद्देहादौ चैतनाभिधा ॥ जडस्य दानाभिधा कापि स्यात्वरदा जडाभि
 धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धः स्थितो वाचिरिव स्थलमिवास्थितः ॥ पंचकपुनर्यतस्त्रिहो लरूपा जडान्विता ॥ ६१ ॥ इतः सौम्यद्वितो लोकाः किम
 दिव्यरतिनो यथा ॥ विकल्पदौ तथैवैतत्पंचकं हि जडा जडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकं जीवः संपदः शालादिकं जडम् ॥ स्थावरपचनित्यस्य दिव्य
 भाववशतो न य ॥ ६३ ॥

धा ॥ कापि तिर्यक्षुल्लिङ्गस्थूलदेहयो समभावाभ्या जडस्य दानाभिधा क्लेशेन गतिधा ॥ स्थावरादीनां लग्नस्थानं सवेदनमाचलनवहिर्गन्तैश्चैतन्यत्वाविभागेनाजडाभिधा प्रसिद्धे
 लये ॥ ६० ॥ विषयविचिक्लधनारतभ्येन स्थितं तद्वदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथा दिवा विरतिनो घुमसमुद्रसायशिथिरपवनसपक्वविल्लातदेकमाह्वनीभावात्सर्वव्याप्तिश्चलस्थित
 तद्वत्प्रदेशधीचिरिचल ईषद्वनमदेशे ईषद्वल ॥ अत्यन्तपुनप्रदेशे स्थलमिवाचलश्च स्थितस्तथैव पाचिन्मरतिर्धकृत्वा बरदेहं रूपपुपचकं गुल्लेत्तरूपद्वेषु लोअत्यन्तजाड्या
 चित्ताच्च स्थिते लये ॥ ६१ ॥ यथा कचिद्धर्मो जायेन लोलता जायेपि तस्य नातिव्यव्याधानस्तथा स्थावरादिभावेपि निचिद्रूपता लक्षितमित्याह ॥ इन्द्रमिति ॥ नोदन्तिकका ॥ किमदिपरि
 त्ययपदेशेन जावति किनु भवत्येव यथा तथैवैतत्सुरनरतिर्धनिकल्पादौ चैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवा यजडा जडविकल्पाः प्यस्तपंचकधर्मपुनचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वाद
 त्याशयेनाह ॥ पचकर्हति ॥ ६२ ॥ पचकस्य भाववशतद्देहावद्यो विकल्पादृष्टा इत्याह ॥ देहादीनि ॥ देहायाकारपरिणतपचकप्रणधराणां धीनस्य देचेतन्या जीव
 श्चेतनसत्त्वयोजकस्पर्शलोकादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुवासानिलाधीनस्य दिअनश्वेनमित्यादित्वं च स्थितविकल्पात्स्य भाववशतो दृष्टा इत्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननस्य स्वात्मना भाव स्वभावं सकयविद्वद्विषयसामक स्यात् विरोधोद्विषसापेक्ष स्वोभावस्त्वनभ्यापेक्ष यदिस्तीयोभाव स्वभावलयाप्यर्त्तस्वभाप्रसापेक्षोनरसापेक्ष
इतिरुपपत्तापस्यविद्वत्सत्यव्यतिरेकसत्तास्यारित्यैवपर्यनुपपत्तौर्ह्यस्यास्यभावविहायवाधपर्यनुयोनभ्या तापृष्टद्विचिञ्चिआद्यादिशब्दकथा ॥ स्वाधुनककलापै
न्यादेव्यत्तप्रत्यक्षेनभ्यताद्वैतद्वैतमयत ॥ ७४॥ शरीराण्याद्विषयपरार्थिमात्र्याद्विधिपरत्वात्कर्मवर्षिपद्विनिपृष्टप्रकारैवसर्वथापरिदृश्यतइत्यर्थः ॥ स्वभावावित्यन्त्ये
कमलियवर्धना ॥ १४ ॥ अथरावाय पनपयनुपोभ्यात्स्यावासनाकभ्येतविकल्पकस्यस्यकार्यानुभादित्यनतस्यार्थानत्यात् किनुग्रहीतवासनाशानान्तद्विद्वद्विकल्पमावेन
विद्वद्विर्णालिगालनोपपत्तौस्थिरपरपयनुयोजनयोभ्याइत्याह ॥ यदीतति ॥ तानिरेविकल्पनविरोधमाधोच्येव्यद्वितीया ॥ १५ ॥ अथावततासामप्यपराध पूव
पूर्वविद्वद्विद्वत्त्वमदस्यवासनानुमात्रित्वात् अतआसन्नविद्वद्विद्विकल्पकभ्यनामूलमन्विष्यनपुसाविषयमित्यनद्विद्वद्विकल्पसहस्येपननुविषयमलिविशिमावासनापृषपयनु
वाच पयनुयोजित्या स्वभावादधुनदत्त॥ गतोण्याद्विदिमाभ्यादिविकेतिपरिदृश्यते ॥ १५ ॥ यदीतवासनांशानांपुष्टाभावविकारिणा
मू॥ स्थितय पचरानाद्विद्योज्या पयनुयोजने ॥ १५ ॥ वासनास्तुविषयंकाइतोर्ननुमितश्रुता ॥ पुसानाज्ञानशक्यतेसुखपयनुयोजि
तुम् ॥ १६ ॥ अशुभंवाशुभंवापितनपयनुयोज्यते ॥ प्रनुद्ववासनचान्यत्वचकसुखवाभनम् ॥ १७ ॥ यत्रपर्यनुयोगस्यफलभननुपुष
त ॥ तन्नतसप्रयुजितनाकाशमुपिभि क्षिपत् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रानिष्टाभेवापापचरानाद्विराशय ॥ विवेकनिष्ठा कीटाद्याएतेस्यावरजग
ना ॥ १९ ॥ नस्तुनवासना केचिपयस्यावरजातय ॥ प्रनुद्ववासना केचिपयानरसुरादय ॥ २० ॥ सवासनाविला केचिपयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षितवासना केचिपर्येतमोक्षगामिन ॥ २१ ॥ अपस्वास्त्ववसवित्सुमतायुध्यादिका इता ॥ इत्यपादादिसयुक्तं संज्ञा प
चदराशिति ॥ २२ ॥

यानिगुराक्यनस्यभावाइत्यह ॥ वासनान्ति ॥ ११ ॥ पुसानुभूतिप्रयुक्तस्यापराधिशोभेद्विभाषेभापुद्वशासनंसुमवासनंचनचकतिद्वति ॥ तेनवासनैवतद्वै
दुषयनुपायनइत्यर्थः ॥ १७ ॥ किंचवासनपर्यनुयोगस्तनक्षयोपायेयवन्नकत्वेनसकलता स्वभावादिपयनुयोगस्यनकिंचित्कलप्रतीत्याह ॥ यमति ॥ १८ ॥ अतएव
वासनासपुष्पात्मलाभाभ्यवाधा स्वपराधयोपिपुण्यायस्यनिवृत्तिनिष्ठानुच्छन्नायोपनिष्ठायाविष्णुपानिष्ठा-सपयनविषयेकनिष्ठारेवादिभोगशाट्टिद्वैतादपिकीटायादनुच्छन्नास्या
यतइत्याह ॥ यमायति ॥ १९ ॥ अतएववासनासापयपरोधतारतम्यदेवपचकेपुस्यावार्दिविषयमित्युदात्तत्वायामि ॥ प्रभुमतिद्विआभ्याम् ॥ २० ॥ वासनानिगराविलेना
स्यच्छन्नेचित्तमर्हता सवासनाविला ॥ प्रक्षिमावासनास्त्यक्तवासना ॥ २१ ॥ वासनैवविषयमादेवदेवनरादिपचकारिशिराकाशान्निगमननादिनिचिप्रप्यवहाशेभइत्यपारा
हिलत्कल्पितकर्मदयसयनैर्देवनरादिपचकाराशिम स्वासुखासुखित्सेवनरादिपयप्यवहारोपितामनानुच्छादकारैश्चसक्युच्योभमाप्यरसनस्यरार्दिकाश्चानर्त्तसकपाण्ड
पा-संघा संकरा इत्यादयवता-मन्निगानिद्विषयस्वभावाद्वरयतइतिभाव ॥ २२ ॥

तिर्वाभिः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः ॥ १२ ॥ गेयु च्छेति पाक्षिभिस्तु चंचुः पक्षौ पुच्छं पादौ चेति सर्पैस्तु फणा भोगः पुच्छमिति कृमिकोटैर्दशमशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुलुपव्यवहार
 योया अथवा दिसकोना कस्मिन्नादित्यर्थः ॥ १३ ॥ आद्यतमध्ये पुचलैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसदृशेषु तु अचलैरजडैश्च ॥ १४ ॥ एवं पंचकाख्यविलग्नभेदानर्तनानुपवर्णय
 ते व्येकतमस्तु चित्कर्मापसंनसमुच्चयानुष्ठानफलसमष्ट्यह भावशामस्य कश्चिद्वेकः सकल्पपरमाणुरस्य सारनामोदक्षेप्यबीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वदिभि
 व्याप्तः सकल्पान्निभसकल्पलक्षणाः परमाणु सर्गलक्षणानामाकाशदक्षणाणां जीवते पुचसर्गाकाशदक्षेपुद्गमनिपचकानीत्यहो मायेत्यर्थः ॥ १५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयुक्तत

तिर्वागादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्थावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ १६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचिनाः पंचकरा
 शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ १८ ॥ एवमैकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणां तिष्ठिमा
 नितु ॥ १५ ॥ इद्वियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिह ॥ इच्छाभ्रमर्योराजस्यो मंजयश्चंचलक्रियाः ॥ १६ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
 ल्मामूलसमेरवः ॥ पल्लवानोलजलदालतालोलादिशोदश ॥ १७ ॥ वर्तमाना निभूतानि भविष्यंति च यानितत् ॥ जयंति तान्यसंस्थानि
 फलानिरयुतंदन ॥ १८ ॥ पंचबीजास्तपते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयंस्वभावाज्जायंते स्वयंनस्थंति कालतः ॥ १९ ॥ स्वयंनानात्वमायां
 तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविकाशमंयांति तरंगादववारिधौ ॥ २० ॥ इतोयांति समुत्सेधमि तोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्यवि
 वेकाभ्यां तरंगादवतोयधौ ॥ २१ ॥ यो विवेकवशमालयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूयद्दृष्ट्यांति स्थितिं प्रभ्रमंति जगतीत
 रेमुहुः ॥ २२ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण ० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीति तमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ १५ ॥

स्फुष्यतामोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इद्वियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिद्वियावयवेषु पुष्पावयवतायधोचितं योज्या ॥ विषयलक्षणे व्यामोदे पुवर्त्तनशीलं तद्रूपधाममिति याव
 त् ॥ चचलानां कर्मद्वियाणां क्रियाः ॥ १६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्माविटपाः ॥ समेरोमेकसहितः सर्वपर्वतामूलम् ॥ १७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ न त
 स्तदक्षस्य ॥ १८ ॥ स्वभावात्स्वविकशून्यादात्मनः ॥ १९ ॥ स्वस्याद्विविकाविवेकदृष्ट्यादृष्टाः ॥ २० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सप्तसाह ॥ इतदिति ॥ इतः परादृष्टः ॥ इतः प्र
 त्यगृह्ये ॥ २१ ॥ हेरामये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासनराशयर्थांति विवेकवशांतात्तद्वहसं सारेभ्यो जन्मभरणद्वेधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतुजगति यथापूर्वपथ
 मत्येवेत्यर्थः ॥ २२ ॥ इति श्रीवार्त्तिष्ठमन्तास्यार्थप्रकाशे निःपू० अशीतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥

कुहलित्प्याभसगतोभोदभराभकभा ॥ सिद्धिसिद्धेशोपायाधरोपमिद्वयते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विकुहलिनीपदम् तदासाविदुदेलतभूततन्माधवीजभूतिनिबुद्धि
 राक्तिमधमदलापयारभेभूततन्माधवीजभूतिरात्यस्कूटीकरणपदसम्पूतसूक्ष्मपञ्चकषिधारसममयत्वेचरादिसिद्धिबीजपाणाभ्यासोपयुक्तमस्तुतकुहलिप्यापाणापुन
 दकारधरायति ॥ एतदिति ॥ तस्यस्पृष्टदेहात्मकस्यपञ्चकस्यानेमूलाधारतस्यापानार्थीतायांकुहलिप्याभेगस्यटिगालकपञ्चकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मपञ्चमपाणपञ्चक
 यणस्पृष्टीस्य ॥ १ ॥ सामाज्येणेणा स्फुरिताकुहलिनीमाकृतधर्मेष्वप्यधर्मेष्वप्यस्यदस्पर्शसिद्धिभिर्द्विकपकभनाभूलाकलाचिज्जीवोभन सकभ्योबुद्धिरहकार पुण्यप
 टिगदिस्यारितानिकलनार्त्तिस्यापारोपाधिभिर्द्विभददस्यह ॥ सातदितिध्विगि ॥ १ ॥ १ ॥ ४ ॥ तस्यस्यदशके मथानवसिततस्यानधिषिष्यदर्शयति ॥ आपानतामिति ॥ १ ॥

श्रौचसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्तंचकवीजलुकुहलिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सात कुहलिनीस्पृष्टस्पर्श
 विल्लामला ॥ क्लोकाफलनेनाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवतायातामननाच्चमन स्थिता ॥ सकलपञ्चैवसकलप
 षांधाद्विद्विरितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतायातासेपापुण्यपृक्तमिधा ॥ स्थिताकुहलिनीदेहजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपा
 ल्यसतत्तंनवहृत्प ॥ समानानामिभधस्यउदानास्योपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपेवमध्येसौम्यवसर्वदा ॥ पुष्टाप्पुदानरूपेव
 पुन स्वस्यवतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोपातियदियन्नाजधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तोवोर्ध्वमा
 यातियदियुक्तपानधायति ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिर्गतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्पञ्चकोध्वधिगमगर्भी ॥ तज्जतोर्ही
 यतेव्याधिरतनरितरांधत ॥ ९ ॥ सामान्यनाडीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसंभव ॥ प्रधाननाडीवैधुर्याद्वधानव्याधिसंभव ॥ १० ॥ ॥
 श्रारामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शररेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवययावत्कययाशुमे ॥ ११ ॥

इतिभेदप्रयोजनार्थाह ॥ अधदर्शित ॥ अध्यागननायेदमप्रयोजनमित्यध ॥ आपानोचानाभ्यामाकष्यपाणाधिसयसौम्यानिभ्यद्विभ ॥ तद्वद्वत्प्रायेषपुष्टाबलवत्यप्युष्वद
 तित्वादानार्थेध्वसर्वास्वस्येनतिष्ठतिनाटिगद्विद्विककाभयतीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमप्रयोजनरेपिसाविटिभिकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यद्विनामान्यद्वत्पानधायतिनर्हिसाजीवसधिवपा
 नदस्यासर्वप्रयत्नपयास्यातथाआकष्यमाणाअधोमार्गेणवर्हिर्माति ॥ किंनल्लक्षणाह ॥ तद्विति ॥ ७ ॥ प्राणुक्तस्यदमाह ॥ समस्तैवेति ॥ ८ ॥ अतएवमाणापानगतिनिरोधा
 भ्यामेनसर्वमिदमनदरूपरहितसमेतसर्वम्याधिषाद्यमस्तुत्ययसिद्धिरित्याह ॥ सर्वमिति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एककालप्रधाननाड्यस्तच्छलाव्यास्तुसामान्यनाड्यस्तास्वन्तरसमा
 धिसंपादा समानवृत्तयेध्वककपित्तापुण्ययादेधुपपप्यापारलक्षितेतराव्याजिर्ध्वम्येणाभ्यस्तसार्कषणाद्वभ्यरोगणाभ्यस्तसद्वत्त्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्या
 विनाशोपधानाकिंविनाशा ॥ एवमिदमन्त्याह ॥ ११ ॥

तेपातिवृत्तिरौपधानुनयेत्तात्कालिकोपशमः सुखरूपस्यात्मनःपरिशेषात्सुखं तेषामूलतोज्ञानेनशोभांसदित्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्योन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलभे कदाचि
 युगपदुत्पन्नाद्वास्तनिमित्तात्मनयुगपत् कदाचिरसुखवृत्तिरेतयोपेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूलं ॥ १४ ॥ तत्रआप्युद्वनिमित्तान्त्याह ॥ अतस्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 पवृत्तविनातद्भावादित्यर्थः ॥ तद्विचितेनतवस्तिमितवयुप्रायासास्थयेतुसुखतामुत्सृज्यरागद्वेषेषुप्रसक्तैरितिशेषः ॥ १५ ॥ इदंप्राप्तमिदमप्राप्तमितिचित्तायादतिशेषः ॥
 नयशोकानिमित्तप्राप्तौतत्कालिकारोपायापरिज्ञानलक्षणधनमोहदहतीतिधनमोहदाः ॥ १६ ॥ इदानींशारीरव्याप्युद्वहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यंआन्तरिक्षे
 श्चैवसिष्ठुत्वाच्च ॥ आधयोव्याधयश्चैवदुःखदुःखस्यकारणम् ॥ तन्निवृत्तिःसुखंविद्यातत्त्वयोमोक्षउच्यते ॥ १७ ॥ मिथःकदाचि
 ज्ञायेतेकदाचित्सममेवच ॥ पर्यायेणकदाचिच्चआधिव्याधिशरीरेक ॥ १८ ॥ देहदुःखंविदुर्व्याधिमाध्याख्यंवासनामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितंविद्यातत्त्वज्ञानेपरित्यज्यः ॥ १९ ॥ अतस्त्वज्ञानवशतःस्वेन्द्रियाक्रमणंविना ॥ तदितानवमुत्सृज्यरागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंन्यासमिदंनोतिजाड्यादाधनमोहदाः ॥ आधयःसंप्रवर्ततेवर्षासुमिहिकाहव ॥ २१ ॥ भृशंस्फुरतीष्विच्छासुमौर्ख्यंचेतस्यनिर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेणदुर्देशाक्रमणेनच ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेणदुष्क्रियास्फुरणेनच ॥ दुर्जनासंगदोषेणदुर्भावाद्भावनेनच ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वान्नाड्योनांरंध्रसंततौ ॥ प्राणेविधुरतायातकधेतुविकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणंदोषाद्वाधिदेहप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्रावृत्तिदायाभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैहिकीवापिशुभावाप्यशुभाभिमतिः ॥ यैवाधिकासैवतथातस्मिन्धोऽजयतिक्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयोव्याधयश्चैवंजायंतेभूतपंचके ॥ कर्पशृणुविनश्यंतिराधवाणांकुलोद्वह ॥ २७ ॥ द्विविधोव्याधिरस्तीहसामान्यःसार
 एवच ॥ व्यवहारस्तुसामान्यःसारोजन्ममयःस्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतनैवतनश्यंतिव्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाक्षीयतेव्या
 धयोव्यलम् ॥ २९ ॥ अलमज्ञानंविनासारोनाधिर्नश्यतिराधव ॥ भूयोऽरज्जववोधेनरज्जुसर्पाहिनस्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इरन्तादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाःश्मशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषुनिशीथप्रदोषादिकालेष्वशानव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्गावाविषयसंबन्धमात्रतस्करादिशंकास्तेषामनस्त्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेनक्षीणत्वाद्दिगुणरसवतादिप्रवेशेनप्रपूर्णत्वाद्वाविधुरताकफपित्तादिसकोधेनव्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्यारथ्यनकारणव्याधिःसदेहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामयीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमित्यतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यःपेलव
 सारोद्वहतरस्य ॥ व्यवहृयतदिति व्यवहारः ॥ दुष्टेषुनाशुचलललासादिसत्त्वशभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमानेनान्यपानखीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिःभूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्भज्जुतत्त्वप्रत्ययपर्यन्तेनावबोधेन ॥ २५ ॥

दृशीतयथा फलानिदृशीतयम् ॥ फलेषु पिदृशीतभ्यादिपुण्याकिरिति नियमान्भवत्तेषु कवद्भावः ॥ तथायरलवादयोवायुवक्त्रिभुजलादिवीजालकामन्वर्णार्भात्रिकभावनवशतो
 नादपुण्याभ्याकारपरिणतान्तरसानामुत्तारणपचनार्थादि कार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ आधुपशमोपायानाह ॥ शुद्धयेत्यादिना ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रासन्निकप्रभोत्तर
 मृगसल्लापप्रकृतसिद्धिहेतुनिरूपणप्रसूति ॥ आर्धाति ॥ ४३ ॥ पुर्यटकाख्यस्यालिगाल्मनोजीवित्याधारभूताम् ॥ ४४ ॥ आपूर्यकूर्मानाड्याप्राणमवष्टभ्येत्यर्थः ॥ तथाचप
 तजलेऽस्यम् ॥ कर्मनाड्यास्त्यर्थमिति ॥ कलकुपादयटरसिकूर्माकारानाडीतस्याकृतसयमस्थैर्यल्लभतेयथासर्पोर्भाधोवेतितद्वाप्यम् ॥ कायस्यापीनगगारिमाख्यासिद्धिरपि
 तदातददृशीर्भरवोसिद्धान्त्यर्थः ॥ ४५ ॥ केनतस्यैव्यनमोगतिरिति सिद्धिस्तदाह ॥ यदेत्यादिना ॥ यदापूर्यकैणपूर्यदेहातरायतोमूलाधारादारभ्यबलरधपर्धतदीर्घाकृत्योर्ध्वमार्कटः प्राण
 यथाविरैककूर्वातिदृशीतयः स्वभावतः ॥ भावनावशतः कार्यतथायरलवादयः ॥ ३९ ॥ शुद्ध्यापुण्ययासाधोक्रिययासाधुसेवया ॥
 मनःप्रयत्नितर्मल्यनिकपणवकांचनम् ॥ ४० ॥ आनंदोवर्धतेदेहेशुद्धचेतसिराघव ॥ पूर्णदाबुदितल्यन्नैर्मल्यंभुवनेयथा ॥ ४१ ॥ स
 ल्वशुद्ध्यावहेत्येतेकमेणप्राणवायवः ॥ जरयंतितथानानिव्याधिसनेविनश्यति ॥ ४२ ॥ आधिप्याध्योरिति प्रोक्तौनाशोत्पत्तिकर्मौत्व
 यि ॥ कुंडलिन्याः कथायोगादधुनाप्रकृतंशृणु ॥ ४३ ॥ पुर्यटकपराख्यस्यजीवस्यप्राणनामिकाम् ॥ विद्धि कुंडलिनीमंतरामोदस्येवमं
 जरीम् ॥ ४४ ॥ तांयदापूरकाभ्यासादापूर्यस्थायितेसमम् ॥ तदैतिमैरवंस्यैर्यकायस्यापीनतातथा ॥ ४५ ॥ यदापूरकपूर्णतरप्यतप्राण
 मारुतम् ॥ नीयतेसंविदेवोर्ध्वसोढुंघर्मह्मंश्रमम् ॥ ४६ ॥ सर्पीवल्वरितैवोर्ध्वयातिदंडोपमांगता ॥ नाडीः सर्वाः समादायदेहवद्धाल
 तोपमाः ॥ ४७ ॥ तदासमस्तमेवदमुल्लावयतिदेहकम् ॥ नीरंधंपवनपूर्णभस्त्रेवांबुततांतरम् ॥ ४८ ॥ इत्यभ्यासविल्लासेनयोगेनव्यो
 मगामिना ॥ योगिनः प्राप्नुवंत्युच्चैर्दीर्घद्रदशामिव ॥ ४९ ॥

मारुतोयस्मिन्कर्मणि तद्यथास्यात्तथासंविदेकुंडलिनीप्राणनिरोधोद्धनमूष्माणतप्युक्तशरीरिष्ठरुमानसंश्रमचाभ्यासपादवनाच्छावनेनचसोढुंसस्यकर्तुमूर्ध्वनीयते ॥ ४६ ॥
 तांयमानां च साधकपुण्याद्वदोपमादीर्घताप्रातासतीसर्पीवल्वरितैवोर्ध्वमभ्यासपादवद्याति ॥ कथयामितदाह ॥ नाडीरिति ॥ ४७ ॥ तदा नाडीद्वारा नीरधनिरवकाशयथास्यान्त
 र्धपवनं पूर्णं त्रयुलमापन्नसमस्तमापादमस्तकमिददेहककृपादूर्ध्वमार्कट्यमाणाचर्मभस्त्राततव्याभमार्तरभतः प्रदेशे येन तधा विधमन्निव उन्मज्ज्यं श्लावयति उडुन करोति ते देवा
 र्भ्याभ्यारामभनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ इति एव विधेनाभ्यासविल्लासेनयोगेन कदाप्यकाशवधसयमलक्षणेन ॥ तथाच भगवतः पतजलेऽस्तम् ॥ कायाकाशयोः सबधसंयमाह्युत
 र्भसमापरोभ्याभ्यारामभनमिति ॥ तद्वाप्यच यत्रकायल्लाकाशकायस्यतेनसबधमामिस्तत्रकृतसंयमोयोगीजिह्वातसंबधलघुतुल्लादिषु आपरापुभ्यः समापतिलब्ध्याजित
 संयमोऽप्युत्पुल्लभाऽपेक्षया विहरिततस्तूर्णनाशितुंभावेविल्लयप्रिमणुविहरिततोपयेष्टमाकाशगतिरस्यभवतीति ॥ ४९ ॥

दूरानी सिद्धराजायायमाह ॥ प्रसन्नाहीत्यादिना ॥ यदुरेवकेनययागणोप्यमाकटाकुहटिनीभक्तिमलनाहीसुपुञ्जातदनभाणमवाहेणशीर्षकपात्तद्वयसधितक्षणस्यकाट
 स्यर्षदिदरागुप्तमितमूर्धनिपादशानास्यस्थानेमद्वसभास्थितिमामोतितद्व्याप्योमगानासिद्धानादशनमवतीतिरेणव्यय ॥ तथाचभाषतपतज्जटे सुप्रम ॥ मूर्धयोतिवि
 सिद्धराजानमिति ॥ तद्व्याप्य ॥ भित् कपाटभतीनियमभाखरसाज्ययोमितप्रसयमालिङ्गनाथाभापुष्यभ्योरतराटचारणाराशनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानाभिद्विपा
 प्पानिभिभाबतभेणपदाक्षानरदतिपठ्यर्थ ॥ यरास्सदीनामर्दियपापदिप्रयानासासप्यपितन्त्रिकर्षसिद्धानात्त्वमद्वेचरत्सदुर्लभतदानपनीशुभणचाहुपमभासनिर्क
 षिनायादशाराणपारणमपणसिद्धानादशनकथभवेत्तर्कट्यामिष्यर्थ ॥ ५२ ॥ तथकथभवेहीत्यशमिषायस्यासिद्धयर्हिहृति ॥ नकेचनेति ॥ नजस्वतोनास्वतोषामुभूता

वसन्ताडाप्रवाहेणशक्ति कुहटिनीयदा ॥ वरिहृव्यैकेपानस्यद्वादशागुलमुद्दति ॥ ५० ॥ रेवकेनप्रयोगेणनाड्यांतरनिरोधिना ॥ मुहूर्त्त
 स्थितिमानोतितद्व्याप्यमगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोदशवसन्मयनाशुगणविना ॥ अदिभ्यानाभिद्विपाणांत
 त्वमवरयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहावाहोमृचरेणनमस्तत् ॥ अदिभ्यानाश्रिताजानेहस्यतपुरुषेडिच्ये ॥ ५३ ॥
 विज्ञानादुरसस्यनमुद्दिनंज्जणरापव ॥ दध्यतेव्योमगा भिक्षा स्वतवत्सायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वभावलोकनयदत्तदत्तस्मिद्भावलोकनम् ॥
 रेवलायविशेषयसिद्धमोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुलादहिर्दंशतरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणोचिरस्थितिनीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
 ॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्नचलसंस्थिति ॥ वकार सानुकपाहिदुभ्यद्रोपिनरवदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
 सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुत्समावास्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयैवासीस्थितियातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

सिद्धाभामिवासांभेभर्त्तनपुनर्दिदरिद्विभ्यनेपायोतरेणजलदयत्तद्वितिसत्यभेवन्त्योक्तमिष्यर्थ ॥ ५१ ॥ केनजहैटदयततदाह ॥ विज्ञानावेति ॥ विज्ञानायोगाभ्याससस्क
 भयतस ॥ ५२ ॥ ॥ ईदराभिर्निमभारास्यास्तरमाह ॥ त्वमावलोकेनमिति ॥ स्थिराशनासवादवरतानफलावाप्ताविष्यवहारासमायतास्वमापेक्षयाविशेषदत्यर्थ ॥ ५५ ॥
 दूरानपरवापयवेशोयोपायनसिध्यानभाह ॥ मुलादिति ॥ दारातिश्रावशागुलिपरमिति ॥ ५६ ॥ षिरोयोयसिद्धमामीस्थिरायतेतिपदुक्तनप्रत्यभाषएवहेतुर्वाभ्य
 सस्यत्यनामायामयलारानेयतस्मिन्नितयागुशुशालर्षेयदत्तस्यपटनादृष्टेयाभिनभ्युत्साहितनप्रत्यभाषस्यैकस्यनियतस्थिति कथमिनिरामयुच्छति ॥ वेदेति ॥ ५७ ॥ स
 त्यसवसस्येवस्सहर्गदिकालसकभ्यप्रयुक्तादलुल्लभावनियतिरपिपावक्ष्णकालदेवनप्रत्येयास्तीतिमसर्वत्रियतिभगवाद्बिरोधदस्यापयोमदानुक्तमेवस्सारयद्वसिद्धतद्व
 चरमाह ॥ धोकिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेवेशभेदेनापि वस्तुशक्तेरनियतातद्वदेत्याह ॥ अवस्तुत्यादिति ॥ कचित्कामरूपदेशादौ ॥ शारदंवीक्षादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानां पात्रानियतस्तु जावतयास्थि
तसंवेमेव द्रव्यम् ॥ ब्रह्म त्वमात्रेनैव नियतं कल्पनाभ्युपेत्यार्थः ॥ कथार्हवक्त्रे ह्यर्च्यं च लज्जामिति नियतं तत्राह ॥ ज्ञाते इति ॥ प्राणिकर्मन्तत्फलोपभोगव्यवहारार्थं मज्ञातब्रह्मैव क
चित्कालतया तानियतस्थितिभूत्वा ज्ञात इत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीं प्राणिमाख्यामहिमाख्या च सति द्वि-केनोपायेन सिद्धार्थतिराम-पृच्छति ॥ सुप्तेति ॥ नीयेत्योगिनेति शेष
॥ ६१ ॥ अस्त्यश्वस्योत्तरमुत्तरसर्गं विस्तारद्वयार्थिष्यस्तदुपोद्घातयद्देहोपभोगोपभोगादिनिष्ठप्राणिमात्रेणोपपत्त्येव अन्योन्याकार्यकत्वे कारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कुतस्तस्य देहव्यवस्थं ज
ले शोभेतीति भावः ॥ द्वयोः प्राणापानयोः ॥ अग्निज्वरितः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सघर्षणोपपत्त्येव अन्योन्याकार्यकत्वे कारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कुतस्तस्य देहव्यवस्थं ज
ले चरन्नेवेशनाभेदं च यश्च स मिलत् अतएव भिन्नमित्यत्र प्रत्यक्षमाशयपक्षराय भस्माद्वयं ह्यपस्त्रूलमासद्विविच्यैव मांकाशसंस्थैरम स्तैर्योजले निमग्नं यथागैः परस्परं भिन्न
अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपि क्वचित् ॥ भिद्यते ह्यस्य ते तदंगवसंते शारदं फलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेव भिदं ब्रह्म नानानाना तथा स्थितम् ॥
जुभते व्यवहारार्थं केवलं कथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सूक्ष्माच्छिद्रादिगत्यर्थं पूरणार्थं च खस्यवा ॥ अणुतां स्पूलतां वा
पिकायो यनीयते कथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः भ्लेषपाद्यथा छेदः प्रवर्त्तते ॥ इयोः संधर्षणादग्निः स्वभावाज्जा
यते तथा ॥ ६२ ॥ मांसं कुपंजठरस्थितिं भ्लेषमुखां मिथः ॥ ऊर्ध्वाधः संमिलत् स्पूलत्वं भः स्पर्शैरिव वै तसम् ॥ ६३ ॥ तस्य कुंडलिनी लक्ष्मी
निलीना तर्निजास्पदे ॥ पद्मरागसमुद्गस्य कोशे मुक्तावली यथा ॥ ६४ ॥ आवत्तं फलमालेव नित्यं सलसलायते ॥ दंडाहते वभुजगी समुन्न
तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यां मध्यस्थः क्रियेव स्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकर्को ह्यपद्मपुटपटपदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वं शक्तिपद्मा
दिव्यास्तेनाभ्यंतरे स्तया ॥ हृदि व्याधूयते वातैः पञ्चदंभि वा मितः ॥ ६७ ॥

एकपलक्षितमधोमसा ऊर्ध्वमायुना च विरुद्धदेशयोः कथ्यमाणैवैतस्य कुजमिव कपमानं स्थितं वर्तत इत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अतुल्यकितलं तत्राह ॥ तस्येति ॥ तस्य मांसस्य धूलं न भस्मा
भागस्य मूलं जागृदने जिह्वास्पर्शमूलं धारयामास कुंडलिनीसर्वस्य कार्यकारणसाधातस्य प्राणप्रदत्वाच्छिमी ॥ ६४ ॥ अपकाले आवर्त्यमाना रुद्राक्षादिफलमालेव नित्यमग्नि
धामाणापानोद्विरेणानिरेणभ्यासलसलायते कपेनाव्यक्तवजनयति ॥ अभ्यक्तानुकरणं ह्याचि च बहुलपट्टणात्करोत्यर्थं कथम् ॥ समुन्नतिं ह्यर्च्यं मुखतः तया विवर्तिनी परिचर्त्त
नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यमणिना मूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वाहितनिष्ठः क्रियेव प्राणापानयोः कर्त्तव्यो गतिहेतुत्वात्स्पंदधर्मिणी चाष्टुपादिसंविद्धक्षणा नामधूना ह्यपादिवि
पयास्वादानां विबोधक इव स्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयो ज्ञानकर्त्रे द्रियादिशक्तयः ॥ प्राणकल्हस्य धमादिपदान्मादीजालं च हृदि आभ्यंतरेव तिष्ठत्याव्याधूयते कप्यते ॥ यथा वाक्षेन
वातेन तपत्रवद्भव्याधूयते तद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

नासम्यमयद्विधातलसुरातिप्रत्यक्षभावादेववायवोदधत्काष्ठपाषाणानिभूयार्थवृणानिचकचलयीवकालेनजरायतिमद्वदत्तव्याकम्पविपणणामयोभुक्तमन्नाद्विरयतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ कारणप्रकारमेवाह ॥ बहिरिति ॥ तत्प्रागुक्तद्व्यध्वनानीश्वारादिप्राणवातीराहन्प्राणव्यापमानलोहकारभञ्जेनरत्नायते ॥ तत्प्रापमानस्यतद्विद्वत्तन्मविष्ट
 स्यान्त्यप्रमथसोरसाद्वरकाभ्यासमासात्स्वक्त्वचोमेवोमदशोमजामजाभ्योस्थीप्यस्थिभ्यशुक्रमितिचिषिकायैषाभ्यस्याअभ्यापरिणतिरेति ॥ यथावसनेतरोतरन्वि
 टभीमरसस्पष्टवामजपुंय्याणिकलानीत्यादिर्यतिगद्वित्यर्थ ॥ ६९ ॥ तत्प्राप्तमस्यपिधानुस्यानेपुनर्रोत्तरपरिणामसिद्धयेपरस्परसपर्याज्जादराप्रतिभ्यतिकरीत्यापयेना
 ह ॥ इद्व्यति ॥ आशरणजलणपरपरयाध्वरमधगुपरिणामपर्यतिमित्यर्थ ॥ ७० ॥ सदेहसर्वमिद्विदेनपद्मीभेनजनजादराभिनानीष्पमेति ॥ ७१ ॥ तद्वैवसर्षदेहभ्यापिनोजाठ

यदब्रूमत्सुरत्यगस्वभावात्तत्रवायव ॥ यत्तवन्दुयार्त्तिकचिद्भूशकवल्यनितत् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्यमानतत्पथादितरत्नायते ॥ द्दयन्या
 न्यतिकार्थेणपञ्चवादिययातरं ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानांपवनोन्वहम् ॥ जनयत्यभिमन्योन्यसवपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहजनीय्यनेत्यय ॥ उदितेनससर्वगोभुवनभ्रानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेर्दस्मिस्तत्तेजकारकाकति ॥ द्दययद्देमभ्र
 मरंयोगिनाचित्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तद्वकारामयज्ञानचितितससयच्छति ॥ येनयाजनलक्षस्यवस्तुनित्यहिदस्यते ॥ ७३ ॥ तस्याभेवा
 दवस्येवजलसंशुक्रमिध्वनम् ॥ मांसपक्वजखटार्थद्वत्सरकोशवासिन ॥ ७४ ॥ यदच्छशीतलत्वचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 तसोमिरशोभोहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णाल्मकैर्कचित्तोकाभ्यभिधविदुः ॥ शीतात्मकतुसोमास्त्यमाभ्यामेवकृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिवृत्ततदेवविभज्यते ॥ ७७ ॥ सविवकाशविद्यादिसूयमग्निविदुर्बुधा ॥ अस
 ज्जाह्यतर्माविद्यायाद्भुसोममनीषिण ॥ ७८ ॥

राघवंस्तथोत्तराकाकारेणयोगिभिरुपासनक्रियतइत्याह ॥ सर्वमदति ॥ अस्मिध्वदे ॥ ७१ ॥ तवेनचिद्वेणुप्राप्त्यप्राप्तनभ्यसहितविषयकष्टसवपाययर्नसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 तद्वति ॥ ७२ ॥ तस्याप्राप्तधनमाह ॥ तस्येति ॥ बाहवस्याश्वामुदजालमिध्वनीसालक्षणेपक्वजखटैराकम्पयद्दत्तसाल्मकोशशायिनस्तस्यजादरास्याप्रपरिपरातीरमन्तरसद्वप
 जलसंशुक्रज्वलनयोर्न्यापधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेदधनगुणैर्दिग्दालक्षणेनचिद्वयदेहस्यार्थोभासकत्वमाह ॥ यद्विति ॥ ७४ ॥ इतिरपिकण्टककरोष्ण्याभ्यरीत्य
 जगद्वाभ्याधोभासकस्यमित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अपयवाचिज्जाहोत्रायर्चादिसदसदात्मकमविद्याशब्दभ्रमैर्ब्रह्मजगत्कारेणनित्यमितिदेहवपकाशज्जाह्यतर्माका
 र्थायामरूपेणविषयकमित्याह ॥ विदेति ॥ ७६ ॥ तन्विप्राणवेवैरुक्तमाह ॥ सविद्वि ॥ विद्याख्याततत्त्वस्वरूपा ॥ आदिपद्माद्यापयपर्याच ॥ ७८ ॥

देहिष्वाजरणं सर्वरसानां प्रबन्धो न्वदम जनयत्यग्निमन्यो न्यसंघर्षाद्विन्नेषु वदेति त्वदुभया देहवद्विश्रपत्यक्षेणाध्यादित्यादेर्वाचधीनो द्रवोदयादिदर्शनाद्विनिर्वाच्यात्मनः सोमादुरती
त्ययवर्धमया बुद्धदतिशेषः ॥ शेषः स्यात् ॥ ७९ ॥ परस्परं यथेयिण्यधीते किमपीते ॥ जेः सानिद्विलकुल्ययोरभावश्छादसः ॥ अज्मनगमाभिनिदीर्घः ॥ मजीवते न विधाते नृ
रस्परपुजो वन इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजा कुरवस्परस्योपादानकदिवसरात्रिवत्परस्परनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुलयात्पसमापरस्योपधातिर्नात्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा
नभे दोषन्यासस्तत्पदातिरमाह ॥ तुभ्येति ॥ युगपदुपलभेत्तया तथस्थितिः यथेयिणोपलभेति नरात्रिस्थितिर्दृष्टान इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टांतयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वाधात्मनः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
अग्नीषोमौ मिथः कार्यकारणो न्यव्यवस्थिते ॥ पयार्थेण समं चैतौ प्रजापते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मार्गवीजां कुरवत्तयादिवसरात्रिवत् ॥
स्थितिश्छाया तपसमा केवला सैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलंभासाविस्थं छाया तपस्थितिः ॥ केवलं कोपलं भादयास्थितिर्दिवस
रात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपपरिणामोत्थो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य सं
भवो कुरवो जवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनशो द्वितीयस्य यद्भावादिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ
विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य यद्दृढकमसंस्थितः ॥ असोपलंभादितरत्वमार्णानोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणाम
स्य दिनरात्रिकमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्योगतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितृत्वयमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यधुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः
॥ ८५ ॥ आद्येकार्यदशायाकारणत्वे यदात्मकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षप्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यथाप्यनुमानादीनामपि सभावो लितथापि प्रत्यक्षसिद्धे र्थेन तेष्टव्यते इत्यनुप
योगोक्तिः ॥ तदुक्तम्यायवाचस्ये ॥ नहिकरिणदृष्टेर्वाकारेण तमनुमिममो विधाता रदति ॥ सिद्धिस्तत्वेन पक्षतरूपकारणाभावादित्यारायः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपि कार्यद
शायां कारणत्वे दिवारात्रिणेपलभा महेदस्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्यः एकवस्तुभाषायाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

मनुकार्यकर्मकारणमुप्यत नक्तमुत्पन्नकाण्यस्यादभिनिवेशलक्षणायामास्यापाददृष्टम् नष्टप्रकाशनभाषोपक्षीणत्वदिनस्यापानमाषास्यास्तातनास्तकृतुत्वम् २५
 राधेऽपि निनरयुत्तनास्तीत्याश्वपरिणाभेनकार्यकारणभाषोनिबूळ ॥ एवमथेतनस्यप्रशब्देनैष्यटादिजनने आस्यासमाश्रयति तस्याभ्येतनधर्मत्वम् ॥ ईकवानुपमाद्विज्ञास्यति
 मपयटानिष्ययते उपमर्दुर्गुस्तिहेनस्यत्येवमिति सहेषुषेणपरिणमत नर्थाप्यपटव्यतिरिक्तोऽभायानुगाद्यभ्यामकार्षिसप्तश्वतीयास्ति ॥ ईकवधीजाद्विस्थितनिनसुनस्यन्त
 बाअनुरजनयत् ॥ नाप ॥ क्रुमलार्दीतयस्यगम् ॥ नद्वितीयश्वतीयी ॥ तदास्वभाणप्यसमर्धपरमुत्साद्विपुसयर्धमनिकावाधोयुक्ति ॥ चतुर्धनुकप्य सर्वानुभवमाधितद
 तिनकस्माच्चित्तकस्वधिवृत्तित्तिर्धानाद्यार्वाक्युत्त्वभाषत एवमप्युत्पद्यते निनरयति चतस्रधीर्वापर्यदर्शनदक्षिणेकिनार्कपार्ककारणभाषविकम्पादत्याद्विर्गुक्तिभाविन स्वानुभववि
 रोधोद्भावेनेवनिनरसर्वापादसाह ॥ अनास्येति ॥ इत्याशिरायुक्तिर्गुक्तिस्तद्विदितः ॥ अथस्रयाअवभाणेन ॥ स्वानुभूत्यपलापिताच्चेतेयामिस्वर्गणीया ॥ अनास्याद्विपुक्ति
 शुद्धिकरत्वादिर्बुद्धजनयनिष्यतयोरेवकायकारणभाषलवानुभवसिद्धिर्द्वैतिकयतस्साभाष्यापलाप ॥ यद्विनजनयतिर्द्वैतयास्वानुभवगतत्वपरगुणोपधिपयमायुक्त्युपन्या

व ॥ यद्योदताप्रयानेनतदेवजनयत्यलम् ॥ १२ ॥ अकंभीत्वानिशानायमामावात्यपुनभुन ॥ उद्गिरत्यमलेपक्षेचणालमिवसारसः ॥ १३ ॥

सः स्वानुभवविबुद्धमलापद्वि ॥ एवराधिरपि चरमाश्रयविकारात्मनाअभाषपरिणामेनदिनस्यकारणमितिस्वानुभवसिद्धमेव ॥ नवनाराणोनाभाषविकारः उत्पत्त्यवैरितस्या
 विभाषयमत्वानुभवत् ॥ एवमीर्जाकुराद्यवस्यास्वनुगतद्रव्यमप्यभाषितप्रत्यभिज्ञानुभवसिद्धेनापलापार्हं तदेवस्थितनिनसुनरयन्तमिदस्याश्ववस्याभेदस्वात्मन्यनुभवदकरा
 दे कारणाभावस्थानेवृत्तिपदान्तिप्रदभ्यभेदोत्तेयानिर्हेतुकोत्यस्यादीनिष्प्रभाष्यकानतिर्गौरवयलताभ्यमलपतोभूत्वाअवब्रूयदेवहिकापार्दत्यय ॥ ८८ ॥ अनुपलब्धे पा
 माषयसरेइवापयति ॥ नस्यस्रवरति ॥ धर्मवप्रमाणमेव ॥ नवाभाषममाकरणात्मन्यप्यनदृष्टमितिश्रमिन्नभ्यम् ॥ तेजोभाषस्यशरीरानुमितौल्लिखविधयाकारणत्वमसिद्धेरि
 त्याह ॥ आप्यभावदति ॥ ८९ ॥ बाहिरप सद्रूपपरिणामनसोमकारणत्वमुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ तत्सम् ॥ ९० ॥ अभाषपरिणामेनानिपिनबुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ असीक
 प्रियद्वापुमाधयामिति ॥ यथाभाअग्निर्लब्धापतिषायुमेवाप्येगीतिश्रुते ॥ ९१ ॥ सद्रूपपरिणामेनार्थोपमेयो परस्परकारणत्वमकैकभोदाहरति ॥ समेत्यादिना ॥ बाहवोवहवा
 नलपयार्द्राप्रयानेनस्वनिषतत्वमनुपधिपयएवजनयति ॥ शीघ्रपिपुनार्दीनामपिरसात्मकसोमरूपत्वात्सर्वप्रययोवाद् ॥ ९२ ॥ आअभावास्यामिप्यनाभास्यम् ॥ आह्म
 यार्वाभिषिभ्यारित्यभ्यधीभावेनपुसकंनस्य ॥ कण्यपक्षेअमावास्यापार्दमिदत्यर्थ ॥ अमलेशुद्धपक्षे ॥ ९३ ॥

१ असीकनटनयार्दीत्याद्यापुनमेवपादयतिपुसकमतीरेषा ॥ मूलस्यपार्थेयुधापुमाश्रयमित्यप्याद्धारलब्धवार्थ्यम् ॥

सोभोमुखमिवशोभमानोयजनथाविधवसंतधीध्यागमेप्राणः सोप्यायुः ॥ १५ ॥
 त्रिकएवप्राणः सोमस्यापानस्यमुवादन्यपानादेरुदरेआगमनेसतिअद्यतोपमदहसंधीत्वापीनतागतः सन्भवद्वासर्वनाहीजालगमनः ॥ १६ ॥
 नः सोमपरिणाभइत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिषुक्षन्तदवयवत्संबोन्मस्यइदंतिश्रुतेरितिआवः ॥ सोमसुखागमेदतिपल्लुप्राणोविभूतोयजमानप्राणोऽप्येकद्वयोपमशीतसोमरसपीत्वा
 तेधूमादिमार्गेणदृष्टस्वस्वर्गस्यागमेअथस्यचदसन्निहितकाशलक्षणमार्गवर्षणआगमनाच्चद्रेमाप्यतद्भवमानकलाभिः स्वशीरपूरयतिसएवात्स्यपौर्णमास्यापीनतागतः पुनः
 सोमपरिणाभइत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्चद्रेभावश्चरैवदीर्घतः ॥ अययजेमेयातरियापूर्तेतन्मिथुपासतेतेधूममग्निमभवन्तिधूमादोच्चिरानेरपरपक्षमपरपक्षाद्यान्धद्रक्षितेतिमा
 सत्तात्येतैसवस्तरमग्निप्राप्तुमितिमासेभ्यः पितृलोकपितृलोकदाकाशमाकाशाच्चद्रेमसमेभसोमोराजातद्देवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्शोदेवाः अद्वाजुद्वितितस्याआहुतेः
 सोमोराजासंभवतीतिवचामिथियायाव ॥ १७ ॥ यदिसन्यसेनवायुर्गोमरसशोषयतिर्कल्कैरदमयएवतपिबतिरायावप्युष्मद्वेषातेपासत्वादितितदतएवोदाहरणमित्याश
 पीत्वाहृतोपमंशीतंप्राणः सोममुखगमे ॥ अभागमारूपयतिशरीरपीनतागतः ॥ १८ ॥ जलमप्युदपांभोगेप्रयात्यर्कस्यरश्मिताम् ॥
 सदूपपरिणामेनतज्जलंवक्त्रिकारणम् ॥ १९ ॥ नाशालकनयातोयमौष्ण्यत्वादेतित्यभिज्ञताम् ॥ विनाशपरिणामेनततोयवक्त्रिकारण
 म् ॥ २० ॥ अभीर्धनशोसदूपपरिणामोनिशः ॥ इंदोर्विनशोसदूपपरिणामोहुताशनः ॥ २१ ॥ हुताशोनोशमागत्यसोमोभवति
 वैतथा ॥ दिवसोनाशमागत्यरात्रिर्भवतिवैतथा ॥ २२ ॥ तमः प्रकाशयोऽश्लयातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्येविलक्षणंरूपं प्राज्ञैरपिनल
 भ्यते ॥ २३ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरिवतदपुः ॥ भावाभावैर्यथैकास्यानिष्ठावेतौतथैवहि ॥ २४ ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्तुर्ज्वमदिस्यरश्मिआगमनेकेलप्यमानेपिजलमर्कस्यरश्मितासदूपपरिणाभेनयाति शुक्लरूपेणतवापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्यलो
 हितरूपेजलसदूपयच्छुक्लनदपामितिश्रुतेरितिआवः ॥ २५ ॥ यस्तुतत्रशैत्यद्वयवत्यनार्शौष्ण्यदौद्वयोश्चोद्भवस्तदशेविनाशपरिणामिताप्यस्तीतिसकीर्णोदाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशालकनयेति ॥ २६ ॥ सर्वंधाप्रोषोभात्कपेरिणामेउभयलक्षसकीर्णतापिसहस्रदृशालक्षयितुशक्येत्याशयेनाह ॥ अमेरितिद्विधाभ्याम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हिदमः
 प्रकारयोश्छायातपदौचकमनुगतलक्षणेनसदूपपरिणामातवस्यादितिचेत्तद्वैभिवत्तन्नाभिज्ञतमेरपिश्रयणादिकयानलभ्यादित्याह ॥ तमइति ॥ मध्येअनुगतंभ्यादतनम
 प्रकाराविलक्षणसम्भाव्यरूपम् ॥ अयंधाप्रोषेसंधौउभयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरेतिसमासातश्छादसः ॥ २९ ॥ ननुतमः प्रकाशयोः संधिभयविलोपालाभशून्यरूपसन्त्र
 नोभयविलक्षणकिंचिदूपमस्तीत्याशक्याह ॥ संधिरिति ॥ अनयोः संधिरपिअविलोपः अशून्यरूपः स्यात् यतस्तस्माद्विलक्षणेनमेतयोरेववपुः परस्परसलक्षित्वम ॥ नहिशून्ययोः
 संधेर्नामभवति नवानिर्निमित्तासतोऽशून्यता ॥ कथार्होत्तौसंधौवर्त्ततेइतिचेत् यथापूर्वात्तरकालयोर्भावाभावेः ॥ उदाहरणवार्हत्यादुद्भवचनम् ॥ परस्परनिरपेक्षनिरूपणे
 नभावहूपेणसपेक्षनिरूपणेनाभावहूपेणचतमइदमकाशाभावरूपमेकमेववस्तुप्रकाशाश्यायतमोऽभावहूपमेकमेववस्त्वितिस्मिन्सर्वानुभावादेतवेकास्यानिद्वौस्थितौतथैवहिंसंधा
 विवर्त्तते नाणमात्रमप्यन्यथाभूतावित्यर्थः ॥ ३० ॥

॥ १०१ ॥ यथाचिच्छादयिच्छन्मन्त्रकाराद्यदिताश्चोराभास्तथाचिच्छादोभयपदिताः सव्यव्यवहाराद्व्याह ॥ चिरुरेति ॥ जलमयोर्बिदेस्यर्कद्वारादुपर्युपर्यस्थिताभुनात्सक
कलाभिः कमेधपूरणाभ्यामारभ्यारुह्यतीतिनुरिह ॥ १ ॥ चिच्छादोभयपराभ्यामेधमकाराराप्तकारातयाऽभाविर्भूताभ्याऽकमतोऽधीषोभात्सकतोत्प्लाव ॥ प्रकाशयिति ॥ १ ॥ बहि
स्योत्प्लावमन्त्रातश्चरमहस्याचिदादिसोदयाज्जमभूलगतोनिहतिरित्याह ॥ चिरुसूर्येति ॥ भावस्योदयोपस्थात्सन्नोदयार्थतम ॥ ४ ॥ मित्रमेत्थगाम्निजहोममेहदृष्टेति
नत्वादास्येनसूर्येतिचिरुसूर्यात्तद्विद्यपन्नानुर्गतरेषसत्सौहृदवतीभूतास्तस्यतयाऽवसत्यवन्नवेत् ॥ यथातिशयेऽर्धरात्रकोषदेविलसतिनदनुप्रवेशेनस्फुरत्सीरपभाभरभ्यद्
धर्मबद्धिकातेनसत्यभ्यद्रवतयावन्निर्गुलात्सत्ययाऽवसत्यवन्नवतिनर्वासीसीरपभाभरोनासीतिवर्जनानुप्रभाविभाष ॥ ५ ॥ दृष्टान्वाह्येतिनिकयोऽप्यर्थात्तच्छाह ॥
सोममिति ॥ ब्रह्मब्रह्मेमहिदृ संप्रपन्नक्रपोऽभिषोभमलपयब्रह्मिषयकटयसिस्फुरत्पूयकरोति ॥ देहेनजीवभावेनानुप्रविष्टाचिह्नैरस्यविद्यामवापुमभ्यामहभावादिनामयाक
द्वाभ्यांचैतन्यजाकाभ्यांभूतानिप्रसुरंतिहि ॥ यथातमन्त्रकाराभ्यामहोरात्राभहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजहर्रूपाभ्यामारभ्येयंजग
त्स्थिति ॥ जलाह्वताभ्यामिन्द्राभ्यांशीतातनुरिवैदवी ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूर्यचिद्रूपविद्विरापव ॥ जहात्मकतमोऽरुपविद्विसोमशरी
रकम् ॥ ३ ॥ चित्सूर्यनिर्मलेहृदेनामनस्तेदवादयम् ॥ ध्योमसूर्येयहिदृष्टेययाकुण्यानिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहेजहदेष्टेचिन्मिजेसत्यवद्
वेत् ॥ निशीथेविलसत्यजेययासीरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकटयत्यभिध्विदेहस्यचिरंभ्रमात् ॥ स्वसविन्मयमिदुभिध्विदेहस्यैकंरूपमकंज
म् ॥ ६ ॥ चिद्विक्रियात्वनानासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकइवदीपेनदेहेनैवावगम्यते ॥ ७ ॥ चित्श्वेत्योन्मुखत्वेनलाभसौवचसस्तु
ति ॥ निश्चेत्सायाःशुभोलाभोनिवाणवातदेवहि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलभ्यसहास्यार्थेवकुब्जप्रकाशवत् ॥ अग्नीधोमविमोक्षेयोऽसृक्तौदे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनिनिर्वाणेजालेभेवातिशायिनि ॥ अग्नीधोमस्यचैवांगस्थितिर्भवति केवलम् ॥ ११० ॥ प्राणोऽभिरुप्याप्रकृ
तिरयान्मयीतलशरी ॥ छायातपवदित्येतौसौस्थितौमुखमार्गंगौ ॥ १११ ॥

रोमि ॥ यथायकारायत्सेकः कस्तल्लोकमिभरसिः ॥ शेषशेषीतथाकस्तमंभकारायतिभारोमिभगवत्वनत ॥ एवमप्योन्यपेलेनेतादासत्याध्यासादकम्रकूपमभामहलैर्मदुर्भ
वति चिच्छादयिभ्यधमनुष्योदेवेतदस्यादित्यानुभवानुष्ठारिहैरस्यैक्यप्रगवतीत्यन्य ॥ १ ॥ इतोपितस्याहेऽपर्मलपमद्व्याह ॥ चिरिति ॥ नमयतिस्वकोऽवयतीतिनामउपा
धिसाच्छ्रया ॥ ७ ॥ अक्षानाहतायाभितथेसोपाधुभुत्सप्रयानियमवेदानर्थाप्रितिर्याह ॥ चिरदिति ॥ ८ ॥ एवमुक्तरीत्याभुक्त्यसौरप्रकाशवद्व्योन्यसबलनाधीनसहृदे
नत्वाभ्यवहारविषयतादिरीरेहरेदिनावप्यधीषोनात्मकीकृत्यौ ॥ ९ ॥ तयोरेवद्विज्ञातमत्येकस्थिति कर्मसिद्धातवाह ॥ अतिशायिनीति ॥ निर्वाणानुपाधिनिहस्याभ्यामदावि
र्भावस्तस्मिन्प्रतिशायिनिभ्यात्तिकेसिद्धेऽत्रमन्त्रेकास्थितिर्भवति आक्षेपतिशायिनिजलशिलादिभावेऽद्योमस्यकेवलतास्थितिर्भवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणापानयोरप्य
दीपोनालकस्तमनुकप्रकरोत्तयोनापयस्मारयति ॥ प्राणदिति ॥ १११ ॥

[illegible]

अपानेशीतलेसतामेत्तुष्णःप्राणपावकः॥प्रतिर्विबभिवद्दर्शैस्त्वतस्मिंस्तथैवहि॥१२॥चिदग्निःपद्मपत्रस्थं सोमंवाचात्मकंविषा॥
जनयत्यनुभूत्येहकुड्यालोकंयथावहिः॥१३॥संस्त्यादौययाकाचित्सांविद्धीतोष्णरूपिणी॥अग्नीषोमाभिधांप्राभासैवसर्गोत्पणामि
ह॥१४॥यत्रसोमकलाप्रस्तास्पणसूर्येणषोडशी॥मुखादितस्तिमात्रंस्यात्तत्रबद्धपदोभव॥१५॥ननसूर्यपदंप्राप्तोयत्रसोमोद्धवं
रे॥नूनंकेवलयास्थित्यतत्रबद्धपदोभव॥१६॥उष्णमग्निश्चिदादित्यःशैत्यं सोमउदाहृतम्॥यत्रैतंप्रतिर्विबस्थौतत्रबद्धपदोभव
॥१७॥शरीरेसोमसूर्याग्निसंकांतिज्ञोभवानय॥तत्रसंकांतिकालाहिवाख्यास्तृणसमाःस्मृताः॥१८॥

क्षम् ॥ अन्त्यैस्तुत्तरदिशाल्लान्तोद्यम् ॥ एवस्थितेवक्ष्यमाणदेहानुतास्थौल्याद्युपयोगिधारणाभेदाः प्रथममिति ॥ श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्रभुत्वाहृदिदेशैर्दुर्गणायस्ताधुवा
ख्यासोमस्यापानस्यपोहरीकलापानोद्गीर्णाभिः कलाभिः पूर्यमाणक्षणमाध्यापूर्णमासीचन्द्रवर्तिनास्तिषास्त्रस्यात्तत्रभुशुडोपाख्यानोक्तंवास्तुकुम्भकेनमनोधारणयावद्धप
दस्थिरोज्ज्वल्यार्धः ॥ १५ ॥ तथायन्मृद्वरेकलापासेनकमाद्ग्नस्यमानोऽपानाख्यः सोमोऽभावास्यायाभिवकेवलयाशुः चिद्रूपध्रुवाख्यकलात्मिकायास्थित्यातिष्ठतितातः कुं
भकेनवद्धपदोभव ॥ १६ ॥ इदानीमधरेचकेनार्धपूर्वकेणवाअतरालेप्रणस्योभयतोनिरोधेनाविब्रमतिविवल्लुप्यल्लुपताभायाधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथावसंत
प्रोत्तमपर्यंशरसुकमेणशीतस्त्यौष्येनपासासोमस्याग्निसंक्रान्तिः शरद्धेमतशिरोरेषुकमादौष्यस्यशैत्येनपासादग्नेः सोमसंक्रान्तिस्ययोः संधिविपुवतौसूर्यस्यचमेपादिपुसकां
तिलयाशरीरेपिअपानरौत्यस्यजठराग्निनापासेसोमस्याग्निसंक्रान्तिः प्राणौष्यस्यबहिःशैत्येनपासादग्नेः सोमसंक्रान्तिस्ययोः सूर्यस्यसंक्रान्तयस्तुप्राणुक्तस्माज्जानातीतिउज्जोभवतिपू
र्वोक्तधारणायविधिः ॥ प्राप्तमित्युक्तञ्ज्ञानस्यप्रसिद्धसंक्रान्तितानन्दानादिकलेभ्यउल्लङ्घनमफलकौर्त्तनप्रधानफलेनस्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उत्कांगमानमनुप्राप्तमधिकारिप्रवृत्तयेपरत्नमिति ॥ सकृन्निमित्तं ॥ कालंअयनद्वयात्मकंसहस्रदेहवर्तं ॥ प्राणापानयोर्द्वारिभ्यानादीभारणानुसारिगतिभेदाद्ब्रह्मचर्यम् ॥ न हिभसिद्धेस्त्वस्यरस्मिन्निवर्तारपियोभाभ्यासापश्यानुभूतप्रत्यक्षमनुभूतौपादादीप्रसूटयविवेकितत्वाद्देहप्रयोजिकथासुशोभसे ॥ परमबुधदिद्वारप्यदभ्युपेतोभ्यासगतोदेहवदन्तनुभूतोभासेदन्तिरेकमवगताविधि ॥ १११ ॥ ॥ इतिर्थावाविष्टम् ॥ सात्ययमकरोति ० पू ० प्रकारीतितम सर्वं ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अणुनात्सूलनोपाया

ज्ञानसाध्यमयमिति ॥ परकायाभिगोगाभ्यवर्धनमदृष्टमिति ॥ १ ॥ एवमधीयोबाष्पकस्यदेहादेर्याद्यायधारणाभ्यासपरिवृत्तप्रमाणमन शरीरस्यसोमस्याप्रितकमारिदीर्घानोयोमिवदेहस्यविधिवसिद्धिर्वापिप्रकाराप्रभुभुक्तिकान्ति ॥ अणुनाभिनि ॥ १ ॥ तन्मावाणुलभासयेद्देहस्थधिलापनापानान्पुण्यदेहोन्मूलनोभाटानलन्यदस्यनलछद्मस्थिद्वाराभिव्यक्तद्वयाकारादस्यत्वकधिकार्यापराधत्वनआसनभूताभिरासार्थमिति ॥ कट्टीति ॥ अकनोशस्योभ्यर्कमर्णिकोपरि ॥ तदाचनैस्तिरीयाणानुपनिप्रदि तस्यमध्यमदानमिदित्थार्थिर्भवतोभुववदन्तिजाटानलप्रसूत्यपूये ॥ तस्यमध्योर्ध्वमिश्रिताअणीयोर्ध्वमध्यस्थिता शीतलोपदमभ्यस्यादिभुष्टेरेवजाह्वरा नीवारयु सन्कातिमुत्तरमयायनमंगरसम्यक्कालतयाविवृतापदिदेहवर्तौ ॥ अतवहिष्मिववेत्सियथानुभूतलब्धोभसेन्ननपुन परमभ्युपेत ॥ १९ इत्यार्थेवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेपुनि ० पू ० च ० अग्नीषोमविचारणनामैकाशीतितम सर्गं ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अणुनात्सूलनोपायियथागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यक्वस्यमाणमिदृष्टुणु ॥ १ ॥ कृद्यत्काचक्रकोशोर्ध्वमस्तुरत्यानल क ण ॥ हेमअमरवत्साध्यविपुलवहवाधुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविष्णुतयानुनमकवद्यातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स ध्याअमयमार्काभोदक्षिभभ्यागत क्षणम् ॥ गालयत्यखिलसंगदेहेनयथानल ॥ ४ ॥ जलस्पृशसहोद्युक्तमगलयेत्यपदादपि ॥ वा ह्यएवानलस्पृशास्त्वतेवसुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयप्रादिभूयकापिलीयते ॥ विक्षोभितेनप्राणननीहरोवात्ययायथा ॥ ६ ॥ आ धारनाहीनिर्हीनाभ्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुडलिनीवक्त्रेभुनलरेखेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवत्तन्वीर्यामासत्यमृता तस्मा शिवायाभ्येयनात्माभ्यामस्थितमिति ॥ विपुल्वस्यसोम्यादिविशेषणगीतत्वमकपरोधनार्थम् ॥ १ ॥ सक्रानल कणभ्रमवर्द्धनस्यसर्वि रयासर्वदेहभ्याप्ययाज्यललितपार्श्वनोपायसंकेत ॥ सखसंघाधनानाग्रिबहवहृत्किन्नुसविष्णुपराआकम्बुरयपकाशातिशयमयति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रसूयेछभेआकारो प्रथमभूतिर्योर्कंशरास ॥ गालयन्निगलितकरोति ॥ सांगहृत्प्रायथायासहितवहम् ॥ पार्थिवमग्नभासकाटिन्यचतबुधादानजलभगोद्वयसहृत्सीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपवात्सा रापवर्धनमभिमलयेद्देवीकुर्यात् ततश्चोपगुप्तमावसुविशेषतःअग्नित्वाभासरोपाजलस्यस्परीत्यनसहृदेनलजलस्यरार्साह सोनल स्पृशार्त्स्वील्यबलद्वयत्वोपसहृदपु सपाजलमपिमलयेतरौपय ॥ एवरीत्यादेहाद्या सप्रत्योमनोद्वेगआतिवाहिभेदेभ्यामपेक्षितवदेतिशेष ॥ ५ ॥ एवपार्थिवभाप्यचरारीरद्वयविधूयस्थित सोमिर्वाक्षोभि तेनयानोपसन्द-कापिलीयते ॥ यदाभाजमिद्विषयविवायुभेदाभ्यर्त्तिलिभुदेरित्यर्थ ॥ ६ ॥ श्वार्त्तकूटलिनीरान्किरिभूलाधारस्यपुष्पानादीर्शानातकस्कराराभ्यादितिप्राहि करेहाकारयोमिद्वदइत्याह ॥ आधारति ॥ बद्धेर्जानाधूयल्लेखेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोटी कृतसंकलितमनोबुद्धिमये जीवादिपटितेऽङ्गशरीरेऽहं कतिर्यया तया विधा अंतःस्फुरन्निखलकाशाचमत्कारः स्वेच्छाविहारशक्तिचमत्कारश्च यस्यास्तथा विधासती सुक्ष्मतमेव तनालच्छिद्रे शैलदौ च यत्रैव प्रविश्य निर्गतयो ज्येतेन त्रय विषयनिर्यातीत्यह ॥ कोटीकृतेति ॥ द्वयोरर्थ ॥ ८ ॥ १ ॥ एवं सुक्ष्मी भावप्रकारमुक्तास्थूलो भावेनैच्छिकेनानाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुल्लिर्नियोभिर्नो जीवशक्तिर्वह्नीयानुपसल्लतजलभाभयद्यमुच्चतितरसेन सर्वतः आपूर्णतामेति ॥ यथा तर्था चरं ज्युतिमतीति त्रीशरीरेऽङ्गमाह पश्य भविष्ये कृपेक्षिभोऽनुना आपूर्णतामेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसापूर्णास्तीत्यानुपसल्लतपाश्चिद्भागमयमाकारकर्तुं भावयति योगेनास्तथा कोटीकृतमनोबुद्धिमयजीवाद्यहं कतिः ॥ अंतःस्फुरच्चमत्काराधूमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैले लणे भित्तावुपलेदिविभूतले ॥ सायथा योज्यते यत्र तेन निर्यात्सलंतथा ॥ ९ ॥ संवितिः सैव यात्यंगरसाद्यंतं यथाक्रमम् ॥ रसेनापूर्णातामेति तं त्रीभा रद्वानुना ॥ १० ॥ रसापूर्णा यमाकारं भावयत्याशुततया ॥ धत्ते चित्रकृतो बुद्धौ रिवारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ इदं भाववशादंतरस्यान्यामोति साततः ॥ मादगर्भ निषण्णेषु सुक्ष्मेवांकुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथाभिमतमाकारं प्रमाणवैतिरायव ॥ जीवशक्तिरवाप्तोति शुभेर्वादि लणोदिव ॥ १३ ॥ श्रुतं लयायोगसाध्यमणिमाय्यसाधनम् ॥ ज्ञानमाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकंचित्मात्रमस्तीह श्रुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥ सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं शान्तं जनजगजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिनोत्पत्त्यात्मनानां संकल्पान्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीवद्विप्रोक्तमाविलतां गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पप्रमेण दर्शरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यद्यपि वादतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपनसम्यगा लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षीयते शरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहो यस्य सर्वसंकल्पसंक्षयात् ॥ तदाराधयन्निःशेषदीपस्तैलस्येयथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमं जंतुर्यथा स्वप्नं पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यं तथा देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्ते तत्त्वभावेन जीवो देहाद्वतः स्थितः ॥ निर्देहो भवति श्रीमान्मुखाति तत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभावनमंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं हार्तद्वाक्यं ततमः ॥ २२ ॥ आत्मन्येवात्मभावो न सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलतोस्मीति ज्ञानादित्येन लभ्यति ॥ २३ ॥

तथा कलाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तदाराध्यादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ इदंति ॥ मादगर्भो निषण्णेषु कललेषु सुक्ष्मावीजशक्तिरस्थिहस्तपादाय कुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथाभिमतस्तेच्छानुसारिषु भेदादिमहत्तणाद्यव्यवआकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मभावमभिक्रममुक्तमुपसल्लत्यज्ञानसिद्धान्तद्विलक्षणतत्त्वकुपूरममद्वतश्चावयति ॥ श्रुतमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिनोत्पत्त्यात्मनो पचिनोति ॥ १६ ॥ जीव पश्यति स एवात्मस्थूलभावादिति भावः ॥ १७ ॥ सौक्ष्म्यप्राप्तिक्रममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥ शांतिवाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकेष्वप्याद्यलौकेर्देहाशयि नुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तर्वादि त्वेन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

छान्तमवांसवन्तद्विभाषयथाभिमतयेच्छयाशावरदत्तवप ॥ १० ॥ ११ ॥ इतिउक्तरीत्यापरद्वेसिद्धिप्रियभुक्कास्थितेनभोगितानतपूवतनस्वभुगस्थितचेतुनस्तद्विषयेनेवदध्ययदयावद्विवाचनतस्तत्तत्कालमधिरयतदृत्यर्थ ॥ १२ ॥ अथषायोगिनाअथपरकायभोगानानंतरत्वांतकरणधैरुन्मयापादनेनअगाधपूयद्वैष्टादयपरदिनोपायेनयमा ॥ स्वाधरजगमसमेष्ट्वानिपतिविनापार्थास्तपतिविषयीवास्तयातर्द्धशेषाधिसत्ताविगुणालतद्वच्छिन्नाविष्टसुगानिषर्वाश्वेत्यस्मिन्ननपिब्याभवत्यास्तासवविदासपूर्णपास्तानदास्तीयतदृत्यर्थ ॥ १३ ॥ उपसहरति ॥ स्नात्तेति ॥ ईशोयातीश्वर्यसपन्नोऽजीविच्चलकाशसदाभ्युदितनित्यस्वप्रकाशमुन्मगतसर्वदापस्तनत्त्वज्ञात्यायपासमभिशालितसद्विराजतधैरवामोर्ति ॥ एवमसतिस्वविशेनाभ्यसिद्धीवहुमभ्युर्गोक्लानावराण्यत्वमेवनिरतिशयानवसम्भ्यक्पदविदुरित्यर्थ ॥ १४ ॥ इतिभ्रीषासिद्धमंशालपरकायनि०पू०प्रशान्तिनमस्त ॥ ८१ ॥

चूडालासिद्धिर्निवाधप्रबोधप्रभूतः ॥ गुरुपदेशाफल्येकिंटाटाल्यनमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्यापणवारणादिधनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 वभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावमुत्पन्नयचयति ॥ जगामेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यतापचयस्यचोपशमादमलशरीतलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकलयनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राज्येपुराट्टपुलगतमुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युताप्रारभाउन्नेपादवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशाब्ध्येअश्वेदेरयावतिमु
 वनधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणित्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतलतज्ञानयाभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधयामासेतिव्यवहितेनसवधश्लोदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाप्य
 यनकालेबालेवेदविधांसर्वरुपायानुक्लायमकारानदिगुणशालिनीनवेदतद्वत ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिशालिन्यास्तस्याश्वेद्भर्तुवोधनेअशक्तिसर्वाभ्येपासिद्धिशून्या
 श्वीवसिष्ठउवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासान्द्रप्राग्मिनी ॥ एवंभूवचूडालापनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापार्श्वगोवामलशरीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वदसश्वेतसस्तया ॥ सर्वपूर्वासराउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीस्यामाविद्युत्पारंभभूषणा ॥ बभ्रामभेयमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुटणोपलंभूतंरवंवा
 तमनलजलम् ॥ निर्दिष्टमविशस्तर्वतंतुर्मुकाफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृङ्गाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंधाणिविजहारय
 थासुखम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विधाधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारमालजानान्द्र
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवदसः ॥ ८ ॥ कलाविदंभ्यामुन्धाचबालेयंयद्वहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकालेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपशूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलव्यात्सविश्रान्तिंसांसिद्धिशि
 यमालननः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमवक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिविव्यजः ॥
 यत्नेनप्राप्तोबोधंयुद्धातेन्यःकथंभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञानेस्तुकरणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमालेवसर्पःसर्पदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाधमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमोगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामःशर्कते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थगुरुभेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्थोदाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 त्वसावनधिकारिण्यपिज्ञानबलाज्जनयितुंशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञाग्रहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्ध्यनेनकाम्यकर्म
 वर्गेण ॥ अथवाश्रुतेनशास्त्रेनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयबलनज्ञाप्यतेइतरवस्तुवन्नविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापिस्वर्गभोगवन्नविनैवविचारज्ञानजन्यनोक्तितुनाभ्यावि
 चारजानितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढनैवात्माआत्मानजानातीत्यर्थः ॥ सर्वपदानिसर्पइव ॥ इवाधैवराष्ट्रः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

स्मृताः नदीनि रान्ध्यायेन तिरिष्यद्देवस्य कुरवणात् ॥ मयः सनापानेन हाराणु कुरवरा रोसानकारणोति भुक्तविष्टि ॥ किराटोपास्थानभाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदविणि
 स्मृताः नदीनि रान्ध्यायेन तिरिष्यद्देवस्य कुरवणात् ॥ मयः सनापानेन हाराणु कुरवरा रोसानकारणोति भुक्तविष्टि ॥ किराटोपास्थानभाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदविणि
 स्मृ ॥ १६ ॥ १० ॥ कापण्यातस्वीयपृथगास्तसाभाह ॥ इषाधरोपयाभाह ॥ १८ ॥ मयाभ्येयणोपोन हेतुमभियायभाह ॥ कपर्दकादिति ॥ लाभोसनिममदतोपवता अ
 ननकपर्दकनार्किकिनीलानदिकयास्वत्तरकपर्दकास्त्यस्तोटीनेत शर्तत सद्भवतोहेसहसेवेतिचेतसाकलयश्चित्तययसह ॥ १९ ॥ अस्मार्थमप्यारभ्योदोपोगोमूदजन
 हासरानाधिर्धर्मस्तद्विनम्यभाकलोभवतीनिष्पन्नभाह ॥ जनति ॥ २० ॥ ११ ॥ पाप्माअखिलकलदूतस्य सासारिकभोगयेम शान्ता सर्वेषां रिप्यापनर्पायस्यतादरा
 नपास्थित ॥ २२ ॥ कणद्वयमन्ययस्यतयादिधनद्वयम् ॥ २३ ॥ मयागुरुपदेशकवारयच्छाब्दपरोक्षभायमभियुते ॥ अभ्यन्तियापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कथमन्यतशह ॥
 ॥ अर्धवसिष्ठवाच ॥ ॥ अत्यन्तरुपा कश्चिकिराटोपनधान्यवान् ॥ अन्तिर्विधाटवीकसेकुर्ध्वीवाक्षणोयया ॥ ३६ ॥ तस्यैकदानिप
 तिनागच्छतोर्विधजगते ॥ एकावराटिकारामतणजालकसदृते ॥ १७ ॥ कर्पण्यान्सप्रयत्नेन सर्ववर्णतुषादिकम् ॥ कपर्दकार्यमभि
 तोदुधावदिवसत्रयम् ॥ १८ ॥ कपर्दका स्तुभवाताचत्वारोदौषकालत ॥ तत शतसहस्रसहस्रचेतिचेतसा ॥ १९ ॥ कलयन्जगतेदी
 नाराधिदिवमद्वित ॥ जनहाससहस्राणिधुवुधेनपरतुस ॥ २० ॥ तनोदिनत्रयस्यातेनतस्माच्चजगलान् ॥ पूर्णदुर्विषयतिमोलब्ध
 श्वितानमणिमहान् ॥ २१ ॥ तंजाप्यतुष्टदयस्तमागम्यगृहसुरवम् ॥ प्राप्ताखिलजगद्भूतिशान्तसर्वतयास्थित ॥ २२ ॥ एवमयाकिराटन
 कपर्दान्वेषणतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथाश्रुतापदेशेनस्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्यदन्विष्यतेचान्यछाभ्य
 तैर्हिरुकमना ॥ २४ ॥ ब्रह्मसर्वेद्विधातीतद्रुतादौत्रियसंविद ॥ तेनापदेशादनपनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशचविनानात्मन
 त्वागमोभवेत् ॥ केनचित्तमणिर्लभ्य कपर्दान्वेषणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्त्यमहायस्यगुरुकथनगतम् ॥ अकरणाकारणतामणेरि
 वकपर्दके ॥ २७ ॥ पस्तराषवमायेमोहनीमहतमपि ॥ अन्यदन्विष्यतेयन्नादन्यदासायतेफलम् ॥ २८ ॥ अन्यत्करोतिपुरुषफलम
 न्यदेवप्राप्तेति यच्चिपुजगत्स्ववत्ताक्यतच ॥ तस्मादन्तराभवस्त्यजगद्ब्रह्मस्यश्रेयातिवाहनमसंगमनिच्छयेव ॥ २९ ॥ ह० वा० वा०
 दे० मोक्षोपायेपुनिवाण० पू० पू० किराटोपास्थाननामभ्यशान्तिमन्त्रः ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 भवति ॥ भूतादिराष्ट्रभक्षणच्छाब्दधादि दक्षिणययोग्या सचिद्विभक्तस्य ॥ गुरुपदेशाश्चराष्ट्रतयएषजन्मये तास्तीमभ्येअत्यसत्त्वच्छ्रमायोभरमदसोर्नित्यापरो
 क्षमदस्तुएषगुरोराप्यद्भित्तच्छाब्दमद्विभाधोभयमयुक्तमेवोपदेशस्तकारणवित्तस्य ॥ २५ ॥ तथाप्याचार्यसत्पुरुषोवेदेत्यादिभूतेगुरुपदेशआवरयकइत्याह ॥ गुरुपदेशोति
 ॥ २६ ॥ अन्विष्यणद्वाराकपर्दकधननद्वारागुरुकथनमकारणमप्यद्वयफलदर्शनादकारणतामणित्यर्थ ॥ २७ ॥ २८ ॥ एवमकारणमेवगुरुपदेशायात्मलाभस्त्यकारण
 सत्त्वत्तत्त्वनिपारभयोपनीतस्यकागद्ब्रह्मस्योपशोधकस्य सिध्यतीतिनयलायेहेत्याह ॥ अभ्यवेति ॥ चिपुजगत्सुययस्योद्देशोरेवमद्वलोपमतेभूयनेचतत्सादात्मलाभादन्तर
 भवस्त्यपारभयोपपन्नतस्यकागद्ब्रह्मस्यनुप्रवृत्तमपयास्त्यात्मनिच्छयाउपेक्षणेनतिबाहूनमेवमप्यद्वयस्य ॥ २९ ॥ ॥ ह० वा० ना नि पु० भ्यरातीतिमन्त्रः ॥ ८३ ॥

शिविष्यजस्यवैरभ्यवहलाभवासनंवे ॥ निशितैकस्थानियाणंमदोस्थितिरिथै ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपदंविश्रान्तिस्थानविना ॥ अग्रजा. नष्टसंतति. पुमान्शोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसाधनादिभिरपनीतासुरालादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तदुर्गस्यैतथाविधैवादिक्कोजतुर्दगादिर्ब्याधितोभीतोयथाएकातादिपुरनिमित्तद्व ॥ ३ ॥
अशेषादिवसक्रियाः कार्यते ॥ दृक्कोरन्त्यतरस्यापित्यणौ कर्तुणौ कर्मत्वे कर्मणि ल. ॥ ४ ॥ परिवादिवास्थित. समहाभोगान्श्रियवचोक्तुवियते ॥ च. पूर्ववाक्यार्थेनसद्वारस्यस

॥ श्रवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ततःशिविष्यजोराजातत्त्वज्ञानपदविना ॥ आजगामपरमेहंतमोधत्वमिवाप्रजाः ॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपिविभूतिषु ॥ तास्वभोष्टोपनीतासुनरेमेधिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकांतेषुदिगंतेषुनिर्दरेषुगुहासुच ॥ आजगामरतिजंतुर्मुक्तेषुर्ब्याध
तोयथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवाशेषाः सांवाजुनयवोधनैः ॥ प्रार्थितः कार्यतेभृत्यमर्हीपोदिवसक्रियाः ॥ ४ ॥ नित्यमुदामवैरभ्यःपरिवादिहव
शांतधीः ॥ खिद्यतेचमहाभोगान्सभोक्तुंचाश्रियांस्थितः ॥ ५ ॥ ददावतितरंदांनंगोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्योवास्मणेभ्यश्चस्वजनेभ्य
श्चमानद ॥ ६ ॥ चत्वारचतपःकर्तुंरुच्छ्रद्वाद्रायणादिकम् ॥ परिव्रजामतोर्थांनिवनान्यायतनानिच ॥ ७ ॥ सतथापिविशोकत्वंनमनाग
पिलब्धवान् ॥ अनिधानांखनन्भूमिनिधानार्थानिधियथा ॥ ८ ॥ रार्द्धिदिवंमहानेषुशुष्यत्येवकशानुना ॥ चिंतयार्चितयामाससंसा
रव्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशोदंतोराज्यंस्वस्यविषोपमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापस्यत्वित्यथाधिया ॥ १० ॥ अथैकैकांतग
तांजूहालामंक्रमगताम् ॥ इदंमधुरयावाचासमुवाचशिविष्यजः ॥ ११ ॥ शिविष्यजउवाच ॥ ॥ भुक्तंराज्यंचिरंकांतंभुक्ताविभव
भूमयः ॥ अधुनास्मि विरगेणयुक्तो गच्छामिकाननम् ॥ १२ ॥ नसुखानिनदुःखानिनापदेनचसंपदः ॥ कोढोर्कुर्वतितन्वांनिमुनिंवन
निवासिनम् ॥ १३ ॥ नदेशभंगसमोहेनसंप्रामेजनक्षयः ॥ राज्यादप्यधिकंमन्यसुखंवननिवासिनम् ॥ १४ ॥ स्वकस्तनधारिण्यो
रक्तपल्लवपाणयः ॥ मंजरीजालहारिण्योलोलशुभांबुदांशुकाः ॥ १५ ॥ स्वपरगांगराणिष्यः कृतकौस्तुभमंडनाः ॥ आसेव्यकांचनशि
खानितंवतदशोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुकालताद्वताः ॥ लतावयस्यवलितामुग्धमुग्धकृन्तात्मजाः ॥ १७ ॥

मुञ्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमन. शोधनकर्तुंरुच्छ्रद्वाद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयार्चितालक्षणनकशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयोवैभवपदानि
॥ १२ ॥ कोढीकुर्वतीतिष्ठप्यति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्येहेतूदरशयति ॥ नदेशेति ॥ १४ ॥ इदानीवनराजीश्रद्धालोपमात्वेनस्त्रीकृत्यवर्णयति ॥ स्वककेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
णसर्वत्ररूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानिकुसुमान्येवकौस्तुभानिमडनानियाभिः ॥ आसेव्याःकांचन. शिलाएवमितंवतद. सै. शोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगलक्षणमौक्तिकप्रोताभिःसरि
न्मुकालताभिराद्वता. ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाः शिशवोयासाय ॥ १७ ॥

सुधनभ्यानिर्णिणानिदसानिफलभाजनविधाणि ॥ पुष्करापूर्ध्वदन्तिपुष्पापूरलतापुष्पबाहुषागानिधासाय ॥ १८ ॥ तदधरद्वयआत्माय स्यदस्तारमममार्वापासातद्विषया
 ता ॥ वनदीप्रोषनारय ॥ १९ ॥ १० ॥ अस्तिप्यनगपदनविषयेषुमप्यवेउममविश्वरे ॥ ११ ॥ तत्सर्वेराप्यमर्द्धीतिज्ञासाधनानाकर्त्तृकाभासक्तिभेदवयोनुकृततावर्ष
 नननुममयानवस्थणाविचालनपयायनविचालयमीवृद्धालोषा ॥ प्राप्तसादिता ॥ १२ ॥ १३ ॥ यदेतेशामयदेवसावेनियाम ॥ अस्यशेद्वयोवेतिषुवृषचनम् ॥ १४ ॥
 पुष्पाणिधायनपदिनपादुलगाद्वृत्तीपरिशोभनपुष्पार्धनयानुलितपाजरासाह ॥ पुष्पास्तानिर्भर्तानिर्भर्मीनकाभ्यदरापामेवमुक्तिभाष ॥ १५ ॥ तदस्तराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावादानसौगाध्यावितर्णफलभोजना ॥ यद्रूपद्रोणिनयना पुष्पापूरलतांगिका ॥ १८ ॥ आत्मायस्यदत्तायाताशीतलामलगा
 धिका ॥ रमयतित्वमिवमार्वनवीथ्योवरानने ॥ १९ ॥ यथाविविक्रमेकानेमनोभवतिनिर्दतम् ॥ नतयाशशिर्धियेपुनश्चवर्क्षद्रसमसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मप्रणेतन्निविधेयंकरुमहति ॥ मर्तुर्विपद्यतीच्छानिस्वनेपिकुलक्षिय ॥ २१ ॥ ॥ वृद्धालोवाच ॥ ॥ प्राप्तकाल
 दत्तंकार्यंराजतेनायतेतरत् ॥ वसतिराजतेपुष्पफलशरदिराजते ॥ २२ ॥ जराजरादेहानांयुकोवनसमाश्रय ॥ नयूनात्वादेशामेवते
 नंतन्मेनरोचते ॥ २३ ॥ योवननमहाराजनयावद्वयमुज्जिता ॥ पुष्पार्धेणेवतरवक्तावच्छोभाभहेयहे ॥ २४ ॥ पुष्पधानापुष्पमितजरसा
 सहकाननम् ॥ समग्रहद्रमिष्यामोहसाहवसरोवरत् ॥ २५ ॥ अत्रासकालनृपतेप्रजापालनमुज्जत ॥ राजन्मस्यैवरधस्यमहर्द्वनो
 सविष्यति ॥ २६ ॥ अत्रासकरिणभूपुरोधयतिचवेप्रजा ॥ रोषयतिव्यकार्येभ्यःप्रमुहस्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिलिध्वजउवाच ॥
 अलमुत्पलपनाक्षिविधेनामिमतस्यमे ॥ विद्विभंगतमेवेतोदूरमेकान्तकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवधार्गिनागंतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामपिद्विद्वद्गिदुर्विगात्रोवनश्रय ॥ २९ ॥ समयानवनवासेयोपित कठिनाअपि ॥ काननेपुष्पमंजयःसोदृशालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ भवत्पापालयस्येहराज्येस्थानव्यमुत्तमे ॥ कुटुम्भारोद्वहनंरपत्योयातेव्रतक्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युष्कादयि
 ताराजातामिदुवदनावशी ॥ उत्तस्योक्षात्रुमखिलदिनकार्यवकारच ॥ ३२ ॥ अयोजितप्रजाचेष्टोरविरस्ताचलययी ॥ शिलिध्वजो
 वनमिषसमस्तजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्यस्त्यवितर्तकृतमेवानुययीप्रभा ॥ नार्थमवननिक्रांतवृद्धालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 निप्रसन्नमिशेष ॥ एतथापय ॥ ३५ ॥ रोषयतिनिवारयति ॥ ३६ ॥ एषविचालितोप्यधिवल्लौराम्य शिलिध्वजस्तामनुययति ॥ अलमिस्त्यादिता ॥ ३८ ॥ वनाभ्ययो
 वनरोहादुत्थनविगाहायप्रेषुषाभ्य ॥ ३९ ॥ कठिना कठोरारयोपि ॥ यथाकाननेजानाउपवनकालाभ्यःकठोरारयसिपुष्पमंजयः ॥ आर्क्षोसोदुमक्षभास्तद्वित्यर्थ ॥ शका
 लिभिनिषादशक्तानावलवनापक्षिणामार्ष्टिपक्षिमिष्याप्रेषय ॥ ४० ॥ यथायोकमयामकालजलपनोरिगितस्यापिदोषस्यपरिहारस्तदैवकार्येत्पारायेनाह ॥ गतस्येति
 ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ उपमययोर्दोषपक्षेउपमाप्रयोऽपियोज्ये ॥ १३ ॥ १४ ॥

धृताव्योमापगत्सखीगगयेन तथा विधर्षासं प्रिल्यति खयमपिकामादाऽलगातीति संभ्रेषा तथा विधायमुनेवसुषेक्षा ॥ श्माद्यधेनि प्रिलयः कर्त्तरिणः ॥ ३५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाञ्जकेयासानासुविष्टुपमुनाचरित्रदर्शनादिविजयोत्साहासोदयाकिनपरितः कृतमश्नुचयधाराया तत्थास्तितासु ॥ इतः प्रभृति सर्वेषां समभ्यतानां तारागणोदरोदयचस
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्च दिननाथश्चन्द्रपयोर्दपत्योर्देवोद्यानप्रचुरमेवमेकसर्वविधप्रपरारउत्तारधर्तुगच्छतोऽसतोः ॥ ३७ ॥ तथा अर्धवर्गपतापभोजकः पार्थिवस्तन्मि
 स्तीक्ष्णकैश्च हातेप्यश्चिज्जितमैत्रिमिदपारनिशानि शानायकलक्षणयोर्दपत्योः रतुभागच्छतोऽसतोः ॥ ३८ ॥ दिव्यधूमिर्मुक्तः उत्सृष्टो मंगललजानामजालिरिव व्योमलक्षणकु
 हिमसिधतलेतरागणोदरो ॥ ३९ ॥ खनायाच्चेरणेनतदुरयप्रतीक्षया च आनाकुमुदाहिकुर्मुर्हसि वतो ॥ यौवनस्वयौवनफलमिति यावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुभा
 आययौयामिनीश्वामाभुवनं भस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगशर्वसंभ्रतपयमुनवसा ॥ ३५ ॥ दिसुसंध्यावद्धतासुस्थितासु कृतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकासुजयोत्साहासादयः कितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतो रपरंपारंदपत्योर्भरंवपदम् ॥ देवोद्यानमयं रंतुं दिनश्रीदिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतो रिदंपारं त्यधर्तीक्ष्णकरोऽज्जितम् ॥ निशानि शानायकयोर्दपत्योर्भरंवपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणाप्यदृशो विकर्षो
 व्योमकुट्टिमे ॥ मुक्तो मंगललजानां दिव्यधूमि रिवान्जलिः ॥ ३९ ॥ चंद्राननातमः श्वामाश्रतां कुसुमहासिनी ॥ यामिनीयौवनं प्रापस
 रोजसुकुलस्ती ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारः सहचूडालयेष्वया ॥ सुव्यापशयने भूयो मैनाक इव सागरे ॥ ४१ ॥ अयार्धरात्रसमये देशे
 तिः शब्दतां गते ॥ घननिद्राशिलाकोशनितीने सकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यांसं प्रसुभायां शयने कोमलांशुके ॥ यशनिद्राविमूढायां भ्रम
 यामिव पंकजे ॥ ४३ ॥ तत्प्राजदयितां सुतामं काद्राजाशिरिव ध्वजः ॥ स्वैरस्वैरं मुखराहार्दिशर्चाद्रप्रभामिव ॥ ४४ ॥ उत्तस्थो शयनाढी
 नवधूकाधर्चलंशुकान् ॥ सलक्ष्मीकां तिलोर्मेहरिः क्षीराणं वादिव ॥ ४५ ॥ वीरकमार्थयामी तितत्रैवानुचरव्रजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौ पुरा निगत्सपूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मिनमस्तुभ्यमित्युक्तामडलाद्रतः ॥ विवेशो ग्रामरण्यानीमेकानदइवार्णवम् ॥ ४७ ॥
 यनांधकारगुल्मद्विष्टुद्रभूतौषककेशा ॥ सारण्यानीनिशासाधुसंभतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातः शून्यामरण्यानीं सनीत्वा वितर्तं दि
 नम् ॥ सममकणकस्यांचिद्विश्रामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचूडालयाभूरां निद्रया विमूढायां सत्याम् ॥ ४३ ॥

ययाराहो मुंखचद्रमोक्षकाले स्वैरस्वैरानैः शनैश्च द्रव्यमागच्छीदियमित्यज्जितद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तर्हि नवधूकतथा विधमधर्चलमधर्मागोयस्य तथा विधमशुक
 मावरणवत्तयस्मिस्तथा विधाच्छयनात्स्यकात् ॥ लक्ष्म्याः कातिभिः सहिताः सलक्ष्मीकातयो लोलाश्रमयोऽयस्मिस्तथा विधाक्षीराणं वादिव ॥ ४५ ॥ वीरकमश्चोददुटनिय
 हायां निशाचर्यातिव्रीरकमप्यनुचरव्रजयोजयित्वानियुज्य ॥ पूर्णधर्मानि स्युह ॥ ४६ ॥ उपार्गोपणाप ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमरण्ययोर्मेहत्वेदत्यनुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरंधकारसदृशैरंधकाले श्रमगुलैर्वाह्यसा अरण्यानीं निशाचनेनातिवाहितान् उन्तिर्णा ॥ ४८ ॥ अर्कणसमविशश्रामेत्युक्त्या आसायं जगामेवेति गम्यते ॥ ४९ ॥

मयस्त्रिर्गताविम ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यदूरस्था जननामनसपूर्वा जनपदमस्तिपाथम् ॥ पुराणिष्यस्यम् ॥ ५२ ॥ रतिसशब्दमवदन्तिमराणालद्वारासलिलानिषाम्भृत
 पात्रिषाभिर्वाभिर्बलितबलमरा एतान्वापयस्त्रि ॥ पूर्वेभूताभूतपूरिद्विआश्रयायस्त्रि ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सावर्तेर्हीनसुणवधरी रथाये ॥ मन्त्रशास्त्रादुल्लभम् ॥ ५५ ॥
 उदमपणासलद्वयमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधातव्यगतिलसद्वक्त्राधिकमध्यवहारासाधनजातमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसवयम् ॥ फलमूलकुशका
 धराणामप्युरक्षणापदम् ॥ सतरवनीयेदस्यम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उक्तमनुयोगसद्वर्ति ॥ इतीति ॥ मालवेरा तिरिविष्वज्जन्तिर्बर्धनप्रकारेणमरोर्यातकच्छेदितरिचिउदजेअत
 भानावदस्यतायातेतत्रशानादिपूर्वकम् ॥ किंचित्फलादिकमुक्तातीनिनायतमस्त्रिनीम् ॥ ६० ॥ पुनःप्रातःपुराणपुष्पैर्भदलानिगिरीव
 दी ॥ जवादुह्ययामासरजाददशशर्वरी ॥ ५१ ॥ ततोमंदरशूलस्यतदस्यजनदुगमम् ॥ प्रापकाननमत्यतदूरस्यजनतापुरम् ॥ ५२ ॥
 रन्यणालसलिलवापीवलितपादपम् ॥ शीणिवेयालयज्ञातभूतपूर्वद्विजाश्रमम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसव्यलतालयम् ॥
 आपुणपादपलतत्राणवत्तिर्करेभ्रुते ॥ ५४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेष्टुदस्यलेसलिलमालितं ॥ शीतलेशादलभ्यमग्निश्चैवसफलपादपे ॥ ५५ ॥
 समंजरीभिर्वह्नीभिः सचकारोटजालयम् ॥ प्रादृक्कालः सविपुटिर्नीलाभिर्विवपजरम् ॥ ५६ ॥ मत्तुर्णवैणवदढफलभोजनमाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पभांडमक्षमालांकमदुल्लभम् ॥ ५७ ॥ कथाशीतापनोदाययुसंचिवह्यगजिनम् ॥ आनीयायोजयतास्मिन्मठिकामदि
 रंनृप ॥ ५८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावसुयोगयतापसकर्मणि ॥ तत्रत्रस्यापयामासजगतीवक्रमविधि ॥ ५९ ॥ सध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरात् ॥ पुष्योच्चयद्वितीयेनुस्नानदेवाचनंतत ॥ ६० ॥ पश्चादनफलकिंचिदनर्कदधिसादिच ॥ शुक्लजपप्यपरोभूत्वानिनायेकानि
 शांशगी ॥ ६१ ॥ इतिविषयमवेदमदरोपातकच्छेदिविरचितउन्जैतमालवेरीनिनाय ॥ नवनृपतिविलसतनसस्मारकवासुरतित्तिदि
 विंवकरान्यलक्ष्म्योद्वरति ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापूर्वांवा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० पू० शिखिष्वजप्रब्रज्यनामचतुरशीतिनमः सर्ग ॥ ८५ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवशिखिष्वजपूर्णमाठिकायां वनेस्थित ॥ इदानीं शृणुचूहालासां किंकृतवतीरुह ॥ १ ॥ तन्नामार्द्रान्नसमयेदुरया
 वंशिरिवध्वजं ॥ हरिणामामसुमेवचूहालावुपुधुप्रयात् ॥ २ ॥ अपस्यातिनिर्दीनाशायनशून्यतागतम् ॥ अमास्करमपूर्णेदुरांतशोभ
 मिवपरम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योकिंचिदभलानवदनावेदशालिनी ॥ कुसुतेवमहावह्नीनिरुत्साहानपसृज्वा ॥ ४ ॥

स्थितः सन्तसहैवध्वजैर्विषयान्निनाय ॥ मन्त्रायनुभूतनयस्यार्द्रविषलासन्नस्यसार ॥ मत्तुल्लसत्प्रादृ ॥ कथेति ॥ विवेकेद्विस्फुरतिसिरिराप्यलक्ष्म्यः क्लृप्तापरिदमपिद्वरतिबाळा
 जननेनवशाकिंशकं बलितकचिरेयात्यर्थं ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तत्सर्गप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपु ० चतुर्थातिशयः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 एतदप्यनुद्वयाद्याद्यान्यपुपिद्वरानम् ॥ आभ्यर्थयान्कालेबाधमन्त्रापपपयते ॥ १ ॥ उक्तमनुष्यमस्यापणकमययासगमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पानसुमेवतिराकविद्योम
 श्रीत्याशराजापत्यपिदेशान्निद्रपादोतेनिप्रदानार्थम् ॥ १ ॥ यस्याग्निर्हीनलक्ष्मः ॥ २ ॥ कलितमन्त्राकारकद्वेनादिजलेप्रसिक्ता ॥ विनोदयसाजगजगोन्मय ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितयावक्ष्यमाणं चितया भासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनाशालेण भर्तृव्यकताप्रथमगतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरित्युनादयोगतिरिति भावः ॥ ७ ॥ वानरप्रवृत्तात्पननेन ॥ ८ ॥ अर्धद्विषमद्वितीयचंद्रमातिप्र ॥ ९ ॥ वेतालयोग्येसमये निशि उदितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्भाविपदार्थं जानाति भावः ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारे निमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपथं गतिं गच्छति तवर्तित्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्वर्तिर्भूमानदधिप्राति ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव म ॥ १३ ॥ न प्रसन्नानविमलावभूवाकुलतंगता ॥ दिनश्रीरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशब्दोपविष्टैव चितया भासं चितया ॥ कष्टं राज्ञं प्रभुस्य ल्कावनं याताग्रहदिति ॥ ६ ॥ तन्मयेहायार्किकार्थतत्समीपवज्जान्यहम् ॥ भर्तृवर्गातिरुद्दिष्टा विधिना प्रकृता शिष्यः ॥ ७ ॥ इति संचित्य भर्तारं भुजंगं तु समुत्थिता ॥ चूडालावातरं रेण निर्गत्य चरमाययौ ॥ ८ ॥ वज्रमांवरमार्गेण वा तत्कंधेन योगिनी ॥ कुर्वती सिद्धसार्थस्य मुखेनाभ्युदुविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शा यथाया तं राज्ञोत्पन्नं धरं पतिम् ॥ भ्रमंतमेकमेकांते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं पतिं भालोऽप्यस्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चितया भाससर्वं भर्तुरखं दितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः स्फारागतं व्याति नराधव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्गुरुं दृष्ट्वा पुरःस्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाय गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थ्वे गतव्यानि यतरेषा निश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविस्थांतः पुरं पुनः ॥ सुष्मापशयने शंभोः शिरसं वैदवी कला ॥ १५ ॥ केन चिस्फारणेनासौ गतः संप्रति भूपतिः ॥ इति पौरं जर्नं सर्वमाभ्यास्यातिष्ठदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्ष भर्तुस्तत्कमेण समदर्शनात् ॥ यथा कालेन कदरं पक्कलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदावहत्कालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमुखयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाधदिनं पक्षोभासोऽयं क्रतुवत्सरः ॥ शिखिभ्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वर्भंदरे ॥ १९ ॥ बभूव नाचकिमुक्तेन वर्षाण्यष्टादशंगना ॥ चूडालो वाससदनेन गुच्छं शिखिभ्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुपुवर्षे पुजरसावते ॥ शिखिभ्वजमहाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कथापयार्कतदालक्ष्यपालितं चिरात् ॥ तदा तस्याश्रयाते पुवर्षे पुजरसावने ॥ २२ ॥ तदा तस्यात्मकार्यस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालेऽप्यमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिं च करसा ॥ चचारान्तःपुरा द्रात्रौ तारनभसः पथम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तत्कंधेन गुच्छं तं स्वेददर्शनात् ॥ कल्पवृक्षं शुकं च रत्नस्रवकभूषिताः ॥ २५ ॥ योगबलदपरोक्षदृष्टा स वा दयितुं तदनु रूपमाचरितुं प्रतिधावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिकाशालिपालिका ॥ १७ ॥ १८ ॥ अवहंत अगमत् ॥ १९ ॥ कथमगमत् तदाह ॥ जगामेति ॥ क्रतुसहितवत्सरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कथायाणारागद्विबासननापाकमालक्ष्यतन्नावलकलनयापालितभर्ता ॥ क्षेतिमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्तानुवादेव क्ष्यमाणार्थः ॥ २२ ॥ आत्मकार्यस्य त्वभर्तुर्वेद्यस्तथावक्ष्यमाणप्रकारेण तेषां देशेनैव जावितव्यतया ॥ २३ ॥ ननारपुपुषे ॥ २४ ॥ २५ ॥

रमाः कीर्तिष्वनुत्कृता ॥ परावृत्तार्थेन शक्यता निरुक्तार्थ ॥ २१ ॥ सिद्धांतमेव आत्मानि पृथङ्गीनातिभारमाहाह्विष्यद्वक्तृत्वात्पूर्वार्द्धसंग्रहान्नियतं तथा विधाया व्याख्यास्यार्थं
 यथा वाच्यस्य ॥ चर्चा रत्नसंग्रहस्यायुक्तो भाष्येन दृष्टी विपरयता भूतानि र्भलज्योत्स्नात् ॥ १७ ॥ अवरस्य अतः रत्नसंग्रहो वर्तितो मत्तासती र्दश ॥ २८ ॥ स्वभाष्यामयेन अविद्युक्ता
 विषया व्युत्पत्ता कथम् ॥ आत्मनामनर्तकं वाच्य ॥ किमु वाच्यतया ॥ अहो नृत्यादिना ॥ २१ ॥ २० ॥ मनसत उक्तविषयैर्बोध्यमानमपि पदमिदं लिङ्गकठने ॥ २१ ॥ अपयष्टद्वयो
 नो ज्ञाता अदभा ॥ २२ ॥ २१ ॥ अदभा ॥ मृगयार्थेन यतो हविर्मासिकस्थितमसीत्यर्थ ॥ २४ ॥ अथ वाना यथोपदंति शेष ॥ वनलभाह ॥ भर्त्सारमिति ॥ २५ ॥ दृष्टा
 नदतो पाननित्यारका सिद्धाभिसारिका ॥ परावृद्धेन शक्यता न्यालेयकणवर्षिण ॥ २६ ॥ सिद्धांतमात्तसौ गव्यान् रूपश्यामासमा
 कृतान् ॥ चर्चा विधाया त्वाभां धेनवार्वाचिपरपराम् ॥ २७ ॥ अपयष्टि मलज्योत्स्ना मधरातरतांगता ॥ मेषां तरेण गच्छती मेषलभाश्च
 विद्युत् ॥ २८ ॥ अविद्युत्का स्वभावासा मृगो मृगयव्यलाकथम् ॥ उवाच चालनेवा होयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ २९ ॥ नस्वभाव शमया
 तिमना व्युत्पत्तिरिति मन ॥ कदाच्येन द्रस्वकथनप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्यामि कर्ता तिमित्युक्तमया व्युत्पत्तिरिति मन ॥ मजरी जालवलितास्त
 रुवद्वय स्वकथतिम् ॥ ३१ ॥ ननु च तिसृणामिति मनमा व्युत्पत्तिरिति मन ॥ यथेयममजजा कर्ता मेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथा कदाहमे
 व्यामिमभाषा तिमन स्थितम् ॥ इमे मदाश्चमकत एते च शशिन कर ॥ ३३ ॥ वनराजपुताश्च नाम व्युत्पत्तिर्यत्तयो ॥ इति चित्ताज्ञानमुधैर्वा
 त किंत्वतां हवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साप्यामनिमलासाधो कनेया ता विवेकिता ॥ अथवा चित्तभर्त्सारस्वप्रत्युत्पत्तिरिति मन ॥ ३५ ॥ तिष्ठो
 लकटा भिवलित किंस्वमुत्पत्तिरिति मन ॥ किंवद्यो लकठसेवा भेभर्त्ताया लो जरा भवेत् ॥ ३६ ॥ तपस्वी दशगात्रश्च भवति र्वासनक्षया ॥ मनो
 राज्याय भर्त्तारं भ्यामभ्यस्यामूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिका प्रावृणन् दीनदगता यथा ॥ एकांतरतृष्णात्मनी रस शांतवास्तन ॥ ३८ ॥
 मन्यं भवति न भर्त्ता शुक्लदक्ष समस्थिति ॥ तथा पिषितको लकटा भवतो लकठयान्ति तम् ॥ ३९ ॥ मतिमुद्धोध्य योगेन भवेत्पिषियाम्यहप
 तिम ॥ प्रमृष्टफलन भवतु सर्मा कल्पमनोमुने ॥ ४० ॥

नो रद्वत्तया ॥ किमिति ॥ बामद्वत्तरीत्यवार्त्तगता पार्थसमुत्पत्तिरिति मन ॥ बामद्वत्तरीत्यवार्त्तगता पार्थसमुत्पत्तिरिति मन ॥ १६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अ भोगार्थं अ
 स्वमन अमुद्रातिमिष्टतांगतं मम्यसावये ॥ १७ ॥ तथा अस्वसासनालतिका यथा पादभ्यं हीलुद्रा मदानदगता सती नपृथगवशिष्यमेतया सापत्येति शेष ॥ एकानेन आसक
 अतएव काला ॥ नो रसो निरिच्छ ॥ १८ ॥ पूर्वोक्तं यथा यथा नान्द्रिकसाहचरं पुनरुज्जीविष्यतीति ॥ तथापीति ॥ अस्तेव विद्य स नप्यादिष्विति कता वो लकटा अहो योगेन ब
 द्यथा व्यापयान भर्त्तु मतिमुद्राभ्यतस्वी र्त्तया रभ्यशेषो भो लोके कठया पुनर्वति भवता ह ॥ अथपिषियाम्यहप तिम ॥ ३९ ॥ मतिमुद्धोध्य योगेन भवेत्पिषियाम्यहप
 तिम ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ यथास्माद्धेतोर्भर्तितत्त्वदोधान्मया समेतं त्यक्ष्मन्तर्वासा र्थचितितयस्य तथा विधः संप्रत्यक्ष इति शेषः ॥ तदेव प्रशंस्यताम् ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अन्धान्मेयात् ॥
 वनात्तरवनमभ्यम् ॥ ४४ ॥ पादपानकानां च स्य देवेषा वनुभेयौ गमाभीयसा ॥ ४५ ॥ योगेन समाहितचित्तेनेति यावत् ॥ यो हारकेयूरादिभूषितः सन्मरुकांतिरभवत्समे
 व अवमदरोटने कशागत्वा दिलक्षणदर्शनेन परेण सवध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ भृगुरायसिद्धरुद्रद्वारायालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनाय पुण्याणि मालां पश्यतम् ॥ जटाभिर
 किर्त्तयिद्विभम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञाना अज्ञानात्मात्मकम् ॥ ५० ॥ यतो यस्माद्धेतोर्भर्तितयः प्रतिर्भो हवनेन हृदिष्टुष्णामभिहताभिमादशाभ्यगन्तस्तस्माद्धेतोरिहास्मि
 राज्यवनि योऽध्यामिनि वत्स्यावः सुखंचिरम् ॥ अहेनुचिरकालेन मनोरथमिमं शुभम् ॥ ४१ ॥ अहमासादधिष्यामि यद्गत्तांस्मचित्ति
 तः ॥ समग्रानन्दद्वानामेतदेवोपरि स्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमात्वा दने सुखम् ॥ इति चितयतीव्याभा चूडालोऽहं व्यपव
 तान् ॥ ४३ ॥ देशान्वा न्दिनां त्र्यश्रपमन्दरकन्दम् ॥ अहस्यैव नभःस्थैव प्रविवेश वनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्सेव पादपलतास्पन्दे वगमा
 गमा ॥ वनैकदेशे कस्मिंश्चित्कृतपर्णैर्जपतिम् ॥ ४५ ॥ हृत्वा योगेन बुबुधेर्द्वान्तरमिवा स्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
 ॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकांतिर्यस्तमेवाद्दर्शसा ॥ कशांगं कृष्णवर्णं च जीर्णपर्णमिव स्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलां बुभ्रुस्तान् तद्वंगीशमिवानि
 रयहम् ॥ चौरावरधरं शतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिपणं पुण्याणि प्रययंतं जटां कितम् ॥ तमालोक्या नवधांगी चूडाला
 दीवरसनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादेव मुवाचात्मनि चेतसा ॥ अहेनुविषमं भौर्त्यत दनात्मज्ञातात्मकम् ॥ ५० ॥ एवं विधाः समायांति द
 शामौ र्व्यप्रसादतः ॥ अयं सरजालक्ष्मीवान्यतो मेति प्रियः पतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमो हवन्स्तुष्णामिमांभ्यगन्तो दशाम् ॥ तदवस्थमिहाद्यै
 व नार्थवित्तवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्यजनसदेहो भोगमोक्षश्चिंतया ॥ इदं रूपं परित्यज्य रूपेणान्यनकेन चित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
 गच्छामि बोधं दातुमनुत्तमम् ॥ बालेयं मम कर्तव्यमदुर्लभं करोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेण बोधयामि पतिं क्षणात् ॥ भर्ता कथा
 यपाकेन परिपूज्यमतिः स्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्य स्याद्यविमले स्वतत्त्वप्रतिबिंबति ॥ इति संचित्य चूडालावभूवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
 नाद्रतान्यत्क्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपात विपिने तस्मिद्धिजपुञ्जकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रं मंदस्मितलसन्मुखी ॥ ददर्श द्विजपु
 न्तं पुरोयातं शिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

नूतजे अद्यैव अवश्यनायपतिवित्तवेद्यतातया भोगमोक्षश्चिंतयामि प्रापयामीति
 परेणान्ययः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदं रूपं परित्यज्यताम् ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ भगवे कुलतापविषेण सनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारको ब्राह्मण
 पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथं भवतदाह ॥ ईषद्विति ॥ भगुक्तामीषो भगवणा चित्तादीषद्भ्यानात् ॥ अन्यत्वं पुंस्तम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

राज्यत्यागनिर्वाणार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञता संभावयन्त्या जाद्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ द्वायसेमहाप्रभावइति शेषः ॥ ७६ ॥ अथवा किंवदुतासम्पगालेकाद्विषणादेहकातिरथ्याभ्युत्पन्नसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगभेरीशस्त्रम् ॥ अनुनामहत्तमालाख्येण ॥ ७९ ॥ सुमनसां पुष्पाणां पद्मदलमिव पेलवशुक्रमारेते अगम् ॥ ८० ॥ इदं पुष्पजातमित्यदस्यमानवैचित्र्येण सितप्रथितम् ॥ पिञ्ज्वधनेकमणिगतम् ॥ अगोतिसवोधने ॥ तत्तस्मादेव स्यतवार्चनादित्यर्थः ॥ ८१ ॥ देवार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमिति तदेकमपि जन्मसाफल्ये हेतुस्तत्पूजने तु मेद्वयमपि युगपत्संपन्नमिति सुतरां जीवतसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म

शिविष्यज उवाच ॥ ॥ जानासि भगवन्सर्वदेवस्त्वं कोत्र विस्मयः ॥ श्रियैव लोकोत्तरयाज्ञायसे चिद्गुरुपया ॥ ७६ ॥ एतान्यंगानि ते च द्राह्मदितानां तिमिमतिः ॥ अथवा किं समालोकादभ्युत्पन्ने वसिं चसि ॥ ७७ ॥ अस्ति मे दयिताकांतापातिमद्राज्यमवतत् ॥ तवेव तस्यादृष्टा नितान्यंगानां हसुंदर ॥ ७८ ॥ उपशान्तं च कांतं च वपुरापादमलकम् ॥ शृंगशुभांबुदने वपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ७९ ॥ निकलकंदुसं काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्त्येते भगवन्निमायाति सुमनःप्रपेलवम् ॥ ८० ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यर्थं सितं मया ॥ अंगवदंगसं गेन तत्प्रयातुकृतार्थात् ॥ ८१ ॥ जीवितं यातिसाफल्यं स्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकं पूज्यः सतामभ्यागतो जनः ॥ ८२ ॥ तत्कस्त्वं कस्य पुत्रस्त्वं किमायातां स्यनुग्रहात् ॥ एतन्मे संशयांछिद्वि विमले दुःसमानत् ॥ ८३ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ राजन् मे शृणु वक्ष्यामि यथा पृष्ठमखं दिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छ्यं तं विना तं वचयेत्तु मान् ॥ ८४ ॥ अस्त्यस्मि जगती कोशेशु द्वात्मानारदो मुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यां मुखे कांते कपूरतिलकोपमः ॥ ८५ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्र हेमते रंगं गवहस्य कुरतरं गिणी ॥ ८६ ॥ मेरुलक्ष्म्यां स्फुरद्गुभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानं ते ससरित्ते ॥ ८७ ॥ ध्वनहलयमश्रौषां ह्रीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ किंचिज्जातप्रायकृतूहलः ॥ ८८ ॥ हे लयालोकयन्नधामपश्य हलनागणम् ॥ रंभातिलोत्तमा प्रायं निर्यातं जललीलया ॥ ८९ ॥ क्रीडंतं त्यक्तवसनं देशे पुरुषवर्जिते ॥ कानां भोजमुकुलसंकाशैः लनमंडलैः ॥ ९० ॥

हस्तपूजापहणादनंतरमिति शेषः ॥ ८३ ॥ पृष्ठमनंतिकमयथा पृष्ठम् ॥ ८४ ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरेभ्यमुभवे सुतरां भितरयत्कपूरतिलकं नदुपमायस्य ॥ अनेन नारदो गौरागइति गम्यते ॥ ८५ ॥ गुहायामेरीरिति शेषः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ध्वनति वलयानियथारिमस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यादयं प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥ तदस्मिन्नन्यप्राये संज्ञायामप्रायमवः रूपायायादिति पाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिः प्रयोगात् ॥ ८८ ॥ निर्यातं जलान् निर्गतम् ॥ जललीलया जलसेचनं दिक्रीडया ॥ ८९ ॥ ९० ॥

अस्याभ्यन्तरश्चिन्मिष्टितमपदिनिमित्तमाह ॥ हुतस्य हेमरसस्य आपूरनिर्भरप्रवाहाभिरागस्तद्विशोनाभोगेन कान्तिसंस्थानेन भावौष्ठमि स्नागमकस्य काममदिरस्य स्त
 भस्यपुर्नतमिति योऽप्याह ॥ ११ ॥ स्वजलनैमल्यम्यान्निर्मलीकृतो नपति विश्वचन्द्रेण सर्वमोष्यामोष्यो मधिलो सिनीभापगमभा किनीरेह लाभयसमपाहेणार्जयत्प्यभा
 वयति मधेयत्वमहा ॥ १२ ॥ मनामुदक्काभस्य अपरोधानेन नवनने कीटापारधश्च कभीर्निर्गततलस्यै सेगुमिर्निरोधाहुत्सये अर्धितगगर्भुयेन ॥ १३ ॥ यत् स्वच्छमल्यद्वयो
 भ्यारगतो भवत सर्वतन्मिर्बित्तसर्वागसर्वदृष्टसर्वगसर्वसत्ताप्राणिपादनत्ववतो विधिरौमुखमिति प्रसिद्धकालात्मन कथ्यतारोर्गभत सकाशादुत्थितविश्वरूपमिव स्थित
 नित्यस्य ॥ १४ ॥ विश्वदृष्टरर्षिपुनर्भयवत् कालात्मकत्वविश्वरूपमीदृशोर्नेन कोऽप्यवानुपक्रम्यति पृथेन भगवता कालास्थिके सप्तपद्वद्वोलोकात्समाहृन्मिष्टमद्वयं
 स्वयश्च नैव दर्शितम् ॥ अतस्त्वमेव कालात्मन सर्वकथ्यना फलदाहृत्य त्वत्प्रकृतत्वेन रूपयति ॥ सर्वविष्टया विस्मादिता ॥ वर्षाणि प्रभावाद्य परितस्तत्सरादिदया स्फुटा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलकानि बहुमंथया ॥ हुतहेमरसापूरनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुकुमि काममदिरस्य सप्तपदम् ॥ निर्मलीक
 तचन्द्रेण व्यामोष्यो मधिलो सिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेण तजंयतमिवापगम् ॥ प्राकारैरभरोधानरयचकैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 पितगगानुनितमवतसेतुमि ॥ सवच्चन्द्रसर्वागविश्वरूपमिव स्थितम् ॥ १८ ॥ प्रतिर्विवित्तसर्वागमन्योन्यादृशानागतम् ॥ कालकल्पतरा
 वपविदपातक्षपह्ववात् ॥ १९ ॥ विविधचतुर्लताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोक्षपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ २० ॥ सुर
 ज्जलभगवतो तात्समाभ्येकालवाहकान् ॥ जनसप्तकदं दुस्त्रययातिरसान्वितम् ॥ २१ ॥ उद्धृत्याहृत्य संपूर्णदलितभोजपह्ववम् ॥ आ
 लोलककेकादितारकादिमधुव्रतम् ॥ २२ ॥ अमृतापह्वितायाकोशसप्तकारिमि ॥ शुष्पापमृतसपानाविकसत्कनकांबुजे ॥ २३ ॥
 पयिनिपह्ववाच्छेनुमेनेरोर्गुहातर ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतो योन्मृष्टमलेसुरे ॥ २४ ॥

एतेनापमद्वयत्समासान्तरात्साल्मयार्थमुक्तमेव ॥ १५ ॥ विविधाभिन्मलक्षणभक्तवोलताजालानि अन्वितरासात्सामुद्रापस्य ॥ गगनमभ्यन्तकाकारास्तस्मिन्संश्लेषणे काननेन द
 नजातम् ॥ १६ ॥ सुराद्विजलमयचन्द्रपरिणामरीताऽऽलस्योर्गैश्च भोगाभाभात् ॥ सभाप्यभ्यप्येकमालाहकमालबलकहलपोरमेदावालयस्तथाविधा लोका
 वतगार्धोष्णोष्णविश्वरूपमिव स्थितमिति पूर्वस्याप्य ॥ पुनर्ललनगणयमविदिनादि ॥ स्तनेषु ॥ परस्परलनसप्तकदं दुस्त्रययातिरसान्वितम् ॥ २० ॥ अर्धाभ्युत्पद्यमानेपुष्पा
 नालाहुत्सोन्मृत्साल्मयसंपूर्णदलितान्यभोजमुकुलपह्ववानियनेन योऽपि ॥ २१ ॥ अर्धाभ्युत्पद्यमानेपुष्पा नाला अलकाभूषणकुलला केरादीर्युक्तलला अक्षितारका
 भारिपरालालादिकारविषमगठसर्वोर्गैरपणयमयमधुव्रतसमभरायस्मिन् ॥ २२ ॥ पुनर्कीटारललनगणयमाह ॥ अमृतस्यादिता ॥ अमृतकलाकोरसंयुक्कारिणि सुरैर्दे
 रयुतस्य राहुमहापथवर्धयकानाभापार्धविषयागपुनरोक्तपुनरोक्ताने एकाग्रोपसङ्गतवर्धविषयकलापूरमिव स्थितम् ॥ नमगुमद्विपयुक्तं नुपपत्तये विदिनादि ॥ शुष्पापे
 रिति ॥ अस्याभिधिरौष्ठमिति अमृतनिधानयोन्मृत्तान्मयप्रदर्शनाप्यामि ॥ २४ ॥ १०० ॥

ईदंशकांतं शैणं तीक्ष्णमूहमात्रे क्पमुनेनैतत्सदन्तरादीर्दितं प्रपत्तं सन्न आश्रितो विवेकाशो येन तत्था विधेयं भूवेति परेणाव्ययः ॥ १० ॥ २ ॥ चिन्तेविकारात्सर्वीयाणां क्षोभस्तेन स
 धर्मसारस्वरतसः स्वबलमदन्तिमित्याह ॥ भवति ॥ तच्च दृष्टान्तानाह ॥ फलवित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्त्यक्षतलतादन्तशाखा बूलस्थानं यस्य तया विधः प्रत्यक्षतरुणः पादपोवदादिरिव ॥
 उत्तमेति राजसवोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधा पातं सद्यो द्विधा तव हितं विसंख्यालं विषयगलं तसारभूतोरसः श्लोकस्य ॥ राजप्रभः स्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानमपि प्रबलतरप्रारब्धेन विवेकां
 शनिरौघात्कदाचिद्देहधर्मानुवर्तनमस्तेषु त्वरागाह ॥ सर्वस्याप्येत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्सर्वान्स्वनाशायार्थम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वेनैव दृष्टीर्दर्शयति ॥ सृष्ट्यादिनेति ॥ ९ ॥
 चंद्रविंबकलापूरमेकनैवोपसंहृतम् ॥ शौणमात्रोप्यतत्कांतं सहसैव मनोमुनेः ॥ १० ॥ अनाश्रितविवेकांशं प्रभूवान्दितं स्फुरत् ॥ आ
 नंदवलितीचिरे सुधे प्राणानिले स्थिते ॥ २ ॥ वभूव तस्य लुहस्य मदनसखलितं तदा ॥ फलं संपूर्णं भिषग्रीष्मांतद्वतो यदः ॥ ३ ॥ प्रत्यप्र
 पादपुच्छिन्नलतावृत्तद्वोत्तम ॥ अवस्थाय कणस्पदीशशांकद्ववामुनिः ॥ ४ ॥ विसंदिधा पातमिव गलस्यारसो भवत् ॥ ५ ॥ शिखि
 ध्वज उवाच ॥ ॥ तादृशोपि बहुज्ञो विजावन्मुकोप्यसौ मुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपि निरागोपि न किंचिदुपमोप्यलम् ॥ सबाध्याभ्यंतरं नित्य
 भाकाशविशदोपि च ॥ ६ ॥ नारदोपि कथं वस्त्रमदनसखलितो भवत् ॥ ७ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्याएव राजर्षभूतजातेर्जगच्चये ॥ ७ ॥
 देवदेरपि देहो यद्वयात्मैव स्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथ तज्ज्ञं वायावत्स्य तं शरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेव जगत्संगं सुखदुःखमयं स्मृतम् ॥ तस्या
 दिनापदार्थेन केन चिद्वधेनैव सुखम् ॥ ९ ॥ आलोकद्विदपेन महानुविधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थेन दुःखं केन चिद्वह ॥ १० ॥ तन्मोमे
 पपटेनेव स्वभावोऽद्यत्र कारणम् ॥ स्वरूपे निर्मलसत्ये निमेषमपि विस्मृते ॥ ११ ॥ हृष्यमुह्यसमाप्नोति प्रादुर्भावपयोधरः ॥ अनारतानुसं
 धानादप्युन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्येन चित्तेदं स्थपिशाचकः ॥ यथा तमः प्रकाशाभ्यामहोरात्रौ स्थितिं गतौ ॥ १३ ॥ तथैव
 सुखदुःखाभ्यां शरीरस्थितिमागतम् ॥ एवं हि सुखदुःखे जन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्य गाढतां याते पटे कुंकुमवद्वहम् ॥ तज्ज्ञस्य
 त्वंगलगतो मनागपि न तद्वशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धनं इत्यनुकथ्यते ॥ ११० ॥ यथा येन यल्लक्षणेन पटेन उपचितेन निश्चितं भवेति तद्वत् ॥ यत्र तत्त्वज्ञानमपि क्षणं लक्ष्यं विस्मरणे ईदृशानर्थस्तथाज्ञानार्थं किं वाच्यमित्यशये
 नाह ॥ स्वहृदेति ॥ ११ ॥ अतएव सदैव दृष्टानुष्ठानाय सदैव समाधिना स्वकृपाविसरणशीलेन भाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनास्तेति ॥ उन्मेषो निमेषद्वयांतरालकालस्ताव
 न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवञ्ज्ञानाद्योभारकथकलभोगात्साम्येति जगज्जनकतो विशेषोऽस्तेन विद्वतां भ्यामुपपद्यति ॥ एवमित्यादिना ॥ जन्मकारणस्य देहात्मा
 वस्य दर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्य तु तद्वशाच्च त्वज्ञानवशात् ॥ मनगपि न लगतः ॥ १५ ॥

यथाभवो एकदिकस्मात् रागेणतादात्म्यानुरजनेन ॥ आदिपदासाधुकेन्द्रनित्यकराणायप्यासेनआकांततरी अतिशयेनसक्ततावपिपुष्पाभुभीकुमनीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 मेपरजमया आदिपदास्तुत्यादिनावयथापणेनरगतस्तद्विषय ॥ दशानी एकदिकावपितस्यसंख्यतरत्वादिशेषमाह ॥ पुर स्थेति ॥ एकदिक-पुर स्थजपावुस्तुमादिषस्तु
 भावेनतात्कालिकरक्तानमपिपायात् ॥ नञस्तुनामपिर्नीत्यय ॥ १६ ॥ अक्षस्यपाज्जापातेदमित्यदुक्तद्विष्टाणि ॥ वस्तुनरस्यादिना ॥ घनरजितरजनम् ॥ धी अक्षस्य
 शिरोर ॥ १७ ॥ मकुनस्तमाह ॥ मत्पीति ॥ यद्यस्याद्वतो-परातिग्राह्यतीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषयरजनजहाति ॥ मथावपुद्धीविषयपजनवासनोपवषयपरस्तक्षाय
 मभोमदिकदितमित्याह ॥ अनेनेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानोपभरज्यादीनाम् ॥ अपिवात्सनिहितानां बलाभनारादित्येतद्विस्तारिकाएवामौनसिनिमित्तं सुखं त्वयकेनकमेण
 आपतेनद्वेतिराकारुच्छति ॥ स्तोतर्त्तति ॥ १२० ॥ ११ ॥ मषादासुखोत्पत्तिप्रकारवर्णयति ॥ स्वंति ॥ सर्वनिहितविषयकायाक्षिपाणिभिर्दूरस्थविषयेश्चानुमानादिना
 यथाशुभाशुभौरगादिनाकांततरीमणे ॥ पुर स्थवस्तुभावेनरजनांस्तदिकोयया ॥ १६ ॥ तज्ज्ञातयर्नैतिवोधोज्जीवन्मुक्तमतिर्मु
 नि ॥ वस्तुन अन्वेषमज्ञेयपनरजितमेतिधी ॥ १७ ॥ गतविषस्तुनिहदुष्टिर्वापरितापिता ॥ गतपिपुकुमेवसंतदीयमनुरजनम् ॥ १८ ॥
 नजहाति यथाभूतसंवाविषयरजनम् ॥ अनेनेवकमेणेतौवयमोक्षीष्यवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवमाश्लेषधोहिहृदभावना ॥ शि
 खिवृजजवच्च ॥ ॥ स्वात्यक्तिकारणप्रामोक्त्यं त्वसुखं चवा ॥ १२० ॥ अभ्युदेतोविवदमेदूरस्थानामपिप्रभो ॥ अत्युदारमतीवाच्छ
 यद्भयवचनं च ॥ २१ ॥ श्रोतुं धर्मिनगच्छामिमयूरभ्रवेष्विव ॥ ॥ चूडालावाच ॥ ॥ स्वात्यक्तिकारणद्वयलब्धकायाक्षिपाणि
 मि ॥ २२ ॥ सुखसविद्यबालानूनमुहसतिसत् ॥ दद्वताक्षोभमयाताजोवकुंदलिनगतम् ॥ २३ ॥ जीवस्थानियतानां पृथग्भेदे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपूरितानादीर्जीवआकामतिसुरन् ॥ २४ ॥ सस्पर्शकर्मबुद्धाभ्यारसोऽप्युमलताद्व ॥ सुखप्रवोधसचारेदु त्वयो
 धारामेतया ॥ २५ ॥ जीवस्थानियतानां पृथग्भेदस्थितिगता ॥ सुखिन-यसुरत्येवाधीरताशुनदु खिन ॥ १२६ ॥

षट्छब्दावलयः ॥ २१ ॥ अथरश्मिज्जलस्वामिभिरावालादयद्वद्वापुर्द्विस्थाआत्मसुखसविन्दुः शोभादशोभमायातसतीयावर्णितरीत्याकुदलिनोमुखसप्रभवमाणवि
 धारकत्वात्कुदलिनमतीवभोकारपरतिसत् अत्यगात्मतत्त्वादेश्चापिभिरस्फुटिगवस्तुसतिआविभ्रवति ॥ एतस्यैवान्तदस्याप्यानिर्गुलानिमाधायुपजीवतीतिभूतेरतिभाष ॥ २३ ॥
 वस्तस्यभोक्तुनयनरसनभोधाविमितिपतभोगस्थानमभनमायभेदमाह ॥ जीवस्थेति ॥ २४ ॥ त्वद्विषयस्यस्योर्नतरेकापयवादात्सासन्निधिपूर्वप्राप्त्यय ॥ जीवस्थाना
 द्वादासद्विषयवैराटतमाह ॥ त्वद्वि ॥ यथाभूतसिक्तकोसोअलनादीद्वारादुमलता सर्ववैशेष्यमुपविशतित्वमित्यर्थ ॥ २५ ॥ पृथग्भुयानैक रूपमित्यर्थ ॥ कुतएत
 न्भागतमाह ॥ सुखिन-यसुरानुभवेप्रवृत्तस्यधीरतावस्थतामस्फुरतिननुदु खिनोदुःस्थानुभवेप्रवृत्तस्य ॥ सद्द्विअस्वस्थतरलद्वद्वसमानविषयात्मानमनुभ
 तीत्यतस्तद्विचित्ताप्यादिसतपक्षसंपूर्णतरलध्वनादीप्रमाणैर्नभीयतेइत्यय ॥ २६ ॥

अतएवलोकोपि सुवेपस्य गोपदत्तस्य राजादेः समृद्धाः कर्पूरचन्दोदकसिक्ताः कर्णकुमुधाधूपकसूयादिभिरभिषेकाः प्रसिद्धाः कुबेरस्य नीचस्य तु द्विप्रीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव च अजीवोपात्तकालतरलतरादीयार्मानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन्मुखयतरलताभ्युद्योगावतितावदस्य नडु खप्रसक्तिः ॥ तदास्य सक्कटनायाकार इत्यासंस्यात्समुपमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकार इत्यानुपूर्वमित्यवतर वैलक्षणेन विविधेषां भाषासंशान्म्यत्वेति स्वस्थायस्य भेदनात्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भातसुखाखस्य तैव मुक्तिरिति लक्षणेन सत्त्वादि
तिभिरपः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुखात् भुवकालेकतो जीवस्य नुक्तननु भवत आह ॥ सुखेति ॥ इत्थं प्रहणदद्यात्तार्थः स्वस्य विषयसुखापिकलनकलानुभवस्तद

वेहिमार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य तते शुभाः ॥ यावत्प्रमाणं जीवोयं संशान्म्यस्य परिसुरत् ॥ २७ ॥ तावत्प्रमाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्प्रमाणमधिकं स्फुरति कुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्प्रमाणमेवैनं बद्धं बद्धमवेहि मे ॥ सुखदुःखकलास्यंदोषो जीवस्य नेतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति धाव्यवस्थितिः ॥ सुखदुःखदशयावदानीतेनेन्द्रियैः शरीः ॥ १३० ॥ तावत्सुखसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुखमालोक्य बाहुः खमक्षतीतश्चन्द्रयुः ॥ १३१ ॥ समुद्रस्य तिर्जावो तर्द्वेष्टुमिव तोयधिः ॥ जीवः सुभ्यति हृदयेन संविदांगसुखादि
ना ॥ १३२ ॥ आग्निपेणेव मज्जरिर्मोर्ख्यमेवावकारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ १३३ ॥ सुखदुःखादिना स्तीविते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ नतसुखादिनो तन्मेधाचायमहं स्थितः ॥ १३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो ह निर्वर्णं याति शान्म्यति ॥ सुखाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्वाधसंविदा ॥ १३५ ॥ नतदुःखतां याति जीवः शान्म्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ १३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःस्नेहदीपवत् ॥ दीपवच्छममायाति सुखादिशेहसंक्षये ॥ १३७ ॥ सर्वमेव मिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवैति बुद्ध्याक्षो भंगगच्छति ॥ १३८ ॥

धरागाद्याश्च न स्वबहिः स्वदोषश्च सुखविच्छिन्नतरलीभावनलुपायाजनायानर्धसहस्यदसखजीवस्य धोनिवितरः सुखविश्रांत्यशोपीति शेषमात्रमपि सुखविश्रांत्यतद
भावे मोक्षः स्यादेवेति सतरणासंतरणाभ्यावधमोक्षयोर्द्वयाव्यवस्थितिर्भयो केति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्तमेवार्थप्रपचयति ॥ सुखदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षानीतद्वि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ १३१ ॥ दृष्टेन सुखादिना सुखतत्त्वाधनविषयतदुपायधनादिना तद्गमसंविदाधुभ्यति ॥ अग्रेति सवोधने ॥ १३२ ॥ बौर्ख्यनिरतिशयानंदस्य तत्त्वाज्ञा
नमेवात्र मोक्षो भेकारणम् ॥ केन तर्हि तन्निदन्त्याविश्रान्तिदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मतद्बोधेन ॥ १३३ ॥ सौम्यता विश्रांतिम् ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥
सुखादिशेहो रोगतलक्षणे ॥ १३७ ॥ सर्वजगत्पुत्रविन्यात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमेवमतिद्विभावनात् ॥ आकाशाश्चन्द्रम्य ॥ १३८ ॥

अनेनमसिस्मिन्नाग्नेनहेतुनापृथक्तापृथक्स्यपृथक्स्यथा ॥ कथमस्यस्योऽसिधमभागतत्तथा ॥ अग्नेनेति ॥ इदुग्नेनेनकस्थितनैवआयअग्नेनहिरण्यगर्भेणपृथक्
 र्थाबालनाइसंतिव्याम्यदस्तस्यबोधादइकमेणमुक्तोऽग्नेव्यामीतिलकणमप्येषपयोधमार्गोऽकथयित्वासाधुवानुवसतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ मभस्सट ॥ २० ॥ क्षीपद्वर्शना
 द्रागवसनेद्राभेनपुष्प सट् ॥ २१ ॥ कथमोमयमितराह ॥ सविदाश्वीराभापेयेति ॥ मरुत्तिलभावनानाभाषादीनामधिद्याजीविसिद्धिं अकुरितरागादिहस्यनुरोधपृथाभ्य
 नुप्राक्षयाभासगतदाभापेयस्य ॥ भेदेरुप्यायंत संवारीणेभ्यानभागतस्यस्तिभेदेरुपेनसर्वांगसंस्थितोभेदोतर्गत सारोवज्जासारभ्यआशुमरुटसौगभ्यमिधानुगतज स्यरुन्ना
 रायसन्नि ॥ यथाहेतुर्हृतप्रयकलादिकस्तानर्मनअलारायंतवर्तनस्येनत्यजितइत्यर्थ ॥ २२ ॥ ननुभस्मरजसुवीगभ्यश्चक्षितसन्नादीद्वाराअधोभूलाधारस्थानंयानि ॥
 यथासर्वतस्तेपटनअलमजयतीभिगजानुरोधातलस्यान्विमिसादेकीभूयपनमयभाविपदाभेपायस्यभूलावर्धणोभूत्ससर्वोऽवन्निहिरांयानिद्वदित्यर्थ ॥ २३ ॥

जीवस्यानेनशून्यस्यक किलसोप्तविभ्रम ॥ जीवेनेदंभिवेनेवयथाप्रयमसंगतं ॥ २४ ॥ स्वयस्यविदितोमार्गस्तेनेवापापिगच्छति ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सुत्ससचारयोम्यासुजीवेसरतिनादिपु ॥ १४० ॥ देवपुत्रभावत्यवतर्हीयभ्यवनकयम् ॥ ॥ बूढालोवाच ॥
 जीव क्षोभयतिशुभ्रश्चाणादिपवनावलिम् ॥ ४१ ॥ सविदाश्वीराभापेणसेनान्निवमहीयति ॥ वातस्यदेननेर्दोतर्नज्जासारश्चसंस्थि
 त ॥ ४२ ॥ त्यजत्याशुमसौगभ्यरजभ्यमरुटादिकम् ॥ चक्षिततत्सर्वोयानिगज्जीदिवचनादित्से ॥ ४३ ॥ देहनाडीप्रणालेनयानिशुर्क
 यद्विस्तत ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाशोसिवेत्सिपूर्वाचतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावोद्विकिमुच्यते ॥
 बूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेययासप सुरितममममणि ॥ ४५ ॥ घटावटघटापालतयैवाप्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवदारिद्रुद्वो
 र्वातिनाशवत् ॥ पुणाक्षरवदुच्छूनतस्त्वभावाविदुजुवा ॥ १४६ ॥

तत्तत्तमागत ॥ देवदेरपिदेहोपहृयान्नेत्यस्यभागतइतिपत्ययोक्तपलभावाभावा कइतिराजापृच्छति ॥ देहपुमेति ॥ महोभ्यासोऽस्यमहास आत्मतत्त्वविदसि ॥ आत्म
 भागापुर्देवातिकथयार्थसंस्थितिभगवतीद्विकीशान्येनवेधिसि ॥ ४४ ॥ कथमहंभीटकपाक्षानतथा ॥ आप्येदेति ॥ सर्गादिकाठेसर्गोन्मूलंममप्रदाननमणिगकर्मानुसारेण
 यादयारुधर्मकंयद्यस्तर्थात्मनास्तान्निस्फुरितंस्वययार्थस्यथापठयतएवधर्मकत्वमित्यदि ॥ स्वभावाभावाप्यार्थइत्याह ॥ आपसर्गेइति ॥ ४५ ॥ सौमतिकयटारित्स्वभाव
 विभ्रमदृष्टवमर्षीदिविभ्यादपिसिभाभ्येत सर्गादीनान्यद्वयभासमवात्तकाकानमनसुणोद्वासाच्छिरसिनाछयननिबधनेनतस्यभरणमिषज्जाहृदभाषमपयुक्तमितिबोधनायायसर्गा
 नुपायमभिसामयसर्गायति ॥ कोकेति ॥ समासाह्वादिप्रयादिनिर्धार्यहृदयविषयात्मनासाधुनीयेद्वार्थोच्छ्रित्यय ॥ सौमतिकेपिप्रतिबन्नेदेराकालनियतेस्वभावावेविभ्ये
 वदृष्टव्यवर्थाप्यनिर्धयिपुनारभ्येत्साशयेनदृष्टान्तराह ॥ भारिद्रुदेति ॥ आप्यानामलाराकास्तिकोपायोऽस्तिप्यारायेवदृष्टान्तराह ॥ पुणाक्षरवदिति ॥ ४६ ॥

उक्तलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मकाग्रंजाद्विचतुर्ध्रभादेहाष्यति । तेषु केचित्ज्ञाने देहस्तपक्षीणवासनया भूयो जन्ममेव गतमिति तरे अज्ञानदे
हान्तभूयोजन्मने भवति । यतस्ते भोगेभ्यो घनस्या इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्री वासिष्ठम् । तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ १४८ ॥ कुं मेकुं नस्य जन्मात्रद्वि
र्बलसमागमः ॥ तदा शिष्यस्य सार्द्धपाठित्यादि रह वर्ज्यता ॥ १५ ॥ यथा वर्णिता लक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु आप्लव्यप्रसिद्धलयाभायाशब्दरूपान्न सार्गादिस्य जाव श्रुत्यादिप्रसिद्ध
स्तद्वाश इत्यर्थः ॥ प्रयोगार्थद्विरित्येकेकीडा र्षा मिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमानका मत्स्यकारुहेति भागवद्वैड्यादाः ॥ १९ ॥ वासाननाक्रासज्ञानाभ्यासेन पक्ष्यम् ॥ न दर्श
नमतश्च इत्यर्थः ॥ २॥ इद्यमनुभवचमत्करे कीर्तिते तथा काश्रोतुका मोरा जानाप्रशसमान मस्तुतकया रोषस्य क्षिप्यसमापयेत्याह ॥ असुदारमित्यादिना ॥ ३॥ १४॥ ५॥ ककस्मि
अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्रमंति परि तो विविधा विकारः ॥ प्रक्षीणवासनतथान भवंति केचिद्भयो भवंति च पुन स्त्वितरेष
नास्थाः ॥ १४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० सो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशो नाम पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभावशतोजातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनया भ्यस्य धर्माधर्मवशात् स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमा
नीयधर्माधर्मैर्नृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नोदर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ अस्तु दारं महार्थं च वक्षित्वं वदतां वर ॥
अनुभूतिमुपारूढं दृष्ट्वा च परमार्थं वत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुंदर ॥ पीतिनेवाहते नाहमंतर्थातोऽस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्स
मासनतां तावदात्मार्थं तं वदशुभम् ॥ ततः श्रोष्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भी गिरं तव ॥ ५ ॥ तेन पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ एकतं वीर्यमा
यं एकपदाय यथास्थितम् ॥ ६ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवभ्रत तिन मनोमतमतंगजम् ॥ त्रिवेकविपुलालने शुद्धया धीवरज
या ॥ ७ ॥ तद्वीर्यकल्पकालाग्निगलिते द्रुद्रवोपमम् ॥ रसानां पारदादीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगैकुंभे स्फाटिके विलस
दुचा ॥ अद्भुतं विद्रुतकारं चंद्रे चंद्रइवापितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बहुलकान्ते स्थूलः पार्थवुचाभितः ॥ गंभीरशुक्तिः सुहृदश्चोपलाहनक्षमः
॥ १० ॥ संकल्पितेन क्षीरेण सकृन्मस्तेन पूरितः ॥ अमृतापूरमित्रेन विधिनैवाहताणवः ॥ ११ ॥ तत्र मासाद्रतो वरिद्धं मुनिमं दाहुतिकमः ॥
अमृताब्धौ शुभोगर्भं ईदं रिदु रिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन मुपुवेष्टः ॥ गर्भकमलपद्माक्षं प्रसूतमिव माधवः ॥ १३ ॥
नाधारैकतथापितम् ॥ ६ ॥ आलानेन जवधस्तभे ॥ धीलक्षणायावरत्रयाचमं जवा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधानां विनगलितस्तदेदं द्रव उपमायस्य ॥ पारदकाचनहृदया
दीनरसानां शुर्वयाणामनुरंजनमनुकारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ तत्र शैले भौः ॥ पार्थव्युचाभितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंगीरकुक्षिः ॥ उपलेष्याहननमास्फालनत्र
क्षम ॥ आस्फाल्यमानो प्यरुष्टं निजं सिद्धं द्रव उपपत्तिः ॥ ईदं मासकृन्मस्तेन नारदे संकल्पजेन क्षीरेण पूरितं इति परेणाव्ययः ॥ १० ॥ स्वसकल्पसदृशमृतापूरमनाग्निनेन विभ
क्तेन विधिनैवाहताणवो विविबललोके शुनिप्रसिद्धोऽमृताणवो यथापूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे होतुः कमुनिमं दां इति प्रकमयति प्रवर्तयतीति
शुनिप्रसिद्धतिकम-अमृताब्धौ ईदं रंनुज-प्रसिद्धं द्रव इति वदति ॥ १२ ॥ मासः आपूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

सस्मादटपरिच्छिन्नादभोधेः क्षीराण्यनासपरकिताऽपरद्वयविव ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्लोककमापुपनयनैः सत्कारैरुपन्येतस्त्रिभुव ॥ १६ ॥ विज्ञाताभ्योपाणिवाक्यपा
 निविद्यास्थानानिपेयनयाभिधय ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीस्तटिकाश्रिते ॥ सप्योदितपूर्णद्वितीयाध ॥ १८ ॥ १९ ॥ पङ्कणधारणशीलवपुर्दिक्षामायअभिरत्नवादिनवादिपित्वापरी
 क्षितवरासिर्वाविद्यास्थानयस्तथाभिधमीत्येकेभ्यधोयेत् ॥ २० ॥ सागानां पारपरमाधिगमलत्वज्ञानतभविप्रतचकार ॥ २१ ॥ हेसाधोसकुभ भयत्यरुरस्योद्व ॥
 ननुवीणावरैश्चरत्यस्तभर्तुः समसधर्मद्वयद्विभ्याचूडस्तथाकथमित्यस्तमुष्यते शतमभ्यासतद्वतिसहस्रगुणाद्वते आत्मानत्वननद्वतिपुरुषभूतपाद्येद्वतिहिपूर्वामायोमी
 राद्वद्वनम् ॥ योन्यथास्तमात्मानमभ्यासनिपात्येत् किन्ननलपारपञ्चोरेणात्मापराणिोतिमहाभारतमतिशयकुललाभयनयेत्सकुप्यतेतिचत् ॥ भैरवोय ॥ उपदेश्य

परिपूणसमलानां कुमाद्राभोविनिर्वयौ ॥ इदु सूक्ष्मादिवाभोधेरपरस्तयवार्जित ॥ १४ ॥ द्विने कतिपयैरेवद्विभ्रमभ्याजगामस ॥ अ
 धनं यानांमोदय-शुक्रपदशरीयथा ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्नेसतस्मिन्नारदोमुनि ॥ भावाद्वाहद्ववाशेषविद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 टिने कतिपयैरेवविज्ञाताशेषवाह्नयम् ॥ चकारैनुनिवरअतिर्विषयमिवात्मन ॥ १७ ॥ तनारजतपुत्रेणमुनिनामुनिनायक ॥ रत्ना
 दीप्रतिविधेनसप्योदितइवोद्वुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेनपुत्रमादायब्रह्मलोकसनारद ॥ जगामायस्वपितरंभक्षाणवाभ्यवादयत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवदंनब्रह्मापौत्रमादायततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकंनपवेशयत् ॥ २० ॥ अयाशीर्वाटमात्रेणसर्वज्ञज्ञानपारगम् ॥
 पञ्चतकुभनामानचकारकमलोद्व ॥ २१ ॥ साधासाहमयकुम्भ पौत्रोद्वयजन्मन ॥ पुत्रोहनारदमुने कुम्भनामास्मिंकुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसाभ्यज्ञजपुरेपित्रासहयथासुखम् ॥ चत्वार सुवृढावेदाममलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मातृव्यसामेगायत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ ब्रह्मलोकेमनयद्वयस्तत्रास्मिस्तुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेणजगतिविहराम्यहम् ॥ लीलयापरिपूर्णात्वात्तनुकार्येणकेन
 चित् ॥ २५ ॥ धरांप्रतिनेपदीपततोन्महीतले ॥ रजःस्थर्तिनांगानिस्थानिनायातिर्भवु ॥ २६ ॥ अद्याकाशपथगान्धनद्वयवां
 स्त्वामहंपुर ॥ इहतनागतास्म्यगसर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यामतेचनायस्तदाहस्यस्तत्रास्यविषयपार्थाप्येनाद्यतत्वाभावाद्भरन्मवाहणीरकामपत स्तेनपनोद्यतवादिनीषाङ्क पाषाण-द्रवते इत्यादिद्वैतकार्यंवाक्वाक्य
 यथाभाष्यपयने ॥ तस्यज्ञानबलेनसार्वाभ्युपगमात्काङ्गमगुरावधुर्द्वेत्यादिवाक्येद्वेतिविश्वसोद्वयकुम्भद्वयत्वाद्युक्तिर्नाष्टाननयभूद्वयनादोय ॥ कभणामनसावावासादा
 प्राचूर्द्धितयोरेतिवचनादन्तर्दिपाविभ्यासकभनेमपरमद्वितस्यास्तथाप्यस्यव्यवधानात्वाभावादिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षात्प्राप्तुरभाषाभ्यस्तुभाभावादयपरवत्सत्यमाभादयद्वय
 यथागह ॥ भाष्यमतेनै दीधोब्रह्मणद्विशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तायविभ्यासाद्यैत्यस्यद्विषयविश्रयानिर्देशयति ॥ धरातिति ॥ भविधराप्यतनिभूलेकेसचरतिसतिभेवादीमही
 तलेनपतत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उत्तिकमुपसंहरति ॥ एष इति ॥ हेवनवासनेज्जवनवासगुणांस्तत्कलचित्तशुद्धिचजानर अहमेवउत्पकारजन्मादिमानित्यवित्तमेवत्वपुष्टयेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दानेदस्यादेशश्छादसः ॥ आर्यजनोत्तमेपुपुच्छसुसुतरसकथननिर्भातिर्कुर्यात्येवयतस्तेषुभौ सद्धि सहप्रश्नोत्तरकथनसंन्यवहारेदक्षाअतस्तवयद्यमीसितंतत्तकामपुच्छअहं
 तद्वक्तुदक्षासीतिभावः ॥ २८ ॥ १ ॥ इतिश्र्यावासिष्टमन्तास्यमन्त्रं ॥ १० ॥ पृथग्शानितम.सर्ग ॥ ८६ ॥ ७ ॥ कुम्भप्रशसारोहोत्रनिजहृत्स्वनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपदे
 श्यार्थविश्वसाय्येवपठ्यते ॥ १ ॥ सर्वजन्मपरपरालक्षणेसारे ॥ सधृतेःसचित्तैर्देवाकृणपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भिर्मनुष्यैर्भवानद्रावस्मिन्मंदराचलेसमेपितइतिमन्येस
 भावयामि ॥ वृद्धनैःपुरोवर्तैः ॥ ११ ॥ त्वद्वपदेशान्ममावस्थमाविनीकतायैतिस्वचनायसिद्धवल्क्याह ॥ अर्थाति ॥ १२ ॥ राज्यालाभायपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्थयति ॥
 एषोहमित्यखिलमेवयथानुभूतैवेर्णितंननुभयावनवासतज्ज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्च्यजनोत्तमेषुनिर्भात्यलंहुभगसंन्यवहारदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्ययमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ ज्ञातुंसभाकृतनमस्करणा
 जगामश्यामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १७८ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मोक्षोपायेषुनि०पू०चू०कुम्भजननकथनना
 मषडशीतितमःसर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७३ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ सर्गस्फुरद्भिर्मनुष्यैर्मन्येसंप्रवर्तितोभवान् ॥ अलक्ष्यैःसंभृतैरद्रौ
 बृहद्वर्तैरिवाबुद्धः ॥ १ ॥ अद्यतिशाम्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतःशीतलघतिमे ॥ राज्यालाभादयोष्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरर्गलरसोयत्रसामान्येनविजुंशते ॥ मुक्तरागादिमननंतत्कस्य
 नसुखावाहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवंवादिनिसैवास्त्यवाक्यमाक्षिप्यभूपतेः ॥ भूयःप्रावाचचूडालामुनिदारकरुपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ आस्तामेधकथातावत्सर्वतवर्णितंमया ॥ त्वमेकयथेसाधोक्स्त्वमद्रौकरोषिकम् ॥ ६ ॥ कियत्पथं
 सानयेयंभवतोवनवासिता ॥ सत्यंकार्यचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ देवपुत्रोसिजानासिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकदृतांततज्ज्ञोसिकिमन्यत्कथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वास्त्रिवसांमिवनांर ॥ जानतोपिहिमामार्चक
 यथाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंभूपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ अशंभोतोस्मितत्वज्ञसंस्तुतौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ श्रवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञावनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरालेलि ॥ यथयस्मिन्साधुसमागमेनिरर्गलरसःअपरिच्छिनोब्रह्मानंदोमुक्तरागादिमनयथास्यात्तयासामान्येनदरिद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंशते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कंतुकल्पनमात्रेणतुच्छस्ववद्वनिरर्गलसुखावद्वसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावत् ॥ ५ ॥ एषामयशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 तपुदभितिशेषः ॥ ६ ॥ कियत्काळःपर्यवसानमवधिपर्यस्यासां कियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वदृशाअसत्यंवक्तुंनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनःकूर्हवत्तत्क्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तप्यइतिशेषः ॥ हेनत्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतिः ॥ १० ॥ श्रवतःजायेते ॥ तप्येसतमोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

ननु अक्षरशायामर्थकियासमर्थत्वात्सत्यायावामनाथाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अक्षरशायामपि ॥ २४ ॥ प्राक्तनवासनानाशेषिज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात्र
 यार्कियाफलतुल्यत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मन्त्रदेशे यमिति मन्त्रो धवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितृमहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवात्
 ज्ञानविहायतत्पदमोक्षहेतुरिति विश्वार्थैकस्थित्यद्वयार्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमलत्वाद्यल्पमभिममतादिविषयतया अनर्थायालमित्याशयेनाह ॥ इति
 ॥ २९ ॥ यद्विषयव्यर्थो ह्येव तर्हि कउपादेयत्वमाह ॥ कोहमिति ॥ नावक्षेनेन विचारयति ॥ ३० ॥ विचारद्वयगुर्वभिगमनसेवनपरिग्रहमादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासना चेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्येवोदितामौ र्थान्मरुभूमविवांबुधिः ॥ २९ ॥ यस्य मौर्यक्षयं यातं सर्वबक्षेति भाव
 नात् ॥ नोदति वासना तस्य प्राज्ञस्येवांबुधिर्मरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंस्थगज्जरमरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयो जन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञं यं ज्ञानं निर्वसन्नं मनः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवो न जायते ॥ २७ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ज्ञानमे
 व परश्रेय इति ब्रह्मादयो पिते ॥ प्राहुर्महंतो राजर्षयः किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्टमिताष्टुसी ॥ इत्यनर्थविला
 से स्मिन् रमसो किमहीयते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शाश्वति च तिमोः ॥ राजन्नावक्षसं कस्मात्किमज्ञा इव तद्विषसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरत् ॥ परावारविदां प्रादात्कस्माद्राजन्मसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्मदं विदाशैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यार्कित्वं शिलाकीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिलभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं प्रासंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठान्वध्वदुःश्रेष्ठं धराविवरकीटवत् ॥ ३४ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥ कांतया देवैरूपिण्या तथैव प्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्पाशिविध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ ॥ शिविध्वज उवाच ॥ ॥ अहो नुबोधितारम्यद्यच्चिरात्पुनस्तत्त्वया ॥ मौर्यार्था
 दार्थसमासंगमुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नुमक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समगत्स्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मे पितावर्मे मित्रं मे वरानन ॥ शिष्यो नमस्करो भ्यद्यप्यदौ तव कृपां पुर ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यस्मिन् ज्ञाते न शोच्यते ॥ भवामिनि
 दंतो येन तद्वक्षोपदिशाशुभे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्माध्वरूपः शोधिततत्त्वार्थः अवारमपरतीरचित्माध्वरूपः शोधितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्मदावगतो प्रवासशीतोष्णानिदुःस्वल्पमदस्तुम्बुली आत्मसंविषयस्यांतया विषया अनया तपार्कियया जीवितमायुः क्षिपयन् ॥ ३२ ॥
 सात्वदभिलषितविश्रान्तिस्तुल्यप्रदाज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ नर्हि मयेदानीकथस्येयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अत्र दृष्ट्या निलुक्तास्तपः श्रेष्ठशान्तिविरहिर्मुखदुःश्रेष्ठया येन तया विधः सत्संधाना
 युरुणासममेव पासमाद्वारमुजानलत्वे वा परतदुपदिष्टार्थो धाराविवरकीटवन्निश्चलतिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निदंतः सुखविश्रान्तिः ॥ ३९ ॥

ज्ञानमवाधेयद्वयित्यत्र पापरमज्ञानात्तरकभुक्तनक्षेत्राधानानामभ्येकनक्षेत्रे ॥ किमीदृशतदस्य विषयमेव तज्ज्ञानमन्तान्मन्त्रशक्तिभास ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येति श्रुतेर
 अश्रुतानुपप्रेया स्यात्पोरयोकाकृतवद्वयार्थीर्यस्येत्यत्र धानो भवेत्याह ॥ यदीति ॥ तन्नाहिरद्वैतस्य दृष्टान्त्यथा पादशानद्वयमिष इत्यामि ॥ ४१ ॥ लीलाया अना
 स्त्यपाष्टस्य भुक्तवत् ॥ अक्षयविरस्य सुखस्य भिन्नार्थो ॥ ४२ ॥ श्रुते स्वर्गकामोपजनेत्यादिभिर्धर्मैर्दोषभाभाभ्येन निश्चितं रिशेर्भुक्तसंशयमुपादीयतेतद्वदुपादेयमित्यत्र ॥
 अविशालितं यामाव्य संशयेनारिकभित्तम् ॥ ४३ ॥ भुक्तहेतुमिषपादन्यत्स्यत्तथापि यमपि यमाणुभ्यामप्याथाभादसे ॥ ४४ ॥ शुभं स्वहितमेत्येषाभयं कर्णधुरावाहगीत
 गानमिषवीत्याष्टम् ॥ ४५ ॥ मधारीदृष्टमिमानस्याजनाय ह स्वनिरनोपदर्शनाय वमणिकाशोपात्थानहस्तिकात्थानवभावयितुमनारयति ॥ स्वचरिति ॥ स्वस्मत्तव
 यदधीना दयाधाने विभागा सत्यनेकश ॥ ज्ञानानां परमज्ञानं कतरत्तरकमेवेत् ॥ ४६ ॥ चूहालोवाच ॥ यद्युपादेयवाक्येह
 राजर्षे तद्वदामि ॥ यथाज्ञानमिदं किंचिन्नवक्षेस्याणुकाकवत् ॥ ४७ ॥ अनुपादेयवाक्यस्य वक्तुं श्रुत्स्यर्त्तलया ॥ व्रजस्य फलार्त्तावाच
 स्वमसोवाक्यमविद ॥ ४८ ॥ शिरिषध्वज उवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमया विधिरिव श्रुते ॥ अविशारितमेवाशुसत्यमेतद्वचोमम
 ॥ ४९ ॥ चूहालोवाच ॥ यथायाल पितृवार्क्यं भुक्तहेतुपपादनम् ॥ आदत्तेहितयैव त्वं दृष्टाणो तद्वचोमम ॥ ५० ॥ श्रवणानंतरं बुद्ध्या
 शुभमित्येव भावयन् ॥ शृणुगीतमिव त्यक्त्वा हत्वैथित्वं चामम ॥ ५१ ॥ स्वचरितमदृशतपो दयया शिरसमनयेन विबोधनचबुद्धे ॥ भव
 प्रयस्तु तमहाभतीनां शृणुकथयामि कथाममनो ज्ञम् ॥ ५२ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूहालोपास्थान शिरिषध्व
 जाववाधोनामसमाश्रितमसरा ॥ ५३ ॥ चूहालोवाच ॥ अस्तिकश्चितुमान् श्रीमान्स्थानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्म्योरेषेण यथाधिर्वाहवाहुने ॥ ५४ ॥ कलावानलकुशलो व्यवहारविषक्षण ॥ सर्वसंकल्पसोमोत्तानुजानाति तत्तदम् ॥ ५५ ॥
 अनतयत्नसंसाध्ये सर्चितानि साधने ॥ प्रहत्तो वाहवो वज्रिरभ्यमशोपणे यथा ॥ ५६ ॥ तस्य यत्नेन महता कालनाथ्यवसायिन ॥ सिद्धि
 स्थितानि किंवानसि द्यास्तु प्रताप्ननाम् ॥ ५७ ॥ प्रहृतिमुपमप्रज्ञाप्रयुक्ते च देवदेवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्वं समवाप्नोत्यविब्रतभा ॥ ५८ ॥
 तिनसदृशतया मद्रतीनामपि बुद्धेशिरसमनयेन विचारोदयद्वारा उत्तरेषां बुद्धिर्बोधनमहाभतीनां च स एष मधमयसुतरयत्साभयाधिपम् ॥ विशेषणपरनिपात अष्टादश ॥ ई
 दृशकथाक्रमकथयामि शेषवत्स्य ॥ ५९ ॥ इति श्रीवाचसंक्षेपे ० तात्पर्यप्रकाशे नि पू समाशीलितम सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ श्रीरघुप्रीध्वनामणिप्राममुपेक्ष्यतपसा
 धिराण ॥ काचकश्चिन्मणिर्वात्स्याज्यादिकथोच्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविरुद्धयो औवाधैराप्यसर्वसत्यागादिगुणस्यारक्ष्याः सत्यमस्थानमावासभूत ॥ यथा अदिद्वयं
 दवानलस्य अद्वैतमविद्वद्वयो स्थानतद्वत् ॥ २ ॥ तत्परमात्मन्यद्वैतज्ञानान्ति ॥ ३ ॥ सर्वाकारतवाह ॥ अनेनेति ॥ अनेनेत्येव जपश्चेतसाधार्यनाभ्येपणादिगोचरेषु धर्मैः ससाध्ये
 ष्वनामये साधनेतय आदीपयत्स ॥ ४ ॥ अभ्यवसायिनोद्वेनियधयतस्तस्य मद्रतीनामायासेन यत्नेनात्मकाकालेनैव विनामणि सिद्धोत्प्रेरित ॥ दृढोद्योगे फलशब्दस्य गार्हानियम्
 दत्तैरायति ॥ किंचेति ॥ ५ ॥ मन्त्रादिति ॥ आश्रितोत्प्रेरिष ॥ ६ ॥

यथा कश्चिद्दयाचलश्यास्यो मुनिसन्धैवोदितो महुं हलाप्यमपि धां त्यागो रावुं न हृतस्य भिवदुष्प्राप्यथ लितद्वदशैत्यर्थः ॥ ६ ॥ अतएव मणिराजानां इदं ईश्वरे तस्मिंश्चित्ता
 मणौ निश्चयवान्सनवभूय ॥ सुदीनोदतिद्रतम् ॥ ७ ॥ स्मयो विस्मयस्तच्छालिना संभयशालिनायाते न मनसा इदं दृश्यमाणकारय ॥ ८ ॥ अयं मणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
 मणिरितेभ्यम् ॥ मणिश्चेत्स्यात्तर्तर्हिसमव्यत्यक्षेन भवेत् ॥ न तर्हि परीक्षणापरस्य शान्तिस्य शेषमितीच्छागिलाप ॥ नरस्य शांतिनस्य शोयम् ॥ यतः कदाचिन्मणिश्चेदजाप्यस्य
 ममस्पर्शो न धर्नान्न वेत् ॥ ९ ॥ इति शकाधार्वाजमाह ॥ नैतावनेति ॥ आगमो नैतिज्ञानकम् ॥ १० ॥ कथं तर्हि प्रत्यक्षरालोको दर्शनं तत्राह ॥ कृपण इति ॥ कृपणो हं स्वका
 मणिमग्रे स्थितप्रसंहस्तप्राप्य ददर्श सः ॥ मेरावुदयशृंगस्थो मुनिरिदुं भिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेंद्रेन तु निश्चयवानसौ ॥ राज्ञेद्रा
 नितिसंवासे सुदीन इव पामरः ॥ ७ ॥ इदं संचितयामास मनसा स्मयशालिना ॥ संप्राप्तापेक्षया दीर्घदुःखसंभयशालिना ॥ ८ ॥ अयं म
 णिर्माणिर्नायं मणिश्चेत्तद्रवेत्समः ॥ स्पृशामिनस्पृशाम्येनो कदाचित्स्पृशतो ब्रजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैव कालेन मणोद्विः किल सिद्ध्यति ॥ यत्ने
 न जीवितो न सिद्ध्यतीत्यागमकमः ॥ १० ॥ कृपणः कृणितेनादृशालो लालातलतोपमम् ॥ रत्नालोको प्रपश्यामि द्विचंद्रत्वमिव भ्रमात्
 ॥ ११ ॥ कुत एतावती स्फोता भगवत्संपन्ममागता ॥ अधुनैव यदा प्रोमिमणोद्विः सर्वासिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेव महांतस्ते महामागया भवं
 ति हि ॥ येषामल्लेन कालेन भवंत्यस्मिन्मुखाः श्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्यतपाः साधुवराकोमानुपः किल ॥ सिद्धयः कथमायाति मामभागे
 कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवं विकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञः पराकृशन् ॥ नमणिग्रहणे यत्नमकार्षीन्मोर्त्यमोहितः ॥ १५ ॥ न यदा येन लब्धव्यं न त
 ल्माप्तोत्स्यो तद्रा ॥ चिंतामणिरवाप्तोपि दुर्धया होल यो ज्ञेयतः ॥ १६ ॥ इति तस्मिन् स्थिते यातो मणिरुडो यसिद्धयः ॥ त्यजंति ह्यवमं तारं
 शरो गुणमिवो ज्ञेयतः ॥ १७ ॥ इत्याप्राज्ञपदपुंसः संयांति किल सिद्धयः ॥ आगताः संप्रयच्छंति सर्वयांस्त्यसहस्यलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
 क्रियायत्नं च केरं तद्रसाधने ॥ नोद्विजंते स्वकार्येषु जना अथ वसायिनः ॥ १९ ॥ ददशायिकचद्रूपं काचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
 सिद्धैः पुरस्कृतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयं चिंतामणिरिति मूढस्तस्मिन्मवस्तुताम् ॥ बुबुधेभो हितो ह्यज्ञो ह्यदहेभेति पश्यति ॥ २१ ॥

पृथक्पृथक् कृणितेनाभातिसकुचिनेनादृशालो लालातलतोपमरत्नालोको भगवत्पश्यति ॥ ११ ॥ भाव्यपुण्यतत्सपत्न ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कुतो नाकार्षीन्
 वाह ॥ नयदिति ॥ लब्धव्ययदि विशेषः ॥ १६ ॥ किमर्थमुडो यगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्तजतिहीति ॥ यथा भौल्याटं ज्वितः शरो गुणमौर्वात्यजतिनद्वत् ॥ १७ ॥ ननु त्वया सपु
 त्रवो ह्यवहारविचक्षण इति कथं पकमेउक्तस्तस्याविचक्षणतामणिसिद्धिकाले कथं गतत्राह ॥ इत्येति ॥ सिद्धयश्च भगवत् सत्यपुत्राज्ञापदविचक्षणतां संप्रयच्छति ॥ असहति
 अतः हमात्रे उपेक्षेकेन पुंसि अलयाति अपागच्छत्यश्च सौतस्य प्राक्तनमपि प्राज्ञापदविचक्षणत्वद्वत्वाविनाश्यसंयांति किलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ न देवा इदमादाय ददयत्यपराधि नम् ॥
 बुद्धिस्तस्यापकर्षितेनासौ ददयतेत्यत इति ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति हि परिहासपरैरत एव वचकैः सिद्धैः पुरस्कृतमपेक्षया भितम् ॥ २० ॥ वस्तुता उपदेयताम् ॥ २१ ॥

पर ॥ प्रियधनपाभ्यास्तिसपदम् ॥ २१ ॥ पदमदरायहृषण्यशीनः स्वभासजहावसाह ॥ इतिहति ॥ अतः ॥ १० ॥ पदमदरायहृषण्यशीनः स्वभासजहावसाह ॥ इतिहति ॥ अतः ॥ १० ॥
 इत्य ॥ १५ ॥ पाभापदककालादेर्निभाकानिर्विगाढनीका ॥ श्रीलक्ष्म्येयथासमाअनुकषायलुप्येत्यियायत् ॥ २१ ॥ तस्याभ्योरभ्यभेदः स्वहेतुपुराकाष्ठसुषहृति ॥ इ
 रानीति ॥ श्रीलक्ष्मिभवेनयानिहृत्वातिदसिद्धातितातिसर्वस्वनाशोरोरायः सकाराभ्यापिकारयामरणेनाभाषतिश्रीलक्ष्म्याप्यभेदस्वविद्यामापदाविसहस्रभ्योपिहृत्स्वदर्शनात्
 अद्योपद्विधिमिधरज्जुसर्पस्यलजलम् ॥ चंद्रौदौकृतेधित्तातोमोहोऽप्यतविषम् ॥ २२ ॥ तदन्धमणिमाटायप्रार्त्तनीचश्रियंजहौ ॥ स
 र्वचित्तमणेरस्मात्पाप्यतेकिधनैरिह ॥ २३ ॥ देशोयमसुखोक्तसोजनेथापिभिरावत ॥ किंतुदेहगतप्रार्थिकेनाममभधव ॥ २४ ॥
 दूरगत्वायथाकर्मसुखतिष्ठामिसपटा ॥ इत्याटायमणिमूढः शून्यकाननमाययी ॥ २५ ॥ तत्रकाचकणेनासौतेनताभापदययी ॥ क
 ज्जलदेरिवनिभामौल्यस्येवागयासमा ॥ २६ ॥ दुःखानिमौल्यविभवेनभवतिथानिनीवापदानचजराभरणेनतानि ॥ सर्वापदांशिर
 सितिष्ठतिनील्यनेककृष्णजनस्यवपुषामिवकशजालम् ॥ २७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० ति० पू० चूडालापास्थानेमणिकाचापास्था
 ननामअष्टाशीतितमसग ॥ ८८ ॥ ६३ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ अयेममपररभ्यज्ज्ञातंशृणुभूमिप ॥ परप्रबोधनबुद्धसा
 धोसदृशमात्मन ॥ १ ॥ अस्तिविध्यवनेहस्तीमहायूयपयुपय ॥ आगत्स्याशुद्ध्याबुद्ध्यार्वियेनेवोदितस्वत ॥ २ ॥ वज्राविधिपमौठी
 योतस्यकांदरानौसितौ ॥ कल्यानलशिरसातुल्योसुमेरुभूलनक्षमौ ॥ ३ ॥ सबद्धोलहजालेनहस्तिपेनकिलाभित ॥ मुनीद्रिणेवविध्या
 द्रिपेद्रिणेववाचलि ॥ ४ ॥ निवद्धोयत्रणामापशक्तकुमार्दितो गज ॥ तंजगामप्यथाधारेनवाभौपुरमेतियाम् ॥ ५ ॥ रिपौहस्तिपेके
 दूरादपश्यतिसवारण ॥ अयसमुद्रकयास्मिन्ननायदिवसजयम् ॥ ६ ॥

इत्यपदिक्कयायानस्यापिपतिमौल्यं हृत्स्वसहस्रदर्शनाच्च ॥ अतः सदायशिरसिमौल्यमेवैकतिष्ठति ॥ यथाजनस्यसर्वस्यशिरसि कृष्णकेयाजालतिष्ठतिहृत्स्वस्य ॥ २७ ॥
 द्विर्वाचसंभक्तस्यपकायोनि० पू० अष्टाशीतितमसग ॥ ८८ ॥ चूडालोवाच ॥ अस्तिविध्यवनेहस्तीमहायूयपयुपय ॥ आगत्स्याशुद्ध्याबुद्ध्यार्वियेनेवोदितस्वत ॥ २ ॥ वज्राविधिपमौठी
 योतस्यकांदरानौसितौ ॥ कल्यानलशिरसातुल्योसुमेरुभूलनक्षमौ ॥ ३ ॥ सबद्धोलहजालेनहस्तिपेनकिलाभित ॥ मुनीद्रिणेवविध्या
 द्रिपेद्रिणेववाचलि ॥ ४ ॥ निवद्धोयत्रणामापशक्तकुमार्दितो गज ॥ तंजगामप्यथाधारेनवाभौपुरमेतियाम् ॥ ५ ॥ रिपौहस्तिपेके
 दूरादपश्यतिसवारण ॥ अयसमुद्रकयास्मिन्ननायदिवसजयम् ॥ ६ ॥

१ ॥ १५ ॥ पाभ्यास्तिसपदम् ॥ कदाप्यसमाहितत्वादौविकल्पाद्यनेवेअपूर्वेहरारादौदसमानमिपुरयाभ्ययामतिताय ॥ ५ ॥ समुद्रकेजालसपुट ॥ ६ ॥

किंकिणीनिवकाणं ध्वनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्या आर्णालं कवाटं विष्कं भम् ॥ अशुरो वलि रिव ॥ ८ ॥ रिपुर्हस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालरोस्तालनरुमारुहस्तनलस्य हस्ति
 नोभूषिप्रपात ॥ यथावलि यद्देवदयमिति भुवनि यस्तथ प्रथमेन पदेन भुवद्वितीयेन स्वर्गमतिक्रमत्स्तीयपादपूर्य्यमेरो सकाशाद्वलेर्भूषिप्रपाततद्विलयर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
 ल्पादयम् ॥ १२ ॥ इतिकलप्रथितनयसन् ॥ १३ ॥ निगडभूहृथखलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्योद्देशे धीश्च यस्य तथा विधसन् ॥ १६ ॥ भेदशिरपादादिभगम
 खेदादिगडनिर्भेदयत्नवान्समन्तजः ॥ चकार किंकिणीकाणं मुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यां यत्नतस्तथाभ्यामुद्धर्तद्वितयेनसः ॥ वभं
 जशृखलजालं स्वर्गार्णालमिवाशुरः ॥ ८ ॥ तंतस्य निगडच्छेदमपश्यदूरतोरिपुः ॥ बलेः स्वर्गावदलन्हरिर्भेरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्य विच्छि
 न्नप्राशस्य भूषितालतरोरिपुः ॥ पपातक्रमतः स्वर्गहरिर्भेरौ वलि रिव ॥ १० ॥ सपत्नपादपथाभ्यामप्राप्य करिणः शिरः ॥ पपातोर्व्याफलं
 पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरः पतितं दृष्ट्वा महेशः करुणाययौ ॥ स्फुरत्स्फारुणाः संतः संनितियर्भगतावपि ॥ १२ ॥ पतितं दलया
 मीति किंनममपारुषम् ॥ वारणापीतिकलयत्नजयानसतोरिपुम् ॥ १३ ॥ केवलं निगडव्यूहं विदार्या भिजगामह ॥ विततं सेतुमुत्सा
 र्यं विपुलैष्वहवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्लिष्य मातंगो भक्तजालं जगामह ॥ विदार्य मेघसंघातं नभसीव दिवाकरः ॥ १५ ॥ गते गजे समु
 तस्यो हस्तिपः स्वस्य देहधीः ॥ गजेनैव समंतस्य व्यथयदूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलत्तालशिरवरात्स तथा पतितोऽपि सन् ॥ नभेदमापदुर्भेदा
 मन्मदेहादुराक्तनाम् ॥ १७ ॥ वर्धते प्रादृशीवाभ्रं कुकार्यं प्लसतां बलम् ॥ आसीदधिकमुत्साहो स च चक्रमणे तदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
 द्वांगो गते भेदुः खमाययौ ॥ अगत्योपगतौ तर्धे निधान इव वर्धनः ॥ १९ ॥ सोन्विये पगजं यत्नलाहुल्मकांतरित्वेन ॥ पयोदीपं दितं भो
 कुरादुरिदुमिवां वरे ॥ २० ॥ चिरेणालभते भेदं क्रस्मिंश्चित्कानने स्थितम् ॥ विश्रांतं तत्तरुतले समरदिबनिर्गतम् ॥ २१ ॥ अथ यच्चस्थि
 तानागलजतद्वंधनक्षमम् ॥ परयाराजसाम्प्रधानजालं पटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयं च केहस्तिपः कानने भितः ॥ सर्वादिक्रं विधिभू
 मौसमुद्रवलपं यथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्थगद्यद्वाललतौ घेन सतं शठः ॥ शून्यतातंतुजालेन शरकाल इवां वरम् ॥ २४ ॥ दिनैः कतिपयैरेव वा
 रणो विहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितः खातेशुष्काब्धौ विवपवर्तः ॥ २५ ॥ ब्रजन्पयार्कतौ कूपे पातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्धौ भागे
 गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणे पञ्चांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धे अणुसप्रयुक्तोपायौ यस्य ॥ अतएव गते जः ॥ १९ ॥ पयोदैः पिबितल्लन्म
 ॥ २० ॥ २१ ॥ तत्र सन्निधौ ॥ गजे लपदानाभासकजनानां भूमाबाहुल्ययस्या तथा विधयाराजप्रयुक्तया खातासामभ्या ॥ २२ ॥ चिधिः खटा ॥ २३ ॥ शटो वचकः ॥ शून्यता
 पिधायकतनुजालभायेण शुश्रावपदलेन शरकालो वरिविगतखतमुपरिवाललताजालेन स्थगयत आच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्यार्कतौ बलयाकारे तस्मिन् कूपे खतशु
 ष्काब्धौ भागे ब्रजन्पयार्कतौ कूपे पातालतलभीपणे ॥ २६ ॥

[illegible]

अहंमतिरभिमानरूपा अविद्या ॥ यथा अखिला अभनीहाराहिकलकायेनशारादभिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपत्त्यगोपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मपरमपुरुषार्थः स्वतएव हृदिसंज्ञा
रसपुरतीति सर्वस्यागएव बोधः पर्यवसितः परमानन्दश्चित्तमणिर्नतल्लोपोतदुपस्थान्यदन्वेधितव्यमित्याराधेनाह ॥ मनोभावेदिति ॥ त्वनृत्यकृत्याभिमानपरिशेषात्प्राप्त्यागविक
लैराहत इति न पूर्णता प्राप्त इत्याह ॥ त्यागात्प्रागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेव प्राप्तेः सर्वस्य गोविधिश्चासस्तवाभूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इति चित्तयासकस्य
यद्वेगोचिरद्विगतसत्तल्लेखसर्वस्याग प्रोदुष्यगतः ॥ १३ ॥ यथाश्रमाभ्येति आहंमदपि दृष्टव्येति स्वीकरोति ॥ १४ ॥ चित्तत्यागएव मुख्य सर्वस्यागश्चित्तयागतुसत्याचि तदुस्यजनि
तेन नुसकस्यद्वाराजमेव सयुहीतमिति न कस्यापि त्यागल्लेखनिष्ठ इत्याशयेनाह ॥ चित्तैवेति द्वाभ्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रागविहगम कपोनादि ॥ १७ ॥ सर्वस्यागस्य फलनि
कैवल्यसर्वसंन्यागोशेषितार्हंमतिस्त्वया ॥ यथा खिलकलंकेन स्वसत्तेवानिलेन खे ॥ १० ॥ मनोभावेन हृदस्य कैजगदायाति पूर्णताम् ॥
त्यागात्प्रागविकल्पैस्त्वं स्वमभादेरिवाहतः ॥ ११ ॥ नायं स परमानन्दः सर्वस्यागो महोदयः ॥ कोप्युच्चैरत्यएवासो विरसाध्यो महानिति
॥ १२ ॥ चित्तयतिगते वद्विंसं कस्य ग्रहणे शनैः ॥ वात्ययेव वनस्पदं त्यागः प्रोदुष्यते गतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्याकुतस्तस्य चित्तानप्याह
णोति यः ॥ पवनस्पदं युक्तस्य निःस्पन्दं कुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चित्तैव चित्तमित्याहुः संकल्पेतरनामकम् ॥ तस्याभवे स्फुरंत्यां तु चित्तं त्यक्तं कथं
भवति ॥ १५ ॥ चित्तोर्चितायुहीते तु निजगजालकक्षणात् ॥ कथमासाद्यते साधो सर्वत्यागो निरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनांतस्यागः
प्रोदुष्यते गतः ॥ शब्दसंश्रवणेनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वं परं सर्वत्याग आदायते गतः ॥ आभं यथापूजितो जंतुः स दुःखं
न करोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वस्यागमणावेवं गते कमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्हृदस्त्वया संकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वया तस्मिन् रूपस्येव दुः
खेदृष्टिभ्रमादिते ॥ आत्यैकभावनावदाजलं दैशशिनायथा ॥ २० ॥ अवासनमनासक्त्या कृतानंतास्वासना ॥ आद्यतमं व्यविषमाहुः
खाद्यैव तपःक्रिया ॥ २१ ॥ अभितानंदमुत्सज्य सुखाध्ययः प्रवर्तते ॥ मितेव सुनिदुःसाध्योऽस्मात्सहासशठः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागं समा
प्यन्नवैषसाधितस्त्वया ॥ तथाहुः खैकताज्ञानवद्भवनवसद्यनि ॥ २३ ॥ राज्यबंधाद्विनिष्क्रम्य प्रसरुदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा

धोवद्भोसिहृदबंधनैः ॥ २४ ॥

श्चित्तत्वत्यागेनाप्याज्जगतीतमिवेत्युपेक्षते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पुण्यस्यानिमजितस्याधुपूजनेदक्षाभ्यारदावनर्थः प्रसिद्धः किंपुनः प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजने इत्याशयेनाह ॥
आभं यदिति ॥ १८ ॥ ततः कोलौकाचखडगे यो मयार्थणिबुद्ध्यायुहीतस्तमाह ॥ तप इति ॥ १९ ॥ हु खेहेतुल्लाहु खेपाश्यामि त्येव भावनादृढनिश्चयः ॥ जलेदौ प्रतिविम्बचद्रे सत्यशरीरा
नोभावनवद्वेलेष्यः ॥ २० ॥ पूर्वभावसनयथास्यान्तया आनासक्त्या सर्वस्यागमुपैकस्य व्यादनतासत्वासासनतपःक्रियाकलासात्तदृथा ॥ यदुधनदारादित्यगादादौ विषमा अनेक
लसं विषमामप्येव नवासशीतवतादिसहनाद्विषमैतिहु खेद्यैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अभितात्मानदसुखाध्य च सर्वस्यागमुख्यमितिहु साध्यं च तप आदि वस्तु नियः प्रवर्तते सशठः अमि
तलसत्वरूपवियदित्वा तस्याल्लेख्यः ॥ २२ ॥ वनसद्यनिमजितप्रावर्णतपकारतपोहु खैकतेजनाप्रयोजकाज्ञानेन च वद्भवनत्वयापुष्पशक्रसमारब्धः सर्वत्यागो न साधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनरासप्रजाततां प्रागनुभूतवृत्तस्तु कुमाराणां वनवासश्च । नानाधिकद्रुत्वं प्रमथ्य ॥ १५ ॥ स्वद्विकाराकलपरिच ॥ २६ ॥ उपपादिमणिं साधकचरिप्रसाभ्यमुपसहति ॥ इत्यभि
 नि ॥ अगद्व्यप्रमनमपानम्यनराधरिषमप्यप्रकथयामाससम्यक्प्रकटितस्फुटीकृतम् ॥ तन्मणिकाचराटीतिकेभेषभुक्तरीत्यात्स्वपमेवविचार्यतश्चतोरुत्थासर्वत्वा
 गतपाशपर्यर्थात्तन्मणिकदमलनिर्देशोपेक्षितदेवत्वचित्तकोशेति धायकलयाभिपरीतीपरिणतिरित्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहात्म्यप्रकरणेति ० पू० नमस्तिम
 रसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इदं वक्ष्ये महासाताराटीतिकमुदीयतः ॥ कथेनराक्षस्यरितोपातस्यागतिद्वये ॥ १ ॥ वलनस्तत्त्वस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोपायः ॥ स्योवि
 दिगुणाएवतेषिताः शीतवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तइत्यलुब्धवानस्मि ॥ नल
 व्यधानमवान्साधोः स्फटिकस्यापि सर्वाङ्गिका ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणियत्नकथासमानमभ्यक्षयाप्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्विध्यमेवमम
 लस्वयमेवमुत्थापयदस्ति तत्परिणतिरित्युक्तकोशः ॥ २७ ॥ ॥ इत्याप्येवा० वा० दे० भाक्षोपायेषु नि० पू० चू० चित्तमणिं साधकदत्तांत
 विवरणानामनवतितमस्रगः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ चूडालावाच ॥ ॥ इदानीं राजराईलवस्तुसंप्रतिपत्तये ॥ शृणुर्विष्ये महात्तांत
 विदतिस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौ विविध्यवनेहस्तीसोस्मिन्भूमितलेभवान् ॥ यौवैराग्यविवेकोत्तमोऽहोतस्यदर्शनोसिताः ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाक्रान्तिस्वरोहस्तिपस्थितः ॥ तदज्ञानतवाक्रान्तिस्वरतवद्रुत्वं दम् ॥ ३ ॥ अतिशकोप्यशक्तेनद्रुत्वं स्वभयाद्रयम् ॥ इत्सीह
 स्तिपकेनवराजन्मोत्सृजनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारेणवारणपरिचयितः ॥ तदारापाशजालनमवानापदमावतः ॥ ५ ॥ आशाहि
 तोहरज्जुभ्योविपमाविपुलाहवा ॥ कालेनक्षीयतेलोहवज्जातुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्देवेस्तवेवैरागजालनमवानापदमावतः ॥ ७ ॥ अशाहि
 क्रोडाप्यध्वमेककम् ॥ ८ ॥ यद्दमजगज्जगजोऽष्टवलजालवधनम् ॥ तत्तत्प्राजभवान्भोगभोगैर्नराभ्यनकटकम् ॥ ९ ॥ कदाचित्सुक
 रेशश्चरत्खलापधमदन्तम् ॥ नवस्यमनसस्साधोभोगाशाविनिवारणम् ॥ १० ॥ यद्विभेपादयत्सुखं यद्वहस्तिपकोपतत् ॥ त्वचित्प्राजानित
 द्वाभ्यमज्ञानपतिवक्रतम् ॥ १० ॥ यदाविरक्तपुरुषोभोगाशात्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेऽज्ञानछयेदक्षेपिश्राववत् ॥ ११ ॥ यदावि
 वकपुरुषोभोगान्स्त्वज्यतिष्ठति ॥ तदापलायतेऽज्ञानछिन्नेदक्षेपिश्राववत् ॥ १२ ॥ ॥ स्यात्तत्सकारिणीम् ॥ १ ॥ यौनस्यद्वैवरातीतीधिरभ्यविधे
 कास्थविस्त्वयम् ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशकोहलजालनपित्तमशक्तेनद्रुत्वं नापिरीत्यर्थः ॥ तदाह स्वभयाद्रयनीयसः ॥ ३ ॥ सवज्जोहोऽज्ञानेन्युत्किंप्रकटयति ॥ यदिति ॥ य
 दितोपधितोहइतिपरः ॥ अथराधावामिभ्याम्यस्यापराह ॥ राजपाळनकालेनदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ रिधीइतिपकेभूरावपधतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुवाहरति ॥ यदिति ॥
 इदंरहस्ये ॥ अज्ञानस्यशेतनत्वभातोप्यवरोपय ॥ ७ ॥ इताभ्यापराहताभ्यापिसुकोलास्यर्थाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपतभ्यावपध्याभ्यामनाप्यकरिणः शिरः पयानोभ्यामि
 तियपुक्तकहप्यपानेनरार्थयति ॥ यद्विषयेति ॥ यदित्यप्याशब्दतिर्याकृतत्वयापातिरितिपञ्चजरीलमपित्ययम् ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यदिति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १२ ॥ क्षत्रेति स्थितौ भूतमभिमनस्सापस्तत्त्वज्ञानेन निर्मलस्कान्तलक्षणेन महासिनेनानिदितदानीमेव ते चूडालोकिप्रवणान्स्ववीधावसरोभूदिति तावः ॥ १४ ॥ तेन त्वदुपेक्षिता
 ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्यभ्यागविधौ तदैव तदथागतपणितमज्ञानयथाधानायेष्वस्तत्तदैव लक्षणातस्तत्त्वानप स्वातन्त्र्येनानन्दनिष्पदित्वार्थः ॥ १६ ॥ सत्त्वात्तवल्लयचक्रेदल्लुकेल्लास्यमहा
 यदिति ॥ १७ ॥ परपाराजसामप्यगजल्लयदभूमेत्यत्रोक्तो राजसामर्थ्यरूपदयति ॥ यान्त्येति ॥ तस्यगजारेर्हस्तिपकस्य राजसम्युक्तोऽर्थः स्वातन्त्र्यमपीत्यप्युक्तोऽर्थः
 ज्ञानविचारानन्दलक्षणेन सत्त्वस्थितिरिति पदवत् अन्त्यतरचारेणोत्तरगौर्ध्वभूता ॥ चित्तैव सविवेकस्य सर्वस्य भित्तभावनः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोऽपि सन् यमुक्तविवेकसंपन्नो ग
 जैः अनेन ज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिमन्यते तस्मात्तस्मात् ॥ १९ ॥ उपर्यस्थगयद्वाल्लतौ येन सतरादल्लयस्थानस्य रूपादिति ॥ १९ ॥ स ज्ञानदत्तिभिः शान्तिक्षित्यादिगुणैः सा
 धु ज्ञानसमागमैश्च देयदावता ॥ २० ॥ इति भूयत्तद्वदत्तेन हस्तिपकनसः ॥ तिल्लयथापि दुस्तेन भूयत्तनियथावलिखितस्युपसहारस्य तात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्युक्ताधीति ॥ १९ ॥ उ
 भौ गौ येनूनमुमुक्तेपतस्य ज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेककचच्छिन्ने कुलायस्तद्वतो यथा ॥ २३ ॥ यदावनप्रयातस्त्वत्तदा ज्ञानक्षतं त्वया ॥ पति
 तंस त्वनिहतं मनस्त्यागमहासिना ॥ २४ ॥ तेन भूयः समुत्थाप्यस्मत्वापरिश्रमं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखातोस्मिन्गहनेत्वं नियोजितः ॥ २५ ॥ तद्
 वाषातयिष्यस्त्वयं यज्ञानंतथागतम् ॥ राज्यत्यागविधौ तत्त्वानाह निष्यक्षयं गतम् ॥ २६ ॥ यत्त्वा तवल्लयस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
 पदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ २७ ॥ यातस्य राजराजश्रीगजारेत्तुपसतम ॥ सात्वत्ज्ञानद्वयते श्रितं ॥ भ्यंतरसारिणी ॥ २८ ॥ त्वं
 गजेदस्त्वयं साधो दीर्घने गजोऽपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसाभितः ॥ २९ ॥ यत्त्वा तवल्लयोल्लताभिरवगुठितः ॥ आहतं
 तत्तपदुःखमीपसज्जनदत्तिभिः ॥ ३० ॥ इत्यथापि तपःस्वातेदुःखेऽस्मिन्मुदारुणं ॥ स्थितोसि पातालतल्लवणवद्भयं यथावलिः ॥ ३१ ॥ ग
 जस्त्वमाशानिगडानिवैरी मोहो निखातः पुनरुग्रबंधः ॥ महान्तं विंध्य उदतं इत्थं त्वदीय उक्तः कुरुयत्करोपि ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० ॥ ३० ॥ ॥ इ० वा० वा० ॥ ३० ॥
 मो० नि० पू० चू० ॥ हस्तिकाख्यानतापयं विवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यदुक्तं नयशास्त्रिन्यातया
 विदितवेषया ॥ तदा चूडालयाज्ञानंतकस्मान्नो रीकृतम् ॥ १ ॥ साहित्यविदामुत्थापयद्यत्किं करोति च ॥ तत्सर्वं सत्यमेवांगतदनुष्ठेय
 मादरात् ॥ २ ॥ अयं चेद्वचनंतस्य स्वयाननुष्ठितं पृथक् ॥ तत्सर्वं संपरित्यागः कस्मान्न निपुणीकृतः ॥ ३ ॥ क्लमनुक्तचपि बाक्याह ॥ गजदत्ति ॥
 लगजः ॥ आशास्त्वनिगडानि ॥ मोहो वैरी हस्तिपकः ॥ उपतपःसिनिर्बंध एव निरवतः ॥ महान्तं विंध्यः ॥ इत्थं त्वदीय उदतो वत्ततो मया हस्ति काख्यानोक्तः ॥ एवं परिज्ञायत परः स्वा
 तादुहस्य तस्य रिपो न रथापयत्करोपि तत्कुरुमाविलदयित्वार्थः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० वा० ॥ ३० ॥ ॥ इ० वा० वा० ॥ ३० ॥
 तत्करोपि तद्विषयः ॥ आह भवदीवह ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितं तदैवाज्ञानपणितं सन्न निदितं भित्तयोक्तं तदानीमममनस्सागोपायं केनोपदिष्टो मया परोक्षेति राजराको
 वितकं यती चूडालोवाच ॥ यदुक्तं भिति ॥ १ ॥ तस्या अतस्त्वचित्तादृतवादिनीत्यादिशकावारयति ॥ साद्वोति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मवृद्ध्या चिरं जीवेदुरुद्व्या
 विशेषतः परबुद्धिर्विनाशायती बुद्धिः भल्लयकरीतिवचनात्कीदृक्षि भूमेऽप्युत्थापयन्नुद्धिनिश्चितसर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्तर्हि स एव लयाकुतो न स्थिरीकृत इत्याह ॥ अयं चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागाद्यपि सिद्धं सन्नपरित्यागाद्यप्येतस्य स्वर्गिकतज्जगद्भूतिर्विधास्तत्सोदयस्तथेतित्वदीवोक्तम् नञ्मयात्यकाराज्यादिपुन स्वीकृतम् तत्कथमयासव
 त्यागतानिपुणांरुद्रमिति शिरस्त्रिभ्यज पृच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४॥ केवलसर्वसत्यागोरोचनाद्व्यतिस्तत्तथैतिथयापागुक्तमेवस्त्योत्तरम् विवेकाभावारजसौनवप्रतिपन्नलक्ष्यवनाश्रम
 कृदाकमन्तराशिर्यस्यदेशवर्तिन शयत्याजितेकयाषट्विधकथाप्याहकारपारित्यज्यपूर्णोष्ठविष्मदीतिथमभ्यभनारवैलादुद्दिष्टिश्चरमन्नतरार्थीगूढाभिसधिनैवधूढालोवा
 य ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वपिषड्वैधतत्पागोसर्वभ्याग सिद्धम् नञ्मयात्यदयस्तत्सर्वमपि न सर्वथा ॥ अहकारोद्विराज्यादिकमभतिकथयस्तत्समिर्तामभ्यनेनत्याल्लेतिप्राप्त्या
 शब्दसर्वत्यागसर्वसिद्धिर्निभाषय ॥ यद्यहकारोत्तराराभ्यारायास्तत्ताराज्यादित्वाकिर्तापतिपन्नस्युप्येतर्हितस्यागोदेवराज्यादित्यागिसिद्धान्ताभ्यया सवत्सयान्त्यक्तदत्ता
 ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ राज्यात्यक्तशुद्धस्त्यक्ततथाविध ॥ दारास्त्यक्तास्त्रयाप्यगसर्वत्यागोर्निकृत ॥ ५॥ ॥ श्रुद्दालोवाच ॥
 धनदारापुद्गराज्यमृमिभृद्वंचवाधवा ॥ इतिसर्वन्तराजन्सर्वत्यागोहिकस्तव ॥ ५॥ तवास्त्यवापरित्यक्त सवस्माद्गणउत्तम ॥
 तपरित्यज्यनि शेषमायास्त्यसिर्विशोकताम् ॥ ६॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ राज्याचेन्ममनोसर्वतस्तत्सर्ववनमेवमे ॥ शैलदक्षदिगु
 न्मत्तपतदप्यन्तरयजान्महम् ॥ ७॥ ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ इतिरामवद्वेवकुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषातरमन्त्रेणवशीवीरशि
 विध्वज ॥ ८॥ प्रममाजवनारस्यातारुत सुहृदनिश्चय ॥ प्रावदोपस्तदगतांरजालेखाभिवास्तना ॥ ९॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥
 सवस्त्रिभ्यजवन्नश्राद्विपिनटपिवास्तना ॥ परित्यक्तमयानुनपरित्याग स्थितोमम ॥ १०॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ अद्वैतदवनश्वभ्रमलि
 लपाटपुस्तलम् ॥ इत्यादितवर्नोसर्वसवत्याग कथतव ॥ ११॥ तवास्त्यवापरित्यक्तस्सर्वस्माद्गणउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपरामा
 यास्त्यशोकताम् ॥ १२॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ एतच्चैन्ममनोसर्वतस्तत्सर्वस्वाश्रमोमम ॥ वापीस्त्यलोदजपुनस्तमेवशुभ्रयजान्महम्
 ॥ १३॥ ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ इतिरामवद्वेवकुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषध्यानमन्त्रेणवशीवीर शिरस्त्रिभ्यज ॥ १४॥ प्रममाज्जा
 श्रमास्त्यतंसविदाशुश्रयाद्वटि ॥ सूरर्तस्फुरणेनैववरजालेखाभिवानि ॥ १५॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ सवस्त्रोदजवर्कलकद्वास्
 नास्त्याश्रमादपि ॥ परित्यक्तमयानुनसवत्याग स्थितोमम ॥ १६॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ दक्षोवापीस्त्यलुत्तममुदजवततीदृति ॥ इति किं
 चिदन्तर्भवसवत्याग कुतस्तव १ ॥ ७॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्तस्सवस्माद्गणउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपरामायास्त्यशोकताम् ॥ १८॥
 शयनाद्वाप्तवैला ॥ १८॥ उत्तरायममपिपयमानपूर्वपरित्यक्तत्वेदेवराज्यादीनैवैवर्नीराज्यादिविषयोनोत्तीतिनित्यागार्हता शैलदक्षानीर्त्तित्वानीपरिपद्धान्तस्यागन्नतरणतप्त
 पत्यागविद्विदित्यस्मारायदतिमन्ममान शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ १९॥ १ ॥ २ ॥ त्यागाद्वातितनोसप्तमिस्त्यस्तुनमनयापितवाभ्यमद्विष्टात्कथसर्वत्याग सिद्धदतिनामा
 दृष्टिमन्ममान शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ एतच्चैविति ॥ श्रवार्थकपुष्करा ॥ २०॥ १ ॥ २ ॥ आश्रमोत्तराज्यादित्वाकिर्तापतिपन्नस्युप्येतर्हितस्यागोदेवराज्यादित्यागिसिद्धान्ताभ्यया सवत्सयान्त्यक्तदत्ता
 ॥ २१॥ १ ॥ २ ॥ कुम्भारायोत्तराज्यादित्वाकिर्तापतिपन्नस्युप्येतर्हितस्यागोदेवराज्यादित्यागिसिद्धान्ताभ्यया सवत्सयान्त्यक्तदत्ता

कुञ्जानिभित्तय ॥ अन्धकुटीकुटीर ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ दक्षासनयोर्वष्टरदितिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धिचित् ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्यन्दनेरथैववासने
 आहोकेयमेवस्थितइतिशेष ॥ २१ ॥ २२ ॥ अन्विभू समुद्रोदरनिष्प्राप्तैरुन्मत्तभुवोद्विष्टनिष्प्राद्विहारियथाएकचानयनितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवायुसक्रांतोर्को
 यथासुखकालरितरास्थानपात्रकज्वालयनितद्वत् ॥ अणोऽप्यलेःकर्भकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मात् ॥ आहोपरस्करस्यापितत्फलमस्मीमावाप्रयत्नात्कर्माविशिता ॥ ज्म
 लेर्भित्तविकल्पादुपधाद्रसाभाव ॥ २४ ॥ विवेशवृत्त्यामिशिशेष ॥ ध्वसिका मन्वतरसधिप्रलयसन्नयथारवि स्वप्रदीपितेर्ग्रीजगद्भुत्वाभेरुभ्योऽपविशनितद्वत् ॥ २५ ॥ इ
 दानीमक्षमात्सत्तुकाप्र कृतोपकार विस्मरणोपेयपरिहरलाभाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजानपरच्छेदेनस्यार्थसाधनबुद्धेर्भेदच्छेदोयस्यतथावि
 शिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतस्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुञ्जकुटीरादितन्नावत्संत्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्त्वाससमत्तस्याविविदुष्यमतिःशमी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धिदिवशरह्नः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकोयज्ञेवतत्क्रियाःसस्मितःस्वय
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ यत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितृष्णीस्थितःकुंभःशिखिध्वजमव
 क्षत ॥ २२ ॥ शिखिध्वजस्तुतत्सर्वमाहोपरस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थाद्वैधभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्यधनैःशुष्कैर्ज्वा
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ आहोपरस्करजालंतदभौत्यक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तनायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदेनैवकृतमसुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोमिमाम् ॥ मंत्रादव्याचिरेभ्रातृवित्तकर्मपर्यवर्त्तुम् ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्थानानिबिआभ्याम्यधुनासखि ॥ इत्यक्षमांलांज्व
 लनचिक्षेपाक्ताशिखिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यातांभाविबव्योमतारालीपवनोमलात् ॥ मयानरमृगणत्वाचिरेवनमृगाद्भुतम् ॥ २९ ॥ अ
 वोधेनधृतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छायापंधानःसंतुतेशिवः ॥ ३० ॥ वह्निनाव्योमतर्गच्छसतरंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ
 त्त्यंगालकराभ्यामधुवाचमर्जिहृदिति ॥ ३१ ॥

धेनमपालयत्एतावतकालदत्तापरिवर्त्तनश्रमयापिगतनैवेतवमस्तेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुलनपोजपादिकर्त्तव्यताभ्रातौविनिवर्तिन्यामपगतावासत्पामांनोप
 करोपिअतोन्नताश्रमेणयोजयामीतिआप्येत्यर्थ ॥ अहमपितथासहजपश्रमेणनानामन्त्रादधीष्यात्संप्रतिविश्रमिष्यामीत्याह ॥ मन्त्रादव्यामिति ॥ कर्मपर्यवर्त्तुंक्रिया
 साध्यस्तुद्विद्विभागैर्पुनर्विद्वन्भातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेवादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनकल्यातांश्रीव्योभ्यस्तारालीनक्षत्रमालांक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला
 स्फाटिकोतिगम्यते ॥ मृगाजिनमत्याह ॥ मयमिति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतवोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छापमूलकारणमायात्तभावाय ॥ पंधानःअवतिरकारणप
 विलयलक्षणाभ्याम् ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमभिरुन्मयापुनरस्यनच्चर्मशुद्धिर्बुद्धिचिन्मितिगम्यते ॥ तस्यहिसतरव्योमतर्गच्छसतरंव्योमतेसमम् ॥ ३१ ॥

[illegible]

द्योपकरणेहंसकुकाभः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यावर्कुमेव चित्तत्यागायवोच्यते ॥ १ ॥ स्नेहमसादधाममतासंकल्पेन कल्पितं समर्थतत्तत्कुरीतुपवृणमदिरम् ॥ १ ॥
 पिटररावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिदभ्रवत्सर्वदहलेयादिपरेणान्यः ॥ २ ॥ स्वस्ववसनवल्लकम् ॥ भुज्यतेयस्मिन्नद्रोजनं पत्रपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापथान्नटा
 अदर्शनमाजानस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेति समासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलकठिर्देहभावावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनाममताम् ॥ तत्र सर्वोपकर
 श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ अथोपायददाहासौशुष्कतत्तृणमदिरम् ॥ अज्ञेन स्नेहमनसा दधासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टं यत्किंचिदभ्रव
 तत्सर्वं शिखिध्वजः ॥ असंरब्धमनामौनिकमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहवसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भांजजातं स्ववसनं भो
 जनाद्यपि तुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्य दृष्टनृजनस्थितिः ॥ वीरभद्रबलध्वंसदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेष्टगणास्त्य
 करेनं यमुद्ययुः ॥ साभिदाहपुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भांजजातं दहत्य भ्रौसहशुर्केधनेन तत् ॥ केवलकठिरस्त्रेहस्त्रिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ वासनां तत्र संत्यज्य सर्वत्यागां स्थितो ह्यहम् ॥ अहं नुचिरकालेन देवपुत्रप्रवोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलः शुद्धः सुखेनोदोधवानहम् ॥ किं नाम किल वस्त्वेतद्भवेत्सं कल्पिककमम् ॥ ८ ॥ यावदावस्य हीयते विविधा बंधहेतवः ॥ तावतावत्स
 मायातिपरमं निर्दोषमनः ॥ ९ ॥ शाश्वतामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मि जयाभ्यहम् ॥ विबंधाः प्रक्षयं याताः सर्वत्यागो मया कृतः ॥ १० ॥ दिगं
 वरोदिकसदनोदिकसमोयमहं स्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागात्किमन्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वमेव न संत्यक्तं त्वयारज
 न शिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदेनामुधामभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तः सर्वस्माद्भाग उत्तमः ॥ यंपरित्यज्य निःशेषं परमा
 यास्य शो कताम् ॥ १३ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ इति श्रुतवता तेन किंचित्संचित्य भूयता ॥ इदमुक्तं महाबाहो रामराजीवलोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वज उवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातो रक्तमांसमया कृतिः ॥ शिष्यते सर्वसंत्यागदेहो भेदे वतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थाय पुनर्देहं भृगुपा
 ताद विभ्रतः ॥ विनाशात्मकतां नीत्वा सर्वत्यागी भवाभ्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा देहमग्रस्थे भ्रष्टे त्यक्तुमसौजवान् ॥
 करोति यावदुत्थानं तालं भोष्टुवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रवोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्यकोममतासंकल्पप्रयुक्तः सपहक्रमांयस्थतथा विधमेतदुपकरणजातकिनामना किंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तत्र याग
 सुखमभिनयनाह ॥ यावदावदिति ॥ ९ ॥ विविधा बंधा बंधहेतवो विषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेण भाव्यावलस्येव तत्सर्वसंत्यागमुत्तराभिनयमसहमानः
 कुंभ उवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तदेत्यादिभावतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

निरागस्कमिपराधम् ॥ बहवदंशुर्गो ॥ तर्थाकल्यवत्तम् ॥ १८ ॥ निरागस्कमोभवदर्थमिति ॥ अहमिति ॥ तत्रापराधमिति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्वयार्थमिति
 क्षोभयतीति ॥ अपराधनिपाहारोऽयम् ॥ २१ ॥ मनुसुखदुःखोद्भवस्यामलानुकूलशरीरानपराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूमाउत्पत्तिस्थानतामाशेषेण ॥ तत्रदृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथापलब्धस्तर्थापुनरेकस्मिन्कलादिपात्रेसंनिवृत्तमिमाभ्यामाश्रयपराधमाश्रयमिति ॥ २२ ॥ यत्र-सुखभातरुषकलानां शिर-पञ्चानां पुण्याणां च भलात्पतनकरोति
 सपराधपराधी त्रुणासाधुना किमपराधतद्वद्देनापि साधुनास्त किमपराधमिति यार्थः ॥ २३ ॥ हिमसाधुसर्वसाग-पुनराधिकारिदृष्टौर्लभ्येनज्ञानदौर्लभ्याद्विषमोद्-साधरवस्य
 कुमउवाच ॥ ॥ राजनिकमिति देहत्वनिरागस्कमहावटे ॥ त्यजस्यज्ञो हि दृष्टम कुपितोर्हति तर्णकम् ॥ १८ ॥ जहोवराको भूकाल्मातपस्वी
 देहकोऽल्पयम् ॥ नकश्चनतवेतस्मिन्माभुधेवतनुं त्यज ॥ १९ ॥ आलभ्येवैषमूकाल्माध्यानवानवतिष्ठते ॥ सत्त्वाल्यतेपरेणैवतरणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यएवैनं निग्रहाहामुदुष्यंतात् ॥ तपस्विनययैकांतस्थितं मत्तत्स्कर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्याहिना
 पराधिशरीरकम् ॥ नात्मन-फलवानात्मस्य देहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात-फलशिर-पुष्पपातनकुरते सुकुरन् ॥ तरुणासाधुनासाधार
 पराधकिमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरीरेण किल तामरसेक्षणे ॥ सर्वत्यागो न तयाति निष्पत्तिविषमो हि स ॥ २४ ॥ भर्गो केवलमेतत्त्वं
 निरागस्कशरीरकम् ॥ मुषाक्षिपसि नो देहत्यागो न त्यागिता भवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोभ्यते देहो न तेनेव पादप ॥ तत्सत्यजसि चेत्याप
 तन्महात्यागवान्भवान् ॥ २६ ॥ तस्मिन्सत्यके भवेत्यकसर्वदेहादिभूपते ॥ नोचोन्मिममभ्युपेतद्वैधो भूय-भरोहति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्व
 जउवाच ॥ ॥ केनायचाल्यते देह किं वीजजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिन्सत्यके पारित्यकसर्वभवति सुदर ॥ २८ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ साधोन
 देहस्य गोनरान्यत्यजेन च ॥ न चोदजादिशोपेण सर्वत्यागो भवेद्यप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतो यच्च तस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वस्मिन्सपरि
 त्यक्ते सर्वत्याग-कृतो भवेत् ॥ ३० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सर्वसर्वगतसर्वदेहयंत्याज्यचसर्वदा ॥ सर्वकिमुच्यते ब्रूहि सर्वतत्त्वविदां व
 र ॥ ३१ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ साधो सर्वगतताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ न जहं नाजहं भ्रातचित्सं सवमिति स्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 व भ्रमविद्धि विद्धि चेतो न रं मृप ॥ चित्तविद्धि जगज्जालं चित्तसर्वमिति स्मृतम् ॥ ३३ ॥

यतश्चत्ययः ॥ २४ ॥ तस्य देहो भक्तस्याहकारस्याग्निना भोभावे च सिद्धे सिध्यते ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्वह्निविनिग्रहकलमज्जनादिना शिरवर्धनस्माद्देहालको देहकस्य
 कर्मबीजाग्रावरोहति ॥ २७ ॥ २८ ॥ सर्ववर्तमानस्य दत्ताक्षरं ॥ सर्वविषयेषु पुण्ड्रकालास्मृत ॥ न कथेन सर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ २९ ॥ सर्वप्रदेयसर्वदा
 त्याज्यस्य पुण्योप्यन्यदर्थयोप्यतत्किमिति यार्थः ॥ ३० ॥ चित्प्राधान्येन जीवनामकं चित्प्राधान्यं यथादिनामकं चित्प्राधान्यं ॥ ३१ ॥ नरस्य बह्वैषु पुण्ड्रकपम् ॥ ३२ ॥
 १ एकास्मिन्मितायैकिमिदं ॥ २ गदेत्यपराधदेहादिदृष्टौर्लभ्यधिकमिदं ॥

॥ ३४ ॥ तरयागे सर्वस्यागसत्तात्तद्व्यभेसर्वस्यागसत्तात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावाराज्यादितरकलभोगस्थानानि वासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्त्तते परि
 णमते ॥ ३७ ॥ भवाम्बानुदिति ॥ भवाम्भरणकारिण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धिनामुपभोगानां जरा मरणदीनादेहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माश्च ममादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निर्हृदा स न चित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मननाभ्यनोमयमतः प्राणचेष्टया जीवत्यथ भूत्वा बहिःस्थूलदेहं तत्र बहाराधा कारजालेन भवतीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहकारः प्राणमात्रात्माचेत्यादिभिः क्रियानुरूपैरभिधाव्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदहपकिनानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहदेशश्चमोदेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनोबीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ४४ ॥ सर्वस्य बीजं संत्यक्ते सर्वत्यक्तं भवत्यलम् ॥ संभवांसं
 भवाद्भूतसर्वस्यागो भवेदिति ॥ ४५ ॥ सर्वधर्माद्यधर्मावाराज्यादिविपिनादिवा ॥ सचित्तस्य परदुःखं निश्चितस्य परदुःखम् ॥ ४६ ॥ इदं
 विवर्त्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं दक्षतया यथा ॥ ४७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भवाम्भवाभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ४८ ॥ सर्वभूतेषु भोगानां जरा मरणजन्यताम् ॥ महामुनिनां सुदृढचित्तं विद्विंसमुद्रकम् ॥ ४९ ॥ इदं पवर्त्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनोमयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तस्मिन्स्य क्तं महीपते ॥ सर्वाविद्याधिर्सीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्तस्य
 गंवितुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिन्निश्चेमहाबाहो सत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तोत्पत्तेरलं यथा तद्वैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संस्तुतेः सस्य संस्तुतेः ॥ क्षेत्रे त्वक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रोद्भावाभावाविलासिना ॥ विवर्त्तते यथा भवेन जलमूर्तिं तया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्पत्तिरनुरूपं सर्वानुभूयते ॥ स
 र्वमासाद्य ते सत्यसंसाध्याज्येन वसर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्ति ते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि त्यागि न्युक्तासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं नेव जगज्जालं चिकालकम् ॥ सर्वमतः कृतं तेन येन सर्वसंमुच्छिन्नम् ॥ ४९ ॥
 तदेवत्यर्थः ॥ ४९ ॥ द्वैतकार्यविभागविर्भावपरपरा ऐक्यकारणतितो भावकमथ्य लयबाधयति ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ सचायं सर्व
 त्यागो न परिच्छिन्नात्स प्रहणे सिद्धीति त्यागशयेन हि ॥ सर्वेति ॥ हेत्यागि नृप परिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयो स्ति तया त्वमप्यन्यस्य त्वत्यागिनस्त्यागविषयो भव
 सि तया च त्वमप्यन्यस्य तया यथा त्वत्सीति नेत सर्वस्यागः सिद्धीति त्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्स प्रहणेन त्वमेव सर्वस्यालोति तवा न्येन त्यागागो योगा न्याज्यकोट्यनि विष्टेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीक्य लब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

मनुसर्वस्य भनासयस्य तेनैवावकं देता तत्कथं सर्वस्य पापसलभ्यस्यासंधादिति ॥ यद्यपि सर्वस्य क्कास सर्वस्य यथापापं च स्तयापितेन सत्कं जगदाश्रयतां रालाभासमवाप्तिस्तथा
 यथाश्रयतां रालाभासस्यैतत् भवति स एव प्रथमसदृशाधिकालस्य सलभ्येभ्योभ्यत इति भावः ॥ ५० ॥ अतएव सर्वस्य गोसवधाधारमप्यवधारयदशाश्रान्तिकत्वं इक्षपाभिर्वाणिदीप
 दृष्टान्तसंभारसलभ्यभ्यानिर्देयसवधधारणकारनाश्रयदृष्टासलभ्येदीपदृष्टान्तभाह ॥ अल्लोहेनति ॥ ५१ ॥ तदवस्तुद्वयमिति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वस्य गोस्य स्थितापनिधा
 रयति ॥ समस्तेति ॥ समस्तानां वस्तुनाराभ्यारण्योपकरणानां त्र्यकोस्यो गे ॥ ५१ ॥ परिशिष्टवित् स्तान्तिरिक्तस्यास्य स्थानं कपुरुषाथलभाह ॥ समस्तेति ॥ तथा निर्वाणपर
 मपुरुषार्थोपवित्तानेतरद्वयार्थः ॥ ५२ ॥ तत्सत्यं सवधपथस्यत्यर्थे पितृसर्वस्य विवर्तनभावोऽस्तेति न आश्रयसक्तिरित्याह ॥ सर्वस्य गोदीति ॥ द्वौ केशां सर्वध्वनक्षभादीनाम
 येन मर्मपरिरूपकतस्मिन् व्युत्पन्नोपस्थितम् ॥ जगतसर्वत्रिकालस्य तंतीभुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ अल्लोहेन वदीपेन येन सर्वसमुद्भूत
 म् ॥ सर्वेहेन वदीपेन तेन सर्वप्रकारितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यज्यय शोतेऽश्वेहदीपवत् ॥ सराजते प्रकाशालासम सल्लोहेदीपवत् ॥ ५२
 समस्तवस्तुनिकासेययात्वनवरिष्यस ॥ सवत्यागेरुक्ताद्विज्ञानमवरिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तुदोहपिययात्स्नितेरात्प ॥ सर्व
 त्यागतएवागतयानिवाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वत्यागो हि शून्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अनंतानामुदाराणां स्वमिवेददिवौकसान्
 ॥ ५५ ॥ सवत्यागरसापाने जगामरणं गतय ॥ नकाश्वनप्रवाधते सस्येव व्योमतेरिविका ॥ ५६ ॥ सवत्यागो महत्त्वस्य कारणनिर्मल
 युते ॥ सर्वत्यजसिचयस्माद्विद्विद्विद्विद्वत्तमम् ॥ ५७ ॥ सर्वत्याग परानदाहु स्वमन्यस्तुदारुणम् ॥ इत्योमिन्पुनरीकरणयद्विच्छसितदा
 वर ॥ ५८ ॥ सर्वत्यजतियक्तस्य सवमेवोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्यभौतयैवायाति वारिषो ॥ ५९ ॥ सर्वत्यागांतरेवास्तिज्ञानमात्मप्र
 सादकम् ॥ यच्छून्यकिलभांडस्य तत्र रज्जादितिष्ठति ॥ ६० ॥ सर्वत्यागवशादेव हतकाले कलावपि ॥ शाफ्येन विगताशकमुनिना मेरुव
 रित्यतम् ॥ ६१ ॥ सर्वत्यागो महाराजसवसपत्नमाश्रय ॥ नष्टकृतिरिह यत्किंचित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा भवंपरित्यागश
 तस्वस्यो विद्यस्तम ॥ सौम्यो भावसि यद्रूपस्तद्वृणो भवभूपते ॥ ६३ ॥

॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसस्य आपानेर्देयव्याप्तावनेकते
 यथा भवतोदासीनस्य तस्य व्योमतेरिविकाभिच्छेदकारिकाटिका काश्चिदपिनमवाधतेतद्वत् ॥ ५६ ॥ निमलायुति स्वकथसूरीर्तयस्मान्नायाभिपस्यमहत्त्वस्य तत्पुनस्तथा
 ॥ सर्वमिति ॥ ५७ ॥ इति विद्वत्परमेश्वर ॥ ७८ ॥ सवत्यागैर्भाष्यद्वार्त्तवारायति ॥ सर्वमिति ॥ सर्वेषां अवआनमारभ्योपनीतमुपनिष्ठते ॥
 वार्त्तार्थोऽश्रयथायथावधाधीविशतितयात्पानदीभ्यश्चायात्येवमद्विद्वत्परमेश्वर ॥ ५९ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्य गन्तदोरेवात्मप्रसादकज्ञानमवरयमस्ति ॥ भावस्तमभ्ये
 पारगारित्यस्य स्थानं धैर्यरज्जादिनिर्वाणमिति लक्ष्यमिच्छति ॥ ६० ॥ कलौ पापिष्ठतमे पिकाटो देवदशासात्वादितीक्ष्णनापिशराफ्येन सवस्यामवशाभ्येकवस्ति यत्तं यथातथापुन्ये
 वारपरकाले नैरुदामावलक्षितानुपपन्नमेतत्तथापि विगताराकभ्योऽवशास्येयमिति निरुक्ताव्याप्तिरिति योतनाय द्योतेति ॥ ६१ ॥ सवत्यागसर्वसाध्याश्रयो निष्ठासस्यामम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हेमहास भावभूमिपालत्वेप्रथमं तत्पदं सर्वमनसापरिहज्य अथो अंतं तं रयेन लज्जितमनश्च विहाय तदन्तरेत्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुक्त्य जीवन्मुक्त रूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तास्यप्रकाशेति ० पु० चिनवतितमः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७४ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिव्यवाधेन पूर्णचित्ते पर्यर्द्धं ॥ १ ॥ चित्तस्यागचित्तस्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तनमो तिलकमपि ॥ अप्यर्थाद्विशब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममतयास्वीकर्तुं जानामि द्रव्यद्वयास्मिन्मूर्तत्वाभावाद्देहे ॥ १ ॥ चित्तस्यागचित्तस्यागोपायम् ॥ २ ॥ स्वरूपस्यागार्होर्षदीकनसाभ्यान्वहपम् ॥ १४ ॥ कुमलदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतो लोके ॥ तथाच लौकिका आस्त्यागानुन जानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥

सर्वपरित्यज्य महासभावस्य जस्य धोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भव भूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० ति० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम चिनवतितमः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं वदति वैकुंठे चित्तस्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्दिचारयन्सौभ्यो राजा वचनमबवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममकटः ॥ भूयो भूयानिरस्तं हि स मभ्येत्येव मे मनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्वयं कुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं ब्रह्मद्वयवोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपं मे यथा ब्रह्म गवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यगं यथा ब्रह्मदमे प्रभो ॥ ४ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ ॥ वासनैवमहाराज स्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्या तिसुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुलुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्य तु मनस्त्यागो नूतनदुःसाध्यतांगतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्येष्ठेण स्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ स्वरूपं वेद्यं चित्तस्य वासनमयमाकुलम् ॥ त्यागः समन्ये दुःसाध्यो वज्रनिर्गिलनादपि ॥ ८ ॥ संस्त्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमृणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहस्य हृदयस्य भ्रमरस्य च ॥ अयलाच्चैतसरस्यागो यथा भवति तद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ ॥ सर्वानाशोस्य यः साधोचेतसः संस्तुतिदयः ॥ स एव चित्तसंस्त्याग इत्युक्तं दीर्घदर्शिभिः ॥ ११ ॥

इरूपेषु मम वासनां लिमहं केचन चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यभावेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुखलोके यच्च दिव्यमहत्सु खं तृणाक्षयसुखस्यैतेनार्हतः शोडशीकलामिति ॥ सुंदरो ह्ययः ॥ ६ ॥ कुलस्तार्हिससर्वैर्न क्रियते तत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वा तद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गिलनाग्निगिरणादिपुद्गसाध्यः ॥ सति मौल्यौ औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादि भावः ॥ ८ ॥ जगद्विषयद्वज्रजलस्य ॥ जालेति पादेषु जले भवजालमिति व्युत्पत्त्या अजमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः प्रकारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवहंति प्रवर्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्यैव द्रव्यमाणमूलं कुंभशरावपापहृत्वादेनां शाः स एव सस्ते रविक्षयः स एव चित्तस्य त्यागो ननु वा साध्या गवन्ममता निवर्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शिभिः परित्यज्यत्यागदर्शिभिः ॥ ११ ॥

ह ॥ मुनेइत्यादिपङ्क्तिः ॥ यावाद्दत्तिसाकल्ये ॥ सर्वजगद्ब्रूयाद्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेवविशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यतेतद्वर्तमानंमंडलादिभिश्चभट्टिनजान्ताहमितिति
सक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेवविलेखाह ॥ नादेरित्यादि ॥ जडालादितिसर्वत्रहेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहकारजडत्वनास्तीतिशकाविवर्त्तत्येतन्मावारयत्जडस्तत्समेष्टुम
रात्मयाचित्यध्यासात्सिद्धौमिथ्यात्वप्रयवेत्यतीत्याह ॥ कटकल्पमिति ॥ तथाअहलविवर्त्तदतिरोप ॥ जडनुशुकिरजतमुत्तणादिअसद्वृत्तपादासिद्धनितिशेषः ॥ नैनजड
त्वहेतुगतदहलादिनास्तिमिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहदिरक्तजडवर्णस्याधिष्ठानसूपादन्यत्वादपिअसत्मित्याह ॥ सन्नियेशेति ॥ स्वतःसतश्चेतन्यापरस्परचान्यदन्यत्वा
द्विन्मत्वात्तदपरेदेशितनिविद्यते ॥ तथात्यक्तेनद्विचयेतोब्रह्माद्यादिजडवर्णश्चतुर्दशान्नसिन्निवेशाननिवासाल्पाआधारसर्वेषामर्थानाराध्यद्विचित्रमाणमादि कारणभूत ॥
भवचिदात्माविभाकस्तत्रावोनिर्भागस्तत्सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

नतिअनपारीत्याअहल्लसप्रत्यमलस्यजानआनन्पिअतभत्येकरसपराहसाहिश्चनप्यनजामानि ॥ ३७ ॥ इदानीपरिशेषादेवसाक्षितिन्यपरीषायायिप्यभक्तभउ
वाच ॥ एतावदिति ॥ एतावन्मात्रकमहकारपर्यंतदृश्यदृश्य ॥ ३६ ॥ अक्षतभोक्तृवाचिनप्रसिद्धतिरांतरकोरापरपराधयीयथानेवैकरसेचिन्मापेसतिअनानदाजहृदपात्रभा
याशब्दादिषिपयास्वरते ॥ येनवाबुद्धिहृत्पुण्यखेनदृष्टातिदिविभाजननिर्णीयत ॥ ३७ ॥ विवेकदृशापर्यालोचनेपृथक्पृथक्स्यमेवमवेहादिसारागणअहमितितादात्म्याभिमा
नलक्षणमलसप्रदेशकारणमकारणवेतिअहनेविप्रियस्यप्रसन्नतत्त्वनेधीत्यथ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सतासमेनअसतामिध्याभूनेवायेनमलेनहेनूनससारीस्थितोसि ॥ ४० ॥ त
सस्यमिध्याविधानआनामिर्कतुषिततुषस्यसर्वानर्थफलस्यपुलभितिसामान्यतोइमात्रव्याभ्यभभावव्येतिविशेषतोपिआनामिस्वस्वमुक्तिरसितमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
नमममिबुद्धिरनस्यगोपायप्रसिद्धयाक्येववनादिपुर्वादिनसकयवपलप्यनेतथाह ॥ सत्यकामिनि ॥ तपपुनपुनस्वकमपिमूलोच्छेदाभावात्पुनपुनमानयेतिअनसत्सम्
जानत्तपीतिगवत्तद्वत्तमलमार्जनम् ॥ अतयशूनजानामितेनतप्येचिरमुने ॥ ४१ ॥ कुमउवाच ॥ एतावन्मात्रकदृष्ट्यादिन
त्वमहंपते ॥ जहत्वातन्महायुद्धेयोंसितददमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिविध्वजउवाच ॥ चिन्मात्रमहमच्छात्सवेदनविदुपावर ॥ यत्रभा
वास्वदंतैनिर्णीयंतैवयेनवा ॥ ३७ ॥ एवत्पृथक्स्यमेलभ्रंनूनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमितिचतयदधनवद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असद्वेन
दनात्पीयप्रमार्थमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्तोभितेनतप्यसुदाकणम् ॥ ३९ ॥ कुमउवाच ॥ ब्रूहिपितन्महाबाहालभ्रंतवमलम
हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययासता ॥ ४० ॥ ॥ शिविध्वजउवाच ॥ चित्तद्रुमस्यपर्वाजमहभावश्चनेमलम् ॥ तच्चत्यकु
नजानामित्यक्तत्वकमुपैतिमाम् ॥ ४१ ॥ कुमउवाच ॥ कारणाज्जायतेकार्ययत्तत्सर्वानसमभवेत् ॥ अन्यत्तत्सर्विचद्राभदृष्टमेतत्त
विपते ॥ ४२ ॥ कारणाज्जायतेकयमहभावाद्दवाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिविध्वजउवाच ॥
मुनेहमितिदोषस्यवेदनवैधिकारणम् ॥ तदप्यापशमयातितन्मेवदमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यान्मुखत्वेनद्रुत्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
पशमनमूहिमुनेतद्रुपशांतये ॥ ४५ ॥

छतद्रुच्छेदोपायवचवेत्साराय ॥ ४१ ॥ तत्रसत्यस्यकू
दस्यलाकारात्तानवभाष्येअक्षत्यस्यतुकारणतोक्तिलेखेवकारण्येकार्यमुत्पन्नमित्यर्थेपर्यवसितासारीकयस्यासत्तामेवापादयतीत्यर्थैक्यपयवधितेतिरहस्यमद्रुष्टादुसा
रक्षेवरोपयिष्यपुनोलाकप्रसिद्धानुद्रुपमहकारणत्वत्पुद्गेष्विष्यकपथेत्याह ॥ कारणादितिहाभ्यम् ॥ अभ्यनुकरणाविशेषअज्ञातकार्यद्विचद्राभमसदेवयतपूतत्तभ्य
शूटदधनविपतइत्यय ॥ ४२ ॥ यथाअहमावताकारणभ्यनआदिलक्षणोप्रवाकुरकार्यकायतेतिपृथविधयेथाह ॥ भावस्यापिकारणत्वद्रुष्ट्याऽविष्यममकययत्येत्यर्प
॥ ४३ ॥ एवंप्रदोताजाधिरत्सद्रुष्ट्यान्विष्यत्यतिदेशाकारवेदेनभाहताभिमानयोगात्तदेनमवतत्कारणविनिमिष्यत्यप्रत्युपाय ॥ मुनेदिति ॥ ४४ ॥ चित्तवत्सोन्मुखत्वे
नहेनूनअयदेहादिरात्रेअनेस्थिरसद्रुष्ट्यापयस्यप्याह ॥ अयत्वेदेहादिरात्रेचित्तकोहेननाभावेपिहेतुस्थितिमेत्यलद्रुपयांतयेचेत्योपायानेवापमद्रुष्ट्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यदेवेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे यमेव कारणमिति कारणाज्ञोसितर्हितत्वाभिप्रेतमाशुषद ॥ ततस्त्वदुत्पन्नतरलदग्निप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रयतेतं क्रमं त्वां बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृथमेवार्थस्फुटोक्तं पुनरनुवर्तते ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतोवेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेतनस्य मिथ्यात्वादकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां यान्ति यत्तत्राभिप्रेततद्देवस्यः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृथक्साभिप्रेतस्फुटमाह ॥ वेद्येति ॥ देहादिरासाध्यात्मिकप्रदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ताकथं कारणं तच्चाह ॥ यतोवेदेन शरीरादिवस्तुसत्तयानि भिन्नभूतयास्य यमपि भूषानि भिन्नकथानुद्भवश्च शरीराद्याकारणोदेति ॥ अमूर्तेवेदेन मूर्ते देहाद्याकारतायावास्तवत्वायोगाद्विशिनश्चरति ॥

कुंभउवाच ॥ कारणं कारणज्ञोसि वेदनस्य वदशुभे ॥ ततस्त्वां बोधयिष्यामि कारणकारणकमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसंवेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तत्तव तद्द ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकर्तेः ॥ इयंप्रदार्थसत्ता हे देहादिः कारणं मुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तुसत्तया ॥ असत्याभासयास्य प्रदोयथापवनलेखया ॥ ४९ ॥ असत्तां वस्तुसत्ता यानावागच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ कुंभउवाच ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तुसत्ता तदस्ति ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठं तव वेदनम् ॥ ५१ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यास्य कशः स्यात्कथं तमः ॥ ५२ ॥ इत्यप्यादादिसंयुक्तः कथाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदि होनास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ कुंभउवाच ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते नेह तत्कार्यं तत्संविस्तिस्तु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नोपीजं तद्भव्यं वजायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवा मेनुभूयते ॥ तद्गृहिभ्रमाद्विद्विद्वगलब्धाजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगलब्धाबुलभ्यते ॥ ५७ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ असतोर्द्विर्बिधा दर्तयुक्तं कारणं क्षणम् ॥ वंध्यातनयसंवागमं हुनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति यदेहादिवस्तुसत्ताया असत्त्वावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तयोपदिशेति भावः ॥ ५० ॥ एवमुक्तः कुंभो वेदनस्य विषयाकारणोत्पत्तिभ्रमवारणाय देहादित्थं सत्त्वमतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तुसत्तायादिविद्यते तर्हि नेतवाभिमतं वेदनस्य निमित्तमादाकारत्वं स्यात्तदेव दुर्लभमिति वेदनकिं शक्यं विषयं निर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलभ्य इति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्यासत्त्वमतिजाधिरुद्धेति दर्शनेनाप्याह ॥ प्रकश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलब्धनामोऽपि पृथक्सत्ता निर्णयः आतोपलभ्येपुष्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलभ्यमानस्य सत्त्वमतिजाधिरुद्धेति दर्शनेनाप्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिव्यापुष्यदेहादिवदत्वं तस्येव स्यादिति राजाशङ्कते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

अशरीरशरीरश्चनदस्येष्ववस्थितवित्यादिभूतेषां यैश्च विद्वद्गुणैश्च तात्काराणि निरूपणाद्येष्टायां त्तिरेषां मिश्रुणमाह ॥ कारणेति ॥ ५१ ॥ ऐतिसागुमानां भोक्तृभूतसत्त्वानां च
 विगाराणां विगतस्कारार्थनिर्वात-सकथमपलभ्यत इति कारणं कते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसर्वेणुक्त्योभ्यामयद्विगुहाभिषिधित्वे होतारुनवर्णयति ॥ कारणं जायत इत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ गृहाभिषिधिमवानानां तांशो कते ॥ पितृमहोपायिभि ॥ आप-पितृमहोद्विरव्यगर्भ ॥ सर्वसूक्ष्मज्ञातैर्गणमस्यापुषपिपिता
 महाविसर्गम्यदिसृष्टलानामुत्पत्ती कारणं किनस्यादिस्य ॥ पूर्ववर्गमात्रमदृग्मनुभरीचिदसादीनां पूर्वस्य स्वकार्येभ्य-पूर्वस्य मन्त्रादिस्य बाउलती ॥ १५ ॥ तस्यापि कार
 णदुर्बलसत्त्वतेनूक्त्योभ्यामयद्विगुहाभिषिधित्वे होतमाह ॥ आप-पितृमहोद्विरव्यगर्भ ॥ यथाकारणाभावे कस्यचिदपि जायते तित्यनियमलक्षणे विनास्त्वित्यर्थ ॥ १६ ॥ ननु यो
 कुंभउवाच ॥ ॥ कारणेन विना कार्यशरीरायास्त्येष्टाया ॥ अविद्यमानभवेदविच्छेदसम्भवतो नृप ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ इ
 क्षपावादिभ्युक्तस्य शरीरस्य भुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्य पितृकस्मात्प्रकारणम् ॥ ६० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं भावतो राज
 नितानामनविद्यते ॥ असतो यनुसजातमसदेवतदुच्यते ॥ ६१ ॥ पदायानां च कार्याणां कारणं विजमुच्यत ॥ सप्तवर्यगजगतिनयी
 जनविनां कुर ॥ ६२ ॥ तस्मान्नकारणं यस्य कायस्य होपपद्यत ॥ बीजाभावे हितं बालितत्संविदित्कुविभ्रम ॥ ६३ ॥ अवसरवतु यन्मा
 स्तिनिर्वाजितमतिभ्रम ॥ द्वीदुत्वमकृमृष्ययुवप्यापुत्रदशासमम् ॥ ६४ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ पितृमहानां पुत्राणां विनुणां च
 जगच्चये ॥ आप-पितृमह-कस्मात्पुत्रात्पितृनां कारणम् ॥ ६५ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ आप-पितृमहोय-स्यात्सोपिनास्त्वेवमुपत ॥ का
 रणाभावनित्ययदाभावेन कस्यचित् ॥ ६६ ॥ ॥ कारणस्य स्वबीजस्य तिरयाभावात्पितृमह ॥ अन्त्यसहस्रभानोपि अभिनादन्त्यो न वि
 द्यते ॥ ६७ ॥ ॥ महाद्व्यापुं वद्वीतिरूपं वावभासते ॥ पितृमहोयकारित्वमपितस्य अभिमात्मकम् ॥ ६८ ॥ ॥ पितृमहोदरे तस्य निध्याप्रत्य
 यत स्थिति ॥ यनातवनिदत्तेव नार्जयिष्याम्येतरत् ॥ ६९ ॥

शानं प्रभवत्योद्विभ्रमपि कोऽत्रामह ॥ ॥ हिरण्यगर्भपरमाज्जायमानसर्गोदेव-शुभपास्तद्व्यासमुनक्तित्यादिमधवर्णपुत्रदुत्साहको जायमानतकपादस्यापस्य चर्चाश्वरत्न
 त्कारणमर्षिद्वयसकथमपलभ्यत इत्यारोकापरिहरशृङ्गाभिषिधियुद्धाटयति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वर-वरमात्मा-तथापिनेन मापयात्वा तन्निर्भेदकभवनया च नान्याय
 यान्पादस्य भानोपि सिधितमहत्सादभ्योनसिधते-तत्कुलप्रसवस्यस्य विद्वत्सायारिणां भित्तिपाशकारणस्य स्वस्य मायात्वात्पितृशरीरयोभ्याम्यायां एव लक्ष्म्यकारणभाष्यस्तस्य
 शानिपादस्य स्वबीजस्य कारणस्य तिलोदितनिध्यायां यथाशब्देनेश्वरे तिस्रमेव भाषादित्यर्थ ॥ १७ ॥ एतेन पितृमहोद्वस्य भुवनविस्तर्गाद्याः क्रयाकारिताय निभासोपि व्याख्यातद
 स्याह ॥ महापुण्येति ॥ १८ ॥ इत्यमहुक्तमुपमानावपितृमहोद्व-स्वशरीरात्तस्यैतस्य स्वकार्यपरपराभेदस्य विभ्युतिद्वीकिकमत्ययतो यनासत्त्वतेनात्यन्तद्वीकिकतास्थितिर्निर्दृश्य ॥
 अयद्विरव्यतिभासमाभावरितारमपिगुन्त्साक्षात्कारपदीनेनोपदेशेन यावदपि व्यापीत्यर्थ ॥ १९ ॥

उक्तमेवादीस्यसोपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हे भूमिपुत्रस्माच्चिह्नति रिकस्योक्तयुक्त्या असत्त्वाच्चदेवाथद्वयः भूः भुवः ॥ १ ॥ हे भूमिपुत्रस्माच्चिह्नति रिकस्योक्तयुक्त्या असत्त्वाच्चदेवाथद्वयः भूः भुवः ॥ १ ॥
तितदात्माचिदात्मकतया आत्मन्येव कचं तिनन्यदणुमात्रमपि सपादयति सपद्यतवा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वस्वरूपपद्यज इत्यादिना मरुपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वपाणिर्विवि
त्यधिशोनामानिकत्वाभिवदय्यदत्ते इत्यादिश्रुतिभिर्इति एव पयलोचने इदमस्तद्धेतुशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ॥ तात्पर्यप्रकाशेने ० पू० चतुर्नवतितमः सर्गः
॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ यन्तजानवेनावाविद्योपशमनकमः ॥ शिखिष्वजस्त्वबोधेन विप्रश्रान्तिश्चोपपद्यते ॥ १ ॥ मृगतृणावबुद्धातिरूपएवावभासत इति यदुक्ततत्र मृगतृणादेः सा
नयानाद्यर्थक्रियासामर्थ्याद्यदर्शनात्मजानमरणादिदुःस्वकारणत्वाददर्शनाच्च विषयोदृष्टत इति राजाशक्तेः ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थदुःस्वकारणत्वाव्याजगदीश्वरमाया निर्मित
त्वयः ॥ १ ॥ सत्यसकल्पजावनदृढाकृतस्य विधायक्यार्थक्रियासामर्थ्यदुःस्वकारणत्वचैवाभ्युपगमयानिर्मितशब्दात्तदस्य भवेनादे मसिद्धमेव किंवा व्यजगदीश्वरमाया निर्मित
स्य प्रपञ्चस्य सारथ्येनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्त्यसर्गात्मकस्य जगद्भूतस्य प्राणिकर्मणोपगमार्थत्वात् एवमदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यदुःस्वकारणत्वचालिस्तस्य सकल्प
तस्माच्चिदात्मकतया तन्निश्चिततोयन्तिस्य संयंकचति भूमिपदे देवः ॥ तेनैव पद्यज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम
स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापेवा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिष्वजावबोधननाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ शिखिष्वज उ
वाच ॥ ॥ आब्रह्मस्त्वंपर्यंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःस्वकारणम् ॥ १ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ ॥ एवं जगद्भूतस्य
स्य भावतं तावदाततम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानशिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न न शो न विनादेति पूर्व
संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुवं सर्वबोधस्य सत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपन्नपरेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदं श्रुतेयस्य तस्यानुक्रम
तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमस्वशमाद्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्विग्गतृणां विविचोदितः ॥
म् ॥ ६ ॥ एवापि तामहाभावेप्यसतीभूतसंततिः ॥ त कदाचन तत्सिद्धं यदसिद्धं न साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतृणां विविचोदितः ॥
विचारोदितं यत्तिशुक्लैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ कारणभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादतस्तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
स्येश्वरस्य भावने भवत इत्यर्थक्रियात्मना आततम् ॥ यथा शीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भूततापीदृशान्नाद्यर्थक्रियासामर्थ्याभावात् तं
द्वित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाककमेण शिथिलीभावे जगतः संस्थानापत्तिक्रमादेव सदाज्ञानेन नाश इत्यर्थः ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविनाजग
त्संस्थानावधेनास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानशिथिलीभावे च निर्वाध्याभ्यासेन बाधधीतितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिकमेण स्य तिकसर्गोपश
मसप्तौकारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्ने साक्षात्कृतमेति ॥ ४ ॥ अतएव लोकेपि अपक्षयापरपर्यायतानवपूर्वकएव स्थूलभावानां विनाशः प्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ तानवमिति ॥ य
स्य देहादेः ॥ दशभोनाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यकमणजगद्दयादेव तव नित्यसिद्धपूर्णालक्षणपुरुषस्य भावस्थिति सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतृणां
बुबुक्षानिरूपएवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवं शैथिल्यबोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसल्लापस्तु तमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल
दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतीभातिरेव स्वरूपान्यदित्याह ॥ कारणेति ॥ ९ ॥

अन्तर्भाष्यलक्षणमभ्यासपरिहृतमभेदित्वेन कार्यकारणसकलत्वसम्पन्निधिरिति भाष्यसिद्धिर्ज्ञानार्थनेमपक्षेन बलुकतपरिच्छेदेन आपतलक्षणेर्होताका
 लतपरिच्छेदपरिहृतसद्व्यपुलभनविदेकरासमेषव्यप्यमित्यपिसमाधय ॥ तद्वद्व्यप्यसमाधय कार्यकारणभावोक्तिमात्र ॥ १४ ॥ इत्यनेन तस्य जीवभाष्यानि प्रसजितेक
 वृत्त्यभाष्येन अपि निरसनीयेत्यसाह ॥ अतस्तस्यमिति ॥ षण्मूर्तिरिति भकारकर्माकर्तव्यकालाभावात्सिद्धि रूपात् ॥ १५ ॥ फलितमाह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 तद्व्यप्यकारणत्वमापयित्वात्सारायति ॥ यदिति ॥ १८ ॥ प्रसूतानिगमयति ॥ एवञ्चिति ॥ १९ ॥ एवमर्थाभिप्रायोपायनूपवृत्त्यपरिहृतमात्मनस्त्वन्ननुभाषयति ॥ अतदिति ॥ उ
 त्तरमिदं ॥ अतनुमनेनानुत्तरान्नोक्तकारणकारणकत्वमत्त्वपापवृत्तिरित्यनुवदति ॥ शुद्धोत्पत्तिमादिता ॥ २० ॥ परार्थद्वन्द्वनामद्वयद्वि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चित्सवरूपात्मन्यच्चेत्यनर्कचिदितित्याहो धितः इत्थंत्वदुषट्टिद्युन्मयासर्वपर्यायानां विमर्शने देवा दध्या रोपे अहमादि विवेकेनापवादो अहमंतदृश्य जातमसन्नासो बेल्व
भासेतेति परेणान्वयः ॥ एतेन सर्वद्वैतवाधेन स्वकोशावतरात् निर्विशेषभासे ॥ २३ ॥ तामेव स्थितिमभिनयन्नुपसहरति ॥ जगदिति दाभ्याम् ॥ देशादिकालकला क्रियौ धैः सह
नाजगत्सार्थं विभागदृष्टिर्नमचिरेण कालेन शान्ता ॥ अहो इत्याश्चर्यं ॥ तथा च शांतमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैव स्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितः पूर्णभावेन स्थितोस्मि ॥
अहमेव निष्ठा मित्रमपि स्वः अन्त्येकरसो यथा स्थितात्मा तिष्ठति आभायत्वागच्छनाद्याज्ञवल्क्ययानो भगवन्मम ये देयसेद निजानकोक्तिवत्कुम्भपतिराजोक्तिः ॥ एव स्थितौ त्वदा
सैवाहं शुभपरमपुरुषार्थकृत्यपावनं शुद्धमौनं वागमम्य शिवमिरतिशयसुखमेव सदात्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० नात्यर्यप्रकाशे नि० पू० पचनवतितमः सर्गः ॥ ९५ ॥

नमोमह्यं परं चेत्तन्किंचिदिति बोधितः ॥ पदार्थवेदनादित्यमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेन शांतमासेखकोशवत् ॥ २३ ॥ जगत्स
दार्थप्रविभागादृष्टिः सदेशादिकालकला क्रियौ धा ॥ अहोनुकालेन चिरेण शांतवसैव शांतं स्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाब्दाभिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मि नयाभिनेदेस्मि न वास्तमेभि ॥ तिष्ठाभितिष्ठस्व यथा स्थितात्मा शिवं शुभं पावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजविश्रान्तिर्नमपंचनवतितमः सर्गः ॥ ९५ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति ब्रह्मणि विश्रान्ति
मवाप्यमशिरिव ध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत् शान्तमना निर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविक्षितम् ॥ स्वर्गालयेति कुम्भेन
झटित्वेव प्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुम्भ उवाच ॥ ॥ राजन्नज्ञाननिद्रातः प्रबुद्धोऽसि शिवः स्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैव न चानस्तमयेन ते ॥ ३ ॥
स रुदेव विभातात्मानं शान्तिपदं लभः ॥ कलकलननिर्मुक्तो जीवन्मुक्तो गंगां प्रतप्तम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ कुम्भेन बोधित्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतो रराज वैर्महामोहसमुद्रकात् ॥ ५ ॥

प्रतिबुद्धत्वाद्वाहो बृहस्पसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवति निःशेषतथा कुम्भेन वप्यते ॥ १ ॥ अखड्गबलाकारहृत्पुण्ड्रयेन सम्यक् शांतवास्तवत्तिप्रशमनोपलक्षितं मनो यस्य स तथाविधः
सन्निवर्तनीय इति श्रुतं आसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथ यदा तेन राजा अखड्गकारहृत्तिलक्षणाविकल्पमव्यवधुयक्षैराभिप्रेतितो दकविदुवन्मनसो ब्रह्मसी भावमेवापाद्य ब्रह्मण्यैकरस्ये
न विविक्षितप्रबुद्धमभिमुरखी भूततातस्य इति एव रूपामवस्थाभाशु उपलब्ध्य कुम्भेन वक्ष्यमाणदृश्यमार्जनोपायादिविवक्षया स झटित्वेव प्रबोधित इत्यर्थः ॥ २ ॥ ननु सर्वदृश्यानाम
खड्गाकारहृत्तोरप्यस्तमयेन रतिशयानंदसमुद्भूतं विविष्टरूढिकमिति त्वया व्युत्थापनेन विधितः पुनस्तन्मम हृत्तं ममिति राज्ञो विवक्षामभिलक्ष्य कुम्भ उवाच ॥ राजान्मिति ॥ सत्यज्ञाने
न हृत्तं न नष्टत्वं ज्ञाने सर्वदृश्यास्तमयोस्तु भावासकृद्भिजातसद्देवानादतस्तुल्यं भगवति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ स्वयथा स्थितत्वेति च्छेदः ॥ स्वत्यादि कर्मधारयः ॥

पुनस्तान्कास्यदित्तयस्यासत्तामपरयश्वलीलयाआग्निवस्थस्त्रयोधस्यचिरपरिपङ्क्तुभगोयसवावरशीहालीलया ॥ १ ॥ ७ ॥ नउडसितस्तश्चत प्रकटीभूतआत्माखरूप
यस्तनयाधिषेक्षिपाह्नवर्तिपाह्न ॥ परीयातर्तिप्रत्ययोयन्तीतिप्रत्ययोबोधव्यकुल कस्यान्विषितापालब्धनाद्येत्यर्थः ॥ किंसातज्जासात ५ आद्यधिकारबाधयोरायोग ॥
दिदीपयच्चेनप्रभाषाणनुपचितिरितिभावः ॥ ८ ॥ एषएष्ट कुञ्जालङ्घ्यायथधातेनोपपादियध्यम्भमुपपन्नत्वेनटारश्चक्ष्यमाणार्थपृष्ठसामर्थ्यनयरासति ॥ साच्चिति ॥
मानुषद्विभागस्तत्त्वमवाप्यनिरलाद्यानाकारणाद्भावात्तरसंप्राप्तेशोभासे ॥ राज्ञेषाप्राप्तास्करद्वैतिपाठेनुरार्थोनाशाब्दः ॥ अथातसंबोधानंतरराहुनिमुक्तभास्करद्वाराजसे
इत्यर्थः ॥ ९ ॥ तथाभ्याससार्वदायिदुमारोप्यस्तकारसहकृतज्ञानाद्यलभयिष्ठानवरार्थिप्यश्रूयसर्गाग्रलयद्वार्यायति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्सरिशिटमधिष्ठानवर्यायति॥
गतदस्तादिता ॥ ११ ॥ यत्तरमयास्ततस्त्वक्षाक्कारधिपायुकसहकोदितमल्पच्छाब्धीतिपरेणाश्रयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमतपूर्णोदितयावंचिदात्मबोधेनक्राणुणम्
विश्रीतधी क्षणेनैवपश्यन्तश्चास्त्वसुना ॥ असत्तामेवमुक्तानालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिरिविध्वजउवाच ॥ ज्ञातप्राप्तमपी
दंतुपरच्छामितदुभ्यताम् ॥ सुयोनिपुण्योपायमनमानन्दमोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपदेनुष्ठसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदृश्याख्यो
विन्नाम्नाप्रत्यय फुल ॥ ८ ॥ ॥ कुंजउवाच ॥ साधुष्टमंहाराजराजसेवायमभवत् ॥ एतदेवहितेशिष्टंज्ञानुयत्तदिदृष्टु ॥ ९ ॥ य
द्विदृष्टतेकेचिज्जगत्स्यावरजनमम् ॥ सर्वसंवप्रकाराद्वयकल्पातेनद्विनश्चति ॥ १० ॥ तत स्तिमितगभीरंनतजेनतमस्ततम् ॥ महा
फलवलितासातेस्तस्मिरनवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
यदेकौदितमत्पच्छशान्तमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मालोकतेजस्तिमितहासिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्ष्यमविज्ञेयसमशिवमनिदित
म् ॥ ग्लानिबाणमापूणमापूर्णादितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविद्वंस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिषुचश्चेष्टुचश्चेयसामपि
॥ १५ ॥ इहशानत्परसूरुस्तस्याप्रेयदिदंनम ॥ अणोपाध्वंमहामेरविस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ ईदृशतत्परस्यूलेयस्याप्रेयदिदंजगत् ॥
परमाणुवदामातिकाचिदेवनमातिष ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्वनंनामपदेमंभाववेधस ॥ तदहंवेदनविद्विराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
वातस्यवातस्पदस्ययथाभेदानविपत ॥ शुन्यत्वत्वलोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसान

गीयद्वयसङ्घटनिसङ्घटयति ॥ इदराभिनि ॥ धृष्टिप्यपक्षपातरोक्तं सङ्घटनत्वेनयसिद्धेभ्योपिपरमसुखमत्वेनप्रसिद्धमपीयनम् ॥ १६ ॥ स्थितिद्वयस्यधीयसामित्येतद्वि
नयासङ्घटयति ॥ इदराभिनि ॥ १७ ॥ इदोभापारादलयेष्वभिधाननामकमन्त्रावकाशोद्धोभासुद्धतस्यधिक्कर्तानुसारिपदभ्यासेनविश्रन्नात्मकचननेदेव अवाप्तुदेवस्त
स्यात्मभावेयस्यपर्यायस्यधेतोश्चिद्विषयगर्भस्याकारेभेदनमहभाषलक्ष्यज्ञानाभ्यासनिदिष्टः ॥ तद्विषययत्ननकगतिस्थिततदवधारणाद्विषयाभ्यासइत्यर्थः ॥ १८ ॥ अस्या
वषशेषाभिधानसत्तदीयकार्पकाणोभयसत्त्वनिर्वाहान्योऽवस्थेनपरीक्षेनिनवाप्यसत्त्वकीटस्थस्यभगानुपयन्तिरित्यभिपत्याभ्यस्तस्याभिधानादप्यक्कसङ्घटनमाह ॥ १९ ॥ अस्या
प्रत्येति ॥ आद्य-वर्णाभ्यासद्वितीयकारादभ्याभ्यासेदृष्टेति ॥ २० ॥ तत्त्वव्यतिरेकेष्वन्यत्राभिधानदृष्टीति ॥ २१ ॥ स्थयुष्यत्वचरेषामपिप्रातिपादितत्वात्तदभ्यस्तदृष्टीति ॥ २२ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभावाद्दित्यधिष्ठानसन्तयेवकार्यस्यादाहणिकालिकसत्त्वमपिदृष्टानदर्थायनविशेषमाह ॥ जलेदिति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदोयस्मिन् ॥ ज
 लस्यानारालिककारणत्वाजलकारणैवसत्कारणम् ॥ ब्रह्मणोभूलकारणत्वादकारणम् ॥ २९ ॥ २९ ॥ अथचश्रेयसाभ्यधीत्येतदप्यभ्यासेनैवस्कृदयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवरा
 ज्यप्रत्यक्षजगदाज्यमहाराजभूततद्दत्तं निविरिष्ठमित्यर्थः ॥ यतो जगदप्यलत्वात्पुणलवत्तुच्छमत्तेनद्वैतमद्वैतमित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तयैवजगतःसत्ता
 लाभदप्यदाहर्दृशमिति ॥ २३ ॥ एकातचित्तिभ्यामप्रत्यक्षम् ॥ कातनिरुपाधिकमेवमप्यम् ॥ अद्विताद्विनीयासहिष्णुतातद्दशाद्यावर्याभावोदेकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्ते
 श्वएकमेकत्वसख्यावदयिन् ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरादृश्यत्वात्कारादिभिरदृश्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्म्मयुक्तानिशयानात्सर्पदेनापिकारणज्ञानकर्म्मनिर्वर्तक
 जलेस्तिदेशकालान्तेयथोभ्यादिसत्कारणम् ॥ परेऽस्तदेशकालान्तेयजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेरयस्तिदेशकालान्तिकेदकादिसत्कारण
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालान्तेतथाजगदकारणम् ॥ २५ ॥ ईदृशंतद्विरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशान्तंजगत्पुणलवाचते ॥ २२ ॥
 ईदृशंतत्परंश्रेयसास्मिन्सति यदीधरे ॥ जगत्पदार्थास्यार्थः सासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवेहविविधतेभूपतततम् ॥ एकमे
 कंतचित्कान्तैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्माप्नोविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदेवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितं सर्वदा सर्वसर्वकारमिबोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वात्तत्त्वार्थनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्विरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तम
 म् ॥ सर्वसर्वान्तरात्मन्यनुभवमानकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकार
 णतामेवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वैजमनाख्यात्वात्तत्कारणम् ॥ तर्केचिज्जायतेतस्मात्समाणादितत्त्वानः ॥ २९ ॥ अकर्तृकर्मकरणं
 सत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंसंयवेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेर्केचिपरस्माद्ब्रह्मणोभूते ॥ कथं किंलभ्यतेकेनय
 थान्यादिसत्कारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलोकिकमनसिद्वितीयविलक्षणमेवस्यानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंत्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वेषास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥
 ब्रह्महृदोऽहोआख्यानाख्यास्वरूपस्यारब्धतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवात्स्यस्यसंप्रत्येवकथंकारणतामेवेत् ॥ परमार्थदृष्टौतुतिराभासप्रभादृशःनिराभासम
 भासिन्तद्विभास्यभावस्याद्वयस्यकथंकारणतामेवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसतद्वैतसत् ॥ परमार्थैतद्वयसतद्वैतमसत् ॥ नहि सत्सतोरपिकेनचित्तरस्यकार्यकारणतावत्कुश
 म्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रभाणादिमानमेवमित्यात्मकजन्यजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नस्यात्माआत्मनोऽज्जायतदित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाप्यासपक्षेनकस्यचिज्जन्मा
 दिविक्रियेतिकोटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सत्कारणमभ्युद्भिभयोक्ततदपिचिभर्षीजलातिरिक्तकथलभ्यतेकिवालभ्यनेनकिंचिन्मकथंचित्तिमित्यर्थः ॥ ३१ ॥

म्पुपाननासिधिरयस्यासामवश्यमर्हत्या अभिनवस्यस्योपस्थिचिपरिषककुम्भोपसवाद्यरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउहिसितलधन प्रकटीभूतआमास्वरूप
 यस्तस्यापिअभिप्रायवर्तितयापर ॥ पर्यापरद्विपयपयोयन्तीतिभ्यस्ययोधोपधकुल कस्मान्मिनितावातयनाच्चेत्यर्थ ॥ किञ्चलउतागत ॥ आद्यधिकारावधपोरयोग ॥
 दिर्गपसवनयमिभासानुपवतिरितिआद्य ॥ ८ ॥ एषवृष्ट कुञ्जलक्षुभायमप्याशेनोपपादयिष्यपुत्रभूमुपपन्नलनपटारवध्वस्थपाणार्थपरुषणसामर्थ्यनपरासति ॥ साञ्चिति ॥
 माणुषदिमालास्त्वन्महाप्यरितलाशानानारण्यलानास्वरसराकाशेरोभासे ॥ राजसेवायाआत्करद्विपादनुन्यार्थवशाच्च ॥ अथतपस्योधानतराङ्गनिमुक्तभास्करद्वाराअस
 दस्यर्थ ॥ ९ ॥ तथाप्याससामर्थ्यरशियदुभाराप्यसस्करसहकृताशानारण्यलमपिध्यानवर्धयिष्यन्पुष्टसर्गफलयवर्धयति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्परिशिष्टमधिष्ठानदर्शयति ॥
 तद्वत्साविता ॥ ११ ॥ यत्परमयास्तनवसंस्थात्कारपिपायुक्तसकरोरितमप्यच्छादनीतिर्येणान्वय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसवनात्पूर्णोदितयासविदास्वोधेनआपुण्य
 विश्रान्तार्थाक्षणेनैवपश्यन्त्सस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिरिविध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुयत्तच्छाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणधोधायमममानदभोदद ॥ ७ ॥ शिवेशतिनिराभासेपदनुष्ठसिताननि ॥ इद्वदर्शनदृश्यास्वो
 विन्वात्माप्रत्ययपुत्र ॥ ८ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहारजराजसेवायमास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृष्टानुत्पत्तद्विशृणु ॥ ९ ॥ य
 दिदद्वैतार्थैकचित्जगत्स्यावर्जजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारार्थकत्वातेतद्दिनस्यति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनतमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलोमार्तसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलंशान्तमाज्ञातपरमनस ॥ समस्तकलान्मुक्तयुक्तपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोदितमप्यच्छातमातनमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितंज्ञमिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षत्रिवाणमापुणमाणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामर्णायश्चस्यविर्तुचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठुचश्रेष्ठुचश्रेयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसूक्ष्मतस्यामेयदिर्नभ ॥ अणोपार्थ्वमहामेकरिवसूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परसूलंयस्यामेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदमातिकाचिदेवनमातिच ॥ १७ ॥ विश्वालोकवनानामपदेन्मभाववेधस ॥ तदहवेदनविद्विविराट्तात्मजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्पदस्यययामोदोनिविपत्ते ॥ शुन्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥
 गीयस्वतद्वृत्तेनकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ धीयिष्यपक्षयाउत्तरात्तरसंस्तुतेनप्राप्तोप्यपिपरमव्यक्तत्वेनमसिद्धमयीधनमाः ॥ १६ ॥ स्यविध्ववस्यवीयसामित्येनद्वि
 तयाकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशमापाराधलपदेअधिष्ठानपान्नकगमस्कारोद्बोधाद्भुद्गतसंज्ञाणिकमर्निसारिषदप्यासेनविश्वात्मकवनतेव अवाह्येवस्त
 त्यात्मभयोपस्तप्यार्थापस्यपधोद्विरप्यगमस्यअद्वैतद्वन्द्वभावलक्षणशानाप्यासविद्वि ॥ तथाविपयत्यमजगत्स्थिततेवविराट्तात्माविपयाप्यासदस्यय ॥ १८ ॥ अस्या
 सपसचाधिष्ठानसत्तयैवकार्पाणोभयपक्षनिर्वाहसयोःसर्वधेनपतीतेनानिवाधस्यसत्कीटस्यस्यजगानुपवत्तिरित्यभिमतस्याप्यस्तस्याधिष्ठानादस्यपक्षसरटात्रमाह ॥ मा
 वसति ॥ आद्यवक्ष्यमाणसिद्धिरीयसाराध्याप्यासेददात ॥ वातस्यवृत्तिर्येषुसूक्ष्मादधिष्ठानदटाती ॥ सत्यपुण्यपक्षेपेणपतिप्योनिशापेक्षत्वारप्यलदटाती ॥ १९ ॥

असत्कायं वादिमतानुपवेशो नाम भूदित्यधिष्ठानसन्तयैव कार्यस्य ब्रह्मणि नैकालिकसत्त्वगणपि दृष्टान्तेन दर्शयन् विशेषमाह ॥ जले इति ॥ देशकालाभ्यामतीपरिच्छेदोऽयस्मिन् ॥ ज
 लस्य तात्त्विककारणत्वाज्जलकारणेनैव सकारणम् ॥ ब्रह्मणो मूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठश्च श्रेयसाग्रणीत्येतदप्यध्यासेनैव स्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवरा
 ज्यस्य स्यत्तज्जाद्रज्यमृदाजगन्तद्ब्रह्मेति विरुद्धमिति ॥ यतो जगदध्यस्तत्तात्तुणलवत्तुच्छमतेन द्वैतमद्वैतमद्वैतमिति ॥ २२ ॥ तस्यैव सर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सत्तयैव जगतः सत्ता
 लाभा इत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिन्मन्त्राख्यम् ॥ कातनिरयधिके प्रपदम् ॥ अद्विताद्वितीयसहिष्णुतातद्दशाद्यावत्पर्याभावादेकत्वस्य गायत्र्या द्वितीयत्वापत्ते
 श्वरकर्मकत्वस्य आवदयति ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानां स्पष्टनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तक
 जलेति देशकालांतये योऽन्यादिसकारणम् ॥ परेऽन्ते देशकालांतये तथा जगदकारणम् ॥ २६ ॥ हेरुयस्ति देशकालांतिके दकट्टादिसकारण
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतये तथा जगदकारणम् ॥ २७ ॥ ईदृशं तद्विरुद्धं च जगद्ब्राह्मण्यंतदक्षतम् ॥ न द्वैतममलं शांतं जगत्तुणलवायते ॥ २८ ॥
 ईदृशं तत्परश्रेयसस्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्सदार्थस्य श्रोऽभासत्तामेति वेदनात् ॥ २९ ॥ तत्सांस्मिकमेवेह विद्यते भूयते ततम् ॥ एकमे
 कं तच्चित्कान्तैकमप्यद्वितावशात् ॥ २५ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचित्तामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलं भ्रातंतदेवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितं सर्वदा सर्वसर्वकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वाच्च तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्वे रगन्धत्वात्किमप्यवतदुत्तम
 म् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आस्थानाख्यास्वरूपस्य निरभासप्रभादृशः ॥ सतो वाप्यसतो वाय कथं कार
 णता भवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्य चिद्वाजमनाख्यत्वाच्चकारणम् ॥ न किंचिज्जायते तस्मात्प्रमाणादितत्त्वमनः ॥ २९ ॥ अकट्टकर्मकरणं
 सत्यं चिद्वनमक्षतम् ॥ आलक्ष्मणमनाभासं स्वयं वेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्न ज्ञायते किंचित्परस्माद्ब्रह्मणामुन ॥ कथं किंलभ्यते केन य
 योऽन्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

नित्यं ॥ ३१ ॥ किमपि प्रत्यक्षादिलौकिकमानसि द्वाधर्माविलक्षणमेव तानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयात्तद्वत्त्वं प्रत्ययमेव सर्वसर्वस्यात्मा सर्वेषां सात्मानां नृणां तिसर्वात्मकम् ॥ ३२ ॥
 व्यवहारदृष्टौ आख्यानाख्यास्वरूपस्य शब्दतदर्थसर्ववस्तुत्वरूपस्य व्यक्त्या व्यक्तत्वात् प्रत्ययवाच्यत्वं प्रत्येव कथकारणता भवेत् ॥ परमार्थदृष्टौ तु निराभासप्र
 भाति नन्दुभावात्सावस्याद्वयस्य कथकारणता भवेत् ॥ किंच व्यवहारे अद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ न द्वैतसत्तोरपि केनचित्परस्परकार्यकारणता वक्तुं श
 क्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेवास्मिन्सात्मकजगन्जायते व्यवहारे आत्मन एव तदात्मत्वात् ॥ न त्वात्मा आत्मनोऽप्यवतद्वैत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ न तथा व्यासपक्षेन कस्यचिज्ज्ञाना
 दिविक्रियेतिकौटस्थमेव सिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमन्युर्द्विषयोक्तनदपि विमर्शजलातिरिक्तकथलभ्यते किंचालभ्यते न किंचिन्मकथंचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

[illegible][illegible]

सस्थिति प्रथाहेति शेषः ॥ ४४ ॥ ननु यदि पृथिव्या द्यो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या आन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरस्य पृथिवी मन्तरो यमस्य तेष्वत आत्मां
 तयाम्यमृत इत्यादि श्रुतेरनर्थान्निष्ठेरेण प्रयभाणा एव सर्वभावा स्वस्वकार्यं च मत्कूर्ततीति वैदिक सिद्धांतस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मया शब्दलेभ्वरमया सर्वभावास्तेन मया शब्द
 लेभ्वरेणैव माययैव मिय मायम्यात्मन लेन सत्येति ता सत पञ्चभूतात्मकोपि हेमाधिकमेव तत्तत्कार्यं च मत्कारकुरीति ॥ यथा विभुना निखीपुस्युग्मानि दौघेने काममयानि कामे
 न प्रेरितानि परस्परसंयोगेन पुत्रा युत्सादनेन च मत्कुरीति ॥ यथा वा बीजा निभूत्या निवर्षादकेन प्रेरितान्य कुरोदयाच्च मत्कुरीति तद्वदिति प्रेरणान्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आहतं चिन्मा
 यमेव चिन्मात्रेण मयिकेन नानात्मेनैव नैव भूत्वा अवधीयते तत्तत्कार्यं हेतुपारिच्छिद्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रस्य तत्तत्ज्ञानात्मना स्तेनैव व्याप्तं पारमार्थिकत्वात् तन्मा
 त्कुरते तद्वत्प्रसङ्ग एव प्रसङ्गसूत्रसर्गात्मना मयिकं च मत्कारेत स्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकत्वात् तदा वा मित्रमत्कारे च पूर्णमदपूर्णं पूर्णं पूर्णमुद्व्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवा

तथा जगदहं भावं विनाने शस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात् आत्मा हि द्वैतस्यैव स्थितिर्जुभते ॥ ४४ ॥ अजुंभमाणमेवेदं जगत्स्तेनैव संस्थितम् ॥ य
 न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ यमत्कूर्तस्य मीभावाः पञ्चकेमिधुनौषवत् ॥ चिन्मात्रा एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
 नानात्मेनैव नानैव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णात् पूर्णान्द्वरंति पूर्णान् पूर्णानि च किरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णानि पूर्णानि पूर्णं भवति शिष्यते ॥
 चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचित्वैव तन्मात्रमकचित्सर्ववेदनम् ॥ अहं चित्ताचिदेवाद्वा भवतीव स्वयंततः
 ॥ ४९ ॥ अभवंत्येव रूपं स्वमत्यजं तीनिरामयम् ॥ तेजोमयमनायांतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ सप्तादसंसारमाभासि भवतीव स्वयंत
 पुः ॥ पृथस्य सदेवेदं स्वरूपत्वात् सदेववा ॥ भावनाद्गततामेति हि श्मं भवति चक्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रत्येवात्मनामात्रशेषेण सर्वोपाधिप्रत्येवाभावात् शब्दलेभ्वत्प्रत्ययप्रमाणा जीवाः कल्पादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यादि
 समष्ट्युपाधीत्यर्थं यदुद्धरति तत्पूर्णादपरिच्छिन्नाद्ब्रह्मणः कारणत्वात् पूर्णपरिच्छिन्नब्रह्महृद्यण्येव कार्याणि भावयोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वान्नरकार्यं जातमैहिकामुक्ति
 भोगो मोक्षसाधनानि च किरेतदपि पूर्णादेव पूर्णान्येव च मायया च किरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मन्युक्तं भावंति तदपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णानि भवति ॥ सद्भेदयत्नेन मायापगमे
 पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्पार्थय इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि संप्रवेदनकचित्तं चिन्मात्रं चिन्मात्रमेवाकाचित्वैव कचित्तनान्नैतय चान्वयः ॥ ४८ ॥ अहंप्रत्यगात्मरूपा
 चिदेव सर्गादौ स्वहृदयमत्यजत्वेवाभवत्येव स्वतंत्रित्वेवात्मनः कर्मनोद्धृपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्यौल्यकल्पनेनाभासितस्वयमुव सप्तादसंसारविराड्भावेन ससरण
 रूपं भवतीव ॥ अथ पृथग्निर्जोषभावेनेदं जगद्भूत्वा सदेव परमार्थतो यद्वान्न सदेववात्मनि परमार्थतश्चेन भाति तिर्यर्थः ॥ भूतताच्चतुर्विधभूतपामताम् ॥ ५१ ॥

शयनेनह् ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिमगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननुयदिसर्गादिनास्तेष्वर्वाहृतदास्यानभ्यस्यपमकुरुतएकेश्वरीसर्वभूतानारत्ना एकैर्वाजं बहुधायः करोति कर्त्तागोकार्वाहेश्वरइत्यादिभूतिस्तद्विवादानकागतिरितिचेन्नेह्नानेतिभूत्युपेक्षितनिधेय्यसमर्पणेनार्हृतकृत्याद्वार्थावदसैवगतिर्नतत्त्वार्थेत्याशयेनाह् ॥ अनाख्ये इति ॥ अनाख्येनाभारहितेअनाकृतौरूपरहितेयुक्तिभूतभवान्नाप्यत्यन्तमन्यकलनिष्क्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वाभ्यस्यत्यौर्विकैरपिनानुभूयते ॥ ८ ॥ शीतवातादिप्रतिघातवारणाययहादिनिर्माणसिद्धम् ईश्वरस्तप्रतिघःकरोतीतिआधेयानास्यभूत्यानामर्थवादानासर्वज्ञस्यदृष्ट्याचेदोक्तिर्हासाद्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवंजगत्सर्गासिद्धौप्रतिज्ञानार्थसिद्धिरित्याह् ॥ अनेनेवेति ॥ यदाजगदेवमसत्तदातदार्गाचिनादिकुलसदित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वेविषयासत्त्वादपिचित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह् ॥ चेनोहीति ॥ वास्त्येवाप्तनाकर्माणिविषये ॥ ११ ॥ तर्हिचित्तादिव्यवहारस्यकोविषयदतिचेन्नायोपहितव्रतैवेत्याह् ॥ यद्विदमिति ॥ नाभ्यासयोगेनाभकम् ॥ १२ ॥

ऋतो हि साधनाभायमिच्छोक्तम्याचष्टे ॥ जगदिति ॥ दुर्धर्मास्त्यपि निर्वर्तनानुसारिणी वासनेति योतनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयत्वात्तद्विषयत्वासाधनास्त्यत्ययोगादिति
 जगत् ॥ १३ ॥ यद्विद्वत्कथंति श्रुत्योक्तमपि परमार्थदृशात्तत्कलङ्कणपरमार्थम्याचष्टे ॥ अतएवति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशादिव्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकाशोप्येव
 द्वावरोपयत्किंचिदतिर्वर्धमार्थमापाठयत् ॥ इयदस्यप्रश्नः ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अहंजगदित्येवामतिपरिस्मर्तसाक्षिणोपपत्त्यर्थमपि धैर्याभाति नूननिश्चयेनेत्यर्थः ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ १८ ॥ यद्विदित्यन्तर्हि जगदनादितिस्येवार्थोक्तमस्यासमाह ॥ लोकोति ॥ दुर्धर्मस्य बलुनञ्जनादित्यजमप्यादिबिक्रियादित्यत्वाकोटस्य बालोक्तो बाराहलोका
 सानुगम्यतोपि दानोपपद्यत इति परेणाम्ब ॥ १९ ॥ साकारस्य स्थूलस्य प्रतिपाद्योभ्याम्लोकात्साक्षात्प्राप्तिरिति सिद्धा महाप्रलयारम्भोक्तमेव प्रलयार्थमात्रं
 जगद्वत्समिदं वास्त्यतदेवोत्पत्त्यमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातश्चित्ताकृतः ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममन्त्रात्मपरमाकाशानामकम् ॥
 स्मारवेदतमेवेदं कवत्यकिंकुतो जगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्परमाकाश इत्येकस्य कथायते ॥ विदादर्शनजातत्वात्तच्चित्तनो जगत्क्रिया
 ॥ १५ ॥ अहंत्वजगदित्येवामतिपरिस्मर्तनोर्वात्तत्वात् ॥ मिथ्यास्त्वन्महवामानि नूनमेव श्रुतकारिणी ॥ १६ ॥ वास्त्यस्य जगतोऽभावाद्यतोना
 स्त्वेव वासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तकर्तृशक्यकृतं कथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धैरवगतचित्तदृश्यमिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पत्तकारणभावात्सर्गादाववत्सर्वदा ॥ लोकशास्त्रानुभवतो न च दृश्यस्य बलुन ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्यैव
 वायुपृथपद्यते ॥ साकारस्य जगतस्थूलस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समस्तकारणभावाद्योक्तशास्त्रानुभूतिभिः ॥ युज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयादय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदाप्यसिद्धतैर्लोभयोपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वक्तव्यमुन्मत्तत्वरूपवच्च ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणस्य नोभतेऽसम्प्रोक्त्यतिभूदसंज्ञजनकानसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च संप्रति यस्यास्य दृश्यस्याप्रतिपक्षचित्तात् ॥ कारणभाविनुश
 कसाकारस्य निराकरोति ॥ २४ ॥ इत्यमालङ्कृत्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकियाकारिभवेत्येवमिदं जगत् ॥ २५ ॥

[illegible]

इदानीं सर्वसंगं श्रुतीमनेति नेनीत्यादि निराकरणं श्रुतीनां च तास्यार्थं धीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादिव्यादिभिः ॥ पूर्वार्थं च तन्निशं च तस्येति पूर्वार्थं निशं तः ॥ षष्ठ्यं तासां वि-
 भाक्तिकं तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णत्वं भावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनेवशाखं यदात्मकवर्तनं तत्त्वकवपुः स्वरूपमेव सगमल यक्षपृक् जगदिव क्षणं यावद्वानमिति सर्वस्य दि-
 श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणादतिरेकमस्यादिशास्त्रमुत्पद्युर्द्वैतसद्भावो निर्गतद्वैतात्मनिरस्य भावे आसीदिति नेनीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तत्स्यार्थं इति धोष्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
 अतः शास्त्रीयवोधान् ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातं सर्वजगत्शातं तं निराख्य लब्धं निराधारपञ्चमया स्थितं सद्ब्रह्मेव ॥ इदमब्रह्म दृष्टं यत्तु अकथ्यं तासत्त्वान्नाना अनामपि च ॥
 तस्मादिदं निरंशस्य चिद्बोधो प्रातिपाद्यते ॥ निराख्यते रन्तस्य पूर्वान् पूर्वनिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः सर्वरूपस्य शातं तस्मान्नस्य यत्समम् ॥ स्व-
 तएवात्मकवर्तनं संगमल यक्षपृक् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्च तेनैव ज्ञातं जगदिव क्षणान् ॥ क्षणान्तरं नुबुद्धं सद्ब्रह्मेवास्ते निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मे-
 वेदमतः सर्वं क्वचिन्नजगदादि धीः ॥ क्वचित्तादिक्वचित्तादिक्रद्वैतैक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वानिरालंबमजं प्रशातं मर्नादित्यस्य यथा-
 स्थितं सत् ॥ इदं तु नावेन चाप्यनाना यथास्थितिं तेषु कण्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजवा-
 वो धनं नाम अपुनवति तमः सर्गः ॥ १८ ॥ ७३ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्ध्या त्वत्सादान्महामुने ॥ स्थि-
 तोऽस्मि निरामयः ॥ ज्ञातव्यो महामौनी तोर्णमायामहर्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपोद्भाः स्थितोऽस्मि निरामयः
 ॥ २ ॥ अहो नुश्चिरं कालं प्रभातो हं स बांबुधौ ॥ स्थानमस्य मस्तुल्यं मधुना प्रासवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहं तादृजगन्धय-
 न् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भाति यत्तद्वसोति वेदमहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभास्य नम् ॥ इत्थं मं वरसंसारकृ-
 तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मानोशांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दराक्षर्त्तं परित्यज्य ददत्स्व भो ॥ ६ ॥

वहरेस्तत्त्वतः सुकण्ठमौनो वागादिव्यापारश्चान्यत्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्ताख्य प्रकथे नि० पू० अष्टमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७३ ॥
 बुद्धोऽपि न दोषभूयः कुमेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननयायादोषोऽप्यसुदृढोऽस्ति ॥ १ ॥ एवमेव धितोऽसंज्ञा उपदेशजन्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिवीजत्वाद्धानं नष्टमित्यभिप्रेत्य दर्श-
 यति ॥ नष्टस्यादिना ॥ विस्तृतात्मनः साक्षात्कार एव स्मृतिरित्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहं तादृजगन्धयन्नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तुं भवानुवाच ॥ ज-
 गदेत्यादि ॥ अवरससारोर्णधर्वनारख्यवहारेः ॥ किं त्वान्यधिकरणमिति दृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपाध्यानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो य आवर्त्तं परित्यज्य दत्तं दत्वा स्तिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायाशब्दार्थस्वरूपगुणभोग्यरूपमेव ॥ ३॥ चिद्वस्तुमल्लिङ्गिनामकयदात्मस्वरूपनभसोद्वेकधकधायतेस्वधाकधकधेनदीप्यते ॥ ८ ॥ मयानमसिअवाङ्मुखीहर्तेदनीत्क
दाहकारसन्निधेयदृष्टिर्बेधकदशाशीतीनद्यामसीराजलोककचनमस्वावर्तयैष्यथ ॥ ९॥ यथासमस्तमहकारात्मास्वयम् सकलमाश्रयास्वयम्पट्महकारोपि ॥ एतौसमष्टिप्य
द्विषधलम्भास्तन्मेतीतदभिमानतस्यरित्यागवेदनायती ॥ १० ॥ तद्वेष्टमष्टमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११ ॥ कोसोमोक्षलमाह ॥ यदिति ॥ सहायपयिणेणसतांशधमोक्षसकम्पा
नीसाक्षिभूतस्वरूपवेदनतद्देवसद्व्यस्यकेवलत्वेकैकन्यधकभ्यादृत्यर्थ ॥ १२ ॥ सिद्धिर्भोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमितिशुद्धकेवदयात्मनोपधाभावा ॥ १३ ॥ शु

बभारुपमिदशांतमित्यमस्तिपयास्थितम् ॥ अहंजगदिदंवेतिशब्दायात्मनभोग्यम् ॥ ७ ॥ इदमायतरहितसर्वससारनामकम् ॥ चि
द्वस्तुमल्लिङ्गिनामात्मनस कचकधायते ॥ ८ ॥ सन्निवेशदश शातीतदस्तिनकयथा ॥ जगदापर्यसशतीवक्षेदविद्यतेतथा ॥ ९ ॥ यथा
स्वयम् सकल स्वयनामतयैवहि ॥ एतौस्ववेदनायतौधधमोसौव्यवस्थितौ ॥ १० ॥ अहमित्येवसकल्योपधायातिविनाशिर्ने ॥ नाह
मित्यवसकल्यमोक्षायविमलानने ॥ ११ ॥ यद्वधमोक्षसकल्यशब्दार्थानांसादासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२ ॥
अनहंवदनसिद्धिरहवेदनमापद ॥ सोहमेवानहमितिशुद्धयोधोभवाम्भवान् ॥ १३ ॥ असकल्यनमात्रेणसम्पद्गानोदयात्मना ॥ सक
ल्यक्षीयतेसिद्ध्यस्वयमेवासदात्मक ॥ १४ ॥ अत्रतर्क्यस्वरूपेहिनास्तिकारणताशिवं ॥ कारणमावत कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५ ॥
पदायाभावसिद्धीवेदननोपपद्यत ॥ कारणमावतोनित्यमहमावस्थानोदय ॥ १६ ॥ अहमावानुदयत ससार कल्यक्रीदश ॥ ससारा
भावतत्सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७ ॥ यदिदंभासतेतत्सत्यरमेवात्मनिस्थितम् ॥ परंपरेपरापूर्णसममेवविजृम्भते ॥ १८ ॥ तेननिस्तिमि
तसर्वशिलाकीणमिवाचलम् ॥ विद्धिरहिममयाकारमिवब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९ ॥

द्वयोपपद्यसकल्ययास्तिष्ठातीत्याह ॥ असकल्यनेति ॥ १४ ॥ शुद्धस्वकारणत्वात्समागदुत्पपधार्थाभावस्तदभावादिभ्ययात्सकल्यक्षय सकल्यनाशादहमावक्ष्ययताक्षयया
ज्जीवभावादिस्वसारक्षयलतन्मन्मलमाभाशेषयदतिक्रममाह ॥ आपतकर्मद्विप्रिधि ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रागपिपदिर्देहाद्याकारेणमाद्येतत्परार्थतोब्रह्मैवतयास्थिततत्त्वबो
धेनधनपूर्वकिंपुरोत्समावेष्टितपरमेवपुरोणापूर्णसमस्वरूपमेवविजृम्भतेपकटीभाषति ॥ १८ ॥ तेनसर्वैककल्पत्वेनहेतुर्ग ॥ ब्रह्मरित्युपाकीर्णीनिबिडितब्रह्मरितोदरमिवाचल
दृश्य ॥ तस्यपद्मगतिस्थिततद्ब्रह्ममकिरिदमयदर्शनाकारसहस्रानिज ॥ १९ ॥

मुक्तौ तर्हि कथं स्थितं वाह ॥ पुरंदिति ॥ सदेव सददर्शनं दस न्ययम् ॥ २० ॥ कथं तर्हि चले जगत्सं द्रव्यस्य सा वाह ॥ छायेति ॥ यथा वज्रशिलोदरे यति विबधु रथोऽस्य दमान् ए
 व स्य देवो हारस्य दि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदये वा साहचर्यालोका आंतरात्मनस्काराश्च नीरसा इत्याणमप्रमाणजास्तिरसावभावाभावतितामेव निर्वाणहेतुत्वात् निर्वा
 णविद् ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहितं यः पश्यति स परमार्थीति युक्तं दृष्टं तैर्दिष्टं गीति ॥ यथेति ॥ स्वगत प्रकाशो यथा दीपायाकारसन्निवेशविनास्ति यथा वाक्यकटादिसन्निवे
 शनिर्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशश्रद्धास्तीति स भावनीयमन्यर्थ ॥ २३ ॥ रूपालोकात्मनस्कारादित्येन द्विविधगोति ॥ नीरसादिति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जग
 तो जगत्प्रत्ययकारिणो रूपालोकात्मनस्कारानीरसाकोर्य असदाभासाभावनीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बह्व्यपि न रगादीनि समुद्रं ऊर्मिष्वर्था र्थरहितं मनुष्यमात्रमवतिता बह्वन्यपि व
 स्तुनि ज्ञानोदये नित्यं र्गद्वल्लोकमेव जगतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदवाधे सर्गपरब्रह्मणैरेक्यभवे निव्यतिहारेण दृढयति ॥ सर्गएवेति ॥ हिद्यस्यावएव सर्ववर्तित्वब्रह्मोत्पादिभ्यो न
 पुरःसंकल्पकेन पुरे संकल्पनगरस्य यत् ॥ रूपतद्विद्विजगतः प्रादच्छंसदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवरस्यं दिशां तं निर्भनं जगत् ॥ जगच्छ
 द्वापरं रहितं यः पश्यति स पश्यति ॥ २१ ॥ रूपालोकात्मनस्कारानीरसागमभावात् ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वाणवैविधुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा
 स्तिवातो निःस्पंदो यथा स्तिखगतो पिववा ॥ यथा हेमासन्निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्प्रत्ययकारिणः ॥ रूपा
 लोकात्मनस्काराः संतो मे ब्रह्मरूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्मिशब्दार्थरहितं यादृगं बुधद्वयपि ॥ सर्गशब्दार्थरहितं तादृग्ब्रह्मनि सर्गवत् ॥ २५ ॥ सर्गएव
 परं ब्रह्म परं ब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेष शाश्वतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थः कृता ॥ सर्गशब्दार्थसं
 द्धौ ब्रह्मशब्दार्थः कृता ॥ २७ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्बोम ब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शनं
 संसिद्धावुभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं तो वा विनिवर्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वोत्तमकवेदनौ घमस्तीदमकात्मकस्वरूपम् ॥ यथा
 स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाणरूपं च परं द्वा रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः
 सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ३१ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं चेत्तन्मम महाबुद्धेया दर्शकारणं परम् ॥ कार्यता दर्शमेव दं जगदित्येव वेद्यम् ॥ १ ॥
 वाक्यार्थः ॥ २१ ॥ बृहण द्वल्लोत ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थः कृता एव सर्गो नाम रूपयोर्विसर्गस्यागदितिसर्गशब्दार्थसंपत्तौ शिखिध्वजपरिच्छेदनिवृत्तेर्बृह
 धात्वर्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थान्करोत्येव यो कार्यते वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्हि शब्देव सृजितकथयदतिस्तवाह ॥ समतेति ॥ अन्त्यस्थापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बृहधात्व
 धातुकोचापत्तेरा ब्रह्मशब्देन वतादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथ्यत इत्यर्थः ॥ २८ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि व्याप्यार्थवेदने लक्षणया अत्र ब्रह्मशब्दस्य न सति द्वौ
 यच्छिष्टवस्तुतो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्तते इत्यर्थः ॥ २९ ॥ हेराजमुदसर्वजगत्स्वरूपयथा स्थितं यदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रह्मपाशाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्त्येव ॥ यदापीदं जग
 दज्ञानेन संशान्तं सर्वोत्तमकवेदनौ घमस्यन्तर्धापि एकाल्पकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्मजगतोरेकैव सत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशो नि०
 पू० नवनवतितमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ वायते ब्रह्मवत्सत्त्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽस्य दृष्टब्रह्मैव सद्दितीयेति ॥ १ ॥ यद्विब्रज जगतोरेकैव सत्तातर्हितं या सत्त
 या ब्रह्मैव जगदपि परमार्थसत्यं किन स्यात् ॥ पिथ्यावस्तुनो हिकारणद्विर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणस्य भवति तुल्यत्वादितीराजशाकते ॥ एवं चेदिति ॥ १ ॥

चित्ताद्यस्तीत्यनुभवस्ततर्हिकगतिरिति चेद्भ्रान्तिवमेवेति दृष्टीराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेवेतर्हितत्सदसुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपाभा
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतयाह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाध्यात्मन्याज्ञानात्मनापि सत्यतासिद्धीर्तीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकल्पम् ॥ २३ ॥ अहकारादिसंयुतकिञ्चिद्देहादि ॥ अप्यर्थैरवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिनि
 भ्रमाकृतिपदस्तीह दृश्यतेऽलातचक्रवत् ॥ शृणुतयादिचंद्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नाम स्यात्सत्यस्य भ्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभ्रान्तिरेवांतश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्यं दिवसं स्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसंविदेर्ज्ञानात्मसंवेदनात्सत्यः ॥ जलज्ञानं मुधाभ्रान्तिः साधो मरुमरौ चिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्संविदेः प्रवि
 लीयते ॥ इदं चित्तमिति प्रौढपदज्ञानमलं हृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांशुर्जगत्त्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पूर्णमिति ज्ञानाद्दृष्टिरुदात्तगम्यते ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दृष्टिरुदा
 दित्तमस्ति ॥ चित्तं मनोहमित्यंतर्थावदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किञ्चिदेव जगत्सस्मिन्सर्वदेकत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिरुतमासीद्विभूदया ॥ अथासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 नगच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वाला जालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैकपनयातया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्याप्तं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मि न चान्योस्ति न त्वनैतेन चित्तकम् ॥ नैन्द्रियाणि न चाकाशमात्मा त्वेकोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ यदायाकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदं चित्तमयं चाहमिति कैवळकल्पना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किञ्चिदस्मि अग्नयः ॥ केवलं यं चिदुल्लासः स दस
 द्वावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्म स रुद्रकटमातवम् ॥ द्विक्केव न विद्येतेन भ्रान्तिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेन्द्रियगणाकारे स ये
 वासि स खेततः ॥ न दत्त्वसे महाबुद्धे न च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति स खेन च किञ्चिद्विद्यते ॥ निर्मलाकाशरूपस्य कैवल्यानंत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छास्ति के श कते यतरापि त्वमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रेकेण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥
 ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यासपत्नम् ॥ २७ ॥ कथपलतदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्षदायाकारेण किमवलोक्यते तयाह ॥ यदादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 यमेव रणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वं स्मिन् चिद्विद्यगणे तद्वा श्रवणं वा याकारं च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्तमसि ॥ अतोदाहहेतुं गिरा व्याप्तिं कादिभावेन दससे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 किं याशक्तिरपि त्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनोदं कर्तव्यं च नास्तीत्यर्थो योतनाय चकारः ॥ अथावः कलास्ति ह्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

विसेयणालरूपे धानुष्कपरिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासकथामुपदेशानात्यर्थाणावधारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां लक्षिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धवंस्तरक
 लसाक्षात्कारज्ञानवर्जतासीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तत्वाज्ञानमयमप्याङ्गकालेर्ज्ञानमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमयतनदिनस्योत्तरभागे ॥ हृ
 दयात्परित्यक्तचेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपतां बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनि व्यक्तेः ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याप्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनारमयुयाने पुमलेषु विमलं सत्त्वे ॥ यद्वक्तिगुरुतरं तस्मिन् दिशतीषु रथाविसे ॥ १४ ॥ कषायपाके संपन्ने लवं मया रथाविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानसंयोजातो महा मते ॥ १५ ॥ अयमप्यकषायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्यैव सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वपाकर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यापदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैव पूर्वभागा महीयते ॥ ताव
 द्वातां हं मे तितवाज्ञानं बभूव ह ॥ १८ ॥ इदानीं मद्वचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ हृदयात्सं परित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूयते ॥ १९ ॥ लक्ष्मि
 योर्यात्स यो हृत्स ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्यक्ते चित्तं त्वया हृत् ॥ सदसत्तामयवर्हित्वया त्यक्तमसत्त्वम् ॥ २१ ॥
 वीतराको निरायासो निरसंगो नान्य आत्मवान् ॥ महोदयो मुनिर्मानिस्वरूपेति धुनिर्मले ॥ २२ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं हि भग
 वन् जंतोर्मुखं स्वैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरंतिकथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽप्युष्मदायास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कषयशेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमनिपुणमवंप्राप्यैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ ॥ यथा वदसितत्त्वज्ञाततथैव हि नाप्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां तस्यं कुरद्वद्वा दमनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्यायावासा
 नापनवासना ॥ सा प्राकचित्तशब्देन सा तज्ज्ञस्य विधत्ते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तां त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरंति गतासंगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥
 चित्तनाभते देव अशतो जातः पदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ चित्तं त्वत्के जीवन्मुक्तानां केन ततः कारणेन त्वय हारविद्धि रिति प्रष्टुं ज्ञापीठं कारं च यति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 धीकिलशब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्यारशरं यति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलैश्च भित्ति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसंयोगशुबिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धनमो विल
 क्षणहर्दतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजितं विदुर्न्याश्रलाजानवीक्षादिशब्दवाच्यानाप्यकुराद्विजननक्षमास्तद्वत्त्वज्ञानभाजिनं रावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यानापि पुनर्जन्मसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहार आसात देव करणा आसदित्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मया विस्तृत्य ब्रह्मोत्पत्त्याऽप्यङ्गकारः क्षेत्रस्य भीत्याऽप्येनाह ॥ सत्त्ववानसीति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ त्वया प्राप्तिर्भूतार्थतो यो महोत्पत्त्याऽऽसत्त्वकपचिदायसमुच्चिन्नमप्ये
वेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ चित्तस्यानेनोपेक्षानादिरिष्यते कर्मण्यप्यर्थात्तानि तत्कले च चित्तस्यार्ग्यपवर्गादितत्कलाप्यतर्भूतानीत्याशयेनाह ॥ स्वर्गेति ॥ प्रबुद्धाभेधादपि दार्यधारणाय स्या
त्तथापि यथा अतएव परमशोधयत्तयाधिया कलाम्बित्वा स्यात्तान्पुनस्त्वगापवर्गाधित्वादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ मय आदित्कलेन ज्ञानफलभर्तृत्वात्त्याशयेनाह ॥ तपोनामेति ॥ यद्यतो
मनस्तत्प्रकृतसमभाषा सकला भावाऽन्यथा ज्ञानफलभोक्तृत्वं स्यादित्याय निमुक्तमित्यर्थः ॥ तत्त आगत इत्यर्थे मय द्धेति यथा ॥ ३७ ॥ न सत्येऽनित्ये च सत्यस्य शाश्वतस्य
धर्मागार्थशाश्वतानीत्याशयेनाह ॥ तदिति ॥ तत्तत्तान्फलसत्त्वस्य वसतीति वस्तुशाश्वत च तत्त्वगोविद्विचिन्तनस्यार्ग्यपुनरुत्पत्त्यङ्गकार ॥ भावागार्थशाश्वतानीति तदर्थोपाकृत्यमाको

तदूर्ध्वोत्तरकाष्ठपोरदृष्टमित्यथ तन्नामवेधाभिमतवेदनधामरर्शनस्य यमविषयः ॥ १८ ॥ गुच्छश्चूपायसस्यभ्यासस्वर्गाविगुच्छसूक्ष्मममानाभेयश्चक्षुमननतत्त्वविद्यामित्याशयेना
ह ॥ स्वयदिति ॥ स्वर्गोर्नामोक्तिकमातदस्य सूक्ष्मस्य ॥ किञ्चोदयति स मास ॥ अथर्चनीयधर्मकर्तृनां यथायापारायस इत्यनाशयत्वात्वेदं स त्सित ॥ १९ ॥ ज्ञानदीर्घाभ्यादज्ञाना
युक्तश्च गुच्छसर्माविपरिपहदत्पारायेमाह ॥ येनेति ॥ रीतिरिति तत् ॥ मधनुज्ञानपादुत्तुल्लभभूतयाचित्वदीयतयञ्जरोनिमयइत्याह ॥ चूडालिति ॥ २० ॥ आश्रमोवाप्तानम
स्यायम ॥ आदिपरात्तथाप्यप्यस्य बुधितिकर्माधिकारनिर्वाहकविशेषपण्यपराणिष्व ॥ तद्विश्रानतस्याधनाध्यापद्विषयकत्वविशेषाशयइत्यस्मादप्यस्य यथकत्वात्फलयोपेक्षुक्ति
तस्य कस्य च धर्माधिक-सूक्ष्मादीनामभातिरप्येष्टोपपन्नुरन्तर्येत्थमप्यप्यदीर्घाकिमर्थेनित्यह ॥ २१ ॥

स्तर्गादिमहाधुलहेतोस्तपसः कथमनयत्नतयाह ॥ आद्यतामिति ॥ प्रोष्ठमतेयतेस्तपस आदिप्राग आचरणायस्था अत आग फलक्षयावस्था चतुः स्वरूपवेव मध्ये स्वर्गादिभो
 गवस्थाया मेव मुखस्य स्थितिकल ॥ तर्हि किमप्युक्तं तपो व्यर्थमेव नेत्याह ॥ यत इति ॥ यत फलसैवेतच्चित्तकथाया कात्मा यत तत्त्वबोधसमयो जातः अतो हेतो सर्वे तपो रूपपावि
 कल्पनाशाया स्थितिविकल्पेन रज्जानेपदिगमनितस्तत्केनेव फलवतोपि च भावति ॥ ४२ ॥ तत्र ह्योनेष्वरूपदः स्थितो जव ॥ विविदिषति यत्नेन दानेन तपस्येत्यादिश्रुतेस्तत्फलेनेव तेन तपसः
 साफल्यमिति भावः ॥ ज्ञानफलं चिद्ब्रह्मो मलाभेन सर्वमेव लब्धम् ॥ सर्वस्य कर्मात्मन एवोद्वेगस्थितिलयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्ब्रह्म इति ॥ ४३ ॥ यद्यपि कार्यमिदमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि प्रमत्तसु सुदर्शद्वयवत्तथापि नु च्छलात्तत्सर्वं व्यभिचरन्तेव तस्तस्य कर्मापूर्णसंमुखस्थानीयनिर्देशमेव समाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ यथाऽल्लब्धं यतया विद्यालब्धं यदयितव्यं तदप्युपदेशो भव ॥ चि
 शयानद्वयस्य तस्य दृष्टान्तरार्थानुपेक्षया तादृशस्य लक्षणार्थनमेव वदामि तस्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽल्लब्धं यतया विद्यालब्धं यदयितव्यं तदप्युपदेशो भव ॥ ४४ ॥
 आद्यतावत्स्य सुमते मध्य एव सुखं स्मभो ॥ यतस्ते सामयोजातो यस्मिन्परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपो रूपपाविकल्पांशास्तत्रावदप्युपदेशो भव ॥ ४४ ॥
 श्रोत्रोत्तमसोऽत्यच्छास्त्वं भावः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेतिसं कल्पान्न ह्यविद्वदः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखिध्वजस्य क्कापूर्णमेव समाश्रय ॥ इदं मे प्रार्थयस्व तियथैव प्रार्थयते सखे ॥ ४५ ॥ खियातयैव सकथं दयितः प्रार्थयते स्वयम् ॥
 संकल्पश्चित्ताने तान् भावाना पदमासुरात् ॥ ४६ ॥ यत्कृतिन महात्मानः प्राज्ञा जलरवीनिव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासो योऽस्य सावेव वै भव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नाशेन नाशं हिविगतस्य हः ॥ ४८ ॥ पदार्थोपनिमंशकं स्तिष्ठान्नास्मिन् ज
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पन्दचित्तस्य संस्तुतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवासाधो विपत्तिर्हिमतौ यथा ॥ यानियानीह दुःखानि प्रसुरेति जग
 द्वाये ॥ ५० ॥ चेत्तथा पलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शान्तं तत्स्यंदं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा या ज्यस्य स भाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अयचेतसि तत्तत्स्यंदं तस्यैव मेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥
 तैर्दैवस्य दयित एव कथनप्राप्यते तस्मिन् प्राधान्यं तया लब्धव्या तदराणां तत्त्व एवलाभाति भावः ॥ ४५ ॥ अगोचरत्वात्प्रातिरिक्ते दृष्टान्तरूपार्थत्वं लब्धत्वादेव प्रा
 र्थनीयत्वं मुक्तम् ॥ वस्तुतस्तुनेपातत्त्वज्ञादृशानु च्छलादप्राप्तत्वं मेव त्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपद इव अग्रासुरानरवर्णयात् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविपत्तिविधानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्यां विसाधना नीवा पर्वता धना न्यपि देया न्येत्याशयेनाह ॥ स्वर्गीति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु सदा सत्त्वेन वपासः असदशस्तु नित्यमदृष्टत्वेनैव प्राप्ता च लब्धविनेत्याह ॥
 सत्त्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्मदिनचित्तभूरित्युक्तेः प्रयोजनमाह ॥ अपरिस्पंदेति ॥ न धावति न प्रभाति ॥ यथा स्वाभाविकपटलितलक्षणपुरुषा पाराधनमभाविपत्तिमतीव वेकज्ञानो
 नैककान्तीत्यासाक्षिणमपि प्रलाभैक्यमप्राप्त्यापप्यनमानदभावेन यथा कामपूर्वकान्तयान्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

िदृष्ट्या स्वंदास्तराकारकानपनकयमितिताअपृच्छति ॥ कयमिति ॥ ५१ ॥ तयो स्वरूपेणैकमेवरापप्यधिष्ठानमाक्षिप्तिभ्यापक्षेपेणनतद्विराधमदित्वारापमवटनेनकु
 भउत्तरमाह ॥ ०कमिति ॥ वा दृश्यरतस्तराभनाविषकत ॥ ५४ ॥ सत्यज्ञानमनतद्वलत्वादिभूतिभिपद्वीतम् ॥ अगत्यामपणे ॥ ५५ ॥ स्वरदास्वरदायेकमुपपादयति ॥
 भिस्परदति ॥ सर्वयस्तरस्तराभिरस्यदृश्य ॥ तन्मविध्याविरूपयोरिस्वरपराद्वितीयराब्दस्वरसमम् ॥ दृषार्थसमराब्दोमिध्याल्लोचनार्थ ॥ नामपरिस्वरदत्तस्य ॥ ५६ ॥ अ
 ल्पदध्यापिकरूपस्यराब्दोस्वरमाह ॥ विनदति ॥ सततत्वाद्यान्नेवचिरस्योदस्यदृश्यैककृतपाप्माभिन्नेत्यपद्वयगतमक्षयमेवशिशयरीरिभ्यतद्वत्स्यर्थ ॥ ५७ ॥ सगताका

शिरिविध्वजउवाच ॥ ॥ कयमेकविभोयात स्यात्सदाविभावुर्गो ॥ सर्वसरायविच्छेदकारिनेतद्वटाशुमे ॥ ५३ ॥ ॥ कुमुउवाच ॥
 एकवस्तुजागत्सर्वविन्मात्रवारिवीधुधि ॥ तदवस्यंतेतधीभिः शुद्धवारीववीचिभि ॥ ५४ ॥ वक्ष्यन्मात्रममलसत्त्वमित्यादिनामकम् ॥
 यद्गततदिदमृदा पञ्चत्यगजगतय ॥ ५५ ॥ चिरस्यदृष्टवसर्वस्वसर्गेतस्माद्विसृजति ॥ परिस्यदोर्हिर्विध्यादिशब्दस्यदसमपरम् ॥ ५६ ॥
 चित सएवचतुस्मदकपास्मदश्रमावित ॥ एककृतयानामतवेदममलजिवम् ॥ ५७ ॥ सर्गश्चिरस्यदमानात्मासन्मृदुर्विलीयते ॥
 उदत्तस्यसम्पृष्टानरज्ज्वंसपञ्चमोचया ॥ ५८ ॥ सस्यदाचित्तदग्निधानि स्यदाल्लियभातता ॥ तुयातीतपठारुदावाचावकुनपायते ॥ ५९ ॥
 शास्त्रसज्जनसपकसतताभ्यासयोगत ॥ कालेनामलतांयातेचेतसीदाविवोदितता ॥ ६० ॥ एतत्केवलमाभातंस्वानुभूतिभिराततम् ॥ क
 श्यतस्यानुभूतेषुल्ययत्स्वरूपमात्मना ॥ ६१ ॥ नामासिसारस्वमनादिमध्यमत्रैवतियुत्सपदेनिविष्ट ॥ नोक्षपनिर्भेदमहाचिदात्माजानोसि
 मायावत्तुर्वतिशोक ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापवांवा० दे० मोक्षोपायेषु० निवाणप्रकरणेषु० ब्रूहालं पाख्यानदिशिबिध्वजयोधननामैका
 धिकराततम सर्ग ॥ ५०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

नच्छतिनवराह ॥ सगदति ॥ यत स असम्पृष्टान्तीनाभ्याउदति ॥ ५८ ॥ तदग्निपासागमिभा ॥ नित्यंरजुनुर्यातीतपराह्वरा ॥ ५९ ॥ कर्तारयोदिताप्रवतितराह ॥ शां
 त्रि ॥ यथावस्तुर्वेगभिरावपक्षपाणमलतायानेन्याकिद्वैषवर्द्धकजाद्विराह्वर ॥ ६० ॥ यद्विधावाचकुनपायतिमर्हिकयत्स्यमाभादशेषुकभ्येतमराह ॥ एतद्विति ॥ स्वमनुभू
 तेषुलपाधिषेपुलानुभूतिभाषल्लयं च्यतेलाकट्टदयस्य ॥ ६१ ॥ त्वमपिस्वानुभूतिनामोप्येवतत्त्वमदृष्टवसाद्वैद्यमाप्रकुर्वित्याह ॥ यानोर्वाति ॥ भद्रकवहाप्रिरुपाणाम
 भारारवसर्वदृष्टिर्भेद अतएवमर्हाभ्यस्ता ज्ञातस्वरूपोपायाभूतोसिन्मएवर्वातशोकलभकोमोह व शोकएकत्वमनुपपन्नदतिभूतेरितिभाष ॥ ६२ ॥ इति श्री
 वासिष्ठमन्तास्यप्रकरणनिघाण दू० एकोत्तरादतमः सुग ॥ १०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

आमभ्यां तर्हि ते कुभे विस्मितास्मर्द्दपते ॥ चिरं विमृश्य विश्रान्तिं समाधाविहवर्धते ॥ १ ॥ यथेदं सर्वं मुच्यते मिल्यभ्यारोपेण यथा च प्रवितीयत इत्यपवादेन च सर्वं पूर्णं ब्रह्म तत्त्वं
 तेन या कथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्यां श्रुत्वा र्थाविचारेण मत्वा च स्वस्य गुरुवृद्धां शास्त्रादृष्टं आवरणं भागतत्परेपदे कदाचित्समाधिप्राधान्येन कदाचिद्व्यवहारेण च यथेच्छसित
 यातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गभद्रसमाय ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामदुषदृष्टिव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनार्थमर्थनार्थानम् ॥ साध्वीभिर्बुद्धैर्कृतमस्कारस्याप्रासत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतधमादिहस्तु ॥ अजेतारे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चित्तेदयसदाप्रानशाश्रवाभ्युदयवद्बल ॥ ९ ॥ कालयुक्त्या भाग्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इदं सा
 कुंभउवाच ॥ इति ते कथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुत्थितं सर्वं यथा च प्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वा च गुरुवृद्धा च मत्वा च मुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गमच्छाभ्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदो मुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातो भवत्यमरसंसिद्धि
 ॥ ३ ॥ तमां पश्यति चेत्तत्र तकोपमुपगच्छति ॥ नोहेजनीयाभाभ्येन गुरवो हि कदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलेखनकिंचिदभिवांछता ॥
 स्वयासद्वैववस्तुदृष्टिरेषैव पावना ॥ ५ ॥ ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ इति यावत्प्रतिवचःपुष्पहस्तः शिखिध्वजः ॥ प्रणामाय ददात्येष ताव
 दंतर्धमाय यौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतं वस्तु यथैवांतेन हस्यत ॥ न दृष्ट्वांस्तथा कुंभमग्रे जाशिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गते कुंभे महीपालः परं विस्म
 यमाययौ ॥ तमेव चिंतयंश्चिन्नापि तद्ववाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितं यामास चिन्नाविलसितं विधेः ॥ यत्कुंभमप्यपदेशेन बाधितोस्मिच्चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदस्तुतः कुंभः कहांनामशिखिध्वजः ॥ केवलं कालयुक्त्यैव सोहं संपरिवोधितः ॥ १० ॥ अहो नु सन्मकथितं देवपुत्रेण यु
 क्तिमत ॥ अहो नु संप्रबुद्धोस्मि मोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ कहांमासं विनिर्ममः किं याजालकुकर्दमे ॥ इदं कथामिदं नेति मिथ्याविभ्रम
 चकके ॥ १२ ॥ अहो नु शीतलाशुद्धाशांते यंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वं शीतयतीह मे ॥ १३ ॥ शान्त्यामिपरिनिर्वात्मिसुर
 मासे च केवलम् ॥ तृणप्रमपितेच्छामि संस्थितोस्मि यथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितं यन्माजानूनिर्वासनाशयः ॥ शैलादिवसमुत्कीर्ण
 णां मौतमेवावतस्थितवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेव ततो मौनेतिः संकल्पेनिराशये ॥ प्रतिष्ठां निश्चलां प्राप्य सतस्यौ गिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ सतत्र
 संशतं भयोऽचिरेण चिरेण विश्रान्तमतिः समात्मा ॥ चिरेण संप्राप्तनिजामलाल्मा योगेन सुखापततो दितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० भो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नाम ब्रह्मधिकशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ७३ ॥ शाल्कताम्ररूपासाम्राज्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनं म
 त ॥ १३ ॥ तेनैव सत्यपूर्णकामतामाह ॥ शास्त्रापीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुत्कीर्णः प्रतिभादिप्रतिवचनवागादिचेष्टारहितयथास्थान्तासमाहितो बतस्थितवान् ॥ छादसत्वादि
 द्रक्छु ॥ १५ ॥ मौने मुनिकर्मणिसमाधौ ॥ १६ ॥ सराजालवत्समाधौ संप्राप्तनिजामलाल्मा सत्त्वमात्मा सभरसः सत्त्वचिरेण विश्रान्तमतिर्भूत्वा अचिरेण सद्यप्यसंशान्तमयः सत्त्व
 रं कालानुवृत्तेन योगेन अदितात्मा अखदितस्वभावः सुखापमुपगमदविविश्राप्तामेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्री ब्राह्मसिद्धमंतात्स्यप्रकाशे निर्वाण० पू० द्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताम्प्रेणपुराणम् ॥ यन्माधुष्यापनराहस्तत्वालापश्चपयते ॥ १ ॥ एरमुकरीभ्याशिशिष्यजोराजानिर्धिकल्पसमाधानात्काष्ठमुन्द्योपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ पूरात्तापहत्तातर्जितियावत् ॥ १ ॥ तनारपुञ्ज ॥ २ ॥ देशुपाहर्तुकंभवेपम् ॥ शिष्यापारिरूपमाकाराज्याह ॥ ३ ॥ यूपकर्भरकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ ४ ॥
 नृमानारदपय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यमनिष्कारनिर्गतदुष्मकाष्टमिष्यलम् ॥ ६ ॥ अयराजा ॥ ७ ॥ दशनीप्रारम्भकर्भरोपकालेदेहत्यागार्किकिमर्धकरोतिनकरोतिवत्या

श्रवसिष्ठउवाच ॥ निर्विषत्ससमाधानात्काष्ठुकोपमस्थिति ॥ एवशिशिष्यजोराजाबूडालामधुनाभ्यु ॥ १ ॥ शिशिष्यजत
 सत्तारकुम्भवर्णतनसा ॥ प्रयोध्यातीर्धमागत्यतत्तरसानस ॥ २ ॥ देवपुत्राकर्तियोधिजहौमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धभुग्धमा
 कारक्षेणजग्राहसुदरम् ॥ ३ ॥ तमसास्वपुरमापविवेशातपुरक्षणात् ॥ दृश्याधभूवलोकस्यतृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरश्चितयनाथ
 पुनरधरमत्ससा ॥ यभूवकुम्भोयोगेनशिशिष्यजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमूर्त्कोर्ण
 मिवदुमम् ॥ ६ ॥ अर्धोनुवल्लभोदिप्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थितस्वस्यसमश्नातद्वलुवाभ्युनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्मिहाधया
 निपरासदात् ॥ इदानीमेवकिदेहत्यागमेपकरातिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्वेपराभ्येनविपिनतवा ॥ भममेवगमिष्यावस्त्यक्तदेहाविमो
 समो ॥ ९ ॥ तस्यापदशोविपमपरिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसर्चित्यव्यूडालासिंहनाद
 चपरासा ॥ भूयोभूय प्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्रौयदानादनेतनस ॥ भूयोभूय क्तेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालितपातितोप्यपयदानधुनुधेतप ॥ तदासर्चितयामासचूडालाकुम्भरूपिणा ॥ १३ ॥ अर्होपरिणतसाधुस्वपदेनग
 वानयम् ॥ तदेनहिदयाधुक्तयासाप्रतपोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवेनमहात्मानकिमर्थवोधयाम्यहम् ॥ विदेह्योधमासापतिप्लवपय
 यस्तुलम् ॥ १५ ॥ अहमप्यगततद्दहमिमत्सक्कापरप्रदम् ॥ अपुनर्जनेनायैवगच्छामीहहिदिसमम् ॥ १६ ॥

यय ॥ ८ ॥ विपिनेभोग्यकमक्षयर्धनीषिविनमरा ॥ समुन्यकालमवसौनुत्सखभाहीगमिष्याय ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशाभ्यासयाकनपरिणामसमभू
 मिन्नाशस्थितिर्दत्तपराधकनगच्छतिदर्शनामर्हस्यामे ॥ तथाचकीर्णमुक्तिसंखानुभवाप्यप्यपयदोव्यदतिभाय ॥ १० ॥ प्रभार्भु ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणाम्बालयत्
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ सममभूमिकानुप्रवेशार्धतपरिणत ॥ अर्होदयाम्यर्थ ॥ तथाचनस्योपदेशोऽप्यमपरिणामनगच्छतिमदीयसमावनादधैवेतिभाष ॥ १४ ॥ अतएवाह ॥
 अयवति ॥ चिरद्विषु ॥ १५ ॥ समर्हस्यगच्छामिदृशीवनेकिनाधिकसुखमितिशेष ॥ १६ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यमोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपिसात्प्रमथ्यादृष्टापुनर्यचित्तयामासंतिस्त्वनय ॥ १७ ॥ सत्त्वंनिर्वासनंमनस्तस्यस्कारलेशाल्प्रारोपोयद्विदद्वै-
प्रारब्धावशेषितमायालरोपहितोहोर्द्वैतस्यप्यस्ति ॥ १८ ॥ कालेनतदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुर्मेमूलकोरोमूलप्रदेशोर्भौमोरसस्तस्मिन्क्षुद्रभावेनालीनभाविपुष्पजा-
लमिवसत्त्वशेषोयद्यस्तीतिपूर्वोक्तान्वयः ॥ १९ ॥ तर्हिप्रवर्धोधिरोयजीवन्मुक्तसत्त्वमहर्भिविहरन्भवत्येव ॥ अथयदिसत्त्वशेषस्यापिवाधानमुक्तोभावतितत्सर्गहमपि स-
मभनेनसाकमेवमुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्वर्गेनेहोष्मलिंगेनवक्ष्यमाणलिंगेनपतिजीवतीति साशकमालोक्यसर्वोपदेहेतुद्वयेनेतत्त्वशेषव्यवृत्त्यातस्यलक्ष्यशेषोस्मैवेत्यवाच-

इतिसंक्षिप्तदेहसंस्तुतमभ्युद्यतासती ॥ पुनर्यचित्तयामासचूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामिचैतवदेनेदेहमहीपतेः ॥ यद्य-
स्यसत्त्वशेषोक्तिबोधवर्जितदंतरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैवभगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनपुष्पजालमिवहुमे ॥ १९ ॥ तद-
वविहरन्जीवन्मुक्तएवभवत्यलम् ॥ मुक्तोभवत्ययदिमन्येगच्छामितत्समम् ॥ २० ॥ इतिसंचित्यचूडालास्यशनेननयेनच ॥ पति-
मालोक्यसाशंकमुवाचवरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येवसत्त्वशेषोस्तद्वदिसंबोधकरणम् ॥ संबोधहेतूदनसत्त्वशेषव्यवृत्त्यतः ॥ २२ ॥
श्रीरामउवाच ॥ ॥ अशंसंशातचित्तस्यकाष्ठलोष्टसमस्थितेः ॥ सत्त्वशेषः कथं वस्तुन्यायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दुर्लक्ष्यं पुण्यं पुण्यं विद्यते सत्त्वशेषो तर्ज्यो जे पुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्मद्वियुक्तस्य तस्यास्मदितसं चितः ॥ द्वित्वैक-
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः भ्रमसमाभोगानभलाय तिनद्वयति ॥ नास्तमेति न चोदतिसममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वैतैकत्वादियुक्तस्य यस्य प्रसंदते मनः ॥ तस्य देहो न्यतामेति नास्मदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्मदो हि सर्वपांकरणं जगतः स्थितेः ॥ रा-
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन्मया स्यतो देहे चेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेतिरेणसहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वशनेननयेनचेतियदुक्ततत्रनयथाव्याधीजज्ञासुरामभ्युच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहेद्विद्विपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्त्व-
शेषोऽलिगमित्युत्तरवर्तुल्यमनुवदति ॥ प्रबोधेतिद्विष्याम ॥ २४ ॥ द्वैतैकत्वविहीनस्यनिर्द्वैकस्यस्य ॥ २५ ॥ मलायतिक्लान्तिगच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्यतुर्द्वैपरित्यजित्य-
ह ॥ द्वैतैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तथाह ॥ चित्तस्यददति ॥ जगतःस्थितेर्व्यवहारस्यहेतुभूतानां सर्वपांजावविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएवपुनर्जन्मबीजसत्त्वेस्मा-
द्विद्विद्वान्नयस्यास्यतश्चेन्नसोमुहुर्मुहुर्नयनेनियस्याभाषोपिहर्षः कोपः समोदश्चनवशमेतिनियर्हानुशाक्यते ॥ तदेवपुनर्जन्मवश्यभावेतिगमिन्नर्थः ॥ २९ ॥

चित्तद्वयविरुद्धासीद्भुक्तापविरुक्तादिभिरनदत्ताह ॥ चित्तद्वयं ॥ सत्त्वंतर्जिषान्चित्तनर्जातं अप्रतिषधनेनत्यक्तं ॥ तथाचचित्तनादतयापरिग्रहपूर्वदेहव्याधि
 रिकाराद्भूतिनाह ॥ १ ॥ दहभरायस्त्रिद्विर्द्वयोपयोगिराधभनदराय ॥ ११ ॥ कियत्कालार्थमभ्युक्तेभ्यस्त्वपुलभ्यतदन्तिषेधारं शोषक्षयेणतदशमपयूर्तमित्याह ॥
 सप्तम्यर्थं ॥ सप्तमदिभासिकरस्यमायिष्यम् ॥ काळाधारं शायक्षयकाळात् ॥ १२ ॥ सत्यस्यापिषयेयुगलोद्देशेर्विर्लयादत्याह ॥ देहेद्वयं ॥ भोचित्तमित्यस्यभरणा
 भिनायम् ॥ नात्यसहर्षमनिसमरणाभिनायम् ॥ १३ ॥ शिरिष्वभ्युद्भूतार्जवर्तल्यगानिदयादयानित्याह ॥ शिरिष्वभ्यजस्येति ॥ मेकसाऊम्भणा ॥ १४ ॥

चित्तप्रशमनायांतकायोय सत्ववर्जितं ॥ याधेतानां परस्त्ववतस्य भावविकारम् ॥ १० ॥ वीच्यादितययोदतिसभायाजलसंतते ॥ तथा
 नदसुतदाप ममायामन्यसतत ॥ ११ ॥ सत्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमादते ॥ यावद्भातिसमतत्त्वकाळाच्छान्यतिकेवलम् ॥ १२ ॥
 दहयस्मिस्तुनोचित्तनापिसत्वचविद्यते ॥ सतापेहिमवब्रामपवत्वेनविलीयते ॥ १३ ॥ शिरिष्वजस्यंदहेसोनिश्चितकोजसोर्जित ॥ स
 त्वांशेनचसमुक्तं संनतगलानिभाजनम् ॥ १४ ॥ ततयाभूतमालोक्ष्यमनुर्देहवरांगना ॥ अनुज्जितवर्तदेहचित्तयामाससत्वरम् ॥ १५ ॥
 चित्तत्वसवणशुद्धनविभ्यायाधयाम्यहम् ॥ भविष्यद्देधनकालमयतज्जहिसत्स्थिता ॥ १६ ॥ नयोधयामि ययेनचिरात्तद्व्यतस्त्वयम् ॥
 विमंकेवावतिष्ठमिति यं वयाधयाम्यहम् ॥ १७ ॥ इतिमचित्तवृद्धालादेहकरणपजरम् ॥ सत्यज्यप्रापचित्तत्वंभ्यतिभापतवर्जितं ॥ १८ ॥
 तन्मासाचननास्पदहत्वासत्ववत नमो ॥ स्वविवेशपुनदहस्त्वर्गोहमिवपक्षिणी ॥ १९ ॥ कुमाकृतिरयात्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 नगानुनदत्तासाश्रमरार्द्वदति स्तना ॥ २० ॥ तसाममनमाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतदेहवसतद्वपयिनी ॥ २१ ॥ दश
 विरासयामासर्तदाकद्वानिर्नाम् ॥ दशतसत्वसपत्ति शिरिष्वजमर्हापति ॥ २२ ॥

प्रथमभाषयत्तानुसंधयत ॥ ततपत्यानिता ॥ स्वरहमनुस्मितावर्तवर्ती ॥ १५ ॥ चिमत्तपागुक्तद्वार्देष्टव्यतदापकायपदशेनप्रचिरयतप्रतरत्वभावेवस्थितासर्तविरुक्ता
 तनमविविष्टाधनकोदमर्पुससोपयार्थानि ॥ १६ ॥ ननुचिरातसत्यमेवबुध्यतीकरोधनत्वरपातप्राह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियक्ताहनामर्त्तवसमार्थास्यानुराक्तं भु
 त्पिनाधर्याचिन्ममकारिष्यवस्थानुशक्तार्थानिभाह ॥ १७ ॥ स्वेदेहसत्यज्यतद्वयविषयतदीयोद्देशप्रलक्षणेचिमत्तवस्थितिप्रापेत्यध ॥ १८ ॥ तथानिर्धकस्यसमाधिना
 क्षीणारकदरकोक्षीभूतयाभननयासर्तयचिराभासव्यतिष्ठानुदृष्टयभावनानुपसृत्यराय ॥ १९ ॥ २० ॥ चिमृच्छाभासस्त्वचिनाराजनुविदिरातिष्वज्याहनामसत्कारो
 द्वाधेनप्रानत्तायादेहभाषयाम्यानुदृष्टे ॥ २१ ॥ तस्ययाधितिगीटिनाम् ॥ २२ ॥

गायत्रीमन्त्रशित्यात्वाभावश्छादसः ॥ परेणदिव्येनवपुषायुकमपरंसाभवेदभिवेत्तुवेक्षा ॥ ४३ ॥ कुशुमं पुष्पांजलिम् ॥ अनेनतपःप्रभावात्काकसंचितपुष्पाणामभ्युन्नतगन्ध-
 ने ॥ ४४ ॥ दिव्यास्तभाग्योदयेनउदितः पुनर्दर्शनाभ्युदयफलस्थितिभोचरतांगताः ॥ अथवाकिमद्राम्यचितया महीतःस्वतएवपरानुपहोयतादित्याराधेनाह ॥ केनामेति
 ॥ ४५ ॥ महुत्कारणानवेदितागमोद्वितीयाकारणभावसंज्ञावितानद्वितीयः ॥ ४६ ॥ त्वयैवसमंसाकम् ॥ स्थानत्वाभेवस्मरदितिवाचत् ॥ ४७ ॥ अतएवस्मरपिस्वर्गोसा
 अपश्चकुंभमग्रस्यंसामगायनतत्परम् ॥ परेणवपुषायुकंसाभवेदभिवापरम् ॥ ४८ ॥ अहोवतवयंधन्याःपुनःप्राप्तोमुनिःस्वतः॥इत्येवो
 दाहरन्नाजाकुंभायुकुमुमंदौ॥ ४९ ॥ दिव्योदितःस्मोभागावस्तवचेतसिपावने ॥ केनाभवामहासत्वाःप्रसादेष्वंगानोस्थिताः॥ ५० ॥ अ-
 स्मत्स्ववित्रीकरणमेवागमनकारणम् ॥ नचैत्किंचागमेद्बहिद्वितीयंकारणंभवेत् ॥ ५१ ॥ कुंभउवाच ॥ यतःप्रश्नतियातोस्मिन्स्वस्का
 शादनिदितः ॥ ततःप्रश्नचित्तेतोमेत्वयैवहसमंस्थितम् ॥ ५२ ॥ रम्येस्वर्गेनतिष्ठामिसमीपेतवसांप्रतम् ॥ अभीष्टमुद्यदेवांगरम्याणांतरपु-
 रःस्थितम् ॥ ५३ ॥ त्वाद्देशोबधुरामश्चसुदन्मिन्नंतथासत्वा॥विश्वास्त्योवापिशिष्यश्चमन्येजगतिनास्तिमे ॥ ५४ ॥ शिखिभ्यजउवाच॥
 अहोनुकलितंपुण्यपादपैर्नाकुलाचले ॥ यस्माद्रवानसंगोपिवांछत्यस्मत्समागमम् ॥ ५५ ॥ इदंवनमिमेदक्षान्धृत्यायमहमाहतः ॥
 रोचतेतनचरस्वर्गस्तदिहस्थीयतांप्रभो ॥ ५६ ॥ भवद्वितीयायायोगुक्त्याविश्रांतवानहम् ॥ यथासाधोतयामन्येस्वर्गोविश्रमणंकृतः
 ॥ ५७ ॥ तामेवसांस्थितिसंख्यामवलंब्यप्रकाशिनीम् ॥ विहरेहयथाकामस्वर्गभूमितलेतथा ॥ ५८ ॥ कुंभउवाच ॥ परेपदेमहा-
 नदेकस्त्रिद्विश्रांतवानसि ॥ इदंभेदमयंदुःखंकच्चित्संस्यक्तवानसि ॥ ५९ ॥ कश्चिदपातरम्येभ्यःसंकल्येभ्योरतिर्भूशम् ॥ निर्मूलतांगतरा-
 जन्भोगनीरसमेवते ॥ ६० ॥ हेयादेयदशतीतंशतंशमसमस्थिति ॥ यथाप्राप्तेष्वनुदंगंकच्चितवमनःस्थितम् ॥ ६१ ॥ शिखिभ्यज
 उवाच ॥ त्वत्सादेनभगवन्दृष्टादस्यातिगातिः ॥ प्राप्तःसंसारसीमांतोलब्धोलब्धमन्यनिश्चयः ॥ ६२ ॥ चिरादतिचिरेणैवविश्रांतो
 स्मिनिरामयः ॥ लब्धंलब्धमखिलंलभःसांश्चिरसंस्थितः ॥ ६३ ॥ नोपदेष्टव्यमस्माकंकिंचिदप्युपयुज्यते ॥ सर्वत्रैवातिदंतोस्मिसंस्थि-
 तोस्मिगतज्वरः ॥ ६४ ॥

घनतलिष्ठामिकितवसमोतिष्ठामि ॥ हेअंगयतेबहुनामपिरम्याणामप्येचिस्वस्ययेवाभीष्टमभवतितन्उपवउद्योगाप्याप्यमेवसत्पूरःस्थितंभवतिनोद्योगेनैवनेतिस्वदर्शानोद्योगव-
 शादेवमभागमनित्यर्थः ॥ ६८ ॥ मयिकोवतेभोतिहेतुरनिश्चयस्तथाह ॥ त्वाद्देशादिति ॥ ६९ ॥ कुलाचलेअस्मिन्मरे ॥ ७० ॥ मरुतीस्थितेस्वर्गेनरोचतेचेतनाहिंदहमस्त-
 न्निद्धौ ॥ ७१ ॥ ममापित्वद्वितीयांशमाधिष्ठस्वस्त्यस्वर्गोवाञ्छानालीत्याह ॥ भवद्वितीयायेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ७२ ॥ तांमसपुपदिष्टाभेवभूमानदसस्थितिमवलंब्य ॥
 प्रकाशिनीस्वप्रकाशाम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ शमेनसमस्थिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ चिरादहंकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेणदिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

सत्वेननिवासनचित्तेनोदात्तपाउलकृतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिज्जगोवेनपरस्परपमोजकप्रारब्धभोगोलरकालद्वयतिभावेपमोजकप्रारब्धोद्वकाले ॥ १४ ॥ कामेन
 अत्राधर्मोपगणनचित्ता ॥ १५ ॥ यथाप्रामभोगप्रतिअतिष्ठतांअनिदत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगानिदत्तावेवायद्दोनिर्वधस्तदात्मिकायादृति सामूहतेव ॥ १६ ॥ अधर्मोरोग
 अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकवप्रहायनिर्वातितव्यमेवअभुनतवामकिरित्यारयेनद्वि ॥ निजद्वेति ॥ एवसर्वसामयोस्त्वेपियात्थापार्त्तरेनकामवतीसाअजीवमुक्ताचेद्भर्तृपमो
 दिनैःकतिपयैरेवसमचित्तयातया ॥ सत्वोदात्तयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अयतंशुरगर्भाभंचूडालासाशिखिव्यजम् ॥ इ
 द्वाशोभाभुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्रवन्भूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
 जीवन्मुक्तधियाभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहात्मिकातुच्छामूढतैवोदिताभवन् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदाराल्मानिराशिश्रवन्वं
 वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायातकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहंस्वायत्तभर्तारिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
 ॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ श्रीसर्वेयानरमतेनांशिशुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुद्भूतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
 दा ॥ अर्तिघंसमुदारार्थकिंतउन्नतकृतंभवेत् ॥ २० ॥ ताल्किंचिद्रचयाभ्याशुप्रपंचं प्रक्षयावने ॥ येनार्थभूपतिर्भर्तारिमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
 इतिसंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ प्राहकाननगुल्मस्याकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रनासस्यशुक्रो
 यंप्रतिपद्विदसोमहान् ॥ अथास्थानंमहारंभस्वर्गंभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
 संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेतव्येहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्पायांसमुद्भेगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
 द्यनिर्विकल्पनमस्तलान् ॥ सर्गादितिरभेवलत्संगोममनुष्ये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौसुमीम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
 प्रीतिकान्तंनंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविपातपेनइता जीवन्मुक्ताचेष्टोक्तसमूहभागप्रयुक्तनिर्वादिनाहेतव्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्यदमाह ॥ वर्तेते ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनियस्यउदारार्थभोगंसमुद्भूताकिंम
 धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचित्दित्यर्थः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्रज्ञया ॥ मथिरमतेरतिशुल्लभाते ॥ २१ ॥ २२ ॥ आस्थानदेवार्धसभाभेदनम् ॥ हेरेद्रित्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
 रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेभागमनभासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकलरहितनिधत्तयतिध्यावत् ॥ २६ ॥ कानामनेहरा नंदनदक्षकल्पत
 रस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्नुत्पद्योर्निजस्तमयस्तद्वत् ॥ १८ ॥ धनधानेनखिसारिप्रसरण्यासिपुण्यांजलिम् ॥ पदसस्कारपक्षेनपुसकालिगसर्वनामेतिप्रागेवमवृत्तमनयनपुमकर्तृगपविशेषसबधे
चिन्तितवन्ति ॥ तथाचाद्यद्वयमङ्गाभाभ्येराकपधानेनभ्रमासादितिरपिषुवतिहृत्प्रतिपन्नियमः कियतेषषपञ्चनस्वाभ्यस्याङ्गीति ॥ हिमकालेभवेद्देव ॥ १९ ॥ आदर्शनदृष्टिप्रसर
याम्यदेशावधि ॥ अर्चनपथ ॥ १० ॥ स्वबुद्धालक्ष्यम् ॥ आद्ययोपय ॥ ११ ॥ स्फुरस्तत्कालमरुद्वमअरित संजातमभरीकआकार संस्थानयस्यतथाविधकमप्यक्षोप
मय ॥ १२ ॥ १३ ॥ यथाहसाकलपुष्पराशतिलद्वय ॥ १४ ॥ तपमवृत्तानिधौमूर्त्तंयामपुनित्वकार ॥ श्यामायीवनमप्यस्यावृष्टाला ॥ १५ ॥ आदृत सादर ॥ १६ ॥ वि

आगतम्यत्वयाशोभमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवेषवनाह्योमशरन्मुखपयोद्वत् ॥ १८ ॥ पुण्यांजलिजहौव्योमव्रजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमैमइवायुद ॥ १९ ॥ शिखिष्वजोव्रजंततददर्शाऽदर्शनंदा ॥ उच्चिद्रोहययावर्हीधीमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ २० ॥
शिखिष्वजदृशानतेव्योकिंकुमवपुजंही ॥ शांतावर्त्तवचारिश्रीमुंथास्वरूपमाययी ॥ २१ ॥ प्रापमजरिताकारकस्यदृक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीपस्वर्गरम्यदिव पथा ॥ २२ ॥ अत पुरमदशैवविवेशलललनाकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालिमल्लनमिवहुमम् ॥ २३ ॥
राजकायाणिसर्वाणिनवनसपापसत्वरम् ॥ शिखिष्वजस्यपुरत पपातफलपुष्पवत् ॥ २४ ॥ तत्रकोलधुतिमुखचकाराखिलमानसा ॥
इदुसनाहारमिवश्यामाखिलमिवांगुजम् ॥ २५ ॥ तद्वज्रातादृशाकारसमुत्तस्योशिखिष्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाच्येदमाहृत
॥ २६ ॥ देवपुननमत्तेकुविमनाइवलस्यसे ॥ कुमस्त्वत्यजसरमभिदनासनमास्त्यताम् ॥ २७ ॥ सतोविदितवेपायेतेहिहर्षविपादजा
न ॥ नाश्रयातेस्तिस्त्वस्थापद्माइवलार्द्रताम् ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनस्मापतिनेत्युक्तेकुमआहासनोविशन् ॥ गिरा
विपणपाराणिषवंशस्वनसमानया ॥ २९ ॥ यावद्देहमवस्थामुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विरेर्नतिष्ठतिनेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना तितन्मनश्चलस्यस ॥ मल्लच्छान्तिस्त्रिमेत्यर्थ ॥ सप्तलक्षणयामनलापम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ बाध्यरुद्धकठजालाच्छीर्णवशास्त्रनसमायया ॥ २९ ॥ विदितवेयापुरुषा
इयधियरजास्थिर्निनामपयीतिपुरुकनश्चकारिद्विशेषविषयस्यभ्युपगच्छाय ॥ यावद्देहमिति ॥ शानमयुक्तसमधिमानानांतीर्यकर्मैद्विषयेष्टानिहृन्नेरषकानिनोत्पन्नमिति
सुखादमनश्चिदोन्नमितिस्तत्पिदारभ्यक्रमयत्कर्मैद्विषयेष्टोद्भवमापायराधेनेत्याशय ॥ ३० ॥

अतस्त्रेपुनगतयेत्याह ॥ येहीति ॥ बालनयासमचित्तलाभावेनहृद्वाहीताभ्यस्ततत्कर्म्मद्रियनिषहावस्थाभ्यःपलायतेत्यवते अत्रानस्यभावादेवेतिवैयर्थ्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तानुर्कर्मद्रियहर्षयत्नदिशयावदेहभाविनीज्ञान्यज्ञानिनोस्तुल्यवैयर्थ्याशयेनसदृष्टानमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्म्मद्रियहर्षयत्नान्यादिदशाभावत्येवेतिशेषः ॥ तदे
 वम्यतिरेकमुत्पन्नद्वयति ॥ यद्वति ॥ तथाचज्ञानिनोपिदेहदशानतिलघनमेवेतिमभाषितदनुबर्तननदोषयतिभावः ॥ ४२ ॥ तथाचचित्तसाम्येनदेहदशादुत्खानांसभाधिवशाद
 दर्शनमेवातस्त्रिगोनहृत्कर्म्मद्रियनिषहेणसहनमितिनिष्कर्षहेत्याह ॥ एषदिति ॥ ४३ ॥ विज्ञानतत्त्वविदायावदेहकर्म्मद्रियैःसर्वासुदशासुयथासदाचारमेवस्थानव्यन
 तुसदाचारउल्लिख्येत्येतवानेवनिषय ॥ बुद्धीद्रियैर्मनआदिभिस्तुसदासान्येनैवाव्यननुकदाचिदपिषेयम्येत्त्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मद्रियैरनिषिद्धदेहावस्थानुवर्तनब्रह्मादिसर्व
 येत्यतस्त्रविदोमूढाराजन्बालतयेवते ॥ अवस्थाभ्यःपलायतेगृहीताभ्यःसमावतः ॥ ४५ ॥ यावन्तिलंघयतातैलंयावदेहतथादशा ॥
 योनदेहदशामेतिस्मिन्नस्यसिनांवरम् ॥ ४६ ॥ एषदेहदशादुत्खपरित्यागोक्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यंचेतसोयोगान्नतुर्कर्मद्रियस्थितः
 ॥ ४७ ॥ यावदेहंयथाचारंदशासंगविज्ञानता ॥ कर्मद्रियैर्हैस्थानव्यनतुबुद्धीद्रियैःकचित् ॥ ४८ ॥ परमेष्विप्रभृतयःसर्वएवोदिताश्च
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठतिनियतेरेषनिश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञतत्त्वज्ञभूतानिदृश्यातमिदंहियत् ॥ तत्सर्वमेवनियतिंधावत्यंबुपयांबुधिम
 ॥ ५० ॥ तदज्ञानुद्धादिसाम्येनपण्यादिचलनेनच ॥ नियतिंयापयतीमांयावदेहमखंहिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तुसर्वक्षोभेणसुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिंयापयत्यंगदेहलक्षैर्विलंहिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थंमुत्पेपुननुदुःखदशासुचेर्यस्यातव्यमित्यधिगतंयदिहंगजीवैः ॥ अ
 ज्ञाभूतनिवहस्फुरितसदेवंदुर्लभ्यएवनिचोनियतेर्विलासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० नि० पू० चू० जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दननामचतुरधिकशततमःसर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ एवंस्थितेमहाभागकथमुद्गेगमिदृशम् ॥
 लब्धवानसिदेवोपिवदवेयविदांवर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषुप्रसिद्धेवेत्याह ॥ परमेश्वरिति ॥ नियतेःप्रारब्धकर्म्मनियतेः ॥ अन्यथातद्भोगसिद्धेरितिभावः ॥ ४५ ॥ प्रारब्धकर्म्मनियतिलंघनंतरवहैरहैवैकैश्वदपिकर्तुंनश
 क्यमित्याह ॥ अत्रोति ॥ ४६ ॥ गौहिकतज्ज्ञाज्ञयोःसाभ्यमेवनेत्याह ॥ मज्जादिति ॥ यावदेहमुपाचैकदेहातपर्यंतम ॥ ४७ ॥ अज्ञास्तुनतयेत्याह ॥ अज्ञास्तिति ॥ ४८ ॥
 प्रारब्धनियतिलक्षणमभिनीयदर्शयत्नस्याःसर्वदुर्लभ्यतामुक्तमनूपायसद्वरति ॥ इत्यभिषति ॥ नन्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेषाणिनाअस्मिन्जन्मनिदंस्थसुखपुर्यातव्य
 दुःखदशासुचेत्यस्यातव्यमितिजीवैःस्वत्वकर्मानुसारेणयथादृशललाटाक्षरमधिगतंभानंतसाद्विषयेअज्ञेषुहोपुत्राभूतनिवहेपुनत्यैवस्फुरितोनियतएवमियतेःप्रारब्धकर्म्मणोविला
 सपुरवप्रगुक्तीत्याहुल्लिख्यदत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०चतुर्त्तरशततमःसर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ कुभेननिशिदुर्वासःशापारत्नीत्वा
 निरुध्यते ॥ परस्परसमाधानैर्भोगयोश्चतयास्थितिः ॥ १ ॥ एवमित्यनुसारेणस्थितेर्कीबकदेवेत्येवोपिमुन्नीदृशविषादनिमित्तमुद्गेगकथंलब्धवर्गस्तद्वेत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनञ्जद्वयमिन्द्रिशेषपणपुसकन्ययावत् ॥ इदशोप्यपुशुभुनद्विष्ट सप्रयथातानवभायातिनद्वय ॥ १ ॥ पृच्छागुह्यद्वयानिभिन्तेन ॥ स्वच्छमार्थमुपगतेनेतिमुह्यदोपिषिशेष
णम् ॥ २ ॥ २ ॥ पिपासद्विशेषे ॥ ६ ॥ वदामिपप्रद्वयस्यानिस्पस्यलानुक्तेवर्त्तनितप्रवाहेषीषवदामिपावद्वयमिभतवेशमित्यय ॥ ७ ॥ अपमद्वयमिभतवेशमापनतरते
नमद्वयपउसमानागनरवनवमनापकषयत अद्वयम्वनवमनाआगच्छामि ॥ सगरापतितकलि समुद्रद्वयमानद्वयेत्यर्थ ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरपाराभिधौनैक्षालितमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८ ॥ पुकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयद्वत्तमयमे ॥ २ ॥ सुहृदावेदितदुखपरमायाति
तानवम् ॥ पनजद्वयमपिमुक्तद्विरिवाजुद ॥ ३ ॥ सुहृदापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरीम् ॥ दत्तानगनमुह्यस्यमाश्वच्चिविष्टपम् ॥ १ ॥ तत पित्रामर्हेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्पित्वोन्मथयतास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इदशगतुमहत्प्रकासगर्गसप्राप्तवान्नम ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्तनि ॥ ७ ॥ अप्रयन्नगतामानुरेकनात्येनवत्तना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतितकृति ॥ ८ ॥ अयाध्ववारिपूणानामेधानाम
ध्यवत्तना ॥ अप्रममुनिमार्थातमहद्वर्त्तससजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविपुह्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधौतांग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितासुतरकसुहृदयानापगावसुधातले ॥ वेगेनामिसरततातपालक्ष्मीमिवप्रियाम् ॥ ११ ॥ तस्यकृत्वानमस्कारमु
त्तखवहतामया ॥ मुनेनाल्लभ्यवस्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकण्यमुमांचासीमयिमानदशपकम् ॥ स्तनकेशवतीकाता
हावभावविलासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽभुभवाक्यमुत्थितजजरदिजान् ॥ १४ ॥ विन्दशा
मिमनाप्यावतावदतर्हितामुति ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोह्यनमस्तलान् ॥ १५ ॥ एतत्कथितसर्वसपन्नोस्मिनिशंगना ॥ अतिवा
त्यदिनानिपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपित्तनवतीरात्रौवत्तव्यकिमयापितु ॥ संस्तवोभावितव्यानानामहेनुविपमगति ॥ १७ ॥

इदमवगाथापस्तम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिनाभतपुषशोभनातीरकहनरुमुच्छापापस्यासधाविधाय स्वस्यविद्यातपोलक्ष्मीमिषस्थिनान्मापगमगन्तिसव्यावदनकालात्
पाप्माभूतिपगनाभिसरतम् ॥ आपयामिप्रियाद्वयुपातपोलक्ष्मीलक्ष्मिप्रियाभार्थावसुधातलेआपपयतामभिपुष्पलीकृत्यसरतविधेसुखेभ्या ॥ ११ ॥ अमिसारिकयानमिष्का
प्रसार्कयत्यसमादृषसदमिषयाउक्तम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ अशुभाभिनिच्छेद ॥ अजराद्वद्विजगद्गुणसिध ॥ १३ ॥ इत्युक्तविनिच्छेदोद्गेगोयस्यनयाधिपमनोयस्य ॥ १४ ॥
कथमन्निषासयार्थिदुःखस्यम् ॥ १५ ॥ पिपुष्पपद्विशेषे ॥ १७ ॥

युनामामिप्रवाणामिप्रव्यायेनकलहविषयताम् ॥ मेवैन्यापयप्रसक्तस्फटयति ॥ कष्टमिति ॥ अधुनेतिव्यःपरव्यस्तनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहरणममपहरणाद्य ॥ अ
व्ययमेनवसतीतिवदकलस्यापिहेतुत्वविवक्षयावृत्तीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्वितौचितसमाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथाप्रारब्धभगवत्तत्त्वमेतोन्योऽपदेहरवानुभविष्यति
नेनासगन्धिव्यावात्मनोपमकाक्षितिस्त्वर्थ ॥ राजापितृकभनुमेदमानआह ॥ परित्वेनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनेदेहोपलक्षितचिदात्मकायाणामवश्यसंपाद्या
नाप्रारब्धकलानादिपदेअवेदार्दस्यमपियदित्तिव्यसेतार्दिअन्येपामविवेकप्रयुक्तसेदिविकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रस्यानुभावनकुशलःउपायद्विकित्सकःकद्व

अहमप्ययदेवायुनामामिप्रतंगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजायतेधुना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
द्विजातीनांलज्जापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यक्स्त्वय्ययामिनीक्षिया ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकंसातु
ष्णीरियवामुनिरियतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुंभोजपुनराहरयूद्धह ॥ किमद्वाइवशोचामिर्किमस्यतमात्मनः ॥ २१ ॥ प्रयागतमयं
होमत्ताम्योनभविष्यति ॥ शिखिव्यजउवाच ॥ परिदेवनयाकोथोदिवपुत्रतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायानुदहस्यत्तानालि
प्यते ॥ कानिचिद्यानिदुःखानिमुखानिविहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोतनुकानिचित् ॥ यदित्वमपिकायाणांमखेदाहो
पिखिवसे ॥ २४ ॥ तदस्यपानुपायःस्यात्कइवागमभूषणः ॥ खदेखेदोचितेवायमितिर्केचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
तिष्ठाखितोपथास्थितम् ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थिनौवनस्त्रिधौसु
खदौखेदितौमियः ॥ अथाकौप्यस्यकुंभस्यस्त्रीत्वमुपादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामास्तजगदीपोदीपःसोहृक्षयादिव ॥ व्यवहारभरैःसार्धप
द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्वपथिकैःसार्धर्पायथोखदयानिच ॥ दाशवद्ब्रह्मान्सर्वानकुर्वदकत्रसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
जालाद्व्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ खहंसदिवताराद्व्यविकासिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नाप्यंतवखेदःकंतुखेदोचितोकिमात्रलोकाचारानुवर्णनोपेयाह ॥ खेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अयमिष्यआश्वासनान्तरम्
॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तमोभिःसंकोचमरुक्कटाभाययुः ॥ पाथोखीखदयानिपथिकाश्ववियोगशोकात्मोभिरित्यर्थः ॥ दाश्याःसमुद्रद्वीपस्थकेवल्गिः ॥ तेहिपक्षिणोपिजा
लेनैवप्रतिभारस्यानपिरलान्यपिसंचिततिद्विद्विषयानमुर्ध्वार्थोभुवनद्वयपक्षिसंपहेणारकारलजालाद्वयतयाचपरस्परसाभ्यर्तांसंभवेवसाभ्यस्तार्थीव्यज् ॥ समतद्विषयावित्यर्थः
॥ २९ ॥ उलादंयकाङ्कानाभ्यमद्रूभराणांचपदेकंदेकंदविकारसिकुमुदाकरहंसदिवस्वितारादयंखेदकर्मययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वरपद्वारद्वारा ॥ स्वार्थेऽपि ॥ विद्याद्वैतवाच्यं अथाहृण्यजापि कुर्वन् ॥ १२ ॥ गलरक्षरसगद्वैतवियावत् ॥ १३ ॥ नेपुरद्विरोध ॥ १४ ॥ प्रसुरत्तार
 पत्मास्तद्व्यपमनरिरावणादुपमेया भित्तोऽहोऽपि पुनराविभाज्याहृण्यमिगम्यते ॥ १५ ॥ अक्षराणि वखाणि ॥ १६ ॥ माल्यानि विविधा निवेदयित्वा यमिदं स्मृतं

यथावुन्नाट्यक्रान्तिमद्भरपदकम् ॥ सुदृढो तावथाप्यसंयामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वा तया कृत्वा जप्यं गुल्मांतरे स्थि
 तौ ॥ ततः शुभशर्तस्तत्र क्षेत्रमभ्याहरन्वपु ॥ ३२ ॥ शिविध्वजं पुरः सस्यप्रोवाच गलदक्षरम् ॥ पतामीव स्फुरामीव द्रवामीव गव्यपिभि
 ॥ ३३ ॥ स्रज्येव च तं राजन्मन्त्रोर्ध्वं जाम्बवम् ॥ पश्ये मे परिवर्धते राजन्मन्त्रिरोरहा ॥ ३४ ॥ प्रसुरत्तारकामालादिनां ततिभिराह
 व ॥ पश्य मां भजान् यतोन्मुखानुरसिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरका विवर्धयिष्यन्मावसते गगनोन्मुखौ ॥ आगुल्फने वलं यानि सपथर्ते वराणि मे
 ॥ ३६ ॥ दृष्टादव सत्पश्यन्निधाइव शर्तं ॥ भूषणान्तरङ्गानि माल्यानि विविधानि च ॥ ३७ ॥ पश्ये मान्यगजायते स्वांगोभ्यो वदस्य
 प्वत् ॥ पश्चादंस्तयमेवाप्यचद्रांशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्नि पट्टात्सुकोजातो नीहारो द्वा विवागमे ॥ सवाणिकां तालिं गानि जातानि
 मम मानद ॥ ३९ ॥ हा धिक्कष्टविपादो भोऽपि करोम्यंगनास्यहम् ॥ हा धिक्कष्टमहं साधो स्थित एवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
 नितयजयन्त्विमं ॥ विपिनेषु महत्सु क्कानूष्णीं स्विन्नो वभूवह ॥ ४१ ॥ राजापि चित्तमालोक्य तथैवासीद्विपण्यधी ॥ मुहुतमात्रेणोवाच
 शिरसि ध्वजद्वयम् ॥ ४२ ॥ कष्टं सायमहं सत्यं सपत्नावरवर्णिनी ॥ साधो विदित्वेव सत्त्वजानां सिनियते गतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यमा
 विन्यर्थस्मिन्मास्ति नन्दयामिव ॥ आपतंति दशास्तीलास्तु धियाद्विदमात्रके ॥ ४४ ॥ न चेतस्य धियात्वेतां श्वत्तं यांति न देहकम् ॥ ४५ ॥ कु
 भववाच ॥ ॥ एवमस्त्वनुतिष्ठामि यामिनी शीलमात्मन ॥ ४६ ॥ नरेव मनुगच्छास्मि न यतिः केन लब्धते ॥ इति निर्णयितौ खेदतनी
 त्वातनुतामिव ॥ ४६ ॥

अथ ॥ १७ ॥ स्वगम्य शातारिष्य ॥ १८ ॥ पट्टाशुकपादवद्वय ॥ एवमाच्छादितमरे रोषपि ठिगन्निवयः सपन्नइति श्लेषे निरूपयामाह ॥ सर्वाणीते ॥ १९ ॥ स्थित
 सिद्ध ॥ २० ॥ इत्युक्त्वा कुम्भादिपिनेषु र्भाष्यं कुरु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधिपयान्तरवशिष्टाद्वैतवाचके आपतंति चेतसि ॥ २४ ॥ अथि यामानानां पुनरावृत्त्या
 पिशातनास्त्वयापि निवेदयामास कमित्यथ ॥ अनुरतिष्ठामि अनुपर्वते ॥ २५ ॥ २६ ॥

राजाकुः विपनिचिततयाहीनदृपसंगमोत्कंठया निद्राभावाच्चिरेण निशानीतवन्तौ ॥ युवत्या इदं द्यौवनं वपुःस्थस्य ॥ अस्याऽऽदिद्रित इति पुंवद्भावे अनित्यणिप्रकृतिभावाऽन्वितलो
 पः ॥ ४७ ॥ पूर्वद्युस्तनकुभासः ॥ ४८ ॥ कुमारीर्षाभिणी अनूलाचारा ॥ ४९ ॥ कर्ककथकर्थविजहारतदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुप्रसरेषु अविस्खलितो योग
 वलेन गमागम कातयोगेन गमागमश्च स्यात्सा विधासा चूडालायथेच्छस्ताभिमतानुसारेण भवता वर्तनशीलेन प्रियेण सा र्धं स्थामहारवलिता सर्तायथेच्छविजहारोति पुनरप्या
 एकतल्ये निशान्तीर्णानीतवन्तौ चिरेण ताम् ॥ अथ प्रभते तत्त्वैर्णवपुरुस्तस्य यौवनम् ॥ ४७ ॥ वभूवकुंभः कुंभाभः कुचप्रोऽङ्गितमूर्तिमा
 न् ॥ इति साराजमहिषी चूडालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुंभत्वमास्थिता भर्तुः पश्चात्सीत्वमुपागता ॥ विजहारवर्ततेषु कुमारी र्षाभिणीनि
 शि ॥ कुंभरूपधराचाङ्गिभर्जामित्रेण संयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमंदरमहेंद्रसुमेरुसहस्रानुष्वविस्खलितयोगगमागमासा ॥ साकंप्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छं भगदामहारवलिता विजहारनारी ॥ ५० ॥ इ० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपायस्यानेकुंभस्य सीत्व
 लाभोनात्मपंचाधिकशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ततः कतिपयेष्वेव दिवसपुनर्गता पुसा ॥ इदं प्रोवाच भर्तारं कुंभरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजन् राजीवपञ्चाक्षममेदं वचनं शृणु ॥ निशार्याप्रत्यहं तावत्स्थित एवाहमंगता ॥ २ ॥ तदिच्छान्मंगलधर्मीनिपुणीक
 र्तुर्महेशम् ॥ भर्तृकस्मै चिदात्मनो विवाहेन ददात्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेव मे भर्तारो च ते मुवनन्वये ॥ गृहाण मां विवाहेन भार्यात्वो निशिस
 र्वदा ॥ ४ ॥ अयलोपनतं साधो प्रियेण सुहृदा सह ॥ वीसुखं भोक्तुमिच्छामि मामेव प्रकराभव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्त्यष्टेः सुखं साध्यं म
 नोरमम् ॥ प्रकृतं कुर्वतः कार्यदोषः कइव जायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छे फलित्यक्कासमंतात्सर्ववस्तुषु ॥ वयं न सेच्छानानिच्छाः कुर्मस्तेनेदमी
 स्मितम् ॥ ७ ॥ शिखिवज्र उवाच ॥ कतेनानेन कार्येण न शृभं नाशुभं संखे ॥ पश्चादिति न्महाबुद्धेयथेच्छसितथाकुरु ॥ ८ ॥ सम
 तं संप्रयातेन चेतसेदं जगद्भवम् ॥ स्वरूपमेव पश्चादभियथेच्छसितदाचर ॥ ९ ॥ कुंभ उवाच ॥ यद्येवं तन्महीपाल लभमद्यैव शोभ
 नम् ॥ राकेयं श्रावणस्यास्त्यः सर्वगणितं मया ॥ १० ॥

काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तात्पथप्रकाशे निर्वाणपू० पचोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ षण्मते च महेन्द्रादौ विवाहो भिपुरस्कृतः ॥
 तयोर्गृहायासौ वयं पुष्पतमे च संगमः ॥ १ ॥ सा चूडाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणी कर्तुं सफलं कर्तुम् ॥ द्वाभिमन्त्रि चरादेव ददास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ मत्पराय्यमानेन विप्रकरो माजव
 ॥ ५ ॥ आसद्रेः सटिकालमारभ्य देवर्ष्यादिषु अयथावकमप्रवृत्तसुखमना सासमेव साध्यं प्रकृतं प्रसूता विवाहकार्ये इच्छानिच्छेन फलित्यक्का कुर्वतस्ते कइव दोषो जायत इत्य
 न्वयः ॥ वयं श्रावणम् ॥ अस्त्यदो द्वयोश्चेति बहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्तस्याऽऽदिद्रितोः ॥ ८ ॥ स्वरूपं स्वात्ममूलमेवावगच्छामि ॥ ९ ॥ साऽपूर्वे घुरेव मया विवाहलभ्यादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अभ्यधाविनाह ॥ इयात्तनाधर्वाधेनेतिभाव ॥ ११ ॥ मणिमयकरलक्षणेश्वरि ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधितनरनारीगणस्थानीयतपावहलतादिसपतिवर्षयति ॥ पुष्य
भारति १२ ॥ परिपार्यगुर्विषाहलवतिनिशेष ॥ १३ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीसमेष्टुमेक्षकिरदतिशेष ॥ समालभनवेष्टताभिषममविपुजनतर्षानिपुण्याणाम् ॥
॥ १७ ॥ क्षयरक्षजिरेद्विषवतार्द्रमप्यकिरेद्विगम्यते ॥ कालेभोगकमुकृतपरिपाककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ मगलरधिष्ठाक्षितसिद्धार्थादितपूर्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥

रानावयोदितेवद्रेपरिपुणकलामते ॥ जन्यत्रेनीमहायाहोदयोरेवमविष्यति ॥ ११ ॥ मर्हेद्राक्षिरिश्चगसान्नावयमनोरमे ॥ रत्नदीप
नराशास्त्रेमणिकरमदिर ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुगवक्षराजिविराजित ॥ वनपुष्पलतालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
मगतास्तरासर्वापूर्णद्वानामह ॥ आवयोपरिपश्यतुकर्णातागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठालमविवाहार्थकुर्व काननकोटरात् ॥ राजश्रृङ्ग
नपुष्पादिसभाररत्नसयुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुमडत्यायसहतेनमहीभूता ॥ कुसुमावचयचक्रेतपारजादिसवयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्तं
मानणरत्नसानीसमेष्टुमे ॥ समालभनपुष्पाणांताभ्यावैराशय कृता ॥ १७ ॥ हारावरमणीद्रादिराशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौम्याभ्यस्त्व
यमनकेशा कालनसंभृता ॥ १८ ॥ तयाजन्यवसभारकृत्वाकांचनकंदरे ॥ ययतुस्त्रीमहाभिजेक्षानुमंदाकिर्नीदीम् ॥ १९ ॥ तत्रैनेक्षा
पयामासमहाराजमहादरात् ॥ राजकुमोपमस्वर्धकुमोमगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ ऋविष्यदयितारुपांमविष्यदयितोगनान् ॥ बृहत्कालां
क्षापयामासकुम्भरूपधरानियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु क्षातीतजदेवधितुन्मुनीन् ॥ ययाकियाफलेनिन्द्यौक्रियात्स्योगेतयैवता ॥ २२ ॥
नित्यज्ञानरसाद्यौष्यवस्यायाजगतिस्थिते ॥ चक्रतोमोजनमभ्यतावन्याप्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कलवहस्तदुक्लानिपरिधायसितानि
ता ॥ फलानिभुक्ताजन्यवस्थानमापयतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यवसोत्कयो ॥ त्रियंकतुभिवाक्षाद्रिद्रागित्येवा
विशद्वि ॥ २५ ॥ अप्सध्याक्रमेदत्तद्वतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायैवताराजालेस्वभाभाते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसस्वीयामाकुमु
दोत्करहासिनी ॥ गालेयजालप्रकरविकिरतीसमाययी ॥ २७ ॥

क्रियाफलानिच्युल्लयोऽप्युजामर्हसिस्तप्ताह ॥ यथेति ॥ तथैवक्रियात्स्योप्यनिच्छी ॥ २२ ॥ अप्योन्यसमीहितसिद्धिबलकपिनाप्यावेर्भोजनम् ॥ २३ ॥ फलानिक
प्रदक्ष्णलानि ॥ अभ्यसस्यानैविदिमूलम् ॥ कभारशास्त्रोक्तकभार ॥ २४ ॥ २५ ॥ सप्याक्रमेदत्तद्वतजप्याधमपणे ॥ २६ ॥ मिथुनानीभीतिकरत्वादेकसस्वीयामाप्रियाया ॥ २७ ॥

पद्मोद्भवो ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैः कस्तूरीपौष्कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैः काश्मीरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूतैर्गुणैर्वस्त्रैः ॥ सन्निभैरुदामैरुत्कृष्टशोभाैरवतंसैः रत्नगुच्छाद्युत्तमैः ॥ मा
ल्यैः कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोच्चैः ॥ ३० ॥ मौलिपद्मेन च्छादमणिर्लक्ष्यते ॥ इड्डरूपिणा च्छदसदरोन ॥ ३१ ॥ वधूचितविलासवाम् ॥ ३२ ॥ कामाद्यकामरूपाय वराय
॥ ३३ ॥ अतएव कामलनैव भर्तारकल्पयित्वा मनस्यह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अपरयोगेनैव नवोद्दिश्योत्थिता ॥ ३५ ॥ सस्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसतशोभा मानपतिम्

रत्नदीपान्वहून्मानौकुम्भः सभ्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदिकं युक्तानि पद्मोद्भवद्ववां वरे ॥ २८ ॥ भूषणमासराजानां श्रीलङ्गान्धनिशागमे ॥
चन्दनगुरुकपूरपूरैर्द्विजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथा कल्पलतांशुकैः ॥ समुद्रमावतंसैश्चमाल्यैश्च विविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
था कल्पलतागुच्छमन्दारैः पारिजातकैः ॥ संतानैर्बहुरत्नैश्च मौलिना च्छेदुरूपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताश्च कालेन वधूत्वं कुम्भआचर्यौ ॥ पनस्त
नभारकांतो बभूव शुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदं संचितं यामास संपन्नो यमहं वधूः ॥ कामायासामयादयः कार्यकालोचितं किल ॥ ३३ ॥
इयमस्मि वधूः कंता भर्ता त्वं मे पुरःस्थितः ॥ ग्रहाण कामममो हि कालो यंतव लब्धयः ॥ ३४ ॥ इति संचितं यमभर्तारमग्रस्थगहनस्थितम् ॥ उद
यंतमिवादिस्वरितः काममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहं मदनिकानामभार्यास्मि तव मानद ॥ पादयोस्ते प्रणामो यसं स्नेहं क्रियते मया ॥ ३६ ॥
इत्युक्त्वा सानवधंगीलज्जावनमिता नता ॥ लोलालकेन शिरसा प्रणनामस्तस्य तमि ॥ ३७ ॥ उवाच दं च हे नाथ त्वं मां भूषय भूषणैः ॥ क्र
मेणाभिष्वसं ज्वाल्य मस्याणि ग्रहणं कुरु ॥ ३८ ॥ राजसेति तत्तराजन्मां करोषि स्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहे मदन्ममिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
इदोरिवं शुजालानिराजन्माल्या नितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभां धत्ते हारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मन्दारकुसुमप्रोतैः कुतलैर्दृष्टराजसे ॥ कन
काजामिबोहो लैर्धनैः रवचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नां शुजालैः कुसुमैः श्रियास्थैर्यणते जसः ॥ रत्नस्थानं विभो मेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
एवमादिदंतौ तौ भविष्यन्तवदं पती ॥ प्रच्छन्नपूर्वदां पत्यौ मिथस्तुष्टौ बभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वाल्य हुत्वा भ्यर्चय च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहे प्रसिद्धमदन्तं स्वशोभायाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तार्शेनामेव वर्णयति ॥ इदोरित्यादिना ॥ तवोरसि स्थितो हारो मेरुप्रसिद्ध
स्वगंगाप्रवाहस्य आभाशो भाषते ॥ ४० ॥ त्वचितकेसरैर्धनैर्दिनं किजल्लैः ॥ ४१ ॥ रत्नशुजालैरित्यादीनि राजमेरुसभाधारण्येन योजयति ॥ ४२ ॥ वदंतौ तौ इत्युक्त्याराज्ञा
पितृभ्याः शोभा वर्णिते निगम्यते ॥ ४३ ॥

पावनपट्टमयापदेकेनिषिद्धउपविष्ट ॥ ४४ ॥ तत्तद्वृणोश्चिरस्थानकेर्भावेति ॥ ४५ ॥ कामकोटारतिविषय ॥ ४६ ॥ मधोतिस्वनेनपुषलदम्पाजलतीत्येनशोभापक
 दोषाययन ॥ ४७ ॥ तत्तेनगतमयासहृतिशेष ॥ ४८ ॥ सनवदशाययकोट अनुरागसदृशाभकुराभ्यद्विदयस्या ॥ आपयेष्वलङ्घनानामितिभागुरिभनेनटप् ॥ लोलाति
 नोतापजानीक्षणार्तषयस्या ॥ आर्धोदशुभाभमरसाकारायस्यालयाधिषाणिकनीषालस्थितेत्वर्य ॥ ४९ ॥ दयानीर्गाकण्यलतानेनरूपयति ॥ हुरकेति ॥ ५० ॥ हि
 महाराजमदनिकांमहाराज शिरिष्यज ॥ कौर्णोपलपर्यकेनिविष्टोभूपयस्वयम् ॥ ५१ ॥ अवतसेस्तथामाल्यैर्मणिरत्नविभूष
 णं ॥ वधोर्विलेपने पुष्पकधिरस्थानकापिते ॥ ५२ ॥ सायभौभूपितातन्वीमदनीमददायिनी ॥ गिरिजेवविवाहोत्काकामकतवका
 निर्ना ॥ ५३ ॥ महाराजोमहाराजमृपयित्वेदमाहताम् ॥ राजसमगशावाक्षिलस्मीरिवनवोदिता ॥ ५४ ॥ शकेणसहचन्द्रव्याप
 हस्पाहरिणासह ॥ यद्वोयांशुनासार्धतत्तेभवतुमगलम् ॥ ५५ ॥ पद्मकोशाङ्गुरद्वदालोलनीलोत्पलेक्षणा ॥ आभोटशुभ्रार्हाकारा
 स्वास्वितपयिर्नावसा ॥ ५६ ॥ सुरकपल्लवकरासनलवकधारिणी ॥ त्वमनेकफलामन्येकामकल्यतरोलंता ॥ ५७ ॥ हिमशीतावदाता
 गज्योक्तापमरहासिनी ॥ पूर्णदुश्रीरिवोपुक्ताहृदवाह्वदयस्यलम् ॥ ५८ ॥ तदुत्तिष्ठवरारोदेदीवैवाहिकोस्वयम् ॥ ५९ ॥ श्रीवसिष्ठउवा
 च ॥ ॥ तत्रपुष्पलताजालं कण्डमतिशिरालाकिते ॥ ६० ॥ मुक्ताकुसुमजालानाप्रकरं लवकोपमे ॥ चतुर्दिकचतुर्भिश्चनालिकेरमहा
 फले ॥ ६१ ॥ पूणकुर्मेतयागगावारिपूर्णचकसिते ॥ ज्वालयाभासतुल्यस्यामध्यचन्दनदारुणि ॥ ६२ ॥ ज्वलनज्वालितज्वालदक्षि
 णस्यप्रदक्षिणम् ॥ पूर्वाभिमुखमेवाग्नेरग्रपक्षवविष्टे ॥ ६३ ॥ नियोज्यदपतीकान्तोतयोर्विविशतु स्वयम् ॥ सङ्कुन्वातिललाजानिपाव
 कायशिरसिष्वज ॥ ६४ ॥ उत्तरायोरयायकांतांमुपाणिभ्यांस्वयमाददे ॥ अन्योन्यशोभाभातीतीजवाविववनेशिवो ॥ ६५ ॥ चक्रतुर्दप
 तातस्यपावकस्यप्रदक्षिणम् ॥ स्वदायज्ञानसर्वसद्वयमेमभापलम् ॥ ६६ ॥ ददुत्तौभियोन्योन्यस्मितकान्तमुखश्रियौ ॥ प्रदक्षिण
 नयदत्तालाजांस्त्यक्तायवद्रव्य ॥ ६७ ॥

महीतसादीनिपुण्ड्रप्रियाभश्चनिकायाभसाभारणानियोज्याभि ॥ ६८ ॥ स्वयमर्द्धकर्मतिशेय ॥ तत्रयेयाम् ॥ काण्डपतिपत्तिफाण्डकलण्डकसनाकारनवरत्नरितलाभिरकिन्तै
 स्थिरैर्दे ॥ ६९ ॥ ७० ॥ मर्कटकोलपथेषामलभकतुर्निशेय ॥ तस्याधेयामभ्यर्क्षेनाहिकण्डलनमतिशाय्यचन्दनदारुमिष्यालयाभासतु ॥ ७१ ॥ तज्वालितज्वालद
 क्षिणारसपिललाहक्षिणस्यज्वलननियोज्यमरक्षिणकथानस्याग्नेरग्रपक्षवविष्टे ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मधुमशानीभमर्गो ॥ पुमापृष्टियेतिपुरोष ॥
 शिर्वाभयलक्षणे ॥ ७४ ॥ परस्तरमास्तदानेकिदापपरस्यांशुस्तमाह ॥ स्वदायमिति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

संभोगकालसान्ध्यस्तनोत्सपमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःमहरोतिकतद्वनिसूचयन्नाह ॥ एतस्मिन्नि ॥ चतुर्भागेचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तत्वेकरान्तरा
चारयामास ॥ यथाकामुकस्यदृष्टिल्लनाछिद्रदृष्टमनित-करान्त्वकिरणान्प्रसारयति तद्वत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमूर्त्तकप्रतीक्षमाणाविति शेषः ॥ काचनमयीकंदागुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रनयददर्शतुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसावर्जयेण ॥ द्दर्शनीरिति किं त्यतुःसिगुणश्छादसः ॥ ६५ ॥ मलानि वर्जितै
रक्लानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेन शय्याप्रमाणतोच्चकैरन्तैः ॥ मदनिकासत्यसकलनेनसमैकुसुमैर्नानैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घीभूतेद्विवर्णितैःपुष्पैःपरितोब्यामस्मिन्निपूर्वत्रान्वयः

॥ ६७ ॥ पुनस्तत्पुनर्भवविरिणदि ॥ क्षीरोद्रेत्यादिना ॥ नतसंक्रातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागाकालादारभ्यअन्यतयाऽन्यदपतित्वेनभ्रांत्याऽदिततन्मिथुनंस्त्रीपुंसद्वंद्वं पुनराशा
तस्मिस्तत्पुनर्भवीतम् ॥ उपभोगेनतत्पुनर्भूतत्वाभ्यन्तरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तथोक्तकान्तयोस्तैस्तैर्लोकोन्नीयप्रणयप्रेमत्वाविबलासिस्तत्कालोचितपरिभ्रमणादिकार्यमुत्तमैर्गणमा
लनांबूलापणादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगमुख्येनदर्शयित्वा राजर्नमुहूर्त्तप्रव्रजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य नाट्यय्यप्रकाशेति ॥ पू० षडुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०६ ॥

नानाप्रतिविद्वादिषामायेद्वरानम ॥ अथसक्तिपरीक्षार्थसर्गाङ्गनादिवचयेति ॥ १ ॥ रोगराजकद्रव्येण ॥ १ ॥ श्वसदराभोगादपत्योद्भवपती ॥ २ ॥ १ ॥ यानिम्यरा
यो ॥ श्रुत्यैपुत्री ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तारय समवर्धता ॥ ६ ॥ प्रियेनिद्राप्रतवसिस्सन्नगराज्वेतिशेष ॥ ७ ॥ ८ ॥ कण्ठकिमस्तिक्यत्कालमस्यगुलभाह ॥ मासमितयादिना ॥
पूजतीमरातो ॥ ९ ॥ हललभ्याम्युदितानिउद्भूतानिस्तृषूयारेणजराधपहात्तिराहभोपाणिफलमुसमकिसलयादीनियेयानयाधिधैर्भदीर्भनमालिनेसजजननमाले ॥ श्रुति

श्रीवसिष्ठवाचा ॥ अयसूर्यास्त्ररोगराजितेभुवनोदरे ॥ शिखिध्वजांगनाप्रातर्मदनीकुंभतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हेद्रदयातावुभौकुमरि
खिध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टौसपत्नीदवदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यहंवन्नराजिषु ॥ प्रपक्वफलभारासुषुष्यपछविनीषुष ॥ ३ ॥
दिवाप्रोततरोमित्रेयानिन्यामिषदपती ॥ प्रमादीपाविवश्रित्यौनविशुर्कार्यमूवतु ॥ ४ ॥ रेमतेवनकुजेषुगृहासुचमहीभूताम् ॥ तमा
लजालसर्वेषुमदारगहनेषुष ॥ ५ ॥ सत्यदुर्दुरकेलसमर्हेद्रमलयेषुष ॥ गंधमादनर्विध्याद्रलोकात्कातटेषुष ॥ ६ ॥ दिनेत्रिमित्रि
गत्यानिद्रांगतवतिप्रिये ॥ चूडालाराजकार्याणिरुत्वास्वभाययौपुन ॥ ७ ॥ तौदिवासुद्धदौमित्रेदपतीकुमभूमिपौ ॥ नानाधुस्तुमसं
वीर्ततस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हेद्राद्रौरन्येसरलसकुले ॥ रत्नकुब्जेगृहागेहपूजितौसुरकिनरे ॥ ९ ॥ हललभ्योदितामोघम
दारवनमालिते ॥ एवशुक्तिमत पृष्ठेपक्षकललतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरेर्दक्षिणादिक्टे ॥ पारिजातवनेर्देवपुष्पक्षवकमहपे
॥ ११ ॥ जम्बूखंडतलेमेरो पादेजपुनदीतरे ॥ जांघूनदमयेमासजंभूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दरोत्तरकुरूपान्चमहलेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्भांशरातिवासरान् ॥ १३ ॥ एवमन्येषुदेशेषुविचित्रेषुमहीभूताम् ॥ स्थितवतोमहासागौसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेषुसा ॥ चूडालाचिंतयामासदवपुञ्जकरूपिणी ॥ १५ ॥ सूरूपभोगभारेणपरीस्नेहिरिखिध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेष्यति ॥ १६ ॥

मन्त्रचरनशेषस्यपुष्टे ॥ १० ॥ पक्षपतोगिरेर्भेनाकस्य ॥ देवभोम्येषुभलक्षकमहये ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपारेजम्बूद्वीपकेनृक्षैश्चक्षुभ्यसिद्धसाम्प्रतनिकेजम्बूनसद्वतलेतस्यगु
रितिसर्वमानुषा ॥ अद्भुतलानांअप्रमाणानांसलक्षणेरासवे येदे स्नेहोर्ध्वजरागपादिनिर्मुक्तस्थिरयोबनानिपुराणपरसिद्धान्तगरेणाध्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुर
णामहलरारादिवसानितेतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षेपरीक्षिष्ये ॥ वर्त्तमानवामीष्याच्छ्रद् ॥ रतिनासक्तिम् ॥ परीक्षयाद्वीकृतागासक्तिरयकदाचिदपिभोगेपुर
तिपाप्यप्रतिषेधत्प्रेषस्य ॥ १६ ॥

सुरैः सरोजिभ्यः सह वर्तमानं हरिर्भिन्नम् ॥ १७ ॥ यथा वदयथा शास्त्रमर्थायाद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणकदर्पनाश्रुः किंकिमर्दकतायथायत्नकरेण प्रयोजनेन त
 त्रयोऽप्योजनवक्तुमर्हसि त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातन्त्र्यार्ति ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोपेयायासाच्चेदवाश्रतदग्नानगणाश्रवे देवमनगणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्रु
 त्तस्य मेकस्य गौ आगमनतवाह ॥ पादुकेति ॥ अथ सिद्धांतरविमानदिव्याभ्यायपिच ॥ २२ ॥ तनत्वदाङ्गानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्यास्थानलद्विस्थमालक्ष्याह ॥ विमान
 इति संचित्य चूडालामायया विपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामास सुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वा परिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावतपूजयामास वनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ आत्मनार्किंकृतादूरदभ्यागमकदर्पना ॥ देवराज यथा
 तन्मे प्रसादादकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ इमे वयमिह यातास्त्वद्गुणातिशयेन खान् ॥ त्वदिलेनेन सूत्रेण खगावनागता इव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठ स्वर्गमागच्छ तत्र सर्वत्वदुन्मुखाः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयार्थः स्थिता देवां गनगणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकाखड्गरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेण स्वीकुरु स्वगमं दलम् ॥ २२ ॥ आगत्य विविधाभोगास्त्वया विबुधसयानि ॥ जिवन्मुक्तेन भोक्तव्यास्तेन त्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानपतिसंप्रसातान्तिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंति न प्राप्तां त्वाद्दशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविभ्रमगतेनायस्सुखं वि
 हरतावत्या ॥ स्वर्गपवित्रतायां तु हरिणो वज्रयम् ॥ २५ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ सर्वस्वर्गसमाचारं वेद्विदेव ॥ धिनायक ॥ किं
 तु सर्वत्र मे स्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्र वै हि तुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वान्मनसाः सर्वज्ञानं दवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिद्विदेव स्थितं स्वर्गकमीदृशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ शक्र उवाच ॥ साधो विदितवेषानां परि
 पूर्णधिषांसमम् ॥ सज्जनाचरितं तु कर्मन्येभोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारपालनाय पद्मार्गहरणाय च पातालपिहैरिषं हारयसिद्धेर्जगज्जयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसमआचारः सुखविहरणयस्मिन्नया विधम ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरन्त्यणतवा ॥ सर्वदेशां प्राधावने हेतुल्लयिको विशेष इति चेन्नमाह ॥ किलिति ॥ भद्रप्रभातः स्वर्गो भूमास्तैव सत्त्वसर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परित्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वसुखमित्याह ॥ सर्वत्रैति ॥ २७ ॥ तुल्यस्वर्गस्वर्गकामतुल्यजानामिनसभावयामि ॥ तथा चासमाव्यविषये आज्ञापनतवैवायुचिदननुममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिषां भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तथापि भोगोपसेवनसंज्ञनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तयुक्तकर्मन्ये इत्यर्थः ॥ २९ ॥

हेतोरप्युपनयनकालस्यैवस्त्रीगतमनिच्छमाद्येतुर्ण्यस्त्रियेस्त्रीण्यप्यविधोतिरेक्ष्यत्वयित्तसङ्गित किनापयामि अक्षय्यमनप्रधाजनस्यमपयानमेवमुक्तमितिहिरै
 द्र त्वेदस्यप्रयत्नकाम् ॥ १० ॥ अहमदेकनस्वगमगच्छामि किनुगुनराज्येपतिष्ठित कालेनमगिबलहरिनिषर्द्धणादिप्रयोजनार्थमगामिप्यामीत्यारायेनार्थोक्त्यारिविषय
 अवयवतिस्मिन्नेकभोत्राकाभिधेयपुनराज्यप्राप्तिलक्षणकल्याणमस्ति किमप्यतिबलन्तार्थिभक्तार्थनमापयोहारि ॥ ३१ ॥ इद्वैकाधिमात्रतेनचिदशेनयुक्तनृनीयदेवदहमपि
 क्षणादस्यमपूर ॥ यथाचारिनिधीयतेयपतिस्मिन्नेकभोत्राकाभिधेयपुनराज्यप्राप्तिलक्षणकल्याणमस्ति किमप्यतिबलन्तार्थिभक्तार्थनमापयोहारि ॥ ३२ ॥ इति
 श्रीमहाविष्टमन्त्रालयप्रकारानि ० पू सप्तोत्तरागतम सर्ग ॥ १०७ ॥ ॥ १० ॥ ॥ इहकोयपरीक्षाधीयणसमभ्यापयाम् ॥ राह्यामपदयेनारोपेनिकाप्रयथाकन

देवेशेप्रोक्तवत्सेवतुर्ण्यामेवस्थितेनृपे ॥ किमितोनापयास्येयत्वमितिप्रोक्तवानह्रि ॥ ३० ॥ नाहमपैवकालेनवदतीतिशिवध्वजै ॥
 कल्याणतेस्तुकुर्मेतिवदन्तार्थिमापयो ॥ ३१ ॥ तदेवदमखिलन्निदशेरायुक्तनप्रसणादलमदहस्यमभूद्वितीयम् ॥ कञ्चोत्तराशिरिववा
 रितिर्धोप्रशतवोत्सुरन्मकरेनकर्णप्रदम् ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शक्रमननामसमात्तरशततमसर्ग
 ॥ १०७ ॥ ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तामायांशममानीयबुद्धास्त्रासमर्चितयत् ॥ टिड्याभोगेच्छयान्नायक्रियतेव
 सुधाधिप ॥ १ ॥ शीत समसमामोगएवंशकसमागमे ॥ असरंममहेलचकृतवान्धावहारिकम् ॥ २ ॥ मूयएवप्रयत्नेनविन्दुशान्प्येव
 सादरम् ॥ रागद्वेप्रधानेनकेनचिद्विद्वहारिणा ॥ ३ ॥ इतिर्सीवित्यसारात्राविदावभ्युदितेवने ॥ शरीतमनगरूपकान्तमद्वनिकासती
 ॥ ४ ॥ वातेवहतिपुष्टाद्वेनधुरामोदमांसले ॥ संध्याजप्यपरेनयाकीरसस्येशिरिषध्वज ॥ ५ ॥ सतानकलतागोर्दनीरधैपुष्पगुच्छकै ॥
 शुद्धातंवनदेवीनांप्रविवेशमदान्विता ॥ ६ ॥ तत्रसकलितेपुष्पशयनेमाल्यमालिता ॥ कठेसकलितंकांतंरिगमादायसास्थिता ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ तामिन्द्रागमनकथांममशामभानीयवचसदस्य ॥ क्रियतेपरीक्रियते ॥ १ ॥ सद्यधिकियायूयत्वात्समेनआकाशादिमात्रमआमोगेमुखायययस्यतिर्पस्य ॥ अ
 सतममवाभ्यमहेलचकृतवान्धावहारिकम् ॥ २ ॥ अयर्थेपुष्पकार ॥ केनचिद्रागेपयधानययवेनवृद्धिद्वारिणावृद्धिर्लोभकेण ॥ ३ ॥
 यद्वीतममनादप्यमितिप्रयाःकठसकलितकांतमितिचतुर्थसदस्य ॥ ४ ॥ पुष्टाद्वेयुप्यितकलतासप्येवतिमलपानितलेष्वसिस्त्रिनीरंधि पुष्पगुच्छकैरपलसितवनदेवीनांयुद्धा
 तमननकलतागोर्दमिवेशेतिरेकाभ्यय ॥ ५ ॥ ॥ तत्रमाल्यैर्मांलितकालकलतासमीपाययासकस्मिन्मनूयुषानमगनाद्वयमगनानांमिधानुदत्तमश्रुदिव्यकलतयोद्गराव
 यस्तुतिरूपयस्यतयादिषममपदमपुलाचिस्त्रिष्यजाकांतमनेहृतामालिगमिदकेयद्वीतमारायस्यस्थितेतस्यय ॥ ७ ॥

जप्यति शिखिध्वजः संस्थाजप्यस्थानादकुंजादागल्यमदनिका मन्त्रिष्यकल्पलतगेहेमदनिकांतल्लेखेनोर्गमंखगंचदशः ॥ ८ ॥ खिगंविशिनिदि ॥ कुंतलेयादिना ॥ मदनिकाकु
 न्तलेखकुंतलेश्चावलितरकंधम् ॥ समालम्ब्यलितम् ॥ शयनेआहत्यापरिवर्त्तननिष्येपेणचपर्याकुलितःशेखरचूडवधोयस्थानम् ॥ ९ ॥ आकुचनार्द्धिगुणाकारेवालायादुलक्षणे
 उपधानकेउपवर्हेसप्तकश्रवणादिचतुष्टययस्य ॥ १० ॥ मिथुनवीपुसद्वदम् ॥ ११ ॥ अगनालमसप्रलेपस्तच्छलेन अर्पयत्आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परार्धुन्मुखम् ॥ १३ ॥

आगत्यान्विष्यकुंजास्त्रप्रदशशिखिध्वजः ॥ लतागेहेमदनिकांकंठेखिगमनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्करंधंसमालम्ब्यचचंदनैः ॥ शय
 नावतितिक्षेपपर्याकुलितशेखरम् ॥ ९ ॥ हेमाभेद्दिगुणाकारवालावाहूपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथु
 नंतददशायमिथःप्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासकंठचंकल्पलतांशुकैः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनमंदनातुरमाकुलम् ॥ अंग
 लप्रच्छलेनलसरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखंसमानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतंपुष्पवर्क्षोभ्यांपीहितस्तनम् ॥ १३ ॥
 नदालोप्याविकारेणचेतसालंतुतोपसः ॥ अहोसुखंस्थितौखिगावित्याहसाशिखिध्वजः ॥ १४ ॥ तितुतांगयथाकामंसुखंखिगौचथा
 स्थितम् ॥ विभ्रमंकरवंभोतवित्युक्कानिर्जगामसः ॥ १५ ॥ ततोमुहूर्तमात्रेणप्रपंचतमुपेक्ष्यसा ॥ निर्ययादर्शयतीस्वरतिफुल्लकुलं
 वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनंरुपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकान्तमनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तंप्रदेशमुपगम्यलज्जावनमिता
 नना ॥ तूष्णीमासीत्क्षणंखिनाभ्युत्थानाभदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिध्वजोभ्यानादिरतस्तामुवाचह ॥ अत्यंतमधुरंवाक्यमिदं
 मक्षुब्धयाधिया ॥ १९ ॥ तत्किंकिशीघ्रमेवत्वविभ्रितानंदमागता ॥ आनंदयैवभूतानियतंतेयानिकानिचिन्त ॥ २० ॥ भूयस्तोपयतंग
 न्दकांतंप्रणयदत्तिभिः ॥ परस्परेप्सितस्नेहेदुर्लभोहिजगच्चये ॥ २१ ॥ अहमेतेनचार्यननाद्देवायामिमानिनि ॥ यद्यदिष्टतमंलोकेतत्तद्
 वंविजानता ॥ २२ ॥ अहंकुंभश्चतत्त्वंगिवीतरागावितेतरा ॥ दुर्वासःशापजायालाल्वयदिच्छसितलुरु ॥ २३ ॥

अविकारेणक्रोधविकाररहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्भौतौपतिहेअंगयथाकामंतिष्ठततिष्ठतम् ॥ अहंविभ्रमाकरवदरुक्कानिर्जगाम ॥ १५ ॥ तंमायापपचमुपेक्ष्यउपसृत
 त्येतिथावत् ॥ रत्याविटसंभोगेनफुल्लविकसितमाकुलंच ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानिचित्तसवर्णीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीप्सितःअकचिमदतिथावत् ॥
 २१ ॥ विजानतापुसापयद्यदिष्टतमंत्तदेवत्वादृशमेवपरोपगोन्यमितिज्ञेयमितिशेषः ॥ २२ ॥ नचत्वत्पराधेनममकुंभेअविषमदस्याशयेनाह ॥ अहमिति ॥ त्वंकुंभादिन
 र्वेतिशेषः ॥ अतोयदिच्छसितन्मिःशकंकुत ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ अननश्लिषांयतिरोप ॥ २५ ॥ अक्षलापत्याज्ज्वालत्पारातन्ध्यात्सालम्ब्यबलहीना ॥ कुमारीश्वरूपाया कृणीएकतिष्ठा राप्यरते रोधनप्रतिबधेनकरोत्येव ॥ क्षयक्षी
 स्तभावनस्य ॥ परित्विगनपरितद्धतआरेणतुंयथास्तपन्नरतिविघ्ननस्वेक्षणोद्वेगमनन्ध्याणादीनांविनिर्ब्रितम् ॥ भावेक ॥ स्थैर्यमकरोति ॥ तरलतरमनन्ध्याणाभूत्सासतप्यतद्वत्स्य
 ॥ २६ ॥ क्षीणारिपुवरीकारसमप्यर्षीर्यार्थलाभापुर्वैकपुसाभसगगनेहनुनाभ्य ॥ यद्विषयपुवरीकारसमप्यर्षीर्यद्वरतायताभाभाएकतिषुषापुरोभवतिदत्तासामसगमेन
 कथिद्यद् ॥ नभप्रिषाक्षिकतयाविद्याद्वितस्यमर्तुमभ्युशाक्षीप्यपुठवसगमनिषेधोक्षनापथादलक्षणआकदस्वधातिवस्यगगन्यद्विषेकदुरापयार्थलोभ्यमानाकारासगमेह

मदनिकोवाच ॥ एवमेवमहाभागश्रीस्वभावोद्विचंचल ॥ कामोत्सृष्टगुणशीर्णानकोपकर्तुर्मर्हसि ॥ २४ ॥ अवलामहमनेनास्मिरा
 नौगहनकानने ॥ त्वयिस्वध्याजपपरेकिंकरोमिवराकिका ॥ २५ ॥ अवलामाकुमारीवाजारनरतिरोधनम् ॥ करोतिपरित्विगेननानो
 संविनिवेशितम् ॥ २६ ॥ त्वियसुदरतांयातापुरपुसामसंगमोमन्युनिषेधआकदसतीर्त्तिकरिष्यति ॥ २७ ॥ अवलामीतयाबाला
 मुद्रामपराधिनो ॥ क्षुंभहसिनायत्वक्षमभावतोहिसाधव ॥ २८ ॥ शित्विष्यजउवाच ॥ मन्युर्ममनयाल्लेखिद्यतेखद्वहुम ॥
 कवलसाधुनिषयत्वाञ्ज्यामित्तामहवधूम् ॥ २९ ॥ सुदत्तेनवर्नातेपुपुर्ववत्सुखमंगने ॥ वीतरगतयानित्यसममेवरमावहे ॥ ३० ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवसमतयातनस्थितेतस्मिञ्छिद्विष्यजे ॥ ब्रूहालाक्षितयामासतस्त्वनेोदितशया ॥ ३१ ॥ अहोवतपरसा
 न्यभगवानयमागत ॥ वीतरगतयाज्कोषोजीवन्मुकोवतिष्ठते ॥ ३२ ॥ नैनहरतितेभोगानमहस्योपिस्निध्य ॥ नसुखानिन्दुस्वानि
 नापदनेनचसुपद ॥ ३३ ॥ चितितासकलाएकप्रयात्येनमर्निदिता ॥ मन्येमहर्षयकांतानारायणमिवापरम् ॥ ३४ ॥ आत्सदत्तांतम
 खिलतमेनस्मारयाम्यहम् ॥ कुमरूपमिदत्यक्काब्रूहालेवभावाभ्यहम् ॥ ३५ ॥ इतिसिष्वित्यब्रूहालाब्रूहालावपुरस्ता ॥ दर्शयामासत
 ब्राह्मत्यक्कामदनिकावपु ॥ ३६ ॥ तस्मान्मदनिकादहाम्रूहालानिगतिवसा ॥ यभावस्यपुरोयुक्तानिगतवसमुद्रकान् ॥ ३७ ॥

नवकिंनरसुलभाह ॥ मन्युरिति ॥ मयलतरतिरागधाधिताकोनकारसगनिरोद्धसमर्थादितिभाह ॥ २७ ॥ अतएवक्षमापयामीत्याशयेनाह ॥ अबलेति ॥ २८ ॥ स्वेआकारो
 हृमद्व ॥ यधूभापयन्तिच्छासि ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यसन्नेरणोद्वेपधासनाद्यप्यतयापरीक्षितचित्तेन ॥ उदितशयान्दृष्टा ॥ ३१ ॥ अकोपइतिच्छेद ॥ ३२ ॥ तेद्वदयार्थतामो
 गासिद्धपथ ॥ ३३ ॥ चितितामदभिषेतासकलाकीमृक्कलक्षणभूताधातिक्षमाधेयसुमाद्विद्याधार्निवितामहर्षयएकमेनमर्पयतिपामुबतिआश्रयनीतियाध ॥ ३४ ॥
 तमेवगुणविशिष्टत्वात्सदत्तांतस्मादणयोभ्यभूतमेनमर्पितस्यएवयामि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ युक्तायागधारणावतीसमुद्रकालसुदकात्सुदकात्स्विगते ॥ ३७ ॥

पणयेऽर्चानुरजनेपेशलाचतुराम् ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्वसमुद्दिष्टोपदिष्टनीकमलिनीमिव ॥ अथवासमुद्दिष्टासमुद्दिष्टाभाविर्भूतावाभाधवस्यविष्णोः पवि
 नीपक्षहस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारावसानोऽरामस्यविष्णुभावेपाक्योतात्वेनभूमितलमविष्टानतोभूमितलात्पुनरुत्पत्ताश्रयाभिवरसपुटकाधकादितरत्नश्रयाभिवचदृपोनि
 जादयिताचूडालापरिददर्शपुरोददर्शेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवार्त्तिष्ठपंतात्ययप्रकाशेनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इष्टाष्टालावृपोऽप्यानादृष्टा
 सर्वद्विविस्मिताः ॥ तद्वदशस्यचूडालाभार्त्तप्याचानयन्यिषाम् ॥ १ ॥ इद्वद्वयमाणम् ॥ ११ ॥ कुमादिद्विषणत्वमेवकिमहासि कियत्कालकिमर्धवादहमस्तनिधौतिष्ठसि ॥ य
 ताददर्शानवधांगीपुनःप्रणयपेशलाम् ॥ कान्तंमदनिकामेवचूडालादंयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितामिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाद्धियम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकात्परिददर्शनिजादंयितांश्रुपः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालात्स्वरूपदर्शनं नामअष्टोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथतादंयितादृष्टाविस्मयोऽस्तुहृष्टला
 वनः ॥ शिखिध्वजवाचेदमाश्रयाकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्रातासिसुंदरि ॥ किमिहासिकियत्कालंकिमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासंनतकलवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ एवमेवप्रभो
 विद्विचूडालास्मिनसंशयः ॥ अकस्मिन्नेषदेहेनलब्धोस्यधमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुंभादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचःशतशा
 खत्वमिहयातोवर्णांतरे ॥ ५ ॥ यदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तत्प्रयत्नेवल्लोभायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वविवोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 नेनैतदत्वंहितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञधानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्धापरिकरंरुपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतविशेषेणध्याने
 नामलभैस्त ॥ अंभिराज्यंपरित्यागाचूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुद्दुर्तध्यानंनचात्मोदंतददर्शसः ॥ आराज्यसंपरित्यागाद्वर्त्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

धार्मिकभास्थितिकालप्रमाणजानात्वेवतथाप्यस्यावेपं

तरेणकुंभागमनात्प्रापेस्थितिसंभावनाकियत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसंस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारेणअनुनयेनप्रभवोक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पत्तिद्वेनविलासेनतस्याकलामूर्तिरिवउल्लक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकस्मिन्नेषदेहेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तपश्श्रुतितदायभूत्येव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्यनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ ९ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतदशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंगिउपरि ॥ १० ॥ आवर्त्तमानक्षणक्रममितिअत्राप्याहुनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोच्चलतानतीराह्विषाथप्रसायआलिलिगेतिपरेणान्य ॥ गलदगच्छिर्नैवययम् ॥ यत्प्राप्तिकियाधिशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिप्यक्त-परस्परानुरा-
गलक्षणं स्यादितिभाव ॥ योयादाशोरावाथगोचर-परमानवक्ष्य-अगारसोष-भूषणवाद्युक्तिजिह्वामिरपिबन्तुनशाक्यतइत्यन्वय ॥ १४ ॥ द्विविधौचद्रस्यार्वाभायामिबभिल
तन्पुष्पेकारम्यदाकामिष ॥ १५ ॥ शैलीरुकितालासमुत्कीर्णपरस्परालिगितमूर्तीदवाच्छिटीभित्तौचिरभासात् ॥ १६ ॥ आनवातिरायेनमनसोजडीभाबेनतस्मिन्नावल्यजक
लिगारानाक्ययच्छदयोपरी ॥ १७ ॥ छद्वेलेचनस्येधमिहोर्नसोअभीभावेनलस्यस्थितलोषमयथास्यात्तथाआसात् ॥ प्रणयपेशलयथास्यात्तथाकानामितिउवाचे
सर्वंभालोदयभुपालोविररामसमाधित ॥ समाधिविरतोद्वर्धविकासिनयनांभुज ॥ १८ ॥ विसार्धतरसावाहुपुलकोच्चलतांगती ॥
गलदगघनक्षेहमुच्चद्वाप्यसुरस्यदहम् ॥ १९ ॥ आलिलिगचिरकांतानकुलेनकुलीभिव ॥ तयोरालिगनतस्मिस्तत्रभावोवभूवय ॥
॥ १९ ॥ नसवास्तुकिजिह्वामिर्वकुहर्पणशय्यते ॥ द्विविध्याविवपकेनरुताविवभिलतन् ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीभिलयावास्ता
चिरप्रियौ ॥ मुहूर्तनगलहर्मजलौपुलकयीवरौ ॥ १६ ॥ बाहुविभल्यतामीपनिन्यतुत्कीरशनीप्रियौ ॥ अन्तपूणच्छदयौसशून्यच्छदयो
परी ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासांतांवल्लक्षस्थितलोचनम् ॥ पनानदक्षणास्थित्वातूर्णप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कांतांचिबुकसलभकर
प्रोवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरस्निग्धकांतस्सकलयोपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्वरतिनिष्पदस्साहुनामावृतादपि ॥ कियद्यमानाणस्तन्वया
त्वयावाल्लहुमुन्धया ॥ २० ॥ अनुभूताश्वरक्षेशोभान्तुर्येनदाकण ॥ एवंदुरुत्तरान्तस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितोययाबुद्ध्या
साहिकेनोपमियते ॥ अकथतीराचीगीरीगायत्रीश्रीसरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेक्षवायतेतवतन्म्यागणश्रिया ॥ धीश्रीकातिक्षमा
मैत्रिकरुणायास्तुदरि ॥ २३ ॥ कांतास्साकारकांतास्तुत्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ परेणाध्यवसायेनत्वयाहमवबोधित ॥ २४ ॥ केनप्रत्यु
पकारेणपरिवृष्यतिमेन ॥ मोहादनादिगहनादनगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयतिफुल्लिख ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

तिपरेणान्य ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्पदेनुरागरसोऽस्यतमापुर्वाविशिषेणषण्णयविशेष-कियद्यमानोविस्तीर्णइतिप्राप्त ॥ २० ॥ भानुर्येनपुरुषाययसिद्विप्रयोजनेनहेतुना
॥ २१ ॥ यथाभद्रस्यदहम् ॥ सायुद्धि ॥ २२ ॥ धीश्रीस्याचारक्षकन्याआकारेणशीवर्षेणकानासुधीपुण्याभसिद्धास्तात्वमित्ययमाभ्यासातीर्णाभिलक्ष्यसेरतिपरेणा
न्यय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृष्णार्थास्त्वयनेकेनप्रत्युपकारेणपरिवृष्यति ॥ येननुष्यतितादराभ्यस्युपकारादुर्लभइतिप्राप्त ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादिरतिशयोक्ति-भरासाया ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कृतकत्वायास्तेष्वन्युपकरेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलंगनां मन्येत्वा मतिशेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलंगनास्त्वया धनजिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षचर्यासु प्रथमव्यपदेश्या भविष्यसि ॥ ३१ ॥ स्वप्रेक्षया गुणजालैरतिशायिनीत्वा निर्भतवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इति भाति

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुभिर्भवं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमायतनं दासः सर्वमर्तुः कुलंगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलंगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयमुखं सम्भव सर्वया सुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः प्रारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्यापकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलंगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चासु व्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजालातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सतीत्वरूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्रिके ॥ ३२ ॥ एहिमेव द्रुणोत्कर्षपुनरालिङ्गनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालां तं शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगुणगर्हिनं कुलोत्कलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रियाजालपरेत्वय्यकुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो भृशमहं त्वदर्धदुःखिता भवम् ॥ तेन त्वदवधौ धात्मा स्वायंप्रवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदचकिदेव करोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरा रोहे स्वार्थः संपाद्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयंतु कुलंगनाः ॥ बुध्यंते कांतिविश्रान्तो जगज्जालतदेविमो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि नेदं तु प्राप्नोमि इति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हसं सितं कच्चिदशपेलवतां विधयः ॥ तासु च्छट्टा कलनासाः संकल्पकुलपनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नद्यावलोक्य तदेव व्योम्नि विपर्वताः ॥ किंच नद्यां संपन्नः किं निष्ठोसि किमीहसे ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्त्यदेहं चेष्टाक्रमं विमो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ शुभनः पूर्णनीलाज्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

त्यन्यथ ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयंतु तथा शरीरककुर्वा ॥ साधयंतु नशक्रवतीत्यर्थः ॥ अगच्छिष्यस्य जालस्य तदेव रावधौ विश्रान्तः सलत्त्वतो बुध्यसे किंचिदतिव्यवहितेनान्यथः ॥ ३७ ॥ तथा कनं पयोव्रतोपवासादिभो ह किंचिन्मोहं समनुपश्यसि किंचित् ॥ ३८ ॥ विधयः अपकृदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशं किं सत्यमुत नृच्छमित्यर्थः ॥ शुभनोभिः पूर्णनीलाज्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्यास्तथा विधे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्थे कुलगानालोको जितो सर्वा इत्यादि पाठो दृश्यते परंतु नायटीकाकारसमत इति भाति

पदवदन्ताभ्युदात्तमहं सन्निबोधे स्पर्दिहकस्यारस्यरातस्यबाधस्यपस्यातप्रकाशकपास्थितानमस्ततस्यान अहमधिउपपरमर्भीपभूतप्रसगात्तपाआस्थित । त्रयाधि
 र्वात्मनोपायासंनयेषादुपपायाधीनसिन्नुभदनेषमपाधिस्थितिशास्त्रम्यस्य ॥ तयोषपपप्यरार्थाणि ॥ निरीहृत्यादेना ॥ ४२ ॥ अर्धद्वयपरमार्थसत्त्वख्य अनङ्गि
 ६६॥ अहं पदवदन्ताभ्युदात्तमहं सन्निबोधे स्पर्दिहकस्यारस्यरातस्यबाधस्यपस्यातप्रकाशकपास्थितानमस्ततस्यान अहमधिउपपरमर्भीपभूतप्रसगात्तपाआस्थित । त्रयाधि
 तिनर्भपट्टनरसादेरदारायान्दप्यभावाधिपनयिपयतिनिरासेनृयाकृषति ॥ तस्यहनदषाभनाभूत्यादुराते आत्मासेपांसपाधर्माभिभूते ॥ अहंपस्यात्तनोहृपनापटना
 त्वमवयस्यपस्यातलतस्यहृन्मुपाप्यित ॥ निरीहोस्मिनिरशोस्मिनाप्र स्वच्छोस्मिनिरह ॥ ४३ ॥ शांतीहमर्थरूपोस्मिच्चिरायाहम
 हृत्स्मिन ॥ तांशानुपयातोस्मियतश्चेत्तकवत्तमि ॥ ४३ ॥ प्रतिपधतिसहस्रानयाहरिहरादय ॥ नर्किचिन्मात्रचिन्मात्रनिष्ठोस्मिस्व
 स्यभास्थित ॥ ४४ ॥ भ्रमणाहंविमुक्तोस्मिससारेणालिखेन ॥ ननुपंस्मिन्निखितोस्मिनायमस्मिनचेतरत् ॥ ४५ ॥ नत्पूलास्मि
 नमृह्योस्मिसत्त्वमस्मिचमुदरि ॥ तंजोर्षयात्पयातेनभित्तावपतितेनच ॥ ४६ ॥ क्षयातिशयमुक्तेनप्रकाशेनास्मिर्वैसम ॥ शांती
 स्मिन्माप्यनतास्मिस्वस्यास्मिस्विगताशय ॥ ४७ ॥ परनिवाणारवास्मिसदृशोस्मियतिवते ॥ यत्तदस्मितदेवास्मिवपुन्यक्रोमिनंतरत्
 ॥ ४८ ॥ तरगतस्लापांगेगुरुस्त्वमनमोजुते ॥ प्रसादंनविशालाक्ष्यार्काणोस्मिभवसागरत् ॥ ४९ ॥ पुनर्मूलनदृकामिशतभ्मातमुव
 णवते ॥ शांतस्वस्याद्दुयत्तांवांतरागोनिरशर्वा ॥ ५० ॥ सवर्तांत सवगाश्चरामिवायमहस्थित ॥ ॥ बृहदालोवाच ॥ ॥ एवस्थित
 मद्रानत्त्वनाणोभट्टययिप ॥ ५१ ॥ किमिदानींमोमोहिरांचतेमहामते ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ प्रतिपधनजानामिनजाना
 स्यभिवाहितम् ॥ ५२ ॥ यदाचरस्मिन्निवत्वपदाधिहंघततया ॥ ययन्मतसेकलतयास्त्वविकलत्रिये ॥ ५३ ॥ नर्किचिदनुसधातुजा
 नान्मपपरतुदर ॥ यद्वार्कचिज्जानासितदेवपुरुमुदरि ॥ ५४ ॥

४५ भाव ॥ ४१ ॥ अर्धद्वय-कायवप ॥ इतरकारणम् ॥ ४२ ॥ स्वपमपाधितवस्तु ॥ तेजोर्षयात्पयादिप्रबलाद्वि पयातेनप्रिस्तावपतितेनचनभोगाप्रविष्टारि
 व्यामकारादात्तापन ॥ ४३ ॥ जगत कर्षेवप्यनिरस्यसाप्यनतासि ॥ विगताशयानियनस्क ॥ ४४ ॥ द्वेपतिघते ॥ सतीघतेदेन्निपादसतीनावनमिषव्रतयस्यादतिष्पुसस्या
 र्धमदमस्याप ॥ अयथासंभ्यास्यसत्त्वख्यविघादसंभ्यावतसदृशजुल्यराटिभत्तासीत्यर्थ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ शतवारप्यातमग्नीशोधिपपरदुषर्पितद्वर ॥ यत् स्वद्वयनिष्ठा
 यादन्त्यापुन- भविर्गार्थिभसनाधीयस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतरराचमद्विप्रविषिभ्यतदतिप्रतिपध ॥ कर्षणिपधू ॥ तन्नजानानि ॥ ५२ ॥ कदाचिदनुसंधानकाळे ॥ यत्
 ५३ भाव ॥ ५१ ॥ अवरवापाधिब्रह्मदेवोर्वात्म्यपूजनादुर ॥ जगामिषजन्मप्यनयप्रिये ॥ ५४ ॥

धारयिष्यामि तद्विषयगतस्मृतिर्यावत् ॥ गलितमिदं दृच्छताद्विषयजातयस्यास्तथा विधेनैव दृष्टव्यमिति दृष्ट्या व्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
 ज्यमोगाद्यपेक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणत्वात्प्राणानां चक्षुरादीनामुत्पन्नस्य च स्वलोचिता विषयानेव षणोत्पन्नवत्परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
 चाज्ञानात्प्रवृत्तत्वं विधेयत्वं कर्णदेहेन्द्रियादितादात्म्याभ्यासोऽस्ति येनेन्द्रियाणां विषयमोगाभ्यासेनालिख्ये आत्मनोऽपि यथा लिख्यमप्यसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रभूतोऽहितस्ववि
 त्तकोऽभोगानभ्यसतेन कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्य ते विकरणपदव्यत्ययश्छादसः ॥ तस्मात्प्रात्यक्षमोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिख्याप्रसक्तोऽज्ञानेन द्रोणेन तेन भव्येन दत्तं च वयं

तदेव धारयिष्यामि प्रतीतिविवंधयामणिः ॥ चेतसा गलिते हेतुन यथा प्राप्तमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ तस्मै भिनचर्निदामि यदिच्छसितदाचर ॥
 ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्णय जीवन्मुक्तानं सत्तदेवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैव यावद्योधेन
 मयैष्यक्षयभुवा न्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यस्मा
 णानैषणकोत्राचिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमभ्युपयेयं यं पुरुषोत्तमम् ॥ ५९ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तत्तत्पुमे स्थिता वयम् ॥ राज्ञ्येन
 सांप्रतेनेमं कालं नीत्वा क्रमेणैव ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमभ्युपयुक्ती
 दशास्तरलेव ॥ ६१ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमभ्युपयुजानोरजसस्तम ॥ ६२ ॥
 मोहमेकं परित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव न गेरराजा भवत्वं स्यासने स्थितः ॥ ६३ ॥ ललाभाननुकानां महिषी ते भवान्यहम् ॥ सत्त
 यामनतवास्तव्या त्वत्त्ववनवांगता ॥ ६४ ॥ सपताका ध्वनत्तूर्यां पुष्पप्रकरिणी पुरी ॥ लसद्दृष्ट्या समं जयारण्यतुष्यालिमालया ॥ ६५ ॥
 मधुमासलतालक्ष्म्या चिराद्भवतु सासमम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालया प्रोक्तो विहस्य स शिखिध्वजः ॥ प्रावाच मधुरं वाक्य
 मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तद्विशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धमोगाश्रयस्तानुनिवसांमिनिकिंप्रिये ॥ ६७ ॥

येयस्य भावास्ते तत्त्वभावा एव भारब्धराशमेकमोगेन परित्यज्य क्षययित्वा स्थितान्तु केचिदप्यथा भूता अन्ये वा प्राविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
 तस्मादाद्यंतमभ्युप्यत्यस्याध्यातरमपि स भावयत्ति जज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तद्विप्रप्रायानुसारेणैव चूडालाप्यतदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
 तत्रोपशब्दस्यार्थतरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कालानामतः पुरस्त्रीणाललाभो मेषणतत्तत्प्रवामि मयि व्याप्ति ॥ भक्ताल्लक्ष्म्यास्तव्याः पुरवांसिनोपस्थाः ॥ एतदादीनि पुरी
 विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्म्यासाभ्योपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विदेहमयसहभोगे दृच्छति तद्विदेहमार्थं ताद्विष्यमोगा एव भुज्यन्ता किमानुवैरितिराजाह ॥
 एवं चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ १८ ॥ १० धिमुनद्वे ॥ १ ॥ २१ ॥ यथासस्थानपथास्थितम् ॥ ७२ ॥ विरपत्योपाधीनजायापस्यो ॥ ७३ ॥ दिनाचारासायसध्याप ॥ सायसध्यासभास्कराभिसुके
दिनाचारा ॥ परस्परिस्मरसभापायसोत्तराधिविनिवासनयानुनदी ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ तत्परस्परानुभवसिद्धभोगोक्षसुखत्वयपणपथाकम्पितसार्गपथास्तपाक्षाश

धृढांवाच ॥ ॥ नराजन्ममंगपुवाछानापिभिर्भूतिषु ॥ स्वभावस्यवशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुखायममस्वर्गोनरा
ज्यनापिचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्यचंपिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयमागते ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययासुखम् ॥ ७० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतत्समयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यग्रहेत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशाचितात्यक्त्राविगतमत्सरम् ॥ यथार्जस्थानमवेर्भोतिष्ठाव स्वस्यतंगर्तो ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयाहया ॥ कातयाश्चिरदपत्येवासरजनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयंत्यायदिनाचारयथाप्राप्तमर्निर्दिता ॥ सौक्कठावप्यनुक्कठीचक्रतु
कापरंविदौ ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिर्मनाहृत्यतस्यतु पूर्णंचतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेर्त्तं प्रणयचंपिते ॥ साव्यतीयापरजनीतयोर्जीविदि
मुक्तया ॥ ७५ ॥ तद्गंगर्भोक्षसुखमुत्तमया स्वयमभाशसतां प्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उक्कठां प्रणयिनोर्धिष्यमानवर्त्तादीर्धामुह
तवदसौरजर्जगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पु० ध्रु० चूहालाप्रकर्षाकरणामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ तत्त समुदितसूर्यवितमस्यवरंस्थिते ॥ ममद्रकादिवजगन्मणोतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यकणोपातेचक्षु
र्धवाभुजाकरे ॥ आचारंखिवलंकपुत्रस्तत्त्वकरत्रिमपु ॥ २ ॥ दपतीर्त्तौसमुत्थायकृतसध्याकर्मोस्थितौ ॥ पञ्चासनेहृदक्षिंधकातौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोत्थायानचूहालारत्नकूपुर स्थितम् ॥ कातासकल्पयामासपूर्णमसाधिवारिप्ति ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिमुर्वंस्थितम् ॥ सायार्भतारमेकातेस्वरान्यऽग्निपिचसा ॥ ५ ॥

सना कपयतोस्तपोर्धिष्यमुक्तर्नासौक्कठानामानयनीपापयरीरजनीदीपापिपुष्टलपञ्चमस्यार्ध ॥ ७६ ॥ ॥ इ० वासि० ता० प० नि० पु० नवोत्तरशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
सदृसरूपधेभ्यनभेनस्तपुर्गता ॥ तैरत्नासुखिराज्यविभुक्तविनिपज्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्सपुष्टेजगद्यकाराकवणाविषसमुदितेसूर्योदितमस्यवरंस्थितेवसति ॥ २ ॥ अन
नरदयाधिनचक्षुर्धवाभुजाकारिचक्रविश्रभ ॥ ३ ॥ ३ ॥ समधिष्यवाभिर्पूर्णपुत्र स्थितरत्नकूपुराज्यवाग्निधेकायसकल्पयामास ॥ ४ ॥ नराजगम् ॥ ५ ॥

सकलभोग्योपगतस्वयमेवविष्टरोहितासने ॥ ६ ॥ भौनमुनियोग्यभिर्देशांतिजलस्यज्यशासनयोग्यार्भद्रादीनतिजोभर्तुर्महसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्पतीद्वारप
द्वारपालस्थानतयविनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकवाभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्धातवस्यसकल्यत्सत्तावयम् ॥ भूषणालकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविजयवद्भक्षीहिणी

संकलयोपगतहैमेस्वभिषिकंस्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाचतन्वीसाचूडालादेवरूपिणी ॥ ६ ॥ केवलं भौनमुत्सज्यतेजःशांतिभिर्दंभो ॥ अथा
नांलोकपालानांतेजस्वमर्तुर्महसि ॥ ७ ॥ चूडालयेतिसंप्रोकोवनेराजाशिरिध्वजः ॥ वदन्नेवंकरोमीतिमहारजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
थप्रतीहारपदेतिष्ठतीमाहमानिनीम् ॥ अद्यदेवीपदेराज्ञीत्वांकरेभ्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वासरसिसिन्धुमाहदेवीपदेतथा ॥ अभि
षिक्तं हृदयः कृत्वा सतामाह निजां प्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपत्रास्त्रिषणालसंकलयसंभवम् ॥ महाविभवमुद्रामसैन्यमाहर्तुर्महसि ॥ ११ ॥
इति कांतवचः श्रुत्वा चूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यसंकलयामासप्रावृष्य नमिबोद्धतम् ॥ १२ ॥ सैन्यं ददृशतुस्तत्तौ बाजिवारणसंकुलम् ॥
पताकापूरिताकाशानीरंधीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तूर्यारवध्वन्युल्लुङ्गगहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमः पटम् ॥ १४ ॥
तत्रगंधद्विपवरैकतपार्थिवमण्डले ॥ रक्षिते लक्ष्म्यामर्तुरारूढौ लपदं पती ॥ १५ ॥ ततः शिरिध्वजोरजामहिष्यासममिषया ॥ पदातिरथ
संवाधं कर्षन्नातिबलम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यासेनयासततोवनात् ॥ भिदन्निबरसाशैलं वात्यवेवाशुभौमया ॥ १७ ॥ त
स्मान्महेशैलद्राच्चलितः समहीपतिः ॥ पथिपथ्यनिरीन्देशाब्जदीर्घान्सजंगलान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तन्मासहर्तांतसंचय
म् ॥ प्रागल्भ्यैवकालेनस्वापुरीस्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्रतेतस्यसामंतास्तदागमनमहताः ॥ विविदुर्जयशब्देन निर्जन्मुश्वोदिताश
याः ॥ २० ॥ एकतासंप्रयातेन तारतूर्यानिनादिना ॥ बलद्वयेन तेनासौ विवेशनगरं हृदयः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टः पौरयोषिता
म् ॥ वणिभगार्गमसौ पश्यन्परं परमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिमाणैरुद्रामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरधीकृतं निषकाशीकृतं काननं येन ॥ १३ ॥ तूर्यारवैः अतिध्वनंतः शैलुगुहागहनकोटरादयस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्ये द्विपानसहतेसंगं
द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तदाकनयात्मनः स्वस्य भ्रातृगारान्निर्गतस्य भर्गो ज्ञानपदैः सह हृत्तदन्तांतसंचयम् ॥ १९ ॥ सामंतास्त
तद्देशाधिपत्ये निह्वितामन्विणः ॥ उदितशया सोल्ललाः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनपुष्पाजलीनाचक्रांतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

भोगमोक्षमयस्तत्तुर ॥ ३ ॥ शिखिध्वजस्तथैतद्धेतुसर्वत्यागकर्मेणैव कचोपियथावोधमवाप्तवत्तथास्तथपिबुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेनसार्कन्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा
स्मृत्तीर्णा निर्गतौघैव न प्राप्तमात्रदित्यावत् ॥ पदपदार्थज्ञ सर्वविद्यारथ्यानेषु निष्णातस्तच्च भवति वाक्यगोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएवतंतिवस्त्वध्वंसहलकरोयस्तथा वि
धेनजानुनाप्रादशेन ॥ ८ ॥ उड्डीयतेरीय निर्गम्यतइतियावत् ॥ अतिवैराग्यप्राप्त्या च्यक्तविषयेष्व्यात्तापोद्देगर्हितंयथास्तत्तथाह्वेनसर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायः

यथाशिखिध्वजोराज्यं कृतवानेवमीदृशम् ॥ रामव्यवहरन्त्याज्येभोगमोक्षमयोभाव ॥ ३ ॥ शिखिध्वजकर्मणैव यथावोधमवाप्तवा
न् ॥ कचोबृहस्पतेः पुत्रस्तथाबुध्यस्वराधव ॥ ४ ॥ श्रीरामउवाच ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोसौ भगवान्कचः ॥ यथाप्रबुद्धो भगवन्स
नासेन तथावद ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिध्वजवदेवसः ॥ प्रबोधंपरमं यातो देवदेशिकजः कचः
॥ ६ ॥ बालभावात्स्मृत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ कचउवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ
कथं संस्तुतिपंजरान् ॥ अस्मात्तिर्गन्धर्वदेवहिजुनाज्जीवतंतुना ॥ ८ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अनर्थमकरगारादस्मात्संसारसागरा
त् ॥ उड्डीयते निरुद्देशं सर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्याकर्ण्य कचोवाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
जगामैकान्तकाननम् ॥ १० ॥ बृहस्पतेस्तद्रमनं नोद्दिगाय बभूव ह ॥ संयोगे च वियोगे च महतो हि महारायाः ॥ ११ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
त्रिपुषं च सुसो न प ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ परिपूज्या भिवाधैर्न संमालिनीतपुत्रकम् ॥ अपृच्छद्वाक्यं तं भूयः
सकचः कांतयागिरा ॥ १३ ॥ कचउवाच ॥ अयेदमधुमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथापि तात विभ्रांतिनाधिगच्छान्यनिदिता
म् ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदत कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुष्कवाक्यं तिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ गतेन
स्मिन्कचो देहहलकलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते ह भार्कनारेण शरद्दोषासमो भवत् ॥ १६ ॥ पुनर्वर्षं ज्येष्ठे पकस्मिंश्चित्पुष्कलानां तरे ॥ तस्या
जांबुदवर्षादिशरदावनभस्तलम् ॥ १७ ॥

नरुवस्तिराशयाः ॥ ११ ॥ त्रिषुषं च सुचर्षुषु अष्टस्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाककारतम्यं विज्ञाय रोधं त्याज्यं तु भगवत्पितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम
॥ १५ ॥ गते द्विति ॥ सन्निहितसूर्योदयकालिकशरद्दोषो नियावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्यायार्धं पुनस्तरे श्लोके दूयमानमनादृत्य तन्नाशयो ज्यम् ॥ कथंच शरद्दोषासमो भवत्तज्जह ॥
तस्याजोति ॥ कचिद्विरुद्धान्ययेणाबुदवर्षादितित्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

पञ्चदिशिभाव ॥ ११ ॥ नाप्यात्मनस्त्रागोपासमभ्यस्येयस्तथावित्पाराधेनाह ॥ मयमेति ॥ २० ॥ सत्यतत्त्वाद्यप्यपरिचयेन त्यागोद्वेकपरिचितेन साक्षिणिषु व्यावृत्तनाशपिमुक्ताराधेन हृदस्वतित्तमाह ॥ आधीनि ॥ १२ ॥ अक्षानमुद्धृत्वा स्वपरिषयलक्ष्मणोद्धृत्वा भवसिद्धिमाहकारादिहस्तु तत्त्वज्ञानेन तत्परिषयभावेण ॥ १३ ॥

१ साक्षिणश्चतसृषकृत्येत्थये शिवाभिजाति

बालकश्चित्कालवद्वसुः सन्नेवसन्निवसंपन्नोऽज्ञादध्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकरिपरिमिथ्यासुगतोत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्निशेषः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपंचमिथ्यात्वोकि
 विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वमिथित्वेदन्विद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरिति भावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगद्वयानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
 वेति ॥ अन्विद्यतेतिशेषः ॥ ३७ ॥ नचदृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्तत्कथदृश्यमेतन्मध्यकारंतेरेणवाजस्थित उजयविलक्षणस्भावस्यास्योद्भवपुत्रदुर्वचद
 स्याह ॥ केति ॥ रजोरशि शुष्कपादुनिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसंधिवादिनोजातोहम ॥ विक्रालाभ्याविवशकितदृष्टापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहंकरतया
 ह ॥ दिगिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालनाभासमानवस्तुतस्तपाराध्याद्वद्वयत्वाच्चैकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थान्तरंसदटानदर्शयन्प्रक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुत्रमिथ्याभ्रमोयथ ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांमुजंगत्वंमरावंबुभतिर्यथ ॥
 मिथ्यावभासःसुरुरतितथामिथ्याप्यहंकरतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहाददौविलोक्यते ॥ तथासुरुरत्यहंकारोनसत्योवाप्यसन्नच
 ॥ ३५ ॥ एकमद्यंतरहितंविन्मात्रममलांतरम् ॥ स्वादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्वदेनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुपु ॥
 तदेवैककचत्वंयुविलोलास्त्रिविधंविष्णु ॥ ३७ ॥ अन्नकोयमहंभावःकुतोवाक्यमुत्पत्तः ॥ काप्सुजातो रजोरशिःकनलादुरियतंजल
 न् ॥ ३८ ॥ अयसोहमितिपदार्थप्रत्ययंजपुत्रक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्कालविवशकितम् ॥ ३९ ॥ विक्रालाभ्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
 त्योदितं तन् ॥ सर्वार्थमयमेकार्याचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुसुमदलानां सर्वद्विक्संस्थितानांरसइवजगतांत्वंसंस्थितःसर्व
 देव ॥ विमलतरचिदात्मानित्यमेवास्यनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
 नेकचत्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरंयोगानुपदेशमनुत्त
 मम् ॥ जीवन्मुकोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ कलेति ॥ सर्वद्विष्टसंस्थितानाफलानांकुमानांदलानांपणानांचकारणीभूतःसारभूतश्चरतेरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदेवसंस्थि
 तोविमलतरोनतश्चदात्मैवतित्यभासि ॥ हेकचभावमूर्त्तेरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्यनवायपरिच्छिन्नोहमितिपदार्थःकश्चनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वद्विक्संस्थितानांफलकुसुभा
 दीनामैकरस्यभापन्नो रसोमिथ्यसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानंदरूपःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदेवत्वमनतोविगतमायाभलश्चिदात्मैवासित्यादिप्राप्यत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
 श्रीवसिष्ठमन्त्रात्सर्वप्रकाशेनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ७३ ॥ कचोपाख्यानप्रबुद्धस्वरामस्यप्रभृतोवहि ॥ मिथ्यापुरुषकारव्यानरव
 रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअलदैक्येनावधार्थेप्रत्यगात्मारमालनायेतसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

नपात्यपिन्द्र ॥ १ ॥ देनमिनि ॥ विद्यात्तुद्याउपेक्षणमेवतस्यागोनस्त्वनिषसकयमसापेक्षद्विभाह ॥ ३ ॥ यत्नेनतद्विनिवारणेकयमरणजस्यप्रयतिर्मांशस्तथाह ॥
अथभट्टमिनि ॥ शपदननप्रसमाससमयी ॥ ननुकामकमवासानाद्वधीजबलामरणजस्यभीकुतोतस्यातातथाह ॥ नमद्वति ॥ अहकारशेषेसत्येवतानिबीजानिमरोक्षेतिननुग
दापधर्माप्रभाह ॥ ४ ॥ अहकारवाधेतोदशिराएकदरोद्विभाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदोहकारकयमदभावाधितोभूषणथाह ॥ ययेति ॥ तथाअहंभावाधितोप्यस्य
दशमगतस्य ॥ ६ ॥ तमकहेतुस्तथाह ॥ अयोधेनति ॥ तन्निरासविहेतुथाह ॥ बोधेनति ॥ ७ ॥ द्वित्यमति कार्यवर्धन एकत्वमति कारणवर्धन मेद्वैल्लकाउभयानुत्पू
निममोतिरहरारभित्तप्रथि प्रशांतधी ॥ कवोयथास्थितोरामतयातिष्ठाविकारवान् ॥ २ ॥ अहकारमसद्विद्धिमेतमाश्रममात्यज ॥
असत शशङ्गस्यपित्तत्यागग्रहोक्त ॥ ३ ॥ असभवत्यहकारेकतेमरणजन्मनी ॥ नमस्तेत्रेतयाव्युभकेनसपृथ्यतेफलम् ॥ ४ ॥ निर
शशांतमकलमवसावात्मकततम् ॥ परमादप्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभयम् ॥ ५ ॥ यथाभससरगादियथाहेर्षागदादिच ॥ तदंवा
तद्विज्ञाप्तातथाहतावभावित ॥ ६ ॥ अयोधेनजगत्सर्वमायामयमिवस्थितम् ॥ बोधेनसकलवक्षारूपमपयतेनप ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
मर्तात्यक्काणेपस्य भुविनोभव ॥ मादु हितोभवप्यर्थत्वमिध्यापुरुषोयया ॥ ८ ॥ मायेयमतिदुप्यारासासारीगादतंगता ॥ शरदामि
हियेवाशुयोधेनायातितानवम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ परमाभागतोस्म्यतत्सुमिश्रानाश्रुतेनते ॥ अवग्रहमयाक्रांत स्वासारेणे
वचातप ॥ १० ॥ अद्यतनेवसिर्ताहमतगच्छामिश्रातताम् ॥ उपयपिसमस्तानातिष्ठाभ्यतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नत्वमिनुगच्छामिव
वासिस्वदतलव ॥ एदवानांमरीचानांचकोरस्तृपितोयया ॥ १२ ॥ तमोपिमुयभृच्छामित्वांप्रशमिसमीश्वर ॥ कोनामत्वमोप्यग्रस्तन
पिप्रत्यमृतासवम् ॥ १३ ॥ विमुच्यतेभुनिश्रेष्ठमिध्यापुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववकुलतजगदहसुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्यमात्रपरिधायनसित सुवितोभवेत्यय ॥ कतहरानिनुष्यमपाण्डुरपत्योऽहं तपासितावबुधोरित्याह ॥ मेति ॥ ८ ॥ तानवमपक्षाय ॥ ९ ॥ आद्यपदोद्यपयनित्वापस्त
द्रयनाकारभारकर्षादामनरत्न्याष्टायेव ॥ १० ॥ अर्धातिपूर्ववाममयार्थसमुच्चये ॥ ईदृशयार्थसंपरतानामनुलसपराणुपरिनिरासायानदलक्षणेतिव्याप्ति ॥ ११ ॥ तवउत्तरी
नायास्तारनन्निधाय ॥ १२ ॥ क्वातप्यतत्त्वस्यसम्पन्नानुभाषामोषि ॥ अन्तरूपमासवयेम ॥ १३ ॥ एवमरासोऽप्युदीकृतगुरुमति माह स्वितोभवेत्यय ॥ १४ ॥ तवउत्तरी
यधमिनाहस्वितोपप्यापुष्यात्यानर्कोनुकाहान्-पुच्छति ॥ किमुप्यतर्दति ॥ यन्निधायानुलपण्डस्तुआनस्तुकरं आनस्तुअनवबुधस्तुआनंकरतवरेत्यर्थ ॥ १५ ॥

तच्चटशाहसजनीयम् ॥ १५ ॥ बालइवेपलवयाधियाभूदोविधिम् ॥ भौव्येणज्ञानेनचमूढसदत् ॥ १६ ॥ एकतेजनदृष्ट्यगोचरेस्थाने ॥ तत्पल्लवोपेणाविमिथ्यात्वमा
ह ॥ केरोद्वकमिद्वेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाश्रयस्थानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादभ्यक्तमिधनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयतेतत्सएवतद्वद्वतिरितम् ॥ यच्चान्यत्सपरयतिस्तस्यैवभ्यात्मा
भासमिति सएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ अहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोऽर्हमिति रित्यर्थः ॥ १८ ॥ स्वस्याहमुपजीवकः स्वमे उपजीव्य अतः स्वमेवाहर्इदंश्चखमादृश्यरक्षा

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मिथ्यापुरुषबोधायश्चपुराणवशोभनम् ॥ इमाभास्यायिकांहासजननीमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्ति कश्चिन्महा
बाहोभायायं नमयः पुमान् ॥ बालपेलवधीभूदोऽर्होऽर्थेण केवलम् ॥ १६ ॥ सएकतेकचिज्जातः शुन्येनैवतिष्ठति ॥ केशोद्वकमिव
व्योम्बिन्मृगलणोववाभरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यत्रतत्रास्ति यदस्ति च सएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासं न चपश्यति दुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्य संजातस्तत्र दृष्टिमुपेयुषः ॥ स्वस्याहंत्वमहंत्वं मेखरक्षामीति निश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्यापयित्वा रक्षामि वास्त्वहं स्वयमादरात् ॥ इति सं
चित्तयन्व्यामरक्षार्थं सो करोद्ब्रह्म ॥ २० ॥ तस्य केशोऽवधं धारं स्थिरं क्षितं त्वं मयेत्यसौ ॥ गृहाकशेन संतुष्टस्ततः स्मरन्तु नंदनम् ॥ २१ ॥ अथ का
लेन तत्तस्य गृहं नाशमुपाययौ ॥ ऋत्वंतरेणाब्दइववतेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनं हृत्वं हाकृयातमसि क्षणात् ॥ हाहाजममसि
स्वच्छमस्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इति शोकशतं कृत्वा पुनस्तत्रैव दुर्मतिः ॥ कृपंचकेखरक्षार्थं कृपाकाशपरं भवत् ॥ २४ ॥ ततो नाशं
सकालेन नीतः कृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेन शोकनिमग्नोऽसौ ततो भवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापात् कुंभं शीघ्रमथा करोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वा स्वयनिर्दतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्य कालेन नाशं नीतोरधूदह ॥ यामवदिशमादत्ते दुर्भगः सा हि नश्यति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापात् खरक्षार्थं च कारसः ॥ कुंभं तथैव तेनासौ कुंभाकाशपरो भवत् ॥ २८ ॥ कुंभमप्यस्य कालेन केनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेन कुंभाकाशं शुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंभाकाशस्य शोकात् खरक्षार्थं च कारसः ॥ चतुःशालं महाशालं तदाकाशमयो भवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्य दृष्टवत् खरक्षार्थं कस्मिंश्चिद्गुणोऽस्यापयित्वा स्वयमादरादक्षामि ॥ २० ॥ तस्य गृहस्य कोरोऽत आग्ने ॥ आस्यामदीयमिदमेतावदस्वमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टः अभूदतिरोषः ॥ २१ ॥ ऋत्वंतरेण शरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशे परोममनया आसक्तः ॥ २४ ॥ नाशायुद्धं तिकादिपूरणेन तिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्दतिमाशान्मस्रम् ॥ २६ ॥ यामवेति सामान्येन स्यात्तदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनजमहिंशस्कन्दनादिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालं चतुर्दिक्षु शालावस्थितथा
विधम् ॥ मध्ये महाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्प्रातदाकाशमयः ॥ स्त्रीमयो जाल्मदतिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपाश्याधनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिध्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसङ्गतोषमिति ॥ हेराभसमिध्यापुरुषपरीत्यागुहेणगहेनेनदुष्पदेशेनकूपकुभापुपाधिना
 धगनंमुद्रापातद्वर्षेयकश्चित्तसङ्गतगतिवगमूढसत्तरभिमानातन्निर्माणरक्षणविनारोपुधनतराङ्गुलानरादधिधनदुल्लज्जातमायातिगतोयानिनिर्गच्छतिधनस्य ॥ १५ ॥
 दनिर्वाशिधिवध० तात्पर्यप्रकारोनि पूद्धारशोभारशाततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिध्यापुरुषराश्यादेशर्योषस्तुटमीयते ॥ तथैवास्यायिकायाभ्यन्तत्वंसाभ्यवर्णनत ॥ १ ॥
 उचानावस्याभ्यन्तवेष्टायापस्यप्रभावस्त्वसभभभयमानोमिध्यापुरुषास्यायिकायाअन्यापदेशावाभ्यवदन्त्यार्थेतात्पर्यमितिनिश्चयसामलपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्यानर
 मयनेनलयायोमापापुरुषः कथित अयमिध्यामिध्यास्तत्त्वभ्योभरक्षणंयकिमभिषेयोभ्यगद्वयर्थ ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ यथाभूतमायाकारालङ्घयितम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहाराशुकालकवलितप्रज ॥ जीर्णंपूर्णंयथावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतुशालशोकातेखरस्यार्थचकारह ॥
 कुसुलमनुदाकारंतदाकाशपरस्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहाराशुकालावातद्वर्वावुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमदृष्टुशालकुसुदकुसुलके ॥ तस्यापयवसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ पूर्वस्थितसविवशोगगनगुह्यार्थमुक्कन्युहेणग
 हनेनकेलाभमुद्धा ॥ दुस्सांतराह्नतराह्नदुल्लज्जातमायातियातिवगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० ट० मो० नि० पू०
 मिथ्यापुरुषपाश्यानेआकाशरक्षणनामद्वादशात्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिथ्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुषप्रमो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतत्प्रकटयामिते ॥
 मिथ्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायाव्यवमयप्रोक्तोयधुमानरपुनदत्त ॥ एतत्तन्महकारंविद्विश्रुत्यावरोस्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोरोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अतस्थितसुदुर्लभस्त्वस्योपायश
 ब्दवत् ॥ तस्मादुदत्पहकारपूर्वस्मंदहवानिलात् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वैवातसगगनेकस्त्वयस्यात्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयतै
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मात्मेकरसार्थदेहानानाविधानसौ ॥ मूयोमूयोविनाशोपिस्तुजत्याकुलतंगत ॥ ७ ॥
 सर्गार्थेष्टेऽयम् ॥ ४ ॥ ॥ किनितेधिशानाभ्यायाकाशादुभयततपस्थितचनेत्यह ॥ अतरेति ॥ नतन्निर्वाधिशानैकत्वतधिशानतयास्थितंमुहुर्लस्यप्रकायस्यतयाधिधम् ॥ नन्व
 र्नादिपाकयमङ्कारादिकगदुभ्यततपट्टयतमाह ॥ व्योमराश्वदिति ॥ अङ्कारोऽल्लगत्सासमायासैवस्यभिधेस्ततपट्टयतानराह ॥ त्वंदवद्वेति ॥ ५ ॥ अनासैवच
 स्यात्सात्तामनसस्यल्लकारोऽगानर्वाद्यानकल्पनासहस्रैरिदमेष्टमिदमितिद्विकल्पयति ॥ तनकाजितेनैवाहमिस्मात्माभिधानेनअसौदेवानिदमितिपद्विराराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्मान्नात्मभूतस्याभ्यन्तरेणार्थमद्वयस्यपूर्वपूर्वदेहानाराधनोऽस्तानानाविधानेदेहान्नाकमभवत्तानानुसारेणवदामि ॥ ७ ॥

सः अहंकार एव ॥ ८ ॥ कृपकुं गादिशब्दैः पृच्छावच्छेदा एव लक्षणयोक्तव्यम् ॥ कुर्येति ॥ तद्योषितद्वच्छिन्ने माया मयात्मनि आत्मभावनायाति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तवैयक्तिकनामिति ॥ यैर्धैः क्रियोपाधिभिर्जगदाकारविधैरयमहंकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रणधारणाज्जीवोवासाध्यायद्विस्तन्मनान्मनस्त
द्वितानाच्चिन्मसत्कल्पनाभ्यायापरिणामित्यभावत्वाद्यक्तिसकल्यनातसकल्यः सकलियानार्थस्याकलनात्कलनातस्य विपरिणामादिति निमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
लकलाचेत्यपि विधुर्नैव सिद्धे ॥ ११ ॥ आदिपदादुल्लसति प्रकरणोक्तमनोनामानिसर्वाण्यप्यपि यत्नोऽन्यैः कामः सकल्यो विचिकित्साश्च द्वाऽश्च द्वाधृतिरयतिर्धीर्भीरित्यादिश्रुति
रहस्यादिप्रसिद्धतितोदनमभिश्चरत्सिद्धाहुत्यनेन द्रुतागतैः ॥ १२ ॥ तस्मादप्यन्तर्वाहित्यदलितचस एव तद्वितियदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेन प्रथमश्रु

स एव माया पुरुषो मित्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कृपकुं दचतुःशालकुं भादीन्देहकानसौ ॥ इत्या
रक्षित आत्मैति याति तद्योषिभावनम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानीमानिराधव ॥ शृणुर्जगदाकारविभ्रमैर्माहयत्यसौ ॥ १० ॥
जीवो बुद्धिर्न श्रितं माया प्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकालः कलाचेत्यपि विधुर्नैः ॥ ११ ॥ एवमद्यैस्तथा न्यैश्च नामाभिर्बहुतांगतैः ॥
सहस्वरूपो हंकार इत्येताथैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशे तेषु न्येजगन्निर्भित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्पनुभावन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मित्या पुरुषो रक्षन्म्यो मात्मशंकया ॥ घटाकाशादिपुच्छिष्ट एव मांश्चेति शब्दान्भव ॥ १४ ॥ अकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ य आत्मा सकथं केन गृह्यते रक्षते यथा ॥ १५ ॥ तदयाकाशमात्रस्य शरीरस्य संशयो ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मैति शं
कया ॥ १६ ॥ घटादिषु प्रपृष्टेषु यथाकाशादयस्त्वं डितम् ॥ तथा देहे पुनर्पृष्टे हीनित्यमलेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हि खवद्रामननश्चति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचित्किंचिद्वचन ॥ जगद्विस्तरूपेण केवलं ब्रह्मजृम्भते
॥ १९ ॥ सत्यमेकं पदं शान्तिमादिसध्यां तवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुखी भव ॥ २० ॥

न्यह्येष भूतानां काशे तदेव स्तुते सति प्रवाधमादिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्वर्धनगरमिव निर्भासिकुलत्वात्वावरणपृथग्यमेव युक्त्या विमर्शयिष्यते ॥ न सच्छिद्रे बलस्य चिच्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविस्तृतोऽवलम्ब्य लनाभावायुः कथसपद्यते स च वार्युर्गोहृषोऽनुष्णस्तद्विरुद्धत्वभावेन जः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्यभावं कथयति तद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषाकाटिन्यस्य भावकथयति तद्विरुद्धत्वभावेन पृथिवीभावमापद्यते अतो निर्भास्येव जगदिति निश्चिततत्र च स पुरुषो मित्यैव सुखदुःखान्प
नुभावस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च प्रपद्यति दुर्भिति रिति वर्णिता ज्ञानमिथ्या पुरुषो यथा मित्या श्लेशमनुभावात् स्थितस्तथा त्वमाभूरित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीररक्षणस्य
क्षयस्य निवाप्तस्य संशये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारो निष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तात्मना च हि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

बाजगमिथ्यापुरुषरूपमङ्कारस्याजयप्ररिशदिष्मिन्माधेस्त्वयोरनोपसहरति।।स्रवापदाभिति॥ अस्तातम्यापारकल्लादस्तनमम् ॥ आसन्तोनाकाविपगतोयस्मान्तापविष
 सत्रविरकेभिरपि अनादीर्नयमङ्कनिए सकलमभिमतमयद्वैद्वियनिपयलक्षणकळासहितोपाभ्युलोभ्येनेविभ्युपरोयेनिष्ठचिन्मापेगुहद्वपददकस्त्रियभ्येनसर्वोत्तम
 नप्रयादीत्यर्थ ॥ १ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठः ० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० प्रयोगोत्तरागतम् सर्ग ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विषिव्यासवसूदेदुटतिरिदुप्रतिरा ॥
 अहृष्यनितोषेनसूदेस्त्वयोरनीयते ॥ १ ॥ अगत सर्वस्वमनोविकल्पभाष्यत्वादविकल्पयत्पुनरानिमसुकरोनिरासद्विष्णुत्वावधिपुनप्रयनपेक्षप्रणिमनकल्पनामाह ॥ परस्मादि

सर्वापदानिलयमपुत्रमस्तत्रभासन्पातमविवेकमनार्थमहम् ॥ बांधादहकतिपदसकलविमुच्यशेषेऽनुबद्धपदमुत्तमतां प्रयासि ॥
॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० मिय्यापुरोपास्याननामत्रयोदशोत्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
परस्माद्भक्षणपूर्वमनप्रथममुत्थितम् ॥ मननात्मकमाप्नोति तस्य मेव स्थितिगतम् ॥ १ ॥ पुष्पकोशइवामोदोमहोर्मिरिवसागरे ॥
रश्मिजालमिवादित्ये मनोब्रह्मणिरापव ॥ २ ॥ तस्यादृश्यात्मतत्त्वस्य विस्मृत्यैव गतां स्थितिम् ॥ तान्यस्मादागतं मनजगद्भ्रजुमुजगवत्
॥ ३ ॥ आदित्यव्यतिरेकेण यो भावयति रापव ॥ रश्मिजालमिदमेतत्तस्यान्यदिव भास्वत ॥ ४ ॥ फनकव्यतिरेकेण केयूरयेन भावितम् ॥
केयूरमेव तत्तस्य न तस्य फनक इति ॥ ५ ॥ आदित्याव्यतिरेकेण रश्मयो येन भाविता ॥ आदित्यएव ते तस्य निर्विकल्प स उच्यते ॥ ६ ॥
सलिलव्यतिरेकेण तरंगेन भाविता ॥ तरंगबुद्धिरेवैका स्थिता तस्य न वारिणी ॥ ७ ॥ सलिलाव्यतिरेकेण तरंगेन भाव्यते ॥ अंबुसामा
न्यता बुद्धिर्निर्विकल्प स उच्यते ॥ ८ ॥ फनकाव्यतिरेकेण केयूरयेन भाव्यते ॥ फनकैकमहाबुद्धिर्निर्विकल्प स उच्यते ॥ ९ ॥ पावकव्यति
रेकेण उवालापीनेन भाविता ॥ तस्याप्रियुद्धिर्गलतिज्वालापीरेव तिष्ठति ॥ १० ॥

ति ॥ पूर्वसर्गादिकालेदयमसंभक्त्यनाभ्य पूर्वगतमनतलभप्रेमस्त्रिपिअपुपकसत्तयास्थितनेवसत्कम्पनानरनिमित्ततयाकाययावस्थिविगतमित्यर्थ ॥ १ ॥ अपुपकसत्तया
स्थितोदयाननाह ॥ पुपकयोदति ॥ २ ॥ तत्सत्यमेवेत्यष्टादतिविशरीकस्यस्थितगतमित्यसंविदणोति ॥ मस्येति ॥ विदुस्तयाअपतिसंभावात्मकेनाशानेनैवसर्वकागलभ्य
नानुरूपथास्थितप्राप्त ॥ ३ ॥ तयासंकाशस्याप्रादभ्यनयाभावेनअभ्यग्रासस्याप्रापिगावनेनसहप्राप्तेनेतिदृष्टीरुपपादयति ॥ आहित्येत्यादिना ॥ इदरद्विभक्त्य
आहित्यप्राप्तिरूपभावात्तत्तथाविषयावस्थविबस्यदिस्यभ्य ॥ ४ ॥ नतस्येति ॥ नस्तेकपञ्च केपुरेणोपावरोभाविनिभाष ॥ ५ ॥ आहित्याभ्यतिरेकेणनि
र्वकभ्योदितमेवविकल्पयुध्य ॥ ६ ॥ कथितारकथितरूपाभ्यामर्पद्वयकरुणारुणननुदिभ्यापुठोयिसिर्विकल्पोनिर्विकल्पभावमवतीत्याह ॥ सत्तिरेकस्यादिना ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १ ॥ प्रकृतिनोद्वसति ॥ १० ॥

कल्पिताकारान्विद्धावुदितवैवास्याबद्धातन्मूलानिकल्पनातराणिचकरोतीत्याह ॥ ज्वालेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाथलेखासेवरजितातदाकारतपन्ने
 तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिदन्ति ॥ तद्वगानिज्वालाजालगानिचलनोव्यगमनकञ्जुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राशपाहकद्विविधविकल्परहि
 त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जानिसत्यव्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टान्तउपपादिनिविकल्पत्यगपकारदाट्यातिकेउपदिशति ॥ नानानामिति ॥ कोटरशब्दआतरस्यस्य
 स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतावपकारोनात्यनैवसकल्पगामिकाशक्तियदाकरोतिनदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारात्कातिभावपन्विश्वात्मासमिदिमनोभवति
 ॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकलत्वात्मकसमाधिचेनोदिरण्यगर्भालकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयतिनदवयुत्पप्रपंचयति ॥ कोटत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्देऽल्टीकप
 उवालाजालाथलेखेवरजितासातथास्थितिः ॥ तामेवास्यांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणउवालाजालीयेनभा
 व्यते ॥ तस्याभिबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सासंक्षीणमहामतिः ॥ प्राप्तव्यतेनसंप्राप्तनासौवस्तुपुम
 ज्जति ॥ १३ ॥ नानातामाखिलात्यकाशुद्धचिन्मात्रकोटरे ॥ सर्वेयेनविनिर्मुक्तिसंविन्नत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
 संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिस्फुरतास्मंशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनामयम् ॥ मनोभाजतिविश्वात्मा
 भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पत्वात्मकचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पैस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कोटत्वमज्जा
 जलं चमेरुत्वं मरुतं तथा ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पतादितैकत्वमेत्यचेतो जगति स्थितिम् ॥ तनोति तस्यां
 तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदं जगदाभांगोदृश्यते ॥ न सत्यं न च मिथ्यैव स्वप्नजालमिवोत्थितम् ॥ २० ॥ जंतो यं
 यामनोराज्यं विधारं भासुरम् ॥ आसंतथेदं विततं मनोराज्यं विराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावितात्तदेतत्स विलीयते ॥ परमार्थेन
 दृष्ट्वेत्तदिदं वै कंचन ॥ २२ ॥ दृश्यं परमार्थेन प्रयाति शशाखताम् ॥ जलमूर्ध्नि तरंगोदिकलनाहं परस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथां बुधिवर्ष
 पुर्वं सेस्वभावेन तथा चितः ॥ कुर्वन् कर्मसहस्राणि त्वणुचिरस्यंदनादते ॥ २४ ॥

२५ ॥ स्वमज्जालमिवा निर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोदिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वेनैव तत्त्वज्ञानेन यथा स्थितं ब्रह्म तन्नैव भावितात्मा यिकहेतुपदं विलीय
 तद्वत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवेदं भासयनेनानास्ति कंचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेनार्हिकमवतितइह ॥ दृश्यमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थवलेनैवरात
 शाखताप्रयाति यथाअबुधिर्जलमेव सत्कर्मांतराणादिकलनाहं रूपरिरुदृशरुदृशबुधिवपुर्षेतेनयार्कमसहस्राणि कुर्वन् जनोपि अणुचितश्चिदाभासयुक्तस्वप्नमनसस्यंदनादने
 कदस्यचित्तोऽपूर्वकिंचिदपि चिकारादिनकुलने अतस्त्वमपि किंचित्पुच्छतरभेदस्य जस्यस्य मनोदिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्रापूर्वमज्ञानवजगद्गुणकिंचिद्वैतरूपसत्यं न विद्यते किंतु पूर्वसि
 द्धब्रह्मैव परमार्थसत्यं विद्यत इति भावयेति चतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मृद्विहाकारविवर्तद्विजृम्भितकारतद्वाधविजृम्भिताकारा ॥ प्रसृत्यभावयुक्तयतीषिपयधसाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सधेयकपिशब्दात्
 निरानमवि ॥ २९ ॥ इराभापमोक्षपृथग्पदस्यादिकोषिकलाभिमानावकलाश्चतामससधेयमेनितस्त्वभागादिसर्वोद्भेयजयाभीनीषशीणिगतमानमहश्चतस्त्रोषितराज्या
 दिवार्धयुयमनहृदिमहाशैवभूलातिष्ठस्य ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिर्भावा० तात्पर्य० नि० पू० षट्पदोत्तरागतमस्य ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्मादिराश्यानाभ्याभ्याभि
 नापूर्वकृतेर्किंचित्तेदमतस्यजन ॥ गच्छन्शृण्वन्सृजन्जिघ्रन्वदन्धवहरन्स्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयेर्किंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथत्करोषितद्विद्विन्मात्रममलततम् ॥ २६ ॥ वक्ष्यमृद्विहाकारतस्मादन्यन्निविषते ॥ पटायजातसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेवदमस्त्रिजगन्नात्यास्तिस्यना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिद्वान्यदि
 तिमिथ्याग्रहकृत ॥ सप्तवादखिलाकारेण्वेकस्याएवसविद ॥ सवेयमपिनास्त्येवयधमंसावत कथम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुवधइ
 तिप्रनल्यचित्तातिरस्यसकलाविक्रलाभिमानम् ॥ मौनीवशीविगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहृत्तेरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थोपदेशोनामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११५ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्रवसिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कृतामहाभोक्तमहात्मागीभवानय ॥ भवाशकाभरित्यज्यधेयमालक्ष्यशाश्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुभ्यतेमहाकर्ता
 महात्मागीकिमुभ्यते ॥ किमुभ्यतेमहाभोक्तसम्भक्तयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचन्द्रार्धमौलिना ॥
 शृंगीगायतुसन्नाकयेनासौविज्वर स्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेश्वरंपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकाशेसमप्रविहारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजालानुविज्ञानवानस्थित ॥ शृंगीशप्रणतोरामवक्ष्णंजलिकभापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ शृंगीशउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयत्तद्वदशुमे ॥ ६ ॥ ससाररश्मनाथतरगतत्वाभिभाम् ॥ अवलोक्यविमुखाभितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ कमतर्निश्चयकर्तमुरारिजल्यसुस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोषग्रहेतिष्ठाभिनिगतज्वरम् ॥ ८ ॥
 विश्रभुता ॥ लक्ष्मणार्धवभुक्तानावर्धनेभूमिर्णोर्धमे ॥ १ ॥ ॥ सभापुण्यपापाद्विराकापरिसिद्धार्धेर्धनिर्भेयकृतस्यात्मभावम् ॥ १ ॥ ॥ किंलक्षणाप्रामोमहाकर्ताउच्य
 तमनिश्चिष्यधि ॥ २ ॥ ॥ अभ्यासकालप्रपेक्ष्यस्रमयमिन्नुभ्यतेफलकालत्वाभानित्यादिकमिरेवत्क्षणाग्रयसंयदे ॥ असौशृंगीश ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तनुविज्ञानधाम्मशास्त्रज्ञान ॥
 यथागिण्यपत्यपानिकाटपृषधार्धेयनेनमानममलिहयाध्यात्मज्ञानस्यानितराजानसाधारण्यायोगासक्त्यामीष्यभारतोच्योक्ति ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतलानश्वरीम् ॥ क्षतेचि
 त्तरेषामासप्तस्यधिष्यातिवर्जित ॥ ७ ॥ ॥ कृतनिष्प्रातिष्ठितरम्यम् ॥ तिष्ठामिनिष्ठयम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वशंकापरित्यज्य स्वशं विहणोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्मभोक्तात्मनि यथातत्कर्तृत्वादिशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सद्महेत्वा निति वच्चा न प्र
भावोक्तिरियननुयधेष्टात्पराभाभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलफलद्वेष्टानि देवोऽनपेक्षेण निष्क्रामेन मनसा लोकासपद्यमानप्रयोजनेन
करोति ॥ १२ ॥ मौलमुक्तिकर्मनतयोमादि ॥ गतउद्देशाफलसिद्धान्त्यथात्वप्रयुक्तउद्देशोपायस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ दैवात्म्येनैव स्वयमेकलजभक्षणादिकार्येषु धार्मिकोद्दे
षापोहमिति वाक्यशक्या कल्पिते धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकात्मिने तेषु न शोचते उच्यते निमित्तेषु च नोदिति ॥ १६ ॥ आरब्धोपनीतयोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपदत्तस्य
ईश्वर उवाच ॥ सर्वशंकापरित्यज्य धैर्यमालंब्य शाश्वतम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानपि ॥ १ ॥ भृंगीश उवाच ॥
किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महात्यागी सस्यस्य कथमप्रभो ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ धर्माधर्मा महाभागशं
काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथा प्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ ११ ॥ रागद्वेषौ सुखदुःखधर्माधर्मा फलफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
कर्ता स उच्यते ॥ १२ ॥ मौलवान्तिरहंभावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्देशं महाकर्ता स उच्यते ॥ १३ ॥ शुभाशुभेषु कार्येषु धर्मा
धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्नास्ति व्यत्यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ १४ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहो यः साक्षिवदवस्थितः ॥ निरिच्छं वृत्तं तं कार्यं महाक
र्ता स उच्यते ॥ १५ ॥ उद्देशानंदरहितः समयास्वच्छया धिया ॥ नशाचते यो नोदेति महाकर्ता स उच्यते ॥ १६ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपदत्तस्यो महाकर्ता स उच्यते ॥ १७ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्मकार्माचरं श्रयः ॥ समयात्यंतरत्वं तं महाकर्ता
स उच्यते ॥ १८ ॥ स्वभावैर्नैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन् यो महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ जन्मस्थिति विनाशेषु सोद
यात्समयेषु च ॥ समभेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ नाकिंच न द्वेष्टितथान किंचिदभिकांक्षति ॥ भुंक्ते च प्रकृतं सर्वं महाभोक्ता स
उच्यते ॥ २१ ॥ नादत्ते व्यादानश्चनाचरत्याचरन् अपि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ साक्षिवत्सकलं लोकाव्यवहारा
रमस्विन्नधीः ॥ पश्यत्यपगतच्छं यो महाभोक्ता स उच्यते ॥ २३ ॥

स्तस्य योजनानु कूलचेष्टावान् ॥ १७ ॥ कर्मकार्माविहितनिषिद्धकर्मणां स्वयदैवाचरत्वात्कर्तृतामन्यप्रेरणेन हेतुकर्तृतायाः प्रथमान्तरात् न मनस्य कार्यात्सदृशनिश्चयेनोभयप्रयः सम
भावयाति ॥ १८ ॥ योमिनेषु शुभमभिप्रेष्य शुभाचारान्पिसमतां न जहाति ॥ हियस्याद्धेतोयः स्वभावैरेव शांतः ॥ न सस्य च दाहदकनासदृशस्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ १९ ॥
जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहिरत्समयोपक्षयस्तस्मिन् हिनेषु शरीरेषु निर्विकारसन्त्यावात्सदर्शनत्समभेव मनो यस्य ॥ २० ॥ महाभोक्तुलक्षणा न्याह ॥ नाकिंचिदित्यादिना ॥
प्रकृतमस्तुनपराध्वानोतम् ॥ २१ ॥ इदं धैर्यवश्यानादहनोप्यद्वयसंगपूर्णान्तरात्सदत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनयाचरन्पि निष्क्रयात्मबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
शान्तायाश्चरति नित्यव्यवसायदर्शनानुक्ते ॥ २२ ॥ उदासीनः साक्षाद्दृष्टा साक्षी तद्वत् ॥ २३ ॥

अथात्राचारिक्रियायां ॥ शालागर्हितं अभ्यसि ॥ यथाधिपेपालतप्यै ॥ नोक्तामतिनिक्षिपति ॥ १४ ॥ रथाग्रदद्वारव्याम् ॥ यथास्वणमयोभ्यामोभ्यस्वणद्वार
 रथलपनिभा ॥ १५ ॥ क्षत्रुल्लङ्घस्याभोगायमुपयुक्तानि ॥ २१ ॥ यत्साधुपात्रानोपयामा ॥ अकार पातुकुण्ठकद्वयमुपयार्थ ॥ २७ ॥ आपमजसाहुनिकटम
 व्यन्म ॥ २८ ॥ विरदनिक्षिपत ॥ २९ ॥ तदयकारशकारपरिक्लृप्तमध्यमे ॥ १० ॥ अभोभ्यभाकुभरभ्यम् ॥ अस्त्रवृत्तकादि ॥ विकल्पितक्षिप्रस्वनम् ॥ ११ ॥
 अथमथकाद्रशन्कराकारनादि ॥ पराकटद्विध्याप्याकारनादि ॥ २२ ॥ द्वाभ्यामुल्लङ्घयामिधियानिरतिरायानवपुण्णद्वयाभ्यधियामिधेतिस्वत्यक्तमितिभा ॥ १३ ॥
 सुखेदु खे क्रियायोगेभावाभावैश्चमथै ॥ यस्यनोक्तामतिमतिमहंभोक्तसुध्यते ॥ २४ ॥ जराभरणभापक्षुरज्यंटादिद्रवमेवच ॥
 रम्यमित्यवयोवन्तिमहाभोक्तसुध्यते ॥ २५ ॥ महतिमुखदु खानियभ्यासीवसागर ॥ समसमुपयुक्तानिमहाभोक्तसुध्यते ॥ २६ ॥
 अहिंसात्मनानुविश्रुतं यथादिवाशिव ॥ नापयस्माधोपयातामहाभोक्तसुध्यते ॥ २७ ॥ कदम्बलवणतिकमष्टदृष्टमुत्तमम् ॥ अ
 धमयोदितिसाध्यनमहाभोक्तसुध्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसचैवसुरतविरतया ॥ य पश्यतिसमसौन्द्योमहाभोक्तसुध्यते ॥ २९ ॥ क्षा
 रवद्वयकारचशुभवाप्यशुभतया ॥ समतासुस्थिरायस्यमहाभोक्तसुध्यते ॥ ३० ॥ हृदभोज्यभोज्यभोज्येत्येवत्यक्काविकल्पितम् ॥ गता
 भिलापयामुक्तं महाभोक्तसुध्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरम् ॥ योमुक्तसमयाहुक्यामहाभोक्तसुध्यते ॥ ३२ ॥ धर्मा
 धर्मोस्तुल्यं खनयामरणजन्मनो ॥ धियायेनतिसत्यकमहात्यागीसुध्यते ॥ ३३ ॥ सर्वच्छा सकला शका सर्वेहा सर्वनिश्चया ॥ वि
 यायेनपरित्यक्तमहात्यागीसुध्यते ॥ ३४ ॥ देहस्यमनसोदु र्वैरिद्रियाणामन स्थिते ॥ नूनयेनोक्तासत्तामहात्यागीसुध्यते ॥ ३५ ॥
 नमदेहानजन्मापिपुक्तपुक्तनर्मणी ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्यागीसुध्यते ॥ ३६ ॥ येतधममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सचमन
 परित्यक्तमहात्यागीसुध्यते ॥ ३७ ॥ यावर्ताहस्यकलनासकलेयविलोक्यते ॥ सायनसुसुप्तत्यक्तमहात्यागीसुध्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तं
 वदन्तश्चाशायपुरानय ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमननमायंभद्रास्तिनेतरकलाकलनं हि किं
 चित् ॥ इत्थं च सावयनिरजनतामुपतानिवाणमहिंसकलाभलशांतवृत्ति ॥ ४० ॥

सवादेहाकाशर कायवेष्टा ॥ धियाधिययाथादेववर्त
 स्मका ॥ १२ ॥ देहादीनासत्तानवरत्नं सर्वयेनमिध्याव्युह्याउज्जितात्यका ॥ १५ ॥ पुकायुक्तेनैवहितनिषिद्धेष्टानिष्टाचरणछेदेषा ॥ १६ ॥ धर्ममधर्मवशाटीत्य ॥
 यतोभजनभजनसम् ॥ इद्विदयागारिषेष्टिनम् ॥ १७ ॥ सुषुप्तमथवरतिनशाभासात्यका ॥ २८ ॥ उपसङ्गरति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभाषतयामहाकृतमहाभोक्तमहात्या
 गीशानायासनभर्त्तनानाश्वनाराभायोवदिराणि ॥ धित्योदितमिति ॥ देहाग्रज्वरेष्टद्विष्टयकोपायान्महास्यामथमथ्यश्चनिरासननिरजनानुपेन सप्रपरिगृह्यतित्योदितविमलरूप
 धर्मवैशाखीर्किएत रत्नरक्ज्जानकलनालीत्येवशावय ॥ एवमराभाषयकाश्वानिभ्यतयाकलनामलक्यभोज्याहस्योपसत्तयादिभ्यश्चिन्त्याप्यनेष्टिमासुदीत्यर्थ ॥ ४० ॥

हे आग इह मसोऽयत्किंचिद्वातितस मसोऽयत्किंचिदुप्राद्वैवधिकालावयवे पुप्रसिद्धनासर्वं यार्थाणामेकबीजमूलकारणभूतमनामयत्वं जन्मादिविकारामयशून्यपरमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च दृढसर्गभेदेर्बुद्धितसर्गभावविकल्पमपि खमाकारभोगास्ति ॥ सर्वविकल्पयून्यभेदेत्यर्थः ॥ २१ ॥ यत्तु किंचिदपि सत्स्थूलभूतसूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणवत्
देकरसाद्वल्लोभन्यन्तसंभवत्येव ॥ सप्तः पृथक्के असत्त्वापत्ते ॥ अपृथक्के सदैकरस्यापत्ते ॥ प्रकारान्तरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्तसद्वल्लेवाहमित्येवातदृढ
निश्चयः सत्प्रथमसमाध्यः सत्त्वात्वेन स्थित्वा सप्तमभूमिका कभेणाधिरुह्यता शकविलासतथैवाख्येत्यर्थः ॥ २२ ॥ हे माधोऽल्पदित्वा अतर्मुलः सन्निराकृताहकृतिना मुपैयितदाव
हिष्ठसमलकार्यजातकुर्वन्त्येकदाचिदपि खेदेनायास्येत्यन्वयः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीवाग्विष्ठमन्त्रार्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयब्रह्मसमस्तकलकार्थैकबीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तद्वद्वितसर्वभावं खमस्ति भातीह यदंगकिंचिद् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किंचिद्वि
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्रथमम् ॥ इत्येव साधोऽहनि श्रयातः स्थित्वा गता शं कविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन् बहिर्मुखकृत्यं जातम् ॥ न खेदमायासिकदाचिद्वनिराकृताहकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० व्रतत्र
यानिरूपणं नाम पंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भगवन्त्वर्धमर्धज्ञचित्तेहंकारनाम
नि ॥ गलिते वागलद्वुल्लिङ्गसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ बलादपि हि संजातानल्लिपं त्याशयं सितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः पर्यासीव सरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियो वक्त्रं मुचं तिकदाचन ॥ गलत्यहंकारमये चिते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाहव बुद्ध्यां त्यलं शनैः ॥ कापस्तानवमायाति मोहो मां द्यहिगच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लमं गच्छति च लोभः श्रपिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयच्चैः खेदः स्फुरति नो च्छकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वल्लांति नु खानि च ॥ सर्वत्र समतोदरे ति ल्दिशैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद्
यस्त्वत्तद्वत्स्यते यदिवामुखे ॥ इत्थं तत्पुनरुच्छत्वा न्यनुलिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चिते गलति गीर्वाण गणस्य सद्वर्णयिताम् ॥ साधुगच्छत्युदन्त्य
स्य समता शीतचंद्रिका ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु र्थादिभूभिषु ॥ गलितस्य चलक्ष्माणि वपयते च पुनः प्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थो गणवासन
स्य मनसोऽलिगलक्षणम् ॥ १ ॥ एवमुदोन्नसिष्ठ मयमलो भमोहादिदोषक्षयपुमस्य नष्टक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजातः सज्जनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि सपादिना इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभाच्च ॥ २ ॥ सदा मुखप्रसन्ननादि रपि नष्टक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विपद्यदेहेतौ पापेज्ञानाग्रानगलतिसति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचय नलक्षणान्तराप्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैत्यतापनिद्वयसिद्धिस्तत्त्वार्थानि ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपिकदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्गणानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुर्यात्सुखं शान्ति
वर्णो शरीरवपुजस्य यथा वा विश्रामिन्नेषणद्विरिच्छच्छलेनेषु त्रयानेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्त्रं मुचं तिकदाचन ॥ गलत्यहंकारमये चिते गलति दुष्कृते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयच्चैः खेदः स्फुरति नो च्छकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वल्लांति नु खानि च ॥ सर्वत्र समतोदरे ति ल्दिशैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद्
यस्त्वत्तद्वत्स्यते यदिवामुखे ॥ इत्थं तत्पुनरुच्छत्वा न्यनुलिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चिते गलति गीर्वाण गणस्य सद्वर्णयिताम् ॥ साधुगच्छत्युदन्त्य
स्य समता शीतचंद्रिका ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु र्थादिभूभिषु ॥ गलितस्य चलक्ष्माणि वपयते च पुनः प्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थो गणवासन
स्य मनसोऽलिगलक्षणम् ॥ १ ॥ एवमुदोन्नसिष्ठ मयमलो भमोहादिदोषक्षयपुमस्य नष्टक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजातः सज्जनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि सपादिना इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभाच्च ॥ २ ॥ सदा मुखप्रसन्ननादि रपि नष्टक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विपद्यदेहेतौ पापेज्ञानाग्रानगलतिसति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचय नलक्षणान्तराप्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैत्यतापनिद्वयसिद्धिस्तत्त्वार्थानि ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपिकदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्गणानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुर्यात्सुखं शान्ति
वर्णो शरीरवपुजस्य यथा वा विश्रामिन्नेषणद्विरिच्छच्छलेनेषु त्रयानेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्त्रं मुचं तिकदाचन ॥ गलत्यहंकारमये चिते गलति दुष्कृते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयच्चैः खेदः स्फुरति नो च्छकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वल्लांति नु खानि च ॥ सर्वत्र समतोदरे ति ल्दिशैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद्
यस्त्वत्तद्वत्स्यते यदिवामुखे ॥ इत्थं तत्पुनरुच्छत्वा न्यनुलिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चिते गलति गीर्वाण गणस्य सद्वर्णयिताम् ॥ साधुगच्छत्युदन्त्य
स्य समता शीतचंद्रिका ॥ ८ ॥

अथ तेराधिराधिपति ॥ नियुक्तं निर्वातय ॥ १ ॥ आनेरिभरैरामिदशरिधिरैरुद्रोविषमोपि ॥ सतागतिराहृकाराणाप ॥ १० ॥ इवानीमास्तलाभस्त्यानिष्ठलमार्गार्य
 सत्यमन्दसामिदसुपसदति ॥ मुद्रालोकनेति ॥ पुनरुद्रक्षणेनालोक्येनपकारोत्त ॥ अथवापत्यकमवणयाधुम्याआलोकनमालोकलावम्भाभेणसाभ्येतभ्येअलमिता
 आराधयस्मिदभ्यसिदितयाविधेपरमात्मन्मनियोनमर्गैरधिगलित्यर्थ ॥ ११ ॥ मयस्तीतिर्हिक मयमपुयायद्विषेद्विषेदेराम्येयेत्याह ॥ विध्यातिमिति ॥ इकागु
 सतमानावाह ॥ पुनरभननभरणोपलक्षितससारसागपुत्तिर्नार्थोक्तानिच्यो पुरुषपयत्नारोतिरतिरायानंदलनिधिरमुक्तिर्गण्यार्मयामुमहृददजभक्तिपरमात्मनस्यच
 र्कसंदेशास्मादशार्कलुब्धंभीतिभक्तिस्मादिनिमित्तताभ्यलक्षितविराडैरागयात्मिकामतिरेषमयभोर्गमनतजयायोऽभुपाय ॥ तस्मात्तमेवाभ्ययदित्यर्थ ॥ १२ ॥ इतिथी
 उपशान्तचक्रांतचस्यमप्रतिरोधिष ॥ निभतयोर्जितंस्वच्छंदंवहतीत्यंमहदपु ॥ १३ ॥ प्रावाभावविरुद्धोपिवि विध्यापिमहानपि ॥ नान
 टापनवेदायसतासंस्ततिविभ्रम ॥ १० ॥ युद्धालोकनसाभ्येस्मिन्वसुत्पत्तमितापदि ॥ प्रवर्ततनयोमोहात्तधिगस्तुनराधमम् ॥ ११ ॥
 विद्यातिमापुमुचिताचिरमंगद्वरत्नाकरंजननसागरमुत्तितीर्थो ॥ कोहंकयजगादिदंचपरचर्कित्स्यात्किमोगकैरितिभति परमोभ्यु
 पाय ॥ १२ ॥ इत्यापवांसिपुमहारामायणोवा०टे०मा०ति०पु०गलितचित्तलक्षणकयननामपादशाधिकशततम सर्ग ॥ ११३६ ॥
 श्रावसिष्ठउवाच ॥ भवतामादिपुरुषइदंवाकुनांमभूपति ॥ इदंवाकुवंशप्रभवयथासुकक्षयाश्रणु ॥ ११ ॥ इदंवाकुनांमभूपाळ स्वर
 उपपरिपालयन् ॥ कदाचित्कानगतमनसासमर्चितयत् ॥ २ ॥ जराभरणसस्तुभसुखदुःखभ्रमस्थित ॥ अस्तदस्मत्प्रपंचस्यकोहेतु
 स्मादतिसयम् ॥ ३ ॥ जगतोनविवेदासौकारणचिंतयन्पि ॥ अयेकदापृच्छदसौब्रह्मलोकगतमनुम् ॥ ४ ॥ पूजितंस्वभासासंस्थंभग
 वतंप्रजापतिम् ॥ इदंवाकुउवाच ॥ मांयोजयतिपार्थ्यनभगवन्करुणानिधे ॥ ५ ॥ भवत्यसादृवायभवंतंप्रपुमजसा ॥ कृत स
 गांयमायात स्वरुपचास्यर्कादशम् ॥ ६ ॥ कियदंतज्जगत्सकदाकेनोतिकथ्यते ॥ अहंकयषविपमादत्मात्सत्यतिविधिभ्रमात् ॥ ७ ॥ विमु
 ध्ययपनाल्लिणाज्जालादिविवर्गनम् ॥ ८ ॥ मनुउवाच ॥ अहोनुधिरकालेनविवेकेसुविकासिति ॥ ८ ॥ वितथानयंविच्छंत्तासार
 नमस्त्यथाकृत ॥ यदिददृश्यतेकिचित्तन्मास्मिदप्यर्किकन ॥ ९ ॥

शान्तस्यम० वि० पू० दोषरोगोत्तराततमस्य ॥ १११६ ॥ १७ ॥ कोहंकयजन्मद्विनिविचारेष्वनिरातय ॥ इदंवाकुर्भुनान्भोक्तोविवेकसंप्रकीर्त्यते ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 मूलपुरुषापाय ॥ यादराधिवारेणभुक्तःपाणक्तपयश्चिन्मिदयाधिविचारद्विष्यत्यय ॥ ११२ ॥ इतिस्वयमर्भितयद्विदपूर्वेणाथय ॥ १३ ॥ नदिबेदविवेकेनवेदःब्रह्मलोकंदागतं
 मनुस्त्वितरत्न ॥ २ ॥ तपमयममनुयायंनयांमिमुत्तीकरोति ॥ भामिति ॥ ५ ॥ मयद्वारादर्यायति ॥ कृतइत्यादिता ॥ ६ ॥ सत्ययापरिभाषातभ्यक्रियत् ॥ कस्यगोक्तुंस्वामि
 नम् ॥ कसकनरिचिनमिन्प्रत्यार्तिभक्त्यभे ॥ अनेनभुत्वादिपनाभयलुपदशपरपरासयवायागतवेद्यत्वयावाभ्यन्तगतैर्कषकिचत्कल्पयित्वेतिस्मिन्नतम ॥ ७ ॥ विमुष्यये
 शिकृत्कलरिपकरी ॥ ८ ॥ तद्वदन्तशपरशवोर्गित्ताहृदयवात्यर्कादुरादिनिर्भरअत्यमयमनुजरायाह ॥ यदिद्विभिति ॥ तस्याच्चिद्व्याजगतःअसद्वत्त्वरुपमलद्वेतिगाव ॥ ९ ॥

[illegible]

नवधोस्तीति ॥ १४ ॥ उत्तद्वितीयाप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमेति ॥ यथाएकवारितरणभेदेपरिस्फुरतिएवचिदपिअगङ्गेदेःपरिस्फुरति ॥ नापाभाप्रत्यन्तान्नानाकिंचिदेव
अतस्त्ववधमोक्षभमीद्रेप्रविमुच्यनविद्यतेभवभायप्रत्यथाविध सन्त्रायप्रससारएवभावेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रात्यर्थप्रकाशेनि० पू० समदशोत्तरशा
ततमःसर्गः ॥ ११७ ॥ ॥ १४ ॥ कुतःसर्गःकदाकस्यकेनेत्येवामिदोत्तरं ॥ तथात्नदशर्नोपायामनुभाज्यप्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ तस्मादौशुद्धसविदोजीवभावेनिमित्तमा
ह ॥ सकल्येति ॥ चिन्मात्रस्यशुद्धचैतन्यस्याविद्यायाततस्तस्कारविचित्रायांप्रतिबिबल्लाःसविदःसत्काराणामंतःकरणतयापरिणामेनद्वयच्छिन्नतयाजीवतंयांति ॥ १ ॥
पूर्वमुपस्थितेउपाधितयाआविर्भूतेसत्तारेसमद्विष्यद्विमनसःकार्ये ॥ एवंसतिप्रकलितंतादृह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ नन्यदस्यआत्माकथदृश्यमेनसिससारुदुःखीतद्विमुक्तोवाअ
विवेकेविवेकेवादृश्यतेतन्नाह ॥ अदृश्यद्विति ॥ दृश्येनातःकरणेनचरमसाक्षात्काररूपस्यपरिणामेनचनिमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरुद्धममतावस्थया ॥ ४ ॥

निरुममताद्विधाविषयकधटप्यनिटयतिनस्ययति ॥ पथिकादिति ॥ ५ ॥ अथधारेणमुपधासादिनापीडनम् ॥ ६ ॥ पदाप्यमाप्रउदासीनपदार्थसाधारणसत्यप्यआत्मन
 पशुद्वालस्तद्व्याजमभयुर ॥ ७ ॥ ८ ॥ नविष्योर्कचिन्मापमपिपथतयाविधयचिन्मापतपोगगनात्पुण्यं सुरम् ॥ सत्तारब्धनीनमुक्तिहेतुरितिपाद्यत ॥ ९ ॥ अजगती
 नवहिमागंविषयेशतस्तुराण्युदयटलमाह ॥ यथेति ॥ १० ॥ यथाअगदायाकारताहेभरपवसन्निवेशाययवविन्यासैषिष्यतद्वशात्सन्तोपजगत्तन्मूलमायाकपेइत्य
 य ॥ ११ ॥ आत्मनकाटाल्पबागस्तदाक्षयिदुकालस्यअगन्मुपसहारास्यातसमुद्रतामाह ॥ विनाशेति ॥ विनाशएवबाहवोवद्वर्माघिलोनाफातधिराष्टम् ॥ गूताभिर्भाषि
 पथिकापयिटस्यतेरातद्वेपविमुक्तया ॥ यथाधिपातयैवेतद्वृथ्यास्त्रेड्रियादय ॥ ५ ॥ एतेपुनादरकार्यं सतानेवावधीरणम् ॥ पदार्थ
 नाज्जताविधासिष्ठत्वेतययासुखम् ॥ ६ ॥ पदार्थमात्रदेहादिधियासंत्यज्यदुरत ॥ आशीतर्लतकरणोनित्यमात्ममयोभव ॥ ७ ॥ दे
 हेहमितियायुद्धि साससारनिवधनी ॥ नकदाक्षिदियबुद्धिरादेयाहिमुमुक्षुभि ॥ ८ ॥ नर्किचिन्मात्रचिन्मात्ररूपोस्मिगगनादणु ॥ इ
 तिपाशाश्वतीबुद्धिस्सानससारबंधनी ॥ ९ ॥ यथाविमलतोयानार्थहिरंतश्चभावनम् ॥ तेजस्तिष्ठतिसर्वत्रातयात्मासर्ववस्तुपु ॥ १० ॥
 सन्निवेशाशर्वेचिष्ययमाहेर्बोगदादिता ॥ आत्मनस्तदतद्रूपतयैवजगटादिता ॥ ११ ॥ विनाशवाहवाक्रांतमीमंकभमहार्णवम् ॥
 जगज्जालतरणिषोर्वातिभूततरनिका ॥ १२ ॥ तथाप्यप्राप्यपूर्णस्ययपाताकालवारिधे ॥ तमात्मानमहागस्त्यराजन्भावयसर्वदा
 ॥ १३ ॥ अनात्मन्यात्मतामस्मिन्देहादौहस्यजालके ॥ त्वक्कासत्वमुपाकृदोगूहस्तिष्ठययासुखम् ॥ १४ ॥ कुषकोटरसमुत्तविस्मृत्यजन
 नीसुतम् ॥ ययरोटितिपुनार्थतयात्मार्यमयजन ॥ १५ ॥ अजरामरमात्मानमबुद्धापारिरोदिति ॥ हाहाताहमनायोहनघोस्नीतिवपु
 ध्यंय ॥ १६ ॥ यथावारिपरिस्सदात्मानाकारविलोक्यते ॥ तथासकलवशताश्चिद्वस्त्रपरिहृति ॥ १७ ॥ सस्याप्यसंकलकलंकमुक्तचित्त
 त्वमात्मन्युपशांतकल ॥ सदेप्यसंस्पंदमिवेहतिष्ठस्यस्य सुखीराज्यमिदपशाधि ॥ १८ ॥ इत्यार्षोवासिष्ठम् ० वा० दे० भो० नि०
 पू० इदंवाकुमनुसवादेअथादर्शान्तरशततमसंगा ॥ १९८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
 निष्कापाक्षरभासात् ॥ १९ ॥ यथासर्वभगज्जालाक्षणेप्यवाप्यपुण्यस्याहमस्यकालवारीयेयं पातापानकर्त्ता ॥ १९ ॥ सत्तन्निर्वासीभाषम् ॥ २० ॥ नित्यतन्मेव्यात्म
 पदभूतापात्मारोक्तमाह ॥ कुषकोटरति ॥ १५ ॥ अपुण्ययेहेनारो ॥ १६ ॥ परितोहृदितिकार्यपरपरयावधेति ॥ १७ ॥ हेपुमलसकपकलंकमुक्तचित्तमात्मनिसंस्थाप्यस
 मूढसर्वसंतोषरात्रेभारम्भोगोपयोगितव्यनिभासावशेषादुपशांतकल्य सपुण्यवहारायवद्विधाविस्सदेधितस्याभासमापत्तावसत्यवब्रह्मवेद्व्यवहारसुमीत्यस्य सुरवीनिह
 दराज्यपशाधिपात्य ॥ शास शारेशस्यापीधत्वेनासिद्धत्वाद्धेर्धि ॥ १८ ॥ ॥ इतिभीमासिद्धय० नात्यर्यपकारोनिर्माण पू० अथादराश्वरशततमसर्ग० ॥ १९८ ॥

वपयते पुरुषस्यावस्थानमोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनिष्कयात् ॥ १ ॥ स्पन्देऽप्यसंस्पन्दमिवेद्वेदिते द्वेऽस्तेन च ब्रह्म किमर्थमायया स्पन्दते कथंचासंस्पन्दति ध
 तीतीदृशकोर्जज्ञासां लीरुपलक्ष्यमनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरप्यपरमात्मप्रसवधर्मिण्यथा अविद्याशक्त्या अविदुषः प्रतीतसर्गात्मकैः स्पन्दैः कीदृते विदुषः प्रतीतुतसहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या संप्रसृतीसंदृश्यधाधितत्वात्कूटस्थाद्वेयोआत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागापादसत्तयसर्गाशक्त्युदयद्वयवैराग्यानिवृत्तस्य सहाराशक्त्युदयोपि स्वरसनएव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमेति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञानात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाष्यमानेति द्विशेषात्मकवासाध्यात्मिकपदार्थाजालकल्पनेदृष्टानानाह ॥ चंद्रेति ॥
 अर्चिष प्रभाज्जालाप्रभेदायथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्वाहकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायोपहृणमायाशब्दलट्टांशार्थम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतस्वप्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पन्दैः कीदृते बालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्याय संदृत्त्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुद
 त्यावप्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुदत्तुन्मुच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवद्भितसायोरत्नादीनां यथा चिपः ॥ यथा पत्रादिवक्षणां निर्वर्त्तरा
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथेदं ब्रह्मणि स्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानां तदेवा तदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नृचिन्मायायं
 तात विध्वानोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मा यदात्मनं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शनमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पुशान्तिं च्छंस
 ब्रह्मकवचः सुखी ॥ ६ ॥ अहमयं विमुक्तेन भावेन भावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयन् ॥ ७ ॥ इदं रूपमिदं नेति बीजं त
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्नात्म्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन् भावनखेण रभ्यारभ्य विभागिता ॥ पौरुषातिशयेन शुश्वन्निवां
 तर्धिलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं स मेत्यता नवं विशोके पुन तिष्ठताः ॥ १० ॥

स्यात्सन्नेदं दर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगत् स्फुटदर्शनं चाश्वयर्थमपठितघटनसमर्थमायाबलदेवेत्याह ॥ अहे इति ॥ सर्वेष्वनेष्ववयवमाये पुवासाध्यात्मिकमात्रे प्रोतमतर्ब
 हिश्रव्यात्मन्यप्यात्मनयद्यस्यान्वपश्यति ॥ ५ ॥ कयातीर्ह भावनया आत्मानदत्ता सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शनमयमित्यादिना ॥ आदर्शनगरादिरिव ब्रह्मणि जगत्प्राप्तिं भासि क
 नवात्मवमिति भावयन्तित्यर्थः ॥ मोहशरैर्भेद्यब्रह्मैव कवचयस्यात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनसमाप्यभ्यासेन सर्वदृश्यविसृजितस्तद्विशेषेण ता
 खेणरभ्यारभ्य योऽपदार्थयोर्विभाविता प्रियाप्रियतावैषम्यकल्पना सा हि रागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाह्यालक्षेण पुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां छिद्यताम् ॥ ९ ॥ सनाधिलक्षणेन ज्ञा
 वनेन वासाध्यात्मनवनत्ययोऽकथमार्धमर्लक्षणे कर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकाननवसौ स्प्यसंभूत्यतद्वलेन शोके हेतुत्वेन विशेषेण तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

[illegible]

तमेव प्रसंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ ९ ॥ तस्यामेव सर्वदुःखानां प्रत्यागमनिसम्यक्त्वयादात्यन्तिकी जीवन्मुक्तोत्पत्तिः ॥ अन्तरिति ॥ तथा सप्तमभूमिकोऽपि सिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तस्य कोटिशोऽनुभवस्तमाह ॥ न विधेदिति ॥ १२ ॥ एककः एकचरो यतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिशुद्धेषु तृणापेक्षु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकाशे भानौ पतत्यसिद्धतरसन्नायतदेव प्रत्यक्षिन्मात्रमदमसीत्यखट्वमहावाक्यार्थमन्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तो मे महिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयि मर
 णादिदुःखं भागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एषानिलो महिमा ब्रह्मणः स्य न वयं ते कर्मणो कनीयान् ॥ तस्यैव स्यात्सर्वविद्वित्त्वानलित्व्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 क्तु याती तपदावस्था सप्तमभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरभ्याख्या स्वप्रकाशपदात्मिका ॥ १८ ॥ अतः प्रत्याह तिवशाच्चेत्यन्वेत्तु विभावित
 म् ॥ मुक्तत्वाऽस्य संदेहो महोऽसमतया तया ॥ १९ ॥ यद्गोणसु खदुःखं शरीरपरान्धपूर्णार्थाः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवं मतिः पुमान् ॥ ११ ॥
 न विद्यन् न च जीवा भिना हंसोऽप्यसन्नयम् ॥ आत्मारा मो न रस्ति श्वेतान्मुक्तत्वं मुदा ह्वनम् ॥ १२ ॥ व्यवहार्युपशान्तो वा गृहस्थो वा यवैककः ॥
 अहं न किंचिच्छिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अलेपको ह म ज रानी रागः शांत वासनः ॥ निर्मलस्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहं मंतादिरहितः शुद्धोद्बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं पञ्चवरं भानौ न रनागाम
 रेषु च ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्भूषं मधस्तान्मे व्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोक्ति कइव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थोयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय न शतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थोयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तेनासौ न शकालेन दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्मा कियते न य ॥ २० ॥ तद्वचोवाजीव बद्धयोनां कुरं प्रविभुं चति ॥ देहैर्द्विधादिना कर्मकरणौ येन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कइ
 वां गोपययते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सृज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णो भ्राति भासेव भास्करः ॥ कियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रोर्देहात्मलः ॥ २३ ॥ ज्ञानानिल समुद्रतापोर्दीयकापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतो रनभ्यासेन नश्यति ॥ २४ ॥
 कानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वाद्द्विषयनाशोऽनन्तदेव दुःखमात्रमिमांशक्यविशेषं वक्तुमक्षमस्य विषयनाशोऽखोत्सर्चित्यकरमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसद्भावस्थितिनिधमः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थ्यादिभूमिकोऽस्तनुवासनं सप्तमभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवंप्रमाणेनैव
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणोति ॥ २० ॥ देहैर्द्विधादिभूमेभ्यो कालादात्मा व्यासेन तत्कृतकर्मस्वहमेवैकः कर्त्तात्यभिमानो हि कर्मोऽल्लेपः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहैर्द्विधादेनेति ॥ २१ ॥ भावनामहंताव्यासम् ॥ सर्वैर्भ्यो देहैर्द्विधादिभावेभ्यः अप्यगुत्सृज्य समुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवज्ज्ञानकलापि
 कालेन नश्यदित्याशयमाह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

कथार्हेतुच्छाम्यतेतत्राह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनस्त्वंभारमार्थिकंरूपमासाद्यसाक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिर्यामाविकाररूपम् ॥ भावनाअनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिसंवा
 नचममासाक्षात्कारदत्तलदनुपवेशान्नामोसाक्षात्काराभिवायदाभावतितदाएवप्रसिद्धःप्रत्यगानैवसशास्त्रप्रसिद्धोभोक्षस्त्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशासाक्षात्कारेणजीवन्मु
 क्तःकथयितुंनशदह ॥ प्रशानेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासाकाव्यनाटकावर्थाजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविशेषाश्चनिवर्ततेइतिप्रसंगः ॥ १४ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम
 ं ॥ ५ ॥ ५ ॥ एकविंशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १२१ ॥ ५ ॥ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्यन्युपार्तिवपदस्थिते ॥ मुक्तस्येहयत्नेश्वर्यालक्षणीर्मुनेर्धने ॥ १ ॥ निरस्तिनिशेषवि
 कल्पविश्वसम्पुष्टलिट्ठदीतिधायोनिनस्थितिरुक्तातमेवप्रपचयति ॥ येनकेनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नावक्षैराच्छादितः ॥ आशितोभोजितः सयोगीसभाट्मानुषानदपरा
 र्थावपानोराजोर्वापानमदशेयमुपमा ॥ तत्तदशानुगतदानदस्योपमास्ति यतोवाचोनिवर्तनइत्यादिभ्युवाहैरण्यगर्भानंदानविषयानमर्माकारमहार्णवतयानिरवित्त्वप्रतिपाद
 एतत्स्वरूपमासाद्यप्रकृतिःपरिशाम्यति ॥ नदेशोभासनमास्तिनकालोनेतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहंकारोर्विमोहस्यक्षयेपेयंविहीयते ॥
 प्रकृतिर्भावनानाधीमोक्षःस्यदेष्टव्यसः ॥ १३ ॥ प्रशान्तशास्त्रार्थविचारचापलोनिहत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तिनिशेषविकल्प
 विप्लवःसमस्तुत्वंतिष्ठतिशाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० द० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमःसर्गः ॥ १२१ ॥
 मनुस्वरुवाच ॥ येनकेनचिदाच्छन्नोयेनकेनचिदाश्रितः ॥ यन्नक्षत्रनशार्थाचससंधादिवराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माग्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 योऽक्षितः ॥ निर्गच्छतिजगज्जालात्पञ्जरादिवकेसरी ॥ २ ॥ वाचाभर्तताविषयोविषयाशादशोऽक्षितः ॥ कामरूपुपगतःशाभांशरदीव
 नमसलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्चप्रसन्नश्चगिराविवमहाकदः ॥ परानंदरभाक्षुब्धोऽरमतेस्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्वागोनित्यत्वमोनि
 राश्रयः ॥ नपुण्येननपपेनलियतेनेतरेणच ॥ ५ ॥ स्फटिकःप्रतिर्विवेनयथायातिनरंजनम् ॥ तज्जःकर्मफलंतातस्तथानायातिरंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरज्जनतावदेहकतनपूजनैः ॥ स्वेदाह्लादौनजानातिप्रतिर्विवर्गतरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रोनिर्विकारश्चपूज्यपूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्चवियुक्तश्चसर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नादिजतलोकोलोकानोद्विजतेचसः ॥ रागद्वेषभयानंदैस्त्यज्यतेपिचयुज्यते ॥ ९ ॥
 नाव ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धविद्वत्सत्यासमाह ॥ वर्णित ॥ शास्त्रेणयज्ञणादिकरान्धिनियमनतयावर्जितः ॥ जगतिजालवद्धवहेतोरैहिकार्मुष्मकिकायातत्फलकवर्तुत्वमोक्तत्वा
 दिवाप्तनासादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचाभर्ततस्यनिरतिशयाननस्थानुभावंस्वैवविषयः ॥ अतएवविषयाशादशोऽक्षितः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्यरसनरसोतिरंरमात्मादनंतस्माद
 क्षुब्धोऽनरुपगतः ॥ ४ ॥ इतरेणदर्विषयादिनाच ॥ ५ ॥ कर्मफलेनशराब्धोपनीतसुखदुःखादिना ॥ रजनरूपनारपातिम् ॥ ६ ॥ तदेवस्पष्टमाह ॥ विहरन्ति ॥ देहस्थक
 तनैश्छेदनेपूजनैश्चदेहप्रतिविविधप्रत्येतिप्रतिविवर्तनरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पुण्यःपूजितोपिनिःस्तोत्रःअप्रशसमानःपूजाविर्जितोपिनिर्विकारादतिकर्मधारयेकमे
 णविशेषणान्वयः ॥ संयुक्तश्चेत्यादिरस्यैवप्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजतेविभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तान्निभिनविषयालक्ष्यते ॥ कदाचिद्यारब्धवलायुज्यतेत्यज्यतेच ॥ ९ ॥

कस्यचित्कुलपतेरपिमेवममितिभिययेत्यथत्त्वोनारोहितिर्नातर्भवति ॥ तस्यतत्कुलपतयोपिनपरित्यक्तुराकलयीत्यर्थः ॥ अथहारतल्लुघालेनापिप्रमेयीक्रियतेअप्ये
 नाप्यनुवर्ततेनरशीक्रियते एतमेवमगुरारायशुद्धिचित्तत्वादजुीत्यर्थः ॥ १० ॥ तस्यज्ञानसमकालभेषभुक्त्यावेहविषाधेनअपुनर्मक्तिनिमित्तीयैर्देहत्यागस्यभारवैधनस्ती
 स्यात् ॥ तनुमिति ॥ कदाचनकराचिरपितनुमहात्यजगुप्तमानक्षणदशनीयपिधातुनृत्यजगु तयाप्यसौज्ञानसप्रामिसमयेप्रयोगेभुक्तोविदेहस्थेतिपरेणसमर्थः ॥ ११ ॥ तदुप
 पारनायवंधमासत्सद्वयमाह ॥ अहमीतिरिति ॥ १२ ॥ सपुणर्मयदिति ॥ तयायमुनिः ॥ ययलोकभनसासिधमार्तिविशुद्धसत्त्व कामयेमयीभ्यकामात् ॥ तल्लोकेकंभोती
 भ्यकामोल्लासात्सद्वयस्ययैदूतिकामदिति ॥ १३ ॥ तत्पुणमेवपरमपुरुषार्थमायकज्ञानहेतुरपीत्याह ॥ नति ॥ इदमगुणिणोभयामयोयेयतायविधातुजीविभुक्तानांभक्त्या
 भजनेनप्रत्यक्षप्राप्तद्वाराआसायतेतयज्ञादिभिर्नासायतमूल्यवय ॥ १४ ॥ अत्रयहमेवमिदमस्त्वय ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० द्वाविंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १६ ॥
 प्रमेयेकस्यचिदपिनरोहतिमहाशय ॥ प्रमेयीक्रियतेचापिधातुनाप्यदुराशय ॥ १० ॥ तनुत्यजनुवातीर्थेभ्रमवस्यगृहेपिवा ॥ माकदा
 चनवराजन्वर्तमानेपिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसप्रामिसमयेभुक्तोसीविगताशय ॥ अहमार्तिर्देहधायभोक्षोज्ञानेनतरक्षय ॥ १२ ॥
 सपुजनीय सज्जत्योनमस्कारं सयम्वत ॥ सनिरीक्ष्योभिवापयधविभृतिविभवेपिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेनतप प्रदानेरासायतेतत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायतेक्षीणभवामयानांभक्त्यासत्तामात्मविदांयदग ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वासमगवान्मनुवंक्ष्यग
 हययौ ॥ इद्वचश्चुरपितादृष्टिमवपुशस्थिरेभवन् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० इद्वचकुमनुसंवादइद्वचकुप्रबोधन
 नामद्वाविंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एवस्थितहिमगवज्जीवन्मुक्तस्यसन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसोभवत्यात्मविदावर ॥ १॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्यकस्मिंश्चिदेवाशेभवत्यतिशयेनधी ॥ नित्यवत्प्रदर्शनात्मा
 सआत्मन्येवतिष्ठति ॥ २ ॥ भवसिद्धेस्तप सिद्धेर्त्तव्यसिद्धेश्वरेश ॥ इतमाकाशयानादिकातत्रस्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

इत्याकाशमप्यतिशयेन स्वेष्टरत्नार्थमादिषु ॥ अतिर्लब्धवद्गुणत्वाद्दोषाभावाधीयते ॥ १ ॥ वर्णतल्लक्षणस्यजीवन्मुक्तस्यमपिप्रमादिसिद्धानामिदमखेष्टराहिसिद्धिद्वयोपि
 कस्मिन्पूर्वोतिशयोक्तिर्नवेतिवदित्तोरामपुच्छति ॥ एवमिति ॥ एवमत्वाद्दीर्घतद्वेषेणसज्जतोतिस्थितेति ॥ १ ॥ तस्याप्यसिद्धगोचरनिरतिशयान्नात्मगोचरेनुभवपृथग्बिरोध
 इत्याशयनातरथाह ॥ कस्यमि ॥ कस्यकस्मिन्विदितरहिद्विदगम्यपरमात्मतत्त्वोपधारेणानिर्माणेनगमनीययोगान्तर ॥ अथाथाअप्यर्थेपृथक्कार ॥ कस्यसासारिकसिद्ध्यशेकस्मि
 धिरप्यतिशयेतिशयधीर्नशब्दोतिशयोक्तार ॥ तामुक्तलभाह ॥ नित्यदृग्मदिति ॥ २ ॥ भवसिद्धादिद्वेषेणाप्यहमेवस्थितमदिसिद्धान्त्यनुभ्यातेनानानात्वेष्टराहिसिद्धीननिशम
 त्तासाधुनस्यभापूर्वतापीत्याह ॥ भवसिद्धेरिति ॥ अथाथाअपुष्टराख्यानविद्यतपूर्वकारणयस्येतिभुक्तस्यातस्मद्विषयमनित्यनिर्दिशयाननदृग्बुद्धयः ॥ आकाशयानाविसिद्धि
 आतनुषधसिद्धादिति ॥ इतमप्यनोत्तारितिभक्तिप्रसवपूर्वैर्भवनपूर्वतत्त्वथ ॥ ३ ॥

यथपूर्वराहस्थानम्यत्रासत्त्वमप्यर्थस्तथापिचद्विभिर्भवसिद्धादिभिरणिमादिषिद्धिजातंप्राप्तमेवेतिनेष्पपूर्वमेत्याह ॥ अणिमायपीति ॥ सर्वात्मभूतस्यज्ञस्यसर्वसांसारिकसिद्धी
नान्तत्वेनेरेवसाधितत्वादिपितस्वेनपुनःसाधनेप्रयोजनमसीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हिहृत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एतद्वेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयद
स्यर्थः ॥ अतिशयातराह ॥ सर्वेनेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरगतफलान्येवतत्त्वज्ञालक्षणतयावर्णयन्पुनःसहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशान्तिनचिरंतनभ्येणनिर्द
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मशून्याप्रसन्नचिदेवमूर्तिःसैधवधनवदेकरसंस्वरूपयस्यतयाविधस्यएतावदेवस्वलुलिगंतक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षमइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रास्यवर्मकाशेन ० पू० अयोविश्रातस्यतरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निष्कारणत्वंजीवानामासाराणवद्धता ॥ हृपाण्य
वस्थास्तुर्यचक्षुगव्याधीयमीयेति ॥ १ ॥ इतरसिद्धिपेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवसादेव प्रत्यगात्मनश्चानित्यनिरतिशयानदहंपताप्रसत्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमायपिसंप्राप्ततादृशैरेवभुरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वान्नैतरेणाल्मदर्शिता ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यगात्परिणाममलंसनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जाति ॥ ५ ॥ एतावदेवस्वलुलिगमलिंगमूर्तैःसंशान्तसंस्तुतिचिरश्च
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिनंनिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो०नि०पू०अज्ञा
देर्ज्ञस्यविशेषकथनंनमत्रयोविशंत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वश
नैर्विप्रोदुरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतयाज्जीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्तुरितिवै ॥ आद्यविरपदजानानितानि
निकारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरास्त्वमुपागत्यपुनर्जन्मान्तराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वरुतैरेवकर्माभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवस्वत्वमावोपेक्षावराज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकाभयदानस्तस्मिन्सहवासोदुरीहयास्त्वेवविभृतसत्वंसात्विकब्रा
ह्मणधर्मशतैरेवव्यचिरकाळेनशुद्धत्वमगीकरोतिशयार्हेश्वरेबुद्ध्यादिसंगत्यत्ययुक्तभोगाशयास्त्वित्यशुद्धपूर्णंदत्त्वमावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिमा
धान्येनभोग्यान्पुन्यद्वितम्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानाद्विद्विधसस्कारपरपरानुसारिणोहिरेष्ययगार्त्तिकदायाविरपदजानानिमायागंधर्वनगरवदाविभूतानि
अतोमिथ्यात्वान्विकारणानिवास्तवसामधीनरेषाणिनहिस्वभावघटादिस्त्वेत्यौदहचकादिसामधीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योहैपुण्येनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्धेकात्मनेत्याच्यसैलोक्यायकर्मणैर्यथादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मशून्यस्यजीवभावेनाद्यसर्वाजन्मोच्यतेतत्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकौरेवहितकौः ॥ नेश्वरस्यजीवभावेकधीरेषाकिकनुजीवभावापत्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकभीषेक्षा यथासावितुजलेप्रतिबिम्बनेनचलत्यादिकियापेक्षाप्रतिबिम्बस्यतरंगेदेपुनर्कमेतत्तद्वतिकियानुभवेचोपाधिकियापेक्षानद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

यदुपायेन मनसा मनो जयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसा मनो जये आत्मा अयद्योषा हरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनःसंवर्तितो जीव लब्धकि
 या नशायुक्लृप्तमनसा क्लेशदीपदिदर्शयितुं जीव रूपणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसा छिधि ॥ १७ ॥ तन्निदर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विष्व
 स्वरूपकनिरूपकसत्तारकूर्तिप्रदमित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूलसूक्ष्मरूपे जीवस्य जाग्रदवस्था योऽसिद्धे तावन्मात्रपरित्यागे दिनसम्यक्स्वरिद्विरित्यवस्थान्वयान्तिजिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसतीर्णमतएव स्पष्टमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्कारण्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रदवस्थमयोर्विशेषः अनहंभावः सुषुप्तौ तन्मूल
 विवेकेनातितीक्ष्णेन बलदय इवायसा ॥ मनसैव मनश्चिद्विषयसर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयन्ति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 यंत्यसमक्षेण विषयति विषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य जीणि रूपणि स्थूलसूक्ष्मपराणि च ॥ तत्रास्य यत्परं रूपांतद्गजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमथायोयदेहं भोगाय बलगति ॥ भोगार्थमेत जीवस्य रूपं स्थूलमिहास्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारंयावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं शमातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यंतरहितं सस्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपांतं यं विष्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वद्वेमात्रात्ममतिभवं ॥ २१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जाग्रदवस्थसु पुनरुस्थि
 तं विष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यब्रह्मि विविशे ण विविध्यमुनिनायक ॥ २२ ॥ श्रोतुं सिद्ध उवाच ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसक्तं समं सच्छं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्य च्छासमताशांता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ सा स्थवस्था व्यबहती सा तु यं कलनाच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रदवस्थमसंकल्पानामसंभवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्यतदभावाज्जडतास्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रवृद्धानां यथास्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तु यमेवाहुरबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागो समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कर्तव्यं तं यथाव
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमं शृणु दृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथा बोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभोगेन

हामौ नैव व्यवस्थितम् ॥ दृष्ट्वा ह्युतमिदं किंचिन्मुनिप्रपञ्चलुब्धकः ॥ २९ ॥

मावरणतद्वर्षौ व्यटिरुषौ जीवोपाधीसमपि रूपास्तौ असद्व्याहदमप्यासीन्तौ वै सदजाग्रदवस्थया दिश्रुतिप्रसिद्धे सदसतीतवत्त्वा ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैव स्थितिर्ध
 स्यात् ॥ व्यबहती व्यबहारकाले सा स्थवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रदादिसंकरावस्थितिर्नैव स्थितिः ॥ जडता आवरणतस्त्वितरेज्ञानस्य ॥ २५ ॥ न च द्वितीयतुरीयजोपदा
 द्विद्वैतकाले जीवन्मुक्तानां भविकथस्यान्तर्भावः ॥ शांतमिति ॥ विलीनज्ञानवाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैव भववद्विशरारौ क्लेशेति ॥ २७ ॥ जाग्रतो व्यववहृतः कथंचित्तं वै
 शरारुत्सादित्यसंभावना स्थान्वाधो यो बहुरूपेण नवारयति ॥ अशेषमित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानवाधितवागादिचेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं प्रपञ्च ॥ २९ ॥

बाष्पमिन्मभिर्दुतपत्तायितमृगमृगानां गउपगतादुभयकद्विपूर्वाच्चि ॥ किमप्यच्छराह ॥ मुनेरुस्यादिता ॥ ३० ॥ पुनर्मुनेरुत्पुकि-सुचमात् ॥ ३१ ॥ ब्रह्महोरेष्वनभ्यले
 च्चिन्तिषथ ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानमधुरम् ॥ चिरसर्व ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अहंतादराभुष्यन्नुभयुत्पादिविष्यन्तानुपंतराजामादिरास्युत्पादिराधनास्ति ॥ ३५ ॥
 गुणप्रधानकम्पायमयचित्तकायत्वात्तिष्ठणामवस्थानाभावाद्येचित्तस्य कृत्तारितदुपारेयावस्थानावस्थानमित्याह ॥ जायदित्यादिता ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽवस्थारजआदि
 गुणप्रधानायेनपिधादिभ्यमपरायति ॥ पोरमिति ॥ स्वर्गतकपुनजन्मादिहेतुगुणप्रधानादानीभावाधिक्याच्च आपन्नमज्जापदवस्थचित्तपोरभित्यापूसम् ॥ ३७ ॥ गुण
 प्रयासकथापयच्छराचिह्नैर्वातम् ॥ यतचित्तपोर्गन्धाराभ्यशेषभोगायमभसन्निरीक्ष्यमिषसन्तारापृथगुद्धीनरजलभोरालेशेत्याह ॥ यच्च ॥ रजसाजस्रोभ्यभाजत्वाच्च
 पृथ्वदुपरातोऽपामिन्नमृगमभिहितम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्भोऽन्यद्विहाता ॥ ३० ॥ कप्रयातोऽन्यद्विहातिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ सुमर्शा
 लावयसाधोमुनयोवनवासित ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकारोऽभ्यवहारपुय त्वम् ॥ सवाणीद्वियकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मनूनगलितचिरम् ॥ जाग्रत्समस्तुपुमाख्यादशावेष्टिनकाश्चन ॥ ३३ ॥ तुर्यपुवहितिप्रेहतन्नदश्चनविषते ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वा मुनिनायस्वरापव ॥ ३४ ॥ लुब्धकोऽयमविश्वायजगामाभिमतदिशम् ॥ अतोवन्मिमहाबाहोनास्ति तुर्यवरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विषत्माहितिचतुर्देवाकीर्नेतरत् ॥ जाग्रत्समस्तुपुमाख्यत्रयरुपहिचेतस ॥ ३६ ॥ पोरशान्तचमूढच आत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पारजाग्रन्मयचित्तशान्तस्वप्नमयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढस्तुपुमावस्यन्निभिर्हितचतमवत् ॥ यच्चचित्तवर्तन्नसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदवयोगेन सर्ववज्रात्सपादयतिहि ॥ ३८ ॥ समकसकत्वविलासमुकतुर्यपदेतिप्रतिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेतामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० मृगध्याधीयनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२५ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ निष्कान्तोऽध्यात्मशालाणां सर्वापङ्गवपुर्विह ॥ नाविद्याकीर्णोभावाशान्तं त्रसदं नकमम् ॥ १ ॥
 मम ॥ बहरोक्षितैश्चल्यतिरायेनलालस्रुल्लस्यवैद्यैर्जार्वात्सर्वध्यापारोपरनेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्सपादयतीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तन्मयितादराचित्तसपायानुर्यपदेविष्वा
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ स्पष्टम् ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीभागवतस्य षष्ठोऽध्यायप्रकाशोऽपि ॥ १० ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥
 यमद्विन्मा ॥ तुर्योत्पादिवैर्त्यर्थोपायमुपरिपर्ये ॥ १ ॥ अविषयासहजैवस्यावस्थाययपयस्यमाययापुंश्चरस्याविषयदादिप्रपचस्यवेतिषडवस्थैतत्कारस्यापङ्गवआत्मान
 मपिष्टत्पदवानोभूतित्स्वर्गमिहासपुराणादिराजानाणामसिद्धीतोन्नतलुपकारान स्वपकारात्स्यात्सर्वसुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्धौपमाणावसरारित्याह ॥ सिद्धांतमिति ॥ रा
 तसर्वोपपन्नरहितमित्यापरासमल्लशार्चनकम्पान्नस्य ॥ तयाचमुनि ॥ यतोबाधोनिषिद्धि अभ्याप्यमनसासेहेति ॥ तयाचमिहाशार्चोत्पुष्क
 म् ॥ यपरमपमस्रिक्मर्षशाब्जमितिषास्मिद्धुनिर्बर्तकत्वादिति ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धान्तपरिज्ञानादेवस्वतुः। द्वैभावेन जगन्मूलान्वेषिणावादिनां ब्रह्माख्ये सर्वान्तयात्मकमायाशब्दो ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानिविधाः कल्पना प्रवृत्ता इत्या
 इ ॥ शातद्वेतिद्वाभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णायस्वस्वबुद्धानुसारेण सिद्धिर्नाशोदात्तकल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वैर्द्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
 र्णातद्विद्यात्मनि निर्वाणवाचसदृआत्मन्येवास्तेति परेणाव्ययः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पञ्चमादिभूमिकाजयाज्जाग्रदवस्थयोपि सुषुप्तमहवस्थितः ॥ ६ ॥ अवेदनाखियद्वेष्यत्वननुसंवातान् ॥ ७ ॥
 अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयाश्चिदनीयम् ॥ अमुखदुःखम् ॥ मध्यमतदुःमयसाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातः सर्वेषां भुवनत्रयपल्लुनासारो येन अतएव श्रीम
 त्स्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभामानपदसाधनमिरतिशयमुत्सन्नमस्तत्रात्मनः ॥ अतएव चासमतात्सीनपुष्टमद्वल्यस्य तदशोयः शशाक पूर्णाचद्रत्नात्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतावचिदाभासेस्सन्दृष्टसमसमात्मनि ॥ समप्रशक्तित्वचित्तव्रसेतिकलिताभिधे ॥ २ ॥ निर्णयिकेचिच्छुन्यत्वं केचिद्दिज्ञानमात्रताम् ॥
 केचिदीश्वररूपत्वं विवदते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महाभौनी भवानय ॥ निर्वाणवाज्जिर्मननः क्षीणचित्तः प्रशान्तधीः ॥ ४ ॥
 आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकाध्वविधेरोपमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरु कर्माणि राघव ॥
 अंतःसर्वपरित्यागीवहिः कुरु यथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरंदुःखं चित्तासत्तापरं सुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मन यद्वयमवेदनात् ॥ ७ ॥
 दृष्टारभ्य मरम्यं वास्येषं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न क्वमध्यमम् ॥ एता
 वतात्मयत्नेन दुःखांतो नंत आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमद्वलशशांकवदंतरेव श्रीमद्रसाधनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवल्लु
 सारः कुर्वन्नामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुयैस्यैर्योपायकथनं नाम पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
 ॥ १२५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः कियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्धानि भूमिकां

प्रतियोगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च भवेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्व्योपनीतं व्यवहारं कुरुते ॥ प्रतिविषयेष्टायाभिधनस्य स्वकर्मत्वं परधर्मीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
 नि० पू० पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासकमलक्षणे ॥ अतरलेष्टवैभोगास्ततो जन्मतरजयः ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
 पुनस्त्याज्य कर्माणि राघवे नित्यतुर्भूमिकाच्छ्रद्धां मप्रतिपंचमादिभूमिकास्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्संपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिकाविभागज्ञानादयतद्वैक्षणानितदभ्या
 सक्रमचपृच्छति ॥ सप्तानामिति ॥ भूमिकां प्रतिपत्तिभूमिकेत्यो गिनः कीदृशानि चिद्धानि भवति ॥ वीर्यायाप्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाद्विद्वच्चनस्याभ्यधीभावस्थबा आचर्यक
 त्वात्तदकरणादस्य ॥ १ ॥

पृथग्भूमिकाभ्यासकर्मकथयिष्यन्मसिष्ठसहपिकाशेषमवतिशामाधिकारिभ्याहत्तरायिनुतीविभज्यमपोलक्षणमेवाकिमतिजायते ॥ पटस्तथेति ॥ पुमान्वेदमार्गस्य पुठ
 प ॥ २ ॥ तत्रादौरागादिराशेषरितबृद्धन्वत्तस्यलक्षणमाह ॥ कियदिति ॥ तत्प्रथमविषययुक्त्यत्वेनप्रसिद्धनिर्वाणकियन्नाम ॥ मभोगराणिर्णान्द्रुमात्रमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गप्रयत्नासर्वतिरश्चमरस्य ॥ यथाहु ॥ अथिवेश्वरनेयुभ्योगालत्तस्यबालति ननुनिर्धयमोक्षकथाधिरविर्गोनमदति ॥ इतिपुन्यकरेणानिधित्यकर्तव्यस्यनित्यनिमित्तिकक
 म्यकमजातस्य कसा ॥ १ ॥ निवृत्तस्यमिष्यद्विदितेदुविषयकणधियुंनर्दोर्दोभ्यमाह ॥ वलति ॥ यथायदोराणकोटिभि मध्यद्वयवर्नद्ववानलकथनादिभिभ्यास्त्यतश्चल
 पुरावराणद्वयदरेविद्वराकुम्पोर्वादीवलागमक्यतरापरिणयकमयेक्षित्येवात्र भवेरा पुनर्निर्गमभ्यासस्येयास्तद्वत्सम्बेधानांयदुमुखमवेशपुनर्निर्गमनलक्षण
 मीमन्मनमतकभिरवयुमात्रिवेकीजायतदस्य ॥ अथवाक्षाराणस्यमहोर्कर्मपीथाययाअनेकस कठच्छिद्रेयविरयनिर्गमपिक्षाराणवरसमेवास्वादयतीतमेवद्रुमन्मना
 नाआपत्तयनधीगाण्यवरजानानि अत्रकर्मनेनुषलयो क्षाराक्षीराणवर्षयाम्पटनावसेतदुभयपद्वत्लक्षणच्छिद्रेपीथमपदेशीररसमात्साधक्षारास्तीररसस्यविवेकिनीपू
 लान्द्रासन्तानायतद्वर्त्तवोपिप्रतिपदयसनेवबहुमप्यमानोत्रकजम्भानामनेगान्यादयत्थात्साक्षरसमात्साधिवेकीर्तासक्तोआयतदस्य ॥ अथवाअन्योत्सादन
 श्रवसिपुउवाच ॥ प्रवृत्तश्चनित्तश्चमवतिदिविषयुमान् ॥ स्वगापवर्गोन्मुखयो भृणुलक्षणमेतयो ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाण
 वरमस्यतिरेवमे ॥ इतिवृत्तव्यकनाय सप्रवृत्तइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलानवयुगान्छिद्रकमयीवाजवशवत् ॥ अनेकजन्मनामनेविवेकी
 जायतपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालममेतया ॥ किंकमस्मिभयुपितौर्दितैरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिरायनिर्मुक्तकिंस्या
 द्विश्रमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनिवृत्तइतिस्मृत ॥ ६ ॥

यदेवाहुरे समुद्रमयनेकियमाणययामयावृताभारस्यकृमगतस्यभावन समस्तपुत्रनाभाराहत्लादतर्हिअथममानचलणायपुणस्यच्छिद्रेकमयममममृतमुत्पद्यतेइत्यास्तादने
 नवरासार्वदत्तापराशनेकयान्तभवेरश्वदिर्गमनजम्भानामनेअतर्हिहोर्वायैवप्रथममकृतमुत्पन्नतपैवतद्वासाधक्षीरायुजद्विकिर्नजायतेतद्वयमुमुक्षुरपिप्रवणोपायेन
 बहिर्मननतिदिभ्यासनाभ्यामनश्चम्रालासतश्चविशेषकापमवृत्त पुमानेकजम्भान्यासवशादतोअतरेषवहिअनणवसेरासाक्षाद्विवेकेननिरतिरायानदमात्सावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथावृत्तयोत्प्रेक्षयार्पुणस्युपस्यच्छिद्रमप्यवर्तनाराशिवोर्कर्मस्यार्थवशाथापनभूतपापवरोसतियथापुरतोनिगमनेपयश्चान्वित्यर्तनेनपैवच्छिद्रावस्थानेवानकथयिष्यतीतिस्त
 यथाक्तनभयसागरपरित्यज्यमभवानरमन्निविद्धस्रोतीहस्यनकायिष्यतीति ॥ तथाहि ॥ प्राक्नेजम्भनिजाराभरणाद्विदुत्वरपरराभाद्विनिवात्स्याद्विदुत्वरसततिर्मेभ्यवर्तनित्या
 ननाहरेणमभयसागरद्वत्तमिदं ॥ दस्यदुत्वरमयानामनेकेयजम्भानासनेपुमाकुञ्जिभ्यतरपुण्यपरिपाकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविषवेकोस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विषयादिच्छायावस्थितिव्यवस्थाअसाराविषयानिस्तुवर्हना ॥ ययुर्पितैर्नुचितपरिणामै ॥ ५ ॥ कियामयुक्तैरतेशयैल्यस्यामिविकतिसत्कारैर्भिर्मुसकूटस्यमि
 त्यय ॥ इतिविषयायतद्वत्तयपारर्नायनिर्निश्चयमाह ॥ ६ ॥

[illegible]

१ कर्मणाभिनिपक्षद्वयचनपाटितस्तस्यत्यतोपायः सर्वत्रावलम्ब्यापि विसर्गगतत्वाद्द्व्यारणाय ॥ यद्विदुधारणाध्यानकमणसाध्यमसमाधनासाधनयमानयमानसनिपाणानमस्याहारैः सहधारणाध्यानेकर्मणाप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठः कल्प्यतेतद्द्वैतसर्वसर्गगतमितिमाति ॥ धाराणाध्यानेकर्मणाप्यस्येतिमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपादकभाषासंबन्धः पृष्ठवर्त्यः ॥

बहिर्लोकमपदानुसरेणवसतिव्रतमपि ॥ अनेनययमभूमिकायायेवनेपायतीर्निततादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहृत्स्पष्टपरमालयर्ष्यमाणसाभावानितरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सखानाभिमतमास्त्रहृत्स्पष्टमेपासमापनानिरासनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एषद्वितीयभूमिकर्ताअनयनस्फूर्तीयभूमिकाप्रशमाह ॥ अससनेति ॥ नतस्फूर्तीयाभूमिकपदतिववि
 यति ॥ ११ ॥ यथाबहिरिच्छोक्तहृदययथायोगेपूषभूमिकाहृदयानुसार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामवासाधिशेषबाहुन्येनसमाप्यभ्यासादिबह्वाह्वनवासाविहारेण ॥ २२ ॥ नमपि
 नयसाहृदयानकालेपूषभूमिकाहृदययानुवृत्तिरप्यावश्यकीतिदशयति ॥ अभ्यासाविति ॥ २३ ॥ असगुह्यसोभ्यनमर्षाकविभय्यप्याप्य ॥ स्फूर्तीयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमात्स्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ बहिरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशायगुरुसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहृत्स्पष्टमशेषेणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससुगाभिधामन्यावर्तियायोगभूमिकाम् ॥ तत पतत्यसौकात पुष्पश्यामि
 वामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छालवक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरथ्यात्मकयनकर्म ॥ २० ॥ ससारनिन्दकस्तद्वै
 राग्यकरणकर्म ॥ शिखगप्यासमासीनोजरयत्यपुरातनम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमशोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतिनातिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासास्त्रिपुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिप्रसीदति ॥ २३ ॥ वर्तयामु
 निकांप्राप्यबुधानुभवतिस्वयम् ॥ द्विचकारमससंगतस्यभेदमिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंग सामान्य श्रेष्ठएवच ॥ नाहकतानमा
 क्ताश्चनवाप्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमयैपुसामान्यासंगतामकम् ॥ प्राक्कर्मानिमित्तसर्वमन्वराधीनमवच ॥ २६ ॥ सुखवाच
 दिबाहुत्वंकेवाश्रमनकट्वत्वा ॥ भोगाभोगमहारागा सपट परमापट ॥ २७ ॥ विरोगार्थवन्मयोगाआधयोप्याधयोधिय ॥ काल क
 वलनापुक्तसवभावाननारतम् ॥ २८ ॥ अनास्पद्येतिभावानांयद्यद्भावनमार्तरम् ॥ वाप्याप्यलभननस सामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

माप्यभूषभूमिकासाधारण ॥ स्त्रहृत्क्रियाफलयोर्नकानभोकाशेषस्यार्थान् ॥ परक्रियाफलानांवनवाभ्योधाधकभेदस्य ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थेपुटयेष्वस
 अननराशेष्य ॥ सामान्यासंगतमेवदुर्लभकर्तृप्रयत्नयति ॥ पाण्डुर्येतिसाधयति ॥ सुखवाप्याप्यधाणयदिवबाहुत्वाप्यमाप्यसर्वमाकुर्वन्निर्गतकमत्स्यतत्प्रपक्षे ईश्वरत्वन
 यथावच्छालाश्वराधीनमव ॥ बाराहलक्षरयसस्यधामाणिकस्ययोतनाय ॥ २६ ॥ एषाहृदयपिप्रशस्वानुप्यारत्नवैष कर्तेत्यानुशासविकीर्तनार्थकेवनकान्दिदयीत्यर्थ ॥ असत्
 गोपयुकानप्यानप्यानस्याहरेरुपशब्देपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इयमनारस्यापिअव्यादिबाहुत्वाभ्येनवाक्यार्थानासकस्तीयासंगसुखापनान्यत्येत्याह ॥
 बाक्यार्थेति ॥ २९ ॥

अयंचासंलग्नः पूर्वभूमिकयोरेवससंगद्युपधैः सम्भग्नभ्यसनीयइत्याह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननाभिकानामात्मसविदांययोगेणआवसैनैः ॥ तथाचभगवतोवाहारायणस्यसूत्र
मावृत्तिसकृदुपदेशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तुनिप्रमाणमेयासमावनाद्वयनिरासेनसकृदोदत्तमेवात्मवस्त्विति विभ्यासमोचतामागतेसति ॥ ३१ ॥ सप्तभ्यंतत्रयपूर्वाच्य
वस्तुनीत्यस्यविशेषणम् ॥ श्रेष्ठसप्तसंगदर्शयति ॥ नाहंकर्ताकिन्वाश्वरूपकर्ता ॥ ममप्राकृतमिदानीकिंयमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतत्त्वतियोग्यादि
विकल्परथाद्यैवेदनामपिदूरतरेकत्वायन्मौनमासनमितिरेषात्त्वयः ॥ ३२ ॥ मौनवाक्यनश्वश्रुतादिषेष्टाशून्यनिदिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत्रआसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वल्लैकरस्यविलीनचित्तहस्यात्मकमासितभतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसमभ्यः ॥ ३४ ॥ यतआसितभास

अनेनकमयोगेनसंयोगेनमहात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामंतःप्रयोगेणात्मसंविदाम् ॥ ३८ ॥ पौरुषेणप्रयत्नेनसंतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवद्वस्तुभ्यागतैस्फुटताहदम् ॥ ३९ ॥ संसारबुद्धिधेःपारेसारेपरमकारणे ॥ नाहंकर्तेश्वरःकर्ताकर्मवाप्राकृतंमम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरेनतमितिशब्दार्थभावनाम् ॥ यन्मौनमासनंशांततच्छ्रेष्ठासंगडच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्नवहिनार्धोनोर्ध्वनाशाशुनांवरं ॥ नपदार्थ
नापदार्थनजडेनचचेतने ॥ ३४ ॥ आसितंभासनंशांतमभासनंमसासमम् ॥ अनयंतमजकांततच्छ्रेष्ठासंगडच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरःसत्कार्यामलपल्लवः ॥ चित्तनालाप्रसंलीनोविभ्रकंटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मोरुहोतर्विचारकंविकासितः ॥ फलंफ
लत्वसंसंगातृतीयाभूमिकामिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायादिदृशुद्धानांसंचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेनप्रथमोदेतिभूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिःप्रोदितमात्रातैरमृतांकुरिकेवसा ॥ विवेकेनांबुसेकेनरक्षयापाल्याप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नैत्यप्रकाशचिद्रूपम् ॥ आभासप्रकाशाकारशून्यम् ॥ ३५ ॥ सत्वायंसमाधिसहाचारोपबृंहितविवेकस्यफलमिति वस्तुं विवेकं पद्यत्वेन ह्रपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणि नि
ष्कामकर्माणि उपासनगुरुभूषाश्रवणादीन्येव पल्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाप्रसंलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविभ्रकटकैः संकटो निबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंगएववृ
त्तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवनेकजन्मसंचितसुकृतपरिपाकैरेहिकपुण्यसचयैश्चैवादकुरिताचेत्सैवससंगमादिनामहतायत्नेनरक्षणियासाचेदक्षि
ताअनायासेनैवद्वितीयादिभूमिकाः सैतस्यंतीति त्रैवयल्याधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विदुद्धानांतत्त्वविदांसमवायाद्दानमानभजनाद्युपायैर्मलनात् ॥ ३८ ॥ समवेत
सैः किकार्थतदाह ॥ भूमिरिति ॥ यतसैर्विशुद्धैः साशुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदच्युन्मुखतयाप्रोदिताभेधैरकुरिताभूमिरिवमतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेनांबुसेकेनयथाअ
मृताअमलनाभवतितद्व्यावर्धनीयाहुश्चदस्यादिविवधनिवारणयत्नेनपालनीयाचेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एषा शुभमस्तु ॥ अथ लक्षणं रात्र्यादि लक्षणं तत्रैव रोचयमानं प्रथमं कुरीतो ह्यसति मेवाशुचि चारेणोदयमभिर्हृदयमेत ॥ १० ॥ एकौ शोधिर्भाषितोऽन्या उत्स
 रभादिभ्यस्तयमवसाधयिष्यतीत्याह ॥ एषमि ॥ १ ॥ सोपायधर्मात्तत्तुतीयशुभिकोसकलामुपसहृति ॥ अथेति ॥ ११ ॥ वसगादन्तराले मुहुरुदययाराम पूच्छति ॥ मू
 हस्यति ॥ आभिजात्याद्यधिकारिद्विशेषणहीनस्याभ्यात्मकयाविमुहस्यकामभोगाद्येवमवस्यस्यपुनस्यद्योपायात्तरेणमाक्षोतिमान्बन्धनिपथमभ्यर्थ ॥ १२ ॥ आद्यभू
 मिनाभ्यभ्यस्यतान्तरयाभावदेकद्विभ्यारिक्कद्वारायाभ्यस्यकर्मस्यगतिरिति द्वितीयस्य ॥ १३ ॥ आद्यमभ्यस्योत्तरमाह ॥ मूहस्यत्याहिसार्धद्वयेन ॥ काकनालीययोग
 येनां शोनाह्नस्यपाविचारेणोदयं येत् ॥ तमेवानुदिनयत्नान् रुषीवल्लङ्घनं कुरम् ॥ १४ ॥ एषा हि परिश्रमं तारन्यासां प्रसवेकम् ॥ द्विती
 यां शुभिकया क्ता तृतीयां प्राप्नुयात्तत् ॥ १५ ॥ श्रेष्ठाससगाताद्ये पादतीयाशुभिकात्रादि ॥ प्रवतिषोऽभिज्ञता शेषस्यत्यकलन पुमान् ॥ १६ ॥
 श्रीराम उवाच ॥ ॥ मूहस्यासकृत्तात्पर्यस्य प्रवृत्तस्यावमस्य ॥ अप्राप्तयोगिसगस्य कथमुत्तरणमवेत् ॥ १७ ॥ एकामयद्वितीयां वा
 तयां च तृतीयां ॥ आहृतस्य मृतस्याप्यकीदृशी भगवन्गति ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मूहस्याकृद्दापस्य तावत्सुखतिरातता ॥ या
 वज्जन्मातरशर्तं काकतार्त्तययोगत ॥ १९ ॥ अथवा साधुसंगस्य वैराग्यनाभ्युदेति हि ॥ वैराग्यभ्युदितं जतोरवश्यं शुभिकोदय ॥ २० ॥
 ततो न भवति ससार इति शास्त्राय समग्र ॥ योगशुभिकयोक्तां जतिवितस्य शरीरिण ॥ २१ ॥ शुभिकोशानुसारं क्षीयते पूर्ववृद्धकृतम् ॥
 तत सुखविमाने धृतोऽप्यल्लोपुत्तु ॥ २२ ॥ मेरुपवनकुञ्जपुरमन्तेरमणीसख ॥ तत सुकृतसमरिदुष्कृतचपुराकृते ॥ २३ ॥ भोगजालेप
 रिह्याणजयितया गिनो मुवि ॥ शुचिनां श्रीमता गेहेऽनुगुणवर्तासताम् ॥ २४ ॥ जनिव्यायोगमन्वेते सेवते योगवासिता ॥ तत्र प्रागभावा
 नाभ्यस्तयागशुभिकमनुधा ॥ स्मृत्वापरिपतसुचैरुत्तरशुभिकाक्रमम् ॥ २५ ॥

तत्सर्वशरीरवशात्पुसगत्यावर्धेताम्यथावन्नाभ्युदेति तरेणमथ ॥ २६ ॥ ११ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगशुभिकयेत्यदिना ॥ २७ ॥ १२ ॥ मुहुराश्यानुसारेण रम
 न्दस्य पादस्य ॥ इत्युत्तरवर्तिभान् नानुवाह ॥ न हिनस्यनरकाविभोगोलि मर्दिकथ्याणक र्त्तयिष्युर्गतिनातगच्छन्तीति भगवद्वचनात् ॥ आनुयुगिकदु
 र्धनामविशारिपानसार्द्धं त्वसहस्रसत्त्याम् ॥ २८ ॥ भोगजाले भुन्यमानोऽसुखतसमारेऽप्युच्छेद्यपरिक्षीणोऽतीत्यमथ ॥ या गिनद्विज्ञात्याख्यायावद्व्यवचनम् ॥ २९ ॥ यो
 गमवति ॥ पृथग्भ्यासनतैर्वाभ्युद्यते सवरोऽपि सद्भिर्भगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिता इति ॥ परित्यक्तारोहति ॥ ३० ॥

- १ इत आरभ्य सपद्मं यतः सार्धं श्लोकद्वयस्थाने पुलाकारेऽप्युपाजयत्यल्लोपयतः सधुहस्यारिक्कद्वारापस्यनावस्यति रातना ॥ यावज्जन्मतिरातेनोचितपथमाप्तम् ॥
- २ ॥ अथवा साधुसंगस्य काकनालीययोगत ॥ ससारस्य पराधमार्गद्वाराभ्युदेति हि ॥ १ ॥ पैराभ्युदयेऽनन्तरं चरय शुभिकोदय इति ॥ अन्तयोर्नभ्योऽनूल्लि
 खितपाठपद्धतीकादनुगुणद्विभाति ॥

दप्रयोत्तरमुक्ताप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकाञ्चितयन्मियादिता ॥ आद्यभूमिकाप्रयोजनपल्लवप्रदन्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणप्रसिद्धजाप्रसाभ्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ निमित्तातरमप्याह ॥ उद्देशीति ॥ आर्यातापूज्यताप्रयोजकसद्वृणोत्कर्षः ॥ यादृशेति ॥ यथादाचरतिश्रेष्ठतिन्यायादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तामेवार्थना मनार्थजनव्याताप्रथमलक्षयति ॥ कर्त्तव्यमिति ॥ कामपर्यामम् ॥ सर्वानित्यनैमित्तिककर्मव्यर्थः ॥ ५४ ॥ यथाचारद्वाराचारानुसारितवापियथाशास्त्रम् ॥ तत्रापियथाचित्तस्यचित्तयल्लप्रसीदतिपश्चात्तप्यतेतदशमेव ॥ व्यग्रहारलौकिककर्मणि ॥ ५५ ॥ तदेवायल्लप्रथमभूमिकायाशुभेच्छायाभकुरितम् ॥ द्वितीयभूमिकायाश्रवणादिप्रत्ययाविकारसिद्धिः ॥ तृतीयभूमिकायाचित्तैकाग्र्यफलेनफलितमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ तत्रातरालेयुगानानैक्यकर्मनानुष्ठानक्षौण्णपापानाकर्षणापितुलोकोविषयादेवलोकादस्यादिश्रुतिमसिद्धेदेवलोकादिभोगेषुभक्तकल्याणितसद्भासनासंभृतत्वान्काम्यकर्मानुष्ठानानामिवरागादिदुर्वर्तनसम्भरणेनावपातेहेतुरित्याराधनम् ॥ आर्यातायामिति ॥ ५७ ॥

भूमिकाञ्चितयल्लेतराजप्रदितिस्मृतम् ॥ यथावद्देदुबुद्धेदंतज्जाप्रदितिहस्यते ॥ ५२ ॥ उद्देश्योगुणयुक्तानामन्नेकवलमार्थता ॥ यानिहृष्टाभूद्वर्जानामभ्युदेतिमुमुक्षुता ॥ ५३ ॥ कर्त्तव्यमाचरन्काममकर्त्तव्यमनाचरन् ॥ तिष्ठतिप्राकृताचारोयःसआर्यइतिस्मृतः ॥ ५४ ॥ प्रथमायामंकरितं द्वितीयायाविकारसितयथाचारंयथाशास्त्रंयथाचित्तंयथास्थितम् ॥ व्यवहारमुपादत्तेयःसआर्यइतिस्मृतः ॥ ५५ ॥ भोगान्भुज्काचिरंकालंयोगवाप्तम् ॥ फलीभूतहतीयायानार्थलंयोगिनोभवत् ॥ ५६ ॥ आर्यातायामृतोयोगीशुभसंकल्पसंभृतान् ॥ भोगान्भुज्काचिरंकालंयोगिज्जायतेपुनः ॥ ५७ ॥ भूमिकाञ्चितयथाभ्यासादज्ञानेक्षयमागते ॥ सम्प्रज्ञानोदयेचित्तपूर्णचंद्रोदयोपमे ॥ ५८ ॥ निर्विभागमनाद्यंतयोगिनोयुक्तचेतसः ॥ समंसर्वप्रपश्यन्तिचतुर्थीभूमिकाभिताः ॥ ५९ ॥ अद्वैतस्यैवमायातद्वैतेप्रशममगते ॥ पश्यन्तिस्वप्नबह्वाकांश्चतुर्थीभूमिकाभिताः ॥ ६० ॥ भूमिकाञ्चितयंजायच्चतुर्थीस्वप्नउच्यते ॥ विच्छिन्नशरदभ्राशिविलयंप्रविलीयते ॥ ६१ ॥

ज्ञानेज्ञानविरोधैतन्नासनाजालेअसभावनाविपरितभावनादोषचक्षयमागतेसितिअत्यूहात्महावाक्यादपरोक्षाखट्टाकारज्ञानोदयेनेसतिमूलाज्ञानक्षयार्थोनिनश्चतुर्थीभूमिकाभितागता सतःसर्वजगत्सममानैकरसप्रथ्यतीतिप्रेषणान्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यावहारिकमत्तयाजगद्भानसाम्याज्जायते ॥ प्रातिभासिकसत्तयातद्भानसाम्यादित्येवमेव ॥ पञ्चमयाभूमिकायासुषुप्तिपदमदन्तिनिर्मिततासाभ्यादर्शयति ॥ विच्छिन्नेति ॥ शुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमोभिभूतसुखरूपमेतीतिश्रुतेसुषुप्तौसर्वविलयप्रसिद्धेरापिप्रातिभासिकचिपुटीपरिशेषस्यापिविलयेनतासाभ्यादितिभावः ॥ विच्छिन्नस्यशरदखट्टस्येकवलाकारमात्रपरोक्षलक्षणां विलयमिवशुद्धचिन्मात्रपरोक्षलक्षणस्यभावप्रविलीयतेप्रविलयेनप्रामोनीत्यर्थः ॥ लीडर्थफलव्यापाराशयोर्गोप्येफलंरास्यविलयशब्देननिष्कष्यानुवादात्तस्यचव्यापाराशप्रतिकर्मत्वात्पुनश्चतीतिक्रियाविशेषणोप्यवाचापिद्वितीया ॥ अवशिष्टव्यापाराशमानप्रविलीयतदितिहतप्रकृत्योच्यतेउदेषपिनीत्येव ॥ ६१ ॥

समाविक्तसातद्वश्ये ॥ सुपुनमिति परीषदाभायसालाम् ॥ ६१ ॥ उदितआधिर्भूतसद्वय ॥ ६२ ॥ सुपुनस्थानपुकीज्ञा-प्रधानपनपुषेतिपुन्युक्तप्रधानपनतासाभ्याद्वात
 स्यादुपपन्नराधेस्ताशयेनाह ॥ सुपुनमिति ॥ आनद्वयसासनरभुनितिपुनिसिद्धांतर्मुखस्थानरासाद्वयसाभ्यादपिनित्याभेदत्याराधेनाह ॥ अतमु-वतयति ॥ ६३ ॥ विधासन
 अत्यदालिचसत्तापुन्यपनद्वयत सनित्यर्थ ॥ ६४ ॥ उक्तसुपुनमपेक्षयुगाभिधानाम् ॥ तदुपपत्त्याह ॥ यथेत्यादिना ॥ ६५ ॥ द्वैतवैक्यस्यस्यापिसंख्यांतरव्यावृत्तकस
 प्यासातनुभाषार्थत ॥ तस्यात्मिकद्वयपयपित्तसंदेहभोरमाह ॥ निर्दयितिति ॥ भिद्योद्वयपयपिच्छिपयोसर्वसरायादभिभूतेरितिभाव ॥ ६६ ॥ अनिर्वाणमारभ्य
 तयात्तापानिनामुक्त ॥ यथाधिपदीय-अनुपसृष्टाणचिनज्वलनीनिर्निवाणाऽज्जगत्सभावेनान्तवद्विषय ॥ ६७ ॥ अनाद्वयानद्वयभावेनत्वतर्हिअपुण ॥ तस्याद्वि
 मतावशेषावाक्तेपचर्माभूमिकानात ॥ पंचर्माभूमिकामेत्यसुपुनपदनाभिकाम् ॥ ६८ ॥ शांताशेषविशेषांशस्तिष्ठत्यद्वैतमानत्रके ॥ न
 लिखद्वैतनिभासमुदितोत प्रमुद्ववान् ॥ ६९ ॥ सुपुनमपनएवाक्तेपचर्माभूमिकामित ॥ अतर्मु-वतयातिपुन्यद्विद्वत्तिपरोपिसन् ॥ ७० ॥
 परिशाततयानित्यनिद्रालुदिवलस्यते ॥ कुवन्नाभ्यासमेतस्याभूमिकायाविवसान ॥ ७१ ॥ पृथितुयाभिधामन्यां क्रमाक्रमतिभूमि
 याम् ॥ यन्नानामनसद्रूपानाहनाप्यनहरति ॥ ७२ ॥ केवलस्वीणमननमात्तद्वैतेक्यनिर्गत ॥ निर्दयि-शांतसदेहोजीविभुक्तोविभाव
 न ॥ ७३ ॥ अनिवाणोपिनिवाणश्चिवटीपइवस्थित ॥ अतश्चून्योयहिश्चून्यश्चून्य कुमइवावर ॥ ७४ ॥ अत पूर्णोयहि पूण-पूर्णकुम
 इवाणव ॥ किंचिद्वैद्वपसपन्नस्त्वयैपनकिंचन ॥ ७५ ॥ पृष्टाभूम्यामसौस्थित्वासमर्माभूमिमाशुयात् ॥ विदेहमुक्ततानुत्तासमर्मायो
 नभूमिपरा ॥ ७६ ॥ अगम्यावचनमांशांतासामीमाभवभूमिपु ॥ काश्चित्साशिवमित्युक्तोश्चिद्वद्वेत्तुदाहता ॥ ७७ ॥ कैश्चित्कृतिपुमा
 वविवेपइतिभाविता ॥ अन्येरेप्यन्ययानानामेदरात्मविकल्पिते ॥ ७८ ॥ नित्यमव्यपदंस्यापिकयषिटुपद्वि-स्यते ॥ सवैताभूमिकाप्रो
 ताभयानवरपुदह ॥ ७९ ॥

नीपठयस्यसत्ताद्वयापाकाप्यपसिद्धतेनकाश्चिद्वैद्वेणपरमाभयकोषेणसपन्न ॥ वातवद्व्यानिर्वातसिद्धत्वात्नार्कचनसपन्न ॥ ८० ॥ समर्माभूमिकपारिषीकावैसैयपु
 न्तेनिसमर्मासापरीक्षादिपय-स्यान्तर्जीवतामितिप्रागुक्तेष्य ॥ ८० ॥ दृष्टव्यामगम्यायोगिमानसतुर्गवकमभ्येत्यर्थ ॥ यथजीवत समर्माभूमिकेक्यनतालीनियोगिमानसा
 नुमद्वयमपनधिरूपानात्तीतिचमिरव्यय ॥ सासीनामभभूमिपिच्छितिरस्याभाषभूमिपव्यपातसीमात्योक्तविरोधापत्ते ॥ आसाभय्यामपयोगेनेत्युत्तरभाष्यसनीयत्वोक्तिविरो
 धाद्य ॥ शिवमिद्वैद्वेकता ॥ शिवमर्द्धनयुर्ध्वमभ्यन्तरमिभुत्यनुरोधादितिभाव ॥ ब्रह्मेतिषेवातिभि ॥ ८१ ॥ एकजिपुसोर्भाव-अभिचित्कालस्थितिलस्यविदेकद्वैतसांख्ययो
 गिभि ॥ अर्च्योविमिसाततभादेवपुद्वैद्वैरादिभि-स्थगोत्रासुदेवोदेवपुद्वैतानुपपन्नद्वैतमित्यादिसत्त्वपुद्वैतानुसारिद्विकल्पिनिर्नाभेरेवपुद्वैतसांख्ययाजाजिते
 त्यर्थ ॥ ८२ ॥ पारिषदसाभयमभ्यन्तरेकपुन्यपरिषदोतमाह ॥ नित्यमिति ॥ कर्पाश्चद्वान्त्यापार-क्षणपुन्यादेरित्यर्थ ॥ ८३ ॥

पदवैराग्यादप्येस्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिष्याम्यधिकच्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्ययासादासमरोयुक्तामहद्भादशना
 भ्यासनाशसम्यक्तिलद्वनी ॥ अलुसाकिततस्तत्राह ॥ साचेदिति ॥ ७५ ॥ तथैताभूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधनिर्नैकापि भूमिका जेतुं शक्येत्यर्थः ॥ ७६ ॥ सायावन्न विजिता
 तावत्साकतास्तु दुद्रतासार्किकसपट्टपास्यपिसमरभूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसुगटसमर्थो योद्धेत्यर्थः ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कथैवारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेद्वेति ॥
 विविधैर्न्यथावनरोकमोदायुह्यासकरणशीला ॥ भक्तानां दिवाण्यवेषा कोपनाः कलभा शावकायस्याः ॥ रसनाकलभाणिर्णामधुरहृत्सिद्धाधनयस्याः ॥ ७९ ॥ प्रत्यतौदतौ
 दर्शयति ॥ कर्मणि ॥ कर्मभुग्भानुगृहपम् ॥ मदधत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येयोज्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागीकरिणी ॥ जीवसचयान्प्राणिनाकथाम् ॥ ८२ ॥ आश
 आसामभ्यासयोगेन नदुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोम्भतामृदुमंथराचरिणी ॥ ८३ ॥ करिणी विग्रहव्यग्रामहादशनशीसिनी ॥ सा
 चेद्विहस्यते नूनमनंतानयं करिणी ॥ ८४ ॥ तदेतास्तुसमग्रास्तुभूमिकास्तुनरोजयो ॥ करिणीमदमत्तासायावन्न विजितौजसा ॥ ८५ ॥
 कोनामसुगटलावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्चतारणभूमयः ॥ ८६ ॥ कथं निहन्यते चैषा
 कथैवारमते चिरम् ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रामेच्छानामकरिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ८७ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधो ह्यासका
 रिणी ॥ मत्तं द्विप्रोथकलभारसनाकलभाणि ॥ ८८ ॥ मनोगहनसंलीना कर्मदंतद्वयान्विता ॥ मदोस्यावासनाव्यूहः सर्वतः प्रसरद्वपुः
 ॥ ८९ ॥ संसारदृष्टयो रमतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यन्नानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ९० ॥ इच्छानागिनिहंत्ये प्राकपणान् जीवसंच
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तसंकलयो भावनं स्पृहा ॥ ९१ ॥ इत्यादिनिवहोनाशमस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनाशवारखेण प्रसृता भवहे
 लया ॥ ९२ ॥ नागीसर्वात्मिका मोतामिच्छां सर्वात्मना जयेत् ॥ यावद्वस्ति दमिष्येवमियमंतर्विजृम्भते ॥ ९३ ॥ तावदुग्राकुसंसारमहावि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदं मस्त्वितियन्मनः ॥ ९४ ॥ अस्त्यतु पशुमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्विच्छानि रिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ९५ ॥ तैलवैदुरिवादशी विश्राम्यस्तु प्रदेशाक् ॥ असंवेदनमन्त्रिणो देवीच्छा भवांकुरः ॥ ९६ ॥

यकोरागश्चित्तकोशगतदृष्टिर्वैविध्यप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निहन्त्येति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकांत सर्वभोग्योचराम् ॥ सर्वात्मिना सर्वथा
 सर्वमहभवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हि नित्यलब्धात्मरूपतया भावितेच्छा भवति किं विदमित्यलब्धतया दृष्टेन्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ ससारमहाविषविषूचिका रूपा नृणां ता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुकल्प्यते ॥ ८५ ॥ नृणैव संसारस्तस्मात्प्राप्तमोक्षो भवति ॥ कथं नृणां भवति ॥ कथं नृणां भवति ॥ कथं नृणां भवति ॥ कथं नृणां भवति ॥ कथं नृणां भवति ॥
 मन्त्रिणे चित्तश्रुत्याचार्याद्युपदेशावक्ष्यपत्रे जलविदुरिव न स भिलष्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने आदौ तैलवैदुरिव सर्वभिलष्यते ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 नुक्लेशस्त्वच्छातकारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेर्नृण्ये उद्विग्नस्य च्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छा रूपा भवांकुरः ॥ सवेदने विषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेणोदेति ॥ ८७ ॥

भवागभ्युदितप्यसवेदन ॥ अथौनच्छतप्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिनाभ्याम ॥ दीनताभोगकापण्यम् ॥ असवेदनस्वरूपभ्युत्पत्त्यति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुष्ठु असवेदनस्तसवेदनतद्गुणं
 छातिरा ॥ १५ ॥ यत्नवत्याहारपदभ्यधितस्तस्तत्सुर्व्यातिर्भ्याधारतयाभासनम् ॥ ८९ ॥ तन्नाभ्यासकालेसावधानताद्वयविरपाककालेत्सवधानविनिर्मुक्तसुष्ठुमिमरणावस्थयोरिव
 स्वरूपवचनद्वयाराधेनाह ॥ अवधानति ॥ तावन्प्रकारिणीमिच्छाभर्त्सापत्याहारलक्षणोदविशेनाकृष्यनिपृच्छनवधीतेति सर्वार्थभोगुभ्यस्तुकि ॥ ९० ॥ ननुमाकृष्यना
 त्यागारम्भमुक्तिरित्यङ्गास्तथाकमिरानीमिच्छात्यागाद्विप्रकथमुप्युत्तभाह ॥ इदमेतन्नि ॥ सर्वेगचित्तपावनविषयानुसधानलक्षणकल्पनाफलावस्थेयमिति कल्पनमाहुर्
 त्वय ॥ भावनस्याणम् ॥ ९१ ॥ सकल्पएवसर्वानप्यभुलमिनिप्रधानकर्मानामप्यप्यमेवार्थाभिप्रायइत्याराधेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथनार्हस्यतिसकल्पपदयोरप्यायानभाह ॥
 तपति ॥ ९२ ॥ सकल्पभवननुभूतमपि भाष्यतइति विशेषव्याख्यात्त्वमिभूमिकाकलसुति ॥ इत्येतेन कश्चिद्विशेषद्वयभेदोपपन्नसितइत्याराधेनाह ॥ अनुभूतामिति ॥ ९३ ॥ इवा
 मनागभ्युदितवेच्छादृष्टतप्यानयकारिणी ॥ असवेदनशेषेण विवप्येवाकुरावली ॥ ८८ ॥ इच्छाविच्छुरितो जीवो विजडातिनीनताम् ॥
 स्वसवेदनयन्नसुतृण्याभिवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानविनिर्मुक्तसुभंशवशतयया ॥ तौ प्रत्याहारवद्विशेनेच्छान्तर्सीनियच्छत ॥ ९० ॥
 इदमेतत्त्वितिसवेगमाहु कल्पनमुत्तमा ॥ अयंस्याभावनयत्तकल्पनात्यागाउच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविधिसकल्पशिवमस्मरणविहु ॥
 तन्नागानुभूतवनानुभूतचमाव्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतांस्मूर्तिविसृत्त्यकापुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगृह्णन्ति पुनश्चामति ॥ ९३ ॥
 उच्यथाहुर्वैरान्यपनवकश्चिच्छृणोति तत् ॥ असकल्पप्रश्रयेय सकिमतन्माव्यते ॥ ९४ ॥ किलतृण्यास्त्येतेन वतत्तदप्राप्यते परम् ॥
 परमयवसाधान्यमपिरामल्लणायते ॥ ९५ ॥ गम्यदेशे कतिपयस्य यथापांयस्य पादयो ॥ स्मदो विगतसकल्पस्तथास्पष्टस्वकर्मसु ॥ ९६ ॥
 यद्वुनान्वकिमुक्तेन सक्षेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोपपदकावोविभुक्ता ॥ ९७ ॥

भीषणकार्त्तिकार्त्तिसहस्रजनानां प्रपयसकल्पत्यागिनामोक्तेन सित्प्यतीति तस्यागप्राप्तयकार्त्तइति सप्तपदासिधौ प्रवेशाह स्वमाकोरोनापि द्वाकारिभ्यन्नाह ॥ कर्त्तव्यं वा
 हुति ॥ विदोमिदं स्वराण्यनुयुनराकोशामि ॥ इयं कियमाभ्यभ्याकोरोपि रद्वसुसप्तयसाहस्यकश्चिदपिजनोनपृणोति ॥ भृणवत्स्वपि च भ्रमणकलावशानादुक्ति ॥ अ
 तदने किमर्थेन भाष्यतन्निष्पृयकृतकल्याणपदाहिति ॥ कियेनेति प्रपयमाधिकारिणां सप्तपदानमनरेणार्थसिद्धिरित्यर्थ ॥ ९४ ॥ तृण्यासर्वव्यापारोपरभेजस्थितेनैव पुसा
 तलादशपरमपरयाप्यते किं छातिर्भोगमसिद्धौ ॥ तथाचमिति ॥ यथापचायविच्छेदकामानिमनसासह बुद्धिभ्यवधिचेदिति तन्माहु परार्थानतिमिति ॥ परमैरुत्पद्यगर्भानमपि साधा
 न्यसुसप्तपमभ्यानरक्षणमनुष्ठानमापयतइत्यर्थ ॥ ९५ ॥ ननु सर्वव्यासकल्पस्यागोद्वैतस्य यथसिद्धेभ्यश्च हारलोपेकयकार्त्तवन्तभाह ॥ गम्येति ॥ यथागतम्यत्त्वयद्वादिदेशार्थ
 कर्त्तव्यमिति चिन्तयति भाष्यस्तथापि यस्याप्राप्येति गतसकल्पप्रपयति क्षणस्योभायतेत्यापोति नोपि विनैव सकल्पप्राप्त्यासर्त्तव्यतादृशरादेवानि विद्व
 त्सकलस्य सप्तमिप्यतीत्यर्थ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

कयादृश्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थाचिद्रूपनित्यसिद्धपरमार्थाचिद्रूपम् ॥ १८ ॥ अवेदन्तादशद्विपरिणत्या अहंममेत्यप्यस्तसर्वभेदविस्मरणमेवजी-
 वन्नस्यैक्यलक्षणयोगविदुर्बलविद ॥ तवियाहु स्वस्योपविद्योगयोगसंज्ञितमिति भगवतातथाप्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्वाक्यमुत्तोलोकसमये च्छमस्यै-
 च्छिकेकविहितानुष्ठानार्थं न नियमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयसमाधिपरश्चेन्माकुरु ॥ १९ ॥ यथासि भोदति ॥ यथा स्थितस्वरूपा भावित्या स्थिते चो-
 चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सात्त्वितिरव सर्वप्रपञ्चनिवृत्तिरूपत्वाच्चालोपदर्शितः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विलसोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वं निष्कप्य
 करतलामलकवदार्थानुपसहरति ॥ अहंममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पदप्रकाशे नि० पू० षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ इह रामस्य विश्रान्तिर्षा-
 रद्वाजोरतुकोत्तमः ॥ लक्षणेनापवादार्थान्तरित्यवोपवर्धते ॥ १ ॥ एतावत्पर्यंतं श्रीवासिष्ठरामसबादश्रावयित्वा रामविश्रान्तिस्मरणसंज्ञिधापितेति शयानदपूर्णात्तन्निश्रान्ति-
 सर्वमेवमजं शांतमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ परान्भूतार्थाचिद्रूपं शांतमास्थयथा सुखम् ॥ १८ ॥ अवेदन् विदुर्योगशांतमास्ति मक्षयम् ॥
 योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वसितो यमाकुरु ॥ १९ ॥ अवेदन् विदुर्योगचित्तक्षयमकृत्रिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तयातिष्ठ यथासि भो
 ॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावनं रामसर्वत्यागइति स्मृतः ॥ भावयच्छब्दतः स्वकार्यकर्मसमाचर
 ॥ १०१ ॥ अहंममेतिसंविदलङ्घ्यः स्वतो विमुच्यते ॥ असंविदन् विमुच्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
 परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ६३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा
 रं पुराणं सकलमनुनिशान्य श्रौरपूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छत्किंचिदत्यस्ववं सामसुखपरिपूर्णाः पूर्णवोधस्थिते सौ ॥ १ ॥
 सखलु परमयोगी विश्ववंपरसुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमाया खिजगदुदयरसानुग्रहा
 णामधीशः ॥ २ ॥

तन्पूर्णभूतं गुरुभावात्मीकिदृष्टत्वात्पितृव्यप्रतिप्रात्यलाभादप्येव श्रवणोक्तकोभरद्वाजः पृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हेगुरो विमलमति श्रीरघुणाकुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि
 नाश्रीवसिष्ठेन दिव्यैर्गुणैर्बुद्धिआश्रकौ रक्तमुपदिष्टपुराणचिन्तनबलादिमहर्षिसंभदायागतज्ञानसारनिशम्यश्रुत्वा अयेपि जिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावतैवोपदेशेन शां-
 तसर्वसंदेहोद्घः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यप्रयुक्तनारतभ्यरहितेन साक्षात्कृतनात्मसुखेन परिपूर्णः सत्पूर्णवोधालेव भूत्वा स्थितस्तद्देति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
 देहमोहनिवृत्त्यनिवृत्तिभ्यामेव रामस्यासिक्तकोनवधायते इति नारायणस्य यतो भवत्प्राप्तस्य च मद्भारमस्तीत्याह सखल्विति ॥ सनित्यसिद्धज्ञानयोगैर्बर्दानादतिरिक्तत्वभावः
 सर्वस्ववशीर्यस्ये शानदस्यादिश्रुतिप्रसिद्धइश्वरोजगत्सत्त्वनायावतीर्णो जगद्गुरुप्रसवलोकांनुमहायज्ञानशालप्रदपदार्थस्यैच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रदत्तः अहं-
 त्वनायज्ञापवमुमुक्षुरत्यन्तरसाधनसंपन्न इति मद्भरतिमिति भावः ॥ २ ॥

मिथ्याद्वैतेन च न वास्तवद्वैत इति रित्यह ॥ नास्तीति ॥ हेवयस्य सखे इति प्रीत्या स बोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्याः यथार्थानि वक्ष्यमाणोपासनां च ॥ विशदो विशुद्धचित्
 तो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाचार्यजायस्य च स्फुटतत्तां शिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपचेत्यादिना ॥ तस्य च अपावसथाः स्वमादिति श्रुतौ जायदपि नि
 देवैतिकीर्तित ॥ १३ ॥ शून्यमूलो मिथ्याभूतज्ञाननिदानः ॥ शून्यताकृपमज्ञानमेव शिखरमयमतीयस्य तथा विधः मध्येषि विदित्करणपृथक् क्रियायुपायेन पर्यालोचने सारस
 तातच्छून्यतया प्राप्तिभासिकमात्रप्रयत्ने ॥ अतस्तत्रानारस्यैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सत्त्वासना विद्यया दर्शनगर्वनगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास
 ना विषयैर्वाधो विषयस्त्रीरभ्यास्य आश्रित्य किमसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालम्बज्ञानकृपस्यालम्बस्य चित्तस्यैव हेतोरवयवमस्य परिग्रहादयः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा
 नास्ति सिद्धं चितः किंचित्कप्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १२ ॥ प्रपंचविषयादृत्तिर्जाग्रन्निद्रेति कीर्ति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्य स्यात्तद्विशयदीपो निरंजनः ॥ १३ ॥ शून्यमूलः प्रपंचो यशून्यता शिखरः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनास्यासन्मनीपि
 णाम् ॥ १४ ॥ अनादिवा सनादोपादसत्त्वे वायमीक्ष्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बद्धविभ्रमः ॥ १५ ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या
 मृतकंदलीम् ॥ संमुखसिक्किमभ्यास्य वासना विषयैरुधः ॥ १६ ॥ जाग्रदेतन्नपति तं ज्ञानालम्बग्रहादयः ॥ न संस्तुपरि सर्वेषां ये निरालम्ब
 संविदः ॥ १७ ॥ तावद्गदालुधाकाररसासंविन्महानदी ॥ न यावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ १८ ॥ प्राङ्गस्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धिमध्ये पितृनास्ति सप्रवृत्तमिदं जगत् ॥ १९ ॥ अविद्या योनयो भेदाः सर्वेर्मा बुद्धद्वय ॥ क्षणमुद्धयगच्छति ज्ञानैकजलधौ ल
 यम् ॥ २० ॥ सुशोतलोदकनदी विदित्वा यविनाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातुकलितसुखम् ॥ २१ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज
 नदाह्लाप्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमि रयूर्भिरविद्या वातसंभवः ॥ २२ ॥ चित्तस्खलनभेदात् शिरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ मम तोलकलितवर्तः
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २३ ॥

यन्निपतिरुपपरितुष्यदायानुतिस्त्रोप्यवस्थानसंति ॥ येषो गिनो निरालम्बस विदस्तेषां सर्वेषामनुभवसिद्धमित्यर्थः ॥ १७ ॥ यावद्ज्ञानांतवत्कालमेव चिन्मया जगद्भूतं रंगविश्वे
 पश्यरोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुत्तरगणप्रार्थनावती ॥ १८ ॥ आद्यतकालासत्त्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव स्वभावैपरीत्या धटनात्त्वमवदन्ते मेयमित्याह ॥ प्राणिति ॥ स्वमस्य दत्त
 मिव दत्तयस्य तत् ॥ १९ ॥ २० ॥ कलितमयुखदुःखयस्मिन्कर्षणित्तया निर्वर्णित ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ २१ ॥ इदानीं भगवादिशिवस्य मज्जननि
 वारं यिष्यन्मज्ञानक्षारसमुद्रत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाह्लाप्य अभिप्राप्य ॥ तस्य महोर्ध्वप्रथमजगदर्शयति ॥ ज्येष्ठद्विति ॥ अविद्याप्रवाहो नादिभ्यानि
 वासनासएव वातसंभवः ॥ २२ ॥ अन्तर्गगान्दरीयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्थतत्त्वद्विषयेषु ये स्खलनभेदास्तेषां भासितः पंक्तिस्तद्देवो रगाद्याश्च प्रकल्पिताः श्रुततरंगादतिशे
 षः ॥ तस्यावर्त्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ २३ ॥

पादोत्तरतोदतिचरणामननुब्रज्यते ॥ ताभ्यामुद्गीतस्यतद्वसनतर-सन्निहित-अनपयातालेभ्यस्तुभुलेमेधरा-केनवाप्यते ॥ एद्गीतपदस्यासमपस्यसमासभ्यावस ॥ २४ ॥
 पारिपुसमुद्रमञ्जनवाद्यस्यकनसानदसमुद्रेमकोत्प्लाव ॥ प्रयातेति ॥ २५ ॥ ससरलितवतिसधराभस्यसत्त्वबोधाद्बोभभगुपगमद्भितिशोकरेणुमोहभारयति ॥ कस्तितवतीति ॥
 अनदिताधिबेकीसमाधत् ॥ २६ ॥ यदापचक्षतेभ्यकमतिपादयति ॥ दूरसर्पपदयमातेत्यादिबोधानादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येषामज्ञानमस्तिताभ्यालाभ्यतिप्रसणो जगदाकारधिव
 भ ॥ २८ ॥ अविचेत-अविबेकी ॥ यतुतत्त्वविरामपिकराधिप्रामोह कथरयप्येतथाह ॥ तस्येति ॥ विद्वन्ममज्ञेयानुकणमाधम् ॥ २९ ॥ अभ्येयानुनमया नेपाभिवि
 पाच्छारात्तनामलपुसपट्टमुद्दिभरनात्सत्तात्प्रातिरिप्याह ॥ तथेति ॥ पयाअसलोकानांजलेपुस्यलमिति सरायोमरस्यलैपुसजलमिति सरायपकायाकिभ्यन्तभेदेभ्यास
 रागदेषावतिप्रादोर्गृहीतसमनतर ॥ ततश्चानथपातालमवेश केनवाप्यते ॥ २४ ॥ प्रशांतामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जमज्ज
 सिफिरेतप्रहस्यराडिवर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तियुतिगत कोवाकस्यकेनकिमागतम् ॥ किनुमज्जसिमायायांपतमात्वभतद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमेव यदात्मतिजगदेतत्त्वचक्षते ॥ ततोन्म कलवातीतोपत्तातविषय-शुचाम् ॥ २७ ॥ बालान्यतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिता-कृतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविवि कोजनश्रोचस्यकस्माच्चप्रद्वयति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्वध
 नम् ॥ २९ ॥ तथसूक्ष्ममिदतत्त्वतिरोहितमविषया ॥ यथास्यत्तेषुलोकानांजलेव्वात्मसुमशाय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय
 जगत् ॥ स्थितयदातदाप्रादिकगतोयोनुरोप्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सखे ॥ आविर्भावतिरोभावास्सस्य
 नानामनीपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वनंकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंभारितामोगपरमेराजगद्गुरुम् ॥ ३३ ॥

तत्त्वविरापोमदस्य ॥ २० ॥ यथापरमावगादिमयजगद्वादीत्यादिधिवेकेषिरोक प्रसन्तिर्नास्तिताभायावयजगद्वादेदुरायात्तीवशेस्वारायेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो
 नट ॥ तन्मन्विपद्वारनात्तलेनतन्माशेआत्मनाराभावादित्यर्थः ॥ २१ ॥ प्रियतयादिद्विशोकप्रसक्ति सप्रियोयद्विससदाननरयत्येव यथसत्ताईनस्थितरुवेत्युभयप्रापितन्मा
 शासिद्वनयोक् इतुस्तीत्यारायेनाह ॥ असतदिति ॥ सस्यानानायाधिकसन्निधेशधिराणाम ॥ २२ ॥ ननुयदिमायिकमेवेद्वारिसस्यानंतीईर्तेद्वज्जाति कोपदीर्घानभायावदु
 राधीनतदस्यभाषतारोच मोहदु-स्वापनयसहस्रानेतस्यस्यकोरेणुलयाह ॥ किंस्ति ॥ सत्यमाधुनिकोनकिभ्यदेनुरस्तिकिंस्वनेक-पूरासिचित पुण्यपापमहस्तिलक्षणजसाह
 पुण्यमपम-पुण्यपापाप्यज्जदुर्गति तस्मादेवायमायिकोरेद्वारिसिद्वोगात्पद्विपताधिष्वपरणमूर्च्छयान्यसहस्रेणुतामुपगच्छति ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभरतरशोच्युपदिष्ट
 पापवप्यादवर्त्तितारोहति अतस्तस्यापक्षपायसमुपेभ्योपासनकुर्वित्याह ॥ तथेति ॥ माकानुपहृदयसमिति सव्यपुनरआमोनेवभ्यमाजार्धनरीभ्यरादिबोयेनतमप ॥ ३१ ॥

अथापिन पच्यतेन क्षीणावितवेति शेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकेतुषु यथापातककर्माचारस्य शुभपतेर्देवस्य प्राणिषु बंधनप्राशाचि श्रवती विविधश्रुत्यादि ममाणपसिद्धताम् ॥ ३४ ॥ सत्यं चित्तपसीदति विशुद्धमिति ॥ ततस्तस्याद्भजनादकृत्रिमाविधैरवाप्यत्वात्सहजाभाविष्यतीति शेषः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ उभासहो यपरमेश्वरमभुञ्चितो च न नीलकण्ठं प्रशांतम् ॥ व्याख्यामुनिर्न्यच्छति श्रुतयोऽतस्तस्य मतसाक्षितमस्य परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्त्वबलाद्वाभ्योहसहस्रैरुद्दामस्य तमससदभापसिद्धाव्याभोहशर्कजित्वा गुरुशास्त्रोपदेशविश्वसतवता मनसा यमस्य तदेदियमनोनिधमनात्मकस्य योगस्याभ्यनयनसुर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुर्द्धादशतमभागमपिसमाधाय समाधिमाश्रित्य तेन तत्सदशेन नतवप्राक्तमोहनबुद्धिरुपायजनीराचिर्धियातुप्रभातमावगच्छतु ॥ ३७ ॥ ननु सत्त्वमार्तुष्ठानैरेव चित्तशुद्धिसिद्धेर्कर्मार्थमेश्वरोपासनतवाह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नन्वाजिजात्यसत्सत्त्वाचारतयः कर्माध्यायनपुरुषप्रयत्नानां प्राक्तनकर्मोपशेषाप्रबल्यया कसाधिततत्त्वधर्मिधानीमीश्वरानुपद्वेषोपेक्ष्यते वाह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणा मनतत्वा दिदानीनपुरुषप्रयत्नानामवधतत्त्वान्नेश्वरानुपद्वेषमंतरेण जयति सिद्धिः ॥ ईश्वरानुपद्वेषाद्वाप्यत्वं दिरुत्तैव प्रागेहिकस्य यत्नप्रबल्यसाधिततत्त्वं हि दयोर्निजाव ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो

दुरितानि सप्तमस्तानि पच्यन्ते यानि ध्रुवम् ॥ कृतमेवास्वदेवस्य पाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारं भजतावत्वं यावत्सत्त्वं प्रसीदति ॥ निराकारे परेतत्त्वेततः स्थितिरुच्चिमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्दामतमसो जिवास्सत्त्वबलरध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराध्यानां विश्रवस्तेनांतरात्मना ॥ ३६ ॥ समाधाय क्षणं पश्य प्रत्यगात्मन मात्मना ॥ इयं विभक्तुसाव्यक्तं प्राभुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कृतपुरुषकरणकेवलं च कर्मणा ॥ महेशानुग्रहादेव प्रातव्यं प्राप्यते नरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिद्र्यं न योनौ च विक्रमः ॥ बलवंति पुराणानि सखे कर्माणि केवलम् ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यासतीकारात्मिकमेव भवसीदसि ॥ ननु तं पतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावल्लिम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्तव्यं वैदग्ध्यं कचेयं मोहवच्छरी ॥ अचित्तनीया नियतिर्यदि यद्वद्भाहिता ॥ ४१ ॥

यास्तिरेव कार्या किं यमनियमज्ञानादिति ज्ञातवाह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्सौरुषतर्कान्म्याच्छुत्येकसमधिगम्याद्भर्मादिसहितज्ञानलक्षणधर्मीका रास्समूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदति किमर्थमुद्दिजति ॥ यत उपपत्तनाप्रसादित ईश्वरोपिललाटस्थामक्षरावल्लिनासाक्षात्स्वकरणभाजं यत्किंतु ज्ञानकृतमूलोच्छेदोपा यैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्ययो धनशक्तिः शिष्यस्य च चित्तशुद्धाऊहापोहकभलतया बोद्धुं शक्तिरागादीनां च समूलोच्छेदयोभ्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाक इति सर्वं सावधीमिलनमपीश्वरोच्छलक्षणनियतिवशादेवेत्यह ॥ केति ॥ बाह्यनसागम्याय अलवद्बलाभाचितोक्तपागुरु क शिष्यस्य च तद्बोधोभ्यतलक्षणवैदग्ध्यकौशलक इयमेवं समदभादिके मणस्वविनाशाय परिणतामोहवच्छरीक ॥ ययस्याः सकाशादियसर्वासांमयीद्वद्वपरस्परमिलनभागासांनियतिरीश्वरोच्छाअचित्तनीयाप्रागेव यत्तापरिच्छेदेन चित्तयितुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

[illegible]

इदमकालस्य गोचरा अनभूता इति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तत्र सारवर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तमनुशोकमोहादिविकरैः स्वयं न तं न भित्ताह ॥ स्वयमिति ॥ त्वं प
 न्तीयं न चित्तादिना गोविकलानि विवेकदर्शनसमर्थानि रोदादिविकलानि च हृदियाणि च क्षुरादीनि यस्तथा विषयः ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादिति शेषः ॥ मनस्वीविवेकी
 ॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलाहं ॥ ५७ ॥ कानि मगलानि तान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिब्रह्मप्रभृतय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन
 त्वात्तरममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहनिष्पुसामहै न वासना महाप्रयपरिचाणा द्विजाणा मेव जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भारद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पिपी

काकथामर्त्यपि दानानि मेषांतरवासिनाम् ॥ अपि देव निकाया ये ते पिदुष्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकर्तुं द्वि
 यः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पश्य संसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाज मनानां पि
 ॥ ५६ ॥ त्यज शोकमसंगत्वं मगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मानं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
 सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरे बंधुर्न संसारा
 त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदालम्बना ॥ ६० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥
 भरद्वाज शृणु खेदमहाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिस्थितिसंभूतिभेदैर्गोने कथास्थितः ॥
 एकोपि स नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
 पूर्वापरविचारार्हा कथं न पठावस्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं कथं भलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कस्य ज्ञातम् इत्यप्यत्र प्रविष्टाधनोपायारहस्यमीश्वरानुग्रहसाधनरहस्यं च वसिष्ठस्य विसरोक्तिषु विशकलितं तत्रात्रोक्तं पिपीकस्य न ज्ञातमिति कठोक्त्या धीवैदर्शनं ज्ञाज्ञातुः
 पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदालम्बना पिपीकतानिच्छदश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तास्य यकेणेति यथवि
 शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविष्टाधनोपायमपवादं कुम्भधारोपेणैकमेवानेकधा स्थितं देवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरं कुम्भं निजानीते ॥
 कृतेदिति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्क्योपनिषदादिश्रुत्युक्तकमात् ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं सूक्ष्ममिति शिः स्वयमेव पूर्वापरविचारेण निच्छेद्यज्ञानं शक्यं न ते सौबुद्ध्यापक्षस्तथातमिवा
 नीकथनमिति वक्ष्यमाणपहणावधानार्थमधिगच्छति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेतदशासमर्थाभावेऽप्येतत्साहचर्यमुक्तोत्तरालेशोकरत्याह ॥ हेमराद्वजोन्मि ॥ असाभान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किञ्चमहत्त्वधिकार्यशोक सामधीहीनस्यमुक्तो
 ननुमहाराजस्यसर्वसामर्थ्यप्रपत्यसत्वेत्यारयेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वोरानाधुक्षादिमहत्त्वविनिमयोपिधनशून्याविसामर्थीसपन्नत्वाद्यभ्येपाननोरप्यदूरमपिपृथ्वीपारिधा
 लनदृष्टनिपदृशिरप्यरित्यारिकार्यमाज्ञाभावेणकर्तुंमुसहते ॥ परिश्लेषेधनादिसाक्षिजयाभापक्षितदुत्तरालेहेतुधैर्यादिसामर्थीविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ क्षीयन्मुक्तान्निर्दर्शनी
 कृत्यपुण्यामप्यासत्यामभवोभयोविध्यसत्वेत्यनुभायसोत्साहपुण्यसामर्थ्यमनेनप्रथमप्रवर्तेत्यारायनाह ॥ भोषदिति ॥ ४४ ॥ ननुपापवस्तुपुण्यास्यापिप्रथमकृत्यापिप्रथमपुण्य
 कथमर्जयतमाह ॥ द्विपदेनेति ॥ सतिरागपुण्यप्रथमकथमपत्तरभाषतुष्टद्वैतमोक्षोपयुक्तमर्थनिभाष ॥ ४५ ॥ पुण्याग्निशयेनपातन्तपापनाशेशामदमाधमयुनाप्यायितान्निधि
 हेमराद्वजमोहव्यविवेकेनजहिस्फुटम् ॥ असाभान्यमिदानीत्विज्ञानप्राप्यस्यमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजानमहासत्त्वमहापदि ॥
 अत्यसत्त्वोजनशोचत्यत्यपिद्विरस्वता ॥ ४७ ॥ बोधपुण्यपराधीनप्रयत्नेष्वहुजन्मभि ॥ अनुमीयतधीरेषुजीवन्मुक्तेषुकार्यत ॥ ४८ ॥
 द्विपद्नेनयेनेवकर्मणार्थधदृश ॥ सुद्धतेनतेनैवमात्मप्राप्यसिपुत्रक ॥ ४९ ॥ सर्वासकर्मभवेनगुराणप्रणुदत्तयम् ॥ वर्षोयइव
 भूतानादवानलमसेषयत् ॥ ५० ॥ सत्यसत्यस्यकर्मणिप्रक्षणप्रणयीभव ॥ नप्यसेयदिमसारव्यक्रावत्तज्जन्मशमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विक
 ल्यास्थिमिदयावद्विभ्रं ॥ प्रतिकूलोदधिकहोत्रेकेवलनिश्चलेजले ॥ ५२ ॥ अयकिमधकरणस्त्वयाशोकोवलव्यत ॥ निर्वहियतुसैव
 त्वाप्रज्ञापयिरभगुरा ॥ ५३ ॥ नजानुतेविगणयतेगणनासुगरीयसाम् ॥ येतरगेत्पूणानिचक्रियतेहपशोकयो ॥ ५४ ॥ समाक्रुददशादो
 लामहारात्रमिदजगत् ॥ क्रीडतेपविधेर्मेले मस्वकिमितिदिवयते ॥ ५५ ॥ सूतेसहरतिद्विप्रपुनसृजतिहतिच ॥ जगतिवहुपर्यायेका
 लएवकुतूहली ॥ ५६ ॥ नविशेषग्रहकश्चिन्नचकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्येषुप्राकम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥
 विभवापरात्रिभवरीत्याह ॥ सतामिति ॥ असेषयद्विनिगुणकालोनिर्वासाह ॥ ५८ ॥ पुण्यार्जनेनतरीराभ्यारब्धेयकार्यतदुपदिशति ॥ सत्वेदन्तिप्रक्षणाः प्रणयीष्ववणापुपा
 र्थप्रक्षयवासक ॥ ५९ ॥ यावद्विपदोऽप्रक्षयणयिता ॥ उल्लोअलेययसिअब्धिप्रतिकूलकूलोपसर्पीविक्षिप्त ॥ निश्चलेनपुयसिकेवलपयपययेत्यर्थ ॥ ६० ॥ अप्यक
 रणाद्विकटदृष्टिपथायक ॥ एषशोकोपलयाद्यद्विषेकदस्मदाटनमवस्थापयटिकेवनिर्वाहयत् ॥ ६१ ॥ हर्षशोकयोस्तरगेऽयुमोक्षाहभगी ॥ ६२ ॥ हर्षविधावादिदराळक्ष
 णाशलाभ ॥ इदमगमजीवजातम् ॥ पृथ्वीभोषापहृणभेरात्कामाधिरपदुभेदाहप्रापुधैर्मेसिर्दोलायधैः क्रीडतेकालेन ॥ क्रीडतेरकर्मकाद्धेनुमण्णिगणितिबुद्धीप्याहिनकर्तुं
 कबलकमणिल ॥ माहिक्रीडाकौतुककल्पितेषुपदार्थयोगविद्योगेषुलेखेषुप्रादित्यर्थ ॥ ६३ ॥ मुनूहलीक्रीडाकौतुकी ॥ ६४ ॥ स्वररीरादे सर्वपाणिशरीराद्विस्तृता
 शनत्यापदीपयन्मननतद्वरयमोक्तम्यमेवमिनिश्चित्यसाध्याहाराध्यागमनस्यगोनशोकमसत्किरित्याशयमाह ॥ नविशेयेति ॥ यद्वेदशतम् ॥ नकश्चित्ताद्विपयोविशेषमर्जनक
 म्नपथीजनमसिद्धदत्त्यर्थ ॥ काललक्षणस्यमोर्गिनः प्रपत्यप्राकम्यकालाह ॥ कस्याप्यवहारोऽगमनत्कर्मयुतेजुर्गपुनये ॥ ६५ ॥

दिश श्रोत्रभूलाकर्णौ प्राविशन्ति त्वादिश्रुते कर्तुर्जीवस्थश्चादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेदियभावेनोपेतादिगादेवतांयथाक्रमदेवतात्वेवनि
क्षिपेदितिरोप ॥ तमेवक्रमदर्शयति ॥ दिक्षिवत्पादिना ॥ ८ ॥ अप्सुवरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणिचतुर्मुखे ॥ बुद्धिपहणपुपुलक्षणम् ॥ एवमनोदकारचित्ताभ्यापिचंद्र
द्राच्यतेषुप्रविलापयेदित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अत्रिर्वाभूलाभुलवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्यदेवताएवद्विषयपदेशेनस्थितानांलंबद्विधाणिनाभवस्त्तराणि
संतोति त्वेपदेशेनप्रविलापनायमयाध्यादिश्यतेनस्ततःसकपालकल्पनयाएतेऽर्धा प्रकटीकताइत्युत्तरेणान्वय ॥ ११ ॥ एवदेहेद्विधादिवविलापनसपहृल्लोकवित्यविरा
जिप्रथमस्थित्वेत्येतद्दिशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अल्पाकतेस्थितःपश्चादित्येतद्विवरणपरागेनभाषाशब्दस्यसर्वजगदभिन्ननिमित्तोपादानस्यब्रह्मणोब्रह्मविद्यार्थिभिप्रागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतांकर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षुन्यस्यात्मनःश्रोत्रंत्वचंविद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यर्धेवचजिह्वामप्सुविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणंवायौवाचमम्रौपाणिभिर्द्रविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौतथात्मनःपादौपायुमिञ्जतयैवच ॥ उपस्थंकरूपेन्यस्यमनश्चंद्रेनिवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिंब्रह्मणिसंपच्छेदेताःकरणदेवताः ॥ इद्विषयपदेशेनव्यादिश्यतेचदेवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्यनस्वतःप्रकटीक
ताः ॥ एवंन्यस्यात्मनोदेहंविरहस्मातिर्चितयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतःस्थितोयोसावर्धनरीभरःप्रभुः ॥ आधारःसर्वभूतानांकारणंतदुदा
हृतम् ॥ १३ ॥ सयज्ञस्तपिरूपोसौजगद्धत्तौष्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्वह्निःपृथ्वीपृथिव्याद्विगुणंजलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणंतेजस्तेजसो
द्विगुणोनिलः ॥ वायोद्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशःक्रमत् ॥ १५ ॥ व्यस्तेनचसमस्तेनव्यापिनाप्रथितंजगत् ॥ क्षितिचाप्सुसमावेश्य
सलिलंचानलक्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ताब्रह्माहोक्तनोविराजोह्यस्येवसास्थिताब्रह्मविद्याध्यादितार्धशरीराभूतदर्शयन्सएवसर्वप्राणिनांभातापितृरूपेणकारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १२ ॥ सोसौ
पितृत्वादिवस्त्वसृष्टस्यदेवमनुष्यादिजगतेहत्तावन्पानाद्विजिवनोपायेव्यवस्थितःसमूहविर्देह्यादिनासर्वपोषकश्रीतस्मार्तयज्ञस्यद्विहृषोब्रह्मांडांतःस्थितः ॥ प्रासर्गिकमुक्ताप्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुब्रह्माहविरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपिपृथिवीरावरणैरद्वयानंदशराणुणोत्तैरितिपुराणेषुदशगुणोत्तरलक्ष्यतेतथापिद्विगुणमेवपरितोवेष्टनेपचक्रोशप्रदक्षिणेपंच
दशतिकांशवदेकगुणस्यपंचगुणत्वेद्विगुणस्यदशगुणत्वमित्यादिप्रपाद्येणतद्वैष्यम् ॥ अथचातदपृथक्कृतभूनावरणाभिप्रायमिदनुपृथक्कृतानिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशएकैकसाधूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेनअपृथक्कृतैरसमस्तेनपृथक्कृतैरतएवतारमातरावाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिःप्रति ॥ १६ ॥

॥ १५ ॥ इति श्रीशिवसिद्धयः ॥ सात्त्विकपारोनिष्ठाणः पूः सर्वार्थशान्तिप्रदायकः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वदित्वापनमुत्सामभारद्वाजकनाथता ॥ वच्यं

नेष्टानिकर्तव्यरामभूः प्रापनकमा ॥ १ ॥ तमसोपसाक्षात्कारात्तमप्रपञ्चविलक्षणमप्रकारातीतोद्यतलसिद्धिषु अद्यापि सभाहितोभूत्वात्सप्येवात्मानपरपत्नीतिश्रुतिनात्स
यर्षान्नमस्तनेवमुक्तारभते ॥ शान्तदत्तादिना ॥ तन्नोपरतपश्चिपयणिभागेनभ्याचष्टे ॥ निषिद्धादिति ॥ तमसमाहितपदार्थमयाआसनाष्टांगयोगनपयस्ति तिसुपदमार्था
चष्टे ॥ यद्वाहनदत्तादिना ॥ उच्चारयेदर्थजपेत् ॥ भुष्टुष्टाभ्यामोक्तरीत्याभूतमभा ॥ १ ॥ १ ॥ यत्साधसाधस्यस्यसमभोजनभक्षितं जन्माल्पाश्रुत्यादिनास्त्वत्ता
नपुनभूतपुरेपुचविलक्षणप्रकारमभ्युत्पत्तकीत्यातसमाहितैकेभ्यनास्तीतिस्मरेदित्यर्थः ॥ ४ ॥ पृथगाध्यासिकदेहेन्द्रियादिभारत्त्वकामत्कारणभूतदेवतासमख्याआका

स्वयविचार्यस्वयमेवचेतसातथाप्यतेयेननरोचेतेपुन ॥ सत्संगसन्ध्यास्त्रिविकेतपुनर्वैराग्ययुक्तेनविभाष्यमेतत् ॥ ६५ ॥ ॥ इ० वा०
वा० ट० मो० नि० पू० मरद्वाजानुशासननामसमर्पितशतुत्तरशततम सगा ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥
शान्तांतांश्वोपरतोनिषिद्धात्कान्यकर्मण ॥ विपर्यद्वियसंभवेपुस्वाद्यश्रयान्वित ॥ १ ॥ सूद्रासनेसमासीनोजितचिर्तन्द्रियकिप ॥
ओमित्युच्चारयत्तावन्मनोयावदवसीदति ॥ २ ॥ प्राणायामंत कुर्यादत करणशुद्धये ॥ ईन्द्रियाण्याहरेत्यश्वादिपयेभ्यश्चानैः शनैः ॥ ३ ॥
देहेन्द्रियमनायुद्धिस्तेभ्योनाचसंभव ॥ यस्माद्रवतितज्ज्वात्वातेपुपश्चाद्विलापयेत् ॥ ४ ॥ विराजिप्रयमस्थित्वातवात्ननितत परम् ॥
अप्याकृतस्थित पश्चात्स्थित परमकारणे ॥ ५ ॥ मांसादिपार्थिवभारापयिष्याप्रविलापयेत् ॥ आप्यंरकादिकषाप्सुतैजसतेजसिद्दि
पेत् ॥ ६ ॥ वायव्यचमद्वावायोनामसंनमसिस्थियेत् ॥ पृथिव्यादिपुर्वित्यस्यर्चोद्विद्याण्यात्मयोनिपु ॥ ७ ॥

रायौ विराड्वाहप्रसीति प्राकनपामयमविराजिस्थित्वातत परतत्कारणे उकारार्थे प्रक्षयभूतलिंगसमख्यात्मनिहिरययगौ विराजयविलोप्यस्थित्वाततस्तत्कारणे चिन्मणेनायोपहि
नेमकारार्थे अप्याकृतोस्थित रसलत पश्चात्सर्वकामभूलकारणत्वोपलब्धते साध्याकृतसंवाधितानां अर्धमापाकश्चित्ते शुद्धे बलणिअप्याकृतमपि विलोप्यस्थितो भवेदित्यर्थः ॥ ५ ॥
देहेन्द्रियादिपुपस्यस्मात्संभवस्तमनयाविलोपनयमुक्तद्विराप्पयुगर्धिरूपोति ॥ योसादीत्यादिना ॥ क्षिपेत्तमभ्याभगार्थेननमविलोपययेत् ॥ ६ ॥ नाभसंशारीराकाशश्च ॥
एषमापार्द्विद्यापयप्यात्मयोनिपुत्तरभक्तेपुदेवतायाधिपुनस्तुष्टपृथिव्यादियुनिष्ठिप्यविलोप्य ॥ ७ ॥

द्विश श्रोत्रमभ्याकर्णौ प्राविशन्ति स्याद्विश्रुते कर्तुं जीवस्वशब्दादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणेर्नेद्रियभावेनोपेतादिगादिदेवतांयथाक्रमदेवताखेवनि
क्षिपेदितिरोप ॥ तमेवक्रमदर्शयति ॥ दिक्षित्यादिना ॥ ८ ॥ अप्सुवरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणिचतुर्मुखे ॥ बुद्धिग्रहणमुपलक्षणम् ॥ एवमनोहकारचित्तान्यपिचक्षुर
द्राच्युतेषुपविलापयेशित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अत्रिचार्मुलामुलप्रभाविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्यदेवताएवद्विष्यव्यपदेशेनस्थितानिर्त्त्वद्रिषाणिनामवस्तारणि
सतीतिरत्त्वोपदेशेनप्रविलापनमयाव्यादिश्रयतेनस्तत्त्वकपोलकल्पनयाएतेर्ध्याप्रकटीकताइत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवमेतदेन्द्रिद्रादिप्रविलापनसपहृष्टलोकविदित्यविरा
जिप्रथमस्थित्वेलेतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अग्न्याकृतेस्थितःप्रश्नादित्येतद्विवरणप्रसंगेनमायारवत्त्वसर्वजगदिभिन्यनिमित्तोपादानस्यब्रह्मणोब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतांकर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षुन्यस्यात्मनःश्रोत्रंत्वचंविद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविंशेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौवाचमप्रापाणिभिर्द्रेविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौतथात्मनःपादैर्पायुंमित्रेतथैवच ॥ उपस्थंकरूपेन्यस्यमनश्चंद्रेनिवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणिसंपन्देताःकरणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेनव्यादिश्रुतेचदेवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्यनस्वतःप्रकटीक
ताः ॥ एवंन्यस्यात्मनोदेहंविराडस्मीतिचितयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतःस्थितोयोसावर्धनरीश्वरःप्रभुः ॥ आधारःसर्वभूतानांकारणंतदुदा
हृतम् ॥ १३ ॥ सयज्ञस्तद्विरूपोसौजगद्धत्तौव्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्वह्निःपृथ्वीपृथिव्याद्विगुणंजलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणंतजस्तेजसो
द्विगुणोनिलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशःक्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेनचसमस्तेनव्यापिनाप्रथितंजगत् ॥ क्षितिंचाप्सुसमावेश्य
सलिलंचानलेक्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ताब्रह्मांडात्मनोविराजोत्स्रक्षेत्रास्थितान्निलविद्याधितार्थशरीराभूतैर्दर्शयन्सएवसर्वप्राणिनांभातापिबहुरूपकारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोसौ
पितृत्वदेवत्वस्यसृष्टदेवमनुष्यादिजगतेतत्तान्नपानाविजीवनोपायेव्यवस्थितःसग्रहविदंष्ट्यादिनासर्वपापकश्चातस्मार्तयज्ञस्तद्विरूपोब्रह्मांडांतःस्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्तामस्तु
तमविलापनवक्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपिपरिभारवरणैरदृष्ट्यामंदशगुणोत्तैरेतिपुराणेषुदशगुणोत्तरत्वभूयतेतथापिद्विगुणभेदपरितोवेष्टनेपञ्चकोशोपदेशोपच
विशतिकोशवदेकगुणस्यपचगुणत्वेद्विगुणस्यदशगुणत्वमित्यभिप्रायोणतद्वैध्यम् ॥ अथत्रातदपचकीकृतभूतनावरणाभिप्रायमिदनुपचकीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशएकैकसादृर्ध्वमूर्त्तोरुत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेनअपचकीकृतेनसमस्तेनपचकीकृतेन अतएवांतरिमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिर्भूति ॥ १६ ॥

समाश्रयप्रविष्टाव्य ॥ समस्तसूक्ष्मप्रयोजितकारणेष्ववधानकारोहिरण्यगोकारो ॥ १७ ॥ किन्तुिगारातीतबाह् ॥ वासनादिति ॥ १८ ॥ लिङ्गालिङ्गशरीरम् ॥ एषरूपो
याधिपविलासनेनापद्वसवन्मोमलाहलतामिमानत्यागात्ततोवर्हिर्भूतस्तत्सूक्ष्मभूतात्कलिंगासमष्टिदेहवृद्धात्माधिष्ठाताहिरण्यगर्भावास्मीतिचित्तयेदित्यर्थः ॥ १९ ॥
मनुचतुर्मुखपद्मसम्भवोदेहोलोकाहिरण्यगर्भेदित्यसिद्धअयन्भूतसूक्ष्मसमस्थानान्चतुर्मुखदितिकथहिरण्यगर्भस्तबाह् ॥ चतुर्मुखदिति ॥ भूतसूक्ष्मेअभिमानितयाभ्यवस्थि
तेत्यमवअपनेअलाहलतापनात्सूक्ष्मप्राद्विभयभोगार्थपयोद्वन्द्वैकव्यवस्थाचतुर्मुखआसीदित्यर्थः ॥ इदराहिरण्यगर्भात्समाधानार्तयत्कर्त्तव्यतदाह् ॥ लिङ्गमिति ॥ अ
पर्वकृतगुणेभ्यापिद्वैतउपाध्याकारेणाल्लोभायारोउपनिर्दिशकारेणभ्यकेच ॥ अहंशस्यकोवैश्वामासाशस्यवित्तित्तविलासनेमित्तुचनयाद्विधाकृत्योकि ॥ २० ॥

अग्निवायौसमावेश्यवायुचनमासिसिषेत् ॥ नमश्चमहदाकारोसमस्तोपत्तिकारणे ॥ १७ ॥ स्थित्वातस्मिन्क्षपणयोगीलिंगमानश
रीरपृक् ॥ वासनाभूतसूक्ष्माश्रकमाविधेतयैवच ॥ १८ ॥ दर्शेद्वियमनोबुद्धिरेतलिङ्गविदुर्बुधा ॥ ततोर्धोद्वाद्द्विहयातक्तत्रात्मास्मीतिर्वि
तयेत् ॥ १९ ॥ चतुर्मुखोयकेचायभूतसूक्ष्मव्यवस्थित ॥ लिङ्गमव्याकृतेसूक्ष्मेन्यस्याध्यकेचबुद्धिमान् ॥ २० ॥ नामरूपविनिर्मुक्तय
स्मिन्सतिष्ठतजगत् ॥ तामाहुप्रकृतिकचिन्मायामकेपरेत्वणून् ॥ २१ ॥ अविद्यामपरेप्राहुस्तकेविभ्रातचेतस ॥ तत्रसर्वैल्लयगत्वाति
ष्ठस्यव्यकप्रपिण ॥ २२ ॥ निसृजयानिरास्वादासम्भवतिततभुन ॥ तत्स्वरूपाहितिष्ठतिपावस्त्वष्टिप्रवर्तते ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यास्मृता
स्त्वष्टिप्रतिलोभ्येनसद्धति ॥ अतस्थानत्रयत्वकातुरीयंपदमव्ययम् ॥ २४ ॥

अथवाभ्याकरत्नफलमभिष्मकिरिति किपाकलरूपमहतिनिमित्तभोदकम्बनपापुककेष्वेवमपदेशोद्देश्याराधेनाह् ॥ मायेति ॥ प्रकृतिशक्त्या ॥ मायावेदीति ॥ २१ ॥
अपरेर्धोद्वास्त्वष्टिखामविधा ॥ तत्रतस्मिन्मव्याकृतेपकयकालेवैपद्यार्थात्तयंषष्ठभावविकारागत्याअनभिष्मत्कप्रपिणस्सतस्तत्सत्तदेवतिष्ठति ॥ २२ ॥ कथयतिष्ठतितावा
ह् ॥ निसृजयानिति ॥ परस्परसंलग्नयथाभिन्नोभयतालक्षणस्तादृश्याभ्येत्यर्थः ॥ कृत ॥ मलयानतरगतकालेनतअभ्याकृतादेवप्रकृतिभूताह् ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यावाका
शतदिकमात्र ॥ प्रातिलोभ्येनस्त्वष्टिप्रपरीतकेभेणपश्चात्तिस्थापरमकारणेइत्येतद्विदुषोति ॥ अतइति ॥ स्थानमपविताहिरण्यगर्भाभ्याकृतात्स्वरूपसूक्ष्मकारणरूपसमष्टिजा
यदायवस्थापयतीतअर्धेनवर्हिअश्वनोभयतन्मनमभानापक्षनमभानयनमितिपुन्युपवर्धितरिशाल्यज्जगतद्विधिवानपरिशिटिचिन्मादीकरसमदयनमव्यवहार्यमपासमलक्षणम
ईदमव्यवस्थेरेवमकासमव्यवसारेवपञ्चोपययिष्विषयानवर्द्धनचतुर्मुखमप्येद्वेतिभुगुपवर्धिततत्स्थानायेसाक्षात्तामावभिभ्यप्येत् ॥ २४ ॥

ध्यानेऽप्यचरमसाक्षात्कारव्याप्यानकर्तृकरणलक्षणांलिंगमधिमूलाज्ञानबाधेनप्रविलान्पथघटभोगघटाकारभोगहाकाराशिवपरंनिरतिशयानंदंब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 न्यालङ्कार्येतत्पर्यं ॥ ननुनातःप्रज्ञामित्यादिश्रुतीर्लिंगबाधेनदृश्यतेतत्कथंनित्यमितिरितिचेत्स्थानप्रथवाधेलिंगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्विधादिव्येवल्लिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्वियेति ॥ २५ ॥ नन्यज्ञानकथप्रतिष्ठितबाह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मप्यज्ञानावरणेनप्याकरोहिसतिस्सूक्ष्मभूतद्वारालिंगमुत्पद्यतेनाज्ञानविनेतितदेवल
 गत्समूलप्रतिदेतित्तिन्दिताल्लिंगानिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववाल्मीकिनाप्रणवार्थप्रपञ्चनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभारद्वाजःस्वानुभवंगुर्वनुभवसंवादेनपरीक्षणापमकट
 यन्नुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिकमात्र ॥ कर्तृशब्दादभेदात्परमात्मासितबाह ॥ घटाभावेइति ॥ यदभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशनामभेदकल्पनातदुपहितेआकारेचयटाकारःकलशाकारादितिप्रपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमायिजीवदेवरोदेवोनरकुज

ध्यायेतस्यास्यलिंगप्रविलान्पथपरंविशेत् ॥ भूतेद्वियमनोबुद्धिवासानाकर्मवायवः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्युल्लिंगमव्याकरोत्सति ॥
 भगद्वज्रजवाच ॥ ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्मास्मिन्स
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाराकलशाकाराधोर्ध्वथा ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोब्रह्मएवमेवैक्यमादरात् ॥ यथाग्निरग्नौसंक्षिप्तःसमानत्वमनुब्रजत् ॥ २९ ॥ तदाख्यस्तन्मयोभूत्वागुह्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकंक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसैधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरूपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्येतिमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतेघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभावंत्येतन्गुह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदेसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशान्तंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रद्वत्यादिव्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनिदित्याशुद्धाकारालक्षणेक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनिदित्यासार्वर्गमादिभेदनिदित्याचिदैक्यसात्माख्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमग्निप्रेस्तब्रह्मभूतमायजनान्यत्प्रथमंनित्यच्छृणोतिनाम्यद्विजानातिसप्रभायप्रवत्यस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकथयन्एकात्मप्रत्ययसारिशिवंशान्तमैद्वैतच
 त्वमन्यते नेहानानात्मिकत्वेत्याद्यवबुध्यश्रुतयआहुरित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतेघृतम् ॥ अविशेषोभावेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दृशमेवैक्यदर्शितवित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपञ्चस्यापिचिनिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टान्ताह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 लापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेऽप्यहितजीवविनाशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टादिति ॥ चेतनेचिदेकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिक्रियशान्तंनिरवद्यं
 निरजनमित्यादिश्रुत्यापितानुभवसंवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

॥ १७ ॥ सत्यसकस्यसकस्यमावेगासतोपिजगत्-सत्तास्यपादसमयसदृशम् ॥ १६ ॥ सत्ताविजिभायागुणैर्वाकितम् ॥ १७ ॥ अप्यासकालेपिस्वयाअर्थ्यध्यानमसम् ॥
 यदिदमित्यारायनाह ॥ परित्तिमित्यारिना ॥ स्वकर्मकच्छुषण्गुठशूपादिपर स्ववर्णाश्रमधर्मनिष्ठम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कथयतिपद्यतेनप्राह ॥ नमस्तदति ॥ २० ॥ प्रतिय
 त्तियध्यायमाह ॥ इत्यात्मेति ॥ एवभरद्वाजोक्तमनुश्रवतिशब्दगुणान्तीकितशुक्रानुभवस्थीर्यार्थस्यजतिवहितकषयत्यमुक्त्यक्षरपदमित्यादिभूतिसिद्धसम्पासमवरय
 क्तस्यप्रयोदशिति ॥ सत्वेदति ॥ २१ ॥ सवाराधकावर्तेषु नमतीति न्यमत्स्यदिरावविष्णोर्लगाहस्यनेप्यसेनप्राप्तोपितीर्कमार्गिसन्ध्यसमक्षण-अणदीप्रक्षणेवेतिर्धि
 सेपमासनाभाव ॥ ब्रह्मस्योपलब्धतेतीतिश्रुतेरनभ्यव्यापारतप्राप्त्यव्यासकस्यसन्धातिनपक्षसर्वाकायातिर्यातिसेभवादिस्व ॥ सर्वसमयसंगमितियावत् ॥ २२ ॥ नवि
 हवनेनविहरस्यास्यति ॥ तत्पताबदविषयाभ्यवहितोद्येअयस्यस्येदंतिश्रुतेरितिभाव ॥ ज्ञानितोऽवीचन्युक्तस्यकर्मकसम्पत्तेवेतिप्रथमअश्रमदाकार्कभ्यनक्षत्रान्तिलपति
 निकर्तनिक्रियशुद्धतद्वक्षास्मिपरपरम् ॥ हेयोपादेयनिर्मुक्तसत्यरूपनिरिदियम् ॥ २५ ॥ केवलसत्यसकस्यशुद्धनक्ष्त्रास्म्यहंपरम् ॥ पुण्य
 पापविनिर्मुक्तकारणजगत-भरम् ॥ २६ ॥ अद्वितीयपरध्यातिविक्षास्म्यानंदमव्ययम् ॥ एवमादिगुणैर्मुक्तसत्वादिगुणवर्जितम् ॥ २७ ॥
 प्रविष्टसकलब्रह्मसदाध्यायेत्सर्वकर्मकृतं ॥ एवमभ्यसत-भुसोमनोऽर्क्षयातिवज्रैः ॥ २८ ॥ मनस्यसगततत्स्यस्वयमात्माप्रकाशत ॥ प्रका
 शेसर्वदुःखानांहाति स्यात्सुखमात्मनि ॥ २९ ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमानदंप्रतिपद्यते ॥ नमतोस्त्यपर कश्चिद्विदानदमयभ्रम् ॥ ३० ॥
 अहमेक परं ब्रह्म इत्यात्मातं प्रकाशते ॥ श्रीवात्स्मीकिठवाच ॥ ॥ सत्वे सन्त्यस्य कर्माणि ब्रह्मणः प्रणयी भव ॥ ३१ ॥ नैष्यसे यदि ससार
 चकावत्तभ्रम-शामम् ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ त्वयोक्तसर्वमेवेदं ज्ञानदुर्लभमागुरो ॥ ३२ ॥ शुद्धिश्च निर्मलजाता ससारो न विद्यते ॥
 इदानीं ज्ञानिच्छामि ज्ञानिन-कमकीदृशम् ॥ ४३ ॥

तर्जनिनिककाभ्यक्रमसर्वदेवयथापूर्वैकमभ्यस्यवाक्यनाभ्यानिहत्तत्सत्ताश्रमोचितकमयापकृतम्यनिदिष्टीयपश्चादकमाशार्थकस्यबलीयत्त्वाद्वाप्य ॥ ननु सत्वे स
 भ्यस्यकमाणि ब्रह्मण-अणयो भवेति सवर्कर्मसम्पासश्रुतवता भरद्वाजस्य द्वावपि प्रमाणानुपपन्नौ सत्यम् तथापि यावज्जीवमधिगम्यतेति कुचनेवेह कर्माणि अजिबिदेच्छ्रमस
 मान्स्यादियुजिभिर्यावज्जीवकर्मभ्यतयानि ब्रह्मनादीक्षितो न इहा जिनशुद्धेरीत्यादिषां स्वीर्दीक्षाकारे त्यकानावपि दीक्षापण्येपुन-परिपश्यत् स्वकतैव हितच्येय एतमेवमप्रार्ति
 नेत्येकमिच्छन्नमय भवति इत्यादिभूतिभिर्ब्रह्मविद्यासां निमित्तेन तत्पत्तन-ज्ञानसिद्धयानि निमित्तापण्येपुन-परिपश्यत्त्यायसिद्ध ॥ नचविद्वत्सन्ध्यासविधानात्पुनरपरिपश्य ॥ न
 स्य कर्मभारानुष्ठितविचरितरासप्यासवशाद्दृष्ट्याप्यायमेत्येव तत्प्राप्तो देवतकलायाः पुरुषविशेषाभ्यतिअप्यासस्यप्यासां तद्विधानपरस्यप्राप्तोर्वाविरिषासप्यासपरिप्राप्तनेवि
 धानात्तत्कोरित्याशयेन प्रमाणपुनर्नोच्यते ॥ ३१ ॥

एवमुक्त्वा तस्मीं किल स्वप्नाप्रथमं काभ्यानिषिद्धकर्मणा ज्ञानविरोधि विक्षेपादिषु हेतुभूतकर्मणो च तत्त्वज्ञानित्वेन शास्त्राभ्यासेन स पादनीयः । तदुत्तरं तस्य कर्मकांशशोभित्वत्वात् ।
 तत्र तस्य ये भवज्ञास्थितिन तद्वृत्ति कापरिपाककमेणतत्त्वकर्मपरमस्य तदा तदैव च्छयानुभावित शक्यत्वाच्चा । निनाचपारब्धवै चित्र्येणैकद्वयस्थित्यदर्शनेन तत्कर्मणा प्रवृत्तमेव निवृत्त
 नरत्त्वस्य ये भवज्ञास्थितिन तद्वृत्ति कापरिपाककमेणतत्त्वकर्मपरमस्य तदा तदैव च्छयानुभावित शक्यत्वाच्चा । निनाचपारब्धवै चित्र्येणैकद्वयस्थित्यदर्शनेन तत्कर्मणा प्रवृत्तमेव निवृत्त
 भवेवेति नियतमशक्यत्वादिभ्यः शायनोत्तरमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्सर्वकर्मसंन्याससहितब्रह्मणयित्वमेव ससारथमनिवर्तकज्ञानोपाय इति महदुपदिष्टार्थस्य बुद्धत्वात् । त्वाटशो
 र्मुमुक्षुभिर्यद्यस्मिन्कर्मणि कते सति श्रवणादिति ब्रह्मदोषत्रित्वविशेषमाहित्यपातकादिदोषश्रयभावतितदेव कर्तव्यः काभ्यानिषिद्धचकाराद्दृष्टविक्षेपसाधनचकर्मनकर्तव्यमित्यर्थः ।
 विविदिपासन्धासपरिपालनविधिना तस्य कस्य पुनर्दिधिवानपरिषदासभावत्वाद्देवैर्नैहिकधर्मयस्तु प्रप्यवते पुनः प्रायश्चित्तनपश्यामभयनशुद्धोत्पत्त्या लोहस्यादिपरावृत्तौ दोषश्र

प्रवृत्तं वा निवृत्तं वा कर्तव्यं च न वा प्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्व्यक्तकते दोषस्तत्कर्तव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ काभ्यं कर्मनिषि
 द्धं च न कर्तव्यं विशेषतः ॥ यदा ब्रह्मणोर्जोवोयुक्तस्य त्कामनो गुणान् ॥ ४५ ॥ संशान्तकरणश्रामस्तदा स्यात्सर्वगः प्रभुः ॥ देहद्विधमनो
 बुद्धेः परस्तस्माच्च यः परः ॥ ४६ ॥ सोहमस्मि यदाभ्यासे तदा जीवो विमुच्यते ॥ कर्तुं भोकादिनिर्मुक्तः सर्वोपाधि विवर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख
 दुःखविनिर्मुक्तस्तदानीं विप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ४८ ॥ यदापश्यत्यभेदेन तदा जीवो विमुच्यते ॥ जाग्रत्स्व
 द्रुमुषमास्थं हित्वा स्थानत्रयं यदा ॥ ४९ ॥ विशेषतुरीयमनंदं तदा जीवो विमुच्यते ॥ जीवस्य चतुरीयाख्यास्थितियां परमात्मनि ॥ ५० ॥
 अवस्थायां जनिद्रादिनिर्मुक्ता चिरसुखात्मिका ॥ योगस्य सेयं वा निष्ठा सुखं संवेदनं महत् ॥ ५१ ॥ मनस्य स्तंगते पुंसां तदन्यत्रोपलभ्यते ॥
 प्रशान्तमृतकहोले केवलमृतवारिधौ ॥ ५२ ॥

वर्णान्तरान्परिपश्येयं जनाभावाच्छिद्विगर्हितत्वाच्चेत्यतीति भावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं तस्य सर्वमनो गुणस्य गेन पूर्णानंदद्वयविशुद्धासगचिदेकसत्त्वादिब्रह्मगुणप्रामावे
 वस्थान्वा न्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिको शचतुष्टयात्परमात्मनो दमयकोशात्मा तस्मात्परसादिविषयानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिपदाकर्तृकार्यकरणभोक्ताभोयभोगो
 ज्ञानाज्ञानं द्वेयमिति तत्रोपाधिपुट्यपरिग्रहेते ॥ तत्र यो जैकैः सर्वदेहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुत्तदुत्थाभ्याचर्चविनिर्मुक्तो यदा भविष्यति तदानीम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ जाग्रत्स्वभावस्य योर्वा जसत्वात्मना कर्मानाम् ॥ निद्रातदवस्थाविशेषः ॥ सेयं यथास्थ्या जीवस्य स्थितिर्योगस्य निदिध्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वा शब्दान्मु
 ख्यादिकारिणो विचारमानजान्यसाक्षात्कारज्ञानस्य निष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् चिश्चान्तस्य तवैतद्दर्शनमसात्किरेनास्ति दूरकर्मक्षारादिश्रीवीचिमज्जनप्रसक्तिरित्याशा
 यनाह ॥ मरातेति ॥ ५२ ॥

यानुन्मीभ्रमुपास्यतदसारेतरेष्विष्टान् ज्ञानमार्गेण योगमार्गेण वा तत्त्वज्ञानेन सत्येकविज्ञानेन सब्रह्मिज्ञानात्सर्वसत्त्वमूलज्ञाननाशाश्च सब्रह्मसत्त्वमोच्छेदेन विधीति भीषिष्यतीत्युप
 सहरति ॥ मन्त्रार्चिता ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तपसाश्वासायोगैरेवैश्वानुभवाभावेकापाग्निव्रतानि भ्रमपापार्थाचरतादृष्टिलक्षण परामर्श राक्ष्योपणादृष्टिलक्षणोभ्यासश्चाव
 स्यवापदत्ताह ॥ परमर्शेनेति ॥ ५१ ॥ ५६ ॥ योगमुपाधित्यनेनैकमप्य ॥ स्वात्मनशोधितमतीश्वर ॥ आत्मनिब्रह्मणि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मन्त्राभ्याना अपरार्तच्छिन्नब्रह्माकार
 चित्तात्तम ॥ ५१ ॥ अनुपदृष्टिमाप्रयुक्तनयनकशक्तिप्राप्तत्वयाशेष्यस्मरतीकरणसत्त्वगुणलशिष्योद्वाराभम्यलक्षणात्सत्त्वगुणलक्षणात्सत्त्वगुणलक्षणात्सत्त्वगुणलक्षणात्
 मज्जमज्जसिद्धिर्देनप्रदत्ताराधिवीचियु ॥ भजसुभरिताभोगपरमं भजगदुरुम् ॥ ५३ ॥ इति तैर्वाणि तसर्ववसिष्ठस्योपदेशनम् ॥ अने
 न ज्ञानमार्गेण योगमार्गेण पुत्रक ॥ ५८ ॥ भरद्वाजमहाप्राज्ञमर्वाज्ञास्यमिनिश्चितम् ॥ परामर्शनं शास्त्रस्य गुरुत्वात्पापयोधनान् ॥ ५५ ॥
 अभ्यासात्मवसिद्धि स्यादिति वेदानुशासनम् ॥ तस्मात्त्वसबभुत्सुष्यकुर्वभ्यासोस्तिरमन ॥ ५६ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ राम प्राप्
 परयोगं स्वात्मनात्मनि हेतुने ॥ कथं वसिष्ठ उवेन व्यबहारपरं कृत ॥ ५७ ॥ इति ज्ञात्वाहमप्येवमभ्यामार्थयत्तया ॥ तयैव व्यबहारोपि
 धुयानेन मेन विप्यति ॥ ५८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकि उवाच ॥ ॥ यदा परिणत साधु स्वस्वरूपमहात्मना ॥ विश्रामिन्नस्तदोवाच वसिष्ठ उपि
 सत्तमम् ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीविन्वाभिन्न उवाच ॥ ॥ हे वसिष्ठ महामागवक्ष्युन्महात्मसि ॥ गुरुत्वशक्तिप्राप्तेन तत्क्षणादवदर्शितम् ॥ ६० ॥
 दशानरस्य शान्दद्व्यात्प्रयाशिष्य उहंके ॥ जनयेद्य ममावंशं शांमवसंहिदंशिक ॥ ६१ ॥ रामेव्ययविशुद्धात्माविरक्त स्वात्मनेव हि ॥
 विधीतिमानाया र्क्षाचमवादा व्यासवान्दम् ॥ ६२ ॥ शिष्यमर्हं वयोधस्य कारण गुरुत्वाक्यत ॥ मन्त्रत्रयमप्येकैकययुष्यति पक्वत्
 ॥ ६३ ॥ ज्ञानप्रत्यक्षमेव दगुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ उभावपि यतो योग्यौ सवपामीदृशामपि ॥ ६४ ॥

॥ ६० ॥ मन्त्रमुपास्य यतीत्यन्काराभक्षमनिरयकुरातिर्नाशवादादिकनष्टमेव तत्त्वकथल्यपारातिपातोश्चातलाभाह ॥ यशनादिति ॥ सत्यसकल्पानात्वादाशौचपादृष्यापि स
 च्छिष्यस्य कुराति यथा यदृक्कमेव न भ्रष्टाद्ये स्थितपरतिषेधभावे राटक्षणो जीवस्योपाधिपरित्यागेन शुद्धब्रह्मसत्त्वमोक्षराटक्षणभ्यराकिपात सिद्धातीति भाष ॥ शैशिको गुरुः ॥ ६१ ॥
 न परामम्यसिच्छिष्यादेशायति ॥ राम उति ॥ ६२ ॥ मन्त्रप्रयोगाद्यैवात्मनोऽहं मागवक्ष्यामि कथं वासनलक्षणवा ॥ कथं बुद्ध्यातिशयिष्यदिति शेष ॥ ६३ ॥ सच्छिष्येन पुरात
 स्य दृष्टकटं भवत्याह ॥ ज्ञानमिति ॥ यदा उर्गो गुरुशिष्याप्यार्थान्तरैर्वापुठपाधानाभीदृशार्कित्वलक्षणानामभिभाजनलान्नित्यप ॥ ६४ ॥

इत्यवसिष्ठप्रशस्यस्तुतकल्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मदादिपुरुषया ॥ त्वपदेपरिणत कृतकस्य इति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञासिद्धित्वस्मरन्सन्नामभ्युत्थानं क
 तुमर्हसीति पूर्ववदथाभाकथा इत्युत्तरव्यासवच ॥ ६६ ॥ किंचान्यदेवकार्यमपिरामभ्युत्थापनेन चरामसपादयाभोत्रयम् ॥ ६७ ॥ कार्यातिराज्यपदार्थपदेवकार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिरापमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपगमः ॥ ६८ ॥ निश्चयेवात्रिश्रयः ॥ गतिपरलोकार्गमम् ॥ ६९ ॥ राज्यविमुख्यगतीविगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भायोनिसुहृथः ॥ दहकारपयत्रासिनोर्मुनीन्राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति प्रेरणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानिर्वायानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति यावपि प्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणयुक्त
 यद्वागैरित्यशोकमोहादि विह्वलनञ्छलेन राक्षसादीनां वयादपि सर्वपात्रासां गिनाभुविरोध्यानामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति प्रेरणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ दंदवरादेनेन युद्धे मृतस्य वानरक्षी
 देः परादिति परावर्तनपुनः मजीवददर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सर्वाणां विशुद्धिमन्विच्छस्मन्तात्मनः स्वस्थलोकानुभविशिष्टजनमाननीयचरित्रतदंशयिष्यति ॥ ततो राज्येऽग्निं वि
 ह्वयतीत्युपधारामभ्युत्थानं कर्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्वहिकार्याविधावयंतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभोयदुडिस्थामागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तदथामाकथाः सर्वशुद्धेन मनसा मुने ॥ दंवकार्यचरामान्यद्वतारप्रयोजनम् ॥ ६७ ॥ सिद्धा
 श्रमं मयानीतोरामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हस्त्यामुक्तिं च जनकात्मजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिको दंडभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तृणां धर्मातिश्रुतम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्ञं विगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासञ्छलेन हं दंडकारण्यवाप्सिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 तितोर्पानि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यञ्छलेन भुवि शोच्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपांरावणादिवधादपि ॥ खीं संनि
 नामयास्वाभ्युत्थानरदः परादतिम् ॥ ७२ ॥ सीताविशुद्धिमन्विच्छोक्तानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकांडपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गर्तद्रुष्टानां कर्मसमुच्चयैः ॥ यैर्दृष्टैर्यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सबावस्य गतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य समापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचंद्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोस्मै जितमेवैते कोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 सः त्वपजीवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मभिः कृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिद्विदृशं यतु क्रियाकांडपरायणो भविष्यतीति प्रेरणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादिगतिदर्थं यतु ज्ञानकर्मसमुच्चयौ च करिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्मभर्ग्यवर्तनेन वर्तमानजनभावोपकारो किन्तु रकार्णमपि स्वरणकर्तृत्वं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वनुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिस्तु स्वप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थाभुगतानां भक्त्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मन रामचंद्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण त्रैलोक्यस्य समापि हितकार्यमिति पूर्वाशान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्र साभाजिकानां रामभक्तिकर्धयान्ताह ॥ नमदति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमस्मरुत ॥ तन्मम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यं जितमेव न साधनार्तं भयक्षणीयमित्यर्थः ॥ युष्माकं मध्यकोपि पुरुषधौरेयपुंश्चरिणो श्रीरामद्वर्जावन्मुक्तभिरनिर्विकल्पसभापि विभ्रातिनासः ॥ सु
 खमेधतावधताम् ॥ ७६ ॥

॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा मुना उभर चरिष्यत्परायकया धैर्येण विधासतो रार्थाप्रियश्चरन्नासाभारो नमस्करोदरे निधायत ॥ सवराभस्त्रणे च आस्थिता आस्यान्नो बभूवुरिति शेष ॥
 वसिष्ठो विधिर्लभत कथयामृतपानसमुतोपनयनो बभूव ॥ ७८ ॥ एवमभ्येकमहृदयमभ्यनसनुतु ॥ भूयः श्रोतुमुक्तं विना सर्वेषां भूवुरित्यर्थ ॥ अतएव तेन स्य गुणाभ्यरोक्तानां
 कर्मण्यस्तपमृतपानाभ्यामप्यतिशुभमभूत् ॥ लब्धभावं लब्धौ दद ॥ ७९ ॥ भूविद्योऽननमतिभ्यः कथं ॥ अयमात्मजम्भनः प्रोक्तः किं बहुभारेव अथानमनुभ्य इत्यज्ञ
 नाभिप्रायानुसारी पश्य ॥ ८० ॥ विश्वामित्रोऽप्यज्ञानानुसारोऽसत्परा ॥ अर्धवेति ॥ हजन्तत्त्वमया स्मिरामपृषसा सांज्ञायां सुहृदन्ति विश्वामित्रकुरु सपुत्राण्यपर पुरुष ॥

॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा यते सर्वे विश्वामित्रेण साधितम् ॥ सिद्धाश्च वरयोगीन्द्रावसिष्ठप्रमुखा पुन ॥ ७७ ॥ रात्र्यां विपश्य
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकथा कथयामैथिलीपते ॥ ७८ ॥ न स तु तोपमगवान्वसिष्ठो न्यमहर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्य शुवका कणयञ्जुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामित्रमुनिं न हवसिष्ठो भगवाद्यपि ॥ ॥ श्रावसिष्ठ उवाच ॥ ॥ नृक्षि विश्वामित्रमुनेरामो राजीव
 लोचन ॥ कोयममृदुष किं वामनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्री विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ अत्रैव कुरु विश्वासमयसपुरुष पर ॥ विश्वा
 यमयिता भोधिर्गीरीरगनगोचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णं परानन्द सम श्रीवत्सलं छन ॥ सर्वेषां प्राणिनारामप्रदाता सुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजत्ययमसत्सकान् ॥ विश्वादिर्विश्वजनको धाता मत्तामहासख ॥ ८३ ॥ अयं कुरु कान्तिनि सारद्वन्द्वससारधूतके ॥ आन
 दसिधुर्विततो वर्तारो विगाह्यते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुक इवात्मस्य कश्चिन्नुयंपदाभिष ॥ कश्चिद्वर्णानि प्रकृति कश्चित्तत्स्य पुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयं यदा मयोदवर्त्ते गुणयगहनानिग ॥ जयत्यगौरयपद्विर्वेदात्मा पुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयं वतुर्वाहुरयविश्वस्यैवावतुर्भुव ॥ अयमेवम
 इदं देव संहन्ता च त्रिलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्थमप्येतोऽभोधिर्गीरात्प्रापयनस ॥ मभीराण्याद्वाराया मागमाभामुपनिषदां स्वगोचरो नान्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ यदा ता सर्वपुरुषायां नानि रिराव ॥
 शुभ्रजस्रपावसादि ॥ ८२ ॥ असत्समाक्यायने कीर्त्येन सत्सकाभिध्यायां लात् ॥ ८३ ॥ क्युक्तानि विश्वादिभिराशितानि सारायद्वन्द्वससारकायकारणव्याधैस्तथाविधै
 पूर्वैर्कर्मण्यहृदयैर्नारोप्यन्ति भित्तनदीषधुर्दिषासतपविषयो ॥ ८४ ॥ अयमेव ज्ञानमुको नित्यमुको भायानियताभायातर्द्धमन्ति चतुर्भास्ति सत्सदा ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 यदा मयोदरे रारि ॥ अतो विज्ञाकल्पविधि ॥ वेदानामात्मापारमार्थिकसत्त्वप्रभू ॥ ८६ ॥ चतुर्बाहु पादलोको विष्णु ॥ ८७ ॥

योगान्मायाशक्तिसंवाह ॥ मोहनिदानादतत्त्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यदाविक्रमेणपराक्रमेणवश्यावीविजयउत्सनेप्राप्यते तेजसायथाप्रकारोभात्वरूपउत्सनेभि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउत्सनेप्राप्यते तद्वदयसुपूर्णनगतेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अगुनारामेणयश्विन्नेनमाययतियोद्धेतिचित्स्थितनार्हसंपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नाशून्यस्वर्गाहस्वर्गस्थशोव्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकषाहाप्रतियोगीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवरोषपूर्तिरूपयानालाहृक्षणात्मनादहागतः ॥ तथाचपातालस्या
पिशोव्यतेत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशेऽवतारेणरघुरप्यनेनपातितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुष्णमदितिकादिनिधमान्नेट्टलिटिमसोमादेशाभा
विशोव्यतेत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशेऽवतारेणरघुरप्यनेनपातितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुष्णमदितिकादिनिधमान्नेट्टलिटिमसोमादेशाभा

अजोयंजायतेयोगाजगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणवप्रकाशइवतेजसा ॥
ब्रह्मोत्कर्षःश्रुतेनेवल्लुपूर्णनायमुख्यते ॥ ८९ ॥ अचंदशरयोधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्रितेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्यगममुनाशून्यंहपातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतागतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरागःपरमात्मायमव्ययः ॥ ९२ ॥ निग्रहोतैद्विद्यग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपंरूपयितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरघोच्छेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरुपयात्वंहिव्यवहारपरंकुरु ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्रामिन्नोमहामुनिः ॥ वसिष्ठस्तुमहतेजारामचंद्रमभापत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालाहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्लोकपरमशौनिरूढोनास्तियोगिनः ॥ तावद्दृढसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्पर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्रभजपुत्रस्तुर्वाभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोपिपदारागार्कचिन्नोच्चैलपंगतः ॥ तदास्तुषुषयासोपिविवेशत्तदयशनैः ॥ ९९ ॥

वश्रुतंसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारतिष्ठादनलक्षणे लोकानां परामशौधावन्तिरूढो न निष्पन्नः ॥ न भवति युक्तमिति शेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्य कचित्कालमनुभूय
द्वकार्यादीनिधिकारभाराश्रयपर्यालोक्यपश्चात्समाधिभजेत्यर्थः ॥ ९८ ॥ यदाराम इति गुरुणा उक्तोऽपिलयं ब्रह्मैक्यगतो वा सार्थश्रवणाभावाद्वागादिकरणचटोपरमाच्चनकि
चिद्रूपेन दासवसिष्ठलच्छरीरसकलनेन भविष्यत दीय सुपुत्रानां इत्याशौर्लक्ष्यं पुढरीकविवेश ॥ भविष्यन् दीयं विलीनं जीवोपर्याधित्तिगंधनीकृत्य जीजानः भविष्ये वा युस्तदतर्गतं मकुर
मिव बहिराच कर्षेयि यावत् ॥ ९९ ॥

तस्य शिवा कर्पयेत शिवि भावक भेगत धर्षिता भासाभिप्य तत्पातकृतो भयकारावासा धर्षानादिक मभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथम प्राणाद्वीज भूतायामाधार शक्तीतत आणा वि
 भावेने पुनरो भनव भावि भावेति स्तस्य स्वशक्तिश्चिराभासाभावेनानुपवेशात्करोतीति शक्तिमणमन प्रसक्तिकरण अतएव तव्यकारात्मक लक्षुयाधिको जीव आण द्वारा सर्वनादी
 राधचन्द्रपद्विरयसुष्टाभावि च्छन्नाति सर्वाणि ज्ञानकर्मीदि पलक्षणा निकल्पानियेन तथा विधु सप्रदर्शने प्रमोभीन्यव हि छेकटा शूण्यभाध्वविष्ठमुत्पाम्नामृषिदुषोदत्तास्य कृतस्य
 लानिभुक्त सर्वे पणः अतएव कृतस्य भावस्य स्थलः अन्यस्य भावः अथस्य च ध्वद्वा रस्य विचारणया गुणदोषा विचरता आदि पदान्तव्यमुक्कहो नोपादानादित्वा धरा हित सन्नादरा
 माभोर्कवस्यतीति स्वाभ्यमीक्ष्य स्थित इत्यर्थ ॥ १० ॥ तदनतरं त्रिमासु कृतामताम मङ्गवाहोदस्यादिव सिद्धमवधनपुनस्तौ नैव आचिरमभूतादश्शुक्वाक्यमननुष्ठेयमिति विषुभा

शक्तिमणमन प्रसक्तिकरणो जीव अकारात्मको नादीरप्रसुष्टुष सर्वकरण प्रोन्मीत्यनेने शनै ॥ दृष्टो लक्षुवसिष्ठमुत्पविदुपोनिर्मुक्त
 सर्वे पण कृत्याकृत्य विचारणादिरहित सर्वाभ्यतीक्ष्य स्थित ॥ १०० ॥ श्रुत्वावसिष्ठवचनगुरुवाक्यमिति स्वयम् ॥ श्रुत्वा प्रावाच भगवा
 न राम चन्द्र समाहित ॥ १०१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ न विवेने निषेधस्य त्ववसादादय प्रभु ॥ तयापितव वाक्यनुकर्णाय हि सवदा
 ॥ १०२ ॥ वेदागमपुराणेषु स्मृतिष्वपि महानुने ॥ गुरुवाक्यविधि प्रोक्तो निषेधस्तद्विपर्यय ॥ १०३ ॥ इत्युक्त्वा चरणौ तस्य वसिष्ठस्य महा
 त्मन ॥ गिरसा धार्य सर्वान्नासवाभ्याहृष्टुणानि वि ॥ १०४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ सर्वशृणु तमद्वा निश्रयेन सुनिश्चितम् ॥ आत्म
 ज्ञानात्परनास्ति गुरोरपि च तद्विद ॥ १०५ ॥ श्रीसिद्धादय उचु ॥ रामैव मेव सर्वेषां मनसि स्थितिमागतम् ॥ त्ववसादाच्च स कल
 संवादनदृढकृतम् ॥ १०६ ॥ सुस्वीप्नवमहाराज राम चन्द्र नमोऽस्तुते ॥ वन्मिथेनाप्यनुज्ञाता गच्छामोऽयययागतम् ॥ १०७ ॥ श्रीवाल्मी
 किरुवाच ॥ एवमुक्तागता सर्वे रामसज्जनरता ॥ राम चन्द्रस्य शिरसि र्पोष्य विपुपपातह ॥ १०८ ॥ एतत्सर्वमात्म्या तं राम चन्द्रक
 यानकम् ॥ अननकमयोगेन भरद्वाज सुस्वीप्नव ॥ १०९ ॥

दृष्ट्वा हि सा यनामपि भुत्वा भगवात्सर्वस्य स्वावतारपथो जनसहति यावत् ॥ मदभ्युपगमेन स माहित सप्रोवाचेत्यय ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ विधिरत्नस्थाने प्रोपय ॥ तद्विषयपय
 लरति क मणानु निषेध ॥ अत्र स्पष्टेयमत्यर्थ ॥ १०३ ॥ ददानीं प्रोवाच परमगुरु धार्यदानकृतस्य गुरुकृतोपकारस्य निष्कृतिमभ्यासपरयत्नस्य गिरादितश्चरणधारणभ्यामेन स्वगु
 रेश्वरमर्प्य सर्वजनभ्य सर्वोक्तदक्षाननाभाहृष्टपुण्ड्रमभ्यस्तयप्रत्यक्षमनुभूतविश्वासवाह्यार्थोपदेष्टवानित्याह ॥ इत्युक्तेति ॥ १०४ ॥ तद्विद आत्मविदं निर्गुतविशेषणम् ॥
 तदात्मनश्च गुरुवराहोत्तीति विदं शिष्यास्य गुरोः परानात्मीयता ॥ १०५ ॥ स्थितिनिष्पद्य ॥ धरादेश एव प्रपञ्चलक्षणजनितलक्षुक्तिकवचनेन च ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ राम चन्द्र
 स्य र्जावभ्युक्तिर्भावेन धर्पतस्य वादकपाठस्य भावकसज्जनरतमनयनरतिमिति यावत् ॥ १०९ ॥

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यचनपंकिलक्षणयारत्नमालयाविचित्राभूषिताइतिउक्तछपापधुपतेर्जीवन्मुक्तिसिद्धिर्यामयातुभ्यप्रोदिताप्रोक्तानिखिलानांकविकुलनायोगिनावसेष्यछपासापरमगुरुकटाक्षालच्छत्रणादिनासेवितसतीमुक्तिमार्गप्राप्तकभूमिकाक्रमदशत्यारोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिस्तवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इतिरुपतिसिद्धिः प्रोदितायामयातेवरमुनिवचनालीरत्नमालाविचित्रा॥ निखिलकविकुलानांयोगिनांसेष्यरूपापरमगुरुकटाक्षान्मुक्तिमार्गददाति ॥ ११० ॥ यद्वसंश्रुणुयानित्वंविधिंरामवसिष्ठयोः ॥ सर्ववस्थोपिश्रवणान्मुच्यतेब्रह्मगच्छति ॥ १११ ॥ इत्याषवासेष्टमहारामायणेवाल्मीकीयेदेवदूतेकेदार्जिशत्साहस्र्यांसंहितायांबालकांडेमोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपूर्वार्धे रामव्युत्थानं नामअष्टाविंशत्सुत्तरशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥

॥ ७३ ॥

॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

गद्वेपमहापातकोपपातकादिसर्वधौपावस्थायुक्तोपिपुरुषश्चवणादेवसर्वदोषैर्मुच्यतेशांत्यादिशुणप्राप्तिकमेणश्रौतगच्छतिप्रामोदिकंपुनरधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपूर्वार्धेअष्टाविंशत्सुत्तरशततमःसर्गः ॥ १२८ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिल्प्यश्रीरामचंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिल्प्यश्रीमगाधरैंद्रसरस्वत्याख्यभिक्षोःशिल्प्येणानंदबोधैंद्रसरस्वत्याविरचितेश्रीवासिष्ठमहारामायणनाल्यव्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ ७३ ॥